

உ
க ட வு டி னை,
திருச்செங்கோட்டுப்
புராணம்.

மு ல மு ம்-உ ர யு ம்.

இந்நூல்

மகாகனம் பொருந்திய

வீரகவிராஜ பண்டிதரவர்களாலும்

இவ்வுரை

மகாகனம் பொருந்திய சிற்றம்பல உபாத்தியாய ரவர்களாலும்,

இடம் நிற்பட்டது.

இ ஃ து.

வேளுருறிச்சி மகா-நா-நா-ஸ்ரீ. மிட்டாதார்.

வேலப்பகவுண்ட ரவர்களது பேருதவியால்

இயாவர்க்கு முயலோகமாகும் பொருட்டு

கொக்கராயம் பேட்டை மகா - நா - நா - ஸ்ரீ மிட்டாதார்.

இரங்கைய கவுண்ட ரவர்க ளளித்த

ஏட்டுப் பிரதியைக் கொண்டு,

திருப்பாச்சூர் மகா - நா - நா - ஸ்ரீ. தருமராயமுதலியாரவர்கள்

குமாரராகிய வித்வான்

ம-நா-நா-ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி முதலியா ரவர்கள்

பலபிரதிக்கிணங்க வழுக்களைத் திருத்தி

இராயபுரம்.

இந்தியன் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

க அ எ கூ.

(Registered—Copy Right.)

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் திருச்செங்கோட்டிலிருக்கும் மாலை
கட்டி பெரியண்ணபண்டாரம் வீட்டில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சா த் து க வி.

இஃது - மாம்பழக் கவிராஜன்கம் என்பவரால் வியற்றப்பட்ட.

பதிகாரங்குசர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கடலமு தனைய வடமொழிநடையிற் கசடறு குதமாமுனிவன்
கத்பெறுசவுன காதிடர்கேட்பக் கட்டுகொத்திருந்த வப்படியே
படர்பொழில்வீரத் திடகவிராஜ பண்டிதன் நயிநிஞற் செய்த
பாட்டுயர் திருச்செங் கோட்டுமானியத்துப் பரவுகின்றம்பலவாண
னிடவருபொருளி னுடனருள்வழைந்தச் சேற்றினை நிறுவரங்கேச
ரிணையடி தொழும்ன் பிணைநிலவே னளர்விரிகுலனைமார்பனப்பூத்
தடநரசிங்க புராதபன்வினைதீர்த் தாமகி பதிலாகபுத்தரன்
சரசசற்குணசிந் தாமணிநிருஷ்டண சரமியாம் விவேகசுந்தரனே.

இதுவும்

அறுசர்க் கழிநெடில லாசிரிய விருத்தம்.

வரதந்திருச் செங்கோட்டு மான்மியதுதைக் கரவிதி
வழுக்கள் போக்கி
யரதனசித் திரங்கொள்சென்னை யச்சேற்றியிகபரயின்
கார்க்குந் தந்தரன்
விரதமனத் தனுடவன் வினைதீர்த்தர முகின்பலன்
வியேக சேலன்
சரதகுணத் தரங்கேசர் சரணதீவ்யர பாணநிருஷ்டண
சாமியேனே.

இராயபுரம், உபாத்தியாயராசிய பலபாழ

மா-மா-புரி-வை. தே. ம. சின்னசாமி செட்டியாரால் இயற்றப்பட்ட.

வி ரு த் த ம்.

நீர்கொள்திருச் செங்கோட்டுப் புராணத்தனைத் திகழ்வீர கவிராஜ பண்டிதன்முன்
நர்கொள்கா வியமாகச் செய்துளித்தரன் இதற்குசிறம்பலவநிஞனானயேசெய்தான்
பார்கொள்கல விச்சரிதை கையெழுத்தாற் பல்பிழைக ணேந்தவந்த ஞானான்கி
நீர்கொள்கிருஷ்ணச்சாமி நாவலன்முன் பிரயாசமெடுத்தச்சிற்பதித்தான் மன்னே.

புத்தகம்.

ஆத் தூ ர. தாலதார் ம-ந-ந-நீ. வீராகவ முதலியார்
அவர்கள... .. உய்.

சே ல ம். மிட்டாதார ம-ந-ந-நீ. கோபாலசாமி முத
லியார்... .. உ

புருகன ஆணை :

கையொப்பக்காரர்களுடைய நாமதேய அட்டவணை.

நாமதேயங்கள்,	புத்தகம்	நாமதேயங்கள்,	புத்தகம்
திருச்செங்கோடு.		திருச்செங்கோடு.	
நாகர் பண்டிதர் ...	க	பெருமாள் ஐயர் ...	க
சேனாதிபதி குருக்கள் ...	க	பிச்சையர் ...	க
		கொங்குப்புலமை நடாத்தும்	
வேளாறுநிச்சி		கூர்த்தனாரி புலவர் ...	க
மிட்டாதார், வேலப்ப கவுண்டர்..	௫௦	கூர்த்தனாரி ஒதுவார் ...	க
		வேலாயுத செட்டியார் ...	க
கொக்கராயம் பீட்டை		குப்பண்ண செட்டியார் ...	க
மிட்டாதார்.		வெங்கிடபதி செட்டியார் ..	க
பெரிய இரங்கைய கவுண்டர் ...	௪௦	செ. அருஞ்சல செட்டியார் ...	க
		செ. அருஞ்சல செட்டியார் ...	க
இளம்பள்ளி.		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
குருநாத செட்டியார் ..	௪௦	செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
சங்கநிதி தூர்க்கம். மிட்டாதார்		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
சபாபதி கவுண்டர் ..	௪	செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
புத்தூர், மிட்டாதார்.		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
கையிலாச கவுண்டர் ...	௬	செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
ஷே. வகைறு மிட்டாதார்.		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
இராஜா கவுண்டர் ..	௬	செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
இராசபுரம். மிட்டாதார்		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
கையிலாச கவுண்டர் ...	௫	செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
சுரோட்டி		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
சு. சேஷசுந்தரிராய	௫	செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
கொழுமுடி		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
மணியம். குப்புசாமி ஐயர் ...	௫	செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
ஷே. பூர். மணியம்,		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
இராமசாமி கவுண்டர் ...	௫	செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க
		செ. வெங்கிடாசல செட்டியார் ...	க

சுயவன் பானையம்.		இராயநூர்.	
செங்கோட சவுண்டர் ...	க	சந்தப்ப சவுண்டர் ...	க
நாகமலை செட்டியார் ...	க		
சாளப்பானையம்.		சுருமாபுரத்தனூர்	
செங்கோட்டி வேலசவுண்டர் ...	க	செல்லக்குமார சவுண்டர் ...	க
கெய்தகார பட்டி.		கோபாலனூர்.	
நாகமலை சவுண்டர் ..	க	பள்ளி மொட்டைய சவுண்டர் ...	க
பெருமாம் பானையம்.		பெருமா பானையம்	
இராமசாயி சவுண்டர் ...	க	செங்கோட சவுண்டர் ...	க
குட்டியண்ண சவுண்டர் ...	க	சுதுப்பு சவுண்டர் ...	க
சங்கிரி தர்க்கம்		குளக்கரை.	
ஓவச்சியர். இரங்கசாமி நாயக்கர்..	க	மோனைய சவுண்டர் ...	க
ரெயிலவே இன்ஸ்பெக்டர்		படலி மணியம்.	
வி. வி. இரங்காசாரியார் ..	உ	அப்பச்சி சவுண்டர் ...	க
ரெயிலவே ஸ்ட். மாஸ்டர்.			
வெங்கிடகிஷ்ணம் நாயக்கர் ...	க	தேவனகவுண்டனூர்	
ஆர்பத்தன். சால்ட் ரயிட்டர்.		சுணக்கு. நரண ஐயர் ...	க
முனிசாமி முதலியார் ...	க	ஷெய்டர் முனிசிப்பு	
கமியார் சால்ட் ரயிட்டர்.		மணியம். வெள்ளைய சவுண்டர் ...	க
அருணாசல முதலியார் ...	க	ஷெய்டர் மணியம். பழனிப்ப	
டிப்பிடி போஸ்ட் மாஸ்டர்.		சவுண்டர் ...	க
முனிசாமிப் பிள்ளை ...	க	ரல்லைய சவுண்டர் ...	க
ரெயிலவே ரயிட்டர்		பெருமா சவுண்டர் ...	க
தி. குப்புசாமிபிள்ளை ...	க	ஆளகிரி ஆசாரியார் ...	க
செகவன் மேஸ்திரி.		சின்ன ஆளகிரி ஆசாரியார் ...	க
கிஷ்ணசாமி பிள்ளை ...	க		
திருமலைசாமி நாயுடு ...	க	மேட்டூர்.	
வக்கீல். இராமசாமி பிள்ளை ...	க	தேங்கல். குமாரசாமிசெட்டி. ...	க
கீலகிரி. குப்புசாமிபிள்ளை ...	க		
அ. முத்தசாமி ஆசாரியார் ...	க	சன்னுசிபட்டி.	
செ. நாகைய செட்டியார் ...	க	செங்கோட சவுண்டர் ...	க
செவ்வங்கு குருநாதசெட்டியார்...	க	இரங்கணச்சாரி ...	க
முருகேசமுதலியார் ...	க	பழனி சவுண்டர் ...	க
சின்னக் கவுண்டனூர்.		வட்டூர் கிராமம்.	
மு. மணியம். இரங்கையசவுண்டர்	க	மணியம். சின்னைய சவுண்டர் ...	க
அத்தனூர் சவுண்டர் ...	க	தண்ணீர்ப்பந்தல் பானையம்	
இராஜா சவுண்டர் ...	க	குப்பண்ண சவுண்டர் ...	க
வெள்ளை சவுண்டர் ...	க		
செங்கோட சவுண்டர் ...	க	பெத்தாம் பட்டி.	
இரங்கைய சவுண்டர் ..	க	திருமலை சவுண்டர் ...	க

பழனிவேல கவுண்டர் ...	க	ஆட்டையாம்பட்டி, மணியம், பெருமா கவுண்டர் ...	க
வேலகவுண்டன் பட்டி		மணியம், மாரப்ப கவுண்டர் ...	க
பழனிவேல கவுண்டர் ...	க	சலாக்குத்தலை.	
சி. செங்கோட கவுண்டர் ...	க	வெங்கிடாசல பிள்ளை ...	க
புள்ளா கத்தம்.		சேலம், கலெட்டர் ஆபீசு.	
மணியம், முத்து கவுண்டர் ...	க	சவுண்டாண்டு நயினு பிள்ளை ...	ந
அத்தாணடி செட்டியார் ...	க	உகவுண்ட், தாமோதர முதலியார்	க
		அக்கவுண்ட், சேஷாசலராயுடி ...	க
ஆலாம் பாளையம்.		கா. முத்துதாண்டவராயபண்டா	
கல்லைய கவுண்டர் ...	க	ரம் ...	க
	-	சஜானசி, கணகசபை முதலியார் ...	க
கருமனார் மிட்டா.		அங்கமுத்து முதலியார் ...	க
சபாபதி கவுண்டர் ...	க	ஆதிநாராயண முதலியார் ...	க
சின்னதம்பி கவுண்டர் ...	க	பணக்கு, சின்னயா முதலியார் ...	க
		கோ. லகலை, அப்பராயமுதலியார்	க
கத்தாந்தம், மணியம்		பசடால், நரசிம்மராயுடி ...	க
இராஜாகவுண்டர் ...	க	சப் மேஜஸ்திரேட், கா. திருமலை	
பழனி கவுண்டர் ...	க	முதலியார் ...	க
		முத்துசாமி முதலியார் ...	க
அத்தி பாளையம்		அச்சு ஆபீசு யேட் கம்பாஸ்டர்	
குப்புராச கவுண்டர் ...	க	சிறுவண்ணசாமி முதலியார் ...	க
		டிப்டி கம்பாஸ்டர், பொன்னா	
இருகாலூர் மேட்டுப்பாளையம்		ங்க முதலியார் ...	க
கணக்கு, குமரசாமி ஐயர் ...	க	ரயிட்டர், வேலுப் பிள்ளை ...	க
மாரப்ப கவுண்டர் ...	க	முனியாமிராயுடி ...	க
கீர்த்தசாமிபிள்ளை ...	க	இரங்கசாமிராயுடி ...	க
காலியண்ண கவுண்டர் ...	க	முத்து சாமிபிள்ளை ...	க
சின்னான் பேரயன் ...	க		
குப்போயன் ...	க	ஜெயில் ரயிட்டர்கள்.	
		ஒத்தாச்சி பிள்ளை ...	க
மலைசமுத்கிரம்		மருதநாயகம் பிள்ளை ...	க
கணக்கு, சிவமலம்பிள்ளை ...	க	கருநாத ஐயர் ...	க
முனிசிப்பு மணியம்		பொன்னசாமி பிள்ளை ...	க
சென்னசாய கவுண்டர் ...	க		
சினையர் ...	க	ஒடுவங்குறிச்சி	
போலீசுஸ்டேஷன் ரயிட்டர்		மணியம், இரங்கைய கவுண்டர் ...	க
பெருமாள்ராயுடி ...	க	உபாத்தியாயர், கோபாலு பிள்ளை.	க
மாரப்ப செட்டியார் ...	க	நவயாபுரி செட்டியார் ...	க
செங்குந்த முதலிகள் ...	க	ஏகரம்பர செட்டியார் ...	க
		சுறுப்ப கவுண்டர் ...	க
		லங்காணி செட்டியார் ...	க
காளிபட்டி.			
கோவில் பூசாரி, பழனியப்ப கவு			
ண்டர் ...	க	கோபாலபுரம்.	
நஞ்சப்ப உபாத்தியாயர் ...	க	செங்கோட கவுண்டர் ...	க

சேட்ப்பாணையம்.		வேலூர் காட்டுப்பாடி	
இராமசாமி செட்டியார் ...	க	சந்தரய்யுதி சுவாமிகள்	க
		அ. சரஸ்வதியட்டர்	க
பன்னியப்பட்டி.		கிஷ்ணசாமி முதலியார்	க
உபாத்தியாயர், ஜெகநாதப்பிள்ளை.	க		
கஸ்தூரி பிள்ளை ...	க	ஆத்தார் லோ. ப. ஒவர்கீயர்	
நோக்கஞ் செட்டியார் ...	க	பொன்னுசாமி முதலியார்	க
வேளுகுறிச்சி. முனிசிப்பு.		விருதாச்சலம்.	
இராமசாமி கவுண்டர் ...	க	கா. வக்கீல். சுப்பராயபிள்ளை...	க
துச்சி குளம்.		சஞ்சாஜர்	
குமுஸ்தா, நஞ்சுண்டையர் ...	க	பஞ்சநாதம்பிள்ளை ...	க
சொக்கலிங்க உடையார ...	க	வைத்திய லிங்கம் பிள்ளை ...	க
கணக்கு. கிருஷ்ணப் பிள்ளை ...	க	ஆர்வலிங்கம் பிள்ளை ...	க
அருணாசல உடையார ...	க		
ந. இராமசாமி பிள்ளை ...	க	தாத்தங்கரைப்பேட்டை	
வ. ம. இராமசாமி கவுண்டர் ...	க	சுராயண செட்டியார் ...	க
ஊர். காளைய நாயக்கர் ...	க	மதரையன் செட்டியார் ...	க
கேர. பெருமாள் நாயக்கர் ...	க	சுராயண பிள்ளை ...	க
சூப்பாணடி செட்டியார் ...	க		
லி. நல்லைய கவுண்டர் ...	க	குமட்டுகோணம்.	
முத்துஉடையார் ...	க	சுப்பராயபிள்ளை ...	க
கணக்கு. இராஜலிங்கபிள்ளை ...	க		
சேந்த மங்கலம்.		உதையார்.	
சின்னதம்பி உடையார் ...	க	சிதம்பர செட்டியார்	க
கிருஷ்ணம் நாயுடு ...	க	நரசிங்க புரம்.	
கன்னடம். சிக்கண்ணையர் ...	க	அக்கி செட்டியார் ...	க
குருசாமி பாணையம்.		வல்லம்.	
மணியம், முத்துமுதலியார் ...	க	வேலுபிள்ளை ...	க
சுறுப்பு முதலியார் ...	க		
குமாரசாமிசெட்டியார் ...	க	கொடிமுடி கிராமம்.	
		சுரதனம்பிள்ளை ...	உ
கொழிஞ்சி பட்டி.		இராஜலிங்க கலிராயர் ...	க
பழனியப்பகவுண்டர் ...	க	விவங்கிட்டராமையர் ...	க
செம்பாக்க கவுண்டர் ...	க	சு. குறுமுதக கவுண்டர் ...	க
குறுக்குபுரம்.		தாத்தையங்கரை பேட்டை	
காங்கய கவுண்டர் ...	க	இறுமுசஞ் செட்டியார் ...	க
கலால். அருணாசலம் பிள்ளை ...	க	பாலீசு சு. காளியப்பன் ...	க
பாலமேடு மிட்டா		இரா. பழனியப்ப செட்டியார் ...	க
அப்பாவு கவுண்டர் ...	க	சு. சடையப்ப கவுண்டர் ...	க
குமர மங்கலம்.		அப்பண ஓதவார் ...	க
செங்கோட மூப்பர் ...	க	அ. மன்ன முதலியார் ...	க

ஊத்தகுழி.	பூலாம்பட்டி.
செங்கோட கவுண்டர் ...	க ஏட் கானிஸ்டேபிள் அப்பாஜி ...
சாமி பாளையம்.	க கணக்கு. கொலிந்த முதலியார்...
செங்கோட கவுண்டர் ...	க மணியம். தம்பராய செட்டியார்...
ஈரோடு.	க குருநாத செட்டியார் ...
சாஸ்ட் யேஜன்டி, தாசப்பையர்...	க மஸத்தானு சாய்பு ...
ஓவர்கீர். ந. இரத்தினமுதலியார்.	க சித்தி செட்டியார் ...
குப்புசாமி பிள்ளை ...	க ஜலகண்டபுரம், ...
ஈரோடு. கோர்ட்டி	க சபாபதி செட்டியார் ...
வக்கீல் திருவம்பலம் பிள்ளை ...	க சொக்கலிங்க உபாத்தியாயர் ...
வக்கீல், வையாபுரி பிள்ளை ...	க கொங்குண புரம் மிட்டாதார்.
வக்கீல், சபாபதி பிள்ளை ..	க அத்தனூரி கவுண்டர் ...
அண்ணாமலை பிள்ளை ...	க காளிபட்டி. ...
பள்ளி பாளையம்	க அருணாசல செட்டியார் ...
கணக்கு கிருஷ்ணையா ...	க எல்லப் பாளையம்.
ஈட்டி. கணி அருணகிரிபிள்ளை ...	க குப்பண்ணமூப்பர் ...
பாபுசெட்டியார் ..	க பசுபதி மூப்பர் ...
இராமசாமி ..	க அரசலாமணி
ஆலாங்காட்டு வலசு.	க கணக்கு. நாயையர் ...
செங்கோட கவுண்டர் ...	க சமுத்திரம்.
தட்டாங்குட்டை மணியம்.	க கணக்கு. நல்லதம்பிமுதலியார்...
பழனிப்ப கவுண்டர் ...	க கரையாடம் பேட்டை.
நெட்டவேலன் பாளையம்.	க கணக்கு. சுந்தரம் பிள்ளை ...
குழந்தா கவுண்டர் ...	க சுதந்தம் பூண்டி
பவானி.	க கணக்கு. லிங்கையர் ...
பாஸ்ட்டி ஓவர்கீயர் மதுரைநாய	க காடச்சி நல்லூர். கணக்கு
கம் பிள்ளை ...	க பெரிய சாமி ஐயர் ...
கணபிரகாசு. கழப்புதேவன்...	க செட்டிமாங்கு குறிசனி
நெரிஞ்சி பேட்டை.	க கணக்கு. பெரியசாமிஐயர் ...
ஓவர்கீயர். அருணகிரி முதலியார்.	க ஏரண புரம்.
ஏட் கனிஸ்டேபிள். சுப்பிரமணிய	க கணக்கு. இராமசாமி முதலியார்.
ஐயர் ...	க கட்டலூர்.
மணியம். சுந்தர ஐயர் ...	க கணக்கு. கந்தசாமி ஐயர் ...
சதாசிவ ஐயர் ...	க கணக்கு.
ஆ. இரங்கையர் ...	க கணக்கு.
கரகோஜிதூவ் ...	க கணக்கு.

கச்சபஸ்வி. கணக்கு.		மோரூர்	
சிதம்பரஹயர்	..	கணக்கு. சுப்பராயர்	...
தப்பு ருட்டை		அன்னதரணபட்டி	
கணக்கு. நஞ்சையா	...	கணக்கு. குமாரசாமி பிள்ளை	...
கத்தாரி. கணக்கு.		ஏனர்கிராமம். கணக்கு.	
கந்தசாமி ஐயர்	...	வெங்கிடாசல செட்டியார்	...
புத்தூர். கணக்கு.		எடப்பாடி.	
சுப்பையர்	...	முத்திபாளையம் செட்டியார்	...
மோட மங்கலம்.		கந்தசாமி செட்டியார்	...
கணக்கு. வேலப்பன்	...	சின்ன நகர் செட்டியார்	...
கச்சபள்ளி		சு. சுப்பிரமணிய செட்டியார்	...
மேல்முகம் கணக்கு. எல்லையர்...	...	சு. சுப்பராய செட்டியார்	...
சேலூர். கணக்கு.		பெருமாள் செட்டியார்	...
பெரியசாமி முதலியார்	...	செட்டியார்	...
கோனேரி பட்டி. கணக்கு.		செ. கு. இராமசாமி செட்டியார்.	...
குமாரசாமி முதலியார்	...	பெரியதனம்.	
லத்தியாடி. கணக்கு		இ. இராமசாமி பத்தா	...
பழனியப்ப பிள்ளை	...	இருசுப்பதா	...
ஆவடத்தூர். இருப்பாளி.		கணபதி பத்தா	...
மகாதேவையா. நஞ்சையா	...	பெருமாள் ஆசாரியார்	...
பக்கநாடி		சின்னமணலி.	
கணக்கு. வைத்தியநாத ஐயர்	...	பெரியதனம். அன்ன பத்தா	...
ஆனங்கூர்		புதுவூர்.	
கணக்கு. குமாரசாமி ஐயர்	...	பெரியதனம் அன்னாமலை பத்தா.	...
தேவனாம்புத்தூர்		கவுண்டன் பட்டி.	
கணக்கு. கழப்பிள்ளை	...	மணியம். சு. பத்தா	...
சமய சங்கிலி.		தண்ணிபுரம் பாளையம்.	
கணக்கு. கிஷ்ணமரையா	...	மாணியப்ப செட்டியார்	...
ஏம்பள்ளி		பள்ளக்கா பாளையம்.	
கணக்கு. திருமலைபிள்ளை	...	குப்பண்ண செட்டியார்	...
குமாள் பாளையம்		சித்தளந்தூர்.	
கணக்கு. புட்டையர்	...	செங்கோட செட்டியார்	...
	...	குமாரசாமி செட்டியார்	...

அட்டவணை.

வரல்காயக்கன் பாணையம் செங்கோட முதலியார் ...	க	முதலில் பாணையம். குமரவேலு அண்ணா இணையப்பாவுண்டா	க
மரவு பாணையம்.			
ஒய்யப்பன் ...	க	கருமாபுரம். மணியம், பழனி வ. கவுண்ட.	க
வாணி பம்பரடி* பேர. வ. வெங்கடையாள் செ. யார்...	க	வந்தியத்தி. மணியம், பழனி அ. கவுண்டா	க
திருப்பத்தூர்.			
மகம்மது உசுமான சாட்டி ...	க	படவீதி அண்ணா. அத்தாரி சிவா ...	க
கூடலூர் அயில்வ ஸ்டீடென். மேஸ்டர்: பாவாண்டியினை ..	க	திருச்செங்கோடு. கந்தசாமி ...	க
செவ்வர்பேட்டை.			
செ. ச. பழனியப்ப பிள்ளை ' ...	க	கணகப்பட்டி. குப்பண்ணபண்டாரம். ...	க
நாராயணசிவகு ...	க	செருக்கலை. குப்பணகவுண்டர் ...	க
கிச்சிபாணையம்.			
அர்ச்சுன செட்டியார் ...	க	அருணகிரி பாணையம். பெரியரகவுண்டா ...	க

கொடிமாடச் செங்குன்றூர்

என்கின்ற

திருச்செங்கோட்டுப்

புராணம் மூலமும்-உரையும்.

பாயிரம்.

காப்பு.

நீர்கொண்ட திருச்செங்கோ டேர்கொண்டு சீர்கொண்டு நிதியங்கொண்டு
பேர்கொண்ட வியாசமுனி பெருந்தகைய சூதருரை பிறழாவண்ணம்
பூர்கொண்ட நாரிகண பதியென்று மழகியகற் பகமென்கொன்றைத்
தார்கொண்ட வேணியாத்த நாரீசர் தருகின்றிற் சரணம்போற்றி.

(முன்பொருள்)

புண்ணியதீர்த்தங்கள் பொருந்தி அழகு, புகழும், வளமுமுடைத்தாய் வள
ங்கிய திருச்செங்கோட்டு ஸ்தலபுராண மான்மியபததை, வேதவியாசரிடத்தில் கேள்
வீயுற்ற சூதமுனிவா வாக்கியமான கிரந்தத்தை முறைபிறழாமல் மொழிபெயர்த்து
த் தமிழினால் பாடவேண்டி நிறைவேறும்படியாகக் கொன்றைமலை சூடிய சடை
யினையுடைய அர்த்தநாஸவரருடைய மூத்தகுமாரனாகிய நாரிகணபதியாரொன்றும்
அழகிய கற்பக விராயகொன்றும் பெயரையுடைய யானைமூசத்து விராயகமூர்த்தி
யினது சேபாதங்களை தொழுவது உபதேசம் - எனவாறு.

பரமசிவம்.

அருவாபு முருவாபு மருவுருவ மாதியவை யல்வாதாபுர
திருமாலு நான்முகனுந் திருவடிபுந் திருமுடிபுந் தேடிக்காணு
விருசாய லோருருவா யெவ்வுயிர்களுந் தாயததை யாமேயெனனு
மருவாருந் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் நின்றவனாள் வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) அருவமாகியும் உருவமாகியு மருவுருவமாகியு மவையல்லாத பொருளா
கியும் உருகியும் அரிபிரம் ரிருவருந் திருவடியுந் திருமுடியுந் தேடிக்காணுத வககினி
மலையாயும், உமாதேவியும் பரமசிவமும் ஒருருவமாகியுஞ் சகல சீவராசிகளுக்கெல்
லாமன்னையும் பிதாவும் நாமேயென்று தெரிசனங்கொடுத்தருளிப் பூமணம்நிறைந்த
திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூரி லெழுந்தருளி நின்ற சிவனது சோபாதங்களை வ
ணங்குவோம். - எனறு.

(ச)

திருச்செங்கோட்டிப் புராணம்.

அர்த்தசிவாம்பிகை.

சீர்பெற்றதெழுஞ்சடைபூர் திருக்குழலுஞ்செயனுதலுஞ் சிவந்தனோக்கும்
கூபபெற்றகயகிவிழியுங் குழைப்பணியுங் குழைத்தோடுங் குழைவாயுந்
தீர்பெற்றகதைக்கரமுஞ் சரிக்கரமுந்தடவுரமுந் தனப்பொன்மார்பு
மேர்பெற்றவதட்டுகிலு மிகற்பதமுஞ்சிலம்படியு மிதையஞ்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) அழகுதங்கிய ருளிர்த்த சடையும் அழகிய கொண்டையும் ஒழுக்கந் தங்கிய சிவந்த நெற்றிக்கண்ணும் கடர்மையையுடைய மீன்போன்ற விழியும் நாகக்குண்டலச்செவியு மிரத்தினத்தோடணிந்த செவியும் ஆம்பல் பூப்போன்றவாயும், ஒழுக்கமாகிய தெண்டாயுதம் பற்றிய கையும் வளையலணிந்த திருக்கரமும் விசாலமுள்ள மார்பும் பொன்மணியாரம்பூண்ட முலைமார்பும் சவுந்தரியமான புலியாடையுடுத்திய இடையுஞ்சவுந்தரியமான பூத்துகிலணிந்த இடையும் வீரக்கழல் பொருந்திய திருவடியுஞ் சிலம்பணிந்த சிற்றடியுமாய் விளங்கிய அர்த்தசிவாம்பிகை மூர்த்தத்தை மனக்கருத்தில் திபானஞ் செய்வோம்—எ-று. (2)

செங்கோட்டையி.

வேறு.

நீர்வயங்கிய நீதிநிலைநீதிநீர் நிறைந்தவம்புபமீதே
கார்வயங்கிய வழியெனமுனிவர்தங் கண்ணிணைகலிகடரச்
சீர்வயங்கிய திருவருள்மணந்தரத் தேனொருபாங்காகப்
பார்வயங்கியின னுதவுசெங்கோடர்தம் பதமலர் தினம்போற்றி.

(இ-ள்.) தேவதீர்த்தத்தில் முத்துமணிநிறைந்த முகுதங்கிய பொற்றாமரை பொருட்டிண்மேலே மேகங்கள் காலிறங்கி பெய்வதுபோல இருடிகள் கண்களிரண்டு கண்டு காட்சியுடைய கிருபையாகிய வாசனையை தரும்பொருட்டாக தேன்மொழியென்னு முமையொருபாகமாக பூமியின்கண் பிரகாசித்து இஷ்டகாமியம் பொழிந்தருளி நின்ற கோலத்துடனே யழகிய செங்கோட்டில் வீற்றிராநின்ற செங்கோட்டைஸ்வரருடைய பாதுகமலங்களை யெந்நாளும் அநிசெய்வோம்—எ-று. (3)

நாகேசர், குன்றிசர், குமாரீசர், முருகேசர், பாண்டிசர்.

போற்றிபோற்றிநா கீசரன்றிருப்பீதீம் போற்றிபுங்கவர்க்கெல்லா
மேற்றமாயருள் றீசரனினையடி யிருபொழுதிலும்போற்றி
தோற்றமாகிய சுரர் குமாரீசர்தாட் டிணைமலாமுருகேச
ராற்றலம்புயம் போற்றிபாண்டிசர்பொன் னடி யிணைதொழுவோமால்.

(இ-ள்.) நாகேசசுவாமி திருவடிகளைத் தோத்திரஞ்செய்து, தேவர்களுக்கெல்லா மேலாகிய குன்றீசசுவாமி யிணையுடைய யந்திரத்தியும் போற்றிசெய்து, தானேதோன்றிய தெய்வத் தன்மையையுடைய குமாரீசசுவாமி திருவடித்தாமரைகளையும் வணங்கி, முருகேச சுவாமி சரணாவிர்த்தங்களைத் தொழுது, பாண்டிசரருடைய அழகிய விரு பாதுகளைத் தோத்திரஞ்செய்வோம்—எ-று. (4)

ஸ்ரீலாகஸாபபதி.

கயிலையங்கிரி மீதுளோன்கண்ணனைக் கண்ணெனுங்காளத்திப்
புபலிருங்கிரி தென்கயிலையாய்ப் புருந்துகொங்கினர்வாழ்க

வயிலிருங்காத் தறுமுகனமர்ந்தசெங்கோட்டிலிலடிவாரத்
தியலிருந்தரு னெழிற்கமிலாய்ப்பொன் னிணையடிக்கடியேமால்.

(இ-ள்) கயிலாசத்தி லெழுந்தருளிய கடவுள் திண்ணப்பனாகிய வேடனைத்
தனது கண்ணப்பனென்று சொல்லும் பொருட்டு மேகங்கள் தவழாநின்ற திருக்கா
ளத்திமலை யி லெழுந்தருளியவர் கொங்குதேசத்தார் வாழும்படிக்குத் தெட்சண கயி
லாயமாகிய நாககிரியி லெழுந்தருளி கூர்மையாகிய வேலாயுதத் தரித்த ஆறுமுகக்
கடவு ளெழுந்தருளிய சேங்கோட்டு மலைச்சாரலி லியல்போடி எழுந்தருளி கிருபை
செய்யும் கைலாசபதியினது அழகிய விரண்டு சீர்பாதங்களுக்கு வடிமைசெய்யு மடி
யாகளுக்கு லாடி யேன்—எ-று. (ரு)

பரிமள வல்லியம்மன்.

சங்கிருந்தசெங்குரத்தனும்பிரமணுந் தனித்தனிதொழும்பாளார்
கொங்கிருந்தவ ரிருந்தவர்குழாமவர்க் கொடுத்தருள்வரத்தாயா
ரொங்கிருந்துமோர் கணத்தாளத்தெண்ணுவார்க் கினிதருள்கயிலாயர்
பங்கிருந்தருள் பரிமளவல்லியார் பங்கயப்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சங்கத்தையேந்திய கையையுடைய திருமாலும், பிரமணும். துங்கை
பீடம், ஆகிசேஷனுங் கிரோதாயுக முதலாகிய நான்கு யுகத்தோறும் தனித்தனி பூசிக
குந் திருவழகணையுடையவரும் கொங்குமண்டலத்தில் பத்தஸ்தெனங்களுக்குத் தபோத
னர்களுக்கு கூட்டமாக வந்துபணிய வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்தருளுந் தாயும் ம
ற்றெங்கிருந்தபோதினும் மனதில நிறைத்தவர்களுக்கு இஷ்டகாமி பார்த்த மோட்சவக
ளைக் கொடுத்தருளிய கைலாயபதியுமான பரமனது இடப்பாகக்கி லெழுந்தருளிய
பரிமளவல்லி யம்மனது மலர்போன்ற பாதங்களை வணங்குவோம்.—எ-று. (சு)

தெருநுழைந்ததி.

ஆலமாரிழற் கிழிருந்தருங்கலை யருள்செயுந்திருவா||
மாலமாரிழற் கண்டபூர்தொனமுதத் தழகுமோர்குறும்பூத
மாலமாரிழற் றிடமிதிபதமுந் லத்தமுமதனோர்கை
யாலமாரிழ விதுவெனுஞானமுத் திரையுமுற்றகஞ்சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) பெருமையும் குளிர்ச்சியுமுடைய கல்லாலவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்த
ருளிய ஜனகாகி முனிவர்களுக்குவரிய மெயஞ்ஞானப்பொருளை யுபதேசிக்குந் திரு
வாயும் விடம்பொருத்திய சாயலையுடைய கண்டமுந் தெற்கு முகமாகியவழகு முயல
கனலற மிதித்த பாதமுஞ் சதுர்ப்புயமு மதனில் ஓர் கையினால் பெரியமோட்சவீடு
இதுவென்றறிவித்த ஞானமுத்தியாயுமாகத் தோன்றிய தெட்சண மூர்த்தியை யுள்
ளத்தில் தியானஞ் செய்வோம்—எ-று. (ஏ)

ஆதிசேசவப்பெருமாள்.

சங்குசக்கரஞ் சரோருகமிரண்டினிற் றரித்தொருபெருங்கார்வந்
தங்குதித்ததென் றும்பருமும்பரு மனைவருமமைத்தேந்திப்
பங்கயத்திரு வுரம்பெறவரம்பெற பணித்தவர் பணித்தாங்கும்
செங்குணத்தினர் கருங்குணத்தினர்படச்செயர்த்தவொமைக்காப்பார்.

(இ-ள்.) சங்குசக்கரமும் இரண்டு கரகமலங்களில் தரித்துக்கொண்டு ஒப்பற்ற பெரிய கார்நெகமானது முனைத்தெழுந்ததென்று தேவர்களும் முனிவர்களும் மனிதர்களும் மற்றயாவரும் மகிழ்ந்து வணங்க லட்சபிகடாட்சமும் பலமும் நினைத்தவரமும் பெறும்படி யருளியவரும் நாகசபனத்தில் யோகநித்திரை செய்யும் செந்தாமரைக்கண்ணையுடையவரும் கட்டமாரிய அரங்களைவனையும் வேறுக்களை உதவருமாகிய ஆதிசேசவழர்த்தி யென்னை இர ஷ்ப்பார்—எ-று. (அ)

மகாலட்சுமி.

நானிலத்தவர் நமதியரெனச் சில நண்புறிலவர்கெல்லாம்
மாளிலத்தவழ் மாநிசிலைவளம் வழங்குபொன்மலர்க்கோதை
தேனலர்த்துன வலிந்நவர்நிருவுந் துனைத்திடுதலப்பாவை
வேனிலற்புத வேல்லந் தீவநனைப்பெய்து பென் கொடியடி சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) நான்கு நிலத்திலுள்ள டியாச்சி ராம ஐகாமென் தன்பு செய்பவர்க்கெல்லாம் நிலவளம் மலைவளம் முத்தவிய பாபியகளெல்லாம் கொடுத்தருளும் பொற்றாமரை மகளும் தோன் கழுவின்றி பரபரமாய்விந்த ஆதிசேசவப் பெருமாள் நிருமாப்பில் தோய்த்திடு துன்பாது கையுடையாளும் மலமகையும் பிரம தேவனையும் பிள்ளையாகப் பொலியும் மெலவிய கொடி டோள் மிண்டயழகுடையவளுமாகிய லட்சுமியிறுடைய பரந்தரோடு நிரிய வைத்துக்கொள்வேன்—எ-று.

பிரமதேவன்.

பாணியைப்புவிமைக் காண்பவர்களை விண்டலைபாக்கி
வாணியைத்திருநாவில்வைத்து உலகங்களுெல்லாம் வேதப்பொருளை விரித்துரைத்து
வேணியர்த்தநாரசினைபுன டாம லத்திடு ின் றினாமக்கரை
டேணியைத்திடு மிறையவனமறையவ னினை படி மலர்ப்போற்றி.

(இ-ள்.) அப்புனை பிரிதனை தேயுடை வாழ்வை ஆகாசத்தை நெய்நித்து சரஸ்வதியை நிருநாவில்வைத்து உலகங்களுெல்லாம் வேதப்பொருளை விரித்துரைத்து வழகிய சடையையுடைய அந்தராகசனை மனதாராமரையில் விளங்கக் கண்டு மானதபூசை செய்கின்றவனும் சகலலோகங்களையும் பெற்ற யிற்றயவனும் வேதாவுமாகிய பிரமதேவனுடைய யிரண்டு பாதாமலங்களை வணங்கிப்போற்றி செய்வோம்—எ-று. (க)

கலைமகள்.

வாணிவாணியென் னிடமெனப்புகன்றவர் மதுரநன்கவிசுதற்கு
காணிகாணியென் னுலகினுக்கருடருங் கம்லவெண்மலரன்னம்
பாணிபாணியிற் கொண்டதர்ப்பணமறைப் பாரகர்க்குயிர்வேத
நாணிநாணினர் மூகையென்றுணத்திட நல்குவாள்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சரஸ்வதிதேவி நீ பென்னாவிற்பிரியாமல் வாசஞ்செய்வாயென்று பூசித்து தோத்திரஞ் செய்தவர்கள் மதுரமாகிய நல்ல கவினைப் பாடும்படிக்குக் கிருபைசெய்து அவர்களுடைய மனமே காணியாக யிருந்து வெள்ளைத்தாமரைப் பொருட்டில் வசிக்கின்ற வன்னம்போலும் நடைபையுடையவனும் கைகளில் சலத்தைய

எளி வேத மந்திரங்களா லரிக்கியஞ் செய்கின்ற வேதியர்க்குயிர்போன்ற மறைப் பொருளா யிருக்கின்றவரும் பலத்தருடைய ஓமைப்பெண்ணைப் பேசும்படி கடா ட்சஞ்செய்த வாணிதேவி பாதங்களைத் தொழுது தோத்திரஞ் செய்வோம்—எ-று. ()

அழகநாச்சியம்மன்.

கொம்மைவெம்முலைக் கனிற்றொடுங்குழைகவர் கூர்விழிமானோடுஞ் செம்மைபெற்றபொற் கலைபொருந்திருநூதந் திருவருண்முமமான வும்பிதங்கொளம் புளிப்பாடுஞ் சிங்கமேல் விளங்குபிணசெங்கோட்டில் அம்மநம்மைநம் மழிபொந பகி யடிபடி க்கடி பொற்றி.

(இ-ள்.) இளமை என்மையான மெய்யில் முலைகளாகிய யானைகளோடுங் கா துபரியாதம் நீண்ட கூரிய கண்களென்கின்ற மாடுகுறிஞ் சிவந்தகவரன்னகலையோ டும் அழகிய நெற்றியையுடைய முகமாரிப வுறுபுதமான சந்திரனோடுஞ் சிங்கத்தின் மேல் பவனிவருகின்றவளும் பின்னற்சொழி பொலும் இடையையுடையவளும் திருச்செங்கோட்டில் எ டுந் தருயி யாயர்களு தாடியாயி அழகநாச்சியம்மன் பாதங் களை அடக்கடி வணங்கி வா டுதுவோம்—எ-று. (கஉ)

திருவட்டப்பிரியாயார்.

புரந்தரண பூவின மருநாபாபுச் செவிபு நலமா தந ணிரநநரந்தர நருவினபகனறிட மனைநலபையாச நரநநரந்தர யாகவந்தடி தொழுத் தருநருந்தெங்கோட்டில் வரந்தருந்திரு வட்டவைந்நரங்கி மாழு கலபநம்போற்றி.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் இந்நடிகள் சுருளுவர் தோவர் பூலோசத்து மனிதரும் யாவரும் சுகாகாலமு தங்கள் விளைதளெல்லா ிருநு காபியார்த்தங்கள் கைகூடி வரத்தக்கதாக முறைமுறைபாக வந்து வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்யத் தகமையு டைய திருச்செங்கோட்டிவாரதரிலிருந்து யாவருகலு க்கேட்டவர்த்தைக் கொடுக்குத் திருவட்டப்பிரியையாரொன்று மைத்துவையையுடைய யானைமுகத்து விராயச மூர்ச்சி பாதங்களை வணங்குவோம்—எ-று. (கக)

குமாரசுவாமி.

சரவணத்துற்பவித்தநுவர் தனம்பருவிச்சந்தரன்சங் கரிகைபோந்து, சிரவ ணத்துநான் முகளை விரற்புடைத்துப் பரற்குபதே சங்கன்செப்பி, கரவண த்துவேற்றரித்துக் கண்டகரைபொருதிமையோர் கலக்கமாற்றி, புரவண த்திந்திரன்சிறுவி புணர்ந்துபணிப் பொருப்பினின்றிர் பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்.) சரவணப்பொய்கையி லவதரித்துக் காத்தினைப்பெண்கள் முலையு முதுண்டு வளர்ந்து சிவனுமை கைவசஞ் சேர்ந்து சுதர்முகப்பிரமாவை குட்டிச்சிறை யிலிட்டு சிவனுக்குபதேசஞ்செய்து கையில் பாசத்தி வேலையெடுத்து சூரர்களைக்கு லமாளவென்று தேவர்கள் துன்பத்தை நீக்கி தேவலோகத்தி லெழுநதருளி இந்நி ரன் மகள் தெய்வயானையை மணஞ் செய்து நாககிரியில் வந்து வசிக்கின்ற குமார சுவாமியாருடைய நிவ்வியபாதங்களை வணங்குவோம்—எ-று. (கச)

இதுவுமது.

தாருகின்றனைத் துணித்துமாவினையெலாந் தவிர்த்துவெஞ்சூர்மாவின்
வேருகும்படி வேனிற்றுத்திபுனை மென்கடம்புடையாரம்,
பெருகந்தவர் பெருங்கணியெனக்குறப் பெண்புனந்தனில்நின்றோர்
காருகந்தசெங் கோட்டிருங்கொடிமுடிச் சுந்தர்பொற்கழல்போற்றி.

(இ-ள்.) தாருகா சூரனைச் சங்கரித்து தேவர்கள் மனோவியாதி தவிர்த்து வெவ்
விய ரூபத்மாவாகிய மாமரத்தின் வேரறும்படி. வெவ்விட்டுப்பிளந்து மிருதுவாகிய
கடப்பமாலையை யணிந்து கடம்பெனனப் பெயர்பெற்றவனும் தினைபுனத்திற் பெரி
ய வேங்கைமரமாய் வள்ளிராயகியை மணஞ்செய்யும்பொருட்டு நின்றவனும் மேக
மொய்த்த திருச்செங்கோட்டி லழகிய சுகரத்திலெழுந்தருளிய சுந்தசுவாமியினுடை
ய அழகியபாதங்களை வணங்குவோம்—எ-று. (கரு)

வீரபத்திரசுவாமி.

பாரபத்திரன் டெனும்புயபகவனைப் பரிந்தமுன்னவனுனை
ஆரபத்திரன் றிருக்கரத்தெடுத்தெதி ரடர்ந்தவர ஈசாய்த் துக்
கோரபத்திரத் தக்கனைமுடிமகக் கொழுங்கனலிடைவிழ்ந்தும்
வீரபத்திரன் றிருவடிமருவடி வியனமலர்முடிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) பாரிய பன்னிரண்டு புயங்கனையுடைய கடவுளுக்கு முன்னவனு யிரு
ந்து கூரிய கடகாயுதத்தை திருக்கையிலெடுத்து தக்கனுடைய யாகத்தில் சென்
று எதிர்த்த பேர்களை யெல்லாம் கண்டித்து அவன் தலையை அறுத்து வேள்விகுண்
டத்து நெருப்பிலிட்டு வெற்றியையுடைய வீரபத்திர சுவாமியினது திருவடிகளை வ
ணங்கும் அடியார்களுடைய பாதமலர்களை யெனது முடியில் வைத்து வணங்கு
வோம்—எ-று. (கசு)

நந்திகேசரர்.

ஒருவனாகிய பரன்றனதுருவுட னுயர்ந்திருமையுங்காத்து
வீரவுமாகமு நான்மறைநீக்கமும் விளங்குமைம்புலன்சீலம்
பரவுமாறெனுஞ் சமையமேலுலகினும் பரந்திடப்பவத்தெட்டா
மருவுசீர்நவ மானசம்பத்துடை நந்திதாளம்லர்போற்றி.

(இ-ள்.) ஏகவஸ்துவாகிய சிவனுடைய ரூபத்துடனே ஒங்கியகபரங்களை வி
ளங்க ரட்சினைசெய்து முந்திய திவ்வியாகம சதுர்வேதங்களை விரித்துலாத்து ஐம்பு
லனை அடக்கித் தவஞ்செய்து அறுசமையத்துக்கும் ஏழலோகத்துக்கும் பொதுவா
யிருந்து பிறப்புக்கிறப்புக்கெட்டாத சிறப்புப்பொருந்திய நவமாகிய சம்பத்தையுடை
ய நந்திகேசரர் பாதமலரை போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (கஎ)

தண்டிகேசரர் - கங்கை - அஷ்டதிக்குப் பாலகர் - ருத்திர
கணங்கள் - இருடிகணங்கள் - அஷ்டவசுக்கள்
சப்தமாதர்கள்.

கட்டுசெஞ்சடைக் கண்ணுதற்பதம்பெற கடிந்ததந்தையின்பர்தம்
வெட்டுசெண்டார் தண் டசுரர்பரசிவன் வேணியின்றொளிகூர்வோர்

அட்டதிக்கின ருருத்திரகணத்துளோ ரட்டசித்தினரட்ட
யிட்டமாதிரை வசுக்களேழ்சத்தியிங் கிவரிணையடிபொற்றி.

(இ-ள்.) சிவந்தசுடையைச் சுற்றிக்கட்டிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனது பதம் பெறும்படிக்குப் பூசைசெய்ய, அந்தப்பூசைக்கு விக்கினஞ்செய்த தகப்பன்பர் தத்தை வெட்டின சண்டேசுரர்; சிவனது சடாமருடத்திலே பிரகாசிக்கின்ற கங் கா தேவியையும்; அஷ்டதிக்குப்பாலகர், உருத்திரகணதிகள், அஷ்டமாகித்திகளை யுடைய இருடிகணங்கள், அஷ்டவசுக்கள், சப்தமாதர்க ளிவர்களது துணையான பா தங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (கஅ)

சம்பந்தசுவாமிகள்.

காழியிற்றிருக் கவுணியன்கன்றெனக் கண்ணுத லுடன்றேவி
வாழியென்றுதன் றிருமுலைப்பால்தர மறைமொழித்தமிழோதிச்
சூழிவெங்கய மெனவெழுந்தாலையத் தோத்திரமதம்பெய்து
பாழிவெஞ்சமண் டவிரரோக்குசம் பந்தர்பொற்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சீர்காழியில் கவுணியர்கோத்திரத்தில் யானைக்கன்றுபோற் றேன்றி நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமேஸ்வரனும் பார்வதாதேவியு மாசீர்வதித்து, உமாதே வி திருமுலைப்பால்கொடுக்க வுண்டு, தமிழ்வேதங்களை வோடியு முகபாடமணிந்த யானையைப்போலுஞ் சிவாலையந்தோலுந் தேவாரமாகிய மதம்பொழிந்து பலம்பொ ருந்திய வெவ்விய சமணனைக் கழுவினெற்றிச் சைவசமயத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்த திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளது உபயபாதங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (கஆ)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

காலனுக்கடுகடு விடமெனவ்வி டாசியிற்கனிந்தோதிப்
பாலனைத்தரு கெனவொருகாலினை காவினிற்பணித்தானும்
வேலையிற்புகு கற்றறிகற்றறி வினலான்வியன்பேரை
தோலமுற்றுரை யுரவனுந்தமியனுக் குறுதுணையெனலாமால்.

(இ-ள்.) சமணர்கள்பிறித்துக் கல்லுணிலேகட்டி சமுத்திரத்தில தள்ளிவிட, க ற்) வறிவினிலே சிவனுடைய திருநாமமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபஞ்செய்து அந் தகல்தானே தெப்பமாக மிதத்துவந்து கடைசேர்ந்து சிவஸ்தலங்களைத் தெரிசித்துத் தேவாரங்களைப் பாடியருளிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் எனக் குற்றதுணையாகயிரு ப்பார். எமனுக்குக் கொடியவிடம்போலுந் தோன்றியுந் திரு அவநாசியிற் றேவார ங்களை யருளிச்செய்து மூன்றுவருஷ முதலைவிழுங்கிய பிள்ளையை வழைப்பித்த சுந் தரமூர்த்திசுவாமிகளது உபயபாதங்களைப் போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (உ௦)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

முகைமூதுரை மொழியவும்பவுத்தரை முனையவுமற்றிர்த்த
பாகுபாடிதென் றரியவும் பாவையைக்கோவையைப்பரன்றிட்ட
வோகைவின்புற வுரைப்பதுந்தில்லையு ஞாயந்தபொற்சபைமீதே
யேகிசின்றிது பொருளென விளம்பவு மினியுவொமைக்காப்பார்.

(இ-ள்.) ஊமைப்பெண்ணை முதிர்ந்த வார்த்தை பேசவும் பவுத்தரைசெயித்து சைவசமயத்திலே சேர்த்தருளி திருவாசகத்தையுஞ் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாலாயுஞ் சிவன்கையாலே எழுதப்பாடியருளிய அன்புடையவர் சிதம்பரத்திலே கனகமயமாகிய சிற்சபையிலே எழுந்தருளி இதுவே பொருளென்று தில்லை மூவாயிரவர்களுக்கும் விளங்கக் கிருபை செய்த திருவாதவூரராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் எம்மை பாதுகாத்து ரட்சிப்பார்—எ-று. (உக)

அறுபத்துமூவர்.

ஆறுபத்தொரு மூவொன்றானடி யடைந்தவரடையாரை வேறுபட்டிட முனிபவர்களிபவர் வினையெலாந் தொலைத்தான்வோர் கூறுசோரசுதர் வேறுவேறுபாடு சனை நூலவாந்தெழுத்தோதி வீறுபெற்றருள் மடாதிபர்சைவர்மா வீரநியற்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) சைவசமையாச்சாரிகளாகிய அறுபத்து மூவொன்று சிவன் பாத்ததை அடைந்தவர்கள், அப்படி அடையாதவர்களை வேறுபட்டு கோபஞ்செய்பவர் சிவனுக்கு அன்புடையவர்கள் வினையெல்லாம் துயிற்று அநிமை கொள்பவர் சொல்லப்பட்ட மறைமொழியாகிய சதுரவோ பாராயணத் தெய்வத்தின் பெரியோர்கள் சிவனை அர்ச்சிக்கின்ற குருகாண்டமார்கள் பஞ்சாட்சரத்தை விடாமல் தியானஞ் செய்கின்ற மடாதிபர்கள் சைவநெறியையுடையவர்கள் பெருமைபொருளிய தவத்தையுடையவர்கள் இவர்களைய பாதுகாப்போற்றிசெய்வோம்—எ-று. (உஉ)

பணிமலைக்காவலர்.

மணிதரும்பொறி வாளரவணிந்தவர் மங்கை பங்குடையாற்பொற்கணிதருந்திரு வடிவினாலையங் கடிவங்குருத்தாக திணிதரும்படி வரும் அருங்காப்படைச் செயித்தசெங்கோட்டிலணிதருந் திருப் பணிமலைக்காவல ரடிபங்காவலராவார்.

(இ-ள்.) சிறாரத்தின வரத்தின மடப்புள்ளியும் சா டியமுடைய சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத் தரித்தருளுமையொருபாசாரிபும் பிரகாசம்பொருந்திய திருமேனியையுடையவராகிய அஃகாரிவரையொருபுறம் திரு ஆலயத்தை மாறுபாடு செய்யும்படிக்குத் துணி தவரப்பட்ட துருக்கரை பொருட்டெயித்து, திருச்செங்கோட்டு மலைபடிவாதில் வளிக்கின்ற பரமாய மருகுபொருளிய கிரிக்குக் காவலாயிருக்கின்ற மலைபரம அடியவருக்கு மாலைபிரிப்பார்—எ-று.

ஆக்கியோன்பெயர்.

உலவுபொருளின குத்திமுடையவ னிபற்காதித் தலபுராணிகள் சங்கரநாணன் றரவருகவிமேகங் குலவுகாசிப கோத்திரத்தனில்வருங் குருபத்முடிக்கோமா லிலவுகார்க்கி ராஜபண்டி தன்றமிழ் நெறிமுறையுரைசெய்தான்.

(இ-ள்.) ஞானபோதம் பிரகாசிக்கின்ற போதாயனகுத்திரமுடையவர், காசிப கோத்திரத்தனில்வான்முற்றைய அலநரித்தவர், காசித்தலபுராணம் பாடியருளிய 'சங்கரநாரணவையர் குமாரனாகிய' கவிஞ்சமஸ்தை பொழிவின்ற மேகத்தை யொத்த

ருருபாதத்தைத் தனது கிரகில் முடியாகத் தரித்திருக்கின்ற செற்றம்பலவாசா னென்
னப் பிரதாபம்பொருங்கிய கவிராஜ பண்டிதர் திருச்செங்கோட்டு ஸ்தல புராணத்
தைத் தமிழினுற் பாடிய யருளினார்.—எ-று. (௨௪)

அவையடக்கம்.

பஞ்சகாவியம் பஞ்சலக்கணவிதிப் பனுவலின்றெகையாவும்
விஞ்சநாற்கவி நாற்பெரும்புலமைசேர் வியன்வடகலைதொன் னூற்
செஞ்சொன்னிலத் துளகலைத்திறமையோர் தேசிகர்செழுநூலோர்
அஞ்சலஞ்சலென் றெமக்கருள்புரிசுவோ ரவரவர்தினம்வாழ்க.

(இ-ள்.) பஞ்சகாவிய முதலாயுள்ள விலக்கிய விலக்களை நூல்களிற் சிறந்த
தெள்ளியர்களாய் விளங்கிய ஆசு மதுரம் சிற்றிரம் வித்தாரம் என்கிற நான்கு
கவியும், நான்குவகைப் புலமையுடையவராகிய புராணகாவியப் பிரபந்தங்களைப்
பாடியருளிய முத்தமிழ்க்கவிராசரும், மேன்மையான கிரந்தத் தமிழ் முதலாகிய பல
பாறைகளுந் தெரிந்தவருமாகிய திவ்விய ஆசுமங்கள்கற்ற ருருக்கள் முதலாகிய
ஆசாரியரும், யோசகரர் முதலானவரும் அடியேனுக்கு அபயஸ்தங்கொடுத்து அரு
ளிச்செய்கின்ற அனேகுவாரும் நீழேழிவாழ்க —எ-று. (௨௫)

உரை ஆசிரியர் விளக்கம்.

ஏர்விளம்பிவருமடகிற் கிரவணத்திங்களிற்பதினன் கிரிபதேதி
சர்விளம்பிமதிக்களமை யமரபக்கம்பதின்மூனாந் திதிநாட்பூசம்
தேர்விளங்குதிருவீதி நாககிரிமானமியத்தைத் தெளிந்துதேர்ந்து
ஞர்விளங்குபுலனுமைசிற் றம்பலவனுரைபெழுதத் தொடங்குகினே.

பாயிர முற்றிற்று.

திருச்செங்கோட்டுப்

புராணம் மூலமும்-உரையும்.

புருவந காண்டம்.

நாககிரிச் சருகீகம்.

காப்பு.

மறைக்கோட்டஞ் சிறந்தவிப லிபலாபிசாரணப வனத்திற் சூழ், நறைக்கோடந்தருஞ்சடி ல முனிவருக்குருவின் னன்யா னவிலக்காப்பார், பிறைக்கோட்டு வெண்கோட்டுச் செங்கோட்டுத் திருநாட்டப் பிள்ளை பாடென், பிறைக்கோட்டம் விடவெனது மனக்கோட்டா கலவரு ணிபிறையாதோ.

(இ-ள்.) வேத கோஷ்டங்க்ளாற் சிறந்த பெருமையை யுடைய நைமிசாரணியமென்னும் வனத்திற்குச் சூாமுனிலபொழுதருளி யங்குவசிக்கின்ற பரிமளம் வீசுகின்ற சடாமருடத்தை யுடைய முனிவர்களுக்கும் நெஞ்செங்கோட்டு ஸ்தலமகிமையைச் சொல்லியருளினார். அப்படிச் சொன்ன கிரகவாக்வியத்தைத் தமிழினம் பாடுவதற்கு பிறைக்கோடுபோலும் ஸென்டாக்கொம்பை யுடைய திருவட்டப்பிள்ளையார் எனது மனவிருளகற் றி அதுககிரகஞ்செய்து காப்பார்.—எ-று. (ச)

விரதமெலாந்திரண்டனைய திருமேனிச்சூர்வேத விபாசங்கூறுஞ் சரதமொழித்திடுபதினெண் புராணமதிர்காந்தசமுத் திரத்தைச் சார்ந்து பரவமுதமெனுநாக கிரிபுராணந்தனைப்பார் பரவுருநர் வரமுனிவர்கேட்பவுனாத் தனரவற்றின்வரவுசில வருத்துச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) தவமெலாந்திரண் டோர்வடிவா யவதரித்த திருமேனியை யுடைய வேதவியாசர் அருளிய பதினெண்புராணங்களிற் காத்தப் புராணமென்னும் கடற்களையைச் சார்ந்து பரமமோட்சத்துக்கேதுவாகிய நாககிரி ஸ்தலபுராணத்தை உலகந்தார் துதிக்கும்படியாய் சூதமகாமுனிவர் சொல்லிய சரித்திரத்தை யான் தமிழினம் சொல்லத்துடங்கினேன்.—எ-று. (உ)

வேறு.

பருப்பதகாண்டங்காத்த காண்டமண்டர் படிதீர்த்த காண்டமெனப் பகருமூன்றுள், மருக்கொவ்வனாகாககிரி வரவுவந்தி மகவுயிற்போடுமெதவநல் லரன்வாமத்திற், பொருத்துமர்த்தபாகமருச் சனைவேற்கந்தர் பூமன

ரியாமனைசேடல் புனிதபூசை, விருப்புபதி னெண்புராண மிவையீரர் அம்
வெற்பினதுகாண்டமதில் விளங்குந்தானே.

(இ-ள்.) பருவதகாண்டம், காந்தகாண்டம், தீர்த்தகாண்டமென் நிவ்வாறு மூ
ன்றுகாண்டமாக வருத்துச்சொன்னதில், முதல் பருவதகாண்டத்தில் திருநாககிரி
மான்மியச்சருக்கம், கிரிவரலாறுச்சருக்கம், வந்தியாபாடாணச்சருக்கம், உமைதவச்
சருக்கம். அர்த்தபாகச்சருக்கம், அருச்சுணைச்சருக்கம், கந்தர்பூசைச்சருக்கம், விஷ்ணு
பூசைச்சருக்கம், பிரமண்பூசைச்சருக்கம், தூர்க்கைபூசைச்சருக்கம், ஆதிசேடன்பூசை
ச்சருக்கம், பதினெண்புராணச்சருக்கம் இவை பன்னிரண்டும் பருவதகாண்டத்தி
ல்வரும்.—எ-று (ங)

தாருகன்சண்முகன்தோற்ற மன்னோன்செப்த தருவினைதாருகஞான
சீமில்லியதல், சூரபத்மன்வதைமுருகர் பூசைசெய்ததின் சொற்குமான் ம
ணத்துளவோன் செய்கையாதி, நாரிகுருவள்ளியினுற் பவமன்னங்கை நய
ந்ததிருமன்றலொடு நவிலுநஞ்சீர், காரணிகச்சருக்கமெனு மிவையீரர் அந்
ந் காந்தமெனுந் காண்டமதிற் காணலாமால்.

(இ-ள்.) தாருகன்செயற்கைச்சருக்கம். சண்முகருப்பத்திச்சருக்கம், சண்முகர்
திருவினையாடற்சருக்கம், தாருகன்வதைச்சருக்கம், சூரபத்மன்வதைச்சருக்கம், முருக
ர் சிவார்ச்சுணைச்சருக்கம், குமாரதேவன் திருமணச்சருக்கம், திருஷ்ணைச்சருக்கம், வ
ள்ளிராயகியாரூற்பத்திச்சருக்கம், வள்ளியம்மன் திருமணச்சருக்கம், இவை பத்துச்ச
ருக்கமும் காந்தகாண்டத்தில் வரும்.—எ-று. (ச)

வேறு.

அன்னுகணபதிதீர்த்த மரிதீர்த்த மயன் றிர்த்தந் துற்கைதீர்த்தம்
பன்னகத்தின் றிர்த்தமுயர் சிவதீர்த்தங்குமாரர்களை பாவநாசம்
மன்னுதன்மதீர்த்தமிந் திரதீர்த்தம் வைரவதீர்த்தம் வானதீர்த்தம்
தன்மதேனுவிந் றிர்த்தம் பாற் றிர்த்தம் ஈண்முகவன் றிர்த்தமற்றும்.

(இ-ள்.) கணபதிதீர்த்தச்சருக்கம், விஷ்ணுதீர்த்தச்சருக்கம், பிரமதீர்த்தச்ச
ருக்கம், தூர்க்கைதீர்த்தச்சருக்கம், நாகதீர்த்தச்சருக்கம், சிவதீர்த்தச்சருக்கம், குமா
ரதீர்த்தச்சருக்கம், பாவநாசதீர்த்தச்சருக்கம், தன்மதீர்த்தச்சருக்கம், இந்நிரதீர்த்தச்ச
ருக்கம். வைரவதீர்த்தச்சருக்கம், வானதீர்த்தச்சருக்கம், காமதேனுதீர்த்தச்சருக்கம்,
பாற் றிர்த்தச்சருக்கம், சண்முகதீர்த்தச்சருக்கம் பின்னையும்.—எ-று. (ரு)

தீர்த்தமனைத்தினுமகிக பலனுதவவருஞ்சருவ தீர்த்தத்தோடு
தீர்த்தநிலைசிங்கவன்மன் வேட்டையவன்புலியுருவஞ் சேர்ந்தசார்பம்
தீர்த்தவையுற்சவமைவர் பாண்டசர் பணிமலைக்கா வலர்சிரோட்ட
தீர்த்தமிவை காண்டத்துட் சருக்கமிருபான்மும் செப்புமாதோ:

(இ-ள்.) தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் அதிகபலனைத் தரும்படியாகிய சர்வதீர்த்தச்
சருக்கம், தீர்த்தநிலைச்சருக்கம், சிங்கவன்மன் வனவேட்டைச்சருக்கம், சிங்கவன்ம
ன் சாபலிமோசனச்சருக்கம், திருவிழாச்சருக்கம், பாண்டவச்சருக்கம், பாண்டசர்
சருக்கம், பணிமலைக்காவலர்சருக்கம் இவை இருபத்துமூன்றுச்சருக்கமும் தீர்த்தகா
ண்டத்தில் விளங்கும்.—எ-று. (சு)

அந்தவனத்திடையனந்த முனிவரவரிடம்படித்தோ ரவர்பாற்கற்றோர் விந்தையரிவ்வளவையென நினைப்பவரிதொருகணத்து வியந்தது. முந்துபுராணத்துட்கு கமமுறை நூற்சாத்திரங்கண் மொழிந்துபெம்மான் கந்தமலர்ப்பதம்பரவி காலேகழித்தவரவருட் களியுங்காலே.

(இ-ள்.) அழகிய நைமிசாரணியவனத்திற் கணக்கில்லாத முனிவர்களு மவர் களித்தில் கற்றவர்களுங் கற்றவரிடத்தில கற்றவர்க ளிவ்வளவு அவ்வளவென்று எண்ணி நினைப்பதற்கு அரிதாயிருக்கும், அவர்களனைவரு மொருநிமிஷத்திலே பெருக்கமாகச்சேர்ந்து வேதாகமபுராண சாஸ்திரங்களைப் பாராயணஞ்செய்து சிவபூசைமுடித்து பொழுதுபோக்கிக்கொண்டு ஆனந்தமாயிருக்கின்ற வேளையில். எ-று.

புரிந்தசடைமுடியுநிலா விரிந்ததிரிபுண்டரமும் புனைந்தநீரும் திருந்துபுவக்கரவின்வடத் திரளுமலாவற்கலையுந் திரிதண்டேந்தி விரிந்தகமண்டலமுமெந்த மண்டலமுந்தொழுஞ்சரண மலருங்கண்டு பரிந்தகனிமுருவலும்பாற் பரவவருஞ் சூதரங்ஙனப் படர்த்தாமன்னே.

(இ-ள்.) கற்றையாழிய சடாமருடமும் பிரகாசம்பொருத்திய திரிபுண்டரகீற்றொ ளியுஞ் சங்கரபரணங்களுங் சாப்பரணங்களுங் இடையிற் கட்டியமரவுரியும் தண்மேண்டலங்களுந் தாங்கினவராய், சகலலோகங்களுந் துதிககின்றபாநகமலங்களுந் துலங்கும்படியாய் முகமலாச்சியுடனே சூதமகாமுனிவர் யெழுந்தருளினார்.—எ-று.

வருவனகண்டருந்தவர்தம் வதனமுழுமதிக்கலையின் வகையானல்கிக் குருவணப்பங்கவர்க்குதவி சூதரவொதிருவகை குறித்தகாலே திருவனத்துவியாசமுனி தெய்வபுராணந்தெரிந்து தெரிவித்தீர்பின் பரமனுக்காதாரமுத்தி பதந்தீர்த்தப்பலன்றருதல் பகர்மினென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சூதமகாமுனிவர் வருகிறதைக்கண்ட நைமிசாரணியரிஷிகள் எதிர்கொண்டு சென்று குருஉபசாரங்களைச்செய்து வணங்கி, முகங்கள் முழுமதிபோல் விளங்க, சந்தோஷவெள்ளம் பெருக, உபசாரத்துடனே வரவழைத்துக்கொண்டு திவ்ய ஆசனத்தி லிருந்தருளச்செய்து, சுவாமி வியாதிகையென்னுந் திவ்வியபுராண சரித்திரத்தை எங்களுக்குத் தெரியப்பட விளக்கினீர், நினைத்தவுடனே முத்திரவதாகிய ஒரு தீர்த்தவிசேடங்க ளுள்ளதாயும் நல்லபதவியைக் கொடுப்பதாயுமுள்ள ஓர் தெய்வீகசரித்திரத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

ஆங்கவர்கேட்பவுமுளங்கொண் டவனிதனிலேகாந்த மானதொன்றுண் டோங்கியமூவுலகினுக்கு முபகாரமுறும்பொருட்கோ ருதவியாகும் பாங்கினதூநாகபருப் பதமஃதோங்காரத்தின் படிவமாகுந் தீங்ககற்றுந்தருமதலங் களிலனந்தகோடிபலன் றிகழாநிற்கும்.

(இ-ள்.) அந்தமுனிவர்கள் அப்படி கேட்டவுடனே மனது சந்தோஷத்துச் சொல்லுகின்றார். ஓம் நைமிசாரண்ய ரிஷிகளே, இந்தப் பூலோகத்திலே ஏகாந்தமென்று வோங்கிய பெரும்பொருளாகியும், மூவுலகுக்கும் உபகார கர்த்தவ்யமாகியும், ஓங்காரத்தின் சொரூப வட்சணமுள்ளதாய் மோங்கிவளர்ந்த நாகப்பருப்பதம் என்று ஓர்பருவதம் இருக்கின்றது. அதின்வரலாற்றைக் கேட்டோர்களுக் கெல்லாம்

தீங்காகிய பொல்லாங்கை விலக்கிவிடும், அல்லாமலும் அனந்தங்கோடி தில்யஸ்தலங்களினும் அதிக பலனைத்தரும்படியாய் விளங்கியிருக்கும்.—எ-று. (க௭)

தயங்குகங்கையமுன்கோ தாவிரிசிர்மதைவானி தருநற்சிந்து, பயங்கெழுகாவிரிமுதற்பற் திர்த்தமுனமுகபலன் பயக்குங்கணடர், செயங்கொளண்டர்பதங்கொடுக்குந் தீண்டலயன்பபந்தருமுட் கொண்டான்மாயன் இயங்குபதந்தருமுகி வருத்திரந்நற்பதந்தரும் தென்றுந்தானே.

(இ-ள்.) பிரகாசமுள்ள கங்கை, யமுனே, கோதாவிரி, சீருமதை, சரஸ்வதி, சிந்து, காவிரிமுதலான தீர்த்தங்களினும் அதிகபலனைக்கொடுக்கும் புண்ணியதீர்த்தங்களாகும். அனைக் கண்டவர்களுக்குத் தேவ பதவியைத்தரும், அதைக் கையாற்றிண்டினவர்களுக்கு பிரமபதவியைத்தரும், உட்கொண்டவர்களுக்கு விஷ்ணுபதவியைத்தரும், அதில் மூழ்கினவர்களுக்குச் சிவபதவியையும் கொடுக்கும்.—எ-று. (க௮)

அன்னபணிமலையையகந் தவிரினினந்தசேனாட ரவர்கட்கெல்லா முன்னுதிருத்தருமடைந்தார்க் குறுப்பிறவிதுபரொழிக்கு முந்திசேர்க்கும் பின்னுநவகண்டநலத் தெய்வொருநாசினந்திறுனும் பிறப்புநீங்கும் மன்னியவத்தலத்திருந்த மாதவர்தம்மிருநயையாம் வீழங்கவற்றோ.

(இ-ள்.) அந்த நாககிரியை மனதில் நினைத்தவர்களுக் கெல்லாம் எண்ணிய கருமங்கள் கைக்கூடும், அப்பயனேவந் தடைந்தவர்க் குண்டாகிய பிறவித் துன்பத்தை நிவாரணஞ்செய்து முத்தியைக்கொடுக்கும், மற்றும் நவகண்டபுமியி லெங்கிருந்துநினைத்து வணங்கினாலு மவர்களுகருப் பிறப்பில்லை, அந்தத்தலத்தில் வாசம்பண்ணப்பட்ட மகா தபோதனர்களுக்கு வருவிற்பல னிவ்வளவென்றளவிட்டுச்சொல்லக்கூடுமோ.—எ-று. (க௯)

கயிலைமலைவேண்டுமென்றால் நாககிரியைச்சிறிதுக கருத்துட்கொள்வோர் நியதியிலோர்தெரிசனையி நிலையுணர்வாரீர்க்குடைந்து நிலைவுட்கொண்டே இயலரவமலையதனைக் கண்டிலறஞ்சியிருமரபு மிரண்டுக்கோடி நயமுதவுதலைமுறையாய் நாககிரிச்சம்புவின்று ணவினஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) கயிலாசகிரியைக் காணவேண்டுமென்பவர்கள் நாககிரியை மனதுட்கொண்டு தியானஞ்செய்து கயிலாசகிரியைக் காண்பார்கள். அந்தத் தீர்த்தங்களைக் கண்டாலும் பேரின்பநிலையை யுணர்வார்கள். அந்தத்தீர்த்தத்தில் உள்ளன்புகொண்டு முழுகினவர்களும் அழகிய பணிமலையைக்கண்டி னவர்களுமாகிய இரும்புநோரு மிரண்டுகோடி தலைமுறையாய் நாககிரிச் சரின பாதகாட்சி பென்னும் பதவியிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (க௯)

வேறு.

ஆங்கவர்பெற்றபேற்றை யளவுறுபுரைக்கிற்சேடன் ருங்கியமண்ணும்விண்ணிற் ருரகைக்கணங்கன்யாவும் பாங்குடனெண்ணுமெண்ணப் படாத்தொகையளபேயன்றோ பூங்கொடிபடர்ந்தநாகப் பொருப்புள புதுமையம்மா.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட நாகமாமலையைத் தெரிசித்துப் பெற்றவர்கள் பெற்ற பேற்றை நான் அளவிட்டுக் கூறுவேனாயில் ஆகிசேடனால் தாங்கப்பட்ட பூமியினுள்

நாககிரிச் சருக்கம்.

எம் மணல்களை யெண்ணினாலும், ஆகாயத்திலுள்ள தாராகணங்களை யெண்ணினாலும் அளவுபடாத மகத்துவத்தையுடையது, நல்ல பூங்கொடிகள் படர்ந்த அழகிய நாககிரியின் மகத்துவம்.—எ-று. (கச)

நாகமாமலையென்றோர் னாவினாலுரைத்தபேர்க்கும்
நாகமாமலைக்கீதேக நற்றடமென்றபேர்க்கும்
போகமாதிர்த்தமுப்பான் மூன்றுகோடியிலுமுழ்கி
மாகமுந்தவமுமேலா மாதவர்பலனும்நேரம்.

(இ-ள்.) நாகாசலமென்ற றொருதரம் ஈவினார் சொன்னபேர்களும், நாகமலைக் குப்போக வழிகாட்டிய பேர்களும், முப்பத்துமூன்றுகோடி திர்த்தத்திலு மூழ்கின வர்களுடைய பலனும், யாகஞ் செய்தவர்களுடைய பலனும், அனேகநா ளரியதவ ள்செய்தவர்களுடைய பலனும் பெறுவார்கள்.—எ-று. (கசு)

மனைவியர்மைந்தருற்றார் மரபுளோருடன்வந்தேத்திற்
றனதிருபாலுமேழு கோடிதன் றலைமைபிசன்
புனைபதத்தடைவர்தேவர் புரந்தரனயன்மாலந்த
மனனுருக்கருணைகூர்ந்து வரம்பலபெறுவார்மன்னோ.

(இ-ள்.) மனைவியர், புத்திரர், சுற்றத்தார், மரபுளோர்களுடனே வந்து கிரிபைத் தெரிசனஞ்செய்தால் தங்க ளிருமரபி லேழுக்கோடி தலைமுறையிற் செய்த பா வங்கள் நீங்கி முதன்மையான சிசனாய் பாதாரலிந்தங்களை யடைவர், தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்களும் அரிபிரமரும் தங்கள் தங்கள் மூனதிலெண்ணிய வரங்களைப் பெற்றதுபோல சகலவாங்கையுமீ பெறுவார்கள்.—எ (கசு)

ஆம்மைபாகளைவேற்சேயை யையங்கரத்தவனைநாகச்
செம்மலையனைத்தெய்வ திர்த்தத்தையன்பாப்பாரு
பிம்மைமியினைக்கொன்றோ யியம்பினர் தமக்குங்கண்ணார்
செம்மையாய்த்திரிதித்தோனா திருக்கயிலாயஞ்சேர்க்கும்.

(இ-ள்.) உமையவன் பாகளையும், வேலாயுதங்கடவுளையும், விநாயகமூர்த்தியையும், நாகமலையையும், பிரமாவையும் ரேவதித்தததையும், யாபு மொருவர் பக்ஷியுடனே இப்பிறப்பில் நினைத்தவர்களையும் தோத்திரஞ் செய்தவர்களையும் நியமப்படி தெரிசித்தவர்களையும் திருக்கயிலாயபதவியிற் சேர்த்து.—எ-று. (கசு)

அனந்தமா தானஞ்செய்து மகல்வதற்கரியபாவம்
கனந்தருநாகவெற்பிற் கண்டுமெல்லொழிந்தால்நீங்கும்
நினைந்தவைகளைவு காண்பார் நிதிப்பொருட்டுறங்கானேனும்
புனைந்தபாதகங்கண்மாற்றிப் புண்ணியகயிலேசேர்வார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத சோடசதானஞ் செய்துந் திருத்தகிரிதாகிய கொடியபா வங்கள் பெருமைதங்கிய நாககிரியில் துங்காமலிருந்தாலுஞ் சொற்பன நினைவாயி ருந்தாலும் பொருளின் மூலியமாகிலும் நித்தினைசெய்யாதிருந்தாலு மவர்களைப்பற்றிய பாவங்கள் யாவும் தீர்ந்து கயிலாயபதவியிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (கசு)

பணிமலையதனிற்சென்று பரமனற்சுனையின்மூழ்கி
யனிகொடற்பணங்கள்செய்தாந் கந்தணர்க்கருந்தலிந்து

மணிவடத்தனத்திபாக மணாளாத்தொழுதார்க்கெல்லா
மீணைமரபிலக்கம்வற்க மெம்பிரான்பதத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீமன் நாககிரியில்வந்து அழகிய சிவதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து
மூறைமையாகச் செப சந்தியாவந்தனந் தற்பணஞ்செய்து பிராமணபோசனஞ்செய்
வித்து, இரத்தினபரணமணிந்த தனபாரங்கனையுடைய உமையொருபாகராகிய அர்த்
தநாரீஸ்வரரைத் தரிசித்து வணங்கினவர்களுடைய இரண்மொரபிலும் வட்சந்தலைமு
றையிற்செய்த பாவங்கள்நீங்கி யெமது பரமசிவத்தின் நிருவடியடைவார்.—எ-று.

பஞ்சபாதகத்தானும் பணிமலைகண்டாற்பாவ
மெஞ்சிப்பினுருத்திரன் னிலங்குபொற் பதத்திற்சேர்வார்
விஞ்சியகிரிகள்கூற்றும் விளங்கும்யோசனைகள்மூன்றிற்
கஞ்சமாகயாபிரயாகை காசியிற்பலனுதுண்டாம்.

(இ-ள்.) மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்களானாலும் திருநாககிரியைத் தெரிசன
ஞ்செய்வார்களாகி லவை விமோசனமாகிப் பின்பு உருத்திரபதத்திற் சேர்வார்கள்.
பின்னையும் கிரிகள்கூற்றிலும் விளங்கிய மூன்றுயோசனை அளவில் கமலகிறைந்த க
யா, பிரயாகை, காசி, இவைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற பலன்களில் தூறுபங்கு பல
னைக்கொடுக்கும்.—எ-று. (உ0)

காலையி லெழுந்துநாக கிரியினைக்காண்குமுத்தி
சாலவுமீண்டுமீண்டு காய்வயிற்றுறுதல்வேண்டார்
கோலமார்வறாறருகக் குழாங்களுந் கொடியுமற்றும்
ஞாலமேற்சிற்சொருபம் நல்குமவ்வெற்பின்சீரால்.

(இ-ள்.) உதையத்தி லெழுந்திருந்து திருநாககிரியைத் தெரிசித்தவர்கள் பின்
னையும் பின்னையும் அன்னமார் கெற்பத்திற் செனித்துப் பிறக்கமாட்டார்கள், உட
னே மோட்சஞ் சேர்வார்கள். அழகிய கிரியில் உண்டாகிய மரங்கள், கொடிகள்,
புற்பூண்டுகள், மற்றும் சிற்றுருபமான ஜெந்துக்கனெல்லாம் பூமியினிடத்து நாககி
ரியின் மகிமையினால் திவ்யசரூபங்களாகி மோட்சத்தையடையும்.—எ-று. (உக)

தேவர்கந்தருவர்கந்தர் சித்தர்வித்தியாதர்போக
காவலர்முனிவரந்தக் கணபணமலையிற்சென்ம
மாவனதருகவென்றே யருந்தவங்காலேமலை
மேவிறுபொழுதுஞ்செய்து வேண்டிவர்கிவனைநாளும்.

(இ-ள்.) தேவர்கள், காரந்தருவர், வேதர், சித்தர், வித்தியாதரர், போகபூமியதி
பர், முனியீஸ்வரர்களானவரு மழகியபடத்தையுடைய நாககிரியில் யாதானொரு
சென்மமாகப்பிறந்த வசிக்க வரங்கொடுக்கவேண்டுமென் றுபயகாலங்களிலு மரிய
தவங்கள்செய்து கர்த்தாவைப் பிரார்த்திக்கின்றார்கள் நாளையும்.—எ-று. (உஉ)

அத்தவத்திருப்போர்யாரு மறிவொடுஞானத்தோடுமீ
பத்தியினோடுமீயார்க்கும் பரிவொடுங்குணத்தினோடுமீ
பத்திமுத்தியராய்மாக்கள் பறவைகள் மிருகமாதி
சுத்திஞானங்கள்பெற்றுச் சுவர்க்குமுஞ் சேருமன்றோ.

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் சிவயோக வறிவுடனையும் ஞானத் துடனையும் பத்தி சித்தையுடனையும் யாவருக்கு மன்புடனையும் சத்துவகுணத் துடனையும் புத்தியுத்தமராக விருப்பார்கள். மிருகங்கள், பட்சிகள், கிருமிகள் முதலான சீவசெந்துக்களுக்கும் பரிசுத்த ஞானம்பிரவேசித்து முடிவில் சுவர்க்கபத்திற் சேரும்.—எ-று. (உ௬)

ருரோசமைந்தனவையாகக் குவ்மிநாற்றிசையுமர்ங்கண்
சிரோமணிமுத்தாறேடி திகழ்வது கிழக்கின்பாலே
வரோதயத்திருக்காவேரி மாநதிதென்பால்மேற்பாற்
சுரோருகவானிகூட லுத்தரஞ்சங்கமேரு.

(இ-ள்.) திருநாககிரிக்கு நாலுதிசையும் பஞ்சக்ருரோசத் தலமாம், அதற்கெல்லே கிழக்கே மணிமுத்தாநதி, தெற்கும் மேற்குந் திருக்காவேரி, மேற்கே பவானிகூடல், வடக்கே சங்ககிரி.—எ-று. (உ௭)

உலகமுன்றினுக்குண்மிக்கோ ருணாப்பதிப்பெருமையந்தத்
தலமிசையுள்ளதேதுச் சங்கமமுத்திசேர்க்கும்
பலர்பனிவனாயிற்காற்று படிப்பதினாயிரங்கோ
ஶோக்லைமதுபானஞ்செய்த கொடும்பவம் நடுங்கியோடும்.

(இ-ள்.) திரிபுவனங்களிலு முள்ள பெரியோர்கள் துதித்துக் கொண்டாவெது அந்த நாகமலைப்பெருமையையே, அந்தத் தலத்திலுண்டாகிய சீவசெந்துக்க ளினைத் து முடிவில் பிரமசைதன்னிய மோட்சமடையும், நாககிரியிலுண்டாகிய காற்று யாவர்மேற் பரிசிக்கினும் பதினாயிரம் பசுக்களைக்கொன்ற பாவமு மதுக்களைக்குடித்த கொடிய பாவமும் நடுங்கி யகலும்.—எ-று. (உ௮)

மங்கையோர் பாகன்வெற்பில் மயிர்வினை செய்வித்தோர்க்கு
மங்குருதோட மீனாந்தாயிர மகலும்ந்நான்
றங்கியபுழுக்களாகி தவமொன்று பத்தாமென்றே
பங்கயனுடைத்தவேதம் பண்புறப்பயக்குமன்றே.

(இ-ள்.) அந்தநாரீஸ்வரமார்த்த திருநாககிரியில் உரோமச்சிறை நீக்கினவர்கள் பதினாயிரம் குருஷத்தி தோஷங்கள்திரும், அங்ஙனமமர்ந்து வசிக்கின்ற கிருமியாதி யாகிய சீவன்களினுடைய தவங்க ளொன்றுபத்தாய் வீர்த்திக்குமென்று பிரமதேவன் வாக்கியமான சருதிகள் வசனிக்கின்றது.—எ-று. (உ௯)

பார்மனூதிதன்னிற் பகரிதிகாசமெனனும்
பூரணநூல்கணைப் பொருப்பினுக் கிணையிலென்றே
நீரணிமங்கைபாக் ஸீர்மையைப் பிரமன்மாயோன்
வாரணிவள்ளிகாந்தன் வகுத்துனாபுரிதன்மேயார்.

(இ-ள்.) மனூதீதிரந்திரங்களில், இதிகாசங்களில், புராணநூல்களில், நாககிரிதலத்திற்கு நிகரில்லையென்றதனால், நிராமயமாகிய உமையவள் பாசன் பெருமையை பிரமன், ஷண்முகன், வள்ளிநேச னிவர்கள் சொல்லுவதர்க்கு அருமையாகும்.—எ-று.

ஆகையால்நாகவெற்பி லர்த்தநாரீசன்வண்மை
மோகமானிடரால்நம்போன் முனிவரான் மொழியவற்றே

போகிடாப்பாவபேதம் புகலுவதவற்றைச்சுறை
மாகனகாலிற்பூளை வகைச்செய லுணாக்கலுற்றும்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் நாககிரியில் ஆர்த்தநாரீசுரன் பெருமையைக் காமவிகாரமி
குத்த மனிதர்களாலும், நம்மைப்போன்ற முனிவுர்களாலுஞ் சொல்லக்கூடுமோ கூ
டாது. தீராத பாவங்களெல்லாஞ் சூறைக்காற்றிலே பூனைப்பூ யெப்படிப் போரு
மோ அப்படித்திருஞ் செங்கையும் இனிச்சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (உஅ)

பிரமவத்திக்கொப்பான பாவங்கள் பேசக்கேண்மோ
பரவுதம் மொழுக்கம்நீத்தார் பண்புமீசனைவழுத்தார்
அரகராவகுதிக்கியானியாதி யதீசர்பார்ப்பார்
தரமறியாதுநிந்தை சாற்றியமாற்றம்யாவும்.

(இ-ள்.) பிரமவத்திக்குச் சமானமான பாவங்களைச் சொல்லக்கேளுங்கள். மு
னிவர்களே, தங்கள் தங்கள் குலாச்சாரவொழுக்கந் தவிர்ந்து நடக்கின்ற குணமுஞ்
சிவனைத்தொழுது தோத்திரங்கள் செய்யாமலும் அதி களுக்கு யாதாயினும் கொ
டாமலும் எதிர்வரார் பிராமணர்கள் தராதரந்தெரியாமலும் தூஷணஞ்சொன்ன
வார்த்தைகளெல்லாம்.—எ-று (உக)

அதிகபோசனமுங்கூலிக் கரும்பை யோதிவைத்த
பதிபொருள்கவர்ந்த தீதும் பணிகுரு நிறதையாவும்
வதிகொளா வினைநீர்மாந்தன் மறத்தலு மறையோர்தானம்
விதிகொள்போ சனங்கள்மாற்றல் பிரமவத்திக்கொப்பாமால்.

(இ-ள்.) மிகுந்த பொசிப்பும், வேதமுதலாகிய கல்விகள் படிப்பித்தகூலி கொ
டாததும், பூமி பொருள்களைப்பார்த்தால் கவர்ந்துகொள்ளுகிற நினைவும், வழிபடுதே
கிகளை நிந்தனைசெய்கிறதும், பசுக்களைச் சலம்பருகவொட்டாமல் விலக முகிக்குதலு
மறையவருக்குத் தானமுதலாகிய போசனஞ்செய்கிறதைத் தடுக்கிறதும் இவையெல்
லாம் பிரமவத்திக்குச் சமானமாகும்.—எ-று. (க௦)

அன்னபாதகங்களெல்லா மணிபணி மலையைக்காணில்
பின்னெடுவடவைமுன்னற் பேதுறுபஞ்சுபோலாம் .
கண்ணியோர் பாகனன்பாற் காரயம் பொன்னுறையோல்
உன்னதம்பெறுவந்திய வுருத்திரன் பதவிசார்வார்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கொள்ளு பிரமவத்தி தோஷங்களெல்லாம் அழகிய நாககிரி
யைக்கண்டவுடன் கடையுசமுடிவில தங்கிக்கப்பட்ட வடவாக்கினிக்கெதிரோ குவி
தலான பஞ்சுகள்போலும். ஆர்த்தநாரீசுர ருளினாலே கறுத்த இரும்பானது பசும்
பொன்னான வதிசயம்போலும் அவர்க ளுருத்திரபதத்தை யடைவார்கள்.—எ-று.

இருமரபெய்தியோம மியற்றிடாதவனுங்குடற்
சூரியதன் றெனவெனும் லுண்டவேதியனுங்கள்ருண்
அரியையெய்த்தமுவினும் மழிந்தவந்தனைநிறுய்த்த
வருனெறியிலானுஞ்சூத ரன்னமே யருந்துவானும்.

(இ-ள்.) இரண்மெய்மிசத்தாருக்குஞ் சுவர்க்கமுண்டாகும்படி யோமாகுதி செய்வக்காதவனுஞ் சேராதசபையிற் சேர்ந்து புசித்த பிராமணனும் கள்ளருந்தும் பெண்களை மருவினவனும் அழிந்த பிராமணன்வீட்டில் அன்னமுண்ட மெளடிகனுஞ் சூத்திரர்களவீட்டில் போசனம் பண்ணுகின்றவனும்.—எ-று. (௩௨)

இவரிவரமதுபானங்கொண் டிழிந்தவரணையார்த்தத்
கவருறுபாவம்யாவுந் கன்னியோர்பாகனான
சிவகிரிச்சிறிதேகாண்கத் தியுமீரக்குபோன்றுத்
தவகயிலாயநதன்னைச் சார்ந்துசாயுச்சஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) மறறிவர்க்கெல்லாம் கட்டுமுக்கிற நீசர்களுக்குச் சமாணமானபாவிகள் இவர்களைப்பிடித்த பழையவினைகளெல்லாம் உமையொருபாகன் எழுந்தருளிய சிவமலையைச் சிறிதுகண்டால் அங்கினியிலிட்ட அரக்குபோலும் அவர்கள்பாவங்கள் விமோசனமாகி கயிலாய பதவியிற் சேர்வார்கள்.—எ-று. (௩௩)

நீங்கருமாபாவத்தி னிலைமையான் மூடாந்த
மாங்கருநிரையநதன்னி லணுநுறம்புமுக்கண்மூலே
போங்கிபவநிரமுன்னா யுறுசலமலாதிதன் னை
யாங்கவரமீள்வா தீது உகமும்மலைபைக்கண்டால்.

(இ-ள்.) திராத மகாபாதகங்கையுடைய மூடர் வர்த்தமானங்கள் எமலோகத் தில் நரகவேதனை பார்க்கக்கூடாத அரிய கருமிகள் மூணிகள் நிறைந்த விரத்தங்கள் இவைமுதலாகிய சலமலாதி நரகங்களில் அழந்தி வேதனைப்படுகிற பேர்களுடைய பாவங்களுந் தீரும் திரு நாககிரியைத் தரிசித்தால்.—எ-று. (௩௪)

பாவஞ்செய்தாராவேலாற் பதைத்திடக்குத்தாமாறுங்
தாவியவுதிரைகூபந் தனில்விழுத்தள்ளுமாறு
மேவனனுதலிலிட்டி மிடித்த ஆமிரத்தங்கொள்கென்
றேய்வறவடிக்குமாறு முபர்புழுவுட்டுமாறும்.

(இ-ள்.) அப்படி மகா பாதகஞ்செய்தவர்களை கூரிய வேல்களால் பனஞ்சுதுகிறதும், ஓயர்மல் இரத்தக்கிணற்றிற் றள்ளுகிறதும், அககினி உரலிலே, டித்த இரத்தஞ்முடிக்கும்படி ஓயாமலடிக்கிறதும் மிகுந்த புழுக்களை வூட்டுகின்றனனுஞ் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (௩௫)

நாய்த்தசையருத்துமாறும் நடுங்குநற்பொருத்துமாறுங்
காய்ப்புறுமணலைக்கொட்டுங் கதன முங்கனல்கொண்ணு ரொய்
வாய்ப்புகலுற்றுமாறும் வைத்தகற்காணத்திட்டு
தேய்ப்பறவாட்டுமாறுந் திரிகையிற்றிரிக்குமாறும்.

(இ-ள்.) செத்தநாய் மாமிசத்தைத் தின்னச்செய்கிறதும், நடுங்க நெருப்பிற் றள்ளுகிறதும், காய்த்தமணலை மேலேகொட்டுகிறதும், எண்ணெயைக் காய்ச்சிக் குடிக்கப் புகட்டுகிறதும், வயிரக்கற் செக்கிலேயிட்டு தேக்கங்காய் ஆட்டுகின்றதும், திரிகையிலிட்டி வரைக்கின்றதும்.—எ-று. (௩௬)

அங்கமீதீரும்வாளா லறுப்பதும்வாளால்வெட்டும்
பங்கமுஞ்சூவங்கொண்டு பதைத்திடக்குத்துமாரும்
வெங்கயமுன்னற்போகும் வினையமும்பன்னகங்க
ளெங்குமேற்கடிக்குமாறு மெரிபுகைகுடிக்குமாறும்.

(இ-ள்.) உடம்பைக்கொண்டறுப்பதுவும், வாளாயுதங்களால் வெட்டிப் பங்கப்படுத்துகிறதும், சூவங்களைக்கொண்டு குத்துகிறதும், வெவ்வித யானையின்காலில் போடுகிறதும், பாம்புகளைவிட்டுக் கடிப்பதிலுக்கிறதும், அக்கினிப்புகையை விழங்கும் படிச் செய்கிறதும்.—எ-று. (ந௭)

நவதுவாரத்திற்சார நசியம்பெய்திழுக்குந்தீங்கு
முவர்த்துடற்றசையைத்துண்டித் துருகனலுப்த்துந்தீங்குஞ்
சிவத்துருவுடலைக்கட்டி தீப்பதுமிலிங்கபீசங்
கவைத்தனலிரும்பின்கட்டி கட்டிவிட்டமுத்துமாரும்.

(இ-ள்.) பாலிகளுடம்பி லொன்பதுதுவாரங்களிலும் நசியங்களைவிட்டுக் கீழே விழக்கிற தீமையும், சதைகளைத் துண்டுதுண்டாய் நறுக்கி யிடுகிப் பிடித்து எளிகிற நெருப்பிற் காய்ச்சுகின்ற கொடுமையும், சூண்டுமிண்டாய்கட்டி உடம்பு சிவப்பாகத் தீயிற்றீய்க்கிற உபத்திரவமும், பீசங்களிற் காய்ந்த இரும்புக்கட்டியைக்கட்டி தொங்கவிட்டு அழுத்துகின்றது முதலான வனேகதெண்டைகளை உண்டு.—எ-று. (ந௮)

இப்படியனே கம்பின்னு மிருவகைப்பாவத்தார்க்கு
மெப்படிநரகவாதை மெல்லியல்பாகும்நீங்கா
வப்பணிசடையான்சேயோ டமர்ந்துறைநாகவெற்பிற்
பைப்படிதனிற்கண்டாலிப் பாதகம்பறந்துபோமால்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் அளவில்லாத வேதனைகள் இரண்டெங்கிலுமிருதியாகும், நரகவேதனைப்படுகிற பாலிகளெல்லாங்கொன்றைமாலையைத் தரித்த ஆர்த்தநாரீஸ்வரரும், குமாரசுவாமியும், பிரியாமல் எழுந்தருளிய கிரிணைக்கண்டால்மேற்சொன்ன பாவங்கள்போம்.—எ-று. (ந௯)

யாகமுன்னுளதாஞ்செய்யு மிபாகமீண்டிடையுறுற்றால்
நாகபொற்கிரியைக்காண நல்கும்பலன்பொன்னாட்டி
லேகியிந்திரன்போகத்தை யெய்துவார்தின்பார்பொன்மீன்
பாகதானங்களீடும் பலனுமவ்வாயிலுண்டாம்.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்டயாகங்களி லிஷ்டமானதைநினைத்துச் செய்கிற யாகங்களில் இங்ஙன மத்தியி லிடையுறுவந்தால் கலக்கமில்லாமல் கிரியைக்கண்டு தெரிசித்தா லந்தீயாகப்பலனைப் பெறுவார்கள். தெய்வலோகத்திற்கென்று இந்திரபோகத்தை யனுபவிப்பார்கள். திண்ணிய பூமிதானம், சொன்னதானம், கன்னிகாதானம், அன்னதானங் கொடுக்கின்ற பலன்களு மந்தக் கிரிதரிசனத்தி லுண்டாம்.—எ-று. (1)

திங்களாகாரஞ்சாந்தி ராயணம்பண்ணார்நண்ணி
லங்கதின்பலன்களீயு மவர்க்குயர்பதமுண்டாக்குந்
தங்குமாசெபங்களோமந் தன்மயாகங்கள்செய்வான்
பங்குறச்செய்விப்பானப் பலன்கிரியிரட்டிநல்கும்.

(இ-ள்.) சோமவாரதினத்தில் நிச்சலமானவிரதம் சாந்திராயணவிரதஞ் செய் யாதவர்கள் நாககிரியைச் சென்று தரிசித்தால் அந்தந்த விரதபலன்களைக் கொடுக் கும், அவர்களுக்குத்தக்க பதங்களுண்டாகும், யாவராயினும் ஓமம், நர்மம், யாகங் கள் செய்வாராயினுஞ் செய்விப்பாராயினும் அவர்களுக்கு அந்த யாகபலன்களுக் கிரண்டுபெங்கு அதிகமாகத்தரும்.—எ-று. (௪௧)

யர்தொருபொருளையெண்ணு திறைஞ்சுவார்க்கினியமுத்தி
மாதொருபாகனீங்கார் மகிழ்வுடன்வழங்குங்கண்டார்க்
கோதுமுற்றருமெல்லா மொன்றொருகோடியாகும்
வாதமர்க்கெழுவார்காணில் வரும்பகையகற்றிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) யாதொரு பொருளையுங்குறியாமல் நாககிரியைத் தரிசித்துத் தொழு கின்றவர்களுக்குப் பேரின்ப மோட்சமுடனே வுமையொருபாகம் பிரியாத சிவன து கிரியினிடத்தில் தானேயுண்டாகும் கண்டவர்களுக்கெல்லா மேற்கூறிய தரும் க்களெல்லா மொன்று கோடிபுண்ணியங்களாக விர்த்திக்கும், வாதுசெய்து அமர்பு ரிகின்றவர் அந்தமலையகண்டு வணங்கினார்களாகிப் பகையகற்றி வெற்றியுள்ளவ ராய் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௪௨)

தவம்பணிவீரதபேனைச் சாத்திரமனந்தவேதம்
நவங்கொள்மாமந்திரார்த்தம் நல்கியபலனுமற்றைச்
சிவன்புணர்நாகவெற்புத் தெரிசனையுடன்முத்தேசத்
துவந்துறைபதங்கடம்மி லுற்றனவுதவுமாலோ.

(இ-ள்.) தவங்கன்செய்வதிலும், திருப்பணிசெய்வதிலும், விரதங்க ளனுஷ்டிப் பதிலும், சாத்திரபுராண பாராயணஞ் செய்வதிலும், அளவில்லாத வேதாகமங்கள் கற்பதிலும், புதுமையாகிய மந்திர தந்திர கர்மங்கள் செய்வதிலும், அவைகள் கொடு க்கப்பட்ட பலன்களைப்பார்க்கிலும் அதிகபலன்களாகும் கடவுளெழுந்தருளிய திரு நாககிரித் தரிசனமானவுடனே; திரிலோகங்களி லின்பமாக வமர்ந்திருக்கும் பத ங்களில் நீனைத்த பலனைக்கொடுக்கும்.—எ-று. (௪௩)

வேதியர்கண்டநான்கு வேதஞ்சாத்திரங்களாறு
மோதியங்குணர்ந்துபின்ன ருயர்பிரமத்திற்சேர்வார்
பூதவவரசேற்பார் புரந்துபோர்புரிந்துவென்றி
நாதராய்சுவர்க்கஞ்செல்வார் நாகபொற்கிரியிறேற்றம்.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள் கண்டவெணங்கினால் நாலுவேதமும் ஆறுசாந்திரமும் கற்றுணர்ந்த வறிவினராய் வாழ்ந்து முடிவி ஓங்கிமான பிரமபதத்தைச் சேர்வார் கள். பூமண்டலத்தரசர்கள் கண்டவெணங்கினால் திக்குவிசையஞ்செய்து வெற்றியு டையவர்களாகி அந்தியத்திற் சுவர்க்கபதத்திற்சென்று வாழ்வார்கள். திருநாககிரியி ன் பெருமையாம்.—எ-று. (௪௪)

வணிகர்கண்டிறைஞ்சிப்பொன்னால் வடாதிபனெனலாய்ச்சொற்க
மணிவதுதிண்ணமாந்தர் மலர்விழிக்கண்டுபோற்றின்
மணிதருசெல்வத்தோற்ற மனைவனம்பலவும்பெற்றுப்
பணிமலையெம்குநல்கும் பலனெனச் சுவர்க்கஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) வைசியர்கள் கண்டிவணங்கினால் 'சொன்னன்களால் ருபேரனென் னத்தக்கதாய் வாழ்ந்து சுவர்க்கபதஞ் சேர்வார்கள். அது நிச்சயம், சூத்திரர்கள் கண் டுளிரக்கண்டு, வணங்கித் துதிசெய்வார்களாகில் நவரத்தின சிழல்சாயச் செல்வம் பெருகி மனை வளங்கள் பலவும்ப்படைத்து வாழ்ந்து தேகாந்தியத்தில் திருநாககிரி எ ன்களுஞ்செய்த வுபகாரமிதுவென்று சுவர்க்கபதஞ் சேர்வார்கள்.—எ-று. (சரு)

விதவையர்போற்றிலந்த விதவைதன்பிறப்புநீங்கி
யுதவுநற்கொழுநனோடு மொழிவினாதிணங்கிவாழ்வார்
விதவெழிற்கன்னிகாண விரும்புநற்கார்த்தன்சேர்ந்து
மதனடிபரவவாழ்ந்து வான்சயிலாயம்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) பின்னையு மந்தநாககிரியை அமங்கிலிகள் கண்டு வணங்கிப்போவார் களாகில் அந்ததேகம்போய் மறுசெனனத்தில் மணந்துகொண்ட பத்தாவுடனே கூடிவாழ்ந்து அழகிய பதத்தைச் சேர்வார்கள். கண்ணிப்பெண்கள் கண்டிவணங்கி னால் மனதுக்கிஷ்டமான புருஷனுடன் வாழ்க்கைப்பட்டு, மன்மதனேவல் செய்யப் பிரியாமல் உசிதமான சயிலாயத்தில் சுகமாக வாழுவார்கள்.—எ-று. (சசு)

வறியவாரசிறிதேநோக்கி வணங்கிலவ்வடபாற்சென்று
செறிதன வியக்கர்வேந்தின் சித்திரவிமானங்கொள்வா
ருறுவயதனந்தம்வேண்டி. லுருவரனபிலாதுகாண்பா
ரறிவினிற் கண்டார்பேறுந் தவரிருமையினும்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) தரித்திரவான்களானவர்கள் பணிமலையைச் சற்றேகண்டு வணங்கினார்களாகில், வடதிசை யளகாபுரியிற்சென்று மிகுந்ததனத்தையுடைய ருபேரனது புட் பகவிமானத்தையுந் கைக்கொண்டு இடைவிடாமல் ரூபத்தியானத்துடனே இருதய த்தில் ஞானவறியினால் காட்சியோடும் அவர்களின்மை மறுமை இரண்டிலும் பேறுபெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (சஎ)

முருகனுமங்கைபாக முதல்வனுமுனைத்தவெற்பை
யருகுறக்கண்டோர்பாவ மகலுமாறிதற்கொப்பெண்ணி
விவரிமுன்னிபங்களுன்ன யிழிகலையீந்துமவன்ன
முரியுரிப்புயங்கமாயு மொழிவினாப்பாவநீங்கும்.

(இ-ள்.) கந்தசவாமியும் பரமசிவனு முனைத்தெழுந்தருளிய சிவகிரியைச் சமீபத்திற்கண்டு தெரிசித்து வணங்கினபேர்களுடைய பாவங்கள் தீரும்வகை யவற்றிற் கு உபமானம் எப்படியென்றால், சூரியன்முன் னெதிர்த்த பனி நீங்குவதுபோலவும் ஒவ்வொருகலையாய்த் தேய்கின்ற சந்திரனைப்போலவுந் திராத பாவங்களெல்லாம் தீரும்.—எ-று. (சஅ)

காண்டகுதருமங்குறிந் கனைகடன்மணிகள்போன்று
மீண்டிறம்பிறையையாபு மெழுபுனற்கங்கைபோன்றும்
வேண்டருங்கயிலைவெற்பில் வினாந்தசெந்தேனேநேர்ந்தும்
பூண்டரன்பாகமான்செய் பெருத்தவெற்புதவுசிலம்.

(இ-ள்.) உமையொருபாகனும் முருகவேளும் பிரியாமல் அமர்ந்திருக்கின்ற அரவகிரி தரிசனத்தின் மகிமையைக் காணத்தக்க பக்தர்கள்செய்கின்ற தன்மதானம்

ஒன்று தூறும் வீர்த்தியாகும், அதற்கிணையாதெனில் ஓசையையுடைய சரூத்திரத்தில் மணிகளைப்போலவும் நானூநானும் ஒவ்வொருகலையாய் வளருகின்ற மூன்றாம் பிறையைப்போலவும், செழுமையையுடைய கங்காநதி சலத்தைப்போலவும், வேண்டிய வரங்களைத்தரப்பட்ட கயிலைமலையில் வீணுகின்ற தேனைப்போலவும் வளர்ச்சியுண்டாய் மென்மேலும் வீர்த்திக்கும்.—எ-று. (௪௯)

தேனுவுந்தருவுஞ்சிந்தா மணியும்ச்செங்கோட்டசன்
றுனுக்கந்திடத்திலெல்லாந் தருமக்கெனவாங்கெய்தி
மானிதியாவோனு மழைதானியந்தூசங்நன்
போனவர்க்களித்தார்நாலா யிரமுறைபோய்விண்ணேர்வார்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருச்செங்கோட்டமலையில் சுவாமி எழுந்தருளியிருக்கின்ற மையால் நம்மைப்போலொத்த முனிவர்களுக்கு வேண்டிய இஷ்டகாமியார்த்தங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிற கருணையினால் காமதேனு, கற்பகவிருட்சம், சிந்தாமணி, சூடாமணி முதலாகியதும் அங்ஙனம் வந்துசேர்ந்து உதவியெய்யும், இந்தப் பூமியில் யாவராயினு மங்ஙனஞ்சென் றவர்களுக்குச் சொர்னனதானம் வஸ்திரதானம் போசனவர்க்கங்கள் முதலாகியதும் கொடுத்தபேர்களுடைய வமிசத்தில் நாலாயிரத்தலைமுறை யுள்ளவர்களாய் சுவர்க்கபதவி அடைவார்கள்.—எ-று. (௫௦)

கோதையிற்றனதுகோதை கூடலிலிருந்தோமஞ்செய்
மாதவர்தனக்குத்தானம் வழங்கியாயிரம்பத்தஸ்வ
மாதியமேதையாக மருளியபலன்களாகு
மோதுமிங்கிவனைக்காண்பா ருறுந்துலாவருடதானம்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவர் கோதைமலையில் தனது மனைவியுடனேகூட மனைவிலிருந்து துடங்கிய ஓமங்கள்செய்கின்ற மகாதபோதனர்களுக்குத் தானஞ்செய்தால் பதினாயிர மஸ்வமேத யாகபலனும் இன்னுமனந்த பலன்களுண்டாகும். அவர்களைக்காண்பவர்கள் துலாவருடதானஞ் செய்தபலன்க ளூடனே பெறுவார்களென்று வேதங்கள்சொல்லும்.—எ-று. (௫௧)

மேயவெவ்வண்ணத்தேனு வியன்பணிமலையைப்போற்றி
லாயிரம்பிரமஹத்தி யகனறிநெகயிலைவாழ்வார்
யேயமெய்த்தியானநதான மியாகமாதவஞ்செய்தார்க்கு
மாயநாலுகத்தஞ்சொர்க்க மாமஃதருளுங்கண்டால்.

(இ-ள்.) எவ்விதமாகிலும் அந்தகிரியை யாவர் கண்வெணங்கித் துதிசெய்தார்களாயினும் ஆயிரம் பிரமஹத்தி தோஷங்களும் நிவர்த்தியாகி அந்தியத்தில் கயிலைமலையைச்சேர்ந்து வாழ்வார்கள். அவரவர்களுக்கு கிசைத்தபடி தானங்கள், யாகங்கள், அரியதவங்கள் செய்தவர்களுக்கு நான்குயுகத்தினுஞ் சுவர்க்கலோகபோகமுண்டாகும், இவையாவும் கிரிதரிசனத்தின் மகிமையாம்.—எ-று. (௫௨)

பணிமலைச்சருக்கங்கேட்போர் படிப்பவர்படித்தோர்க்கின்பந்த
தணிவரச்செய்வோர்மங்கை தனதொருபாகம்நீங்கா
மணிமுடிச்சடையான்வேற்சேய் வரம்பலபடைத்துவாழ்ந்து
திணிதருங்கயிலைவாழ்வார் சிறப்புளர்பிறப்பிலாதார்.

(இ-ள்.) இந்தத் திருநாககிரிச் சருக்கத்தைக் கேட்பவர்களும், படிப்பவர்களும், படித்தவர்களுக்குச் சந்தோஷம் குறைவில்லாமற் செய்தவர்களும், உமையொருபாகம் பிரியாத இரத்தினமயமான சடாமருடத்தையுடைய அர்த்தநாரீஸ்வரர், சூமரசுவாமி கிருபையினாலே சகல வரப்பிரசாதமும்பெற்று வாழ்ந்து தேவாந்தியத்தில் திண்ணிய கயிலையங்கிரியைச்சேர்ந்து சிறப்புடையவராவார், பிறப்பில்லாதவர்களுமாவார்கள்.—எ-று. (10)

நாககிரிச்சருக்க முற்றிற்று,

பாயிரம் காப்பு உட்பட திருவிருத்தம். அ0.

கிரிவரலாற்றுச் சருக்கம்.

நாகவரை நானிலந்தனில்வந்தபடி சூதநயமுனிவர் பகருகெனவே, மாகவரமுனிவர் வினவுதலுமவர் மகிழ்வனாவரவுசில புகல்வுனெனவே, கோகனகமலரடி யாதமுனியைத்தொழுது கொம்பிடங் கொண்டெழையும், போகமலர் கனிவினருள் சிவநிருபபருப்பதம்போற்றி யருளேற்று மொழிவார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரத் திருநாககிரிமான்மியத்தைச் சொல்லக்கேட்டு ஆனந்தப்பரவசத்தையடைந்து அதிசயப்பட்டோம் சூதமுனிவரே அந்த திருநாககிரிவந்தவரலாற்றையுங் கேட்கவேனுமென்று மிகவும் ஆவலாயிருக்கின்றது, தேவரீர்திருவுளம் பற்றியருளவேண்டுமென்று வணங்கினவுடனே அப்படியே சொல்லுகிறேமென்று வேதவியாசருடைய மிருதுவாகிய பாதரவிந்தங்களைத் தொழுது துதித்து சிவனிடப்பாகத்தில் கற்பகக் கொம்பு தழைத்து போகமாகிய புட்பங்களை கனிவுடனே தருவதாய் விளங்கிய திருநாககிரியைப் போற்றிசெய்து அன்புகூர்ந்து கிரியின் வரலாறு சொல்லத்துடங்கினார் சூதமுனிவர் —எ-று. (க)

தேவரொருதேராக வேதன்விடுபரனெனாச் சிலைமேருவாக புனைநாண் கோவரவமாகவும் பரியாகவடுகூர் கொடுங்கனலி யாகவேருந் தூவன்மாருதம் வேகமாகமுப்புரமனற் சுடவெய்தபின்னரணிலம் பாவனவிராசனெடு பொருதினார்கள்தமது வலிபாருமென மேருவிடையே

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லா மிரதமாகவும், பிரமன் சாரதியாகவும், மேருகிரி வில்லாகவும், வாசுகி நாணாகவும், விஷ்ணுவே அம்பாகவும், அக்கினிதேவன் அம்பு முனையாகவும், வாயுவே விசையாகவும் திரிபுரம் அக்கினிப் பிரவேசமாக சிவனெய்து பெரித்தபின்பு நகராஜன் வாதராஜனுடனே எமது பலத்தைப் பாருமென்று மேருவிடத்தில் போர்செய்தத் துடங்கினார்கள்.—எ-று. (உ)

சேடனுவாதராஜனுமிகல் புரிந்தமர் செயிர்த்துள மயிற்பதாக வாடநின்றாயிரம் மணமேரு முறியாயிரங்களி னடுக்கைமூட நீடநின்றலையிலைய வண்டரண்டங்கூலைய நிலைமலைகள் நிகுகிடெனவே வாடமின்றார கைக்குலமுதிர நிலம்திர மாருதவி ராஜன்மலைய

(இ-ள்.) நாகராஜனும் வாதராஜனு மனக்குரோதங்களுடனே யுத்தஞ்செய்து வெற்றிதோர்வை தெரிவுதாக நாக னாயிரம்படமு மேருசிகர மாயிரமடுக்கையுஞ் சிக்கெனப்பற்றி மூடிக்கொள்ள நெடிதாக நின்று வாயுவு மோதியடிக்கும்போது, அண்டபிரண்டங்க ளெல்லாம் அடுக்குகளுலைய மலைகளும் நிலைபெயர்ந்து கிடகி டென்று வதிர வொளிமழுங்கி நட்சத்திரங்க ளுதிர பூமியதிர சண்டமாருதமாக மோதியடித்தான் வாதராஜன்.—எ-று. (க)

முனிவருந்தேவர்களு முனைவாதராசன் முடுக்குபுசெருக்கில்வெருவி யுனிவருந்தாமலர வரசிணையிரத்தலு முளங்கரைந்தரவமேறும் பனிவருங்கொடிமுடியொராயிரத்தொருமுடி படப்பொருபிலத்துள்வாங்க த், துனிவருமறுத்தரச னத்தைப்பறிக்கத் துடர்ந்தொபெறந்ததென்பால்.

(இ-ள்.) இப்படி வாதராஜன் முடிக்கியடித்த விசைகளில் சகிக்காமல் முனி வர்களுந் தேவர்களு மிகவும்பயந்து யோசனைசெய்து சகலசன வுபத்திரங்கள் திர நாகராஜனைப் பார்த்து முகமன்கூறி இரந்துகொள்ள, அவருள்ளயிரங்கி மேருசிகர மாயிரத்தில் ஒரு கொடிமுடியுடித்த படத்தை பெள்ளத்தனை நெகிழ்த்திவிட ஓசை விசையாலடிக்கின்ற வாதராஜ னந்தச் சிகரத்தைப் பெயர்த்திட விசையினாலே மே ருசிகரமொன்று தெற்குத்திசையிற் பந்துசென்றது.—எ-று. (ச)

ஆயிரம்பணவரவி னோர்பணமுமேருமுடி யோடலைத்தமலவனில சேயுரம்படவதன் பின்பற்றிநாவலந் தீவுதனில்வீழ்த்திவிடலுந் துயரான்னொருநாக கிரியெனவுரைத்தரவ சுடர்முடியின்மணியைந்துமே வேயுறந்திகழைந்து வெற்புமீசனுமாக மேதினிவிளங்கியுளதால்.

(இ-ள்.) நாகராஜன் ஆயிரம்படத்தி லொருபடமும் மேருசிகரமொன்றோடே கூட வாய்வு பெயர்த்தெறித் தெறிந்த விசையிற் பிண்டொடர்ந்து சென்னிறம்படக் கொண்டுபோய் நாவலந்தீவில் வீழ்த்தியது, அன்றுதொடங்கி நல்லோர்க ளன்புரி றைந்த திருநாககிரியென்றும் பெயராய் விளங்கியிருக்கின்றது. பிரபைபொருந்திய மேருமுடியில் ஐந்துமணி சிதறிவிழுந் தங்கங்கே நிலைமையாக ஐந்துகிரியு மைந்து சிவனுமாக விந்தமண்டலத்தில் விளங்கியிருக்கின்றது.—எ-று. (நி)

மணியுஞ்சிகரமுத் துண்டமாயதுசேது மலியிலங்காபுரிமுனீ ரணிதிருக்கோணமலை யெனவமைந்தனநாக வசலந்தமிழ்க்கொங்கணம் தணிக்கிரியின்மங்கைபந் காளனும்வேலனு மிருந்துநல்வரமுநுள்வதாய்ப் பணியுகமனந்தம் பராவியதுகார்த்தப் பரப்புரினுமழிவற்றதால்.

(இ-ள்.) அப்படி மணிகள்சிதறிதெறித்துவிழப்பட்ட மேருசிகரங் காற்றடித்த விசையினாலே மூன்றுதுண்டமாகி தெற்குசமுத்திரத்திலே யொருதுண்டம் விழுந்து அது சேதுபதியைச்சார்ந்த இலங்கைதீவாச்சது, பின்னொருதுண்டம் திருக்கோண மலையாச்சது, பின்னொருதுண்டம் தமிழ்விளக்கிய முக்குலத்தரசர்களில் முதன்மை யான சோனுக்குரிய கொங்குநாட்டில்விழுந்து திருச்செங்கோட்டு நாககிரியென்று விளங்குகின்றது. அதில் உமையொருபாகனும் வேலாயுதக்கடவுளும் அமர்த்திருந்து அனந்த அடியார்களுக்கெல்லாம் வரங்கொடுப்பதாய் தேவர்களுருச்சிக் அனேகயுக மாய்விளங்குகின்றது. அது உகாந்தகாலப் பிரளயத்திலுமழிவில்லாமலிருப்பது. எ-று.

மேருமுடித்ருமைந்துமணியிலொருமணியருணை வெற்பாய்மிளிர்ந்ததெத்தே
மாரனற்கிரிமணிச் சிகரிபொன்மேருசிலை மலையாம்புகங்கண்முறையே
பேரனற்கிரிசோண கிரிதேவராயன் பிறங்கலெனவோங்குமலையிற்
காரணவுண்ணுமுலைக் காரணிக்கினியகண் ணுதலிவொனப்பரவுவார்.

(இ-ள்.) மேருசிகரத்தில் தெறித்துவிழுந்த மணிகள் ஐந்துகிரிகளு மைந்துதல
மு மாச்சுதென்று முன்சொல்லியவதனில் ஒன்று சிவப்புமணி ஈசான்யதிக்கில் விழு
ந்து திருவண்ணாமலை யாச்சுது, நாலுபுகத்திலு முறையே அக்கினிமலை, மணிமலை,
பொன்மலை, கல்மலை இப்படியாகி, அருணாசலம் சோணாசலம் அக்கினிமலையென்
டும் பெயராகி, அதில் அருணாசலயீர்வரொன்றும் உண்ணமுலையம்மென்றும் பி
ரெத்தியாய் எழுந்தருளி யிருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (எ)

மரகதமணிச்சித்தரி நவகோணமாயது வளதமிழ்க் கும்பினிசையால்
பரவியசுரும்புரு வெடுத்துமதுவபிஷேக பானத்திலர்ச்சித்ததால்
வரவுதிருவீங்கோய் மலைப்பெயர்வளங்குவது மாதுமைமணப்பரமனார்
நரர்வணங்கக்கருணை தருமிரக்கம்புரிபும் நாதனொவோதுமறையே.

(இ-ள்.) ஒரு மரகதமணி கிழக்குத்திசையிலே விழுந்து ஒன்பதுகோணமாக
விளங்கியது, தமிழைச்செய்த அகத்தியன் வண்டு ரூபமெடுத்துப் புட்பங்களில் மது
கிரித்துச் சிவனுக் கபிடேசஞ்செய்து பூசித்தபடியினாலே திருவீங்கோய்மலை யெ
ன்று பெயராய், சிவனுமுமையு மிரக்கம்புரியும் நாதனொன்று மலைக்கிழத்தியம்மென
ன்றும் எழுந்தருளியதென்று வேதங்கள் முறையிகின்றது.—எ-று. (அ)

மாணிக்கமொன்றுரு ரியகிரணமனையவரை வணசிவாயப்பெயர்பெற்றி
மாணிக்கநாதர்மணி மாணிக்கநடனாந்திரு மலையின்கொழுந்தர்சிவதை
மாணிக்கமலைநாத ரந்தியொளிதாங்கினார் மதியானசொக்ககொனவே
மாணிக்கவடிவார்நா கேசர்முத்தீசர்வடி வாட்போக்கினொனவுமே.

(இ-ள்.) பின்னையுமொரு மாணிக்கமணியானது அக்கினிதிக்கில் விழுந்து ரூபி
யப்பிரகாசம்போலு மொளிவிடப்பட்ட மலை, அது வண்மையான சிவாயமலையென்
டும் பெயராய் மாணிக்கநாதர், திருமாணிக்கக்கூத்தர், திருமலைக்கொழுந்தர், சிவதை
யீசர், மாணிக்கமலைநாதர், அந்தியொளிதாங்கினார், மத்தியானச்சொக்கர், சொர்ன்ன
மாணிக்கவடிவார், நாசீசுவரர், முத்தீசுவரர், வடிவாட்போக்கினொன்றும்.—எ-று.

செம்பொற்றியாக்கரைக் காத்தபரமர்க்ககனர் திருமுடியின்றமும்பரிடிபோற்
றம்பொற்பதத்தரா ரங்காட்டினாரி யர்க்கருளிரத்தனகிரியார்
கும்பங்கள்பொசிவாசி கொண்டவர்கும்பார் குழற்கினியகொழுனரோன
கும்பண்பிலுண்வேடர் தந்தங்கடந்தவ னொனத்தலர்ந்தாள்பரவுமால்.

(இ-ள்.) சொர்ன்னத்தியாகருக் கேக்கமணுகாமற் காத்த பரமர், திருமுடித்த
மும்பர், இடிவந்துபூசிக்கும் பொற்றாமரைப்பதத்தர், ஆரங்காட்டினார், ஆரியவாக்கனு
க்குக் கிருபைசெய்தருளிய இரத்தனகிரியார், கும்பங்கள் பொசிவாசிகொண்டவர்,
சுரும்பார்குழலிற் கின்பமான மணவாளர், பன்றிக்குட்டிக்கு முலையமுதங்கொடுத்த
வர், வேடருக்குத் தந்தங்கள் அளித்தவர் என்றிப்படி திருப்பெயர்பெற்றவர்.—எ-று.

கொடிமுடிபெயர்ந்ததோர் மணிவச்சிரம்பேணியிற் குளிர்க்கதிர்விரிக்குமதி போற், கடனுக்கரசுத்தியன் கையிற்றராதலக் கமினுட்போயலிளில், ஷடி. ஷடையமங்கைமண வாளொன்றுலகெண்ண வன்னிமிழலீசொனவும், டவிதனிளினியகா வேரியின்றென்கரை பொலிந்துளதனந்தியுகமாய்.

(இ-ள்.) பின்னையுமொரு வைரமணியானது தெற்குத்திசையில் விழுந்து திருப் பாண்டிக் கொடிமுடியென்றுபெயராதி, தன்சிகரஞ் சந்திரோதயம்போலும் பிரபை விளங்காநிற்குஞ் சமுத்திரபாணஞ்செய்த குறுமுனிவன் கைக்கமண்டல சலமாகப் பூமிக்குளமர்ந்தது, அங்ஙனம் வடிவுள்ள மங்கைமணவாளொன் றுலகந் துதிசெய் துவணங்க வன்னிவனய்சீவரர், மருடசுவரர் என்றும் பெயராய் பொன்னியாற்றி ன் றென்கரையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.—எ-று. (க௧)

நீலமணியொன்றுதென்மேற்றிசைதரித்தனநிலாவலிதைபொதிகையென்பர் வாலமதிமுடியரன் றிருமணத்தேருநாள் மலையபாகாயம்பிரவப் பாலுலவுவடநிலம் பாதாளமுறுவதன் பாரத்தைநிகொன்னவெங் கோலம்முவாளிருநுமுனிவனையிருத்தியது குவலயத்தென்றுமுளதால்.

(இ-ள்.) இன்னையுமொரு நீலமணி நிருதிதிக்கின்றிப்போய் விழுந்து அது பொதி கைமலையென்று பெயர்பெற்று விளங்குகின்றது, இளம்பிறையைத் தரித்த சடையி னையுடைய பரமேஸ்வரன் உமையைத் திருக்கலியாணஞ்செய்ய வெழுந்தருளிய கா லத்தில் தேவர்கள் முனிவர்கள் மற்றுமுண்டான சமஸ்தத் திருக்கூட்டங்களும் வட பார் சேர்ந்தகாலத்தில், பொதிகைமலை உச்சி அண்டமுகடுசேர வடபூமி பாதாளம் புகுவதுகண் டதன்கனத்துக்குச் சமான்மென்றறிந்து வெவ்விய மழுவுடைய சிவன் அகத்தியமுனிவனை அங்குயிருக்கும்படி அனுப்பவைத்தார்.—எ-று. (க௨)

நாகாசலப்பெய ரனந்தயுகமீதினும் நாகத்தர்முனிவருலகோர் யோதாவலிற்பணிய வபரிமிதநாமங்க ளுடையவதனிற் சிறிதுயான் மாகாதவிந்புகல்வ னையிசாரணியநிறை மாதவர்கள்கேண்மினெனவே மோகாதரக்கிரி துணித்திடெம்பரஞான முனைவச்சரகுதர்மொழிவார்.

(இ-ள்.) இப்படி ஐத்துகிரித்தலமுஞ் சிவனுமாகிய விபரஞ் சொன்னோமே அவைநிக், நாகக்கிரியென்று பெயராய்நேக யுகாயுகங்களாய் விளங்குகின்றது, மே லும் திரிலோகங்களிலு முள்ள முனிவர்களாலும் பூசைபுரிந்து அனேகம் பெ யர்க ளுண்டாச்சது. அவைகளில் சிலது நான் தெரிந்தமட்டும் சொல்லுகிறேன் நையிசாரணிய முனிவர்களே யென்றார். அதற்கு ஆசையாகிய ஓர்மலையை ஞான மென்னுங் கூரிய குலிசாயுதங்கொண் டறுத்தருளிய சூதமுனிவர் சொல்லத்தொட் டுகின்றார்.—எ-று. (க௩)

அத்தநாரிப்பரம ரசலமணிமுருகா சலங்கோதையசலம்ணிசூழ் முத்துமலைகடகமலை யிடபமலைதுற்கைமலை முத்திமலைசித்தர்மலைவண் சுத்தகிரிஞானகிரி ரத்தகிரிசோணகிரி ரத்தகிரிபிரமகிரிநீர் பத்தியெழுதித்தகிரி தன்மகிரிகந்தகிரி பத்மகிரிதேனுகிரியே.

(இ-ள்.) அத்தநாரிஸ்வராஸலமென்றும், முருகாஸலமென்றும், அழகிய கோ தைமலை யென்றும், மணிகுலவிய முத்துமலையென்றும், கடகமலையென்றும், இடப

2.

திருச்செங்கோட்டுப் புராணம்.

மலை யென்றும், துறைகமலை யென்றும், முத்திகமலை யென்றும், சித்தர்மலை யென்றும், ஒன்றிய சுத்தகிரியென்றும், ஞானகிரியென்றும், இரத்தினகிரியென்றும், சோணகிரியென்றும், இரத்தகிரியென்றும், பிரமகிரியென்றும், தீர்த்தகிரியென்றும், தர்மமகிரி யென்றும், சுந்தகிரி யென்றும், பதுமகிரி யென்றும், தேனுகிரி யென்றும், இன்ன மனந்தம் பேர்களுண்டு.—எறு. (சுசு)

திருவோகந்திருச் செங்கோடுசேடமலை தெய்வமலைசிவமலைவிடா
முருவேறுசஞ்சீவி மலைவாயுமலைவிண்டு மலையிருவர்கடும்மலையாம்
முருவேறுதாருகா சலமரவமிருபாஹு முறவணைந்துறுமுமலைநம்
வருவேதனைப்பரவி மலைபுமலைமகவதவ வந்தமலை யந்தமலைபே,

(இ-ள்) திருவேரகமென்றும், திருச்செக்கோடுவென்றும், சேடமலையென்றும், தெய்வமலையென்றும், சிவமலையென்றும், மணம்பொருந்திய சஞ்சீவமலையென்றும், வாய்வுமலையென்றும், வீழ்நுணுமலையென்றும், இருவர் கூடுமலையென்றும், வடிவயாந்த தாருகச்சலம் என்றும், பாம்புகள் இரண்டுபக்கமுமழுந்த பிணைந்திணைந்து சிறுமலையென்றும், மேல்வரப்பட்ட பிறப்பகலப் பொருதுமலையென்றும், சந்தானந்தரும் வந்திமலையென்றும், அழகியமலையென்றும், பின்னையும்.—எ-து. (கடு)

தாருமலைகுதமலை தவமலையனந்தமலை தங்கமலையோ கமலைமா
மேருமலைகயிலைமலை சிவனுடமலைமுனிவர் விரதமலைவேதமலைபொன்
னாரமலையிருமலை யமுதமலைகனைமலை பிணைசமலை கூலமலைதண்
கீரமலையுபயமலை யிரமலைகங்கைமலை சங்கமலைகொங்குமலையே.

(இ-ள்) தாருமலையென்றும், சூதமலையென்றும், தவமலையென்றும், அனந்தமலையென்றும், தங்கமலையென்றும், யோகமலையென்றும், மகா மேருமலையென்றும், கயிலைமலையென்றும், வேதமலையென்றும், சிவஞாப மலையென்றும், முனிவர் வீரதமலையென்றும், பொன்னாமலை யென்றும், இருதமலையென்றும், அமுதமலையென்றும், சுனைமலையென்றும், பிளேசமலையென்றும், கடலமலையென்றும், தன்னிய கோமலையென்றும், உபயமலையென்றும், இமயமலையென்றும், கங்கைமலையென்றும், சங்கைமலையென்றும், சொங்குமலையென்றும், இன்னம் அனேகம்பெயர்களுண்டாயிருக்கும்; அவையெல்லாம் அறிந்து நம்மால் சொல்லமுடியாது.—எ-து. (கசு)

தேனுவரனைத்தொழுது நின்றருச்சிப்பவொரு செயல்திருவுளம்புரியென
ஞானவரனவிலும்வகை நமதைத்தநாடியாய் நமதுபொன் மலைக்குமஃதாய்
ஏனையெமதானிக் கியன்றதாய்மேருவனி லெனியமலையைந்துளதுநீ
மானிலந்தனிலுய்த்து வந்தனைசெய்யெனமிகு வரங்கொடுத்தருளினனரோ

(இ-ள்.) மூங்கலத்திற் காமதேனு கயிலாயகிரிக்குச்சென்று பாரசிவனை வணங்கி உம்மைப் பூசிக்கும்படி ஒரு தெய்வத்தலத் திருவுளம்பற்றி யருளவேண்டுமென்று கேழ்க்க, ஞானமூர்த்தியாகிய பர்மசிவனார் நமது பஞ்சநாதர்களாயும், நம்முடைய மேருவுக்குச் சமானமானதாயும், நம்முடைய மனதுக்கிசைத்தநாய் மகாமேருகிரியில் பவசிகரங்களில் மேன்மையான கொடிமூடி ஐந்துள்ளது. அவ்வைந்து முடியையும் நீ யெடுத்துக்கொண்டுபோய் தெட்சணபூமியில்வைத்து என்னை உபவாசித்துப் பூசைசெய்யென்று மிகுந்த வரங்கொடுத்தருளினார்.—எ-று. (கஎ)

பெண்பாலதானதிப் பெருநாககிரிமுதற் பிரழ்புருடநாகவரை முன் வண்பாரில்மாதவி ராஜனுல்வந்ததில் மகாகாமதேனுமேற்கொண்டென்பரவுகொங்குமண்டலமிதுகாவிரியி னீசான்யதிசையிலிடவே நண்பாகவிருநாக மும்பரன்பரைபோ னயந்துடன்கூடியுளதால்.

(இ-ள்.) முன்னே வாயுராஜன் எடுத்தெறிய வந்துவிழுந்தகிரி ஆண் நாகக்கொடிமுடி, அதன்பேரில் பெண் நாகக்கொடிமுடி முதலாகிய வைத்துசிகரத்தையும் பரமசிவன் சொன்னவளவில், காமதேனு பெயர்த்துக்கொண்டு வந்து புகழ்பரவிய கொங்குமண்டலத்தில் காவேரியி னீசான்யதிக்கில் வைத்தது, ஆண் நாகச்சிகரமும் பெண் நாகச்சிகரமும் சிவனும் உமையும்போலும் பிரியாமலிருக்கும்.—எ-று. (௧௮)

நீலநிறநிறைதனஞ் செய்கிரிப்பணிக்கிரியி னேர்கிழக்குறையவதனில் மூலரதசஞ்சீவியும் முக்கரணமிக்குற முளைத்தெழுங்கொல்லிமலையாங் கோலமிருவேதகிரி யோமக்கொழுங்கன்ற குவிதலெனலாம்வேதனின் ரோலமிவெதுநாக வோங்கற்குவடமலை யுளதேவதத்தனெனுமால்.

(இ-ள்.) அப்படி காமதேனு முலமாய்வந்த வைத்துசிகரத்திற் பெண்ணாகச்சிகரமானது ஆண் நாகச்சிகரத்தில் கூடிப் பிணைந்தநிச்ச, மற்ற நான்குசிகரமும் அங்கங்கே விழுந்திருக்கின்றதுவுஞ் சொல்லுகிறோம். தனஞ்செயநாடிச் சிகரம் நீலநிறமாய் நாககிரிக்கு நேர் கிழக்குத்தித்தில் விழுந்து விளங்கியிருக்கின்றது. அதிலே அனேகஞ்சித்த மூலிகைகளும், ரசகெந்தபாஷாண விளைவுகளும், முக்கரணியாகிய சஞ்சீவிகளு மிகவு முளைத்திருக்கின்றது. அதற்குக் கொல்லிமலையென்றும் பெயர் விளங்கியிருக்கும். அதுநிச்ச, இன்னமொருசிகரம் நாககிரிக்கு வடமேற்கில் வீழ்ந்திருக்கின்றது. ஓமாக்கினியைக் குவித்ததுபோலும் அக்கினிநிரமாயிருக்கும், அதில் பிரமன் சிவனை யுபவாசித்துப் பூசைசெய்தது. வேதவொலி விளங்கு மது தேவதத்தநாடிக் கொடிமுடியாம்.—எ-று. (௧௯)

பொன்னிறந்தருட்புட்ப கிரிகர்த்தநாடியாய் புகலும்பொருப்பின்வடபால் மன்னுதன்வடபாங்கு குண்டலாகாரமாய் வண்மைதிகழ்வெண்மைநிறமாய் இன்னிலம்புகழ்சுங்க கிரியெனும்பெயரா மெழிற்கூர்மநாடியெனவும் பன்னுமொருநால்வெற்பு நாகாசலத்தைப் பரவியுளவிரவியுளதால்.

(இ-ள்.) இன்னமொரு சிகரம் புட்பகிரியென்றும் பெயராய் சொன்னநிறமாய் நாககிரிக்கு வடக்குதிசையில் விழுந்து ஓங்கியிருக்கும்; அது கிருகர்த்தநாடிக் கொடிமுடியென்று பெயராம். இன்னமொருசிகரம் அதற்கு வடக்கேவிழுந்து குண்டலாகார வடிவாய் வெள்ளைநிறமாய் திகழ்ந் துலகம்புகழப்பட்ட சங்ககிரியென்றும் பெயராய் விளங்கியிருக்கின்றது. அது கூர்மநாடிக் கொடிமுடி யென்னப் படும். ஆக விப்படிசொல்லப்பட்ட நாலுகிரியும் திருநாககிரியைப்பரவி உள்ளேனன்றுபடக் கலந்திருக்கின்றது.—எ-று. (௨௦)

வெங்கோடுதிகழ்பிறையும் வெண்ணிறத்தொடுபச்சை மென்கொடிவிளங்கு புரமூழ், சங்கோலொவுகுழை யுங்கனகதோடுமொரு தனமும்படைத்தவரிட, மங்கோமொருதம் பொரபணமுடிபெயர்ந் திட்டவையமர்த்தவதனூற், செங்கோடுரத்தகிரி சோணகிரியாம்பெயர் சிறந்துள நிறைந்திங்ஙனே.

(இ-ள்.) இவள்ளிய கொம்புபோலும் திகழ்ந்த பிறையைணிந்த பால்வண்ண ராய் மற்றொருபுரீகம் செவ்விய பச்சைக்கொடிபோலும் உமையவள் விளங்குதலாலுஞ் சங்கத்தோடு விராவிய குழையும் கனகத்தாவடக் குழையோடு மொருதனமுடைய மார்புமாய்ச் சிவனெழுந்தருளி யிருக்கின்ற தலமதனில் எங்கணு முலாவும் வாய்வுபகவான், நாகராஜன் படம்பொருந்திய கொடிமுடியைத் துண்டித்தெறிந்த படியினால் திருச்செங்கோடென்றும், அர்த்தகிரியென்றும், சோணகிரியென்றும், நாமங்கனையுடையதாய் சிறப்புப்பொருங்கி விளங்கியிருக்கின்றது.—எ-று. (௨௧)

தெற்றுமாயிரமுடிச் சேட னந்நனம்வந்து சேர்தலாற்பணிவனையுமாயுற்றசேடன்றினம் பணியுநெறியாலந்ந னுயர்சேடமலையென்பதாய் நற்றவக்கோதைமுனி நணியவா சீர்மத்தி னணிமேருவணிமுடியுதாய் கொற்றமாருதமெடுத்தெறித்தலாலுந்திருக் கோதைமலையென்றற்றைகுவார்.

(இ-ள்) கொத்தாகிய ஆயிரமுடி சேடனுடைய ஓங்கம்வந்து சேர்ந்தபடியிலே நாககிரியென்றும், நாகராஜன்றானே தினமும் பூசித்து வணங்கின்படியினாலே சேஷகிரியென்றும், நல்ல தவத்தையுடைய கோதைமுனிவர் வசிக்கின்ற ஆசீர்மத்தில் மகாமேருவிளங்கிய கொடிமுடியை வாயுவு யெடுத்தெறித்து வைத்தபடியிலே கோதைமலையென்று பெயராயிருக்கின்றது.—எ-று. (௨௨)

ஆடகக்கிரிமுடி யணைந்தசிவலிங்கத்தோ டங்கதம்வந்துவிழுநாள் மூட்டமுன்கோதைமுனி முனிவினாற்சிலையென்று முத்தமிழகத்தியன்வா நாமமேருவின் னாகநாடிப்பெரிய நாகமிருபால்வழியிடை கூடுமதுகண்டிகல் லாகெனச்சாபங் கொடுத்ததெனமறைகூறுமால்.

(இ-ள்.) சொர்னசயனத்தின் கொடிமுடிச் சிகரத்திற்பொருந்திய சிவலிங்கத்துடனே நாகராஜன் அங்கமுஞ்சேர்ந் தமைந்தகாலத்திலே மூட்டில்லாத வறிவினையுடைய கோதைமுனிவன் கோபத்தினாலுண்டாகிய மலையென்று அகத்தியமுனிவன் வர நாட்டமாயிருப்பான், மேருவினையுடைய நாகநாடிப் பெரியநாக மிருபுறமும் வழியிடையிற்கூடிப் புணர்வதுகண்டு கல்லையாகச் சபித்தானொன்று சுருதிகள் சொல்லுகின்றது.—எ-று. (௨௩)

சிவனுமையுடன்பெறுந்திருமணங்காணநாஞ்செல்வழியிலிவைகாண்பதென்னவமெனமுனிந்துசா பத்தானதன்றியும் வரவமலைட்டமுகல்வான் குவடுபெறனின்றவொருகொடிமுடியுண்புகக் குறுமுனிசூடங்கையதனால் நவமுறச்செய்தன்ன நாகமலைமேனாட்டு நாவலந்தீவிலெனுமால்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் பார்வதியைத் திருக்கலியாணஞ் செய்யுந் திருமணக்கோலத்தை நாம் காணவேண்டுமென்று குறுமுனிவன் வருகிறவழியில் நாகமிரண்டும் புணர்ச்சியெய்துபோலும் தோன்ற விது பொல்லாதென்று கோதைமுனி சாபத்தினாலே கல்லுமலையானது தெறிந்து அந்நனம் வராமல் விலகும்போது அத் திருப்பாண்டிக்கொடிமுடி யொங்குகின்றது, அதை தமது சூடங்கையால் பூமியிற் புருதவழுத்தினார், மேனாடாகிய நாவலந்தீவில் கொங்குமண்டலத்தில் நாககிரியென்று நீழி அழிவில்லாம லிருக்கின்றது.—எ-று. (௨௪)

கிரிவரலாற்றுச்சருக்க முற்றிற்று.

கூட திரு விருத்தம். ௧0௪.

வந்தியாபாடானச் சருக்கம்.

இமையகிரியீதினி¹ விழற்பெறுமுனிர்க்கணமோ டிமையவரியக்கர் முதலோர் அமையவகிரியென்ன வஞ்சலியோடெஞ்சலில் வன்பினுள் தொன்றுளத ரோ, வுமையவருமாபதி யுடன்றேவர்கட்டுதவு மெழ்நுதன்னுவந்திடமடவார் தமதுவாரிதியினைய சந்ததியினிக்குமது தலைமுன்துநிற்குமரிதால்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சூதமுனிவர் நாககிரிவந்த வரலாறு சொல்லவும், தேவர்கள் முனிவர்கள் இயக்கர் கூட்டங்கள் முதலாகிய வெவ்வேறும் கிரிவரலாறு கேட்டபோதே அஞ்சலியஸ்தராய் தங்கள் தங்கள் குறைதீர வன்புடனே தொழுது நிற்க, இன்னமொரு புதுமையான கிரயிருக்கின்றது முன் மகாமேருகிரியிலே யிருந்தது. அந்த சிவனும் உமையுந் தேவர்களுக்குத் தியாகமாகக்கொடுத்த சிகரம், மலிகளுக்குப் புத்திரசந்தான மளிக்கப்பட்டது, திரிலோகத்திற்கு மரிதாயிருக்கும்.

மாமுனிவர் கேண்மினது வந்தியாபாடானம் வடமலைக்குவகி கவகி தாமுனியுமண்டர் சுரரோசர்க் தருவர் வரசந்ததியளிப்பன் முன்ன னோமுரவதர்க்கருகு மோகினிகெசப்பெய ரெடுத்தன மலைச்சிகரமொன் றுமெனவெவர்க்குமது² நுடருபலன்சில வறிந்தனமுளைத்தருளுவாம்.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் நையிசாரணிய முனிவர்களே, அந்தச் சிகரத்திற்கு வந்தியாபாடானமென்று பெயர், அது மகாமேருவி லொரு கொடிமுடிச்சிகரம், முனிவர்கள் தேவர்கள் அசுரர்கள் கந்திருவர்க ளிவர்களுக்கெல்லா முற்காலமாகியாய்ச் சந்ததி கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பக்கத்திலே மோகினிகெசமென்னும் பெயரையுடைய சிகர மொன்றிருக்கின்றது, சிவன் கிருபையினால் அதினுடைய மகிமை யும் பலன்களையுந் சிலது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (உ)

ஆம்மலையிலெவரோனு மணிபணியெனத்தங்க ளங்கத்துவல்லிபு³னயி லம்மலர்க்கொடிகள் மோகினிகெசக்கிரிவைகுமளவுமதுபொன்னுருமா லிம்மலையிலிட்ட காமியமுதவு மூலிகையிருப்பதவர்கீழிடுவரேற் பொம்மெனவஃதிலதையின்பழவுருவெடுக்கும்புதுமைநையார்புகலுவார்

(இ-ள்.) அந்த கிரியிலிருக்கப்பட்ட⁴ ஓர் கொடியைப்பிடுங்கி திரோகத்தி லணிந்துகொண்டால் நவரத்தினப் பணிகளைப்போல் பிரகாசிக்கும், மோகினி கெசகிரியிலிருக்கிறவனாயில் அக்கொடிகளைவாங்கிக் கீழே போடுவாராகில் உடனே பழைய கொடி உருவமாகும், பின்னும் இஷ்டகாமியந்தரப்பட்ட சித்துமூலிகைகள் அநேகமிருக்கும், அதினுடைய புதுமையை யாவராலுஞ் சொல்லமுடியாது.—எ-று. (ங)

மோகினிகெசத்தின் கிழக்குவந்தியாசிலே முளைத்தமுதம்வந்ததெனலா யாகமபுராணங்க ளாய்வதற்கரி கு வடதநிலே யுறைப்பணிமையப் போகவர உமையுடன் கூடுநாளயி⁵ரிப் பொன்னடி பணிந்துசிவனை தியாகமுதலெனவேத மொழிகூறி யன்றுபெறு திண்சிகரம்ச்சிகரமே.

(இ-ள்.) அந்த மோகினிகெசச் சிகரத்தின் கிழக்கு வந்தியாபாடான அமிர்தம் முளைத்தெழுந்து இருக்கிறதென்று ஆகமபுராணங்களாலுஞ் சொல்லுதற்கரிது, அந் திண்பெருமையைச் சொல்லுகிறோம். இமவான் மகளாகிய பார்வதியைத் திருக்கலி

யாணஞ்செய்து கூடி வினையாடுகிற காலத்தில் பிரமன் விஷ்ணு இவர்கள் சுவாமியை வணங்கி எங்களுக்கு வந்தியாபாடான சிகரத்தைத் தியாகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஸ்தௌத்திரஞ் செய்தார்கள், சிவன் அப்படியே கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்ட திண்ணிய சிகரம் அந்தச்சிகரம்.—எ-று. (ச)

அங்கயனவற்றையர்ச் சித்ததனிலருகுவர் தீசனாயமைத்தோதியே பெங்குமுளமமைமென் பவர்மகவுபெறுதற் கியன்றருவடதுநாரதன் றுங்கமிருகுரனுக் கோதினன்ருரனச் சோதிவரமுதவியவனு ளிங்கிதமோடதனைக் கவர்ந்துசெங்கோட்டினி லிருத்தினனிருத்தியசுரன்.

(இ-ள்.) அப்படி பெற்றுக்கொண்ட சிகரத்தை பிரமதேவன் அர்ச்சனைசெய்து அகின்பக்கத்தில் ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து வதற்கு வந்திசுவரரென்று பெயர்வைத்து வேதமந்திரங்களாற் பூசித்து எங்கெங்குமிருக்கிற மலடிகள் பிள்ளைபெறுவதற்கு அருளுண்டாக்கிவைத்த சிகரம், அதை நாரதமுனி வெற்றியையுடைய குரனுக்குச் சொன்னார், அந்தகுரன் பரமசிவனிடத்தில் வரம்பெற்று வருங்காலத்தில்தனைப் பெயர்த்துக்கொண்டெவந்து திருச்செங்கோட்டுக்கொடிமுடியிற் பதித்துவைத்து பூசைசெய்தான்.—எ-று. (டு)

பிரமன்மாமுதலமரர் வந்துபணியுரிய பெரும்பானுகோபன்முதலார் திரமகவனேகரைப் பெற்றுவனைசென்றுநற் றேவரைச்சிறைவைத்தனன் வரமயேந் திரபுரியின் மாளிகையினர்ச்சனை மகிழ்ந்துகேதாரமிகவு மரகாடித்தற்கொத்த தவனியந்தரசொர்க்க மதனிலுங்காண்பதரிதால்.

(இ-ள்.) பிரமா விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள்வந்து பணியவும், பானுகோடன்முதலாகிய பிள்ளைகளைப்பெற்று தேவர்களைச் சிறையிலிட்டான், வீரமயேந்திரபுரியில் சொன்னமயமான மாளிகையிலிருந்து வந்தியாபாடான சிகரத்தைப் பூசித்து வச்சிரதேகமும் வெற்றியும்பெற்றான், சிவசிவா அதற்குச்சமானமான சிகரங்களை பூமி அந்தர சுவர்க்கங்களிலுங் காணுதற்கரிதாம்.—எ-று. (சு)

சூரபத்மன்றுறவர் சூலதரன்மறையவன் சுதரிசனமாயன்முதலாம் தேரநிப்பனசிறிய லொனமனத்துணர்திறற் பாவசிற்தையனுமாயக் கோரவர்க்கந்தருங் கொடுத்தொழில்புரிந்துவலி சூறையாதுதிரிபுவனமுஞ் சேரவுற்றொருகுடை நிழற்றியதுநாகவந் தியாசிலையிநலனுமுதால்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட சூரபத்மனுக்கு முனிவர்கள், உருத்திரர்கள், பிரம்மா, விஷ்ணு, இவர்களெல்லாரும் பயந்துநிற்கவும், இவர்களை அற்பவான்களென்று தெரிந்து கொலையாதி பாவஞ்செய்கின்ற நினைவை யுடையவனுமாய், கொடுங்கோபத் தால் கொடியதொழில்களைச் செய்தும் வலிமைகுறையாமல் சகல அண்டங்களையுங் கொடையிலடக்கி யாண்டிக்கொண்டிருந்தான். அது வந்தியாபாடான சிகரத்தைப் பூசித்த வரப்பிரசாத மகிமையாம்.—எ-று. (ஏ)

அவனுலிகத்தும் பரத்துமுபகாரமா யங்கண்ணையர்ச்சித்ததாற் குகனுலுமவனுவி கோடலுக்கரிதாயோர் கொடியும் வாகனமுமானான் சிவனுதரங்களிக்கு மலையில்யோகஞ்செபந் தவந் தன்முடியல்வோர்க் கிவனுபெலனென்றெவ்வொருகோடிகோடியினிலெய்துமலைநாகமலையே.

(இ-ள்.) அந்த ரூபத்மனைவன் இகத்துக்கும் பரத்துக்கும் உபகாரமாக வந்தியாபாடான விராத்தில் சிவலிங்கத்தை அர்ச்சித்த மகிமையினாலே கந்தசுவாமியும் அவனைக் கொல்லுதற்கரிதாய் ஒருகொடியும் வாகனமுமானான். அதுநிமகு, பரமசிவனுக்குப் பிரியமாய் யுள்ளக்களிப்பைத் தருவதாகிய அந்தகிரியில் எவராகிலும்வந்து சிவயோகஞ் செப்தபந் தர்மதானங்கள் இவை முயற்சிடாய் செய்தவர்களுக்கு வரும்பலன்கள் நாடிச்சொல்லவோமெனில் ஒவ்வொன்றுக்கு கோடி கோடிபலஞ்ச விர்திக்கும்.—எ-று.

(அ)

முதலுகங்காணவுற்ற ன் வருவமுனைபுக முனித்தொழுநிறைஞ்சுவ நுருமுதவுஞ்னமூவுகம் வந்அபுசனைசெமி லுகந்தசகநானமுநாதார்
திதகலியெனுங்குமர தீர்த்தமுமுகிச்சிவ தியானமுடலுயம்பாகுந்
பந்நினைவில்வந்திகிரி வலம்வந்துமும்முலாந பணிந்துமுத்தினம்வைகுவார்.

(இ-ள்.) கிரேதாயுகத்தில் யாதாமொருவர் எங்கிருந்துகண்டாலுஞ் சந்தானமுண்டாகும், திரேதாயுகத்தில் கலாநமஸ்காரஞ்செய்தால் பின்னையண்டாலும், ஆவாபாயுகத்தில் வந்து புகுந்துத் தொழுதால் இஷ்டமான பர்பெருமனாகும், கலியுகத்தில்வந்து குமாரதீர்த்தத்தில் ஸ்ரீசிவதபொனத்துடனே உமையொருபாகனை பிரதட்சணஞ்செய்து வணங்கி வந்தவிரைபை உவ்வுபிரதட்சணஞ்செய்து மூன்றுநாள் அங்கு வசிக்குப்பராகிலு.—எ-று.

(க)

வைகிபர்ச்சனைபுரிபும் வாரமதுசுக்கிரன் மருவராட்கார்த்திகையெனில்
மெய்குளர்வன்றெயிமகவுபலனளிக்குஞ்செய்தவெழுவாழந்தொலையுமென்
றுப்தவவிபாதமுனி யோதினரணந்தபல னுன்தென் றுபினனுமொருபால்
மைதருபவங்கெட மனத்திடைக்கினைத்தன வரந்தருதினங்கன்பகர்வாம்.

(இ-ள்.) அப்படி வாசஞ்செய்து பூசிக்கூந்தினஞ் சக்கிரவாரமும் கார்த்திகை நட்சத்திரமும்கூடின சுபதினமுதலாய் மூன்றுநாளும் கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்தால் அன்றுதொடங்கி புராதிரச்சந்தான முசலாகிய இஷ்டகாமியார்த்தங்களைக் கொடுக்கும், தீராதபாவமும் தீருமென்று பரிசுதத தவத்தையுடைய வியாசர் எனக்குச் சொன்னார். இன்னம் அனேக பலனுண்டென்று பின்னாமொருபங்கு மருள்மயக்கமாகிப்பாவங்களும் விமோசனமாகும், அவரவர்கள் நிறைச்சுகாரியங்களுங் கைகெடும்படிக்கு வரப்பிரசாத தரப்பட்ட சுபதினங்களைச் சொல்லுகிறோம்.—எ-று.

(ஃ)

மார்கழியினிறைமதிய மாதிரைபுணர்ந்தினம் வந்துநாகேசனைநினைந்
தேர்தருகுமாரபுன லிடைமூழ்ந்புபவாச மாயிருந்தொருபொழுதுகொண்
டேர்விரதமறையவர்க் குணவுதித் தருளவ முத முதவிபினுகர்ந்துநாளும்
பார்கெழுமுருந்தர்க்கு நாகேசருக்குமுமை பாகர்க்குமர்ச்சனைசெய்வார்.

(இ-ள்.) மார்கழிமாதம் பெளஷணையுத் திருவாழ்வாயும் கூடின சுபதினத்தில் யாதாமொருவர் நாகேசனை நினைத்து வனப்புமிருந்த குமாரதீர்த்தத்திலே முழுகிய மகிஷடைகளை முழத்துக்கொண்டு குமாரருக்கும் நார்க்காரருக்கும் உமையொருபாகருக்கும் அபிஷேகமுதலிய சோடச வுபசாரங்களுடனேபூசித்து அன்றுமுழுது முபவாசமாயிருக்கவும், அல்லது ஒருவேளை அன்னம் புசித்து விரதமாக பிராமணருக்கு

நெய், வெல்லம், பால் முதலாகியதுங் கொடுத்து பின்பு தான் புசிக்கவும், இப்படி மூன்றுநாளும் பூசிப்பார்.—எறு. (௧௧)

அர்ச்சனைபுரிந்து மறையவர்தானமுற்றி மயேசுரர்க் கன்ன முதவிச் சர்க்குருவுடன் குரவர் தங்களுக்கன்பொடு தயாபலன்வழங்கியவரை முப்பொழுது மடிபணிந் தமலவந்தீசர்நதி வலமுவந்தஞ்சலிபுரிந் தர்க்கியப்பரிசுபல னிதுவெனச்சேடர்க்கு மெண்ணில்காலஞ்செல்லுமே.

(இ-ள்.) அப்படி அர்ச்சனைசெய்து பிராமணர்களுக்குத் தானங்கொடுத்து அதிதிகளுக்கு அன்னதானஞ்செய்து, குருக்களுக்கும் பெரியோர்களுக்குந் தம்மாலியன் றவுதவிசெய்து, அவர்களை நிரிகாலமும் வணங்கி வந்தீசுரனாப்பூசித்து, பிரதட்சண நமஸ்காஞ்செர்த புண்ணியவால் களுகரு இவ்வளவுபலனென்று ஆதிசேடன் தன் னிரண்டாயிரம் நாலினாலும் அளவீட்டுச் சொல்லத் தொடங்கினாலும் அனேககாலஞ் செல்லும்.—எ-று. (௧௨)

சண்முகர்பதந்தொழுது சரவணபவாவெனத்தனிமனத்துச்சரித்தால், வெண்முகசரோருகன்வியன்மறைப்பொருளுணர்வு மெய்க்கவிதையும்புராண, பன்மொழிகொள்பதினெட்டுபாடையிற் கவிதைசொற்பாவலர்க்கின்பமுத வும், தினமருவதர கையிலர்ச்சித்தபெொலாஞ்சிற்பெறுவர்பார்பெறுவோ.

(இ-ள்) சண்முகருடைய பாதங்களைத்தொழுது டும் சரவணபவாவென்று யே காந்தமாகக் கருத்திலுச்சரித்த போகளுகரு வேதாகம சாஸ்திர உபநிஷத கலைக்கியா னங்களைக்கொடுக்கும், பாடப் படிக்கப் பிரசங்கிக்கத்தக்க வரப்பிரசாதந்தரப் பெறு வார்கள். துணிவுடனே தரகபிரமத்தியானஞ் செய்கிறவர்கள் சீதேவிசெல்வமும், பூதேவி செல்வமும் பெற்றுவாழ்வார்கள்.—எ-று. (௧௩)

வேறு.

அதிசூரபன்மனை யடர்ந்துதேவேந்திரர்க் கணிநகரளித்தகிலமெற் புதுநாகமலையில்வந்தீசரருளின் புறப்பொருவினொருநிர்ந்தமாக்கி நதிமேவுதமதருளி நாகேசுரைநீரெழுந்து நாளிலத்தவர்பணியவே திதமேவுவெற்றிபெற் றனர்வேலர்க்குமினஞ் செல்வமொடுகல்விதருமே.

(இ-ள்.) மிகுந்த சவுரியவாழ்கிய சூரனைக்கொன்று, தேவேந்திரனுக்கு இந்திர லோகத்தை அரசாட்சிக்கொடுத்து, நாககிரியில் வந்தீசுரனாப் பூசித்து, அவர் கிருபா னுக்கிடுகத்திலும் மகிழ்ச்சியாக ஒருநிவ்ய தீர்த்தமூண்டாக்கிவைத்து, அதில் சடாட் சமந்திரத்தை ஸ்தாபித்து, தமது கருணையினாலே நாகேசுரனாத் தொழுது வணங் கி பூலோகத்தில் மனிதர்களுனைவரும் வந்து தம்மைப் பூசித்து வரங்கள் பெற்றுக் கொள்ளும்படிக்கு வீற்றிருக்கின்றனர். வேலாபுதக்கடவுள் கலியுகத்திலுஞ் சகல செல்வமும் கொடுத்தருகின்றார்.—எ-று. (௧௪)

வேறு.

மலையெங்குபாமலையே மதுவொழுக்கமாமலையே
நல்லுந் தவன மெல்லாம் நரின நந்தின மெல்லாம்
மலர்தருமைந்தருக்கனமே யமுதமுமைந்தருக்கனமே
குலமணியின் கதிரொழுமே கொழியமணிக்கதிரொழுமே.

(இ-ள்.) மலையெங்கும்பார்த்தாலு மகமேருசிகரத்தைப்போற் பிரகாசிக்குந் தே
ன்கள் மலையருவிபோல் பெருகி அலைகொழித்திறங்கும். அழகிய புட்பங்கள் அலர்ந்
து யோசனை தூரம் வாசனை வீசும், நந்தனவனவரளும் அனேக சிந்தனைகளெல்லாந்
தாமரை நெருங்கியிருக்கும், வாடாத புட்பங்கள் புட்பிக்கும், பஞ்சுசூரக்கள் மிகுத்
திருக்கும், மனிதர்களுக்கு அழாதமே பொசிப்பாயிருக்கும், பலவகை மணிகளுடைய
நிறங்கள் சுடர்விரித்து பிரகாசிடும், கொடிய செந்நெற்கூர்ந்திருக்கிற தழைத்துப்
பிரகாசிக்கும், கதிர்மணிகளும் பெருகும்.—எ-று. (௧௫)

சந்தனவண்டடங்காவே சந்தனவண்டடங்காவே
சுந்தரமா முழக்கெழுமே சுந்தரமா முழக்கெழுமே
சிந்தரமாமணந்தருமே சிந்தரமாமணந்தருமே
ஐந்தருவான்மந்திரமே ஐந்தருவான்மந்திரமே

(இ-ள்.) அந்தமலையெல்லாநு சந்தனச்சோலைகளே, ஸ்ரீகருக்குத் தூதுபோகி
ன்ற அன்னப்பட்டிகளும் வண்டினங்களும் மோயாமல நடமாடிக் கொண்டு இருக்கும்,
ருகைதோறும் கொடியமிருகங்கள் கொச்செழும். மேகம இடி மின்னலோடே ம
ழைக்காலிரங்கிப் பெய்யுமுழக்க மிகுந்திருந்நா யானைகள் பிடியானைகளை மணம்
பொருத்தி புணர்ச்சியையும், அங்கு வசிக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணடைய நெறியிலிட்ட
சிந்தூரத் திலகப்பொட்டுகள பரிமளிகளும் பஞ்சதருககளினுடைய நிழல்களிலேய
னேக மாடமாளிகை சேர்த்திருக்கு மனபொலகரு மரிநாகிய பஞ்சாட்சரங்களைச்
செயிப்பார்கள்.—எ-று (௧௬)

கண்டவருக்கருட்குதிபே கண்டவருக்கருட்குதிபே
புண்டரீகமாணுவே புண்டரீகமாணுவே
கொண்டலை புந்தண்டலைபே கொண்டலை புந்தண்டலைபே
விண்டமாநாரணவே விண்டமாநாரணவே.

(இ-ள்.) திரு நாககிரியைக் கண்டவர்களுக்கும் சிவகிருபையு மோட்சமுங் கி
டைக்கும், பிரத்தியட்சமாகக் காணப்பட்ட வாழ்த்தாக் குதித்து சுவாமி திருமுன்
நேராய்வந்து பூசிப்பார்கள், புலியும் பசுவும் முறவாய் விளையாடுந் தாமரைமகள் வாச
மாயிருப்பாள். மேகமண்டலத்தை யளாலியிருக்கும் நாககிரி கொடிமுடி சிகரங்கள்
தென்றற்காற்று வீசுகின்ற மலர்ச்சோலைகளும் மிகுந்திருக்கும், மூங்கில் வனங்கள்
நெருங்கி ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும், தேவேந்திரனும், பிரமனும், வீஷ்ணுவும் வேத
மந்திரங்களோடு சுவாமியைப் பிரதட்சனம் நடக்காரஞ்செய்து வணங்கி வாழ்த்து
வார்கள்.—எ-று. (௧௭)

வந்தியாபாடானச் சருக்க முற்றிற்று.

உ. மைதவச் சருக்கம்.

நிருமாணவாழ்வு புது சிவகிணுடம்பினை சேயையின்றருட்செய்தபின்
வருமணமபுவி மீதுகநதாவினை யாடல்செய்துபடிவருதலாற்
கருமணமாவி மலர்நறுங்குழலி கந்தைப்பெறுகின்றையா
லருமணங்கலம துறமயங்கின ளஃதறிந்தனராடலார்.

(இ-ள்) கேளுங்கள் முனிவர்களே, இனி இமலான்மகளாகிய பார்வதியைப்
பாமேஸ்வரன் கிருக்கலியாணனு செய்ந்து கொண்டு கந்தசுவாமியை பின்றருளிய
பின்பு, குமாரதேவரும் நராதமுனிவருடனே கூடி கொண்டு மலைகள்தோறும் திரு
விளையாடல் செய்து கிருசசெங்கோட்டில் வந்து புகித்துருக்கின்ற காலத்திலே ம
லாமணம்பொருத்தி கராமேகம்போன்ற கரிய கூந்தலையுடைய பார்வதியம்மன் புத்
திரவாளுசையுடைய மகிழ்நிலைந்து கொண்டுருகி யென்னமுறாள் அதுதெரிந்து
பாமேஸ்வரன்.—எ-று (க)

அன்னப்போதிமெ தன்னை நவ்வைவைய யகற்றவெபலமுந்நுபுரி
அன்னியுயர்வியே யனநநிலைகளு முநவினரஃது பொழிவிலா
நன்னெஞ்சசெயல் கண்ணென்னிநகை நாதரம்பிடைக்காப்பனார்
பின்னுமோர்வினை யாடல்மேயினர் பெரியர் கேன்பினிவினாசெய்வாம்.

(இ-ள்) அப்போது எமது தாயாகிய உமையவள் துயரத்தைத் தீர்க்கவேண்டி
மிகுந்தகிருபையோடு நினைந்து நினைத்து அனேக கிருவிளையாடல்களையதார், அப்
படிசெய்தும் உமையவள் கவலை தீராமையைக்கலாடி அக்கினிககண் ணெற்றியையு
டைய பாமேஸ்வரன் பின்னையும் ஒரு கிருவிளையாடல்செய்யத்தொடங்கினார். முனி
ஸ்வரரோ கேளுங்கள் சொல்லுகிறோம் என்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (உ)

என்றுகூறியருநதைத்தொழுதினி நிறைஞ்சிமெமக்குநீர்
நன்றுகூறியுமைமதுடன் கமலிலைநாகநாதருசிந்தவுஞ்
சென்றவர்க்கருளு கின்றதும்பணி செய்கபெறுநற் நிர்த்தமு
மென்னுனாந்நிதி யென்றமாதவர்க் கினியருநருமியம்புவார்.

(இ-ள்) அப்படி பாசசொன்ன முனிவரை மிகவு மன்புடனேவணங்கி பெங்
களுக்கு உமையவளும் சுவாமியும் நாககிரியில் எழுந்தருளிய வரலாலும், அத்தஸ்தல
த்தில சுவாமியைப் புகித்த பேர்களும் அவர்கள்பெற்ற வரப்பிரசாதங்களுட் தெய்
வதீர்த்தங்களினுடைய மகிழையுஞ் சொல்லி யருளவேண்டுமென்று முனிவர்கள்கே
ட்க சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.—எ-று. (ங)

வெள்ளியங்கிரி மீதுநாரு வினைத்தியங்கிய வனத்திலே
புள்ளனாடந்தொருமுல்லைமாவி னுடன்புணர்ந்து விருப்பபாற்
றெள்ளியர்ப்பனாயென்றனர் பல செப்பநரணவியப்பினால்
வள்ளலாதிமைமலைமடந்தை கைமலர்கொடங்கண்மறைத்தனள்.

(இ-ள்.) அந்த வெள்ளியங்கிரியின்மீது கர்ப்பகத்தரு முதலாகிய சோலைகளெ
ருங்கச்சகல புஷ்பங்களுடனே சிறத்திருக்கின்ற ஒரு உத்தியானவனத்திலே பரமசி
வனும பார்வதியும் வந்து உள்ளே பிரவேசித்து அந்த வனத்திலுள்ள காட்சிகளை

க்கண்டு களிகூர்ந்து உலாவி வருகிறபோது ஒரு முல்லைக்கொடியானது மாதவிமரத்
தைச்சுற்றிக்கொண்டு பிரியாமல தோன்றுகிறதை உமையவளே காண்பாயாக வெ
ன்று சுவாமி பிரியமாகச் சொல்ல, அம்மனுக்கு வெட்சமுடைய டாகி சுவாமி திருநேத்
திரங்களை தன்கையாகிய தாமரைமலரினால் மறைத்தாள்.—எ-று. (சு)

அந்தவேளையிலுந்தகர மடைந்ததண்ட மனந்தநாள்
இந்துநல்லுதலி புற்றுநெற்றியிலங்குகண்குளிரச்செய்த [நலோர்
பெந்தையன்று விழித்தபின்பு னென்றவென்காரணமிதென
சந்திவந்தனைதியானமாதிய தவம்பிழைத்தனமென்றேதலும்

(இ-ள்.) அப்போது அண்டங்களெல்லாம் அந்தகாரமான இருள்வந்து மூழ்க்
கொண்டு வெகுநாள் வெளிச்சமில்லாமலிருந்து பின்பொருநாள் உமையவள்கையை
வாங்கினவுடனே யெங்கும் பிரகாசமாக வெளிச்சமாச்சது. பரமசிவன் திருநேத்திர
ங்களை விழித்தருளின பின்பு இதுவென்ன காரணமோ வென்று பெரியோர்க் கொ
ல்லாங்கூடி ஸ்ரீகயிலாயத்திலுலவந்து கடவுளைக்கண்டு வணங்கி எங்களுடைய சந்திபா
வந்தன தியானயோகாதி கிரியைகள் தவறி வெருகாலம் இருள்மூடி யிருந்ததால்
எங்கள் வீரத்தத்துக்குக் குற்றங்கள் நேர்த்தென்று முறையிட்டிச் சொன்னார்கள்.

இருநிறிந்துமையனே கபாவ மியானடைந்தனென்னிறைவனின்
நகுதுணைக்கணநருளளித்தரு னெனக்கெனப்பரைவிறலு
மிகுபுகர்ப்புண வானமெல்லிதழ் மேவுபூவைகேதாரரின்
அருதிதிர்ப்புண வுதவுகாசியி லுற்றநற்றவமுற்றபின்.

(இ-ள்.) அப்போது உமையவள் கண்டு பயத்துடனே கடவுளைவணங்கி இனி
யிந்த உற்றத்தைத்தீர்த்தருளி யும்முடைய இடப்பாகத்தில் யான் பிரியாமல் சேர்ந்தி
ருக்கத்தக்கதாக கருணை செயது ரட்சிக்கவேண்டுமென்று தொழுது கேட்டுக்கொள்
ள், பவளம்போன்ற அதரத்தையுடைய பவானியே கேட்பாயாக. அப்படியே நீபுற
ப்பட்டு கேதாரத்தில் சேர்ந்து பூசைபுரிந்து, எங்கிருந்து புறப்பட்டு திவ்யசலம் பிர
வாகிக்காநின்ற காசித் தலத்திலு சேர்ந்து பூசித்துத் தவஞ்செய்தபின்பென்று பின்
னையுஞ் சொல்லுகின்றார்.—எ-று. (சு)

கச்சிகாலிகிர்த்ததொன்றது காரணம்பலகாணுமால்
மெச்சுகம்பையும்மாவுமுண்டதன் மிக்கநபலனளவுறு
தச்சுதன்றெழுதலமடைந்துநின் னரியதோர்தவமெய்தினால்
மெச்சியாமவண்வருதுமிங்ஙன விளைத்திடுங்குறையிலருமால்.

(இ-ள்.) மருத்துவம் பொருந்தி விளங்குகின்ற காஞ்சிபுரமென்றொரு ஸ்தலமு
ண்டு அங்ஙனம் கம்பையாறும், மாவிருட்சமும் உண்டு; அந்த காஞ்சித் தலத்தில் நீ
போய்சேர்ந்து அரியதவங்கள் செய்தால் நாம் அவ்விடம்வந்து உனக்குகாட்சிகொடு
த்து நீ நினைத்தபடிக்கி இடது பாகமும் அனுக்கிரஹ் செய்கிறோ மென்று திருவுள
ம் பற்றியருளினார் பரமசிவன்.—எ-று. (சு)

எனவுரைத்தபின்னடைக்கன தெனும்லர்க்குமல் மலைதன
மன்னுற்த்தொழுதரனடித்துணைமலர்களுச்சுதன்மலருளோன்

முவிவர்வித்தியாதாரர்கள் மூவிருகோடிசத்திகள் முதலுளோர் தனதுபின்னொடரென்றுவண்மைபுகழ்தமுவுகச்சியின்மருவினார்.

(இ-ள்) இப்படியாகச் சுவாமிசொல்லியபின்பு அன்னம்போல நடையும், கார்மேகம் போன்ற பரிமளக் கூந்தலுமுடைய பார்வதியம்மன் சுவாமியை பிரதட்சணம் உகாரஞ்செய்து வணங்கித்ததித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு அரி பிரமன்முதலாயுள்ள வித்தியாதாரர்கள், தேவர்கள், முனிவர்கள், அனேகசத்திகள் முதலான சகல சனங்களுந் தனது பின்னே துடர்ந்துவரக் கயிலையில் நின்றுப் புறப்பட்டு இமையகேதாரத்தில்வந்து சிவனைப் புகித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு காகியில்வந்து விஸ்வநாதரைப் புகித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு உலம் புகழாநின்ற காஞ்சீபுரத்திலவநது சேர்ந்தான்.—எ-று. (அ)

வந்துகம்பை யெனப்பொருந்திய வண்பெருங்கடாதங்கியின் முந்துமிங்கிவளைந்தருந்தவ முன்பிழைங்கனமுந்தலுங் கந்தர்வந்தமை யெந்தைதின் கருதும்பலன்கனிநிறைதென் றந்தவந்தரரியம்புகினறன ஈன்புடனாபுரிகென்றின.

(இ-ள்.) உமையவள் அனாத சத்திகளுடனே காஞ்சீபுரத்தில் கம்பையாற்றில் வந்துயிறங்கி நல்ல முகூர்த்தங்கொண்டு பஞ்சாக்கினிவளர்த்தி அநின்மத்தியில் பின்று அரியதவஞ் செய்பத் துடங்கினாள். அப்போது கந்தசுவாமி வந்து வாராயடாயே எந்தையாகிய பரமசிவன் நீ கருதிகேட்ட வரங்கொடுப்பதற்கு பிரியங்கொணருந் திருளொன்று தேவகணங்கள் முறைமுறையாகவந்து சொல்லுகிறார்கள். நீ பத்திசுரத் தையுடனே தவத்தையிடாமல் செய்வாயாகவென்றதின் பின்பு.—எ-று. (ஆ)

மாயனார்வனமேயினார்வரு மாயனோடுகிறகூறுவார் மேயதோர்தவநீருமீசனும் வேறெனதுளம்வீறவே செய்காலமீநையனாதுள சீலமேவினாதுதியா ருயபேதமதாமினாருப சாரமோதெனவோதுவார்.

(இ-ள்.) அம்மன் அப்படி அரியதவஞ்செய்கிறபோது அங்கே விஷ்ணுமூர்த்தி வந்தார். வந்த விஷ்ணுவாரூ உபசரித்து சிலவசனஞ்சொல்லுகிறார். நான் சிவனுடைய அர்த்தபாகத்திற் சேர்ந்து பிரியாமலிருக்கவேண்டுமென்று நெடுவகாலமாய்த் தவஞ்செய்துகொண்டு யிருக்கின்றேன். சுவாமிக்கு இன்னந்தயவு வரவில்லை இனி நடக்கவேண்டியவைகளுக்கு மேற்படுவஞ் சொல்லுவீளொன்று உமையவள்கேட்க மகாவிஷ்ணு சொல்லத்துடங்கினார்.—எ-று. (க)

வைத்தபத்தி வசிஷ்டன்முற்பகர் வித்தகத்துளசித்தர்நம் மெய்த்தபத்தரியற்றுநற்சிவ பத்திமெய்த்தவ மிக்கதாம் உத்தமத்தவமுத்தமச்செப முத்தமத்தின் புகழ்ச்சியாம் நித்தநித்தமிசுத்தொழிற்பெறின் நித்தர்பக்கமு மக்கதாம்.

(இ-ள்.) வாராயம்மா பார்வதி, எந்த தவத்திலும் சிவபூசைசெய்கிறதவமே மகாமேலானதவமாம். நினைத்தகாரியங்ககூடு மாகையினாலே நமது பத்தர்சனாகியவசிட்டர் முதலாகிய முனிவர்கள் உண்மையாகச் செய்வார்கள். அந்தீத் தவத்துளெல்

லா மேலானதவம் சிவனைப் பூசைசெட்கிறது. அதுவே உத்தமமானதவம், இது நிச்சயம், பக்தியுடனே நீயும் சிவனைப் பூசித்தாயாகில் செடதருற்றம் நீங்கி சிவனுடைய இடப்பாகமுதலிடைக்குமென்று சொன்னார் விஷ்ணு.—எ-து. (கக)

பாரிலச்சுதனரிசைத்தது பாகமுற்றுள தென்றபோ
தோருணாப்பகர்கின்ற விப்படி யோமவார்ச்சனையின்கணீர்
தூரகப்பிரமந்தனைத் தவறாதவனபொடு மெம்பிரான்
நாரருட்சிவமந்திரத்தை யே நாரமுமொக்கவிளம்புவாய்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் விஷ்ணு சொலுவது காரியமே யென்று நினைத்து மகாதேவி மகிழ்ச்சியுடைய பின்னும் விஷ்ணுவானார் ஒரு உண்மைசொல்லுகிறோம். இந்தப்படி ஓமஞ்செய்து சிவார்ச்சனை செய்யுமிடத்தில் தூரகபிரம்மத்தை வழுவாமல் அதனுடனே சிவப்பிரீதியாய்ப் பூரணனந்த சூட்சும பஞ்சாட்சரமந்திரத்தை உனவரதகாலமுந் திடானஞ் செய்து பூப்பாயென்று பின்னைபுஞ்சொல்வார் விஷ்ணு.

இந்தமந்திரமெந்தைமந்திர மின்பமந்திரமன்பினால்
வந்தமந்திரமெந்தைபங்கு வழங்குமென்றெழுக்கம்பை
நுந்தியின்புள லுஞ்செழுந்தருவின கொழுந்தொடைபுங்கைமே
லுந்தமெனபரஸின் சிவந்தனை யுண்டெனக்கிருபைகொண் டுமான்.

(இ-ள்.) இந்த மந்திரம் எம்முடையகர்த்தாவாகிய பரமேஸ்வரனுடைய மந்திரம். சிவனுக்குப் பிரீதியான மந்திரம் சிவ கிருபையினால் வந்தமந்திரம். இது சுவாமி இடப்பாகவகொடுக்குமென்று திடசித்தமாடெண்ணச் சிவபூசைக்கி ஆரம்பிக்கும் போது செழுமையாகிய கம்பையாற்றச் சலமும், வெண்மையான மாமரத்தின் கொழுங்கொத்துகளும் உண்ணஸ்தங்களினால் கீண்டி மெல்லிய மணிகெட்கிரட்டி சிவலிங்கமாகச்செய்து சிவனை யாவாகித்து டொகமப்பிரகாரம் பூசைசெய்து அன்புடனே அர்ச்சனை செய்வாயென்று சொன்னார் மகாவிஷ்ணு.—எ-து. (கங)

அற்சனைத்தொழில்முற்றிநற்செப முற்றிமெய்த்தவமுற்றபோ
திற்புனற்பிரளையத்தையத்திசையெட்டுமுட்டவெழுப்பினு
கற்புறப்பொடியிட்டவட்ட கனத்தனத்தையமுத்தினுள்
வற்றடகரபொற்றிடிக்குறி வைத்துவத்தொடனைத்துளாள்.

(இ-ள்.) அப்படி விஷ்ணு சொல்லிய பிரகாரமே சிவனை யாவாகித்து பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உச்சரித்து முடித்து சிவயோக தியானத்திலிருந்தான். அப்போது உமையவள் மனோபக்தியை ரோடுக்கவேண்டிப் பரமசிவன் அந்தக்கம்பையாற்றிற் பெருவெள்ளமாகச் சலம் பெருகிவரும்படிக்கு கட்டளையிட்டார். அதுகண்டு உமையவள் தனது தனபாரங்கள் சிவலிங்கத்தின் கிருமேனியிலமுந்த அழுத்தி ஆசையுடனே தனது கைவளையமுந்திய குறியுண்டாகும்படி கைகளால் சிவலிங்கத்தைத் தழுவிக்கட்டி அணைத்துக்கொண்டாள்.—எ-து. (கச)

ஆதிபிடமதானதேவியை யாரீருமாசமையாதியை
நாதகிதவிநோதவாணியை நாகரீகசபாஷியை
வேதவாகமபுராணமோதிய வீரமாதவ நாரியை
மாதயாவுடனே நழிஇ வரமேதுகேளெனவோதிறுள்

(இ-ள்.) அப்படி ஒருமனதாய்ச் சிவலிங்கத்தை விடாமல் உமையவள் துணைத் துக் கொண்டவுடனே சிவனுக்குக் கருணையுண்டாகித் தமக்கு ஆதிபீடமான தேவியை, ஆறுசமையங்களுக்கு முதல்வியா யிருக்கின்ற நாதகீதப்பிரியவசனியானவானியை, நாகரீகமான சபாவுணியை, வேதாகம சம்பூரண முடிவில் வசிக்கின்றவனை, வைராக் கியமாகத் தவஞ்செய்த இமய பர்வத புத்ரியாகிய பார்வதா தேவியம்மனை, பரமசிவன் தழுவி உனக்கென்னவரம் வேண்டுமோ அதைக்கேளென்று சொன்னார்.

கண்முகண்டிருகண்களிப்பொடு கருணையின்பிரணவநிலைப் புண்டரீகபதத்தஞானியிப் போதமாதவர் திரிபுரங் கொண்டபுன்னகை யாளவானொடுங் குலவுகேடகருலமேல் மண்பாசமெடுத்தநாடினா வாரியாலதுகந்ததுளாய்.

(இ-ள்.) அப்படி காட்சிகொடுத்தருளிய சுவாமியை கிருபாநிதியாகி உமையவள் தனது கண்கள்களிகடர்கண்டு சிவாமரீதாத்திரஞ் சொல்லத் துவட்டினாள். பிரணவாகார பீடத்தில் வசிக்கின்ற சரணம்புயர்க்கையுடையவனே, ஞானிகளுக்கும் போதமாகிய வறிவுருவானவனே, மாதவந்தையுடைய திரிபுரத்தினைப் புன்சிரிப்பினாலெரித்த மகாதேவனே, கையில் லாஞ்ஞம் செடகமுக நூலும் பாசமும் தரித்தருளிய சதுர்ப்புயங்களை யுடையவனே, கடலிழந்ததெழுந்த ஆலகாலவியத்தின் அமுதாக உண்டவனே, தேவர்களைக் கார்த்த பரமேஸ்வரனே, என்று தோத்திரஞ் செய்தாள் உமையவள்.—எ-று. (உசு)

தேவர்கூழ்மகதேவர் மூவிழி திகழுநாயககண்டபே ராவலிற்பணிவரவரவர்க்குரிய தானநாபரிகுகவற் காவலத்தசுடந்தருசடைப் பரபரித்தியபவரிடா யாவருக்குமெவற்றினுக்குமோரிறைவறற்றிவசாந்தனே.

(இ-ள்.) தேவர் சூழ்ந்து துபிசெய்கின்ற மகாதேவனே, சரளகண்ட திரிநேத் திரதாரியாய் விளங்கிய லோகநாயகனே. அன்புடைய பத்தசெனங்களில் அவரவர்க்கிண்டமன வரங்களுக் காட்சியுங் கொடுக்கின்ற கருணரிதியே, பிறைகவிற்பிடித்த கைகையுடையவனே, சிவந்த சடைகையுடையனே, நித்திபமான பரப்பிரமவஸ்துவே, பிறப்பிறப்பில்லாத நித்தியனே, எவையுயிர்க்கும் எப்பொருளும் இறையவனாயிருக்கின்ற சிவனே சாந்தருணத்தை யுடையவனே, என்று பின்னுஞ்சொல்லாள்.

உந்திவேணியி வொப்பிலாதவ லெகிறுங்கிதசச்சிதா நந்தவந்த துரந்தராசக துக்கமற்றமெஞ்ஞானவா னந்தசெந்தி சொருபநித்திய மானபூரணபிரமவோர் கந்தவாவிய யாவிலுக்குமோர் காரணவியோடலாய்.

(இ-ள்.) நதிசூடிய சடைடையுடையவனே, தனக்கு வொப்புவமை யில்லாதவனே, உலகத்துக்குப் பாபரகிதமாகிய சச்சிதானந்தப்பொருளே, அழகிய துரந்தரீகமானவனே, சுசுமந்துக்கம மில்லாதவனே, ஞானாதீதமானவனே, அக்கினிமலையாயெழுந்தருளிய சோதிசொருபனே, அநித்தியமில்லாத ஆத்ம பூரண பரப்பிரமமே, அந்தகரணங்களுடைய சர்வ பூதான்மாக்களைத்திற்கு மொருகாரண மூர்த்தி

யானவனே, அளவில்லாத சோதி சொரூபமெடுத்து விளையாடப்பட்ட சிவனே, என்று துதிசெய்தாள் உமையவள்.—எ-று. (கஅ)

தேவர்தேவதே வாசமுப்புர தேகந்தேவர்கள் செல்வவென
ரூவலாலென தகரினைத்துன தருளினின்றவ மெய்திரின்
ரோவராவுன தைந்தெழுத்தினை யுராகொணுற்றுட னெட்டுலாத்
தேவலாகி யிப்பம்பேதவ மென்னையாண்டருள் செய்தனை.

(இ-ள்.) தேவாதிதேவனே, அரி பிரம்மாத் தேவர்களுக்கும் அதிதமானவனே, திரிபுரதகனனே, தேவர் பாக்கியமானபொருளே, என்று யென்னுடைய ஆசையினு லே என்மன்னுயிஷ்டம் கைகூடவேண்டு மென்று உம்முடைய கிருபையினுலே தவ ஞ்செய்து ஓயாமல் உம்முடைய ரூட்சம பஞ்சாட்சரத்தை தூற்றெட்டு செபஞ்செய்து பூசித்து அருச்சனை செய்யவே அடியாள் தவநிலைமுன்பாகவந்து காட்சிக்கொடுத்த ருளினினைன்று சொல்லிப் பன்னையுத்துதெய்துகின்றாள்.—எ-று. (கக)

கேறு.

பரமகல்யாணபோற்றி பணப்பணிப் பலிபாம்போற்றி
யாவணுத்துலகான வகளங்கபோற்றிதேவர்
புரவுலகனைத்து மேவும் புராதனபோற்றியேற்றுப்
புரகொடிப்புனிதபோற்றி பூதநாயகனேபோற்றி.

(இ-ள்.) பிரமசைதன்னிய சவுந்தரீகனே போற்றி, நாகரூபரணனே போற்றி, சிவசிவாபோற்றி, கிஷ்களானந்தமயமே போற்றி, அண்டசராசரங்க ளெல்லாநிறைந்த புராதனப்பொருளே போற்றி, இடபக்கொடியைப் படைத்த புனிதனே போற்றி, சர்வபூதாத்தம நாயகனே போற்றி.—எ-று. (உஅ)

சுத்தனேபோற்றியீறில் சோதியே போற்றியார்க்குங்
கர்த்தனேபோற்றிதென்கிழ்க் கடவுணைத்திரனேபோற்றி
யுத்துளநீற்போற்றி யுருத்திரசம்புபோற்றி
வித்தகனானபோற்றி விதரணவிமலபோற்றி.

(இ-ள்.) பரிசுத்தனே போற்றி, அந்தமில்லாத சோதியேபோற்றி, யாவர்க்குங் கர்த்தாவாகிய சிவனே போற்றி, அக்கினிநெத்திரனே போற்றி, உத்தமமாக வெண்ணீறணிந்த மேனியனே போற்றி, உருத்திரனே சம்புவே போற்றி, ஞானவித்தகனே போற்றி, விதரண விவேகமுள்ள விமலனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உக)

வேதங்களறிதற்கெட்டா வேதியபோற்றிவிந்து
நாதங்களினுக்குமெலாம் நாயகபோற்றினான்
போதங்களாகிநின்ற புலமையோய்போற்றியெந்தன்
பாதகம்பற்பாப்போற்றி பசுபதிபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) வேதங்களாலறிவதற்கரிதான வேதியனேபோற்றி, விந்துநாதங்களுக் கெல்லாமெலாகிய நாயகனேபோற்றி, ஞானபோதமாய் நின்ற வறிவுக்கறிவே போற்றி, என்று துதிசெய்பவர்களுடைய பத்தபாசங்களை அறுப்பவனேபோற்றி, ஆத்து மாக்களாகிய பசுக்களுக்கெல்லாம் பதிபானவனே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உஉ)

எனத்தவம்புரிந்துபோற்று மிமாசலமடந்தைமுன்னர்
வனத்தாமமுவுபாணும் வரவமுமபயக்கைபுங்
கனத்துடன்றேன்றிக்கேட்பக் கனிந்தீரின்பாகநீங்கா
துணைத்தினந்தருவும்பாங்கெற் குதவெனச்சோதிசூறும்.

(இ-ள்.) இப்படி தோத்திரங்கள்செய்து அரியதவம்புரிந்து போற்றிசெய்த பார்
வதாதேவிக்கு முன்பாக அழகிய மான் மழுதரித்த அபயஸ்தங்களுடனே பெருமை
பெறத்தோன்றி நின்று காட்சிகொடுத்து வனக்குவேண்டியவர மென்னவென்று சு
வாமிகேட்க, அம்மன் சுவாமி உம்முடைய இடப்பாகம்பொருந்தி பிரியாமல் தழுவி
யிருக்கும்படி. வரங்கொடுத்தருள வேண்டுமென்று சொல்ல சுவாமி சொல்லுகிறார்.

அனலெனுங்கிரியாய்ப்பின்ன ராமிமணியசலந்தாறப்
கனகநல்வவாயாப்க்கல்லின் கல்லதாயுகங்கணுன்கும்
வனமுரைபிறழாரிற்கும் வராயிற்கென, நபனாசிரமம்
தனதிடத்திருமினென்னச் சங்கரனுதைத்துப்பின்னும்.

(இ-ள்.) வாமாயுமையே, முன்னே அக்கினிமலையாய்ப் பின்பு இரத்திரமலையா
ய் அப்புறம் சொன்னமலையாய் இப்போது கலக்கும்வாய் நாலுயுகங்களிலும் வான்
னபேத முற்றமைவழுவாமல் உயர்ந்துநின்ற திருவல்லமையே யிடத்திற் கௌதம
ன் எண்ணித் தன்னுள்ளதில்வைத்து துதிசெய்யுஞ்சாரலாகிய ஆசிரமத்திலே நீபோ
ய் சேரவேண்டுமென்று சொல்லி பின்னாற்சொல்வார் சுவாமி.—எ-று. (உச)

திருவருணையிலீயேகி சிறத்தகௌதமன் தன்வாக்காய்
மருவருணையினுனசெய்த மானாயமுபூதுங்கேட்டுப்
பெரிதுநம்வடிவதாப பெருங்கிரிவலமாய வந்து
விரவுகார்த்திலகயிற்றிங்கள் வியன நவம்புரிதிமின்னே.

(இ-ள்.) திருவண்ணாமலைச்சாரலில் நீபோய்ச் சேர்ந்து சிறப்பையுடைய கௌ
தமன் வாக்காலே அத்தத்தலத்தில் நாம் செய்த காரண மானமியமெல்லாய் கேட்டு
மிகவும் நம்முடைய வடிவமாயிருக்கின்ற திருவருணைகிரியைச் சுற்றி பிரதட்சணம்
வந்து கார்த்திகை நட்சத்திரம் விடேமாகப் பொருத்திய கார்த்திகைமாதம் முழ
தத் தவஞ்செய்வாய் பெண்ணென்று பின்னையுஞ்சொல்லுகிறார் சுவாமி.—எ-று.

காஞ்சியிற்றவத்தாலின்றெங் கண்புதைதருதரகாரந்தாய்
தொஞ்சிறிதிவாதவண்ணந் தொலைத்ததாய் கருணையெய்தி
நேஞ்சிறந்திலங்குவில்வந் திகழ்வனச்செருவினவையி
வாஞ்சியோர்விரதமடப்பாட் வந்துநான் தருவன்பாகம்.

(இ-ள்.) இந்தக் காஞ்சிபுரத்திற் கம்பையாற்றங்கணாயிற் செய்த தவத்தினாலே
எம்முடைய திருக்கண்களைப் புதைத்தபாவம் உனக்குவிமோசனமாகுது, இனி திரு
வருணைசலத்திலே உமையே நீபோய்ச்சேர்ந்து தேன்கமழாரின்ற வில்வவனச்சாரலி
ல்தங்கி வாசஞ்செய்து கௌதமன் சொன்ன பிரகாரம் விரதங்களோற்று தவஞ்செ
ய்வாயானால் அங் விடம் வந்து காட்சிகொடுத்து நம்முடைய வம்மபாகங் கொடுக்கி
றோம்.—எ-று. (உச)

என்றினிதுணர்ப்பரீங்கா திடுநிழற்காஞ்சுபாங்க
னின் றனகண்டுகொஞ்சி நகனா நிலைப்பேராக்கி
வன்றிகும்பைபாங்கர் முநிழல்வைகிப்புசித்
தன்னுள சிவலிங்கம்மே காம்பரபானதம்மா.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பரமேஸ்வரன் சொல்லி விடைகொடுத்தருள், உமையவள் மகிழ்ச்சியோங்கி யெப்போதும் விலகாமற் கவிக்கு நிலையுடைய காஞ்சிமரம் அங்
வனம் நின்றதைக்கண்டு அந்த தலத் தக்ஞ காஞ்சிபுரமென்றும் பெயர்விளங்க நிலை
யானபெயரிட்டமைத்து, தம்பையாற்றங்கையில் மாமரத்தினிடிலிவைத்துப் புதித்
த சிவலிங்கத்தை ஏகாம்பாயிஸ்வரனோன்று பெயர்வழங்குகின்றது.—எ-று. (உஎ)

அம்மை புமாநிபீட மமைத்தறுசமையத்தாரு
மிமையினடாத்தவன்றோ யாவர்க்கும்பொதுவாப்பின் யு
செம்மைகொள்சத்திபென்பார் சித்தியிற்சேர்வதாகிப்
பொம்மெனத்திருமால் செர்பும் புண்ணியங்கோடி செய்து.

(இ-ள்.) பார்வதி யம்மா ஒரு காமகோடி, பீடமுண்டாக்கிவைத்து சட்சமை
யத்தாரு மிகப்பிரசாதம் பெறப் பரிபாலனஞ் செய்து நடத்திவரத்தக்கதாக யாவருக்
கும் பொதுவாய் நிலைக்கச்செய்து அடியைப் பாடித்திட்டிடினும் பெறுவதாகச் செ
யது விஷ்ணுமேனவையுமுந் செய்து முப்பத்திரண்டறமம் வளர்த்து அளவில்லாத
சிவ புண்ணியங்களுந் செய்தமைத்தான் உமையவள்.—எ-று. (உ-அ)

அன்றாணுனிச் செய்த நனங்குருகு, சாபுடந்துமேலோர்
அன்றியவருண்ணொன்றிற் றென்றினடோன்றலோடுங்
கன்றியவினைகடர்க்குந் கௌதமனிருக்கைகெல்ல
ஒன்றினுக்கொன்றுகோடி புயப் பிறப்பெயநிற்புறமால்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு பரமேஸ்வரன் அந்நிச்செய்த பிரகாரம் பெரியோர்கள்
நிறைத்துவசிக்கப்பட்ட நிருவருணைசலத்தைச்சேர்ந்தான் உமையவள், எப்போது தீ
ராதவினைகளைத் தீர்க்கப்பட்ட கௌதமனூசீர் மவன்மெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று கோ
டிப்பங்கு அதனமாகச் சிறந்து வளம்பொருங்கி செழித்தது.—எ-று. (உ-ஆ)

வேறு.

சங்கிதென்கொல்லோவென்றன் நிதயங்கன்கரிப்பாடுநாகர்
யோங்குகொளதடனங்கெய்தி புமையவந்திப்பாவிசை
பாங்குநான்பெருநீயினு பகருமோர்விரதமென்வத்
தாய்கருந்தவலுநற்கே தாரமாம்விரதஞ்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அப்படி வளமுண்டாகி செழித்ததுகண்டு இதுவேன்ன அபிசயமென்
று மனங்களிகுறப் பார்க்கின்றபோது அம்மன் அங்குழந்தருளினு டென்றுதெரிந்து
வந்துஅம்மனை கௌதமனொடிகொண்டு உபசரித்தபோது அம்மன் வாராய் கௌதம
முனிவனே, பரமேஸ்வரருடையஇடப்பாகம் யான் பெறும்படி விரதமொன்றுசொ
ல்லென்றுகேட்டக தவகிரேஷ்டராகிய கௌதமர் கேதார விரதமெழுதுச்சொன்னார்.

சொல்லியவிரதமுற்றி சோணையங்கிரியைச்சுற்றி
நல்லருட்டவநுடந்தம்மை நயந்தகார்த்தியார்த்தம்

புல்லரிமநூங்கரங்ஙன் புருந்தனர் புருந்துவேலை
யல்லியங்குழலைநோக்கி யருட்பெறவுரைப்பதானார்.

(இ-ள்.) கௌதமராலே சொல்லப்பட்ட ~~கௌதம~~ விரதத்தை அனுஷ்டித்து முடித்து அருணகிரியைப் பிரதட்சணஞ்செய்து அன்புடனே அரிய தவஞ் செய்கிற போது, சிரிஷ்டமான கார்த்திகைமாதக் கடைசியில் புலியுரிதரித்த விடையையுடைய பரமேஸ்வரன் அங்ஙனம் எழுந்தருளிடந்து மலைமகளாகிய மணமலர் சூடிய கடந்தலையுடைய பார்வதியம்மனைப் பார்த்துத் திருவாய் மலர்ந்து சொல்லுவார்.—எ-று.

இவனுனக்கெமதுபாக மீய்ந்ததே கார்த்தமான
தவமிருநாகவெற்போர் தலத்திடையுளதாங்கெய்தி
பவளமெய்த்தகரூர்சேயும் பரிந்தவனுறைந்ததென்மே
னவசிலையையினபாங்காய் நாகவெற்படைதியென்றார்.

(இ-ள்.) வாராயுமையே, இந்த அருணகிரி ஸ்தலத்திலே உனக்கு நம்முடைய இடப்பாகம் தரும்படி வரங்கொடுத்தோம், ஆனால் ஏகார்த்த தலம் ஒன்று யிருக்கின்றது. அது இந்த அருணைலத்துக்கு தென்மேற்கில் கொங்கு மண்டலத்திலே திருநாககிரியென்று பெயருண்டாகியது. அம்மலையில் தகரவாகனாகிய நமது குமாரன் சுப்பிரமண்ணிய மூர்த்தி அங்கு சதாகாலமும் வலக்கிருக்சிக்குள். நீயும் இங்கிருக்கின்ற நிலவரை வழியாகப்போய் அந்த நாககிரியைச் சோவாயென்று விடைதந்து பின்னையுஞ் சொலவார் சுவாமி —எ-று. (௧௨)

நாகவெற்படைந்துதீர்த்தம் நண்புடன்மூழ்கியங்ஙன
னோகையிறேவதீர்த்த மொன்றுளததன்மேற்பொன்னின
மாகனகஞ்சமிது வைகினஞ்சேயினபாங்கர்
தோகைந்தவங்கன்செய்யிற றேன்றுதுமவனுமென்றார்.

(இ-ள்.) உமையே நீ அந்த நாககிரி தலத்தில் சென்று புண்ணிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி அன்புடனே யங்ஙன மனோம்ரியமான தேவதீர்த்தமொன் றிருக்கின்றது அதிலுற்பவித்த பெருமையைபுடைய பொற்றாமரை பொருட்டின் மீதிருந்து நமது குமாரன்பக்கமாக பெண்ணே நீ தவஞ் செய்வாயானால் அங்கே நாம் வந்துகிருபை செய்கிறோம் என்று சொன்னார் மகா தேவர்.—எ-று. (௧௩)

என்றரன்பகரவெண்ணுள கியலறம்வளாக்குங்கன்னி
நன்றெனமுனிவர்குழ நயந்துதென்மேற்பாண்மூலை
தென்றிசைநோக்கிநாகர் திகழ்நிலவரையின்பாங்கர்
மன்றிலுயவந்துமெல்ல வாளாராமலையில்வந்தார்.

(இ-ள்.) அன்புப்படி பரமசிவன் திருவுளம்பற்றமூப்பத்திரண்டறங்கள் வளர்த்த பார்வதா தேவியம்மன் நலலதென்று முனிவர்கள் சூழ ஆசையுடனே தென்மேற்குத்திணை நோக்கி அந்தநாகமலை மார்க்கத்திலிருக்கின்ற நிலவரை வழியாகப் புறப்பட்டு மங்கலகரமான மகிழ்ச்சியுடனே மெல்ல மெல்ல பிரகாசமான நாககிரியில் வந்து சேர்ந்தான் —எ-று. (௧௪)

வந்துதன்முதற்சேயாய மைந்தனை நனைத்தகாலே
யைந்துசெங்கா முமொற்றை யணிமணிமருப்பும்பாரத்

தொந்தியும்பருத்தநாளுஞ் சுடர்விடுஞ்சிறுத்தநோக்குந்
கந்தரப்புயலினுறாக் கடமுமுன்விளங்கவந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சேர்ந்த உமையவள் முதற்பிள்ளையாகிய விராயகரை நினைந்து
வுடனே ஐந்து கைத்தலங்களு முழிய ஒற்றைக்கொம்பும் பெருத்த தொந்தியும் ப
ணைத்த கால்களுஞ் சிவந்து பிரகாசிக்கின்ற சிறிபகனகளும் மேகசலம் டெய்வது
போலும் வழிந்தொழுகிய மத்தாரையும் விளங்க வந்தார் ஆனைமுசத்து விராயகமு
ர்த்தி.—எ-று. (நடு)

வருகணபதியைநோக்கி மைந்தயான் தீர்த்தமாடந்
கரியன் றீர்த்தம்பூமி யந்தரசுவர்க்கத்துண்டாம்
பெரியனயாவுபிந்தப் பெரும்பனிடலையிலெய்தக்
கருணையினழைக்கவேண்டுங் கணபதிகமகவென்றார்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்து வணங்கிய கணபதியைப் பார்த்து உமையானவள் நான்
தீர்த்தமாடுவதற்கு அரிதான தீர்த்தங்கள் பூமியந்தர சுவர்க்கங்களிலுண்டாகிய புண்
ணிய தீர்த்தங்களைத்தைய மிந்த நாககிரியிலே அன்புடனே வரவழைக்கவேண்
டெம் பிள்ளாய் சீக்கிரத்திலே யென்றான் உமையவள்.—எ-று. (கூசு)

என்றனளுடனின்கையா லேனைபதீர்த்தம்வாங்கி
முன்றிகழமுதக்கங்கை முதலியவனந்ததீர்த்தம்
தென்றிசைக்கயிலையான தெய்வநாகப்பொன்வெற்பி
லொன்றவெவடபாங்கெல்லா முதித்திட விதித்தார்முத்தார்.

(இ-ள்.) உமையவளிப்படிச் சொன்னவளவில் விராயகமூர்த்தி நெடிய துதித்
கையினுலே திரிலோகங்களி லுண்டாகிய அமுர்தக்கங்கை முதலான தீர்த்தங் களை
த்தையுந் தெட்சண கயிலையாகிய திவ்விய நாககிரியின் வடப்புரத்து மலையெங்கும்
தீர்த்தமயமாக தோன்றிப் பிரகாசிக்கச் செய்தார், ~~விராயகமூர்த்தி~~—எ-று. (கூசு)

என்னையின் றினியகொங்கை யினியமுதியந்ததாயே
யுன்னுமுன் றீர்த்தம்யாவு முதித்தனம்வடபால்வெற்பில்
நின்னடிபதிந்தாலந்த நீர்படிபாவம்போஞ்சென்
றன்னதியாடல்வேண்டு மம்மவென்றடியில் வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) என்னைப்பெற்று பிரியமாய் முலையமுத மீழ்ந்து வளர்த்ததாயே நீ நி
னைக்குமுன்னே சகல தீர்த்தங்களும் வடபுரத்து மலையெல்லாம் பிரவேசித்து விள
ங்காநின்றது. உன்னுடைய பாதங்க ளாந்ததீர்த்தங்களில் படுமாயின் தீர்த்தங்களி
னுடைய பாவங்களெல்லாம் திரும், நீ சென்று அந்தத் தீர்த்தங்களில் மூழ்கவேண்டு
ம் அம்மா வென்று உமையவள் பாதத்தில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தார் விராயகமூர்த்தி.

ஐங்கரன்றன் னையார வணைத்தருள்புரிந்துவாழ்த்தி
கங்கையுண்முதலாந்நெய்வக் கணபதிதீர்த்தமாடி
மங்கலநியதியாவு மறைமுறைமுடித்துவேத
னிங்கிதவாசோகூற வெயதின ளமலையினுச்சி.

(இ-ள்.) அப்படி வணங்கிய ஐந்து கரங்கையுடைய விராயக மூர்த்தியை இறு
கவேணத்து கருணைசெய்து வாழ்த்தி கங்கை நதியிலு முதன்மையான கணபதி தீர்

த்தத்தில் மூழ்கி ஆசாரமாக நிததிய கன்மாவின் யாவும் சுருவிமுறையாகச்செய்து முடித்து பிரமதேவ னோர்வாதஞ் சொல்ல உச்சிமலையில் வந்து சேர்ந்தான் உமையவன்.—எ-று. (நசு)

நாகமாமலையினுச்சி நண்ணிய குகனைக்கண்டு
மாகருணையினுற்கட்டி வனமுலையமுதமுட்டி
யாகமானந்தக்கண்ணி ராற்கழிஇகருத்தினேசித்
தேகமாயிறைவன்சேர விருத்தவமுயலலுற்றான்.

(இ-ள்.) அப்படி நாகமலை யுச்சியில் வந்து சேர்ந்த உமையவன் அவ்ரு வசிக்கின்ற குமாரனைக் கண்டு மிகுந்த கருணையாக கட்டியினைத்து அதிப முலையமுந்தமுட்டி தேகமுழுதும் பிரம்மானந்தக் கோசீ ரல அபிஷேகமாட்டி மிகுந்த அன்படனே வாழ்த்தி சிவனுடைய அநாதாகம் பெற்றவையே தேவகோத்தத திற்கமலகேசரத்தில் அரியதவகுசெய்ய நின்றான் உமையவன் —எ-று. (சு0)

உமையவன்சருங்க முற்றிற் றான்.

ஆ திரு விருத்த 0 —கசுக.

அ ர் த் த ப ா க ச் ச ரு க் க ம்.

கயிலையினின்றுகேதா ரத்தினிற் கலந்ததேவ
ரியனயமிற்றிருவினோடு மெண்ணிவாச்சுத்திமுத
வயனிறைகாஞ்சியண்ண மலையினில் வைநிகப்
புயறவழ்பொருப்பினின்ற பொன்னிருசரணம்பாற்றி.

(இ-ள்.) கைலாசகிரியி னின்ற இமய கேதாரத்திற் சேர்த்து முனிவர்சூழ மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய லட்சுமிதேவி முதலாகிய அனேகஞ் சததிகள் சூழ்ந்து சேவித்துவர, வயலவளப்பத்தையுடைய காஞ்சேபுரத்திலுந் திருவணனுமலை யிடத்திலும்வந்து வசித்துத் தவஞ்செய்து மேகமொய்த்தவழகிய நாககிரியுச்சியிற் றேவதோத்தத்தின் பொருமரைப் பூம்பொருட்டில் நின்று மகாதவன் செய்வன்ற பார்வதாதேவி இரண்டு சேர்பாதங்களை நமஸ்கரிப்போம் —எ-று. (க)

வேறு.

நாகமாமலைநண்ணிய தீர்த்தமே, லானதென்னபிணன்விந்தோதுவேன்
கைமாயதுமம்மையிறைஞ்சலு, மோகயிற்பணிந்தாருமுனனோதுவாம்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொன்ன சூதமுனிவர் னையிசாரணிய முனிவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் முனிவர்களே கேண்மின்கள். அந்த நாககிரிதலத்தின் தீர்த்தமகிமையெல்லாம் பின்னாலே விளங்கவிரித்துச் சொல்லுகிறோம். இப்போது உங்ஙனம் உமையவன் தவஞ்செய்து சிவனிடப்பாகம் பெற்றதையும் மகிழ்ச்சியுடனே வந்து பூசித்தவர்களுடைய வரலாற்றையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினோம்.—எ-று. (உ)

மாவெழுந்துவயங்கியகீட்டிசை, மேவுநன் குமரீசரன்மேற்புறம்
தேவதீர்த்தச் செழுந்தடயீதுபொற், பூணிற்கமலப் பொருட்டேறினான்.

(இ-ள்.) நாககிரியுச்சியி லோங்கிவளர்ந்த மாமரத்தின் கிழக்கு குமரீசருக்கு மேற்கு இசன் மசலியில தேவதீர்த்தததில வளமையுடைய பொற்றாமரைப் பொருட்ட முன்பேரி வேழினை தவளுசெய்யத்தொடங்கினு ஞுமையவள.—எ-று. (க)

அன்னபோதரியாரணனெம்முமை, பென்னமுனனின்நினையடிபேற்றினார் முன்னனற்கனலிற்றவமுற்றினுள், பின்னாறிகுட்பெருந்தவயபெணிநாள்.

(இ-ள்.) அக்கால, லவ அரிபிரமர்க ளிருளும் அம்மன் முன்பாக வந்து தோத் திரஞ் செய்து முன் அக்னிமலையிடத்து ின்று அரியதவஞ் செய்தாள், இப்போ து தேவதீர்த்தத்தில் நீன்று பெரியதவளு செய்கின்றாள் —எ-று. (ச)

மலைமடந்தைவருந்தவத்தொழிற், கலைமடந்தை திறப்பிறையோடுநல் லலைமடந்தையடக்கியெ ஸனியா, னிலமடந்தைவரநீனைவுற்றனா.

(இ-ள்.) இமவான்மகளாகிய பாவரியம்மன் வருகின்றையடித் தவமுயற்சியறித் து சரவவதியைப்போல வெணமைகிள முளா முண்டினைநையையும் கவகையையுந் தரித்த கிரகையுடைய பரமசிவ னிந்தப பூலோகத்திலேவ ருவத்தற்கு நீனைவுசெய்தார்.

உற்றான்றெற்றமுலாநீயவமுற்றிய, பெற்றியென றுருபெட்டினிலெய்தினார் பெயர்வெழுமுதற்குநீயவெலனை, நற்றிணைபரிமுன்ன கைகையநண்ணினார்.

(இ-ள்.) இப்பம் ம மாநேவி அரியதவஞ் செய்கும் தபோது பரமசிவம் அந்தத் தவத்துக்கு மெச்சினவராய துரைபோடி நெளகெரியில வந்தெழுந்தருளி வெற்றி யுடைய ஆனமுரு து விராபகீனம், வேலாயுதக கடவுளை முன்பு கண்ணி பிரிய ன்கூர்ந்து உமையவையும வ று கண்டருளினார் பரமேசுவரன்.—எ-று. (க)

நனாறுநன்றுநயந்தனமுன்றவ, மன்றுகச்சியிலங்கியுனின்றனை னினாறுநாகமலைமுடிநீரிடை, நின்றனின்னுநெடுந்தவமெய்தினே.

(இ-ள்.) வாராயுமையே நீசெய்யும் அரியதவத்துக்கு நாம்மிகவு மெச்சினே மு ன் காஞ்சிபுரத்திலும் திருவருணையிலும் தவமியற்றினு யிப்போது நாககிரி யுச்சியில் நீரில் நின்று நெடுங்காலமாய்த் தவளு செய்கின்றாய் என்று பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

உன்கருத்துருவந்ததுதவவுவோம், மின்கருத்தறவேண்டுகியென்றபி னன்கருத்துளநாதனைக்கைகளால், மன்கருத்துள்வணங்கித்தழுவினார்.

(இ-ள்.) வாராய் பார்வதியே, உன்மனதில் அபேட்சித்த வரத்தைத்தருகிறோம் நீ கேட்பாயென்று சுவாமி சொன்னவுடனே, அம்மன் அழகிய கருத்துத் திருத்தமா கச சுவாமியைத் தனது கைகளால் தழுவி இருதயத்துள்ளே வுணங்கித் துதித்துச் சொல்கிறான்.—எ-று. (அ)

வேறுபட்டவினையின்பயன்வினைந், தூறுபட்டனந்தக்கனொறுப்பினல் மாறுபட்டகலாவகைநின்றொரு, கூறுபட்டணையும்வரங்கூட்டென்றான்.

(இ-ள்.) சுவாமி தேவரீர்வேறே அடியாள்வேறே இப்படி யிருந்தபடியின லே வினைப்பயனுண்டாகத் தக்கனுடைய வேள்வியில் அவனரித்தித் த வசனத்தினு லே மிகவுஞ் சிரமப்பட்டே னினி யப்படிவராமல் நாமிருவருகூடிப் பிரிவில்லா

சுஅ

திருச்செங்கோட்டுப் புராணம்.

ம லிருக்கும்படியாகத் தேவரீருடைய அர்த்தபாகம் அனுக்கிரகஞ்செய்தருள வேண் டென்று சொல்லி பின்னுஞ் சொல்லுவான்.—எ-று. (கூ)

உன்னுடம்புட்டுன்னுயுவதன்றியா, நினையோர்கணநீங்கப்படாதெனக் கன்னவம்மொழிக்காரணியாரணி, மன்னருந்தவமங்கையினம்பினுள்.

(இ-ள்.) சுவாமி உம்முடைய தேகத்துடனே கூடிக்கலந்திருப்பதே யல்லாம ல் தேவரீரை ஒரு நொடிப்பொழுதாகிலு மினிப்பிரிந்திருக்கக் கூடாென்று கண் னற் கட்டிபோலும் வசனத்தையுடைய காரணம்பிகை வேதாம்பாளானவள நீனைப் பதற்கு மரிதாகிய பார்வதாதேவி சொல்லி பின்னையு மொருதவங்கருதினுள்—எ-று.

எந்தைநாதலிபம்சியபின்னலால், முந்துநாம்புணர்மோகம்தென் கொலென நந்தமங்கைகினைவிற்பயந்தருட், சிந்தையோடனந்தந்துதிசெய்யுமால்.

(இ-ள்.) நம்முடைய சுவாரிபாசிய பாமேஸ்வரன் கிருபைசெய்து சொன்னபி ன்பல்லாமல் முத்தி நாமா கலத்துக்கொளருகிறது சரியல்லவென்று சினைத்து உகை யவள் பயந்து மனபக்தியுடனே அளவில்லாத தோற்றிஞ் செய்யத்தொடங்கினாள்.

சங்கராமகதேவசதாசிவ, திங்கள்வேணியநெவதேவாட்பா செங்கண்மூன்றுள ிலமயேசுர, புங்கவானம்முருத்திரபோற்றியே.

(இ-ள்.) சிவசங்கரா. மகாதேவ சதாசிவப் பிரமமே, சந்திரசுடாதரா, தேவாவி தேவர்கட்கெல்லா முதன்மையானவனே, சிவந்த டிந்தேந்திரகணையுடைய சீல னே, மயேஸ்வரனே, யாவருக்குமேலான புங்கவனே, எனது அன்புக்கு இரங்கி வந்த திரிமூர்த்தியே போற்றிப்போற்றி —எ-று. (கஉ)

குலபாணியதொல்விடைவாகன, காலகாலனைக்காமலே க்காய்ந்தவா வாலகாலம்முதெனக்கொண்டவா, நீலகண்டநிராமயபோற்றியே.

(இ-ள்.) குலாயுத அஸ்தனே, ஆரிகாலர் தொடங்கி ரிஷபவாகனருடனே, இ யமனுக் கியமனைவனே, மன்மதனை யெரித்தவனே, ஆலகாலவிஷத்தை யமுதாக வண்டவனே, வேதவேதார்த்தப் பொருளே, நீலகண்டனே, நிராமய சொருபனே போற்றி போற்றி.—எ-று. (கக)

ஈசுவெம்மழுவேந்தியசெங்கைய, வாசைபாசமகற்றியவைம்முக் விசவேணிவிமலவெண்ணிற்றின, நேசருப நிரந்தரபோற்றியே.

(இ-ள்.) எமது கர்த்தனே, வெவ்விய மழுவேந்திய செங்கரத்தனே, ஆசாபாச க்கனைத் தவிர்த்தருளிய வைந்துமுகத் தைய்யனே, திக்கெல்லாம் பரந்து வீசப்பட்ட சடாதரனே, விமலனே, திருவெண்ணீறு பூத்த திருமேனியனே, அன்பருக்கேற்ற திருவுருவமைந்து நிறைந்திருப்பவனே போற்றி போற்றி.—எ-று. (கச)

அச்சதற்குமயனுக்குநாயக, முச்சுடர்க்கண்ணமூவாமுதலின பிச்சையெந்தும்பிரமகபாலனீ, நச்சராவணநாயகபோற்றியே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவுக்கும் பிரம்மாவுக்கு முதன்மையா யிருப்பவனே, சோமருரி யாக்கினி யென்னும் மூன்றுகண்களை யுடையவனே, கெடாத முதல்வனுதிய பொ

ருளே, பிரமகபாலத்தில் பலியேற்பவனே, விஷம்பொருத்திய நெடிய ராகாபரணம்பூண்ட சர்வலோக நாயகனே போற்றிப்போற்றி.—எ-று. (கடு)

பாண்டரங்கப்பதபங்கபத்தின, வாண்டவாவணுவுக்கணுவாவாண்டவண்டரிலையதினாகவிற், ஸாண்டெய்ரகோதபபொற்றியே.

(இ-ள்.) பாண்டரங்கனே, நித்தனஞ் செய்யப்பட்ட பாடாம் புயத்தனே, அன்பர்களை யாளிமைகொண்டு, ஆண்டவனே, அன்புக்கோரடவானவனே, நெடிய அண்டபுலனங்க ஸெல்லாம் நிறைந்து நின்றவனே, பிறை வில்லவனே அரியை அம்பாகத் தொடுத்தெய்யும் ஸிராதிவீரனே, வெற்றிமாலையணிந்த அழகிய புயத்தனே போற்றி போற்றி.—எ-று. (கசு)

ஐந்துபூதமொன்றானவபொற்றியே, பைந்துதேவருமானவபொற்றியே சந்துகொன்றைத்திரிபுரபொற்றியென், சிந்தைபுகுச்சுவசிவபொற்றியே.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களு மொன்றுக்குக் கலந்திருப்பவனே போற்றி, பஞ்சகர்த்தாக்களுமானவனே போற்றி, தேவபூதங்கள் கொள்ளுமானபைந்துதக் கந்தமனே திரிபுரந்தகனே போற்றி, என்னுள்ள திந்த பஞ்சபூதவிய சுவசிவா போற்றி போற்றியென்று தோத்திரஞ்செய்து உணவென்று உணமான.—எ-று. (கங்)

எனவணங்கியிமாசலக்கண்ணிகை, தனாபுபந்தித்தவந்திற்றுதித்தபிள் கனகமேருவளைத்தகைக்காரணர், மயமகிழ்ந்ததமவாமம்வழங்கினார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி மயக் கரித்துத் துதிசெய்த மலைகளாகிய மகாதேவியான பார்வதியம்மன் தன்னுடைய மனோபத்தியுடனே நவஞ்செய்து வளங்கினவடனே பொன்மலையை வில்லாகவளைத்த காரணகர்த்தாவான பரமசிவன் நிருவாமகிழ்ச்சியுடனே உமையவளுக்குத் தம்முடைய இடப்பாகக் கொடுத்தருளினார்.—எ-று. (கஅ)

தேவர்வாழ்த்தினர் நேசஞ்சிறித்தன, மூவோற்றினர் மோனிகள்பொற்றியாவருக்குல்லின்பம்பருத்தன, பாலவபாகம்பாமன்பரிப்பவே. [ஞர்

(இ-ள்.) பரமசிவன் பரமேஸ்வரீக்கு அர்த்தபாகம் கொடுத்தருளின போது தேவர்களெல்லோரும் வாழ்த்தினார்கள், தேசங்களெல்லாம் செழிப்படைந்தன, மூவர்களும் முனிவர்களுள் துதித்தனர், யாவருக்கு மின்பமிகுத்தன.—எ-று. (கஆ)

நாகமாமலைபுகொந்துநாடுமே, யிகைமாமலையேமநன்னாடெனப் போகபூமியும்பொன்னுலகம்வா, தாகமோகத்துடனேதவிக்குமால்.

(இ-ள்.) அப்போது அத்தாககிரியும், வளப்பம்பொருத்திய கொங்குநாடு முழுதும் பொன்மலையும் பொன்னுலகநாடு மானதென்று பொகபூமி எனும் பொன்னுலகமுழுது மண்ணும் வருகிறதற்கு மிகுந்த தாகமோக அபேட்சையுடனே தயங்கும்.

தேவதீர்த்தத்திக்கும்முனிதீர்த்தமென், நேவலாஸிநாமங்களைய்தின மாவரைப்புளன்மீதுடையாமனார், காவலாகக்கனிந்துணுகின்றனர்.

(இ-ள்.) தேவதீர்த்தமென்றும் முனிதீர்த்தமென்றும் சுவாமியா லிடப்பட்ட இரண்டுபெயராய் விளங்கிற்று, மகிமைமிகுந்த நாககிரி தீர்த்தத்தினிமீது உமையொ

ருபாகரான அர்த்தநாரீஸ்வரர் அடியார்களைக் காக்கும்பொருட்டு மனமகிழ்ச்சியுட்
னே அந்த திருநாகமலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.—எ-று. (உக)

தேவதீர்த்தச்சிவன்றிருமேனியின், பாவனைப்படிக்கிச்சிலசொல்லுவாங்
கோவளித்தவெண்பாணிதக்கோலமாய், நாவலீரர்த்தநாரியராயினார்.

(இ-ள்.) அப்படி அந்த தேவதீர்த்தத்தின்மேல் எழுந்தருளினர் சிவனது திருமேனி யழகியபாவனை சிறிது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோம். எப்படியெனில் பசுவின் பாலப்போல் வெண்மைநிறம் பொருந்தி யொருபாதி சிவனும் ஒருபாதி அம்மனுமாக யெழுந்தருளி யிருக்கின்றார். கலைவல்லவரான முனிவர்களே—எ-று.

அய்யனின் றவருளின் வடிவுகண், பெய்யுமைங்கரனும் பன்னிரண்டுகைச்
செப்பயவேனும் விச்சித்திரமெய்திவந், தையமின்றியருகுறைந்தாரரோ.

(இ-ள்.) பரமேஸ்வரனும் பார்வதாதேவியுங்கூட அர்த்தநாரீஸ்வர மூர்த்தமாக
எழுந்தருளினர் திருவடிவைக்கண்டு பரிசுத்தமாகிய வைந்துகரப் பிள்ளையாரும்,
பன்னிரண்டு கைகளையுடைய செவ்வேனும், அந்த அநிசயத்தைப்பார்த்துப் புகழ்ந்
து சுவாமி பக்கத்திலேதானே கொளுவாய் வீற்றிருந்தார்கள்.—எ-று. (உங)
வேறு.

பணிமலையிலெழுந்தருளிப் பணக்கொருபாகங்கொடுத்தப்பரிசின்னோத்தம்
வணிமணித்தண்டுச் சிபின் மூன்றங்குலியைவனைத்தமைந்த வனப்புக்கொப்
மணிவொமாதாமையிடந்துவந்தனைத் தாமகரகுழைவலத்தேநாலத் [பாம்
தணிவிலொளிதயங்கியதண் டாளமணித்தோடிருபால் வாகிற்றினே.

(இ-ள்.) பரமேஸ்வரன் திருநாககிரியி லெழுந்தருளி உமையவளுக்கு அர்த்த
பாகக்கொடுத்து நின்றகோலம் எப்படியெனில், அழகுபொருந்திய தெண்டாயுதத்
தினுனி மூன்றாவிரலால் வளைத்துப் பிடித்திருக்குங் காட்சியைப்போலே அமர்ந்து
ஒரு கிவ்ய அத்தத்திலேபொருந்த வழகியபார்வதியைத் தமதிடப்பாகத்திற் சேர்த்த
னைத்து மகரகுண்டலம் வலதுதோளிடத்தி லசையவும், அழகிய பூரணப்பிரகாச மி
ருந்தில்ங்கிய ருளிர்த் துத்துமணிநிறைத்த சுவர்ன்னத்தோடு இடதுதோளிடத்திற்
பிரகாசஞ்செய்யவும்.—எ-று. (உச)

வேறு.

ஒருபகற்பொழுதுகஞ்ச முற்பலமலர்ந்ததென்ன
விருவிழியொன்றோடொன்று நிற்பனோக்கினிதுகாட்ட
திருவனாக்குணிப்புக்காட்டுந் திருமுகநாடிப்பார்க்கில்
வருகதிரச்சிகப்புபச்சை வண்ணமென்றிரண்டுந்தோன்றும்.

(இ-ள்.) ஒரு பகற்காலத்தில் தாமரையும் நீலோற்பலமும் புட்பித்ததுபோல
இரண்டுகண்களும் ஒன்றுக்கொன்று உற்றுநோக்கிய இனிய பார்வையும், பொன்
மலை வில்லைப்போல வளைந்திருக்கின்ற இரண்டு புருவங்களும், திருமுக மண்டலம்
ஒருபாதி பவனநிறமும், ஒருபாதி பச்சைநிறமுமாக சுடர்விரித்துப் பிரகாசிக்கும்.—

இடத்திருக்கவானும்வெண்பட் டேரகவுடையுமற்றைத்
தடந்திருக்கேசேந்திரனா தானவனுமியும்நாகப்

படத்தெழில்வலையம்பூண்ட பாணியும்பணிகளின்ற
சுடர்த்திருமணியுஞ்சூழ்ந்த சூடகக்காமுந்தோன்ற.

(இ-ள்.) இடப்பாகத்தில் அழகிய துடையில் வெள்ளைப்பட்டாடைக் கோசிக
வுடையு மற்றை வலப்பாகத்துத் துடையில் அசுரகெஜேகிரன் தோலுடையும், ப
டம்விரித் தழுகிய நாகசெய்யூரந்தரித்த கையும், நாகமணி மாலேசெறித்த சூடகக்கை
யுத் தோற்றஞ்செய்க—எ-று. (௨௭)

சூங்குமங்களு கந்துரி கற்பூரங்குழைத்தசார்த்தம்
தங்கியபொடி வீழ்ந்துண்ணீர் தபங்கிமையெழுதுங்கண்ணுஞ்
செங்கனல்விபூதிசாற்றித் திருததற்பொடியினுக்க
வங்கியவிழியுமானு யழகுறவலங்கலோங்க.

(இ-ள்.) சூங்குமங் களபகஸ்துரி கற்பூர மிவைகலந்த சூளிர்ந்த சந்தனத் தில
கப்பொட்டிம், பொருத்திய நிரலாகுகின்ற மையெழுதிய கண்ணும், சிவந்த நெருப்
பில்விளைந்த வெண்மையாகிய விபூதி நெற்றியின்பிரகாசிக்க, சிவந்தகண் கண்ணும்
நாகத்தாழ்வடமுஞ் சுடர்விரித்துவிளங்க—எ-று. (௨௮)

பகைமதன்றின்னைக்காய்ந்த பாதிநெற்றியிற் றீக்கண்ணுந்
தொகவித்துடனென்றாநித் தொல்லுபிரக்கருள்குந்நோக்கு
மிகபரமோகதாக விடும்பைநீர்த்தருளோர்பாங்கு
மகவரணளிக்குங்கூல மொன்றுபிரக்கருளோர்பாலும்.

(இ-ள்.) பகைசெய்த மன்மதனையெரித்த நெற்றிக்கண்ணி லொருபாதி அக்கி
ணிக்கண்ணும், அதனுடனே ஒன்றாய்க் கலந்து சர்வ ஆத்துமாக்களுக்கும் கருணை
கூர்ந்து இரட்சிக்கின்ற பாதிநெற்றியிற் சூளிர்ந்தபார்வையும், இகபரங்களினுடைய
மோகதாக சோகங்களைத் தீர்த்தருளிய தொருபாகமுஞ் சகல ஆத்துமாக்களுக்கும் பு
த்திரசந்தானங்கொடுக்கும்போது சகலபிரானிகளுக்கும் மருள்செய்யும் ஒருபாகமும்.

பொன்மதுமத்தம்பூபோற் பொலிதிருக்காதோர்பாங்குந்
தென்மலர்நெய்தற்பூவிற் நிகழ்திருச்செவியோர்பாலும்
கன்மலையுத்தபாலங் கவர்ந்தவொண்களமோர்பாலும்
நன்மணந்தருகந்துரி நலுந்திருக்காமோர்பாலும்.

(இ-ள்.) பொன்னுமத்தம் பூப்போலேபொருத்திய நிருக்காதொருபுறமுந் தே
ன்னுளிக்கும் நெய்தற்பூப்போற்பொருத்திய நிருச்செவி யொருபுறமு மந்திரகிரியால்
கடலைக்கடையும்போ தெழுந்த விஷம்பொருத்திய கிறப்புற கழுத்தொருபாதிமும்,
பரிமளிக்கின்ற கஸ்துரியணிந்த பிருதுவான கழுத்தொருபாதிமும்—எ-று. (௨௯)

கோலமையெழுதானோக்கங் கொண்டவக்கண்ணோர்பாலும்
காலவஞ்சனங்கடட்டி.க் கவிஞ்கொள்மைகண்ணோர்பாலுந்
சிலதும்புருவுந்நர தருமிசைச்செவியோர்பாங்கு
மேலுறவாணிகூறும் வியன்கதைக்காதோர்பாங்கும்.

(இ-ள்.) அழகிய மையெழுதாப் பார்வையுற்ற கண்ணொருபாகமும் கரியதா
கிய வஞ்சனங்கடட்டி யழகுதருந் கண்ணொருபாகமுந் தவமுடைய தும்பரு நாரத

நிருவருடைய தேவீசையைக் கேட்டுஞ் செவியொருபாகமும் மேன்மையாக சரஸ்வதிபாடும் உதிதவலங்கார கவிதகள்விளங்கும் காதொருபாகமும்—எ-று. (100)

முப்புரிநூல்விபூதி மொய்த்தமார்பிடமேர்ப்பாங்கும்
செப்பெனக்களபகத்தூ ரியிற்செறிதனமேர்ப்பாங்கும்
அப்பணிநனந்தகேயூ ரந்திகழ்புயமோர்ப்பாங்கும்
பொர்ப்பணிபச்சைவேயின் பொலிநிருத்தோளோர்ப்பாங்கும்.

(இ-ள்) முப்புரிநூலாகிய பூணதூலும் விபூதிதூஷிதமும் அழகிய மார்பிடமொருபாகமும் சொன்னச் சிமிழ்போன்ற களபகத்தூரி பரிமளாதி திமிர்ந்து நெருங்கிய தனபாச மொருபாகமும் அழகிய பொற்பணிபோலும் நாககேயூரந் திகழ்புயமொரு பாங்கும், பச்சை மூங்கிற்போன்ற சொன்னபரணங்கள் பொருந்திய திருத்தோளொருபாங்கும்.—எ-று. (101)

பரசுடன்மழுவோர்ப்பாங்கும் பாசமங்குசமோர்ப்பாங்கு
மரவபந்தனமோர்ப்பாங்கு மாலிலைவயிறோர்ப்பாங்கு
தரைமுதலுலகுக்கெல்லாந் தந்தைபாங்குறிமோர்ப்பாங்கு
முரணறவணடம்பாவு முறைமுறைபெறுமோர்ப்பாங்கும்.

(இ-ள்.) மான்மழுவேங்கிப் தொருபாகமும், பாசமங்குச மேந்திய தொருபாகமும், நாகபந்தன மொருபாகமும், ஆலிலைபோன்ற திருவயி றொருபாகமும், மண்முதலாகிய உலகங்களுக்கெல்லாந் தகப்பறகுந் குறிதொருபாகமும் தவறாம லன்னடபுரவ ளகளை யெல்லாம் வரிசையாகப் பெறுகக்கொண்டிருக்கும் குறியொரு பாங்காகவும்—எ-று. (102)

காலனைபுதைத்தநாகக் களைகழற்பதமோர்ப்பாங்குந்
கோலநுபுரத்தொகாநதி குலவுபொன்னடியோர்ப்பாங்கு
மேலவாழுனிப்போற்ற விளங்கிபொன்றுகிழுன்னீர்
ஞாலமீட்டெறிநாறுந் நாகமாமலையினதர்.

(இ-ள்.) இயமனையுதைத்த நாகவீர வெண்டையமணிந்த திருப்பாத மொருபாகமும், அழகிய சிலம்பின் பிரபைவிளங்கிய திருப்பாத மொருபாகமும், தேவர் சுள் முனிவர்கள் போற்ற நிவ்விச் சிவனும் உடையுள் இப்படி ஒரு திருமேனியாகக் கடல்குழந்த புலோகங்களெல்லாம் ஈடேறும்படியாக எழுந்தருளியின்றார் நாக கிரியில் அந்தநாரீசுவரராய்.—எ-று. (103)

மேற்றினைமுகமதாக வேலவன்கீழ்ப்பால்நோக்கப்
பேய்நிர்மயமுடையிம்மை புகலிடமாகிவாழ்க
வேற்றலுந் தோதையென்று மேரகமென்னும்பெராத்
தேற்றுச்செங்கோட்டினின்ற சிவனெழிற்புகலற்பாற்றோ.

(இ-ள்.) அந்தநாரீசுவரர் மேற்குமுகமாக நோக்கிநித்த, வேலாபுதக்கடவுள் கிழக்குமுகமாக நோக்கிநித்தக் கண்டு வணங்கித்ததித்தவர்கள் இம்மை மறுமை இரண்டிலும் புகலிடமாகி வாழும்படியாக கிரியைசூழ்ந்த ஆர் கோதையுடொன்றுந் திருவேரகமென்றும் பெயராப் வழங்கியிருக்கும் திருச்செங்கோட்டி லெழுந்தருளிய சிவனுடைகப் புகலுவதற்கு அருமைபாம்.—எ-று. (104)

அன்றுதொட்டெந்தையாருக் கீர்த்தநாரீசொன்று
சென்றிறைஞ்சயனுமாலுந் திகழ்திருநாமஞ்சாற்றி
முன்றிகன்முனிவர் தேவர் முருகரிநதிரர்நகேச
ொன்றிவர்முதலோர்பூசித் தெண்ணியபதம்பெற்றுய்ந்தார்.

(இ-ள்.) அன்றுதொடங்கி எந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு பிரமாவும் வீஷ்ணுவும் அர்த்தநாரீஸ்வரரொன்று திருநாமஞ்சூட்டி பூசித்தார்கள். பின்பு முனிவர்கள் தேவர்கள் முருகா நகேசிரர்க ளிவாகங்முதலாய அனேகம் பெயர்கள் பூசித்து வேண்டிய வரங்களைப்பெற்றுச் சுகமாய் வாழ்ந்தார்கள்.—எ-று. (௩௫)

இத்திருதியானஞ்செய்த யிறைவனைந்தெழுத்துமோதி
சத்திமந்திரத்தைபுனனுந் தருமசிந்தையரைத்தேவர்க்
குத்தமதேவராக வுரைப்பதேயன்றிமற்றோர்
புத்தியில்நராபெண்ணிற் புரைநரகிடையில்லிழ்வார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரஞ் சிவரூப தியானஞ்செய்து சிவனுடைய பஞ்சாட்சரங்களை யுச்சரித்து, சத்திமந்திரத்தையும் நினைத்து சொஞ்செய்யும் புண்ணியசிந்தையுடைய பெரியோர்களைத் தேவர்களுஞ் மேலான தேவர்களென்று நினையாமல் எனதும்கியினால் மனிதர்களாக நினைப்பார்களாகில் மொளவாநிரகத்தை யடைவார்கள்.

இப்படியானைப்போற்று மிவனாமுன்கண்டார்பாவ
மெப்படிக்கொடியதேனு மெரியிடும்பஞ்சுபோலா
மெய்ப்புறுபலன்களையாலும விளைவுறுமென்றுசூதர்
செப்பினருண்மையுண்மை சிவன்றிருவாணையென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்படி அர்த்தநாரீஸ்வரரைத் தரிசனஞ் செய்யு மவர்களைப் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டவர்களுடைய பாவங்கள் எப்படிப்பட்ட கொடியதாகிலும் அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோலே எரிந்துபோகும், மெய்யாகிய பலன்களெல்லாம் விரித்திக்கும், இது நிச்சயம் நிச்சயஞ் சிவனுனை சத்தியானை என்றுசொன்னார் சூதமுனியா.—எ-று. (௩௬)

இந்தமெய்த்தியானநூலை யினிதுகற்றவர் கற்றோருஞ்
சிந்தையாய்செப்பக்கேட்போர் செப்பினர்க்கருளுஞ்செல்வர்
சுந்தரமுறைபைவைத்துத் தொடைமலரிடுவோர்க்கெல்லா
மந்தமில்பாவந்தீரு மகத்திலுற்றனவுஞ்சேரும்.

(இ-ள்.) இப்படி உண்மையான சருக்கத்திருமுறையை அன்புடனே கற்றவர்களுந் கற்று ஒதுகின்ற மனதையுடையவர்களுஞ் சொல்லக் கேட்பவர்களுஞ் சொன்னவர்களுகரு ஏதானிலுந்தருகின்ற பாக்கியவாண்களுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய இத்திருமுறையை வைத்துப் புட்பமாலேசாத்தி அர்ச்சித்தபேர்களும் இவர்களுக்கெல்லா மிதுதியில்லாத பாவங்களுந்தீரு மனத்திலெண்ணிய காரியமும் கைகூடும், இது சத்தியமென்றார் சூதமுனியார்.—எ-று. (௩௭)

அர்த்தபாகச்சருக்க முற்றிற்று.

அருச்சுணர் சருக்கம்.

பருப்பத்தினிலைமையையும் பருப்பதத்திலெழுந்தருளிப் பரசபாணி திருப்பதத்துச்சிலம்பலம்பு தெய்வமயிலுடனுறைந்துச் சிறந்தபாங்குங் குருப்பதத்துநெறிச்சூதர் கூறநுமயிலுணர்ந்தனமர்ச் சனைபுந்தொன்னூன் மருப்பதத்து மறைமொழியின் வணங்கினவுமயாமுணர வழங்கவேண்டும்.

(இ-ள்.) திருநாககிரி நிலைமையையும், திருநாககிரியி லெழுந்தருளிய பரசபாணியாகிய பரமசிவன் அழகியபாதத்திற் சிலம்பு சப்திக்கப்பட்ட தெய்வ மயிலாகிய பார்வதியம்மனுடன் கலந்து அமர்ந்தருளிச் சிறந்துநின்ற முறைமையையும், இவைகளெல்லாஞ் சற்குருமூர்த்தமாய் நெறிமுறைமைதவறாம லெழுந்தருளிய சூதமுனிவரோ உம்மாலே தெரிந்துணர்ந்தோம், இனி அருச்சுணசெய்யும் வழிபாடுங் தொன்மையாகிய வேதமந்திர வாக்கியங்களால் வந்துவணங்கி பூசித்தவர்களையும், நாங்க ளறியத்தக்கதாக சொல்லியருள வேண்டுமென்றார்கள் முனிவர்கள்—எ-று. (க)

என்றென்றுசூதரினை யடியையிருகரத்தேத்தி யினியகூறி நின்றசுவுணகர்முதலோர் நின்மலர்ச்சனைவியியை நெழுதுகேட்ப தன்றுணையாகியவேத வியாசர்பதந்தியானித்துத் தரும்செங்கோட் டொன்றுமுமைபாகையார்ச் சனைபுரியுமுறைமைசில வுணப்பார்கூதர்.

(இ-ள்.) அப்படி சிவார்ச்சனை முறைமையைச் சொல்லுஞ்சொல்லு மென்று சூதமுனிவருடைய விரன்மொபாதங்களையும் நமஸ்கரித்து அஞ்சலி யஸ்தர்களாய்த் தோத்திரஞ்செய்து நின்ற, சவுணகர்முதலான சகலமுனிவர்களும் வெகு ஆசையுட் னேகேட்கத் தனதுளத்திற் கொருதுணையான வேதவியாசர் பாதங்களைத் தியானித்துப் புண்ணியஸ்தலமான திருச்செங்கோட்டில் வசிக்கும் ஸ்ரீஅர்த்தநாரீஸ்வரனா அருச்சுணசெய்யும் விதிமுறையைச் சிலது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறோம் கேளுங் களென்று சொல்லவந்தார் சூதமுனிவர்—எ-று. (உ)

கண்ணுறங்கும்பின்னுதய காலத்திற்கண்னுதலைக் கருத்துட்கொண்டு புண்ணியசிந்தையினெழுந்துத் தும்பித்தாலசபைதனிற் புரிவுநோக்கி யண்ணுமகந்தனில்நிருதி மூலைபடச்சேண்படர்ந்தோ னாம்பதேனும் விண்ணுறப்போய் நிலைத்திரண மீதுமலசலங்கழித்து விடுமப்போதில்.

(இ-ள்.) இராக்காலம் நித்திராசெய்தபின்பு விடியற்காலத்திற் சிவனை மனத் திற்கொண்டு பிராணவாயுவைக் கும்பித்துத் தருமசிந்தையுடனே எழுங்கிருந்து மேலசபையின்றி நடிக்கும் புரிவுபார்த்து தான்வசிக்கும் வீட்டுக்கு நிருதிதிக்கில் ஐம்பதடிதூரஞ்சென்று நிலத்தில் திரணமீதில் சலமலங்கழித்துவிடு மப்போதில்—எ-று. ந வலச்செவிமுன் னூற்றிரித்துக் கும்பித்தால்மனத்துறுகுந் சிதங்கண்மாற்றி மலர்த்தபகற்பொழுதில்வட பாங்கிரவுதென்பாங்கு வதனமாகத் தலத்தெழுங்காலிடக்கரத்திற் றனநிலிங்கம்பரிசிக்க மலத்தானங்கள் நிலத்துயர்ச்சிதடநியாலை யஞ்சிலைதண்ணிமூல்விதி நீக்கலாகா.

(இ-ள்.) வலது காதின்பேரிலே பூணதூயெடுத்து வைத்துக்கொண்டு வடிக்-
பூமியில் விகெவும், அப்படி மலங்கழிக்கு மிடங்களாவது உயர்ந்த நிலம், தடம், நதி,

ஆலையம், கல்லு, குளிர்ந்தநீரில், வீதி, இவ்விடங்களில் நீக்கலாகாது, மனதில் கர்மியத்தைவிட்டுப் பகற்காலத்தில் வடகருநோக்கி இராக்காலத்தில் தெற்குநோக்கியுமிருந்து கும்பித்து மலவிசர்க்கஞ்செய்து பின்பு எழும்போதில தனது இடதுகையினாலிங்கம் பரிசிப்பாயாக—எ-று (ச)

நன்றியுருத்திகையெடுத்துநதியின்மிருத்திகையொழித்தோர்கட த்துட்டிர்ந்தர், தன்கரத்திற்கொணர்நதுசவுசாசமனத்தொழில்முடிப்பான் கடமிலாதான, மெனபுனற்கோர்முழத்திருத்தல் விதிமணலேமுறைகுதத்தி லிங்கத்தோர்காற்பின்பதினைக்காத்தெழுதார்பெரிதுபுனலாற்புனிதம்மிறதபின்னர்

(இ-ள்) நதியிருத்திகை யெடுக்காமல் பூமியிற்கீழாக நல்ல மிருத்திகையெடுத்து ஒருசொம்பில சலங் கையிலகொணவேந்த, சவுசாசமனத்தொழில் முடிப்பானாக, கடமில்லாதவன் சலத்துக் கொடுமுடத்துக் கப்பாலிருந்து சவுசாசமனஞ்செய்வது விதிமுறைமை, மிருத்திகையன்னியிட்டிக் குததிகு லஞ்சுதரம் லிங்கத்தில் ஒருதரம் பின்பு இரண்டு கைகாலகளில ஏழுதரம் இப்பொ பரிசித்து மிகவுஞ் சலம்விட்டலம்பி சலம் புனிதமானபின் —எ-று. (சு)

பொற்புறுமந்திரபுவன மந்திரத்திற் பனைய முக்காற் புதுக்கிரீரொண்ணற்புனல்வாய்கவர் நதுமிழ்ந்து நவையகலவாசமன நபந்தபின்னர் பற்கிகொம்பமுதமர முன்மரம்பன்னிருவிரலிற் பகர்ந்தநீளஞ்சொற்சிறியவிரலளவு தூலமதனறேடுபரிபா தொடித்துவாங்கி.

(இ-ள்.) அழகிய மகாமந்திரம், புவனமந்திரத்திற் செபித் துச்சரித்து மூன்று தரஞ்சொல்லி சுததித்தசலத்தை யள்ளி வாயில்விட்டுப் பதினாறுதரம் கொப்பளித்து உமிழ்ந்து லேசாமிசமும் கர்மிசமுபில்லாமல் சுத்தாசமனஞ்செய்து, பின்பு பல்விளக்குங்கொம்பு பால்மரம் முள்ளுமரம் இவையிரண்டி லொன்றில் பன்னிரண்டுவிரல்களஞ் சிறுவிரல் பருமனாக வதனிற் றேலுரியாமல முறித்துக்கொண்டு—எ-று. (சு)

வடமுகந்தன்றலையிறங்கி மவுனமுடன்சலத்துமிழா வகைகிட்டிக்கின் படவுறுசுத்தாசமனம் பண்ணிரன்னிர்மூழ்கவலக் கால்முன்னேகியடைபுமதிமண்டலத்தி னமுதமகுதங்குசமுத் தினாயின்வாங்கி தடநதியிலமைத்துநவந் திரதிக்காவாதித்துத் தடத்துமூழ்கி.

(இ-ள்) வடக்குமுகமாய் தலைகவிழ்த்தபடி பேசாமல் சலத்திலுமிழாமல் தத்த சுத்திசெய்து கிழக்குமுகமாக நின்று வாய்கொப்பளித்துச் சுத்தாசமனஞ் செய்து உசிதமரணநீரில் முழுக் வலதுகால்முன்னாகச் சென்றுநின்று அடைவுடனே சந்திரமண்டலத்திலிருக்கிற அமுதத்தை அங்குசமுத்தினாயினால் வாங்கிப் பெரியநதி சலத்திலமைத்து நவந் தத்தங்களை யந்தசலத்தி லாவாதித்து நதியில் மூழ்கினபின்.எ-று.

மறைமொழியிற்பதினொருமந்திரந்தீர்த்தம்பலதெளித்து வனங்கைக்கொண்டு, முறைமுறைத்துவத்தினாய முற்றியபின் கணாகண்டிர் தத்தாற் சுத்தித், தறையமைத்துவெண்டுகிண்மேற் றரித்துபதேசக்குறையா தமையுட்கொண்டு, பிறழ்விப்பிரணவப்பிராண யாமமுற்றிப்பிரணவத்தைப்பொங்கத்தேற்றி.

(இ-ள்.) வேதவாக்கியத்தினால் பதினொரு மந்திரத்தால் தீர்த்தம் பலகால் புரோட்சித்துச் சலங்கைக்கொண்டு வரிசைவரிசையா யடிக்கடி. தொழத்தியஞ்செய்து முடித்தபின்பு, சலங்கையிடத்தில் சுத்தமான பூமியமைத்து வெள்ளைமடி யுடுத்திக் கொண்டு உபதேசஞ்செய்த ஆசாரியனா உள்ளத்திற்கொண்டு வேறுபடாத பிரணவமந்திரத்தால் பிராணயாமஞ்செய்த முடித்துப் பிரணவாட்சரத்தை தூலதேகத்திலேற்றியபின்—எ-று. (அ)

தெய்வமிறுவாகவிருட்டியார் முதலதாகவே தெரிந்துகூறி யிவ்வகைவைதிகசம் தியானஞ்சைவாகமசம் தியானம்கடிக் கைவாவெண்ணிறமைத்து வலக்கரத்தாலிடக்கரமேற் கவித்துமார்பின் மெய்ப்பாடிவரகிறுத்தி வியனுமுதற்கலைபுணாந்து விமலமாக்கி.

(இ-ள்.) இருடிமுதல் தெய்வ மிறுதிபாக ரீட்செரிதுச்சரித்து இ தப்பிரகாரம் மாறாமல் வைதிகசத்தியானமுஞ் சைவாகமரத்தியானமு மொக்கமுடிப்ப உள்ளங் கையில் வலதுகையினால் திருவலகாரத்தெடுத்த தமைத்து வலதுகையா விடது கைமேற் கவித்து, முடி மார்பினையெடுத்து நின்று கலைமுதலான கலைகளை யுச்சரித்துப் பரிசுத்தஞ்செய்தபின்—எ-று. (க)

ஐந்துபிரமஞ்சடங்க வாமத்தொன்றுவிபூதியினி லாக்ஷயங்க முந்திபகாலாக்ஷிய ருத்தியமுந்தி, ஸ்தூபணை புராந்தினோக்ஷி யெற்கைபிரணவமெழுதி ஈருவர் அணைமந்திரத்தின் விபியத்திட்டு முந்துகிரமுதலீசா ஐதிபனனோம்ந்திரத்தால் முறையின்வெயந்து.

(இ-ள்.) பஞ்சபிரம்ம மந்திரஞ் சடங்கடம் திர மிவைகளை விபூதியிற் பொருத் தவமைத்து வளர்ச்சிமுடிய காலாக்ஷி ருத்திய முந்தத்ததை யுள்ளத்துப்பார்த்து நமதடிகள் பிரணவம் விபூதியிலெழுதி சிவன் சத்தி இருவர்களுடைய மந்திரமும் பீஜாட்சரங்களுமெழுதி முன்னே ரிசமுதலாக ஈசானமாதிய பதினொரு மந்திரங் களாலே வரிசையாய் விபூதிதரித்துக்கொண்டு பின்—எ-று. (சௌ)

வேய்ந்தவிபூதிச்சேடஞ் சென்னியிறு மெய்யினும் விளங்கநீவிக்க கூடர்த்தபுனலங்கையும்க் குலவியமுத்தந்தவந்தார கொண்டோங்காரம் வாய்ந்தமறையா லுமங்கை பங்கர்திருமந்திரத்தி னாவிடியாதஞ் சேர்த்துபின்னந்தரியாகஞ் செய்தபின்புதன்மார்த்த சிவனைப்போற்றி.

(இ-ள்.) அப்பம தரித்துக்கொண்ட விபூதி மிச்சத்தை சிரசிலும் உடம்பிலும் பிரகாசிக்கப் பூசிக்கொண்டு, உள்ளங்கையிற் சலந்தையள்ளி தத்துவத்தினாயத்தா லுட்கொண்டு ஒங்கார மந்திரத்தினாலும் உமையொருபாகர் மந்திரத்தினாலும் நியாச ங்கள்செய்து, பின்பு அந்தரியாகஞ்செய்து, அதன்பிறகு தன்னுடைய ஆசுமார்த்த மான சிவலிங்கத்தைப் பூசித்து போற்றிசெய்தபின்—எ-று. (கக)

குருவினிருபதங்குறித்துக் கோவில்வலம்புருந்துரவி குலவுப்பூசை மருவிநாயகன் நன்னை வணங்கிமறைவாணியினை மலர்த்தாளோத்தித் திருவிரவுமுமைபாகர் காசியாலயத்துளுறைத் திருவைப்பூசி தூவியதென்னாமறனி லுறைகவினத்திசர்பத முகத்துபோற்றி.

(இ-ள்.) சூருவினுடைய பாதங்களைத் தியானஞ்செய்து, திருக்கோயிலைப் பிரதட்சணம் நமஸ்காரஞ்செய்து, உட்புகுந்து முந்தி சூரியபூசைசெய்து, பிறகு விநாயகனைப் பூசித்து, சரஸ்வதி இரண்டு பாதமலர்களைப் பூசித்துத் துதித்து, அழகிய உமையொருபாகர் சிவாலயம் நடுவிலிருக்கின்ற கமலலட்சுமிபையைப் பூசித்துத் திரமாகத் தெற்குவாசலி லுசிதமுடைய நந்தீசுவரா பாதங்களைப் பூசித்துப் போற்றிசெய்தபின்—

கங்கையைக்காளியையிடப்பாற் கைதொழுது நல்யமுனை யசீயையேத்தி யங்கணிநுதியிலரனு ழைங்கரனும்வாயுவிலு மீசானத்துஞ் சங்கரிதிபத்மரிதி க் கிழக்கிலுமக்கினிதிசையிற் சண்டரோடும் துங்கபிரசண்டரவ ரவமைமலரருச்சுனையின் ரெழிலாற்போற்றி.

(இ-ள்.) இடதுபக்கத்திற் கங்கையையும் காளியையும்கண்டு நமஸ்கரித்து, வலதுபக்கத்தில் யமுனையையும் அசியையும்கண்டு நமஸ்கரித்து, அங்ஙனம் நிருதிதிக்கி லரனும் விநாயகனும், வாயுவதிக்கிலும் ஈசானியதிக்கிலுஞ் சங்கரிதி பதமரிதி கிழக்குத்திசையிலு மக்கினிதிக்கில சண்டேசாரூடனே யுயர்ந்த பிரசண்டர் அவரவர்களை அர்ச்சனை முறைமை முயற்சியாற் பூசித்துப் போற்றிசெய்தபின்—எ-று.

நாதார்தச்சத்திநடு நிலைநுத்தியனந்தனுநாற் நிசையிலீசனா ஆதாரத்தருமஞ்ஞா னம்வைராக்கியங்காளி அடிபையேத்தி மீதாகப்பவனதிசை சத்தஞ்ஞவணங்கியீ சானங்கீழ்பாற் போதாரவெண்கமல தளமெட்டிற் சத்திதனைப் புரிவித்தேத்தி.

(இ-ள்.) ஆதாரத்திற் கதெளத்திருக்க மஹ நான்குதளத்தில அனந்தனும், நான்குதிக்கில் ஈசானச் சருமம் ஞானம் வைராக்கியம் ஆகிய விர்த்தத்தளங்களை வணங்கிப் போற்றிசெய்து, மேலாக வாய்வுதிக்கில் சத்தஞ்ஞவை வணங்கி, ஈசானத்திலுங் கிழக்கிலும் அலர்ந்த வெள்ளைக்கமலத்தி லெட்டித்தளத்திலும் அவ் ட சத்திகளைக்கண்டு வணங்கித் துதித்தபின்—எ-று. (கசு)

நவசத்திதனிவனந்த சத்திபரமப்பொருட்டி ல் நயநதுபோற்றி சிவனையம்பொற்பிடிக்கையிற்றிருமுகமைந்துந்நிசையிற் நிகழ்த்துதோன்றத் தவமுறவுண்ணினைந்தாவா கனம்பண்ணிச்சோடசத்தா லாவல்கூர்ந்து புவனகயிலாசமெனும் நாககரிச்சம்புவினாள் போற்றும்வேதம்.

(இ-ள்.) நவசத்திகளில் முதன்மைபான அனந்தசத்தியைக் கமலகேசரத்திற் கண்டு அன்பாகப் போற்றிசெய்து, பரமசிவனை அழகிய சுவர்ன்னபீடத்தில் ஐந்து திருமுகமு மைந்துதிசையில் விளங்கித்தோன்ற பத்தியுடன் நனது உள்ளத்தில் நினைத்து ஆவாகனஞ் செய்து, சோடசமந்திர வுபசாரத்தாலே பூசிக்க ஆசையிருந்து பூலோக கயிலாசமென்கின்ற திருநாககிரியி லெழந்தருளினின்ற பரமசிவன் பாதங் களைப் பூசித்தர்ச்சித்துப் பேரற்றிசெய்வதென்று முறையிடுஞ் சுருதிகள்—எ-று. (கடு)

அவாரலிலையருச்சித்த பின்னிரண்டாம்வேதச் சுருதிதன்னால் நவாதாரச்சீருருத்திர மருச்சித்தன்பாற்பாத் தியங்கணங்கித் தவாவபிடேகங்கன்றறை சந்தனங்கர்ப்பூரமிவைத் தயங்கப்பூரித் திவாறுதிருவுடைசாத்தி மலர்கள்புனைந்தினியவைவே தளங்கொற்றி.

(இ-ள்.) துவாரகிலைகளை அர்ச்சனைசெய்து, இரண்டாம் வேதகருதி வாக்கியத்தில் நவாதாரச்சீராக உருத்திரங்களாலே அன்பாக அர்ச்சனைசெய்து, பாத்தியங்கொடுத்து, குறைவில்லாத அபிஷேகஞ்செய்து திருவுடைசாத்திப் பரிமள சந்தன மிருகமத கர்ப்பூரங்களால் சுவாமிதிருமேனி குளிரச்சாத்தித் திருவாபரணங்கள் தரித்து, மணமிகுந்த பலபுட்ப மலர்மாலையளசாத்தி அவங்கரித்து நிவேத்தியங்கள் செய்தபின்—எ-று. (க௬)

அற்கியம்பொற்றிருக்கரத்தி லளித்தமுதத் திருவாய்க்காசமனமீய்ந்து பொற்கமலத்தாளினிற்பாத் தியங்கொடுத்துத் தூபமிடை புரிவித்தீசன் நற்கருணைபெறச்சிறிது செபமுடித் துமிகவாச நறுங்கர்ப்பூரந் தற்பரற்குத்தாம்பூலஞ் சமைத்துநவரத்னவணி தயங்கச்சாத்தி.

(இ-ள்.) சுவாமி திருக்கைகளில் அர்க்கியம் கொடுத்து, சிவ அமுதத் திருவாய்க்கு ஆசமனங்கொடுத்து, சுவாமி அழகிய பாதங்களில் அர்க்கியபாத்தியம் கொடுத்துத் தூப மிடையிடையே யுதவிச் சிவ னருட்பெறும்படிக்குச் சிறிது செபஞ்செய்து முடித்து, மிகுந்த மணத்தையுடைய கர்ப்பூரமும் தாம்பூலமும் சமர்ப்பித்து, நவரத்தின பொன்னாபரணங்களைப் பிரகாசிக்கச் சாத்தியபின்பு—எ-று. (க௭)

தூபதிபங்களிடை யிடையுதவிலில்வமலர்த் துணாப்பூங்கஞ்சு மாபரிமளஞ்சிறந்த சண்பகஞ்செங்கமுநீர்வெண் மத்தஞ்சுத்தக் கோபநிறப்பாடலம்பொற் குலவலரியிட்டபுட்பங் குளிரச்சாத்தி னூபகத்துமந்திரபுட் பாஞ்சலீநன்னீர்ச்சுரண நளினத்தேத்தி.

(இ-ள்.) சுவாமிக்குத் தூபதீபங்க ளிடையிடையே கொடுத்து, வில்வபத்திரர் வெள்ளெருக்கம்பு தாமரைபுட்பம் பரிமளமீசம் சண்பகப்பூ செங்கமுநீர் புட்பம் மந்தாரைபுட்பம் சிவப்புசிறப் பாதிரி புட்பம் பொன்னலரிப்புட்பம் ஆக அவ்வுட்பவுட்பங்களுஞ் சுவாமி திருமேனி குளிரச்சியாகும்படிச் சாத்தி, நீனைவுடனே மந்திரபுட் பாஞ்சலீசெய்து சிவனதுபாதங்களில் துதித்து நமஸ்கரித்து—எ-று. (க௮)

புனராசமனமுதலாய்ப் புரிந்துசெபமுதித்துதோத் திரத்தாற்போற்றி தினராசநாடகரீ ராஞ்சனஞ்சத்திரங்கவரி திருக்கண்ணாடி தனதாவிக்கனகமணித் தாலவாட்டந்தயங்குசுதர் வேதங்கீத மினமான தென்கலையி னிசைப்பனுவனிறைமுழவி னினிதுபோற்றி.

(இ-ள்.) பின்னும் புனராசமனமுதலாய்ச் செய்யத்தக்க உபசாரமெல்லாஞ் செய்து செபம் நிறைவேற்றி, சிவனாமங்களாற் றுதிசெய்து, தினசாயுத்திய சங்கீத நிர்த்தன பிராஞ்சனம் கொடை கவரி திருக்கண்ணாடி ஆலவட்ட மிவைகளா லுபசரித்து, நான்கு வேதகீதங்களோடு மினிதான தென்கலை திருப்பாட லிசை முழங்க, ஈகல மேனவாக்கியங்களு முழங்க இவையாவும் ஆணியணியாய் நடத்திப் போற்றி செய்தபின்—எ-று. (க௯)

இன்னபடியினைநூப சாரத்தாலிறைஞ்சியபின் லயாங்கங்கூட்ட னன்னியிபுபா கிங்குரிவை புளம்பினைத் துவணங்கிமங்கை பங்குர்போற்றி

யன்னிலையர்ச்சனைபுரித லறிவெனவேதம்பகரு மரணப்பூசித்
துன்னுமறையவர்மறை பு முயர்ந்துபணிவிடையவரு முரைப்பக்கேண்மோ

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பறினாறு உபசாரங்களாலும் உபசரித்துப் பூசித்து
நமஸ்கரித்தபின்பு லயாங்கமுடனே போகாங்க மிவைகளை மனக்கருத்திலெண்ணிப்
பிரதட்சணஞ்செய்து வணங்கி அர்த்தநாரிஸ்வரணைப் போற்றிசெய்து அர்ச்சனைசெ
ய்வது அறிவென்று வேதங்கள்சொல்லு மிம்முறைதவராமல் சுவாமியைப் பூசித்து
சிவத்தியானஞ்செய்யும் வேதியர் முறைமையைப் பிஞ்சுந்த பணிவிடை செய்பவர்க
ள் முறைமையையுஞ் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள்—எ-று. (௨௦)

அன்னுமறையவன்முருகர் காரணங்களுதைத்திபின வறையுங்காட்ல
யின்றுபிரணவவுனாயேற் கியம்புகியென்றுரைப்பவதற் கியம்பானுகி
அன்னுவரியரன்பாத மலர்த்தொழுதுமறையறிய வரந்தாவென்று
நின்றுதொழு நெடுங்கயிலை நிமலர்மலரவன்றனக்கு சிகழ்த்துவாயால்.

(இ-ள்.) அந்நாளில் பிரமதேவனைக் கந்தசுவாமிக்கு வேதங்கள் சொல்லிவை
யுமென்று சிவன் சொல்லும்போது இங்ஙனம் பிரணவத்திற்குப் பொருள் எனக்கு
ச்சொல்லென்று ஆறுமுகவன்கேட்க, அசுக்குப் பொருள்சொல்லத் தெரியாதவனாகி
துன்பமுற்றுப் பரமேஸ்வரன் பாதமலர்களைத்தொழுது வேதப்பொருளறிய வரம்
புரியுமென்று தொழ, நீண்ட கயிலையங்கிரி நிமலனான பரமேஸ்வரன் மலரவனான
பிரமதேவனுக்குச் சொல்லவற்றார்—எ-று. (௨௧)

எமதுசிவாலயங்களெங்ங னெங்ஙனுளதங்ஙனங்ங னெமைக்கண்டேத்தித்
குமரனுடனமுறைந்து குளிரிமைமடமடந்தையுடன் கூடிநீங்கா
நிமையகிரிக்கயிலைமக மேருமற்றுமெழிற்சயிலத் திரியதான
அமரர்சிறைமீட்டவன்யா மருவுதிருச்செங்கோட்டி லீணைதியென்றார்.

(இ-ள்.) ஒப் பிரமதேவனே, தட்சணபூமியில் நம்முடைய சிவாலயங்களெங்
கெங்கிருக்கின்றதோ அங்கங்கே நீபோய் நம்மைக்கண்டு பூசித்துப் பின்பு குமா
ரும் நாமும் பிரியாமலிருக்கின்ற குளிர்ச்சியையுடைய இமவான்மகளாகிய பார்வதி
யுடனேகூடி அர்த்தநாரிஸ்வரமூர்த்தமாய் என்றும் நீங்காத தலமாய் இமயகிரி கயி
லையங்கிரி மகமேருகிரி முதலாகிய பர்வதங்களுக்கெல்லா மேன்மை யுள்ளதாயுந்
தேவர்கள் சிறைமீட்ட செவ்வேளும் நாமும் வசித்திருக்கின்ற திருச்செங்கோட்
டில்வந்துசேர்வாய் பிரம்மாவே என்றுசொல்லி பின்னுஞ் சொல்வார்—எ-று.(௨௨)

அணைந்தெமைமுப்பொழுதுமருச் சனைபுரிந்தெம்முடனிருவாரகப்போற்றி
யிணைந்தசிவதவத்தொன்றுபிணையில்சிவப்பிரமமென்று மியர்ப்பேபொய்திக்
கணத்திகழவொன்றுபல கோடிமகாபிரமொனக் கனிந்துவாழ்த்தி
மணத்தகலாதுனதுளமு நமதுளமுமொன்றாக மருவுவோமால்.

(இ-ள்) அப்படி வந்துசேர்ந்து நம்மை திரிச்சந்திகாலமும் நம்முட னிருவாரக
அர்ச்சனைசெய்து வணங்குவீராக, இணைபிரியாத சிவத்துவசொன்றும் இணையில்
லாத சிவப்பிரமமென்றும் இயற்பெய ருமக்குண்டாய் பிரமர்கூட்டங்களாகப் பிர
பலித்து ஒன்று அனேகக்கோடி மகாபிரமொன விரிந்திற்று மனங்கணிந்துவண

ங்கினால் பிரமதேவனே நீயும் நானும் சம்பந்தமாகப் பிரியாம லுன்மனது மென் மன்தும் ஒன்றுபடக் கலந்திரும்போமென்று அருளிச்செய்தார்—எ-று. (உ௯)

அந்தமணிக்குக்கிரியி லுறுமுகனுக்குபதேச மனைத்தும்போதித் தாய்ந்தபரஞானமுனைக் கும்பகர்வமெனும்வரத்தா லுலகத்துயந்தோ ரொந்தைசிவன்வடிவாகி யீசனிருவிழியாகி யீசற்காவி மந்திரமாங்கவரல்லால் மத்தனருச்சனைக்குரிய மறையோரின்றால்.

(இ-ள்.) அந்த இரத்தினமயமான குகநாககிரியிலே ஆறுமுகவருக் குபதேசஞ் செய்து பிறபலித்த பரமஞானம், ஓய் பிரமாவே உனக்கும் போதிக்கிறோமென்று வரப்பிரசாத மனுக்கிரகஞ்செய்து விடைகொடுத்தார், அப்படியே பிரமாவும் பூசித் து ஞானபோதகம்பெற்று வாழ்ந்தார். ஆகையினாலே சிவார்ச்சனைக் குரியவர்கள் எமது சிவரூபமாகி ஈசர் திரிநேத்திரங்களாகி ஈஸ்வரனுக்குயிராகிய மந்திரமு மங் னன மவர்களே யல்லாமல் சிவார்ச்சனைக் குரித்தாகிய பிராமணரில்லை—எ-று. உச

செங்கோட்டிலீசனருட் சிவாலயத்திலியலிசைநா டகங்களாதி தங்கோட்டமுறுத்தொழில்செ யவரவர்தந்தகைமையினைச் சாற்றுங்காலே யங்கோட்டுத்தாருவனத் தரனுருவைக்கண்டாசை கொள்வாரியின்னார் வெங்கோட்டமனவிரக மெலிவகன்றுச்சுகந்தழைந்து விளங்கினாரால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டில் சுவாமியினுடைய ஆலையத்தி லன்புடனே இ யலிசைநாடகங்கள் முதலான பணிவிடை புரிபவர்கள் தகுதியைச் சொல்லுமளவி ல் நீண்டுப் பிணத்த மறங்கள் நெருங்கிய தாருகாவனத்திற் சிவன் பிச்சாடனஞ் செய்தபோது சிவனைக்கண் டாசைமோகங்கொண்ட ரிஷிபத்தினிகள் கொரோமா ன மனவிரகவிடாய் விலங்கிச் சவுக்கியம்பிறந்து பிரபலித்தார்கள்—எ-று. (உ௯)

அன்னமலர்க்கோதையர்வந்தவதரித்தபடியாலல் வசலஞ்சூழ்ந்த நன்னகர்க்குக்கோதையென நவின்றனராங்கவாநடனம் பாடல்கீதம் பின்னுமரன்பணிவிடைக்கு முரியசிவபூசையினும் பெரியராவ ரின்னிலையங்கவாநிலைமை யீசர்திருமேனிவடி வின்னுங்கேவீர்.

(இ-ள்.) அந்தப்பூங்கோதை யங்ஙனம்வந்து பிரவேசித்தபடியினாலே அவ றியைச்சூழ்ந்த அழகிய நகருக்குக் கோதைநகொன்று பெயரிட் டொத்தார்கள். கூங்கே நடனநாடகம் பாடல்கீத வீணகானங்கள் முதலான உபசாரங்க ளியற் றிப் பின்னையுஞ் சிவனது பணிவிடைகளுக்கெல்லா முரியவ ராவார்கள், அவர்கள் பின்னாகள் சிவபூசை முயற்சியிலும் பெரியவர்க ளாவார்கள். இவ்வாறங்ஙன ம வர்கள் நிலைமை, இவைநிற்கச் சிவன் திருமேனிவடிவின் ரூபத்தியானங்களை இ ன்னமும் கேளுங்கள்—எ-று. (உ௯)

முனிவரோமெஞ்ஞான முத்திரையுஞ்செபவடமு மிடப்பால்நெய்தற் பனிமலரும்பொயையினைத் திடுகமலப்பாணியுங்காரச் சிவப்புமாகத் தினமுறுசாத்திககுணமுஞ் செம்மைவெண்மைராசதீசற் குணமும்ரூப மனைவிதிருக்கரத்தமைந்த வனசமுமுள்ளத்துறைய வணங்குவார்க்கே.

(இ-ள்.) முனிவர்களே, சுவாமியினுடைய வலதுகை ஞானமுத்திரையுஞ் செபமாலையும் இடதுபுறத்தில் நெய்தற்புட்பமும் உமையை அணைத்திருக்கும் கம்பலக்கையுள் கறுப்புஞ் சிவப்புமாக நித்தியமான சாத்வீகஞ்ஞமுஞ் சிவப்பும் வெள்ளையுமான ராஜசகுணமுமாகிய ரூபமும், தேவி திருக்கையில் தரித்த தாம்ரைப்புட்பமமாக உன்னியவா ஞாந்துருறைவதாக வணங்குபவர்க்கெல்லாம்—எ-று. (௨௭)

திண்களிரும்பாய்மாவுஞ் சிவிகையுமின்னவைமுதலாந் சீரும்பேரும் தன்பரிவிலருள்புரியுஞ் சாமளக்கார்ச்சிவப்படைய வரதமாக வண்புவனத்தவர்க்கினிய வரமுதவுமாகருணை வசியம்பேண்டித் தண்பிறைமாமுடிபுந்தம் னியக்காந்தியுங்கருணை தரித்தநோக்கும்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த யானைகளுந் கவனவேகக் குகிகைகளுஞ் சிவிகைகளு மிவைமுதலாகிய நல்ல பாக்கியங்களும் பேரும் பிணாக்கியாதிபுத் தன்னிய பரிவினலே பாலிக்கும் சாமனவன்னன் கறுப்பு சிவப்புநிறமும் அமைந்தபாதமாக வள்ளிய புவனத்தவர்களுக்கு இஷ்டமான வரமுதவும் ஆக்ருஷண மாயியம்பேண்டில் குளிர்ந்த பிறைமருவிய முடிபு மழகிய சுவர்ன்னக்காந்தியுங் கருணைநிறைந்தபார்வையும்.

வரதமபையம்பாச மலர்க்காத்திற்குசமாக வணங்கலாகு முரவியவுச்சாடனத்துக் குதவுசுவேதக்கலைநெய் தற்பூஞானத் திரமுறுமுத்திகைகரத்திற்செபவடமாய்நினைத்துதரி சித்தல்வேண்டும், மருவளருங்கூந்தலுமெண் டோட்களைவிட்கபாலந்தொல் வைவாள் கொள்வா

(இ-ள்.) வரதம் அபையம் பாசம் அங்குசம் பொருந்திய அளதங்களுமாகத் தியானித்து வணங்கவேண்டும், உறுதியாகிய வுச்சாடனத்தொழிலுக்கு வெள்ளைநிறமான திருமேனியுந் கிளியும் நெய்தற்பூவும் பிடித்தவராக ஞானமுத்திரையுஞ் செபமாலையுத்தரித்த அஸ்தங்களுமாகத் தியானித்து அருச்சுணை செய்யவேண்டும், பகைவர்புறஞ் சாய்ந்துபோவதற்குக் கூந்தலும் எட்டுப்புயங்களும் அம்பு வில் கபாலங்கேடகங் கூரிய வாளபிடித்த அஸ்தங்களுமாக ரூபத்தியானஞ் செய்து வணங்கி அர்ச்சுணைசெய்வாராக, மற்று யிப்படி ரூபத்தியானஞ் செய்தவர்களுக்கு நினைத்த காரியம் கைகூடும்—எ-று. (௨௯)

முன்னுணைத்தமறையவரி லாகமசாத்திரமுதலா முன்னுல்லாவுந் தன்னறிவினுணர்ந்துபர சற்குருவினுபதேசந் தனைப்பெற்றோர்ந்தே யுன்னுமலமுன்றகற்றி வுயர்பரஞானத்துணர்ந்த வரவராகி மன்னியமாமந்திரத்து மறைமொழியாவர்ச்சிக்க வருதல்நீதி.

(இ-ள்.) முன்னேசொன்ன சிவவேதியரில் ஆகமசாந்திர முதலான புராணதூல்களெல்லார் தன்னறிவினலே கற்றுணர்ந்து சற்குருவினுடைய உபதேசம்பெற்று மிகுந்த யுகவான்களாகி நினைப்பினலே மும்மலமகற்றினவனும் உயர்ந்த பரமஞான உணர்ச்சியையுடைய பெரியோராகி சிவாகமமந்திர சுருகி வாக்கியத்தால் சுவாமியைப் பூசித் தருச்சிக்கவருவது நீதிமுறைமை—எ-று. (௩௦)

அருச்சுணைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆட திரு விருத்தம்—௨௨௬.

கந்தர் பூசைச் சருக்கம்.

கணபதிரியாசம்பண்ணிக் கணபதிதியானஞ்செய்து
பணபதியின்பொற்றொந்தி படிக்குறும் பருந்தாள்ளூனக்
குணபதியைந்துபாணிக்குளிர் பிறையனைய வோர்கோட்
டிணைமுறச்செவிநாலங்கத் திறைவனை வணங்கிப்பின்னர்.

(இ-ள்.) கணபதி ரியாசஞ்செய்து, கணபதி தியானஞ்செய்து, படங்கனையுடைய நாகபத்தனம்பொருந்திய தொங்குவயிறும் பருமித்துப் பனைத்துக் குறுகியகால்களும், ஞானானந்த குணங்களு மமைந்த திருக்கரங்களும், குளிர்ந்த பிறைபோன்ற ஒற்றைக்கொம்பும், இரண்டு முறம்போன்ற செவிகளும், நாலங்கங்கூடிய ஒரு திருமேனியும், நான்ருவாயையும் யானைமுகமுமுடைய விராயகமூர்த்தியை வணங்கி வாழ்த்தியபின்—எ-று.

(க)

வாருருசரணம்போற்றி மலையமாமுனிவன்னுனே
திரமுறுமிருடியாகத் திரட்டுநர்சந்துவாக
வாறுமுருகன்றன்னே புற்றதே வதையாய்க்கொண்டு
யிரவிநீங்காரபிச மிருமன்னுபிசமேத்தி.

(இ-ள்.) குருசுவாமிகள் இரண்டுபாதங்களைப் போற்றிசெய்து, பொகிகைமலை அகத்தியமுனிவன் றுனே திரமாகிய விருடியாகப் பரிமளவிரவியங் கலந்த கலம்பகங்குளிர்ந்த சந்தனமாக அறிவுமிகுதியினுலே குமாரசுவாமியை இஷ்டதெய்வமாக நினைத்து, சூரிய பீஜாக்ஷரம் நீங்கார பீஜாக்ஷரம் சடாக்ஷர பீஜாக்ஷரம் இவைகளை யுச்சரித்துக்கொண்டு—எ-று.

(உ)

சகலபாக்கியங்கணன்கு தரும்வினியோகமாக
நகைமுகமலரோராரும் நளினபொற் கரமீரானு
மகிழ்வுறுதெய்வசேனை வள்ளியர்பாங்குஞ்சத்தி
மிகுபடைவளங்கரின்ற விளக்கமு முளத்திற்காண்ப.

(இ-ள்.) எல்லாச் செல்வங்களும் விநியோகமாகத் தரும் ஒளிபொருந்திய சன்முகங்களுங் கமலம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற பன்னிரண்டு கரங்களுஞ் சந்தோஷ மிகுந்த தெய்வயானை வள்ளியம்மை இவர்க ளுபய பாரிசங்களிற் பொலிய வெற்றியையுடைய சத்திவேல் பிரகாசிக்காரின்ற வலங்காரத் தன்கருத்திற் றோற்றமாக—எ-று.

(ங)

கந்தாராறமுத்தொடர்வர் கனமுமாசமனம்பாத்திய
மந்தவர்க்கியந்தியான மாசனமணிவர்கந்தூ
சந்துபவீதங்கெந்த முறுமலரட்டபுட்பம்
நந்தலிற்றுபதிப நயந்துவைவேத்யநல்கி.

(இ-ள்.) கந்தசுவாமி சடாக்ஷரமந்திரத்துடனே ஆவாகனம் ஆசமனம் பாத்தியம் அர்க்கியம் தியானஞ்செய்து 'ஆசனங் கற்பித்து அபிடேகஞ்செய்து திருவு

டைசாத்தி, உபைவீதந்தரித்துப் பரிமளசகந்த புட்பமாலேகள் அஷ்ட புட்பங்கள் ஆபரணங்கள்சாத்தி யலங்கரித்துக் குறையில்லாத தூபநீபங்களுடனே அன்பாக அமுத நிவேத்தியஞ்செய்து—எ-று. (ச)

பூரதாம்பூலமேத்திப் புனராசமனங்கள் செய்தே
யாரதோத்திரிரிருத்த நிராஞ்சனஞ் சவரஞ்சத்திரம்
சீருறுவிசனந்தால விறுந்தவாத்தியத்தின் போற்றி
யேருறுதியானமுன்னு மிடையினும் பின்னுஞ் செய்வான்.

(இ-ள்.) கர்ப்பூர தாம்பூலம் சமர்ப்பித்து, புனராசமன முதலானவை யாவுஞ் செய்து, பூரணதோத்திரம் நிர்த்தனம் நிராஞ்சனம் கவரி கொடை வீசிரி ஆலவ ட்டம் இவைகளா லுபசரித்து, தாள மிருதங்க முதலான சகலவாத்திய முழக்கத்த டனே யர்ச்சித்துப் போற்றிசெய்து, தியான முன்னு மிடையினும் பின்னுஞ்செய்து நமஸ்கரித்தபின்—எ-று. (ரு)

ஆடகமணியாற்செம்பொன் னலங்கலர் லலங்கல்குழந்த
கோடகம்புரிவிற்கொட்டுங் கொழுந்தகாப்பிடர் மீக்கொண்டு
சேடகபாரிசாந்தச் செழுமலர்ப் பூச்செண்டேந்தி
நீடகமேருச்சுற்றி நெறிவிளையாட்டோர் பாங்கால்.

(இ-ள்.) ஒளிவீசாரின்ற சொன்ன விரத்தினுபரணங்களா லலங்கரித்த கொ ம்புசேர்த்த முஷ்டிகளானும் பாய்ந்து போர்செய்யுஞ் செருக்கையுடைய செம்மறி யாட்டுக்கடாமீதிலேறி செழுமலையுடைய தேவலோகத்துப் பாரிசாத பூச்செண் டி கையிலேந்தி மகரமேருவை வலமாகச்சுற்றி விளையாட்டு சுவாமியை யிப்படி ஒருமனதாக தியானஞ்செய்வார்கள்—எ-று. (சு)

வலக்காஞ்செபத்திலக்க வடமிடக்கரத்திலுனா
இலக்கமோடமைத்தபுபுத்த கம்பெறநினைப்பாொல்லாஞ்
சொலத்தருகல்வினானச் சுருதியின் கருத்தும்போத
நிலத்துறப்பெறுவார்வாணி நீங்குற தோங்குமாலோ.

(இ-ள்.) சுவாமி வலதுகையில் செபஞ்செய்கின்ற ருத்திராட்சமாலையு மிடது கையில் சிவஞானபோத நிறைந்தமைந்த புத்தகமும் பற்றினவராக நினைத்து தியா னஞ்செய்கின்றவர்களுக்கெல்லாந் தருதியாகிய கல்வியும் ஞானமுஞ் சுருதிபோதங் களு மவரவர் கருதிய இஷ்டகாமியார்த்தங்களு மிந்த பூமியில் பெற்று வாழ்வார்க ள். சரஸ்வதியும் அவர்களிடத்தில் பிரியாமல் வசித்திருப்பாள்.—எ-று. (ஏ)

அறுமுனிமடவார்கொங்கை யமுதறுமுகத்துமுண்டு
செறிமலர்த்தாருநீழற் சிறுவிறற் பிடித்துலாவி
யுறுமவர்மருங்கிலேறி யுயர்விளையாட்டுற்றார்க்குப்
பெறுமறுவிலாதபாலர் பெருகுறப்பெறுவர் மண்மேல்.

(இ-ள்.) அறுமுனிவர்கள் பத்தினிமார்களாகிய கார்த்திகைப் பெண்களுடை ய முலையமுதங்கள். அறுமுகத்திலும் நிறைய உண்டு நெருக்கமாகிய பூமணக்குரு சோலைகளிலே யவர்கள் சிறு விரற்பத்தி உலாவி அவர்களிப்பின்மேல் மிகுந்த வி

னையாடல் செய்கின்ற குமாரதேவனா மனதிற் பாவனைசெய்து தியானித்தவர்கள் குற்றமில்லாத புத்திரர்களைப்பெற்று வாழ்வார்கள் இந்த மண்டலத்தில்.—எ-று.(அ)

பன்னிருகரத்தும்விரப் படைத்தொழில் பயின்றுவென்றிப்
பன்னிருமாப்புந்துய பரசுராமனுமோர் பாங்காய்
முன்னியவீரவாகு முதலவொன பதுமர்குழத்
துன்னியமுகன்பாற்கற்குந் தோற்றமு மேற்றச்சீரும்.

(இ-ள்.) குமாரசுவாமி பன்னிரண்டு கைகளிலும் வெற்றியையுடைய ஆயுதங்கள் பயின்று விசையமான பன்னிரண்டு புயங்களுந் துலங்க பரசுராமனுமொருபக்கத்தில் மருவிவிளங்க முதன்மையாகிய வீரவாகு முதலான பரமேசுரரிடத்தில் கல்வியனைத்துங் கற்பவரான தோற்றமும் மேற்றமுமாகிய சீருஞ் சிறப்புமுடையவராகவும்.—எ-று. (க)

இராசதகுணமுமாக்கட் கிகபரமருள்கூர்ப்பாங்கும்
வராதிகவாலபானு வயங்கியறிமும் வாமக்
கரகமண்டலமுமற்றைக் கரத்துயர் தென்மொகப்
பராவியபேர்க்குப்போதம் படைத்தசீர் தவழ்பாலிக்கும்.

(இ-ள்.) இராசதகுணமு மனிதர்களுக்கெல்லா மிகபரசாதகங்கள் உண்டாகும் பிடிக்கிக் கருணைகூர்ந்து இரட்சிக்கும் பான்மையும் வர மிகுதியுமுடைய வாலகூரியனைப்போல ஒளிதங்கிய திருமேனியும் இடதுகையில் கமண்டலமும் வலதுகையிற் றெண்டாயுதமும் பிடித்திருக்கின்ற குமாரதேவனை மனதிற் பாவனைசெய்து தியானித்து வணங்கினவர்களுக்கு மெய்ஞ்ஞான போதகமும் அரிய தலப்பலனுஞ் செல்வமும்பெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (சௌ)

நிறைசரர்க்காலத்திந்து நிகற்குமா முகங்களாரும்
மறைமுறைமலர்ந்தவாயும் வயங்குகுண்டலமுங்காதுங்
குறைவிலீன்றாண்ப்போற்றிக் குவித்தபொற்கரமீராரும்
செறிவுறமனத்துள்வைப்பார் சிந்தையில்நினைத்தல் சேர்வார்

(இ-ள்.) சரர்க்காலத்துப் பூரணச் சங்கிரிணப்போலு மழகுபொருந்திய ஆறுமுக்களும் வலுவாமல் வேதங்களோதியலர்ந்த திருவாய்களும் பிரபை விரிக்கின்ற குண்டலங்களானீந்த திருச்செவிகளுந் தாழ்வில்லாமல் குமாரசுவாமி தன்னைப்பெற்ற சிவனையு முமையையுந் தெரிசித்துப்போற்றி நமஸ்கரித்துப் பன்னிரண்டு கைகளு முடையவராக மனதில் பாவனைசெய்து தியானிப்பவர்கள் இருதயத்தில் நினைத்த காரியங்கள் கைக்கூடி உலகத்தில் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (கக)

பாசமோடபையம்விலும் பரிசைவேற்படையிலவாறும்
மாசறத்திகழ்வாமக்கை வாதமங்குசம் வலக்கை
பூசலம்பிகல்வாள்போர்வேல் புரந்தரன் புதல்விசேரும்
தேசசிந்தூரந்தாம் நித்தியதியானஞ் செய்வார்.

(இ-ள்.) பாசம் அபையம் வில் பரிசை சக்கரம் வெற்றிவேல் இவ்வாயுதங்களாரும் வலது கைகளிற் பிடித்தவராகவும், வரதம் அங்குசம் உலக்கை அம்பு வாள

வேல் இவ்வாயுதங்களாகும் இடது கைகளிற் பிடித்தவராகவும், பற்கத்தில் தெய்வ யானையம்மன் அருகிலிருந்துப் பிரகாசிக்கவும், சிவதூரத்தில் கமழும் கற்பக மலர்மா லையணிந்த வடிவுடையவராய் நித்தியராப் மனவிடப் பாவனை செய்து, கியானிப்பார் கள்.—எ-று. (௧௨)

குக்குடத்துவசுமோர்கை கோலவேலொருபொற்செங்கை
மிக்ஞாவதனமுஞ்சீர வெட் சிபந் நொடைசேர்வாகு
மொக்கவேபுரிமுன் ஞாலு முறம்பெயர்ந்து ம்பின்னருநம்
செக்கரின்பொலியத்தோகை நியாயமே சிருத்தல்காண்பார்

(இ-ள்.) குமாரக்கடவுள் இடதுகையில் கோழிக்கொடியும் வலதுகையில் வெ ள்றிவேலும் பிடித்தவராய், மேன்மைமுடைய சிருமுகமும் வெட்சிமாடப் பாயமு மு ன்னால் மாப்புஞ் செவ்வானம் போலுங் கிடையா பிரகாசிக்க, மயில் ராதுக் கிரு ப்பவராய் மனதில் பாலியசெய்து கியானிப்பவராக இஷ்டமான சகல பாக்சிபமு ம பெற்று வாழ்வாரகை — எ-று (௧௩)

இன்னனத்தியானமீசர்க் கிறையிக்குமுருகர்க்கீதெவர்
முன்னியவகையாற்றிஞ்சித் துலாத்தனம்பெருமைகொலை
அனைவாகனானுமாவு மருந்தவர் பாருமாபந்தூர்
பன்னுதற்கரிதநாகப் பருப்பதமநெமையம்மா.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் நுபத்தியானஞ் சிவனுக்கு முமைக்கும் குகனுக்கும் இவ்வகையென்று சிறிது தெரித்தமட்டுஞ் சொன்னோம், பெருமை சொல்லுமிடத் தில் பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் அரிய தவமுனிவர் யாவருமெடுத்துச் சொல்லுவதற் கும் அருமையாயிருக்கும் திருநாககிரிதலத்தின் மகிமை—எ-று. (௧௪)

அரன்முகநனிவந்த வாகமபுராணநதன்னி
விரணியசெங்கோட்டார்நா கேசுர்புராணந்தன்னிப்
பரபுராணத்துக்கொப்பாய்ப் பருருதல்வினைத்தல்பாவ
யிருவருங்குகனோடொங்கி பெருமலைபதற்கொப்புண்டோ.

(இ-ள்.) சிவன் நிருமுகங்களி லுதித்து விளங்கிய திவ்யாகம புராணங்களிற் சொன்னமையமான திருச்செங்கோட்டி லமர்த்தருளிய நாகேசுர புராணத்தை வேறொரு தலப்புராணத்திற்கு ஒப்பாகச் சொன்னாலும் நீனைத்தாலும் பாவஞ்சம்ப விக்கும், சவாமி அம்ம னிருவருங் குமாரருடனே ஒங்கி எழுந்தருளி யமர்த்திருக்கி ன்ற விந்தத்தலத்துக் கொப்புண்டோ வில்லை—எ-று (௧௫)

அரனகத்தியர்க்குக்கூற வறுமுகனசலமங்கை
திரமுறக்கேள்விகூர்ந்து சேயுநந்திசர்க்கோதி
வருபுராணத்தைவேத விபாரபால்வணங்கிக்கேட்டே
சுருதிமாமுனிவர்க்கோத தொன்மறைமொழியிற் கொண்டார்.

(இ-ள்.) பரமசுவரன் அகத்தியனுக்குச் சொல்ல, ஆறுமுகக்கடவுள் உமைய வளிடத்தில் கேள்வியுற்று, நந்திசுவரருக்குச் சொல்லி விளங்கிய புராணத்தை வே

தவியாசரிடத்தில் மிகுந்த வன்புடனே வணங்கிக் கேள்வியுற்ற சூதமுனிவர் வைதீ
கர்களாகிய சவுணகாதி முனிவர்களுக்குச் சொல்ல, பழமுறை வாக்கியமாகக் கேட்
டுக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௧௬)

நாகமாமலையிலீசன் நாரியோர்பங்கன்வேலன்
யேகமாயுதித் துநீங்கா தெண்ணருந்தீர்த்தநல்கிப்
போகமாமுத்தியாவும் புரத்தலாலிகத்தும்விண்ணு
மிகமாமலைக்குமின்றா ழேஃதுசத்தியங்களென்றார்.

(இ-ள்.) அந்த திருநாககிரியில் நாகேசராகிய அர்த்தநாரீஸ்வரர், வேலாயுத
க்கடவுள் விளங்கிப் பிரியாமல் வசித்து, அளவிலலாத தீர்த்தங்களு முண்டாக்கிச்
சகல போகங்களு முத்திமோட்சங்களு மனைவருக்குங் கொடுத்து இரட்சிக்கும் திரு
பையினாலே திரிலோகங்களுக்கும் மகாமேருகிரிக்கும் இந்த மகிமை யில்லை, அது
உண்மைவசனமென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௧௭)

இம்மலையின்னதீர்த்த மிக்கொடியிர்த்ததாரும்
விம்மிதப்புல்முத்தேவர் வியன்றொழிலதனைநல்கு
மம்மலையரனைப்பாங்கி லன்னையமுருகைப்போற்றிச்
செம்மலைப்புராணங்கேட்போர் சிறிணுக்களவுமுண்டோ.

(இ-ள்.) இந்தமலை, இந்ததீர்த்தம், இந்தக்கொடிசை, இந்தவிருட்சங்கள், அந்
புத புற்பூக்கள், மூன்றுதேவர்கள், மேன்மையான தொழிலைக்கொடுக்கும் அந்தமலை
யில் சிவனை, சிவ னிடப்பாகத்திலிருக்கும் தேவியை, முருகனை நமஸ்கரித்து அமு
கிய தலப்புராணத்தைக் கேட்பவர்களுடைய பெருமைக்கு அளவில்லை—எ-று. (௧௮)

அருச்சுனையானம்ஞான மருட்செபமலையீதொன்றில்
கருத்துறுமவர்கட்கெல்லாங் கண்ணுசிலருளும்பேறும்
திருத்துறுகுமரன்வாழ்வுந் திரிபுரையருளுஞ்சீரு
நிருத்தனாற்பதமும்பெற்று நிலத்தினில்வாழ்வரன்றே

(இ-ள்.) அருச்சுனைகள், தியானங்கள், ஞானபோதக நிஷ்டைகள், செபங்கள்
இவையெல்லாம் அந்தமலையின்மீது செய்யுங் கருத்தையுடையவர்களுக் கெல்லாம்
பரமேஸ்வரனுடைய திருவருளும் பேறும் குமாரருடைய வாழ்வும், திரிபுரசுந்தரியி
னுடைய கருணையும், லட்சுமீகரமுஞ் சிவனுடைய நான்குபதங்களும் பெற்று வா
ழ்வார்கள்—எ-று. (௧௯)

கந்தர்பூசைச்சருக்க முற்றிற்று

ஆ திரு விருத்தம்—௨௪௮.

விஷ்ணுபுசைச்சருக்கம்.

ஆதிநீதியுக்கத்தினி லண்டர்கோன், மாதவத்தவர் வானவர்குழந்தாத் தாதலர்ப்பொழிற் றுருவின்கீழரி, யாதனத்தி லிருந்தொன் றறைருவான்.

(இ-ள்.) முதலாவது நீதியையுடைய கிரோதாயுக்கத்தில் தேவர்கள் முனிவர்க ளனைவருஞ்ஞம்து சேவிக்கத் தாதுமிருந்தலர்ந்த கற்பகச்சோலையின் நிழலி னிடத் திற் சிங்காதனத்திற் கொலுவாகவிருந்து தேவேந்திரனானவன் யோசித்து ஒருவார் த்தை சொல்லுகிறான்—எ-று. (க).

மூவரிற்றலை யாவர்மொழிகவென், றாவலிற்றுரு வாசககாச்சொல மேவியங்கவர் மீதிலியாரொன்ப, போய்விளங்குவ மென்றவர்போயினர்.

(இ-ள்.) இரிமூர்த்திகளில் பெருமையுள்ள மூர்த்தி ஆர் சொல்லுமென்று தூரு வாசகாக் கேட்க, அவர் மேலுலகங்களிற்போய பெருமையுடைய ரின்னொன்ற றிந்து வந்து சொல்லுகிறேனென்று மேலேபோனார் தூருவாசர்—எ-று. (உ)

எய்திவேத் னியர்க்கையறிந்தரன், செய்திறத்த செயற்கையுணர்ந்தபின் மைதரும்புய மாயவன்சேர்வுபுக், ருப்துவார வரவணாக்கிடினர்.

(இ-ள்.) பிரமலோகத்திற்சென்று நான்முகனைக்கண்டு பெருமையில்லாத விய ல்பையறிந்து, சிவலோகத்திற்சென்று பரமசிவனைக்கண்டு பெருமையில்லாத செய் கையைத் தெரிந்து, பின்பு நிலமேனியையுடைய விஷ்ணுலோகத்திற் புகுந்து அவ் னுன்ம வாயிற்காவலரான துவாரபாலகரை யுலுக்கினா தூருவாசர்—எ-று. (ங)

கிட்டொலைத் துவாரக்கிரிப்புயங், கிட்டடங்கம் லற்கனற்காவலர் னுண். விட்டுகின்றனர் விண்மெயின்சொல்லுறார், துட்டமாமுனா மாலகத்தோன்றி

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் மலைபோற் புயங்களுந் தாமரைக் கண்களையுமுடைய வி ஷ்ணுவினுடைய துவாரபாலகர்கள் சுவாமி டந்தரவில்லாமல் முனியை விட்டுவிட் டார்கள், துஷ்டனாகிய தூருவாசமுனி வீஷ்ணு வினிடத்தில் வந்துசேர்ந்தான்—எ-று.

தோன்றுகாலச்சதன்பைந்திருவுடன், மான்றவின்பமயக்கிலறிந்திலன், ஆ ன்றவாரினருந்தவர்கண்டபிள், ஊன் றுதரள்கொடுதைத் துவெருண்டனன்.

(இ-ள்.) வந்த தூருவாசரை விஷ்ணுவும் அழகிய லட்சுமிதேவியுடன் மருவிய வின்ப மயக்கத்தினுலே அறிந்தவரல்ல, அதுகண்டு அரிய தவமகிமையுடைய தூரு வாசன் கால்கொண்டு விஷ்ணுவை யுதைத்துக் கோபித்தான்—எ-று. (ஊ)

மாறுகூர்தூரு வாசகன்றன்னையே, ஏறிமாவென் னகலங்கடினமென் றீறில்பாத மெடுத்தாப்பிடித்தடி, சிறிநொந்தனை யென்றுரை செப்பினான்.

(இ-ள்.) அப்படிச் சேரிச்சினந்து உதைத்த தூருவாசரைப்பார்த்த விஷ்ணுமூர் த்தி பொறுத்துக்கொண்டு, முனியீசுவரரே என்னுடைய மார்பு கடினமாயிருக்கும் உம்முடைய பாதம் றோருமெயென்று தூருவாசன் பாதத்தை யேந்திப் பிடித்துத்

தேவரீர் கோயித்தீர் அடியேன் பம்பட்டேனென்று குளிர்த்த வார்த்தைகளைச்சொன்னா. —எ-று. (க)

மாயனிப்பொறை வாய்மையுணர்த்தபின், சேயசிகதைகளித்தருள்செய்தபன், மெய்யுசவிடச்சிவன் பிச்சிவ், ரோபெவர்க்கும் வெறுப்பென்றியம்பினான்

(இ-ள்) அப்படிப் பொறுமையுடனே விஷ்ணுவானவர் பிரியவசனஞ் சொன்னபின்பு, சினந்தீர்த்து மித்தைகுளிர்த்து கிருபைசெய்து பிரம்மாவுக்குப் பூசையில்லாமற் போகவும், சிவனிருமாலியம் யாவருக்கும் வெறுப்பென்று சபித்துவிட்டான் தூருவாசன் —எ-று. (எ)

ஆயகோப விரதன் சொலம்மொழி, பெயமாய னிறைஞ்சிவிடுத்தபின் லுயயாயிற்றுவார்த்திருவாரீர், வாயில்விட்டதென்வம்பினென்சொன்னார்

(இ-ள்) அந்தக் கோபரு விவன் மொன்ன தன்மை வசனத்தினாலே மனங்குளிர்த்த விஷ்ணு முனியைவணங்கி அனுப்பிய பின்பு, அழகிய வாசன்காவலான ரிருவாடியுமழைத்து நீங்கலந்தத் தூருவாசமுனியைத் தடுக்காமற் கோயில் வாசலினுள்ளே விட்டிவிட்டாகளே அது வென்னவென வருவீராகவென்று சொன்னார்—எ-று

இன்றுநீங்க ளிபற்றியவனொழி, கோன்றுசாபம் வழங்குதும்பாதெனில் பன்றிவின்கத நீள்பவந்துன்றி, என்றிமுச்சென்மமாகின்றிரோ சொல்வீர்.

(இ-ள்.) இப்போது நீங்கலிருபரு மெனக்கு அபசாரஞ்செய்த கொடிய செய்கைக் கொரு சாபங் கொடுக்கிறோம், யாதெனில் நமக்குப் பரிவுடையவர்களாய் தூறுசென்மம் பிறந்து வருகிறான, அலறு மூன்றுசென்மம் என்கூடு பகைஞராய் பிறத்திறந்து வருகிறீர்களா, இவையிவ்வன லொன்று சொல்லுவிடென்று சொன்னார் விஷ்ணு—எ-று. (க)

ஆகவிங்கிதில் யாதுவிடுப்பபொ, லேருமிவன விகலின்முச்சென்மமும் யாகநாக சபனரின் லைப்படைப், பரிசாரான் பதத்துளமென்றனர்.

(இ-ள்.) ஆகையா விந்த இரண்டிவகை சாபத்திலே எது விருப்பமாகச் சொல்லுகிறீர்கள் சொல்லுமென்று விஷ்ணுவை, சவாமி நாங்கள் மூன்றுசென்மமெடுத்த நாகசபன மூர்த்தியாகிய உமக்குப் பகைவராய்ப் போர்செய்து தேவரீர் கையாயுட மெங்கனாககொல்ல எப்போதும்போலே சவாமிபாதத்திற் சேர்வோமென்று சொன்னார்கள் துவாரபாலகர் —எ-று. (க)

என்றுமுற்றிநிப்பின்று ஸ்னிதரைய, என்னிவெனறி பிரணியவக்கனாய், மென்றவத்திற்பிறந்துபின்னொரு காலக், கூற்றவவ்வாங்கைக்கொண்டிருந்தனர்.

(இ-ள்.) அப்படிசொன்ன துவாரபாலகர் மனோவிஷ்டப்படி விஷ்ணு சபித்தார், அவர்களு மந்தச்சாப மொறுசகொழுமி மூன்றுபிரப்பிய முதற்பிறப்பு வெற்றியையுடைய இடணியன், இரணியாட்சதனாகப் பிறந்து வளர்ந்து தவஞ்செய்து பகவான்நரும் கற்பெற்றுத் தேவர்களை இடுககணசெய்து சகல உலகங்களையும் ஆண்டுகொண் டிருந்தநாகள்—எ-று. (கக)

இரணியன்செய்த வீறில்தவத்தினு, லரணியம்முவுல குந்தெய்வமாயினு
னிரணியநம ஹாவென்றியம்பியே, கரணவேதமுங் கைதொழுவாண்டனன்.

(இ-ள்.) இரணியாகூரன் செய்த தவமகிமையினுலே காவலாகத் திரிலோகத்
துக்கு மூர்த்திகரமாகத் தெய்வமானான், இரணியநமாவென்று சருவத்திராளுஞ்சொ
ல்ல ஆகமவேதங்களும் வேதனுங் கைதொழுது வணங்கத் தன்னுடைய ஆணையா
க்கினைசெலுத்தி அண்டபுவனங்களை யாண்டுகொண் டிருந்தான்—எ-று. (௧௨)

அந்தவேலை யருந்தவர் வர்னவர், நொந்துசிற்தை நுடங்கியரியிடத்
தெந்தைகேள்வனிரணியன்வாழ்வறுவுந்தியெங்கட்குனதருள் வேண்மிமால்

(இ-ள்.) அத்தக்காலத்தில் இரணியாகூரன் செய்கிற ஆக்கினைக் கொடுமெக்கு
ப்பயத்து அரிய தவமுடைய முனிவர்களுந் தேவர்களு மிகவு மனதுநொந்து சிந்
தாருலத்துடனே ஆகி விஷ்ணுவினிடத்திற்சென்று சுவாமீ கேளும், எங்களை நெ
ருக்கஞ்செய்கிற இரணியாகூரன் வரமும் வாழ்வுஞ் சிதையச் சங்கரித்து எங்களுக்
குச் சுகமுண்டாகும்படிக்குத் தேவரீ கிருபைசெய்து இரட்சியுமென்று முறையி
ட்டார்கள்—எ-று. (௧௩)

எனவியம்ப விரணியன் மைந்தனா, மினியசொற்பிரக லாதனையேவினா
னகனாயப்பிறந் தைந்தவபுநினி, லுணறில்வாலவ னேதத்துடங்கினான்.

(இ-ள்.) னன்றிப்படி. முறையிட்ட தேவர்களுக்கு விடைகொடுத்து, இரணியன்
மைந்தனாகப் பிரகலாதனைப் பிறக்கும்படியாகச் செய்தார். அவனும் மனம்தனைப்
போலே சவுந்தரியமுடையவராய்ப் பிறந்து வளர்ந்துவந்தான், ஐத்துவயதிலே உசி
தவறிவினாலே வரிகிட்ட துடங்கினான்—எ-று. (௧௪)

சூரவனந்தக் குமாரனைமுன்னறிஇ, யிரணியநம ஹாவென்கவென்றபின்
கரணபாலன்றன் காதிந்கரம்பெற, விரணியநம ஹாவென்பதேதென்றான்.

(இ-ள்) அப்போது உபாத்தியாயர் அத்தப் பிரகலாதனை முன்னகறித்து இ
ரணியநமாவென்று சொல்லப்பாவென்று சொல்ல, அதுகேட்ட பிரகலாதன் இர
ணியனை கைகளாலும் காதுகளை மூடிக்கொண்டு சுவாமி நீரிப்படி. சொல்லப்படாத இ
த்தச்சொல்லை சொன்னதேதென்று கேட்டான்—எ-று. (௧௫)

பின்னரயாதெனப் பேரைக்கூரவனா, ரன்னபால னுணப்பதருவினாற் றர்.
கன்ன லுங்கனித்தேனும்முதமு, முன்னவர்த் செயிமொந்தெனச் சொல்லுவா

(இ-ள்.) அப்பம்ச்சொன்ன பின்னையைப் பார்த்து உபாத்தியாயர் பின்னென்
ன சொல்லுகிறதென்று கேட்ட, பிரகலாதன் அப்பினாலே கற்கண்டவ கனிகளுக்கு
தேனும்முதமுங்கலத்து உண்பவர்க் கெப்படி ருசிக்குமோ அப்படி செவிகளுக்கு
இனிமையாகும்படி அரிநாம மந்திரத்தைச் சொல்லுற்றான்—எ-று. (௧௬)

வேறு.

நாராயணியநம வென்பதல்லாதது நவிலத்தக்காநவிலுமேற்
காராழிரகமுங் காக்கப்பதானையின் கண்ணுங்கொடுக்கும்ரியின்

பேராதுறத்துறை பிறக்கிறுமையும்வாழ்வு பெருகும்சுகதினடிதரும்
நேராய்நினைத்தன நினைத்தனநிலைக்கும்வா நிலையுந்தருங்காவனே.

.(இ-ள்.) 'ஓம் நமோநாராயணய நமஹாவென்று சொல்வதே யல்லாமல், நீர் சொல்லத்தகாத வார்த்தையைச் சொன்னால் ரவுரவாதிநரக வேதனையும், மூதேவி பதவியும் கொடுக்குமாயைவால் அந்தச்சொல்லை மறந்துவிடும், அரிநாமமந்திரமாகிய அஷ்டாக்ஷரம் இதனை எவ்ச்சொல்வினும் இம்மை மறுமைக்கும் வாழ்வைத் தருவ தன்றியும் விஷ்ணுபதமும் கொடுக்கும், நன்மையாக நினைத்த காரியமெல்லாம் கை கூடிவரும், சொர்க்க புவனபோகமும் கிடைக்கும் குருவே என்று சொன்னார் பிர கலாதன்—எ-று.

(க௭)

எனப்பிரகலாதனுரை யெய்தியபின்க்குருவி னிதையங்கல்லங்கியதனால், மனத்துயர்வினார்த்தனையு முனையுமிப்பொழுதே வதைப்பனிதுகேட்டினை மதலாய், நினைத்தெனதுசொற்படி நிகழ்த்தெனப்பலவாய நிலையினுஞ்சொ ல்வதுகொளான், தனத்தவரிமந்திரம் கைவிடுவதின்றெனக் கனகன்முன் னேகினனரோ.

(இ-ள்.) என் றிப்படியாகப் பிரகலாதன் சொல்லக்கேட்ட உபாத்தியாயர் ம னதுகலங்கி வாரும் பிள்ளாய் நீ இப்போதுசொன்ன வசனத்தை உன் பிதாவான இரணியன் கேட்டால் உந்தகண்ணமே என்னையும் உன்னையும் கொன்றுவிடுவான், ஆதலா லென்சொல்லை மறுக்காமல் நினைவுடனே யான் சொன்னபடிக்கிச் சொல் லென்று பலவிதங்களாகச் சொல்லியுங் கேளாமல் ஸ்ரீஅரிநாமமந்திரத்தை மறவா மற் சொல்வதைக்கண்டு குருவானவர் பிரகலாதனை அழைத்தக்கொண்டு இரணி யாகுரனிடம் போனார்—எ-று.

(க௮)

அவ்விரணியன்சொல்வ துங்கருத்துக்கொளர் னப்பாலகன்றந்தையை, யிவ்வகையுன்னிலையுனக் கெய்துவன் நிலையென்னில் யான்சொலும் படி மொழிதியென், றெவ்வொருசொல்வேதவுரை யெனவுரைத்தருளிது னு ணர்வற்றமுரணிரணியன், றெவ்வென வெகுண்டனன் றெள்ளமுதினைக்க விழ்த் தாலநுகர் சீலமெனவே.

(இ-ள்.) அந்த உபாத்தியாயர் இரணியாகுரனைக் கண்டு உன் பிள்ளை நான் சொன்னபடி சொல்லாமல் வேறொன்று சொல்லுகிறான் அது நீ யறிவாயென்ன இரணியன் பிள்ளையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு உபாத்தியாயர் சொன்னபடி சொல்வாய் குழந்தாயென்று பிரியமாகச்சொல்ல, பிரகலாதன் தந்தையைப்பார்த்து இவ்வகை உறுதிலை உனக்கு வந்ததென்ன யான் சொல்லுவதைக் கேளென்று உண்மையான வேதங்களிற்சொல்லுகிற ஸ்ரீஅரிநாம மந்திரமாகிய அஷ்டாக்ஷரம் இதுவென்று தெரியப்படச் சொன்னான். அதுகேட்ட அறிவில்லாத இரணியன் உடனே அமுர்த்தத்தைக் கவிழ்த்து விஷத்தைக் கொள்ளுவதுபோல அதிக கோபங் கொண்டான்—எ-று.

(க௯)

பாலனிவ்னமதுவெங் காலனெனவுற்றுப் புகைத்தொழிநுடங்கியனலின்
பாலநிலமெழீஇவழித் தாழ்த்தினன்கரிமுன் புதித்தினன்காளகூடக்

காலகண்டணவரவு கவ்வக்கடிந்தனன் கடலுனைவிடுத்தசினங்
காலவெறிகடகத்தின் மெய்கண்டதுண்டங்கன் காண்பமென வீசினனரோ.

(இ-ள்.) இந்தப்பிள்ளை எனக்குக் கூற்றுவனென்று குறித்து இவனை யெவ்விதத்திலும் கொல்லுகிறதே நல்லதென்று பகைத்தொழி லாரம்பித்து அக்கினசொலிக்கூட்டி யதனில் போலிவித்தான், ஆணக்காலிலிட்டு மிதிப்பித்தான், காலகோடிவீஷங்களைக் கக்காக்கின்ற கொடிய பாம்புகளைவிட்டுக் கடிப்பித்தான், கலதுணுடனே கட்டி சமுத்திரத்திற் போலிவித்தான், இதற்கெல்லாம் பிரகலாதன் சாகாததைக்கண்டு மிகுந்த சினத்துடனே இவனைக் கண்டதுண்டப்பட்ட வெட்டுவெனென்று தன் கையிலிருந்த வாளாயுதத்தினால் வீசினான்—எ-று. (௨௦)

இவ்வகையிந்தொழில்க ளியாவுமவன்மீதினி லுறாவகை யிராவகையினால் மெவ்வலியிவற்றுகுளதுமெய்மைசென்றவனுடன் வினவுதலெடுத்திரணியன் இவ்வுலகுமெவ்வுலகு மென தாசியற்றிறமுன் னரணன்யாவனெனவே கவ்வையறவுளாயினவ னென்குளான பிரகலாத கவ்வகட்டுமொமினென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிரகலாதனைக் கொல்லத்தக்க முயற்சியெல்லாங் செய்தும் அவன் சாகாதபடியினாலும், இவனுக் கித்தனை வலமையும் பலனும் சார்புமிருக்கிறது உணமைபென்று அவனை வினவும்படி யெதிரிட்டு இரணியன் இந்தலோக மெல்லா மென்னுடைய அரசாட்சி யாக்கினையி லடங்கியிருக்க, கிருபைசெய்வாயென்று தேட்ட உன்னுடைய சுவாமியானவன் எவன், அவன் எங்கே யிருக்கிறான், அவனை எனக்குக் கபடமில்லாமல் காண்பிப்பாய் பிரகலாதனென்னும் கவ்வனே யென்றான் இரணியன்.—எ-று. (௨௧)

ஐம்புலனுமைம்பெரும் பூதமும்மைஞ் னொரு டைஞ் ஞாறுபணவரவினு
மும்பருலகுஞ்சீவ னுறைதரு விடத்தினு முலகங்கள் பலவைப்பினு
மிம்பருஞ்சருபவரு பத்தினுங்கரிமுத லெறும்பினுமில்விடமீதினு [ஐய்.
மெம்புனிதனேயுறைவ னென்குமவனேதெய்வ மெனவற்கொடுத்தொழிவி

(இ-ள்.) என்றிப்படி இரணியன் வினவ, பிரகலாதன் என்னாலிலிருக்குமவன் ஐம்புலாதிகளிலும் பஞ்சபூதங்களிலும் ஆயிரம்பணமுடிச் சேஷசயனத்திலு மேலுலகத்திலுஞ் சராசரங்க ளுணத்திலும் வைப்பாகிய பலவுலகங்களிலுஞ் சொருபங்களிலும் அருபங்களிலும் யானைமுத லெறும் பீரூகிய சகல சிவாத்துமாக்களிலும் இவ்விடத்தின்மேலும் என்னுடைய கர்த்தாவான ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியிருப்பான், அவனே தெய்வமென் றறிவாயாகக் கொடிய குணத்தின்னதொழிவ யுடையவனே என்றுசொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுவான்—எ-று. (௨௨)

சீவனுஞ்சீவனல் லாதவெப்பொருளினுஞ் சொருபென்றாராயணன்
காவலுறுமிரணிய னெனச்சொலுங்காலையிற் றுண்கரத்தினத்தாணிலும்
நாவகமிருந்தவ னிருப்பனெவனவோதி நடுநடுங்கக்கையறைந்
தோவறவுளாப்பவதி லண்டரண்டத்திருளி னொருசிங்கநாதமுளதால்.

(இ-ள்.) பல உயிர்களிலும் உயிரில்லாத பொருள்களிலும் துணிவூர் தரும்பி
து மென்செங்கும் நிறைந்திருப்பான்—என் சுவாமி நாராயணன் இரணியனானே

யநிர் துக்கொள்ளென்று சொன்னான், அப்போது இந்தத்தூணிலுமிருப்பானே உன் கர்த்தாவென்ன, அப்படி யதிலுமிருப்பானென்று சொல்ல, அப்போது ஓங்காரஞ் செய் துறுக்கி, யண்டபுவனங்கள் நடுநடுக்க அந்த சொர்ன்மணிக் தூணை இரணியன் கையினாலே ஓங்கிக்குத்தி யறைநது இகழ்ச்சியான சிலவசனங்களைச் சொன்னான், சொன்னவுடனே அந்தத்தூணிலிருந்து உகாந்தகாலத திடிமுழக்கம்போலும் முழங்கி ஒரு சிங்கநாதம் உண்டாச்சது—எ-று. (௨௧)

அங்கவனையெனதுடன் போர்வனையெனப்பகரு முளவிலப்பிரகலாத னங்கமலைநாராய னுயநமவருகெனனு மளவிலகிலாண்டமுழுதுந் தாங்கமிகரிமிர்வுறத் தோள்களொருநாலுந் தொடரநாற்றிக்கும்நிறையச் செங்கமலவினையடி கள் சேடன்பனுமுடிச் சிகரநெறுநெறெனவுலவா.

(இ-ள்.) அப்படி முழங்கின சிங்கநாத ஓசையைக்கண்டு இரணியகரன் தூணை விட்டு வெளியேவாடா என்னுடனே உயிதநியமபண்ணடா வென்று சொன்னான், அப்போது பிரகலாதன் சுவாய் லட்சுமிமனாளா ஸ்ரீமநாராயணமூர்த்தியை நம ஹா வெளியே வரவேண்டுமென்று ஸ்தவுர்திரஞ்செய்ய, அந்த தூணைப்பிளந்துக் கொண்டு வெளிப்பட்டு நரசிங்காவதாரமாக அகிலாண்டமெல்லாம் சமது கிரீடந் தோய்த்து நிமிர்ந்துவர எட்டுத்திரும நான்கு புயங்களும் நெருங்கிநிறைய, இரணிய சிங்கபாதகமலங்களும் பூமியிடம் போராமல் மிதித்துவர, ஆகிசேடன் பனுமருடங்கள் நெரிந்து தலையாநது நெளிக்கவும் வந்தார்—எ-று. (௨௨)

முடியண்டவைப்பினுக் கப்புறத்தப்புறத் தப்புறமுமுடிவரிதென வடிக்கொண்டவெண்பல் லினுக்கொருபல்லாயிரம் போசனைகளாகவுலகம் வெடிக்கொண்டதிர்ந்ததென வள்ளுநிவிதிப்பன விசாலவிழிவடவானலப் படிக்கொண்டினெறுசுழ லப்பாரநரசிங்க படிவம்பிறந்துளதோ.

(இ-ள்.) அப்படிவந்த நரசிங்கமூர்த்தியினது முடிகள் அண்டங்களுக் கப்புறத்தும் ஊடுருகவும், கூரிய சிங்கப்பலனுக் ளொன்றுக்கொன்று பல்லாயிரம் யோசனை விஸ்தாரமாக நகைக்கொட்டி வரவும், உலகமெல்லாம் இடியிடித் தகிர்த்துபோலும் அவாவருகிற அதிசயியினாலே கிகெடென்று ஆகிந்து சிலையோடவும், நகங்கள் யிதிர்விதிர்த்திட விராசமான வட்டக்கண்கள் வடவாக்கினிபோ லெரிந்து பொறிபரக்க, அண்டங்கள் சுழலப் பெரிய நரசிங்கமூர்த்தி தோன்றிக் கைக்கொட்டி ஆர்ப்பரித்து நின்றார்—எ-று. (௨௩)

பிறந்தவுடனப்பிரக லாதன்மறைவுற்றான் பெரிதுநரசிங்கமெதிர் போய் மறந்தருமனத்திரணி யன்கனவினைத்தொழில் மலைந்தனலிவ்விருவருமலைந் திறந்திடநகத்தினு விரணியன்கனவயி றிடந்துருநிகிணுகந்தலா னிறைந்துநரசிங்கவெறிநெடிதுநாரணனுலகில் நிகழ்வித்துநின்றபொழுதே

(இ-ள்.) இப்படி வெளியே புறப்பட்டவுடனே பிரகலாதன் மறைந்துகின்றான், பெரிய நரசிங்கமூர்த்தி வஞ்சமனத்தனான இரணியாகுரனுடனே எதிர்த்து யுத்தம்பண்ணி அவன் சுவரியபெருமை வலுமையெல்லா மடக்கி, அவனைக் கொல்ல வேணுமென்று நரசிங்கத்தினுடைய கை நகந்தனினாலே இரணியன் வயிற்றைச்

கிழித்துக் குடல்களை மாலையிட்டு இரத்தங்களைப் பானம்பண்ணினார். அதிலொரு வெறியுண்டாகி மிகவும் பித்தனாக ஆடிச்சுழன்று அண்டமதிரக் குதித்து நிற்கின்ற காலத்தில்—எ-று. (உ௭)

பித்தனொருசரபப் பெரும்புள்ளின்வடிவினும் பெரியநரசிங்கமதனைக் கொத்தியண்டத்திற் கொணர்ந்திட்டபின்னறிவு கொண்டுவிண்டபராதமெறித்தகைவிடப்பின்னு மிரணியாக்கன்புவி யெடுத்தகிலபாதாளவாய் [ன்வைத்தபடியாலவனை மடிய வமர்செய்யயிரு]வர்காபிரமஹத்திதொடலால்.

(இ-ள்.) அப்படி நரசிங்கம் பித்தவெறியா லாடித்திரிய, பரம மெஞ்ஞானமூர்த்தி சரபப்பட்டியாகி வந்து நரசிங்கத்தைக் கொத்தி அண்டகடாகத்துக்குக் கொண்டிபோய் குலுக்கிவிட இரத்தங்களெல்லாம் கக்கினபின்பு அறிவுவந்து அபராதஞ் செய்தேனென்று சிவனைவணங்கி விடைகொண்டு தம்முடைய லோகத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். பின்பு இரணியாட்சதன் புவியைப் பாயாகச் சுருட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பாதாளத்திலே வைத்தான். ⁴ அதுவறிந்து விஷ்ணு வராக அவதாரமாய்ப் புவியையிடந்து பாதாளம்புகுந்து இரணியாட்சதனை யடர்ந்து கொன்று, புவியை முன்போல நிலைக்கச்செய்தார், அந்தப் பிரமஹத்தி விஷ்ணுவைத்தொடர்ந்து பற்றிக்கொண்டபடியினால்—எ-று. (உ௮)

வேறு.

மதுகயிடவவொனு மகிழ்பெறவிருவர் வனசெவியிடைமாசுர லதிகமெய்வலியும் ஷறமொலிவிதமோ டவரவருடனாத்தூப் புதிதொருமாசின் புக்கவரதனற் போகஞ்சிறிதுமிலாரு தநிநமிவிளிவிவ நெவனெனநின்றா முறமுறமலைருவரால்.

(இ-ள்.) பின்பு மதுகயிடவவொன்னும் இரண்டிபேர் மகாவிஷ்ணுவினுடைய காலுக் குழம்பையிலே பிறந்து வளர்ந்து அதிக புஜபலபராக்கிரம சாலிகளாக இடிபோற் சத்தமிட்டு அட்டகாசஞ் செய்து ஒருவரோ டொருவர் ஆர்ப்பரித்துப் போர்தொடுத்து நின்று செவிமாசின் ரோன்றினவராதலால் மவுகசத் தன்மையால கடல்நடுவிலே சயனித்திருக்கின்ற விஷ்ணுவை இவனார் இங்கிருக்கிறவனென்று தங்கள் தங்கள் மார்பினாலே நெருங்கிப் போர்செய்தார்கள்—எ-று. (உ-அ)

ஆழியினொடுமது கயிடவர்பூச லனந்தபுகங்கால மூழியினிகல்செய் தொருவர்க்கொருவ ரிளைத்திலரிருநிருதர் பாழியில்வலியின பச்சைப்படிவப் பண்ணவனைப்பார்த்து வாழியுள்வலிமை மகிழ்ந்தனன்யாது வரம்வேண்டுவதென்றார்.

(இ-ள்.) கடல்நடுவிலே சக்கராயுதனுடனே மதுகயிடவ ரிருவரும் அனேக காலம் போர்செய்து ஒருவருக்கொருவ ரினையாமல் இரண்டிரோருந் தாழ்வில்லாத வலிநிலமையிற் கார்கமேகவண்ணராகிய விஷ்ணுவைப்பார்த்து நீ வெருசமர்த்தன் உன் சவுரியத்தை மெச்சி மகிழ்ந்தோம் உனக் கென்னவரம் வேண்டிக்கொள் தருகிறோமென்று சொன்னார்கள்—எ-று. (உ-ஆ)

எமதுகைசக்கரம் விட்டால்நிள்சிர மிறவரமுருங்கெனவே கமலனுதித்தரு ளுந்திக்கதுமது கயிடவருள்கிறார்

தமதுகரச்சக் கரம்விட்டவர்தந் தலைகளறுப்பவன்னோர்
வெழுதகமேதை யில்விதிசெய்திட மேதினியெனவுளதால்.

(இ-ள்.) இப்படிச்சொன்ன மதுகயிடவரைப் பார்த்து விஷ்ணுவானவர் என்னைக்கரசுத்தால் உங்களைதலை யறுப்பட்டு இறக்கும்படிக்கு வரங்கொடுக்க வேண்டுமென்றுகேட்க, கமலனுதித்த பதுமநாபனுக்கு மதுகயிடவ ரிருவரும் அப்படியே வரங்கொடுத்தார்கள். உடனே விஷ்ணு தன்னைச் சக்கராயுதத்தை விட்டுத் தலைகளை யறுத்துவிட்டு அவர்களுடம்பின் றேலையுரித்து இரத்தமேதைகளுடனே நிலத்தின்மேல் விரித்து அமைத்தபடியினாலே பூமிக்கு மேஜினியென்று பெயர் விளங்குகின்றது—எ-று. (௯௦)

மாயன்றனதிடை வரும்கவாகிய மதுகயிடவர்படலா
லேயும்பழியில் தகலவுமிப்புற விரணியனைப்பொருத
காயந்துண்டித் திபெழியகலுங் காரணமாகவுமவந்
தேயும்பணிமலை நாகேசுரனை யிறைஞ்சுதுமெனவந்தான்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் தன்னிடத்தில வந்த மதுகயிடவரைக்கொன்ற பழி
தீரவும், வலிமைபொருந்திய இரணியாட்சதனைக் கொன்ற பிரமஹத்தி தீரும்படியாக
வந் திருநாககிரி நாகேசுரனைப் பூசித் தர்ச்சிசூகவேணுமெனவந்தார் விஷ்ணு—எ-று.

வந்துவணங்கிப் பணிமலையீதொரு மரகதவடிவான
வெந்தையைமேருக கொடிமுடிமீதி லெழுந்தகொழுந்தைநறுஞ்
சந்தனபரிமள கத்தூரியிலபி டேகந்தனியாட்டிப்
வந்தனைசெப்தொரு வாவியுமேற்பால் வரவருளுந்நானால்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுதேவர் திருநாககிரிமே லெழுந்தருளிய மரகத வெந்தையை
யும், மேருசிகரத்தில வந்திராரின்ற கற்பகக் கொழுந்தையும், சந்தனபரிமள கத்
தூரி திமிர்ந்த களபங்களால் அபிஷேகமுதலாகிய அலங்கரித்த உபசாரங்களுஞ் செய்து
பூசித்துத் தன்பெயரால் ஒரு தீர்த்தமு மேற்குப்பக்கத்தி லுண்டாக்கி யருள்பெ
ற்றார்—எ-று. (௯௨)

அங்கதுவிண்டுவிந் தீர்த்தமெனப்பெய ராயினவத்தீர்த்தந்
தங்கியபலனத் தீர்த்தமாகாண்டந் தன்னிலுணைப்பமரிக்கி
ங்கித்தமுதவிந் நாகமலைப்பர னென்றும்பிரியாதே
தங்கினனதி கேசவனெனவந் தவனிருதித்திசையே.

(இ-ள்.) அந்த தீர்த்தம் அன்றுமுதல் விஷ்ணுதீர்த்தமென்று பெயராய் விளங்
குகின்றது. அந்தத் தீர்த்தத்தின் மிகு மப்பலன்களை மேலே தீர்த்தகாண்டத்தில்
சொல்லுகின்றது. விஷ்ணுவுக்குப் பிரமஹத்தி தோஷமுந்தீர்ந்து சுகம்பெறச்செய்
த நாகேசுவரனை விட்டுப்பிரியாமல் அந்த ஸ்தலத்துக்கு நிருதித்திசையில் ஆதிசேச
வனென்னும் பெயராய் வசிக்கின்றார் விஷ்ணு—எ-று. (௯௬)

விஷ்ணுபூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆஹ திருவிருத்தம்—உஅக.

பிரமன்பூசைச்சூகம்.

விண்விண் பூசைநாக வெற்பினி வியற்றிவெள்ளைத்
துண்டவெண் பிறையுலாவு சுடர்முடிச் சடிலச்சோதி
வண்டிசை மலர்ப்பூங்கோதை வாழைப் போற்றும்பின்னாட்
புண்டரீ கத்தன்பூசைப் புகலுவன் றவத்தர்கேண்மோ.

(இ-ள்.) கிரோதாயுகத்திலே திருநாககிரியின்வாழை விஷ்ணு பூசித்தபின்பு, துண்டமான வெள்ளிய இளம்பிறைதலிழந்து பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடங்கையுடைய சோதியை, வண்டிக ளிசைபாடி மொய்க்கு மலர்மாலையுடைய கூந்தலை யுடைய உமையொருபாகரைத் திரோதாயுகத்தில் பிரம்மதேவன்வந்து பூசித்த முறைமையைச் சொல்லுகிறோர் தவமிருகியுடைய முனிவர்களே கேணமின்களென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-று.

(க)

முதலுக் மகனறபின்னர் முராரியு மயனுந்தம்முட்
சிதைவிலா வெருளிதோன்றிச் செருத்தொழிற் புரியுங்காலை
யதநடு வகிலமண்ட வண்டாண் டத்துமப்பாற்
கதிரொளி யனலத்தூணங் கண்டிருவரு முட்கொண்டார்.

(இ-ள்.) முதலயுகம் போனபின்பு இரண்டாம் யுகத்தில் அரிபிரம ரிருவரும் நான் பெரியவன் நான் பெரியவனென்று ஒருவருக்கொருவர் பகைத்து அதிககோபங்கொண்டு அனேககாலமாக யுத்தஞ்செய்தார்கள். அப்போது இவர்கள் பகையைத் தீர்க்கும்பொருட்டு அவ்விருவருக்கு மத்தியில் சிவபெருமான் அகில அண்ட பிரம்மாண்டங்க ளெல்லாம் ஊடுருவும்படி பிரகாசம் பொருந்திய ஒரு அக்கினித் தூணாகவந்து நின்றதுகண்டு இருவரு மவரவருள்ளத்தில் மலைத்துத் திகைத்து நின்றார்கள்—எ-று.

(உ)

ஈதடி முடியைத்தேடி யின்னதென் றறிந்தோர்மேலோர்
போதுவ மெனவேதங்கள் புன்மதி நினைவின்கூறி
மாதவன் யேனமாகி மலரடி தேடிச்சென்றான்
வேதனோ திமமாயண்ட விரிவெலாம் பரந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) அப்போது பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் போர்த்தொழிலிவிட்டுத் தங்கள் புன்மதி நினைவிலே இந்த அக்கினித்தூணினைது அடியு முடியும் கண்டவர்களே பெரியவர்களென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, விஷ்ணு வராகவருவமாகி மலரடியைக் காணுவேனென்று பாதாளமார்க்கமாகத் தேடிப்போனார், பிரம்மதேவன் அன்னப்பட்டு உருவமாகி முடியைக் காணுவேனென்று ஆகாசவழியே பார்த்து தேடிப்போனார்—எ-று.

(ஃ)

அனந்தகற் பங்களமாய னடிமலர் சிறிதுங்காணான்
கனந்தரு புடவிலிண்டு கழிவறு மம்மர்சுபந்தரான்

வனநதரு கமலத்தோனும் வானுனை யனேகங்காலர்
தினந்தினர் தேடநின்றான் செயலிதற் கொன்றுங்காணான்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத கற்பகாலம் வராகரூபமான விஷ்ணுவானவர் பூமியை
க்கீண்டிக்கொண்டுபோய்த் தேடியும் அனறாறுணிமயைச் சிறிதேனுங் காணாமற்
றிகைத்து நின்றார். அன்னப்பட்டியான பிரம்மதேவன் அனேககாலம் அண்டங்
களெல்லாம்பார்து மேலேபோய் அக்கினித்தணினது முடியைக்காணாமல் தேடி
த்திகைத் தினைத்துச் சொல்லுதற்கொரு செயலுமில்லாமல் கவலையுற்றான்—எ-று.

அவ்விடை விடையன்பாக னவிர்சடை மகுடமிதாந்
செவ்விடை மடற்றண்கைதை செனறவால் காண்பவேத
னெவ்விடை நின்றநீயின் டெய்துவ தியம்புகென்னத்
துவ்விடக் களத்தான்சென்னிச் சூட்டினிற் கழித்ததெனறே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிரம்மதேவன் கவலையுற்று நிற்கும்போது, சிவனுடைய
சடாமகுடத்திலிருந்து கீழே யிறங்கிவருகிற அழகிய மடலையுடைய தாழம்பூவைக்
கண்டு நீயெங்கிருந் தெவ்விடஞ்செல்லுகிறா யென்றுகேட்க, விஷ்ணுண்ட கண்ட
ணை பரமேசுவரன் சடைமுடியிலிருந்து கழித்துவிட்டபடியினு லங்கிருந்து வரு
கிறேனென்று சொல்லியது—எ-று. (ரு)

கேதகை யோதக்கேட்ட கிளர்சிறை யோசித்திந்தப்
போதினில் மாயன்றனைப் புகுந்துநாம் வெல்வோமென்றே
யீதென வறியேனெந்தை யெழில்முடி யெனக்கோர்நன்பு
குதினி யுரைப்பவேண்டுந் துணர்ப்பெருங் கைதாயெனறான்.

(இ-ள்.) அப்படி தாழ்மடற்பூ சொன்னதைக் கேட்டு அன்னவடிவான பிரம்
மதேவன் யோசனைசெய்து இப்போ திதனைக்கொண்டு சென்று விஷ்ணுவை நாம்
வெல்லுவோமென் றெண்ணி ஓ கேதகைப்பூவே, சிவனுடைய முடியை யணுவ
ளவுக்கானேன் நீயெனக்கொரு சகாயமாகவந்து பொய்ச்சாட்சி சொல்லவேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொண்டான்—எ-று (சு)

என்றபோ தவன்றன்கூட வெழுந்துசெம் மடற்பூங்கைதை
மன்றலந் துளபங்காண மயக்குறும் காலையோதுங்
கொன்றையஞ் சடி லங்கண்டேன கோதில்கே தகையீதென்பால்
வென்றியீ தவனறனசென்னி வேணியி லிருந்ததென்றான்.

(இ-ள்.) கேதகைப்பூவும் அதற்குச் சம்மதித்துப் பிரம்மதேவனுடனே புறப்ப
ட்டுக் கீழே யிறங்கிவந்து அடியைக்காணாமல் மயங்கிநிற்கின்ற விஷ்ணுதேவரைக்
கண்டு நான் சிவனுடைய கொன்றைமாலையுடைய வழகிய சடைமுடியைக் கண்டே
ன், சிவன் சடையிற்றரிததிருந்து கழித்துவிட்ட கேதகைப்பூ விதோபாரு மிதவே
சாட்சி, நீ தோவையடைந்தாய நான் வெற்றியடைந்தே னென்று பொய்சொன்
னன் பிரம்மதேவன்—எ-று. (ஏ)

கரியிது கரியோய்வெங்கைக் களிற்றினை யுரித்தார்சென்னி
விரிசடை முடியைக்கண்டேன் விண்ணீடு காணுய்கொல்லோ

அரிதிருக் கமலபாதம் யானனுவேனுங் காணேன
றெறிவரு கமலத்தோயென் செய்வதென் னுண்மையென்றான்.

(இ-ள்.) வாரீர் விஷ்ணுவே. இந்த வேலைட்டூ சாட்சியாக வெவவிய துதிக் கையுடைய யானையை யுரித்துப்போத்த சிவனுடைய விரிந்த சடைமடியை நான் கண்டேன், நீர் சுவாமி அடியைக் காணீரோயென்று சொன்னான். அதற்கு விஷ்ணு சொல்லுகிறார் வாரீர் பிரம்மாவே, சிவனுடைய இரண்டு சேர்பாதகமலங்களை நான் னுவனவுங்காணே னினி யென்னசெய்வே னுள்ளபடியென்றான் விஷ்ணு—எ-று.

அயன்புக நியபொப்பு மரிபுகல் வாய்மைமெய்யும்
புயங்கபூ டணத்தாருள்ளப் புந்தியி னுணர்நதுதோன்றி
நயந்துமா யனைவேதாவை நடுங்குவோர் சிரத்தைமாற்றி
வயங்கெழு மாயன்கோவில் வாழ்வுல களைத்தமைத்தார்.

(இ-ள்.) இப்படிப் பிரம்மதேவன் சொல்லிய பொய்யும், விஷ்ணுமூர்த்தி சொ ன்ன மெய்யு மிவ்விரண்டையும் நாகாபரணமான பரமேஸ்வரர் தமது திருவள்ளத் திலுணர்ந்து அவர்களுக் கெதிரவந்துநின் ன நீ இந்தப்பொப் சொல்லாமாவென் னு பிரம்மதேவன் சிரசுகளி லொருசிரசைக் கிள்ளியெறிந்தார். விஷ்ணுவைப்பார் த்து பிரியவசனங் கூறி விஷ்ணுஸ்தலம் உலகமெங்கும் விளங்கித் துதிக்கும்படி அ ருள்செய்தார் சிவன்—எ-று. (க)

பிரமனுக் குலகமெங்கும் பெருகுமா லையங் ள்மாற்றிப்
பரமனங் னனமகனற பான்மையா லவற்றைத்தீர்ப்ப
வருணையிற் பூசைகடர்நது மனந்தமா தலத்தர்ச்சித்துந்
தெருளுமற் றவிராகைச் சிலம்பினைத் தேடிச் சென்றான்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரம்மதேவனுக்கு உலகங்களிலெங்கும் கோவில் பூசையில் லாமல் தவிர்ந்தும் சிவன் றன்னைக் கோபித் தகன்றபடியினாலே அக்குற்றம் நீரும் பொருட்டுத் திருவண்ணாமலைக்கு வந்து ஒருணைவிவரணைப் பூசித்து. அனந்தசிவ ஸ்தலங்களில் சிவனையர்ச்சித்து மக்குறறங்கள் திராதபடியினாலே திருநாககிரி ஸ்த லத்தைத் தேடிப்போனான்—எ-று. (க0)

திருக்கயி லாயமென்னுந் தென்றிசைச் செங்கோட்டெய்தி
நெருக்கயி லாயபொருட்கண் ணேரிழை பங்கரீபோற்றி
யிருக்கையி லாயன் றிர்த்தந் திசைச் சென்ற தன்னிற்
றருக்கையி லாயபிரம்ம தண்டனோி தீர்த்தங்கண்டான்.

(இ-ள்.) தென்றிசையிலிருக்கும் கயிலாயமென்னுந் திருச்செங்கோட்டிற் செ ன்று குழையை நெருக்குகின்ற வேல்போன்ற அழகிய கண்களையுடைய உமை யொருபாகனா முப்பொழுதும் ஆகமப்படியே பூசைசெய்து வணங்கித்துதித்து அ ங்வனம் வசிக்கிருக்கும்போது, விஷ்ணுதீர்த்தத்திற்கு மீசானியபக்கத்தி லொருதீர் த்தத்தைக்கண் டதில் வேதமந்திரங்களை யாவாகித்துத் தன்பெயரால் பிரமதி த்த மென்று விளங்கச்செய்தான்—எ-று. (கக)

கண்டதண் டர்த்தமழங்கிக் கமலமீ தமலவேதன்
கொண்டலி னியிப்பூங்கோதை குலவொரு பாகுகை

விண்ணின் முளைத்தபச்சை விமலனை நாளும்போற்றி
யண்டிய நவைகடர்ந்த தறிந்தனஞ் சிறிதுசொல்வாம்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரமதீர்த்தத்தில் நாளுக்குநாள் பிரமதேவன் மூழ்கி புனிதனாக கார்மேகம்போன்று வண்டுகள் மொய்க்கின்ற புஷ்பமாலையுடைய யுகிய கூந்தலையுடைய உமையொருபாகம் பிரியாத அர்த்தநாரீசுவரனை நாககிரியில் வசித்திருந்த பச்சைநிறத் திருமேனியையுடைய வழகிய விமலனை நாள்தோறும் பூசித்து தன்னைப்பற்றிய சர்வபாவ குற்றங்கள் தீர்ந்ததை அவையறிந்தமட்டிஞ் சொல்லுகிறோமென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்—எ-று. (கஉ)

வரதிலோர்த் தமைமேன்மோக மனத்திரு ளனைத் தூர்ங்கி
பரதல மனைத்துமாகப் படைத்தன னைத்துமன்றே
சிரதலத் தறுமுகேசன் செயிர்த்தயே தங்கனீங்கி
புரதல நாகவெற்பிற் புகுநதுமெப்ப் போதம்பெற்றான்

(இ-ள்.) முற்காலத்திலே அந்த கிலோர்த்தமையைக்கண்டு மோகம்கொண்ட அஞ்ஞான மனவிருந்தீங்கி உலகங்களைத்தையுடைய சிவம த்தான் அதுவல்லாமல் ஆறுமுகப் பெருமாள் குட்டிச் சிறையிலிட்ட மனதகிலேசமுந் தீர்ந்து சகல ஸ்தலமும் புகழப்பட்ட திருநாககிரியில் வந்து மெஞ்ஞானபோதமும் பெற்றுக்கொண்டான்—எ-று. (கக)

முன்னறு முகனாகேட்ப மொழிந்தறி யாதபோத
மன்னெடு நாகவெற்ப னருச்சனை யதனாற்பெற்றான்
மனனிய நவைகளையாவு மாற்றின னுமையோர்பாகன
பின்னொருக் காலும்நீங்காப் பெருந்தவம் புரியலுற்றான்.

(இ-ள்.) முன்னொருநாளிலே ஆறுமுகப்பெருமாள் வேத முதற்பொருள் கேட்க அது சொல்லத்தெரியாமல் மயங்கின பொருட்போதமு ஹநாககிரியீஸ்வரனை யர்ச்சனைசெய்த முயற்சியாற் பெற்றான், தன்னைப்பற்றிய சகல பாவகர்மமெல்லாம் தீர்ந்து நிஷக்களங்க சுத்த பவுத்திரனாகக் கிருபைகூர்ந்து இரட்சித்தார் அர்த்தநாரீஸ்வர சுவாமி, அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு பிரியாம லிருக்கவெண்ணிப் பெருமையான தவஞ்செய்யலுற்றான் பிரமதேவன்—எ-று. (கச)

பிரமகற் பங்களந்தம் பிறந்தபே ரூழிகாலம்
அரனுறைச் செங்கோட்டென்று மழிவறு முறையுளீதென்
றுரிமையி எனகவான்றேவ ருயர்முனி வரர்நால்வேதர்
பனாயொரு பாகன்பாதம் பணித்தொழில் பயிற்றினின்றுன்.

(இ-ள்.) பிரமகற்பாங்கிரங்கள் பிறந்து நிறைந்துவந்த மகா பேரூழிகாலத்திலும் சிவன் பிரியாமலிருக்கின்ற திருச்செங்கோட்டி. வென்றைக்கும் அழிவில்லாம லிருப்பதை தங்களறிவினாலறிந்து தேவர் முனிவர் நான்மறைவேதியர் சுத்தநாமாக யிங்கிருக்கின்றொன்றறிந்து பிரமதேவ னுமையொருபாகன் பாதங்களிற் பணிந்து பூசித்துக்கொண்டிருந்தான்—எ-று. (கரு)

ஆதிகே சுவனாப்பெற்ற வையனென் றறிந்துவேத
நீதியின் குமாங்களானார் நிறைந்தன வெனவுட்கொண்டு
மாதொரு பங்கன்கந்தன் மாமுகன் மகிழ்ந்துதெய்வச்
சீதமென் றீர்த்தங்கண்ட செங்குவ டென்றுநீங்கான்.

(இ-ள்.) தன்னேப்பெற்ற ஆதிகேசவ மூர்த்தியையும் வேதநெறியையுடைய முனிவர் கூட்டத்தையும் அர்த்தநாரீஸ்வரரையும் கந்தசுவாமியையும் ஆனைமுகத் தையுடைய விராயக மூர்த்தியையுங் குளிர்ந்த மேன்மையுடைய தேவதீர்த்தங்களை யுங் கண்டு மகா சிவஸ்தல மிதுவென்று மனமகிழ்ச்சியுடனே திருச்செங்கோட்டில் நீங்காமல் வசித்திருந்தான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (கௌ)

புண்டரீ கப்பொன்னுந்தி பொன்றிய நாளுஞ்செய்த
வண்டரண் டங்களெல்லா மடங்குமிவ் வராமீசென்றும்
விண்டுமூ வுலகிற்செல்ல வெற்பினிற் பிலத்துவார
முண்டென வுணர்ந்துமாய்ந்தா லுயிர்தரு மருந்துண்டென்றும்.

(இ-ள்.) அழகிய பத்மநாபனாகிய லிஷ்டாணு கர்ப்பாந்த முடிவிலுஞ் சிவன் கிரு பையாலுண்டான அண்டரண்ட பகிரண்டங்களெல்லா மடங்கு மிர்த்தக்கிரியில் திரி லோகங்களுக்குஞ் சென்று மீள இம்மலையிற் பிலத்துவாரமுண்டென்றும் இறந்தா லும் பிராணனைத் தருவிற் மருந்துண்டென்றுந் தெரிந்து பின்னையும் நீனைத்துச் சொ ல்லுவான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (கௌ)

வெள்ளியங் கிரியிலுள்ள வியப்பினு மிருந்தமற்
வுள்ளன வனந்தமிந்த வுரகசெங் கோட்டிலென்றுந்
தெள்ளிய தீர்த்தந்தானந் தெய்வமாம் பலனிம்மூன்றும்
புள்ளணிக் கடுக்கைவெய்ந்தோன் புணர்ந்திவ ணிருந்ததென்றும்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீகயிலாசகிரியி லுண்டான மகிமைமையப் பார்க்கிலும் உனந்தந் கோடி மகிமைகளிந்த திருநாக கிரியிலுண்டென்று சென்றமையான தீர்த்த மடத் துவமும் உத்தலமகத்துவமும் மூர்த்தி மகத்துவமும் இம்மூன்று மகத்துவங்களுந்தே ன் கமழுகின்ற கொண்டமாலைகுடிய பரமேஸ்வரன் உண்டாக்கிவைத்துத் தாமும் அர்த்தநாரீஸ்வரராக இங்ஙனமெழுந்தருளி யிருக்கின்றாரென்று தெரிந்துணர்ந்தான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (கௌ)

தனக்குறு வரங்களெல்லாந் தவத்தினிற் றந்ததென்று
மனத்துறு வனசநீங்கா தமைந்ததென் னுணர்ந்துந்தன்பொற்
கனத்துறு பிரமலோகங் கையகன் றுலும்பெம்மான்
நினத்துறு செங்கோடெங்கள் திசைமுகன் நினமுநீங்கான்.

(இ-ள்.) தனக்குண்டாகிய வரங்களெல்லாம் தவமுயற்சியிற் கொடுத்ததென் றுந் தன்னுடைய மனத்தாமனாயிற் பிரியாமலிருக்கின்றார் சிவனென்றுணர்ந்தும் தனது பொன்மயமான பெருமையையுடைய பிரம்மலோகத்தைக் கைவிட்டாலும் நம்முடைய கர்த்தா நித்தியரா யமர்த்திருக்கின்ற திருச்செங்கோட்டித் தலத்தை ஒரு ரொடிப்பொழுதும் விட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்றார் சுதர்முகப்பிரமன்—எ-று. (கௌ)

அயன்றருந் தெய்வதீர்த்தத் தரும்பலங் காண்டத்தீர்த்தம்
பயன்பெற வுரைப்பாம்வேதன் பணிமுதல் யுகத்தின்போற்றி
நயன்றரப் புகன்றபாங்கர் நயந்துறச் செவியுட்கொண்டோர்
முயன்றமா தவமுஞ்சீரு முத்தியுஞ் சேர்வொன்றார்.

(இ-ள்.) பிரம்மதேவனுளிய தெய்வதீர்த்தத்தின் பலனை மேலே தீர்த்தகா
ண்டத்தில் தெரியப்படச் சொல்லுகிறோம், கிளோதாயுகத்தில் பிரம்மன்பூசுத்த திரு
ப்பாடச்சுருக்கத்தை யன்புடனே செவிஞ்ஞிரக் கேட்டவர்கள் தவங்கள் நிறைவே
றி முடிவில் முத்தியும் சேர்வார்கள்—எ-று. (உ௦)

மாமறை யவர்தொல்வேந்தர் வணிகர்பின் னவர்யாடோனார்
தேமலர்க் கரங்களுக்கப்பிச் செங்குவ டதனைச்சூழ்ந்து
பூமகி தலத்திற் போற்றிப் புண்டரீ கத்தான்பூசை
தாமுற வுரைத்தாற்றித் தலைவிதி யழிப்பன்வேதன்.

(இ-ள்) மேன்மையாகிய மறையவர்கள், அரசர்கள், வைசியர்கள், சூதகிரர்க
ள், இவர்கள் யாவரானாலும் தங்கள் தங்கள் கைகளைக்கூப்பி நமஸ்கரித்துத் திருநா
ககிரியைச் சுற்றித் துகித்துப் பிரமன்பூசைச் சுருக்கத்தைப் பாராயணஞ் செய்தவர்
களுக்கெல்லாம் மேலெழுதிய விதியை அழித்துவிடுவான் பிரம்மதேவன்—எ-று.

முதலும மாயோன்பூசை முயன்றதூந் திரோதந்தன்னிற்
புதுமல ருந்திவந்த புங்கவன் பூசையாவும்
விதமுறக் கற்றோர்கேட்ப விரும்பினர் வினைந்துகேட்போர்.
கதிபலன் பெறுவாரிணிக் கமலையோ ரிரண்டுஞ்சேரும்.

(இ-ள்.) கிளோதாயுகத்தில் விஷ்ணுபூசைச் சுருக்கத்தையும் கிளோதாயுகத்தில் பிர
மன் பூசைச் சுருக்கத்தையும் கற்றவர்களும் கேட்கவிரும்புமுற்றவர்களும் அன்புட
னே கேட்டபேர்களும் அவரவரிஷ்டப்படிக்குப் பலபல கதிகளும் பெறுவார்கள்
இலட்சுமி கடாசுமுஞ் சரஸ்வதி விலாசமும் பெற்று வாழ்வார்கள்—எ-று. (உ௧)

பிரமபூ சனையைப்போற்றிற் பிராமண பூசைக்கொப்பா
யுரைதரும் வேதனபூசை யோதிலவ் வுயர்வுதானு
மரஹர செங்கோட்டெய்தி யாரவர் புராணங்கூற்றிற்
பரகதி வருமாறெம்மாற் பகர்வரி தெனரார்குதர்.

(இ-ள்.) பிரமன் பூசுத்ததைப் புகழ்ந்து போற்றி செய்தவர்களுக்கு பிராமண
பூசைபலனுண்டாகுஞ் சொல்லுதற்கரிய பிரமன் பூசைப்பாடல்களைப் படித்தாலு ம
ந்தப் பலனுண்டாகும், அரஹரசத்தஞ் செய்து யாதாமொருவர் திருச்செங்கோட்டு
ஸ்தலத்தில் வந்து சேர்ந்து சுவாமியைச் சேவித்து ஸ்தலவாசஞ் செய்தவர்களுக்கு வ
ரும்பலன்களை இவ்வளவென்று நம்மாலே சொல்லிமுடியாதென்று சூதமுனிவர் தி
ருவாய் மலர்த்தருளினார்—எ-று. (உ௨)

பிரமன் பூசைச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஐ_ திரு விருத்தம்—௨௦௪.

து ற் கை பூ சை ச் ச ரு க் க ம்.

தவாமறைப்பிர மன்பணுவெற்பினிற் றங்கியேகம லத்தடங்கண்மிபின்
சிவாதரம்பெறு மர்ச்சனையின்படி செப்பினோமெண் டிருப்புயச்சேயினை
கவானுடத்த் கனகச்செம்பட்டினுள் கன்னியுன்னிய காரியநல்குவாள் ட்ரம்.
அவாபரத்தினிற் சோதியைப்போற்றிய அற்கைபூசனை சொல்லத்தடவரு

(இ-ள்.) நிறைந்த வேதங்களை யோதுகின்ற பிரம்மதேவன் இருநாககிரியிலவந்
து ஒரு தீர்த்தமுண்டுசெய்து சிவனைப் பூசித்த முறைமையைச் சொன்னோமே. இனி
எட்டுப்புயத்தவளாய் சொன்ன நிறம்பொருந்திய சிவந்த பட்டெடை யுடைய இடைய
யுடையவளாய் நினைத்தவரங்களைத் தருகின்றவளா யென்றைக்கு மழிவிலலாத
துற்காதேவி துவாபரயுகத்தி லுமையொருபாகனாப் பூசித்த முறைமையைச் சொல்
லுகிறோம் கேளுங்கள் முனிவர்களே என்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-று. (க)

போர்ப்படைத்து வருமகிடாகரன் பூசன்மாற்றிப் புகுந்தருணசலத்,
தேர்ப்படைத்த கடாம்குடத்தலை யிவ்வதைத்தநி லீர்வடிவாட்கழிஇச், சூ
படைத்த சுணைக்கரை வைகலாற் சோனைவெற்பிற் சுணைக்கரைத் துற்கை
யென், ரோர்ப்படைத்திறற் பேர்ப்படைத்தாளவ னுள்ளிருந்த சிவலிங்கமென்
றரோ.

(இ-ள்.) முன்னொருநாள் போராடத் துடங்கிவந்த மகிடாகுரனைச் சங்கரித்
துத் திருவண்ணாமலையி லெழுந்தருளி அழகிய மகிட னெருமைக்கடாத்தலையில திர்
த்தனஞ்செய்த துற்காதேவி கையிலிருந்த கூரியவானைக்கழுவி சூரவீரத்தை யுடை
யவளாய், அங்கொரு சுணைக்கரையிலிருந்து தவஞ்செய்து வசித்திருந்தபடியினால்
திருவருணைச் சுணைக்கரைத் துற்கையென்று வெற்றிபொருந்திய ஒருபெயரைப் பெ
ற்றான், சங்கரித்த மகிடாகுர னுடற்குள்ளிருந்தது ஒருசிவலிங்கம்—எ-று. அ
வென்ப தசைச்சொல். (ஈ)

அந்தலிங்க மருந்தவன்றன்னே முன் னுத்தலாலவ னர்ச்சித்ததாமரு
அந்துதானவன் கண்டத்துணிற்றலா லோங்குபூச ஓடற்றித் தடிந்தநாள்
விந்தைகையினும் வாளினும்பற்றி விடாதுபோமகி டாகுரன்சாய்கையும்
வந்துபற்றி மலைதலைக்கண்டன மலைச்சுணைக்குளம் மத்தனைவைத்தனள்.

(இ-ள்.) அந்தச் சிவலிங்கமானது ஒரு முனிசுவரன் பூசைபண்ணினது, மகி
டாகுரன்வந்து அந்தமுனிவனை விழுங்கினு னன்றுதொட்டு மயிடன் கண்டத்துள்
இருந்தது, அந்தலிங்க மப்போது மயிடன் றலையைவெட்டி மிதித்த துரகையம்ம
ன் கையிலும் வாளிலும் பற்றிவிடாமல் மகிடாகுரன் சாய்கையும்வந்து பின்றுடர்
து போர்செய்வதுங்கண்டு அந்தலிங்கத்தை அண்ணாமலைச் சுனையினிடத்திலே வை
த்தான் துற்கையம்மன்—எ-று. (ஈ)

வைத்துநித்த மருணைப்பிரான்கழிஸ் வாழ்த்தியேத்தி வணங்கின ட்ருகை
யத்திலங்க சுரன்வலிநீக்கினு லாளருணையிச னருள்புரிநேரிநால்

முத்திமேவிய தில்லைபுனிற்சிவ லிங்கநாதனை முன்வைத்திறைஞ்சியே
சித்தித்தந்தரு ளிவ்வசுரன்செயல் தீர்த்தல்வேண்டு மெனத்துதிசெப்பினான்.

(இ-ள்.) அப்படி யந்தலிங்கத்தைச் சீரையில்லைத்து நித்தியம் அருணாசலீஸ்
வரன் பாதத்தைப் பூசித்துத் தவஞ்செய்திருந்தான் துற்காதேவி, அங்ஙனம் மகிடா
ரூரன் பிரமஹத்தி போகாததனால் அருணாசலீஸ்வர னருளினிலே கரூரமுத்தி தரு
வதாகிய தில்லைத்தலத்திலவந்து அந்தச் சிவலிங்கமூர்த்தியை முன்வைத்துப் பூசித்
து வணங்கினான், சுவாமி யெனக்குச் சித்தியாக இந்த மகிடாரூரன் பிரமஹத்தி தீர்
த்தருளவேண்டுமென்று மிகவுந் தோத்திரஞ்செய்து நமஸ்கரித்தான்—எ-று. (ச)

தில்லைநாயக மூவீர்களுயக தெய்வநாயக தெய்வச்சிதம்பர
வல்லன்யானென நாடகனின்னுடன் வாதுசெய்தவென் மாசுமகற்றவு
மல்லல்வெவ்வினையாற்றவுநீயெனக்கருளுமென்றுவ ன்நிற்கையறைந்தபின்
குல்லைமார்பன்பதஞ்சலியஞ்சலிகொண்டபொன்னம்பலத்தினர்கூறுவான்

(இ-ள்.) சுவாமி தில்லைச் சிதம்பர பீஸ்வரோ, திரிமூர்த்திகளுக்கு மேலான தெ
ய்வநாயகனோ, தில்லிய சிதம்பர நடராசனோ, அன்றொருநான் நான் வெகு வல்லவ
ளென்று காளியாகிவந்து எதிர்த்து உம்முடன் வாதுபெரிசிர்த்தனஞ்செய்த குற்
றத்தை, பின்னும் நான்செய்த வினைகளெல்லாந்தீர்த்து தேவரீர் கிருபைசெய்தரு
ளவேண்டுமென்று துற்கைசொல்ல, குல்லைமார்பன் பதஞ்சலி யஞ்சலிசெய்து வண
ங்காநின்ற கனகசபாபதிமூர்த்தி சொல்லுகிறார்—எ-று. (ரு)

யாமுமம்மலை மீதிற்பிராட்டியு மினிதுறைந்தக லாவெழிலாயினம்
பூமலர்த்தடஞ்சோலையுங்கங்கையும பொய்கைபெங்கும்பொலிநிற்கற்றன்
சேமநாக மலையெனும்பேரின செய்யகோட்டின் சிரோகத்திலின்புறக்
காமரங்கம் லத்தனுமாயனுங் காநலுற்றன கந்தர்விடாதன.

(இ-ள்.) வாராய் துற்கையே, அழகிய புட்பக வணங்களுங் கற்பகச்சோலை
களுங் கங்கைமுதலான சகலதீர்த்தங்களும் நிறைந்திருக்கின்ற சொன்னமயமான
திருநாககிரியென்னும் ஒருமலை யிருக்கின்றது, அம்மலைச் சிகரத்தில் நாமும் பார்வ
தாதேவியும் ஏகசரீரமாகி அர்த்தநாரீஸ்வர முகூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றோ
ம், அழகிய பிரமனும் விஷ்ணுவும் ஆசையுற்று, கந்தசுவாமியும் பிரியாமலிருக்கின்
ற மகாஸ்தலமென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ்சொல்லுவார் சுவாமி—எ-று. (சு)

மாயன்வெவ்வினை பங்கயன்வெவ்வினை மாற்றியாற்ற லளித்தன தென்கயி
லாயமாயின மேருவின்பொன்முடி யாயநம்மலிங் கத்தணிபுள்ளன
சேயதேவர் முனிவர்க்கும்திருச் செங்கனக்கிரி யொன்றுளதங்ஙனம் ன்ருர்.
போயிறைஞ்சுகி நின்னவைபரவையும் போதும்போதம் பிறக்குமென்றேதி

(இ-ள்.) வாராய் துற்கையே, பின்னையமந்த நாககிரிஸ்தலத்தில் என்னைப்பூ
சித்த விஷ்ணு பிரம்மா விவ்விருவருடைய வினைகளெல்லாந் தீர்த்து மகாவலுமை
பெற்றார்கள். தெட்சணகயிலாசம், அது மகாமேருபோற் சிகரம், அது நமது லிங்
கத்தழகுபெற்று யிருக்கின்றது, தேவர்கள் முனிவர்க ளனைவரும் சூழ்ந்து சேவிக
ருந் திருச்செங்கோடென்றொரு ஸ்தல மேருகுத்தினையில் சிறந்திருக்கின்றது,

அந்தஸ்தலத்தில் சென்றுச் சேர்ந்து நம்மைப்பூசித்தா லுன்னெப்பரிய பிரமஹத்தி முதலான பாவ கர்மங்களெல்லாம் தீரும், அங்ஙனம் போவாயென்று விடைகொடுத்தருளினார்—எ-று. (௭)

நம்பராடக மன்றுட்சிதம்பர நாதரோதவன் கைசயிலமே லும்பர்போற்றவுமாபதியைத்தொழு துவகையாற்புகுந்தாள் கலைபூர்தியாள் தம்பமாயசெங் கோட்டினிற்சார்ந்தபின் சமரவேல்மகி டாகுரன்சாபம்போ யம்புவித்தலத் தன்னவன் றுனுமவ் வசலசேர்வையரி னுல்முத்தியாயினா

(இ-ள்.) கனகசபை நடராசரான சிதம்பரோஸ்வரர் விடைகொடுத்தருள துங் காதேவி அங்கிருந்து புறப்பட்டு நாககிரியை நோக்கித் தேவர்கள் போற்றச் சிவனைப் பூசைசெய்வதற்குச் சீககிரமா-வசுது சேர்த்தாள் கலைவாகன முடையவன், சலின யில்லாத திருச்செங்கோட்டுக்குவந்து சேர்ந்த பின்பு கிரிதெரிசன மகிமையினாலே வெற்றிவேலையுடைய மகிடாகுரன் சாபமும் விமோசனமாய் திருநாககிரி தரிசன த்தினாலே முத்திபெற்றான்—எ-று. (௮)

அம்மைகாளி யழகின்றலைவியென் றுங்கடைந்தர னர்ச்சனைசெய்துதன் விம்மிதத்தோர்விபங் கனைத்தீர்த்தமும்வெற்றிலாக்ரியமென் களைமூழ்கியச் செம்மலர்த்தடஞ்சோலைப்பணிமலைச்சேர்வைசெய்தெழு கன்னியர்குழந்தரத் தம்மனத்திறுமபொழித்தவ்வணாச் சாரல்வையிசச்சம்புனைப்போற்றினாள்

(இ-ள்.) அம்மையென்றுங் காளியென்று மழகிய நாயகியென்றும் பெயர்கள் பெற்றுத் திருநாககிரியில் வந்துசேர்ந்து சிவனைப்பூசித்து வணங்கினபின்பு, மேன் மையுடைய தன்பெயரா லொரு தீர்த்தமுண்டாக்கி அந்தத் தீர்த்தத்தில் திணுகின முழகி நேமத்துடனே அழகிய புட்பவனஞ்சூழ்ந்த இந்த நாககிரியைப் பிரதட்சண னு செய்து நமஸ்கரித்துப் போற்றிசெய்து சத்தகன்னியர்கள் சூழ்ந்துவர தன்னு டைய மனத்துயாமெல்லா மொழித்துப் புனிகியாக வம்மலைச்சாரலி லமர்ந்து அர்த் தநாரீஸ்வரனாப் போற்றிசெய்கிருக்கிறாள் துற்கையம்மன்—எ-று. (௯)

துற்கைதீர்த்த மெனும்புனல் வண்மையைத் தொகையிலோதுவார் துற் கையின்பூசனை, சொற்கனரிந்து சுராதியர்மோனியர் தூயபாத நினைந்துசெவ் வேளடி, யற்பகற்றொழு தம்மைபங்காளனை யர்ச்சனைத்தொழில் முற்றினர் தம்பல, நெற்கும்வேத விபாசருக்கும்பகர் தின்னதெனனப் படாதென் றியம்பினார்.

(இ-ள்.) அந்த துர்கைதீர்த்தத்தின் மகிமைப்பலன்களை மேலே தீர்த்தகாண் டத்தில் சொல்லுகிறோம், துற்கை பூசித்த முறைமையைப் புகழ்ந்து கனிவுடனே தேவர்கள் முனிவர்கள் கிவ்வியபாதங்களை நினைத்துக் குமாரர்பாதங்களையு மிராப் பக லிருபொழுதுத்தொழுது, அர்த்தநாரீஸ்வரனா அருச்சித்தவர்கள் பெறும்பலனை என்னாலும் வேதவியாசராலு மின்னபடியென்று சொல்லக்கூடாதென்று சொன் னார் சூதமுனிவர்—எ-று. (௧௦)

ஆளியூர்தி யரவாபரணிமா தமலைகுவி யரும்பட்டுடையினாள்
காளிகூளிப் படையின ளெண்புகக் கன்னியங்கைக் கபாலதாராடவி

தாளிநேய முறப்பணிந்தங்கவ டருகனைப்புனல் சாரந்தவனும்மென
னுளுமோதித் துவாபரவாச்சனை நணபுகூரந்தவர் நற்கதிசேர்வரால்.

(இ-ள) அளிவாகனி, கரவபூவுணி, நிராமலி, அமலி, திரிசூலி, செம்பட்டினெட
யாள, காளி, பேயப்படைபுடையவன், எட்டுப்புயங்கனையுடைய கன்னிகை, அகந
கையிற் கபாலநதிரித் ஆடலவினோதி, துறகாதேவி பாதங்களை யன்புடனே தொ
ழுது துதித்த துறகைநீர்த்தத்தில மூழ்கித் துறகை பெயாகளை யென்னும் வழுத
தித் துவாபரபுகத்தில் துறகைபூசனை முறையை அன்புடனே புகழ்ந்த புண்ணிய
வான்கள் சிவகதிசோவாகுள்—எ-று (கக)

துறகைபூசைச்சருக்க முற்றிற்று

ஆட திரு விருத்தம்—௩ கடு

ஆதிசேடன்பூசைச் சருக்கம்.

மூவாபூசைபு மூவுகத்தடைவினில் மொழிசூற்றே
மாவராவினு கரசஞ்ஞ் சேடனல்லறத்தார்
கோவளித்தருள் கோதைசெங்கோட்டினிற் கோமூன்றான்
பாவலாபுகழ பங்கயபத்தத்தொழில் பகாகினரேம்

(இ-ள) மூன்றுபுகத்திலும் மூன்றுபோபூசிடத் முறைமையைச் சொன்னோமே
இனி கலியுகத்தாதினில் நாகராஜனை ஆதிசேடன நல்ல வரங்களைக் குறித்து சூட்
ககபதவியைத்தருகின்ற கோதைநகரிலிருக்கும் திருச்செங்கோட்டில் திரிநேத்திர
தாரியாகிய பரமசிவனது பங்கய பாதங்களைப் பூசிடத் முறையைச் சொல்லுகிறோம்
கேளுங்கள் முனிவர்களேயென்று சொல்லவந்தான் சூதமுனிவர்—எ-று. (க)

திரிபுரங்களைச் செய்தித்தவநாளினிற் புயபலசேடன
பரிபுரந்தரு பதத்தியோபங்களைப் பணிந்தேற்றிக்
கரிபுரம்பட லுரித்தகங்காளவிக கயிராயக
கிரிபுரங்களி லெயதுமோவெனக்கிது கிளரத்தென்றான்.

(இ-ள) பரமேஸ்வரன் திரிபுரத்தனம் பண்ணின் நாளிலே புயபலமுடைய
சேடன சிலம்பணிந்த பாதங்கனையுடைய பாவலிசமேதான பரமசிவனை வணங்
கித் துதித்து, யானையை யுரித்துப்போர்த்த கங்காளமூத்தியே இத்தக கயிலாசப்
பதிபைப்போலும் பூமண்டலத்தில் மகாமகிமையுடைய சிவஸ்தலமுண்டோ என்க
குத் தெரியப்படச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டான் நாகராஜன்—எ-று. (உ)

என்றுபோதினி லீசனங்கியம்புவ திமையோருந்
துன்றுமாலயன் முதலியவனைவருந் தொல்லோரு
மொன்றுபோலநின் றுதவுதெனபூமியி லுயர்மேற்பால்
மன்றலந்திரு வதுவைகண்டஞ்சலி வகைசெய்தார்

(இ-ள) இப்படி நாகராஜன் கேட்டபோது பரமேசுவரன் சொல்வது வாராய நாகராஜனே, தெட்சணபூமியில் தேவர்கள், முனிவர்கள், பிரமன், விஷ்ணு, தேவேந்திரன் முதலான மேலோரக ளினைவரும் ஒன்றுபடக்கூடி திருநாககிரியில் உமையும் நாமும் ஏகரூபமாய்ச் சிறந்திருமணக்கோலமான அர்த்தநரிஸ்வர முகர்த்தத்தைக் கண்ணுளிரக்கண்டு தெரிசித்து அஞ்சலியுதராயப் பிரியாமல கிடைத்திருக்கின்றனான்று பிண்ணையுஞ் சொல்லுவாரா—எ-று. (க)

அந்தமாகிரி மேருவினமுடியடி போந்திருகு
வந்தநாளினி லுத்தரினவடிவிலில் வளநதோயகும்
பந்தபாதகம் பறித்திடுமுலமதவம் பலிப்பாரு
மிந்தமாமலை கயிலையினுமநடக்க கினிதாமால்

(இ-ள) அந்தத்திருநாககிரி மகாமேருகிரியின் கொடுமுடி யதனைப்பெடாதது வாயவு கொண்டிவந்து தென்பூமியில் வைத்தது, அன்றமுத லுனவடிவாகவே வளநதோயகி விளங்கியிருக்கின்றது பந்தமாகிய பாவம் யாவையும் கீவரத்திசெய்யு முமையவள தவம்பலிதமான மலையது, கயிலாசகிரியைப்பராக்கிலும் நமக்கு மிகவும் பிரியமான தலம் அதுவென்று பிண்ணையுஞ் சொல்லுவாரா—எ-று. (ச)

மா லுமலவிடை வணங்கிநம்மொடுபணி வணாமிது
சாலரினறன னுடையவைகுந்தமு மெனலாமால்
கோலானமுகன் ரெழுதகோகனகமாஞ் செங்கோடு
குலிபோற்றியத தொலபுரங்காவலின் சுகமுற்றார்

(இ-ள.) அந்த திருநாககிரிதலத்தில் முன்பு விஷ்ணுவரது நமமைப்பிசித்து வரங்கி நம்மைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்றா, அதனாலே அதனை வைகுந்தமென்ன லாரும், அழகிய சதாமுகப்பிரமமாவந்து பிசித்து வணங்கி நமமுடனேகூட விருக்கின்றார், அதினாலது கோகனகபாவத மென்னலாரும், துறகைவந்து பிசித்து வரங்கி யங்ஙனம்பிரியாமல அந்ததலத்திற்குக் காவலராக் சுகமுற்றிருக்கின்றா னென்று சொன்னா பரமேசுவரன்—எ-று. (ரு)

என்னவைம்முக னிரண்டைஞ்ஞாறுமுக னினிதேத்தி
என்னையிங்கிவ ணையதியவென்னுடற் கிடராக
வெனை புங்கனை யிருணிற்றவெனவுமவந தெழுநகோல
மென்னவுன்னடி கண்டுபாதகமற வென்னாளு

(இ-ள) ஐந்துமுகச்சிவன் சொல்லக்கேட்டு ஆயிரமுகச்சேடன் அன்புடனே வணங்கி துதித்து சொல்லுகிறான், சுவாமி அடியேனை இவனன் இப்போது உடலிற்று விகாதமாக விருட்கூட்டம்போலவந்து தொடரத்தெழுமின பிர்மலத்திதோஷமெல்லாம் அந்ததலத்தில் உமது பாதங்களைப் பிசித்தவுடனே கீவராரணமாகும்படியிருப்பையவேண்டுமென்று மிகவும் வேண்டிக்கொண்டா ஐதிசேடன்—எ-று.

இப்படித்தொழு திறைஞ்சியசேடனுக்கிறையோனு
மப்படிச்செய்து மாடகவரையும் வளநதாறு
மொப்பிவனற்கு அனவலியூல்வலி யுளதாமால்
பைப்பண்டவிச சேடன்போய்ப்பணியெனப் பணிகூர்ந்தான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரத் தொழுது வணங்கி வேண்டிக்கொண்ட ஆதிசேட் னுக்குப் பரமேசுவரன் வாராய நாகராஜனே, அப்படியே யுன்கரு அனுக்கிரகஞ்செ ய்கிறோம், பொன்மலை சிகரமான திருச்செங்கோடு உன் வடிவாக வலிமையினாலே விளங்கியிருக்கின்றது, ஆகையா விப்பொழுதே நீ யந்த ஸ்தலத்திற்குப்போய்ச் சோ ந்து நம்மை யறநனங்கண்டு பணிந்து அர்ச்சித்துப் பூசையெயன்று விடைகொ ட்த்தருளினார், அப்படியே ஆதிசேடனும் புறப்பட்டுவந்தான்—எ-று. (எ)

வந்துதன்வடிவ வானசெங்கோட்டினை வலந்நெய்து
முந்துகந்தர்முன் னோனையன்னவரையம் முறையேததி
எந்தைநீயெனக் கீசனீதந்தைதா யெனப்போற்றிப்
பந்தமற்றனன பரமனைப்பரவியாச் சனைசெயவான்.

(இ-ள்.) அப்படி நாகராஜன் வந்து தன்வடிவான திருச்செங்கோட்டு நாககிரி யை வலம்வந்து முந்திய கந்தசுவாமி முதலாகிய தேவர்களை முறையாகக் கண்டு வணங்கி என்னுடைய எந்தையும், என்னும், என் தகப்பனும், தாயும், சகல மும் நீயேயென்று சிவனைத்தோததிரஞ்செய்து தன்னைப்பற்றிய பாவ கன்மங்களெ ல்லாம் தொலைந்து புனிதனான, சித்தமும் சர்வ உபசாரங்களுடனே பூசிட் தர்ச்ச னை செய்யாநின்றான் ஆதிசேடன்.—எ-று. (அ)

நாகமாமலை நாகமாமலையென நாகபூஷணன்காண்க
நாகமாமணி யால்விளக்கேற்றியன் நகர்த்தினமுதேத்தி
யோகபோதமு ஞானபோதமுமுற வுமாபதிபதம்போற்றி
நாகநாடன்மர் தாரபுட்பாஞ்சலி நளினபொற்பதஞ்சேர்த்தான்.

(இ-ள்.) நாகாசலம் நாகாசலமென்று ஓயாமல் தியானஞ்செய்து நாகபரண னான உமையொருபாகர் காணும்படி நாகமாணிக்கங்களால் விளக்கேற்றிவைத்து நாகலோகத்தில் விளங்கிய அமுதத்தை நிவேத்தியஞ்செய்து, யோகபோதமும் ஞா னபோதமும் பொருந்தும்படி அர்த்தநாஸ்வரர் பாதங்களை நமஸ்கரித்துத் துதித்து நாகலோகராஜன் மந்தார பூஷ்பாஞ்சலியைச் சுவாமி பாதங்களில் சேர்த்து போ ற்றிசெய்தான்—எ-று. (க)

தேவதேவனின் நிரும்ணங்கண்டனன் நிருவடிதொழுதேனின்
ராவலின் கட லாழந்தனைனியுன தாடல்காண்பனவேண்டுங்
காவியந்தடங் கண்ணிபங்காளவோர் கருணையினல்கென்று
ஓவிலங்கத ராஜனின்னுரைசெய வுமாபதியுனாகடும்.

(இ-ள்.) தேவதேவனே உன்னுடைய திருமணக்கோலத் தழுகண்டு தெரிசி த்தேன், தேவாரூடைய பாதங்களில் நமஸ்கரித்தேன், உன் ஆசைக்கடவில் மூழ்கி னே னது யென்னவென்றால் இனியும்முடைய திருத்தாண்டவ நடனங்காணவே ன்மும், நீலோற்பலம்போன்ற பெரிய கண்களையுடைய வமையொருபாகரே கரு ணைசெய்யவேண்டுமென்று நாகராஜன் கேட்டுக்கொள்ள சுவாமி சொல்லுவார்.

உலகெலாம்புகழ் விளங்கவித்தலத்தினி லூர்த்ததாண்டவங்காட்டி-
யிலகுதில்லை பிற கனகமாசபையினி லியலராப்புலிகாண்க

குலவுதாண்டவங் கொள்வம்போதுநீ நுறுகுதிநடங்கண்டிங்
கலகினின்பெயர் கிரியிலெக்காலமு மருச்சனைபுரிவாயால்.

(இ-ள்.) உலகமெல்லாம் புகழும்படியாக விளங்கு மிந்தத்தலத்தி லுனக்கு ஊ
ந்தத் தாண்டவங்காட்டித் தில்லையிற் பிரகாசிக்கின்ற கணகசபையிற் பதஞ்சலி வி
யாக்கிரமபாதர் காணும்படிக்கு நடனஞ் செய்கிறோம், அப்போதங்கே நீயும்வந்து
நம்முடைய திருநடனக்காட்சிகண்டு சேவித்துப் பின்பு அளவிலலாத மகிமையையு
டைய உன்பெயராய் விளங்கு மிந்தத் திருநாககிரியில்வந்து எந்தக்காலமும் நம்மை
ப பூசித்திருப்பாயாகவென்று திருவுளம் பற்றியருளினார் சுவாமீ—எ-று. (கக)

எனப்பரிந்தரு ளர்த்தநாரீசனை பேத்தியச்சேடேசன்
கனச்சிதம்பர நாயகன்றாண்டவங் கண்டனகணுமாகி
நினைப்பினெல்லாம் பெற்றரியயனென நீள்வலியுடைத்தாகித்
தினப்பலன்றரு நாகவெற்பெய்தியச் சிவன்பதந்தெரிசித்தான்.

(இ-ள்.) ஏன்றிப்படி கிருபைசெய்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்வரரை வணங்கித் து
கித்து விடைகொண்டு நாகராஜன் சென்ம நிலையில் மகாகனகசபையிற் சிதம்ப
ரேஸ்வரர் நமக்கின்ற திருத்தாண்டவக் காட்சியும் கண்டு சேவித்து மனநின்படி
கரு நல்லவரங்களும் பெற்று, பிரம விஷ்ணுவைப்போலே அதிக வலுமையையுடை
த்தாகி நிகழியபலன் தரப்பட்ட திருநாககிரியில் வந்துசேர்ந்து சிவன் பாதங்களைத்
தெரிசித் தர்ச்சித்துள்ளான் நாகராசன்—எ-று. (கஉ)

மேருவைச்சுமந் தலகிலாவலிபு மேதகவுளகலையாவுங்
காரணப்பரம் பொருளறிநிலைமையுங் கன்னிபங்காளளிற்பெற்றான்
ருருகர்ப்பகை தடிந்தவேற்சண்முகன் ருமரைப்பதம்போற்றிச்
சீருகத்தநா லாமுகத்தோர்களை தீர்த்தமதனிலுய்த்தான்.

(இ-ள்.) மகாமேருகிரியைச் சுமந்து இளைப்பில்லாம விருக்கும்படி யளவில்லா
த புலுபல பராக்கிரமமு மேன்மையுமுடைய சகல கலாககிடானமுய காரணர்த்தநா
ன பரப்பிரமப்பொருளை யறியும் நிலைமையு மிவையெல்லாம் அர்த்தநாரீஸ்வரசுவாமீ
உருக்கிரகத்தினால் பெற்றான், பகைசெய்த தாருகாகுரனைச் செய்த த வேலாயுத பா
ணியான சண்முகடபெருமான் பாதாரவித்தங்களையும் பணிந்துபோற்றிச் சிறப்புடை
ய நாலாவது கலியுகத்தில் தன்பெயரா லொரு சீர்த்தச் சீரையு மமைத்து வைத்தான்
நாகராசன்—எ-று (கக)

தனதுபெர்பெறு நாகதீர்த்தத்தனிற் றண்மனலின்மூழ்கி
மனதுகூர்பர மானருளந்நிகழ் வரம்பலதிறம்பாதாற்
கனதுணர்ப்பசுங் கொன்றையனபதத்தினைக் கண்டிவல்லவினைமாற்றி
நினவுபெற்றொரு சேடதீர்த்தப்பெயர் நினுவினன்பணியேவந்தன.

(இ-ள்) தன் பெயரால் விளங்கிய குளிர்ந்த நாகதீர்த்தத்தில் நித்தியம் ஸ்நான
ஞ்செய்து மனங்களிகு ர்ப் பரமருள நிறையுடனே சகல வரங்களும் பெற்று மி
ருத்த பரிமளத்தையுடைய புஷ்பங்கள் செறிந்த கொன்றைமாலையைச் சூடிய சிவன்
பாதத்தைக்கண்டு புகித்தர்ச்சனைசெய்து வலியு வினைகளெல்லாம் விமோசனமாகிச்

சற்றருண மினைவுண்டாடு செவ்வகீர்த்தமென்றும் பெயர்விளங்க சிலைசெயதுவைத்தா
ன் நாகராஜன்—எ-று. (கௌ)

அன்னமாமலை நாகமாமலையெனு மதன்வயின்வழியாகப்
பன்னகப்பதி தினந்தினந்தில்லையிற் பரணையர்ச்சனைகூர்ந்து
பின்னராகமா யலையினிற்சுயம்புவைப் பெட்டினுட்பெறப்போற்றித்
தன்னலந்தரு தீர்த்தவண்களையினிற் றவம்புரிந்திருந்தானால்.

(இ-ள்.) அத்தத் திருநாககிரிக்குச் செவ்வகிரியென்றும் பெயராகிவிளங்க வத
ன் பிலத்துவாரத்தின் வழியாகப் புறப்பட்டுத் தினந்தினத் தில்லையுட்கொண்டு சில
ன் திருநடனக் காட்சியுங்கண்டு அர்ச்சித்துக் களி கூர்ந்து, பின்னையு மித்த நாககிரி
ஸ்தலத்துக்குவந்து சிவசம்புவை அன்புடனாகண்டு ரியானஞ்செய்து வணங்கிப்
போற்றிசெய்து தன்பெயரால்விளங்கிய நாகதீர்த்தச் சினைகளையருகிற் றவஞ்செ
ய் திருக்கின்றான் நாகராஜன்—எ-று (கரு)

ஆதிசேடன் பூசைச்சருக்க முற்றிற் ற

ஆ திரு விருத்தம—நி. (1).

பதினெண்புராணச் சருக்கம்.

எல்லதவியா நனன்செல்பதி னெட்டுவாகப் புராணத்திற்
அந்தமலை மத்துமலை யாதிமலை யதுவாக
முத்துமலை செங்கோட்டு முதுமலை நம் பவாடையத்
கந்தபுரா ணத்துணைக்குங் காதையிது லெனமொழிவாம்.

(இ-ள்.) என்னருகுவாமியான வேதவியாச்சொன்ன பதினெணவைகப் புரா
ணத்திலும் அந்தம் நடுவாதிமலையாகவின்ங்கி முத்திய மலத்தலமான மகா திருச்செங்
கோடு நமது பாவங்களெல்லாம் விமோசனஞ் செய்யுமென்று கந்தபுராணத்திற்
சொல்லுங் கதை இதுவென்று சொல்லுகிறோமென்று சூதமுனிவர்—எ-று. (க)

மந்திரவே தாகமத்தை மறையவனா முனிகுருவைத்
தந்தையையன் னையைப்பெரியோர் தமைச்சிறிது மதியாது
நிந்தையுரைப் பன்கருப்ப நேரிழையை வதைப்பனவோ
டுசூகுரு மனைகிண்டு முயர்பெரும்பா தகம்யசும்.

(இ-ள்.) மகாமந்திரங்களை, வேதாகமங்களை, வேதியர்களை, முனிவர்களைக் கு
ருக்கண்மர்களைத் தாய்தந்தையாரும், பெரியோர்களுயுந் சற்றுமென்னாமல் நி
ச்சனைசெய்வதுங் கெற்பனகிரிகளைக் கொல்வதும், குருபத்தினிகளைப் பரிசிப்பது
மிப்பேர்ப்பட்ட மகாபாதகங்கள் என்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் சூதமுனிவர்—எ-று.

வயங்குதிருச் செங்கோட்டு மலைமுடியின் மீதோன்ற
வியங்கினர் தெரிசிப்பா ரிரவிமுன்னர்ப் பனிபோன்றும்
புயங்கவக வுரிப்போன்றும் புயற்கெதிர்பூ னையைப்போன்றுந்
தயங்கெரிப்பஞ் செனவுமிறுத் தவறெண்ணுத் தவஞ்சேர்க்கும்

(இ-ள்.) விளங்கிய திருச்செங்கோட்டி மலையுச்சியில் உந்து சேர்த்து வாசஞ் செய்து தெரிசிப்பார்களானால் சூரியனுக்கு முன் பணி நீங்குவதுபோலும், பாம்பி னுடம்பிற் சட்டை யுரிவதுபோலும், பெருமழையில் பூனைப் பூக்கள் சிதறுவதுபோலும், கடர்விட்டெடுக்கிற அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோலும், முன் சொன்ன பாதகம் கனெல்லாந் தீரும், வழுவில்லாக நல்ல தபோமகிமைப்பலனு முண்டாகும் இது சத்தியமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (க)

அரியபிர மாண்டபுரா ணத்திலிடத் திரிபுனாத்தல்
சுருபலனீ நென்மொழிவன் ஸுபநா மனையவரைப்
பெரிதுவதை புரிந்தானும் பிச்சுமது அகந்தானும்
திருவுறுதே வாபரணத் திருட்டுமெட்டி னுத்தானும்.

(இ-ள்.) அரிதாகிய பிரமாண்ட புராணத்தில் அத்திரிமுனி வாக்கியப்படி வரும் பலன்களிலை யிலை என்று சொல்லுகிறோம்; மராதபோதனர்களை பிராமணர்களை மிகவும் கொலைசெய்தவனும், பல மாபிசங்கள் வின்றவனும், அழகிய சிவஸ்தலங்களில் புருத்து சுவாமி திருவாரணமகம்மாந் ஐராமகொண்டி திரிகுர மயக்கமுடைய செஞ்சக் களவனுமென்று பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

கொண்டவி தங்கடிமது குருவினுரை பொழிந்தானும்
நெண்டினாசூழ் நாகமலைச் செங்கொட்டைத் தெரிசித்தா
லுண்டெனச் சொந் பாவனெல்லா முயாபதிகுட் குறைபட்ட
வண்டுகண் மயர் யெனவுழிபு ருட்டுபால் அறமொய்கும்.

(இ-ள்.) தடங்கின விரதங்களை மத்திலேவிட்டவனும், குருவாக்கியத்தை கடந்தவனுங் கடல்குழந்த உலகத்தில் விளங்கிய திருச்செங்கோட்டி நாகமலையைச் சேவையசெய்தவுடனே அப்படிக்கொந்த பாவங்களெல்லா முயாபதியாகிய பரமசிவன் நெற்றிக்கண் நெருப்புப்பட்ட பணகைர் சேகமழிவதுபோலே அழிந்துபோகும், அவனது கிறுபையைப்போலே தம்மம் மென்மேலும் விாத்திக்குமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (கு)

பொருவிலரி புராணத்திற் புநல்வர் கொண்டபுகல்வா
மிரணிமதி யிலைபரவ மிடர்ப்படுத்தி பெழுங்கலை
முரனுறுமாயவன்றித்த முதற்பலநன் முறைபாடி
யிரவலந்தா னம்புரிவார்க் கெழுபிறப்பின யுயர்போமால்.

(இ-ள்.) நிகரில்லாத விஷ்ணு புராணத்திற் சொல்லுவதினை என்றுநிதாகச் சொல்லுகிறோஞ் சூரியனை சந்திரனைக் கிரகணத் தீண்டிய வேளையில் மாறுபாடி ல்லாத விஷ்ணு தீர்த்தமுதலாய்ப் பல தீர்த்தங்களினு முறையாக மூழ்கி அவரவர்க்கியன்மமாத்திரம் தானதருமஞ் செய்தபேர்களுக்கு எழுபிரப்பிலுந் துயரங்கள் தீராதபோமென்று சொல்லி பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (சு)

எழுசெனனத் துளபாவ மெழுந்தோடும் படியரிபின்
கெழுதிசிரிப் படையினெதி ரெதிர்த்தபகை யழிந்தனபோல்
வழுவுறுந் பலனைத்து மாயனுட லெனவளரும்
பழுதிவவென் மணர்முனிவர் பகர்த்தனர்பா மவன்வாய்மை

(இ-ள்.) ஏழுசென்மத்தி ஓண்டாகிய பாலங்களுல்லாம் நிராரணமாகும் அது எப்படியெனில், விஷ்ணுவின் கைச்சக்கரத்திற்குமுன்னே நின்றெதிர்த்த பகைவர் அழிந்துபோவதுபோலும் போரு மழிவில்லாமற்செய்த நன்மையுடைய தரும் தான பலன்களுல்லாம் விஷ்ணு சரீரம்போலே உள்ளீத்து விர்த்திக்கும் பழுவில்லை மகாவிஷ்ணு வாக்கியப்படி யிது நிச்சயமென்றார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (எ)

உயர்கூர்ம புராணத்தி லுணைத்தனவி தெனவுணாப்பாம்
புயலிடுஞ் செங்கோட்டிற் புறையொரு புறத்தனைபுங்
கயலிடு விழிக்குறமான் காந்தனைபு முன்னவனும்
வியலிடைங் கரத்தனையும் நந்தியையும் வியந்தேத்தி.

(இ-ள்.) உசிதமான கூர்மபுராணத்திற் சொன்ன முறைமை யிதுவென்று சொல்லுகிறோம்; மேகமொய்த்த திருச்செங்கோட்டில் உமையொரு பாகனையும், மீன்போன்ற அழகிய கண்களையுடைய வள்ளியம்மன் காந்தனை குமாரதேவரையும், முன்னவனான யானைமுகத்து விராயகமூர்தியையும், நந்திகரனையும் வளங்கி வாழ்த்திப் பிள்ளையஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (அ)

அந்நணர்மா யேசுரர்த மகங்குலிர வருள்செய்தா
ரிந்திரைய மலமயவரு மிளிர்ந்த விருந்தபின்னர்
முந்திபபா தகவினையின் முரணகன்று பரன்பதத்த்
லந்தமுறப் புகுவொன வருமிருடி யறைந்தனனால்.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள் மயேசுரர்கள் மனங்குளிர்த்து சந்தோஷிக்கும்படி பரிவுடனே தானதர்மமஞ் செய்தபேர்கள் முன்செய்த கர்மம் வினை மாறுபாடெல் லாத் தீர்த்து சொர்க்கலோகத்திற் சென்று இத்திராதிதேவர்கள் வணக்கி வாழ்த்த வாசஞ்செய்திருந்து பின்பு பரமசிவன் பாதத்தி லுமகுபெறச் சேர்த்தார்களென்று அரியவிருடி சொன்னவொன்றும் சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (க)

வராகபுரா ணத்துணாக்கும் வாக்யமென வுளநயப்ப
கராநலத்தில் விளம்புவன்பொய்த் தவறுதரும் பாநகந்.துட்
பராவினர்பா ததத்தாரும் பகந்நறம் புரியாரும்
பிராமணர்மா யேசுரர்தம் பெரிதுணராப் பேதகத்தார்.

(இ-ள்.) வராகபுராணத்திற் சொல்லியிருக்கும் வாக்கிய வளமிதுவென்று சொல்லுகிறோம், பொய்யாய குற்றமிருந்த பாதகொல்லா முபகாரம் பரிந்து செய்த வர்கள் நல்ல மயேசுரர் பெருமை தெரியாத பேதகத்தார்களென்று பிள்ளையஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்—எ-று. (க)

தருமநெறி சிறிதறியாத தன்மையினர் வண்மையிலா
நியாயமார் செங்கோட்டிற் பெருங்கோட்டில் நிறைந்துவிடும்
தெரிசனையிற் றியானிப்பத் தீராத பவம்போமென்
றறிதின்மறை புணாப்படுகன வஞ்ஞாவற் கருமுனைத்தார்.

(இ-ள்.) தருமநெறிமுறைமை யிவையென்று சற்றுகிணர் தெரியாத மூடர்கள் மகா வுலுத்தர்கள் தேவர்கள் நிறைத்தழகிய சுகரத்தையுடைய திருச்செங்கோட்டில்வந்து சஞ்சரித்தறின்று சேவைசெய்து தியானஞ்செய்தால் தீராதபாவத் தீருமென்று அரிதாகிய வேதங்கள் சொல்லுகிறதென்று அஞ்ஞாவற்கு சொன்னவொன்று சொல்லிப் பிள்ளையஞ் சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (க)

பாபபுராணத்தியம்பும் படிபுகிற பகருவன்
கூப்பவரு பிரமவத்தி குருநினை பரிநதை
யார்ப்பவுட்பா கம்பண்ணு மவனாகும் பவநீர்து
சுப்பரவு செவகோடன் றெரிசனைபின் பலனபெறுவா

(இ-ள்) பாபபுராணத்திற் சொல்லும்படி யுலகிற் சொல்லுகிறோம் கொடிய கொலைசெய்த பிரமவத்தி குருநினை பரிநதை உடபாதகஞ் செய்வார்களும பின்னையு மளவற்ற பாதகஞ் செய்வார்களும் அழகிய திருச்செவகோடெசுவரன் கரிசனையினாலே பாவவிமோசனமாகி வல்ல பலனகளைப் பெறுவார்களென்று சொன்னா குகமுனிவர்.—எ டு (௧௨)

அப்பலனம் பின்பாக நாடிச் சொழுது மைங்கரத்தான்
பொற்பதமேத திபுருகளைப் போற்றிபுமம் மலைநீர்த்த
மையபுகழும கிபுமேகும் வெம்பவம்வே ணிபனபதத்தி
லொப்புமவா மெனவுலாக்கா ணுபின் விநுடியென்பான

(இ-ள்) அந் பலன்களெல்லா மாததூரீசுவரன் பாதமபணிந்து, விநாயக மூர்த்தி பாதத்தொழுது, குமாபதேவனா வாய் வாய்க்கி, நாககிரியில் விளங்கிய சித்ததன்கள் லாகுது மெய்குளிர்முதுகிலுல வாயொமாமும், சடைமுடியையுடைய பரமேஸ்வரன் பாதத்தினே போது மோட்சத்தை யடைவார்கள என்று சொன்னா சின்விநுடியென்று சொல்லப் பின்னையுஞ்சொல்லுகிற குகமுனிவர்.—எ டு

பாரதத்திற் பகர்ப்படி பகருவாபா வடிபாதத்
சேருநற்குச் செகதலத்திற் நிநுமணங்கா தெற்குமக
மேருமுடி யினைப்பவா வேந்தனைபே விபபிர்ப்பித
தேருறுசெவ கோடெனவே யிகததில்நிறுத் தினவேனாரு.

(இ-ள்) பாரதபுராணத்திற் சொன்னபடி சொல்லுகிறோம், பாவதியை யிடப் பாதத்திற் சோதனுகொளவ நற்காகவும் திருமண்டலத்தில் திருமண்காலக காட்சி யாவாக்குவ காட்டுவதற்காகவும், மக மேருவில் நாககொடமுடையை வாயு ராஜனையேவிப் பிரிப்பித்து இந்தக் கொய்குடலாததின அழகிய திருச்செவகோடெனவே விளங்கிப் பாத திருத்திலே சேருதென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறா குகமுனிவர் —எ டு (௧௩)

எனயுபா னுமைக்குலாத்த ரொநாவ விருநீவிந
நெனறிபென நினைநெயநி னுயாபரி யீயு கந்திருந்
வனறினமா நவாகாணப மா குலாப ரமபொருநதிக
குன்றுரிய குகனுடன்றான் கூடியதென நனர்கூதா.

(இ-ள்) எனறிப்படி பரமேஸ்வரன் உமையவளுக்குச் சொன்னதாக விந்தப் பெரிய நாவலந்தியில் தென்றிசைக கொட்குமண்டலத்தி ஓசுதமான திருவேரத்தி லகொணர்ந்திருத்தி மனதிலையையுடைய தப்போதனாகள காணும்படி நகு உமையையிடப்பாக்குச்சோத அாததாரீசுவரராக யெழுந்தருளியின்று குமாரருடனே பிரியமலிருக்கிறான்று சொன்னா குகமுனிவர் —எ டு (௧௪)

காருடமா புராணத்திற் கருநிபுராந் தனவுலாபமாம்
பூரிசிலத் திரோனபா ந புராணநி ப பாககதெ கூட

பெருமூர்திப் பெருங்கோட்டுத் தருநிறைந்து
பேர்க்குருசெங் கோட்டுரிய புராணபலன் பெரிதென்றார்.

(இ-ள்.) காஞ்சிமாபுரம் புராணத்திற் சொன்னபடி சொல்லுகிறோம்; வீரபாகுமான் பூமண்டலத்தில் விளங்கி யிருக்கிற பதினெண் புராணத்திலும் விதவிதமாகச் சொல்லி யிருக்கிறதென்றும், போபெற்ற ஆகமகதில வழுவாமற் நேவர்கள் போற்றிசெய்யாநின்ற பெரிய சொழுங்கோம்புகள் செறிந்தழகியூகற்பகத்தருக்கள் நிறைந்த முரணற்ற திருச்செங்கோட்டு ஸ்தலத்திற்கு உரிததாகிய புராணபலன் பெரிதென்று சொல்லியிருக்கிறதென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று (கசு)

இப்பெரிய புராணத்தை யாவருணத் திடக்கோட்டுபார்க்
கோப்புகிறதென் றுண்புக ஷமாபதிபு மரிதென்று
ரப்பரிசு மப்பலு ரப்பலு மென்னையார்
செப்புகுரு தென்கிணங்குதான் நென்றிசையிற் நருமனென்பார்.

(இ-ள்.) அந்தத் திரு செங்கோட்டு ஸ்தலபுராணத்தை யாவருருவர் சொல்லக் கேட்போகளுக்கு ஒப்புவிமை யின்றென்று சொல்லுதற்கு உமையொரு பாசருக்கு மரிதென்றார். அப்படியாகிய பரிசு உண்டாகிய பயணம் வீர்த்திக்கும் பல்லு மென்போலொத்தவா சொல்லப்படாதென்று சொன்னான் நென்றிசைக் கதி பஞ்ஞ எமதர்மமரான் னென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (கசு)

மாற்கண்ட புராணத்தில் வழங்குவன வழங்குவன்பர்
மோற்கண்டு பாசருக னொருநூல்திற் செய்கதெல்லா
மாற்குமந்த தேவதாத் தாலுமத்தத் தலப்பாவம்
பேற்ருவன செய்கோட்டுப் பிறங்கலவன் நிருவடிமால்.

(இ-ள்.) மாற்கண்ட புராணத்திற் சொன்னபடி சொல்லுகிறோ மித்த பூலோகத்தாருக்கு உண்டாகிய பாதகங்களு ம்ரெரு ஸ்தலத்தில் செய்த தெல்லாமகிமை நிறைந்த தெய்வத் தலங்காலே தீருமநூல்திணுடைய பாவங்களைத்தீர்ப்பது திருச்செங்கோட்டுமலையில் எழுந்தருளிய அந்தநாள்வரன் திருவம த்தாமரைகள.—எ-று.

சுவந்தபணி மலைதீர்த்தத் திவலைபதன் வருகாற்று
நவம்பெறுமா னிடபிடத்தில் நண்ணியவ ரவர்செய்த
பவம்பயின்ற பாதகம்ஃபாய்ப் பவம்பதஞ் சேர்க்குமென
விவன்பிடுகெடுஞ் சங்கரசித் திருப்பியி நியம்பினரால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டைப் பாசருக்கி லிருக்கின்ற சூத்தங்களில் ஒரு திவலைவது நேரத்தாலு விரியிணுடைய காட்டவது மானிடர்கள் பேரில் அணுவத்தலை பரிசுத்தான மலரவ ஈர் மலையொருக காணக்களார் செய்த பாதகங்களெல்லாநீர்த்துபோகும். அந்தகியத்தில அவர்களைப் பரம்பதத்திற் சேர்க்குமென்று மனேகபத்தி புடனே நீச்சபமாக சங்கரசித்த முனிவர் இனிதாகச் சொன்னாரென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று (கசு)

புண்ணியபாணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்- ௪௪௬.

பஞ்சபகாண்ட முற்றிற்று

திருச்செங்கோட்டுப்

புராணம் மூலமும்-உறையும்.

காந்த காண்டம்.

புதுக்கோட்டை மலர்நடைச் சந்நிதம்.

ரா. தயாசிம் ஈசலகிருஷ்ணமூர்த்தி என்பார் அவர்
சிறைமேல் வந்து நின்றார். தியானமுடன் உயர்ந்த
கருவரத்தையுடையவராகக் காணப்பட்டார். அவர்
நிற்கும்படி நம்மைப்போலப் போடுவதில் உயர்ந்தவராக.

(இ ள்) கிருநாகரீயில் அரிபத நுசொத உமையவனாகருப் பாமேனாவரன்
அரத்தபாகவகொர் தந் அாதநா¹0 உர புகாபதாநகவெ நகுளன் யாவாகருவ கா
டகிகொதிது ின்ற முழைமையபு ரகவாமபை அாச²0 உபய முறைமையை
யம ருபத்தியானவகரும் நாவுநமு முறைபெருது விய உபுதலாகியபோ பூதி
தப பேறுபெரு முறாமைமைய புந் சொன் னோ பின்பு காதுகவாரிவத மவாறு
ம அாதகரி னாறலிலே வந்தெகொது உயித்தியருநொத தாருநாரு னைவதைத்த
தம வமுறாமல எவகளுககு யிளிசசொல்லவே நடுகு வாரி ருதமுனிவரோயென
நவ வாகுகி ரை ரிசா³0 உர சிவான டனனாந் பரிபு களகேடச, அப்படியே
சொ⁴0 உகி⁵0 பகே⁶0 டனகொன்று சொல்லத உவரி ருதமுனிவா று.

தர்ப்புற ண்டி காமமயம் சதா கரதலினா டு நிநுநவில
மசிகெடுன பமருமயம் வ ானததிகி யாயபென
சிசிவெம்படை யதயாய கொகைக்கணம்பல சோனா சிவ
கேச தமய நகவி ராட பீதிதாருகெருவ ல

(இ ள) காசிபரிஷ் பங்குனி மார்ச் 5 ஆ் மெய்யை உத்தியென்று நிர்ணயி
பெண்களில் திடீ யென்புடன அடா, படு ி பரட்டை பட்டங்களாய் அகராதிய
ரைப் பெற்றாள் அந்த அகர க்கில் அதிக உற்மையுடைய தாருநாகுரனென்றெரு
குரனரிநுந்தால், உன் செயன்களுடைய கொடுக்கீரெமென்று சொல்லுவாா குதழு
னிவா—என்று (2)

அதிதிபெற்றருண் மைந்தாசுபகுண வமரனாத கனி படரவோர்
மதியெடுத்திரு வலனுயிற்றிட நிவமளித்திட பலாவரும்
விதபைபுறமுபா கயிலையிற்றிற மிகுமனற்றிர ணடுவுநின்
முததவாரா வாரெழுபின் னுணாடுநிகிட வசரனோ

(இ-ள்.) அதிதியென்பவன் பெற்ற புத்திரராகிய அசுரர், மிகுந்த சற்குணமுடைய சேவர்களை நெருக்கஞ்செய்து வெற்றிகொண்டு உலகங்களை யாள்வேனுமென்ற நினைத்துப் பிரமதேவனைக்குறித்து அரிய தவஞ்செய்வதாகக் கயிலாசகிரிச்சாரலிலே பஞ்சாட்கினிமத்தியில்நின்று, சூருதிகளைச்செய்து கடல்களுஞ் சுவறுமப்படியாக அக்கினிச்சவால்களை யெழுப்பி யாரும் அதிசயிக்கும்படியாக அரியதவஞ்செய்தான் தாருகாகுரன்—எ-று.

தியினின்ற வனைகர்தம்முளுஞ் சீலனொன்றிட நீரினில்
ஏயநின்றவர் தம்முளுந்தலை யென்னவுங்குல வான்லா
போயிருந்தன சேயவன்றவ போதகந்தலை தீழ்பட
வாய்வயங்கியி னீரினின்றன னுவினொ ண்டொரு தாருகன்

(இ-ள்.) சீயிலேநின்று தின்னிய தவஞ்செய்வோர்க ளநேகம்பேர்க்கீழ், நீரிட்தவஞ்செய்வோர்க ளநேகம்பேர்க்கீழ் மிகுந்தத் தாருகாசுரன்செய்யும் கொடியதவத்திற்கு நிகர் சொல்லப்படாசென்று யாவரும் பயன்பட பஞ்சாட்கினிமத்தியிலே ஊசுமேலேமேல்நின்று அக்கினிச்சவால்கள் எகர்த்தத யளாவும்படிக்குத் தலைமேல் கால் மேலுமாக நன்று யாவராலுஞ் செய்ப்ப்படாத அரியதவத்தெனக்கு, த ஆசையினாலே செய்தான் யானை முகத்தையுடைய தாருகாகுரன்—எ-று.

மகவானறிந்துதவ வரதாருகன்பெரிது மதிகுர்கொடுத்தவசு புரிநலா
லிகவானகந்தனது குடைவாயடங்குமின வென்றின்று நனிநனிபயில
சுகவாசகம்பகரு மடமாதர்சென்றுதவ தொழில்மாறநின்றபல சரதமாய்
நகைமோகனங்கள்செயு மெனவேகர்த்துவிட நனிமரநர்வந்துபல புரிசுவர்.

(இ-ள்.) அப்படி தாருகாகுரனென் கொடிய தவஞ்செய்கின்றதை தேவேந்திரன்கண்டு இனி நம்முடைய உலகங்களைப்பெல்லா பிட லெருருமடக்குள்ளே அடக்கியாரும்படி அகோரமான தவஞ்செய்துந், அவனதவத்தை யறிக்கவே னுமென்றெனக்கி களிபோலு மொழிசனோடைய அந்நிய தெய்வமடமாநிற்குமாயலுத்து நீங்கள்போய் தாருகன்செய்யும் தவத்திதர்ப் பலவித சரங்குகளினு மோகன மாய்கைகளினு மபக்கி வாரங்களுன்று அன்பு, அந் தத் தெய்வப்பெண்க ளநேகம்பெயர்வந்து அநேகவினோதவம் எனக் கொடியதொடங்குகிருள்—எ-று. (சி), வேறு.

கலைநெடுழிப்பவர் கலைமலிழிப்பவர் கலைபுடுப்பவர் சிலர்சிலர்
முலைநிறப்பவர் முலையசைப்பவர் முலைமறைப்பவர் சிலர்சிலர்
தலைகலைப்பவர் தலைவழிப்பவர் தலைமுடிப்பவர் சிலர்சிலர்
சிலர்நகைப்பவர் சிலர்நடிப்பவர் சிலரிசைத்தொழில் புரிவோர்.

(இ-ள்.) உடுத்திய துயில்களை நெடுழிப்பார்கள் சிலபெண்கள், அளகபாரத்தைக் குலைத்தவிழ்த்து வழிப்பார்கள் சிலபெண்கள், முலைகளுதெரிய உத்தரீயங்களைத் திறப்பார்கள் சிலபெண்கள், முலைகளுக்குங்க நடப்பார்கள் சிலபெண்கள், முலைகளைக்காட்டி மறைப்பார்கள் சிலபெண்கள், தலையிடுகளைக் கலைப்பார்கள் சிலபெண்கள், கூந்தலைச் சீவுவார்கள் சிலபெண்கள், மலர்களை முடிப்பார்கள் சிலபெண்கள், மிகவும் சிரித்து நகைத்துக் கொஞ்சிவிடையாட சங்கத்தகன் நடனநாட்டெய்க்களைச் செய்வார்கள சிலபெண்கள்—எ-று.

அளவில்துங்கும் மிர்கமதங்கனோ டணிவர்கெங்கையிற் சிலர்சிலர்
களவுகொண்டிடு விழிமதன்கலை கருகிநின்றவர் சிலர்சிலர்
புளகிதம்பெறு புழுசுந்தனம் புரிவாங்கவர் சிலர்சிலர்
அளவிலிங்கித சயனவிற்பமோ டமளிகொண்டவர் சிலர்சிலர்.

(இ-ள்.) கணக்கில்லாத களபகுங்கும் கஸ்தூரி சவ்வாதுகளைப் பனிகீராலே கு
றைத்து முலை மாற்புகளிலெடுத்து அப்புவார்கள் சிலபெண்கள், கண்களாலே மெர
ட்டிவிழித்து மதனாகமங்களைப்படித்துப் பிரசங்கஞ்செய்வார்கள் சிலபெண்கள், மயி
ர்துஞ்சிமிம்பாடிக்குப் பல கதம்பங்கூடிய சந்தனக்குழம்புகளை வாரி யிறைப்பார்கள்
சிலபெண்கள், மிகவுஞ் சுதமுண்டாகும்படி பஞ்சசயனமெத்தைகளிலே பறிப்பார்
சிலபெண்கள்—எ-று.

வெறு.

(எ)

தவத்தொழி லுதனாலென்ன சற்பல நென்கள்மோக
வயத்தையை நீக்கிச்சேர்ந லருந்தவ மென்றுகூறி
புலர்த்தனை லிலைநின்றங்க முருகியீர ததற்கேயெங்கள்
சுவத்திடு மதரபானஞ் செய்துமெய்த் தாகத்தீர்வீர்.

(இ-ள்.) அந்தத் தெய்வம்பைப்பெண்கள் பலபலவிதமாக மாயமோகன சரச
சுலபங்களைச் சொந்து வாரீர் அரியுவெஞ்செய்கின்ற அகரோத்திரனே, இந்த தவத்
தினாலே உமக்குச் சுகமாகப் பலன்க னொன்றுமில்லை, அதைவிடுத்து எங்களுடைய
மோகத்திற்கும்படி சேர்வதே கல்ல தவமென்றும், பஞ்சாக்கினி மத்தியிலேநின்று
தேகமெல்லா முருகியீராதலால் எங்களுடைய சிவந்த அதரபானங்கள்செய்து உம்
முடைய தாகவீடாய் தீர்த்துக்கொள்ளுமீனென்று பின்னையுஞ்சொல்வார்கள். எ-று.

அனல்விட விங்கல்வந்தா லநிலுடன் களபச்சாந்தர்
தனமிசை நிமிரியும்மைத் தழுவினே தாகத்தீர்ப்போ
பிளமுறுத் தவத்தினின்ற யிளைப்புமின் றுமக்குப்போக்கு
யளமுறு மென்கள்மோக மயலும்பெம் வருகவென்றார்.

(இ-ள்.) வாரீர் அகரோத்திரனே, நீர் தவத்தைவிட மயங்கனம்வந்தால் பரிமள
சந்தனக்குழம்புகள் அசிலின்குழம்புகள் எங்கள் ஸ்தனங்களிலே பூசிக்கொண்டு உ
ம்மைக் கட்டித்தழுவி யலைத்துத் தேகவுஷண தாகத்தைபுர தீர்ப்போ மதனாற் றங்
களிப்பூர்த்திரும், எங்கள் மனத்திலுண்டாகிய மையலுந்தீரும் வாருமையாவென்று
சொன்னார்கள் தெய்வரம்பையர்கள்—எ-று.

(க)

என்றவ ரளந்தபேத விற்பமெய்ச் சரதங்காட்ட
ஒன்றமே துணரானுற்ற வுயர்தவ முயலாநின்றான்
இன்னமக் கிதனாலொன்றும் பயனில மிவன்மாட்டென்றே
சென்றனர் மகவானேவுந் தெய்வநற் கணிகைமாதர்.

(இ-ள்.) அநேகவித சரசலிலாவினோதங்களைச் செய்தார்கள். அவையொன்று
தெரியாதவனுய்ப் பிடித்தபிடிவிடாமல் மனது உறுதிக்கொண்டு தவஞ்செய்துகொ
ண்டிருந்தான் தாருகாகுரன், அதுகண்டு இவனாலே நமக் கொருபலனுமில்லை யெ
ன்று தெரிந்துகொண்டு தேவலோகத்துக்குப் போனார்கள் தேவேந்திரனனுப்பிவை
ந்த தெய்வரம்பையர்களை—எ-று.

(க0)

இந்திர வாதனைக்கேட்டங் கிருந்தவா னவனாபீராம்
வந்தன ரரம்பைமாதர் மாதவமழிக்காதிங்கென
சந்நாதத் தருமந்தாரர் தருமீழ லரகரிடம்
அந்தவல் லசரர்கைக்கு ளானதென றலறந்துவந்தான்.

(இ-ள்.) சென்ற செய்வப்பெண்கள் இத்திரனைக்கண்டு கடந்த வரலாற்றை
சொன்னார்கள் அதுகேட்டி இத்திரனைவன் அங்கிருந்த தேவர்களைப்பார்த்து ஒரோ
தேவர்களே அந்தத் தாருகாடூரன் செய்யுந் தவம் கடையும்படி நா மனுப்பிலவன்
அரம்பாஸ்திரீகள் அவன் தவமழிக்கமாட்டாமல் வந்துவிட்டார்கள், இனி மீர்தப
பஞ்சகற்பகத்தருவி னிழவிலே அறிவில்லாமலிருக்கின்ற சிங்காசன பீடம் அந்
அசுரர்கைக்குள்ளே அகப்பட்டுப்போகுமென்று சொல்லி டிசைம் மனசு கொண்டு
எண்ணியெண்ணி விசாரப்பட்டா னித்திரன்—எறு. (கக)

நாருகர் நவத்தாற்றேவ சதூர்முகன் பிரமலோகத்
தீரகன் நிடுவதென்று சிந்தையுள் வெருவிமுன்வீர்ப்
பாருள முனிவந்தேவர் பயந்தூற் பரிந்துகொள்ந்ப்
பெருள நவத்திங்கோரப் பிறழ்வுகண் டெய்ததான்மன் டெறு.

(இ-ள்.) ஓ நமனதாகத் தாருகாடூரன் செய்கிற தவத்தினாலே செய்து சத்த
முகப்பிரமதேவன் தன்னுடைய பிரமலோகம் அறிந்துபோகுமென்று முக்கவும் :
னதில் பயமுண்டாகிக் கடல்சூழ்ந்த பூமியில் முனிவர்கள் மயங்குவதுகண்டு அல
புடனே மனதிரங்கிப் பார்த்து அசுரன் நவத்தன் பெருமையைக்கண்டு மெச்சி
கொண்டு தவப்பூமியில் வந்தான் பிரமதேவன்.—எறு. (கஉ)

நல்லுநர் நலோககால நற்றவ மென்னுமிந்த
வன்றிறற் நவங்கள்செய்தல் மனத்தினு ரினைத்தென்பா
ரின்றுணக் கொக்கொல்வேண்டு மெவ்வா மென்னுங்கொட்டி
வென்றுகை யசுரர்வெந்த தாருக வென்றான்வெதன்.

(இ-ள்.) வெருகேத்தி வெருகேத்தி நீ யிப்பம யகோரமான தவம் வெடுங்கா
லமாப்ச செய்கிறாய், நல்ல தவத்தை யுடையவர்களும் இப்படி யரியதவஞ் செய்ப
மாட்டார்கள் ஆகையினாலே வுனக்கென்னவரம் வேணுமோ அந்த வரங்களை
லாம் கேட்டுக்கொள் அசுரோத்திரனே பென்று சொன்னார் பிரமதேவன்.—எறு.

நான்மறை யுரைக்கும்பத்ம நான்முகத் தமுகம்வெள்ளைத்
தேன்மொழி யிருக்குநாவுந் திகழ்புரி முன் னுன்மார்பும்
வான்முத லுலகமுள்ளும் வகுத்தருள் மகிழ்வின்சிறு
மேன்முறை முனிவர்போற்று மேதக வடிவுங்கண்டான்.

(இ-ள்.) நானுவேதங்களு மோதப்பட்ட சதூர்முத்தமுகம் இனிய சொற்கள்
யுடைய வெண்மை நிறம்பொருந்திய சரஸ்வதி யமர்த்திருக்கின்ற நாவத் திகழ்கத்
விளங்கிய முன்னான் மாப்புத் திரிலோகங்கையுஞ் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பெருமை
யையும் சிறப்பும் வெண்மையையுடைய முனிவர்கள் வளங்கித் துதிக்கின்ற அ
கிய வடிவுந் கண்டான்.—எறு.

கண்டதா ருகன்'காண்டாடி கவிந்ரெயாட்டம் பொற்றிப்
புண்டரீ கத்துவந்த போதனை வேதனாடி
யண்டரண் டங்களெல்லா மாக்கிய வையாவெய்ய
தண்டமா கரத்தவேத செயசெய போற்றியென்றான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவனைக்கண்ட தாருகாசுரன் மிழ்ச்சியுடையவனாகி மிகவும்
னபுடனே இரண்டு பாதங்களிலும் கமல்கரித்து தாமணாப்பூவி லுலித்தெழுந்தரு
ளிய வேதனே, வேதனாபனே, அண்டபரிணடங்க ளெல்லாம் படைத்த வையா
னே, தண்டாயுதம் பிடித்த கையனே. பிரமதேவனே, செய செய போற்றி போற்
றியென்று வணங்கினன்.—எ-று. (கரு)

சிறிதுமைக் கருத்துள்ளவையந்த செகந்தவர் தீளைத்தவெல்லா
முறைமுறை புதவுந்தெய்வ பூர்த்தி யெய்மதுவாழ்வே
குறைவறக் கருணையூத்த கோகா கப்பூங்கண்ண
மறைமொழிப் பொருளேமண்ட வையபுறு மயித்தபொற்றி.

(இ-ள்.) சிறிதுகேச மும்மை மனவிடமினத்த உலகத்தார்களுக்கு இஷ்டகா
மியமெல்லா முறைமுறையே கொடுக்கப்பட்ட தெய்வமுதத்தமே, என்னுடைய
பாக்கியமே, குறைவில்லாத கிருபாகோககமுடைய கமலகண்ணனே, சதுரவே
த வாக்கியப் பொருளே, அண்டவையங்க ளெல்லாமிருக்கும் மாணத்தையுடையவ
னே போற்றிபோற்றி யென்றான் தாருகாசுரன்.—எ-று. (கசு)

போற்றிசெய்யடி பெற்கெய்த புகல்வாங் கொண்மினவென்று
மாற்றல்கூர் வலிபுகதுஞ்சா வங்குடி முனிவரவானே
கூற்றனை முதலாத்தேவர் குலப்படை யனைத் துமெனமே
லெற்றசெய் கழுநீர்மாலே மொவாந கருகியென்றான்.

(இ-ள்.) போற்றி போற்றியென்று உண்கடந்த செய்யும் அடியேனுக்கு வேண்
மய வரங்களைச் சொல்லுகிறென் கேளுமென்று சொல்லுகின்றன், எனக்கு மகா ச
வுரிய புலப்பல பராகிரம நிலைமைபுல சாகாசுதேசமுந் தேவாடா முனி க்கா
ஏமன் வருணன் வாய்வு முதலான தேவாடா பகடெல்லாம் என்மேலேவிட்டா
லுமது செங்கழுநீர்மாலையப் யிறத்தக வாய்கொடுமைகா வென்றான் தாருகா
சுரன்.—எ-று. (கா)

நீரினால் நெருப்பால்வாந தீயவாயால் திவ்ய பாரங்காற்றும்
சோர்விரா மகவான்றன்னால் குடப் பதியென்க்ருதம்
பேரினால் முடியாவண்ணம் பெருவயாதருகப்பின்னு
காரியத் தொழிலுக்கேகி காக்குநி கமலமேலோய்.

(இ-ள்.) நீரினும், நெருப்பினும், அகாசத்தினும், நிலத்தினும், காற்றினு
லுஞ் சோர்வில்லாத தேவேந்திரனுலுஞ் சூரியன் சுகிரன் என்று சொல்லப்பட்ட
பேர்களினுஞ் சாகாதவண்ணம் மகாவரம் எனக்குக் கொடுத்தருளிப் பின்பு உன்
னுடைய காரியங்களைப்போய்ச் செய்வீராக பிரமதேவனே என்றான் தாருகாசு
ரன்.—எ-று. (கா)

எளவிர பதத்தில்லிழ்தங் கிறைஞ்சிய தருகன் கொந்த
மனனுற மகிழ்ச்சிதயந்த வரமொம் பொற்பியபார்

நினகிரஞ் சேனையோடுந் ரொடு மளித்தோமென்ற
கனகப்பொன் னிறக் துவேதன் கமலமா புரத்திற்செனறான்.

(இ ள்.) என்றிப்படி கேட்டு இரண்டு பாதங்களிலும் கமல்கரித்து வணங்கிய
அசுரோத்திரனே, நீ மனமகிழ்ச்சியுடனே கேட்ட வாகவெல்லாம் பெற்றுக்கொள்
வாய், சூரியகிரணம்போலே அழிவிலலாத சேனையோடுஞ் சகல பாக்கியத்துட
னே பொருத்தி வாழ்த்தக்கதாகச் சகல வரங்களுந் கொடுத்தோமென்று சொல
லிய பொன்னிறமேனியான பிரமதேவன் பதுமபுத்தி லெழுந்தருளினான்—எ-உ.

அருந்தமம் புரிந்துபார வயன்வரம் பெற்றுமுற்றுந்
தருந்தது கண்மைவண்ணம் தாருந் சூரியசேனைப்
பெருங்கட னுப்பண்டேவா பிரிப்புகிழ்ந் அளங்கமொங்கக்
கருங்கடா சலம்போற் சூய கண்டகா நகற்சோந்நான்

(இ-ள.) அரிமதவஞ்செய்து பிரமதேவனால் மகா வரங்களைப்பெற்று முற
தும் பராகிரமத்தை யுடையவ ராய், அசுரோஞ்சமுத்திரதஞ் மத்தியிலே பிரவே
சித்து தேவர்க்கொல்லா மனங்கொடுக்கவும், கரிய நீர்ததைடைய மதயானை
வைப்போலுந் தனஞ்சு சொந்தமான அசுரோ திரபுத்தி, போய்சேர்ந்தான் தாரு
காருந் —எ-உ.

வொ.

தாருந்நான் லெழுந்தது நாயிபவன் டாபுரக்கு
நெருங்குந் தாழிபாந் நெடுசொலாந் சிலைப்பந்தஞ்
நெருங்குந் வரம் பெயாந்நா நருளையிற் செவியா
பொருகந்த யிர்திரையும் புரங்கலாடயிற் காந்து நிப்ப

(இ ள்.) இப்படித் தாருகாருநனவன் பிரமயோதிரபுரிய் லிருந்து அரசா
ட்சிசெய்து வருங்காலத்திலு, செயவலோகநிலைபடான இதழி னரசாட்சி சிலை
பெயரவும், அழகுபொருத்திட் செயவ ம் பெயாந்நா தன்னுடைய அரண்மனையில
வந்து பணிவிடை செய்யவும், போயொது தோலையடைந்த தேவெத்திரனும்
தனது அரண்மனை வாயலிலே காலமாக நீ நகவுந் தன்னுடைய ஆக்கினேச்சக்கிர
த்திலுலே சகலவாயு மடக்கியுண்டான் தாருகாருந் —எ-உ.

(உக)

நான்மருப்பு மும்மதமு நான்மருந் செவியொருக
வான்மருப்பி னாடலயிர வதாபுடைய ிடம்வாயங்க
நீதன்மருப்பெம் மந்தாஸாச் செழுஞ்சோலை தனதுமனைக்
கான்மருக்கொண் டெழுஞ்செழுஞ்சிங் காரமல்க் காவாக.

(இ ள்.) நான்குகொம்பு மும்மதங்களுந் சொங்கியவாயும் முறம்போன்ற வி
ரன்டுசெவிகளு மொருதுதிகையுந் வெணமை மீறமுமுடைய அழகிய அயிராவத
மென்கிற தேவோதிரனுடைய வெள்ளையான தன்னரண்மனை வாயலிலே முழக்
கஞ்செய்ய, பரிமாணங்கையுடைய தேனினுந் மந்தானா முதலாகிய கற்பகச்சோ
லையெல்லாம் தென்றாகாமறால் வாசனைவிசம்படி புட்பித்து செழுமையையுடைய
சிங்காரத்தோட்பாச விளங்கச் செய்து உலகாண்டிருந்தான் தாருகாருந்—எ-உ.

பாதலா டெடன் முடிபு பணுமணிங் திருமணியின்
பிதான மணிமாட விமல்குந் தக மணியாக

மாதான சங்கரிதி பத்மரிதி மனைவாயில்
தந்தாவென் றிடப்பவர்க்குத் தருமெவையும் பொரு

(இ-ள்.) பாதாளலோகத்தி லிருக்கின்ற ஆதிசேடனுடைய பன்னுமுடி மாணிக்கங்கள் தன்னுடைய மாடமாளிகை முகட்டிலிருந்து பிரகாசிக்க, மகாகாஸத்துக்கே துவாகிய சங்கரிதி பத்மரிதி இவ்விரண்டு சிறிகளாகத் தன்னரண்மனை வாயில்வந்து தியாகியென்றிரப்பவர்களுக்கு இல்லெயென்றாகல் சொடைகொடுத்து விழும்பு எங்கும் பிணாக்கியாதி யுண்டாக வாழத்திருந்தான் தாருகாகூரன்.—எ-று. (உ௯)

வானதியம் புயமனைத்து மனைவாயில் மலராகத்
தானவர்வா னவனா டுறத் தனைத்துதனைத் தேவல்கொள்ள
மோனகமா முனிவர்வந்து முறைமுறையா சிகண்டறப்
போனகமார் முதலாகப் புத்தேவரீர் கொண்டிருட்ட.

(இ-ள்.) தேவகங்காநதியில் விளங்கிய தாமரைகளெல்லாம் தன்னரண்மனை வாயில் தடாகத்திற் புட்டிக்கவுந் தோடார்க்கையெல்லாம் விலங்கிட்டுத் தனக்கு ஏவல்செய்யவும், மவுனிகளான முனிமீனவர்கள் முறைமுறையாகவந்து ஆசீர்வதிக்கவும், தேவாமிர்சத்தைப் பொசிப்பாக தேவர்கள் கொண்டுவந்து ஊட்டுதல் செய்யவும் வாழ்த்துக்கொண்டிருந்தான் தாருகாகூரன்.—எ-று. (உ௯)

சத்திரனைத் தாசமுதத் தமவிராமன் டபரிறுத்தி
மந்திலக் கண்ணாடி யாகவொளி ராதவறுஞ்
சிந்துதிற்ப் பாவகனுஞ் செந்நீப வொலிகாட்டச்
சந்ததமு மகமெரு சார்ந்திடுபொன் னணையாக.

(இ-ள்.) பூரணச்சத்திரனானவன் தன்னுடைய சொர்ன்னமயமான சபாமன் டபத்தில் நிறுத்திய நிலைக்கண்ணாடியாக, சூரியனும் ஆக்கினிதேவனும் நெருங்கிய தீபங்களாகப் பிரகாசிக்க சதாகாஸமு மகாமேருகிரியானது தான் சாய்ந்துக்கொண்டிருக்குஞ் சொர்ன்னமெத்தைத் திண்டிகளாக யிருக்க வாழ்த்திருந்தான் தாருகாகூரன்.—எ-று. (உ௯)

மாருதம்வர் தாடவாட்டம் வலகவிச வருணன்மணஞ்
சிரியபன் னீர்சிறுந் திவலைநிர்சிற் சிலதுளிப்பப்
பாரியவுச் சிஸ்வரமாம் பரிபுமலா பாவகரு
மேருறுவ மாதலிவர் திலகுறி யுநர்விப்ப.

(இ-ள்.) வாய்வுராஜன் வந்து ஆலவட்டங்கள்வீச, வருணன் வந்து மணம பொருத்திய பன்னீனாவீசி சிறு துளிகளாகத் தெளிக்க, உசிதமான உச்சிஸ்வரமென்னுந் தெய்வலோகத்துக் குதிரைகளைப்பிடித்து தன்மக்கள் ஏறிநடத்தி வீதிவட்டஞ் செய்ய, மாதலிவந்து தன்பிள்ளைகளுக்குச் சிறுதேர் கடாவி நடத்த விப்பாடியான்வ வாழ்த்திருந்தான் தாருகாகூரன்.—எ-று. (உ௯)

இவையிவைதா ருகனியற்று மிறைமாட்சி முறையாட்சி
தவநிலைவா னவர்முனிவர் தவறுபடத் தாருகனுற்
பவநிலையிற் பயந்துமகப் பண்ணவரும் விண்ணவருஞ்
சுகநிலைசற் றிலராகிச் சருகியபன் பரமடைத்தார்.

(இ-ள்.) இத்தப்பிரகாரத் தாருகாருரானவன் செய்யுங் கொடுங்கோல் ஆக்கி னேக்குப்பயத்து தேவர்கள் முனிவர்கள் தவநிலைகளெல்லாம் குலைத்துபோகவும், யா சாகி கிர்த்தியங்ஞாந்து செய்யாமல் சற்றுஞ் சுசமில்லாதவர்களாய் கூட்டமாகக் கூ டிக்கொண்டு வேதப்பிரம்மாவி னிடத்திலவந்து சேர்ந்தார்கள்.—எ-று. (உஎ)

வேறு.

ஆடைத் தவானவர் தானவர பிபதி யம்செய்தாருகனேவர்
கிடந்தொடுங்கிய யிள்முதும்பனித்தடத் தெழுந்தவம்புயம்போல
ஆடைத்தன்மைபு மாகுடத்துள்ளமு மலந்தருமொழித்தீஞ்சொற்
குடைந்த வுள்ளமு மானமுங்கஞ்சமுங் கொண்டவன்சிறிதோர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்து சேர்ந்த தேவர்கள் முனிவர்கள் ஆகரேங்கிரண தா ருகாகுர னாககிளைசூர் சித்தி எவல்செய்து சஞ்சலப்பட்டு மனதுநொந்து மிகுந்த பணிபபட்ட தாமரைப்போல வாடியமுகங்கனையுஞ் சித்தாலமாய் ஏசப்பட்ட சுடு சொல்லாளா லுடைத்த கருத்தையும் அன்னவ கனமுங் கமலாசனத்தையு முடைய பிரமதேவன் கிடந்த தெரிவானு தான்.—எ-று. (உஅ)

எண்ணெயெண்ணெயெ னெஞ்சுகத்தெண்ணிய வெண்ணெயென்றபனோத
முன்னேநீ வொரு தாருகன் நனக்கெய்மை முனைவரங்கொடுத்திரால்
உண்ணவெனெமை மறந்தகொமறைநெறி யெழுமக்கன்பினரல்லேம்
மீனெ றும்பொன்னக நம்பையரன்னவன பிறங்கடைச்சொறுபுக்கார்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் தேவர்களைப்பார்த்து உங்கள் மனதில் என்னசஞ்சல மெண்ணி வந்திருக்கென்று கேட்க, நீர் முன்னே ஒரு லாளுக்கு எங்களை நெருக்க ஞ்செய்யும்படி. மிகுந்த வரங்கொடுத்திர், எங்களை நினையாமல் மறந்துவிட்டீர், உம்மு டைய வாக்கியத்தின்படி வேததெறி முறைமையை யுடையவர்கள் நாங்கள் உனக் கன்பில்லாதவர்களானோம், அதுவல்லாமல் எங்கள் ரம்பாநதிர்களெல்லா மந்த ரூர ன் வாசலிற் சிறையிற் சிக்கியிருக்கிறார்களென்றுஞ் சொன்னார்கள் தேவர்கள்—எ-று.

ஓரனுப்பொழு அம்பர்களுலகினி லுறைகுதற்கரிதையா
சீரினும்முழை யிருப்பவெங்கட்கெலாஞ் சிறிதமுதருங்கிற்பிர்
தாருகனசெயு மானபங்கத்தினிற் சாவுறவினிடுங்க
ஓருநுதும்பர முடகுநும்பரமெம அயிருநும்பரங்காப்பாய்.

(இ-ள்.) ஒரு கணப்பொழுதாகிலும் தெய்வலோகத்திலே வசிக்கின்றது அரி தாயிருக்கின்றதையா, இனி அம்பரிடத்திலேதானே யிருக்குமோம் எங்களுக்குக் கொ ஞ்சம் அமிர்தபோசனங் கொடுப்போக. அத்த உதரன் செய்கிற மானபங்கத்தின லே சாகிந்தே நன்மையா யிருக்கிறது, எங்களுடகமும், எங்கள் வாழ்வும், நாங்க ளும் உம்முடைய அடைக்கலமென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்.—எ-று. (க0)

என்றிரந்திமை யவருமாமுனிவரு மித்திரன்முதலோருஞ்
சென்றடைக்கல மெனவுனாசெயவயன் செப்புதற்கசனைச்சூதர்
தன்றுணைக்கிணை யாயநற்சவுனக தாபதரிவைகேட்ப
யவ்வுனாத்தன ரறுபுகருணாத்ததென நவற்றையானறையிப்பாம்.

(இ-ள்.) இப்படி தேவர்களும் முனிவர்களுந் தேவேந்திரன் முதலானவர்களும்போய் அடைக்கலமென்று சொன்னபோது, பிரமதேவன் அவர்களுக்கு அபைபாஸ்தங்கொடுத்துச் சொன்னதை தனக்குச் சினேகமான சவுனகாதி முனிவர்கள் கேட்ட, முற்காலத்திலே சன்முகமூர்த்தி சொன்னார் அதையெல்லாம் விளக்கச் சொல்லுகிறேனென்று சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார்.—எ-று. (நக)

71 ருகன் செயற்கைச் சருக்க முற்பதி,யு.

ஆக கிருவீருத்தம்.—நக௦.

சன்முகமுற்பத்திச் சருக்கம்.

—௦௦௦௦—

முனிவொம்மவர் நும்மவர் முதலியோர் முயல்தவந்தனில்மேலா நனிகொன்மெப்த்தவத் தாலும்முலகெலா நடுக்குவண்ணைகூர்ந்தா னினைபவெம்பவா யறிந்தவாணெண்ணிய எய்த்துபிண்ணியும்வாறும், சாபுணர்ந்தனன் றுருகனிறந்தாந் தானமுங்கருக்காமல்.

(இ-ள்.) இப்படி அடைக்கலமென்று சொன்ன தேவர்களைப்பார்த்து பிரம தேவன் சொல்லுகிறான், கேளுங்கள் தேவர்களே முனிஸ்வரர்களே எம்முடைய பரிசனங்கள் உங்களினத்தார்க ளிவர்கள் முதலாகிய பேர்களெல்லாந் செய்யுந் தவத்தைப்பார்க்கிலு மேலான அரியரவஞ்செய்த மகிமைவினாலே தாருகாரூரன் நம் முடைய உலகங்களெல்லாம் நடுக்கத்தக்கதாக தயவ்னைத்தொழில்செய்கிறான், இ ப்படித் தேவர்களைப் பகைத்துக்கொண்ட வலிய தாருகாரூரன் இன்னஞ் சிலநாளி ல் இறந்துபோய் உங்களுடைய தேவதானம் உங்களுக்கு நிலையாகுமது நான் தெ ரிந்துக்கொண்டேனென்று சொன்னார்.—எ-று. (க)

என்னவென்னவா கன்னுரைத்தருளிய வினிதுரையிமையோர்த்தங் கன்னமீதினு மமுதமுண்பவொனக் களித்தனர்குளித்தாற்போல் நன்னலத்தகங் குளிர்ந்தவார்தழைத்தனர் நயந்தனர்பயந்திர்த்தார் பொன்னயாழ்னைப் புகழ்ந்தனர்புலப்படப் புகல்கொளார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி. பிரமதேவன்சொன்ன நயவார்த்தைகளைக்கேட்டுத் தேவ ர்களெல்லாந் தங்களுடாகுகளில் தேவாமிர்தம் உண்டவர்போலும் களிகூர்ந்து அமி ர்த்தத்தில் மூழ்கி எழுந்தவர்களைப்போல மிகவும் நன்மையாக மனது குளிர்ந்தார்கள், செழிப்புடனே பயந்திர்த்தார்கள், ஆசையுடனே நான்முகனைப் புகழ்ந்து மகிழ்ச்சி யுடையவர்களாய் சுவாமி யும்முடையமனதிலே தெரிந்துணர்ந்த வரலாற்றையெ ங்களுக்குத் தெரியும்படியாக வெளிப்படச்சொல்லி யருளவேணுமென்று கேட் டார்கள் தேவர்கள்.—எ-று. (உ)

அஞ்சலஞ்சலிங் கவர்களையழிப்பதற் கறுமுகச்செவ்வேனை செஞ்சிலம்படி யுமையவளுடனரன் சேர்ந்தருளுவதாக விஞ்சையுண்டே துணர்ந்தனம்யாமவன் வினைகழுவதற்கேலா ஷங்கதும்மிட முறைகுவின்றய னேதவங்கவைகேட்பார்.

(இ-ள்.) தேவர்களே நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம் அத்தஞ்ஞானைக் கொல்வதற்கு ஆறுமுகக் குமாரரைத் தருவதாக அழகியசிலம்பணிந்த பாதங்களை யுடைய பார்வதா தேவியுடன் பரமசிவன் கூடி முயங்குவதற்கு ஒரு உபாயமுண்டு அது நமக்குத் தெரியும், நாம் அத்தஞ்ஞானைக் கொல்வதற்குக் கூடாது, நீங்கள் பிழைக்கும்பொருட்டாக யெத்தனஞ்செய்திறோ முங்களுடைய ஸ்தானங்களிலே வசித்திருப்பீர்களென்று பிரமதேவன் சொல்ல அதெப்படியென்று கேட்டார்கள்.—எ-று.

அந்தவாறெமக் கருளுதியென வினோ ரடி தொழுவயன்கூறுங்
கொந்துலாவிய கொன்றையஞ்சடிவனக் கொடிய தக்கனைக்காய்ந்த
தந்தையென்றுள தவறுநீர்த்திடவனற் றழந்து, த்திடைமூழ்கி
வந்துவந்திம வானிடைப்பிறந்தணி மலைமகளென அன்றுள்.

(இ-ள்.) அந்தவரலாற்றை எங்களுக்கு அருள்செய்யவேண்டுமென்று தேவர்கள் வணங்கிக்கேட்ட பிரமதேவன் சொல்லுகிறார், கொன்றையாலேகூடிய சடையையுடைய பரமேஸ்வரன் தக்கனை வதைசெய்தபின்பு தக்கன் மகனென்கிற குற்றத்தீர்ப்படியாக அக்கினித் தடாகத்திலே மூழ்கி இமமானிடத்தில் வந்து பிறந்துவான். இது மலையரசன் மகனென்று பெயர்கொண்டு யிருக்கின்ற நமையவன்.—எ-று. (ச)

மதியிளங்கதிர் புனைந்தவன்றுணைவ வனாயினிலேகாந்தப்
பதியெனுமபடி யோகசாநுனத்தினம் பயின்றனன்பதங்காவில்
திதிதொலுஞ்சிவன் நிருவடிதொழுதியிஞ் சிலம்பின்மங்கைபுழைவு
முதுகரும்பிறை யாலவர்கூடவோர் முயற்சிசெய்குவோன்றான்.

(இ-ள்.) மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமேஸ்வரன் கயிலாசத்தின் தென்பாசித்திலே ஏகாந்தமாக யோகசாதனை தினந்தினஞ் செய்யாநின்றார், குளிர்ந்த புட்பகாவனத்திலே சதாகாலமுஞ் சிவன் நிருவடிகளைப் பூசிக்கும் மலைமகளான பார்வதாதேவியும் வாராநின்றான். அத்தப் பார்வதாதேவியைப் பரமேஸ்வரன் நிருக்கலியானஞ்செய்து கூடிமுயங்கும்படி மண்மதனைக்கொண்டு ஒரு முயற்சி உபாய நீங்கள் செய்வீராகவென்று சொன்னார் பிரமதேவன்.—எ-று. (ரு)

ஓதிவாகன னோதியதுவகையுற் றுபாயதாண் டல்போற்றிக்
கோதினம்மாமதன் றனைபுடனழைத்துநங் கொற்றமுறுதியென்று
ராதல்கண்டிர திக்கிணையடியனுக் கருள்பணிகரர்வேந்த
னேனென்பகந் தன்னெமைத்தேவரை யினியவாழ்வுநக்காப்பாய்.

(இ-ள்.) அன்னவாகனமுடைய பிரமதேவன் சொல்லக்கேட்டு மிகவுஞ் சந்தோஷமாகி அவருபைய பாதங்களைப் போற்றிசெய்து, அழகிய மண்மதனையழைத்து எங்களுடைய காரியங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று சொல்லக்கேட்டு ரதிநாயகன் இந்திரனை வணங்கி அடியேனுக்கு என்ன யேவலிவிகிறீர் அதைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்ட, எம்மையும் தேவர்களையும் இன்பமான வாழ்வைப் பொருந்துமபடி காப்பாயென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான்.—எ-று. (சு)

அண்டமும்புவி யுஞ்சுரனைவரு மருந்தவப்பெரியோரும்
விண்டலத்திலித் திராணிபுமரம்பையர் மெல்லியானேவோரு

முண்டெனப்படைத் தருள்வதுன்றமையனன் றோபரமெமைக்காப்ப
விண்டுபெற்றருள் வியன்மணியேபரன் மீதுநீசெலவேண்டும்.

(இ-ள்.) அண்டபுவனங்களுந் தேவர்களனைவர்களு மரிய தவமுடைய முநிவ
ர்களுந் தேவலோகத்தி லிந்திரானியும் ஆரம்பை முதலான தெய்வப்பெண்க ள
னைவரும் பிறந்து வளர்ந்து வாழும்படி சிருஷ்டித்தருள்வது உன் தமையனான பிரம
தேவனல்லவோ, நீ எங்களை யிரட்சிப்பது உன்பாரம் மகாவின்னு பெற்றருளிய
புத்திரனே, எங்கள் கண்மணியே, நீ இப்போது பரமசிவன் யோகக்ஞேயி பாஸா
ப்பிரயோகஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார் இத்திரன்.—எ-று. (6)

எனப்புக்கழந்திரர் திமையவர்புரந்தர னிருந் தவணிதுகேட்பத்
தினைக்கனத்தரன் செய்தவங்குலைத்தொரு சேய்தருருவன்காண்டி-
மனத்திடைத்துயர் விடுகவென்றலர்க்குளை மணிக்கமைச்சிலேகோலிப்
புனற்குயற்கொடி யிரதியுய்வசந்தனும் பொலன்மணிமுடிவேயந்தார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி இத்திரனுந் தேவர்களும் முனிவர்களு மன்மதனைப்புகழ்
ந்து கேட்டுக்கொள்ள, மன்மதனுஞ் சம்மதித்து ஒரு துணைப்பொழுதில் சிவன்செய்
புத் தவத்தைக் குலைத்துச் சிவ னுமையைக்கூடி ஒருபிள்ளை யுண்டாகும்படி செய்தி
றேன் என்சமர்த்தைப் பாருங்கொன்று திடஞ்சொல்லி இனி யுங்கள் மனத்துயர
ங்களை விட்டுவிடுங்கொன் றுறுதிசொல்லி, புட்பபாஸங்களுந் கருப்புவில்லும் கை
யிலெடுத்து மச்சக்கொடி பிடித்துப் போர்க்கோலமாக இரதிதேவியும் வசந்தனு மல
உகரித்துக்கொண்டு இரத்தினமயமான கிடீர்தரித்தான் மன்மதன்—எ-று. (7)

கன்னகுண்டலத் திருத்திபொற்றோளணி கதிர்மணிப்புயத்தெற்றி
யன்னவாகன னச்சுதன்றருமணி யாரமார்பிடைபூண்டு
பொன்னணித்துகில் புனைந்துகேதகையிடை பூட்டிவிற்பொனிகாட்டி
முன்னடத்தின னிரதமுஞ்சேனைபு முழுமதிக்குடையோங்க.

(இ-ள்.) இரண்கொதுகளிலும் இரத்தினகுண்டலத் தரித்து, இரத்தினவாகுவ
லையங்கள் பனைத்த புயங்களிப்பூட்டி, பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும்கொடுத்த இரத்திரை
ங்களை மார்பிற்றூண்டு, சொர்ன்னமயமான பூத்துகிலுடுத்து, இடையிற் கச்சைகட்டி,
தாழைமடற்பூவை யுடைவாளாக யிடையிலேதரித்துக் கருப்புவில்லவளைத்து குண
த்தொனியெய்து, கிளக்குகிளைகள்பூண்ட தென்றற்றோர்மேலேறி, பென்சேனைக
ளை முன்னேநடத்தித் தனதுரதத்தையும் பின்னேநடத்தினான் சந்திரவட்டக்குடை
பிறற் மகாகேதனனாகிய மன்மதன்—எ-று. (8)

காளகண்டமே காளகண்டனைமனங் காமர்செய்விருதுற
நீளகண்டமை போலநாணளியெலா நிறைபிசைகளிகூற
ஆளகண்டனை மைய்முகத்திறைவனை யாறுகுழ்சடையானே
வோளகண்டனை மியங்கூடப்பாங்கர்போய் வியன்குணக் கிடம்பார்த்தான்.

(இ-ள்.) காளகண்டமாகிய சூயில்கள் காளகண்டான சிவன் மனத்திற் காம
ச்சின்னமுண்டாக விருதுசின்னமூழிவாக் கரியமைபோலும் நாணுக மொய்த்த வ
ன்முனைங்கனெல்லாம் நிறைந்த இசைபாடிவர, ஆண்ட பரிபுரண முர்த்தியாகிய
மும்முகக்கடவுளாகிய கங்கைச் சடைமையமுடைய சிவனை மோகனச் செய்யும்படி சி

வயோகதலத்தில் ஒருபக்கம்போய்ச்சேர்ந்து பாணப்பிரயோகம்பண்ண இலக்குப் பார்த்தான் மன்மதன்—எ-று. (க0)

ஆயகாலேயி லசலமாதம்பிகை யமுதபொற்றூடம்போலுஞ்
சேய்கொங்கையுஞ் செய்யபொற்பட்டுத்த நீயமுந்திருத்தோட்டின்
வேபகண்டணி நீலமுஞ்செம்மணி விளக்கமுமொளி வீசத்
நாயபற்றர எத்தொகைகிலவெழுத் துடியிடைத்துகொர்ப்ப.

(இ-ள்) அக்காலத்தில் மலைமகளான அம்பிகாதேவி அமிர்தபூரண கலசம்போ
லு முழிய ஸதனபாங்களுக்கு சிவந்த பொற்பட்டுடையும் ரவணிதமாகத் தரித்த
உத்தரீயமும், அழகிய சுவசுருண்டலமணிந்த வண்ணக்கொடிபோன்ற காதுகளும்,
நீலோற்பலம்போன்ற நெடிய கண்களும் கிவ்விய ரத்தினபரணங்களும் பிரகாசிக
கவும், பல்வரிசைகள் முத்துக்கோர்வைபோலும் ஒளிசெய்யவும், துடிபோன்ற இ
டையிற்றரித்த மணிமேகலைக் ளாரவாரஞ்செய்யவும்—எ-று. (கக)

பங்கபாக்ரப் பதுமாமாணியினிர் பைந்தொடி மொளியிச
வெங்குநங்குழல் வண்டி சைசிலம்பிசை வேள்வருகெனக்கூறத்
தங்கரத்தினப் பொன்னவங்கலிவ லந் தண்டலையிருள்வாட்ட
எங்குலத்தெய்வ மேலியின் சொதும் மிருட்பவந்தீனேக்க.

(இ-ள்) செந்தாமரைப் புட்பம்போன்ற கைகளிற் பதுமாகமணியைத்தினை
த்த தொழுவன்கள் ஒளிவீச மெய்கூடந்தல் மொய்த்த வணமுனத் திசைகளும் பா
தச்சிலம்பொலிகளும் மன்மதனை வாவென் றழைப்பதுபோலுஞ் சத்திக்க, பொன்ம
ணியோலைகளின் சுடர்கள் அத்த புட்பகவனத்து விருள்களை நீக்க யெங்கண் கு
லதெய்வமான உமையவள் திருமேனிப்பிரகாசம் நம்முடைய மனத்திருட்பவங்க
ளை யகற்றப் பின்னையும்.—எ-று. (கஉ)

மதியுமெல்லையு மொருபொழுதெழுந்தென மணியனிக் குறிபோங்குத்
அதிகொள்வா ளையுஞ் சுந்தரத்திருவுநற் றுணைத்திருக்கரத்தாங்க
விதிபுமாலுநிற் திரனுநம்பகையிருள் விடிந்ததெனா னியோங்கப்
பதித்தாருகன் புயவலித்திருவெலாம் பதைபதைத்துளமேங்க.

(இ-ள்) சந்திரனுஞ் சூரியனு மொருபொழுதிலே யுதித்தெழுந்தாறபோலே
ரத்தினபரணத்தின் பிரகாசங்கள் உலகமெல்லாம் சிறைத்து விளங்க தயுர்திரகு
செய்து சரஸ்வதியும் அழகிய லட்சுமியும் உமையவள் திருக்கைகளைத் தங்கள் சைக
ளால்தாங்குவரப் பிரமாவும் விஷ்ணுவும். இந்திரனுந் தேவர்களும் முனிவர்களும் நமது
பகையிருள் விடிந்ததென்று சந்தோஷிக்க கொய்த்தொழிற்செய்கின் றாருகாசுரன்
புயபலங்களும் அவனது சகல செல்வமும் பதைபதைத்து மனதுகலங்க பின்னையும்.

சயிலமங்கைநல் வழுகுண்டி மையவர் தத்தமர்தமையேச
வயில்விழித்தெய்வ மங்கைபர்கவரிவார் கடற்றினாபென வீச
வியனெடும்புவி மடந்தையர்காங்களான் மென்மலர்ப்பதம்பூச
நயமகப்புரந் தரன்முதலவர்வினை நடுநடுங்கிடக்கூச.

(இ-ள்) மலைமகளான உமாதேவி யழகைப்பார்த்து மலையம்கன்ரொல்லாத் த
ங்கள் தங்களுக்குள்ளே ஏசிக்கொள்ள வேல்போலும் கண்களையுடைய தெய்வப

பெண்கள் சமுத்திரத்தலைகள்போலும் கவரிவீச, யோககியமான பூமிதேவி ஆம்மன் பாதங்கள் நோகாமல் மிருதுவாகத் தன் கைகளாற் குங்கிப பிடித்துக்கொண்டிவர இரத்திரன் முதலானபோகள் வினைகளெல்லாம் நயிடுங்கிக் கடிச்சப்படப் பிண்ணையும்.—௭-து.

(கூ)

செஞ்சிலம்பலம் பிபமல ரோடுந்தொடி செம்பகாந்தளிநோடுங்
கஞ்சமென்கிளிக் கரந்தொடும்புயலொடுங் கயலொடுங்கமுதோகும்
வஞ்சியங்கொடி யொன்றுபொற்பணியொடு மருமலிமலர்க்காவில்
விஞ்சைவந்தெனப் பஞ்சவத்திரனெநிர் விளங்குபார்வதிவந்தான்.

(இ-ள்.) அழகிய சிலம்புகள் ஒலிக்கப்பட்ட பாதமலர்களுடனேயுஞ் சொன்னன வளைகளையணிந்த கைகளான காதற் புத்தபங்களுடனேயு மாகதக்கொடியேந்தின கமலம்போன்ற கைகளுடனேயும் சுந்தலாகிய கரியமேகத்துடனேயும் கண்களாகிய மீன்களுடனேயும் கழுத்தாகிய சமுருடனேயும் இடையாகிப் வஞ்சிக்கொடியுடனேயும் விளங்கச் சர்வாபரண வலங்காரத்துடனேயும் திவ்விய சொன்மையமான பூங்காவில் அநிசயம்போலு மைந்துமுகங்களைபுடைய அழகிய பரமேஸ்வர னெதிரில் ஒரு விஞ்சைவந்ததுபோலும் வந்தார் அழகிய பார்வதியம்மன்.—௭-து.

(1௫)

வந்துவந்தனை மலரடி க்கியிற்றுவான் மலாககரத்தாலிர் கொண்
டெந்தைழைத்தொழுவெடுத்திட்டுப்பாஞ்சலி யிடையொருசரபாண
முந்துமுண்டக முண்டெனயெய்தான் முமுநிக்குடைக்கிழான்
அந்தவிற்கணைச் சந்தனைத்தொழிவோ லுண்புமுதம்பார்த்தான்.

(இ-ள்.) இப்படி பார்வதியம்மன் வந்த சிவன்பாதத்தில் வந்தனையுடனே பாதபூசை செய்வதற்குத் தன்மலர்க் கைகளால் நீர் கொண்டு சிவனுடைய பாதமலர்களில் அபிஷேகஞ்செய்து புட்பாஞ்சலி யிடுகிற தனவாயில், ஒரு தொடையாடக்கோத்த தாமரைப் பூங்கணையை பெய்தான் பூரண சாதிர வட்டக்குடை நிறுத்திப் பின்றமன்மதனுவன அப்போது மந்தாதெய்த காமபாணப் பரிசுத்தினாலே ஆதிசிவனுமையவன் முதத்தைப் பார்த்தான்.—௭-து.

(கக)

பார்வைகண்டபின் பார்வதியிறைமனப் பாங்கறிந்துளநாணப்
பேர்வயங்குமிவ் வியோகமேன்பிழைபடும் பிறங்குவேன்செயலென்று
யேர்விளங்கிய நுதல்விழித்திறந்தவ வெழித்திடக்களன்றிதி
தார்வயங்குமப் பன்னகசாலையைத் தணர்ந்தான்பலாயேங்க.

(இ-ள்.) சுவாமி பார்த்த பாவையின் குதியைக்கண்டு பார்வதாதேவி சிவனுடைய மனபாக மறித்து உள்ளத்தில் நாணமுண்டாகிய யொதுங்கினின்றான். அப்போது ஒரு நிலைமையான மனதுடனே நாம் செய்த இந்த சிவயோகம் தடைபடக் காரியமென்னவென்று தன் சுக்கியானத்தினாலறித்து இது மன்மதன் செய்த சர்ப்பனையென்று தெரிந்து அழகிய நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்துக் காமனையெரித்துப் புட்பசரங்களாற் செய்த பன்னகசாலையை விட்டிரீங்கினார் பரமேஸ்வரர் உமையவள் ஏங்கும்படியாய்.—௭-து.

(க௭)

வேறு

ஆங்கதாநிகழ்ந்தனள விரிபளவருதி
வீங்குசடி வந்துடும் விரும்பிவிரகசுபு

லோங்கியதவததொழி லுங்குதுகனலேகநி
லீங்குநிதெனதவ யாயறியிடைவினருள்

(இ-ள்) அப்போது டீமெ வான கயிலாயசிறகு எழுந்தருளினபின்பு மிகவு
ம வந்துதடபட்டி சிவனபோன சேம்பேறுமென்று விருப்பத்துடனே உயர்கைத்
வசுலோதிற்செய்ய நினைத்துப் புராணினி மத்தியிலே செய்சுதகரிட தவளுசெய
யாகி ஈடுபடாவதுமமன —எ-று. (கடி)

கிளற்பதமீதொப்பித நேருநமடித்தநாள்
மென்றுடையடித்தகம விரித்தனாபிடித்
னொன்னுபெருவிரபு னாசியினம்நித்தநாள்
குனறிரவிலேவிரித்தநாள் நுளவிகித்தநாள்

(இ-ள்) ஒரு பாசத்தினிலே நீன்று நின்ற பாதத்தினமெல்லாரு பாதத்தை ம
டித்து அடித்துண்டுகலசந் போசந்நகரி ஒருகையிலிடைப்பபிடித்து நின்ற
காற்பெருவிரல் அசுநநிசுபுடைமகசுயில ணுமுனையுனறி துத்ததனுக்கு
கேராகக் கணபாலைகூச செலுநதி பசுதியினுல காரணபஞ்சா சந்ததைத் தியா
ளஞ்செய்ய ஒருமதா உபாடி அபிசகல செய்பா ஒரு பாவதுமமன.

வாரீரம்மாயிரம் வாரிழநீட்ச
செய்யாவதுசுலசந்நாடிபுரிபா
காமலையெரித்தகடவு டிசுநினைபேசு
ஒழுந்தெழுத்ததபுமொ நதைபுழுந்தாதி

(இ-ள்) இ-ஈ புரிசெய்து தனக்குழைபெரு தேடி உலத்தை யங்குலிகள
சிரசுநபேரிலே முகுளிகம் காரமனேசு கன்னுசெய்து கவனபாசத்தைநீண்டுபி
ரணவமுதலாய மூலபஞ்சா சாமுதிரசையுமிரு டிமொ செபத்தியானஞ் செ
யுதகவருசெய்யாவினருள் பாவதுமமன —எ-று. (உ0)

சந்தரிவிந்நாடி கலிநவீனவனபகசு
சுந்தசுன்னபிரதிசெய்யுநிசெய்ய
மெய்தகிருமுவாணியு விரபக அளவுக
உத்தமிதவததொழி லுங்குதுசெய்யுநிசெய்ய

(இ-ள்) சத்தரிவிக்குடைய பசுயினிகளவந்து கனிததளியே வணங்கித்துதி
சுந், மனமதன தேவிலுந்து பணிவிடைசெய்ய, லடசுயியம் சரலவதிமுவந்து வணங்
கிசும்தோஷித்து தவததொழிலுக்கேற அபாயங்கன சொல்ல, பாவதுயம்மன உத்
தமமான அரியதவஞ் செய்யாவினருள் அப்போது. —எ-று. (உக)

ஹமபு கனபார்வகி பருத்தவமுணாது
மமறைமொழிபிழிம சாநிமெய்யெயகி
விமரித்தவததலம் விளங்கிபெகிரின்று
மமபுபாவனஞ்சிந்து கேளெனகவிறுநம்

(இ-ள்) ஹமபு கனபார்வகி பாவதுசெய்யுந் தவமு நசியை அறிந்து
ஒரு மகாரிப பிராமணனைப்போல அனமயவன கவருசெய்கிற தவப பூமியிலே
வந்து அமமயுசு கெகிதாமிந்நகருந் மமபுபாவ சமபிரதாயம் சிறிது சொல்லுகி

நேரம் கேளும்பெண்ணை பாடவந்தபொழுது வினோதமாகச் சிலவசனங்களைச் சொல்லுகிறார்—எ-று.

(உ௨)

என்பரவுபூராவெள்ளெருக்குடலம்மேயம்பட்ட
அன்புறுகபாடபலி அப்தத்தொருபித்தன்
வஞ்சுடலைப்பட்டவனத்திடைவதிப்போர்
பின்படர்வகாளியடு பெயினமிகுளி.

(இ-ள்.) எலும்புகள், பாம்புகள், பூனைப்பூ, வெள்ளெருக்கம்நூ இவையெல்லாம் தரித்துக்கொண்டு, விகாரமான கபாலத்தையெடுத்தி பிச்சைவாங்கியுண்கிற பித்தனுனவன், வண்மையையுடைய சடலையிலும் அம்பலத்திலும் தில்லைவனத்திலும் ஆடிக் கொண்டு திரிகிறவன், பூதப்பிழைப் பிராணிகளாகக் கருதாமாயிருக்கின்றனவே அடித்திரியப்பட்டவன் அந்த சிவனென்று சொல்லிப் பிண்ணையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று.

உடுப்பதனாயிற்புழை புரிந்துகில்கரத்தே
மெடுப்பதும்நகைப்பதும் விழிப்பதுமெழிற்
தடக்கரியதட்டன அடற்செடைதரிப்போ
னடித்துவறழிற்றிரிபுனக்கனலமிக்கோள்.

(இ-ள்.) அந்தசிவனுனவன் இடையிலுந் துவது புலித்தோலுடை, கையிலேந்
யிருப்பதுவுஞ் சிறிப்பதும் விழிப்பதும் அழகிய நெருப்பாகலிருக்கும், விசாலமா
கிய யானையையுரித்து அதனோலைப் போர்வையாகத் தரித்துக்கொண்டவன், தொந
தோந்தோந்தோமென்று நுழைக்கொண்டு லாங்கிரிபிடித்தறிந்திரிகிறவன், பிரதார
னென்றுசொல்லிப் பிண்ணையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று.

(உ௩)

நஞ்சுணவுவிஞ்சைமுனி நங்கையர்மருண்டே
யஞ்சுவொருவஞ்சவிரை யன்பொடுபுரிந்தோன்
கொஞ்சுகமகவின்றைச யரிந்துணவுகொண்டோன்
புஞ்சுவெருதின்பிடர் புறம்பிவர்புறம்பன்.

(இ-ள்.) ஆலகரலவ்வுத்தையுண்டு கண்டல் கறுத்தவன், விஞ்சைத் தட்டைய
தாருகாவனத்து முனிவர்கள் பத்திலிகளை மயக்கிப் பழிவிரசாபங்கஞ் செய்தவன்,
வஞ்சுகத்தொழில் செய்தவன். கொஞ்சிலிரைமாரும் பிண்ணையை உறுத்துக் கதியாகச்
சமைத்துண்டவன், புல்லிய வெருதின் முதலில் விருத்தித் திரிபப்பட்டவன், உல
கத்தாரநகைக்க தயையேதிரிபுஞ் சிவனவனென்று பிண்ணையுஞ் சொல்லுவார்—எ-று.

என்றவனடைந்தமையே யோன்பலவியம்பி
யின்றவனைமங்கையினை கின்றழிபுபன்றோ
நன்றெனையனைந்திவ அன்றவமுநன்றே
குன்றிரிவைகேட்டளவை கொன்றென முனிந்தார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பிரமசாரிவடிவான சிவன் இழிவான பாவவார்த்தைகள்
சொல்லி ஓடி மலையரசன் மகளே, நீயிப்படிப் பித்துப்பித்தறித்திரிகிற சிவனையோ சே
ரினைந்து தவஞ்செய்கறும், இது யிழிவான காரியமல்லவோ ஆகையால் நானுனக்
கேற்றவன் நீ யெனக்கேற்றவன் என்னைச்சேருவதே நன்மையானகாரியம், நீசெய்யு
ந்தவமுஞ் சரியெயென் நிப்படிச்சொல்லவும் அவனைக் கொல்லுவதுபோலும் கோபி
த்தாள் பார்வதி—எ-று.

(உ௪)

முனிந்தநெய்யுந்தவ முகிந்தனுமுணர்ந்தே
தனிந்துமுடியுந்துடி தயங்குகமுந்தார்
வணைந்தவுழிமுந்தயை மலர்ந்தவழிபுஞ்சி
ரனந்தமுறந்தவ வணங்கினெதிர் தின்றார்.

(இ-ள்.) உமையவள் கோபித்தருநிபுத் தவமுயற்செய்யுந் தெரிந்தனர்ந்து சந்
தோஷமாகி மூன்றும்பிறைசூடிய சடையுந் தடியியங்கிய கைகளும் பூமாலையணிந்
த மார்புங் கெடுபபிறைந்த கண்களு மினை மனைகலிதமான வடிவுடனே தற்சொ
ருபமாகத் தவஞ்செய்கிற மலைமகள் கண்ணுக் கெதிரோரோன்றிக் காட்சிகொடுத்திந்
தார் பரமசிவன்—எ-று. (உஎ)

இமயநீரிமங்கைசிவ னென்றறிவுணர்ந்தே
கமலமலர்சிந்திபுரு கழலிணைபணித்தா
ருமையினதுசிறுதவா முதவினமனைந்தே
மெயதுகயிலைபுகுவ மெய்றுலாபுரிந்தார்.

(இ-ள்.) அப்போது இமவானமகளாகிய சோர்வநீர்தம்மன் மது பிராணநாயகரா
ன ஆதிசிவன் வந்துதோன்றினொன்று த. மனாப்பு முதலான டடப்பச்சவ துவி சுவா
மிபாதங்களை வணங்கித் துதிசெய்தார், அதுகண்டு சொல்லுகிறார் வாராயுமையே உ
ன்னுடைய மனோவிஷ்டமான வரங்களை யெல்லாம் கெடுத்துத் தோம், இனி நம்முடைய
கயிலாசத்திருக்குப்போய்ச் சேருவோம் வாரும்பெண்ணையென்று சொன்னார் பரம
சிவன்—எ-று. (உஅ)

ஆயவுகாக, நவுமை யரன்பகர்வனெனதோர்
தாயுரியமேனைபெறு தல்லைதமலைவெந்தன்
மாயனயன்மாமகவி னோர்பலர்மதிப்ப
நேயமுடனேவதுவை நேருவதுநெய்தால்.

(இ-ள்.) அப்படிப் பரமன்சொல்லக்கேட்ட வுமையவள் சொல்லுகிறான், எனக்
குத்தாயானவன் மேனை, தகப்பனானவன் மலையரசன், அவர்களுக்குப் பிள்ளைமுறை
மையான விஷ்ணுமுதலானவர்கள், இன்னும் அவர்களின் தபபெண்கள் அனேகம்பெ
யர் இவர்களெல்லாரு சம்மதியாக அனபுடனே திருக்கலியாணஞ் செய்துகொடுக்க
நா மும்மைச்சேர்வது நீதிமுறைமையாகுமென்று சொன்னார் பரமேஸ்வரி—எ-று.

எனப்பனாபுனாத்திட மனத்தியல்பெடுத்தே
வனச்சுரமுனிக்கண மறைக்கணமழைத்தார்
கனத்துவாதிக்குள்விழு தெட்சணமுயர்ந்து
வனப்புறியுத்திட வகத்தியனைவைத்தார்.

(இ-ள்.) எனப்படி உமையவள் சொல்லப் பரமசிவன் நீ சொல்வது சரிதா
னென்று மகிழ்ந்து தேவர்களையும், முனிவர்களையும், பிராமணர்களையும் மற்றும் சரு
வத்திரபேர்களையும் வரும்படி நினைத்தார் அப்போது அனைவரும் அங்கேவந்து சேர்
ந்தார்கள். அவர்களுடைய கணம் பொறுக்காமல் வடை திசைக்கீழே தாழ்ந்து சரிய
தெற்குத்திசையுயர்ந்தோங்க அதுகண்டு பூமியைச்சமனாக்கி நிறுத்தவேண்டி யகத்தி
யனைப் பொதிய மலையிலே யிருக்கும்படிச் செய்தார் பரமேஸ்வரன்—எ-று. (உ௦)

குலவமரர்குழபலரு நலமொடுபடர்ந்தே
மலையனாயன்மருகனென மணமுதவநிலர்
பலமுடனையபரிமித வமுதகிர்தருளந்தா
னிலகுபலபொன்மலை ளெனநனிசொரிந்தார்.

(இ-ள்.) கூட்டங்கூட்டமாக வந்த சகல சனங்களுஞ் சூழ்ந்து சேவித்துவர கயிலையில்நின்று புறப்பட்டி இமவானிடத்தில் போய்ச் சோத்து மலையரசன் மருமகனாக மணக்கோலத்துடனே எழுந்தருளி நின்றார் பரமசிவன், அப்போதங்கே சகல பதார்த்தங்களு மலைகள்போலேகுவித்து அபரிமிதமான அமுதசுளுங் கிருத்தன பரமசங்க ளும் பலபல பொன்மலைகள்போலே குவித்துலவத்தார்க்கு மலையரசனங்கள். ஏ-று, வேறு.

அங்கேசிவன்போ யடைந்தாரிதுண்பா
ரொங்கேபரன்கூட வந்தாடுனுங்கா
லங்கோதுகுண்டேர தரன்போயிருந்தே
உங்கோதனஞ்சோப வுண்டேதவந்தகாண.

(இ-ள்.) அங்கே பரமேஸ்வரன் மணக்கோலமாக வெழுந்தருளிவந்த கண்டு இமவான் இந்தப்பதார்த்தங்களை யெல்லா முன்புதற்குச் சிவனகூடவந்த சனங்க ளெங்கேயென்று விசாரிக்குமிடத்தில், அங்குநன்கு சிவனுத்தாரப்படிக்குக் குண்டோதர னொருவனும்போ யுட்கார்த்த அன்னமுதலான பட்சண பலகாரங்கள் முதலான சகல பதார்த்தங்களையும் வாரிவிண்டு பசியடங்காமல் சோர்ந்து வினாளு—எ-று. (௬௨) வேறு.

தக்கன்முதலுற்றதரு கட்கெடுமதிக்கா
யக்கணமலைக்கரசன் மெப்க்கவறிவித்தா
ரொக்கவரவுற்றுமையை பொக்கவரனுக்கே
மிக்கமணமுற்றனர் விரும்பிலனைவுற்றார்.

(இ-ள்.) முன்னே தக்கனுனவன்செய்த தருகண்ணை கெடுமதி சிமித்திடமாகப் பிறந்துவளர்ந்து தலஞ்செய்யக் கட்டளைவிட்டார் சிவனென்று மலையரசனுக்குச் சம்மதியாகும்படி சத்தவிருடிகள் சொல்லி யறிவித்தார்கள் ளுதனோடு இமவான் சந்தோஷமாகி அனைவரும் காணத்தக்கதாசப் பார்வதியைப் பரமசிவனுக்குத் திருச்சுலியா னஞ்செய்த முடித்தார்கள், அப்போது உமாசமேதரா யெழுந்தருளி அனைவருக்கு ம் மணக்கோலக்காட்சிகொடுத்து கைலாசநிலையில் வந்துசேர்ந்து விருப்பமாக வுமை யுடன் கூடியிருந்தார் பரமேஸ்வரன்—எ-று. (௬௩)

இவரிருவரும்புணரு மினிமையதுணர்ந்தே
தவமுனிவரிந்தரபதி தழலரசுமுன்போ
யெவ்வொரும்வந்துனடி யிணைதொழுவதன்றே
வவாநிலையறிந்தமர ரவசமுரையென்றார்.

(இ-ள்.) அப்படிச் சிவனு முமையும் பிரியரம் வின்பமுற்றிருப்பதைக்கண்டு தேவர்கள் முனிவர்கள் இந்திரன் மற்றுஞ் சமஸ்தமானபேர்களு மோரிடத்திற்குடி யோசனைசெய்து அக்கினிதேவனையழைத்து எப்பேர்ப்பட்டவர்களும் வந்து உன் னிரண்டு பாதங்களைத் தொழுவார்களல்லவோ எல்லரினும் நீ மகாபெரிடவன் உனக்கொருவர்

சமானமில்லையென்று மிகவும் பிரியவசனஞ்சொல்லி நீபோய்ச் சிவனைக்கண்டு யெவ்
களுடையரங்களைச் சொல்வாயென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள் —௮-ம். (1௯9)

ஆரமரருக்கருள் புரிந்தருள்தியென்றே
மாரனைவிடுத்தன மறிந்தனவறிந்தாய்
நேரவன்விடுத்தகளை நிலைபுதவமோகஞ்
சேரமகிழ்வுற்றுமை திருத்தனமணர்த்தார்.

(இ-ள்.) முன்னமே தேவர்களெல்லாம் பிழைச்சுதம்படி ஒருதவிசெய்யென்று ம
ன்மனை யனுப்பினும், அவனெரிந் திறந்துபோனதும் நீ யறிந்திருப்பாய், அவனெ
ய்த மலர்க்கணையினுலே சிவயோகங்கூலிந்து மோகன மாய்ங்குடிண்டாகிக் களிப்புட
னே மலைமகளைத் திருக்கலியாணஞ் செய்துகொண்டு சேர்ந்திருக்கின்றார் பரமேஸ்வ
ரனென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார்—௮-ம். (200)

இந்தவிடமெந்தவிட மெம்பதிதழைக்க
வந்தவிடமெம்மவர் வருத்தமிதுநீ
மைந்துறவெமக்குனதோர் மைந்தனருள்கென்றே
சிந்தையிலனற்கிறைவ சென்றுறைபினென்றார்.

(இ-ள்.) இந்தலோசமு மெந்தலோகமு மெங்கள் தேவலோகமுஞ் செழிக்கும்ப
டி நீ மனதுவைத்து எங்கள் வருத்தங்களனைத்தும் சிவபெருமானுக்குச்சொல்லி சுவா
மி யெங்களுக்கு உம்முடைய குமாரராக வலிமையுடைத்தாய் ஒருபின்னை யுதிக்கும்
படி கிருபைசெய்யாதுவருமென்று சிந்தனையகன்ற அக்கினிதேவனே நீபோய்ச் சொ
ல்லுஞ்சொல்லுமென்று பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார்கள்—௮-ம். (201)

ஆதிநடனம்புரி யரங்குமரன்விழியும்
நாதர்திருமேனிபு நகைத்ததிருநகைபு
மேகிலிகரத்தினு மிருப்பதுநீயன்றே
வோநமரர்வலிதினுமிங் குன்வலுமை வலிதே.

(இ-ள்.) வாராய்க்கினிதேவனே, ஆதகிவன் நிர்த்தனஞ்செய்கின்ற சிற்சபையி
லு மவருடைய நேத்திரங்களிலுந் திருமேனியினுஞ் சிறிதந் திப்பிலும் அவர்கையிலு
ம் பிரியாமலிருக்கின்றவர் நீர், தேவர்கள் வலுமையையபார்க்கிலும் உன்னுடைய வ
லுமை மகாவலுமையென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறார்கள் தேவர்கள்—

உன்னையடரப்படுவ தொருபொழுதுமின்ற
நின்னையலதிமையவரி னேர்ப்படுவநிலையால்
பின்னொருவொமதுகுறை பிறிதறிபவலரோ
வென்னவனலுக்கிறைவ னிறைவனெதிர் சென்றார்.

(இ-ள்.) ஓ யக்கினிதேவனே, நீ சிவவிடத்திற்குப்போனது முன்னைக்கொல்லவ
தொருக்காலமுமில்லை, உன்னையல்லாமல் தேவர்களில் சிவனுக்குமுன் போகத்தக்கபே
ர்களுமில்லை, எங்கள் குறையை நீயறிவாயல்லாமல் மற்றொருவர்களறிவார்களோவெ
ன் றிப்படித் தோத்திரஞ்செய்து பிரியவசனஞ்சொல்லி யனுப்பினார்கள், அப்படியே
அக்கினிதேவனுஞ் சம்மதித்துப் போகிறேனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு சிவனெதி
ரேபோனார்—௮-ம். (202)

சென்றனன் வணங்கினன் மகிழ்ந்திருவர்பெருநா
ளனமரர்வெம்பகை யடங்கவருளினபா
ரொன்றனலியின் கடவு ளின்புறவிளம்ப
வென்றிகொளவென்றுசிவன் விந்துதவிசெய்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரம்போய்ச் சிவனையும் உமையையும் சண்டு சிவந்த பிரபா
தங்களில் நமஸ்கரித்து ஸ்வாமி தேவர்களைப் பகைசெய்து நெருக்கஞ்செய்கிற தாரு
காசூரன் முசலாள் அசுரர்களைச் சங்கரிக்கும்படி கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று அக்ஷி
ணிதேவன் சொன்னபோது வெற்றிக்கொள்ளுங்களுென்று சிவன் விந்துதொழித்தான். (1)

அக்கினிகரத்திலி லளித்திபரத்தின்
சுக்லமெடுத்தகல துற்பிலமென்ப்போய்
நகர்ச்சடையிற்புன னதிச்சரவணத்தி
லக்கணம்விடுத்தன னதன்பிறகுலாப்பாய்.

(இ-ள்.) அக்ஷிதேவன் கையிற்கொடுத்த பரமசிவனுடைய விந்துவை தாங்கு
தற்குப் பலன்போதாமல் வருத்தமாகச் சுமந்தெடுத்துக் கொண்டிப்போய் சிவனுடைய
சடையில் வசித்திருக்கும் கவகாரதி சரவணப்பொய்கையி லநதச்சனமே வைத்தா
ன், அதன்பிறகு நடந்தசெய்தையைச் சொல்லுகிறோம் முனிவர்களே கேளுங்க ளென
று சொல்லுகிறா டுதிமுனிவர், — 6-அ. (ச0)

வேறு.

சரவணத்தீர்த்தத் தனந்தருவும்பொழிற் சங்கரீஸ்
திரவணக்களமுனிவ ரகருங்கன்பலபல ிறந்தர்
பரவணச்சுக்கிலங் கையுடம்பாங்கினிற் பரவக
லாரவணக்கண்மைய லுறமுனிவர்மாதனா யுகந்தனர்.

(இ-ள்.) அந்த சரவணப்பொய்கைக் களையில் அனந்தமரங்கள் ாருங்கிய சோ
லையில் திரளாக நெடிய தாழ் வதுமுண்டைய தவபொருமை மிகுந்த முனிவர் ள் வா
சஞ்செய்கிற அக்கிராரங்கள் அனேக சிறப்பாயிருக்கின்றது, அங்ஙனம் சிவன் விந்து
வை கைக்கொண்டு வந்தபடியினாலே அதிகமோகமுண்டாய் முனிவர்கள் பத்தினிமா
ர்களைப் புணரும்படி நினைத்து ஆசைகொண்டான் அக்ஷிதேவன், — 6-அ. (சுக)

உகந்தகனலிக்கரசி னுயர்மனைவியெனும்ச் சுவாகாவழிற்
தகந்தனில்விரும்புமுனி வரர்மனைவிலருவுருவ பாயிலு
ளிகுந்தநினைவின்கொழுன னெண்ணிஞானிபுபரி கரிப்பயே
சுகந்தருசுவாவவ டெனும்படிமனத்திடர் தொலைந்தார்.

(இ-ள்.) ஆசைகொண்ட அக்ஷிதேவன் நினைவைக்கண்டு ஆவந்தேவி 9 வாகா
வென்பவள் யோசனைசெய்து என் பததாவானவன் அர்த்த நினைவினாலே அந்த முனி
வர்கள் பெண்களைப் புணரும்படியாக யிச்சித்தான், அது தெரிந்தால் முனிவர்கள் ச
பிப்பார்கள், அப்படி யனர்த்தம் வராமல் உபாயஞ்செய்து அவன் மோகத்தை நான்
தீர்ப்பெனென்று அந்தமுனிவர்கள் பத்தினிகளைப்போ லுருவமெடுத்துப் புணர்ந்து ஆ
சையைத் தீர்த்தாள். அந்தப்பெண்களுென்றே எண்ணிக் கூடி முயங்கி ஆசையுந் தீ
ரந்து மேலிடிகள் வராமல் தப்பித்துக்கொண்டான் அக்ஷிதேவன், — 6-அ. (சுஉ)

வேத

அமுமுன்வொருவ ரிலொ ரறுமுனிவர்ப வகைபர்க ளாயெழிற்
செமமைகொளருக சதி யொழித்தனலினற்சிறுவி சேர்ந்தபின்
விமரிதந்தருவிரக வெருதுயரொதுககினை சுவாகாவினை
மெமிடிரகற்றினை வசித்தனிசொபமு மிகற்றினைமினே

(இ-ள்) அந்த சபககரிஷிகள் பகதினிமாரகனில் அருந்ததி தவிர மற்ற ஆறுமு
னிவர்கள் பகதினிகளைப்போலே வடிவெடுத்த சுவாகாதேவியானவள் அந்தப்பெண்
களைப்போலப் புணர்ச்சிசெய்து விரகநோயைத் தீர்த்தாள், அவைதெரிந்து தன்பதிகி
னையப்பார்த்து நீ நல்ல உபாயமெடுத்த தென்னச சோந்தாய், எனக்கு வருகிற யிட
னாயுந் தீர்த்தாய், ஸர்வதா சபிசாதுபடியாகத் தபிசுதபிபைத்தேன பெண்ணே
என்குண் அகநினைத்தவன் —எ-று (ச௭)

எநாவனற்றிறைவன சுவாகோடுதனதுட லிடுப்பவே
நிலைவுறவிருத்தியக ரொதுளமவைத்திது நிகழ்த்தபிள
கனமனாத்தாபகா கனநகவாத்திடுமறு மினனாபு
மனவறுவகற்றினாபி எனவசரவணககனாயில் னவநினர்

(இ-ள்) எனநிப்படி அகநினைத்தவன் தன்பதிகினி சுவாகாதேவியைப் பிரியாம
லிருக்குமபடி நல்ல நிலையுடனே அடிச்சுந்திது பிரிபாதிருந்தான், பின்பு பெருமை
யையுடைய நவமுனிவர்கள் அகநினைத்தவன் யாசித்தபெண்க ளிவாகளென்று தெரிந்
து அந்த னுறு பெண்களைமும் மனவிரோதமாக நீதவிட்டார்கள், அந்தப்பெண்க ளா
றுபேருந் சரவணதீர்த்தககனாயில் வந்து வசித்திருந்தார்கள் —எ-று. (ச௮)

அநன்வடிவாகாசிபலே டச்சிநியர்பாரத்து வாசாசோ
விரவதவவிசுவா மித்திராமெய்ஞ்ஞான கௌகமருடன
பரவுசெமதககினி மிவர்ககுரியபாவையர்க ளவ்வறு
வருமவாமனத்துப ரறுபடிசசுந்தனா மனததுவனினர்

(இ-ள்) அஃபுடைய பசாக்கள யாரொருல், காசிபன், உத்திரியன், பாரத்து
வாசன், சிறப்புடைய லிஸுவாமிசுந்தரன், மெஞ்ஞானிபான் கௌதமன், ஜெமதககினி,
இந்த ஆறுபோகளுடைய பதிகினிமாரகன் மனசஞ்சுலன் நெருமடியாகப் பரமசிவ
னைவணங்குமபடி மனதில் நினைத்தார்கள. —எ-று. (ச௯)

சண்முகருபத்திச சருக்க புற்றிறபு

அந் திருவிருத்தம் —எ-று

சண்முகர்செயற்கைச் சருக்கம்.

அவ்வாறுமுனிவாமன கையாதம்மையவாநீத்த வயர்விது
லொவ்வாவிடாயப்பட்ட தொழியமுமுருந்தீர்த்த முனனியே
யிவ்வாறலம்வந தெழிற்பொயகையினறீர்த்த மாடினோர்
நைவாரிச்சர்ர வுந், தனம புரத்தலைபைக் கண் னா

(இ-ள்.) அவ் வாறுமுனிவர்கள் தங்கள் பத்தினிகளைத் தள்ளிவிட்டபடியால் அனலில்லாத துயரமுண்டாகி மனக்கிலேசம் நீங்கும்படி தீர்த்தயாத்திரைச் செய்து யநினைத்து சகல சீர்த்தங்களிலும் போய் ஸ்ரானஞ்செய்து தாமரைமலர் நெருங்கிய இந்த சரவணப்பொய்கையில் ஸ்ரானஞ் செய்யும்போது அகிலமாந்த சமூகிய ஆறுமுகக் குழந்தையைக் கண்டார்கள்.—எ-று.

(க)

கண்டறுவருங்கொண்ட துயரங்கருணையி னெடுத்தாவந்
துண்டருளெனத்தயக லுபையமுலையமுதங்க னுண்டவே
யண்டர்தொழுசேயங்ங னறுவர் முலையறுமுதக் துண்டபின்
மண்டரளவங்கையிற் சண்முகத்தொருட றா மகினைரோ.

(இ-ள்.) அப்படி சரவணத்துதயமாகிய குழந்தையைக் கண்டவுடனே தங்கள் துயரத்தீர்த்து இரக்கத்துடனே வந்ததனென்று உண்ணப்பாவென்று தங்களுடைய உபையமுலையமுதாட்டினார்கள். அப்போது தேவாகன் வளங்கப்பட்ட சேயாகிய கந்தசுவாமி அவ்வே ஆறுபெண்களின் முலையமுதங்கள் ஆறுமுகத்திலுமுண்டிருளிரந்த முத்துமணிகளபோலும் அவரவர்கள் கையில் ஆறுமுகமு மொருதேசமுமாகப் பிரகாசித்து விளங்கினா.—எ-று.

(உ)

ஆறுமுனிப் புகழ்ப்த பங்கண் டிலைநனைதுகற் தவருடா
தேறிந்நைசாவனந் தெறிந்நவாந் துறந்நை
நீறுபுனைதிருபெரி மிடம் வம்பாலையு திரொதுவந்
தீறிலெழிற்முருகலை யெடுக்கலாபிணைந்நுனர்க ளருவர்கருமே.

(இ-ள்.) அந்த ஆறுமுனியர்கள் பத்தினிகளுடைய முலையமுதமுண்டு அவர்களுடனே பிரியாமல் வளரது விளையாடி அதனிடம் நோக்கிநைக்க சரவணப்பொய்கைக்களையில் மரங்கள்நெருங்கிப் போலேநடுயிலே மிதந்து விளங்கினர் குமாரதேவர், அப்போது நீறுபுனைந்த திருமேனியையுடைய நிமிஷன பரமசிவனும் உணமயவளும் பிள்ளையாகினைத்துவந்து அனலில்லாத கந்தாமுடைய முருகவேளை எந்தினைத்து உச்சியை மொகர்த்து முத்தமிட்டார்கள்.—எ-று.

(ங)

யாதெனச்சிவனாபுலம் யிரி, நவிரவிரகாலை யிரென செய்
காதலிந்முன்னுதவு நங்கந்தாமக வனக்கழலிவன்
நீதகலவுபிபதஞ் சோத்த பவாகர்த்திகை யொப்பெய
ரோதிருருகாகர்த்தி கேயனென தெருவி னுமாபதிபுமே.

(இ-ள்.) உமாதேவியானவள் சுவாமியைப்பார்த்து இந்தக்குழந்தையாதென்று வினா, வாராயுமையே இந்தப்பிள்ளை ஆசையிலே முன்னே நாம் அருளிப் பக்தனென்னும் புத்திரனென்று திருவளம்பற்றி யருளினார். சன்முகருக்கு முலையமுதமுட்டிவளர்த்த ஆறுபெண்களையும் குற்றமறும்படி நட்சேத்திர பசத்திர சேர்த்தருளினார். கந்தனைக் கார்த்திகையெனன்றும், முருகனென்றும் பெயரிட்டமைத்தார் உமாபதியான சிவமூர்த்தி.—எ-று.

(ஈ)

கண்ணுதற்குமரனைக் கைக்கொண்டுகன்னியர்க ளோரறுவருந்
கெண்ணில்வரமுதவியினி தருள்புரியும்வேளைதனி விரதிமா

எண்ணநூல்சொருனனடி பட்டுருள்தியெனறுதொழ வரலுமுன்
கண்ணிலுருவாகமற நவாதமககருவெனக் கருதினான்.

(இ-ள்) 'தெ' நிக்கல் என்பதைய பரமேஸ்வரன் குமாரியாகக் கைக்கொண்டு
கயிலைச் செல்கா, அதை காத்ததைப்பெண்க ளாறுபேருக்கும் வேண்டிய வர
வகளைக் கொடுத்தருளினான். அதை வேளையில் இரத்திகேலிவாது வரவாகி சுவாமி
என்பதாவை யெழுப்பித் தந்தருளினென்று மிகவும் வேண்டிக்கொள்ள, சுவாம்
யும் வராய இரத்திகேலியே யுன்கரு மனமதனை எழுப்பிக்கொடுத்தருளினோம், உன்
கண்ணுக்குமாதிரி உருவாக வரவகியிருக்கவும், மற்றவர்களுக்கெல்லாம் உருப
மாக யிருக்கவும் திருவுளம் உடையருளினோமெனஞர் பரமசிவன் — எ-று (ந)

தவகையில்வளநதபடி காரகயனென்றோவனென கண்ணுதற்
செங்கை விடமங்கையுமை பாயினெவ்வொருதனன் செயயவென
பைவயவென்பதப பிட்டு யெனமுருகன் பரவுள
நவகுபிரனவபயன காறறுநியெனப்பிட்டு எச்சொன்னான்

(இ-ள்) கங்கைநதியிலே வந்து கடையவதனவ காட்கேயமென்று ஒரு சரயன்
பலபாடு மயிர் கொடுத்திருந்த சரயன் பவவெனென்றும் 'பயராயவின்வெளி' பர
மேஸ்வரன் டைய அழகிய கைகளிலும் உமையவள் பக்கத்திலும் பயின்மவளாந்து
வந்தா செவ்வெளகிய கந்தகவாயி, ஆ போது சுவாமி பிரகாசவாயைத்தது நீரி
தப் பிரிந்திரு வேதமுதலாகிய விஷயங்களெல்லாம் விடக்கூட பம்பித்தவெல்லி
ன்ற சொன்னவடனே சிவஞ்சுதவையுக்கு வித்யாரவ நடுபயதனடையகின்போ
து குமாரசுவாமியானவா பூப பிமமாவேரீ உருக்கொன பிரகாசகதிரகு தா
தத்தெச்செல்லுமெனது கேட்டான் — எ-று. (க)

யானகைநிறநில என்னப்பிரமணைத் தலைப் பெற்றினன்
ஏரானபிரமணபரபன புவனொழிச்செய நவியுறானன்
வனவாசனமுக்கொரு வாரகணயமழைத்து வழங்குகியோ
ரணமுதலேன் வென்கடகாருடின்விழுவ வெனச்சொன்னான்

(இ-ள்) 'பெ' என்பதற்குப் பொருள் எனக்குத்தொடர்ந்தென்று சொன்
வதெனவே என்னும் 'பெ' அகரே லிடை பட்டென முன்னேபோயப
பிரமணே என்னும் 'பெ' அகரே லிடை பட்டென பட்டென நதது அநதப் பி
ட்டவ பொருள் என்னு சொல்லென எராமிகேடக நாமமுடைய குருவாக
வகேனஞ சொல்லுகியெனவெனவெனவென கந்தகவாயி — எ-று. (எ)

அரியபயி யென பங்குறுபுகன் லு னுனைவாக
கோதியபயம்பெயர் னுனாந்தகற்குருவென வுணர்த்தினான்
நீதிக்காயினையி லேபரசராமனாடு சிவனிடத்
கோதியபயிருவ உய கற்குவிற்றெழிலினி டவகையேத்தினான்.

(இ-ள்) 'கி' கிடைனவா அப்படியே கேட்டுமென்று சண்முகருக்கு சே
னுகி நிகக கந்தகவாயிடம் அந்தப் பிரமண ககிடகந்தக குருமுருந்தமகி யுண
ரசருளினான், இந்த குருவேலாத சபி ரவிரிசை பரசராமனாடுள்ளே கூடிவினார்

மு. கிருவருரு சிவனிடத்தில் சகலவித்தைகளும் பெற்று, அந்த அறிவுதான் உயர்ந்ததாக இருக்கிறது. வில்வித்தையிலே ஒருவர்க்கொருவன் விசுவாசம் பெற்றிருப்பதை உட்கொள்ளுபவர்கள், எ-று.

இருவருங்க்கொன்று நடுக்கொருவருக்கொன்று மண்டலமின்றி
மருவியக்கொன்று உலாசினத்தொன்று பெரிய கொடியின்
கொருகையினாலுது பிளக்கவிலை புதுவழிமுரு நடுக்கொ
மருநதவியுலாசினத்தொன்று பெரிய கொடியினாலுது

(இ-ள்.) பரசுராமனும் கந்தசுவரபிரபு கவிவிநாயகரால் ஒருவாகக்கொடுவா சரிசமர்த்தனாய் பிரதிக்ஷிணசொல்லி இந்த மாயவததில புஷ்பபெற்ற கிரவுர ச கிரியைப் பிளந்தவர்கள் பெரியவனென்று விவரித்து ஒரு கலையிருவே கிரவுரத் தகிரி பிளக்கும்படி செய்து உலகமெ ன் னென்று சொன்னென்று ஆரியமலைக் கொல்லாஞ் சச்சரித்து வினையாழ் வுருகை யுடையது. (உ)

கச்சிதிலைதான் நி வடவொங்கட - லி வடவொ
 னைச்செழிகழுக்குன்று திரு முடிவடவொங்கட
 திச்சையிலவடைந்ததல மிதிவொங்கட வடவொங்கட
 கொச்சையிலவடவொங்கட கொச்சையிலவடவொங்கட கொச்சையிலவடவொங்கட

(இ-ள்.) காஞ்சிபுரத், திதம்பரத், நிகக்ளா ராஜி, திருவால்லாடு, திருவள்ளூர், மேகமொய்த்த திருச்செழும்புள்ளம், அடையாறு, 1915 ஆகிய இத்தலைவர்களால்லாற் சஞ்சரித்து விடப்பட்டிருக்கின்ற திருதிகளில் விடப்பட்டன தலைவர்களா துவோவென்று நாமுத்தேடிச் செல்லாதினரூர் பச்சையத்தில் வீரனா கொச்சைக் குறவள்ளி நாயகியங்கள்.—எறு.

(40)

கோலமிருநாகச்செங் கோட்டிலொழுமரதகம் கொழந்தெனும்
 ஞாலரவிகோடிபொளி தருநி ிங்கமலன் டி நண்ணினர்
 பாலன றமுதவன் பணிந்திடவரம்பல புரிந்தனன்
 சீலமிருகமுதேச டொவவொபாருநாமற் சிறந்தால்.

(இ-ள்.) அழகுமிக்குத் திருநாகபுரிச் செங்கோட்டியல் வந்துசேர்த்து அங்கு
 ம் ஒரு மரத்தத் கொழுந்துபோலும் கொடிநாயப் பிரகாசமான சிவலிங்கத்தைச்
 சண்முகக் குமாரர்கண்டு அந்த சிவலிங்கத்தைப் பூசித்துப் பணியும்போது சுவாமி
 திருவுள மகிழ்ந்து வேண்டிய வரங்களைக்கொடுத்து குமாரர் பூசித்தபடியால் கா
 ல்காகதிமான குமாரேசொன்றோடு திருப்பெயர்ப்பெற்று விளங்கினார்.—எ-று. (கச)

காழிசலினிஸ்மெருவினி லிமயத்திலினாகவின் பெற்றதென்
நாயிஸ்முருகநாகவரை யெயிலுறிந்தாதா மிருத்தனன்
புயல்பரவுபுனகி யதனில்வினாயாடிநாம் புகலிடஞ்
செயலுநும்பரணையர்ச் சித்தமைவமெனவுறுதி செயதான்.

(இ-ன்.) கயிலாயகிரியிலும், மேருகிரியிலும், இமயகிரியிலும், மந்துமன்ன தலங்களிலுமிந்த நாககிரி மிகவும் அழகுடைத்தானதென்று தெரிந்து வேலாயுதக்க டவுளானவர் இத்தத் தலத்தினுடைய ரவணிதழும் மகிமையும்பார்த்து மேகமூலா விய புஷ்பானிகத் தலங்களுள்ளான சஞ்சரித்து வினாயாம.லேம் மமஞ்சுப் புககிட

மாகிய தலமிதுவேயென்று சகல செயலுமுடைய சிவனைப்பூசித் தர்ச்சித்தமர்க்து வசிப்போமென்று நெஞ்சில் உறுதிசெய்தார் குமாரசுவாமி.—எ-று. (கஉ)

நாமிவனிருந்திடினம் மன்னையுந்தந்தையும் நன்னுமென்
மேமுறுகருத்துட் டெணந்துமுருகன்பூசை யெய்தியே
வாமவனுணாக மலையினும்பலமலைக ளதனிலுங்
கோமளமெய்நாரத் னுடன்கூடிவைகின்ன் குமரவேள்.

(இ-ள்.) நாமித்தத் தலத்திலே வாசஞ்செய்திருந்தால் நமது தாயுந் தகப்ப
னு மிங்கேவந்து சேர்வார்களென்று முருகர் நமது சருத்துட்கொண்டு பூசித்தமர்க்
து சந்தோஷமாக அழகிய நாகேஸ்வரர் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற நாகமலையினும்
பலபலமலைகளிலுங் சஞ்சரித்து தானும் வெளுத்த திருமேனியையுடைய நாரத்
முனிவரும் சினேகிதமாகக் கூடி உத்தத்தலத்திலே வந்து வாசஞ்செய்திருந்த குமா
ரசுவாமி. எ-று. (கங)

திருத்தணிபரங்குன்று திரிசிராப்பள்ளிமது ராபுரி
மருத்தணிலிலாத் திருச் செந்தில்வடவேங்கட மகாமலை
கருத்திபல்விராலியொன் பரளிமுருகன்பூண்டி கடிவறப்
பொருத்துபுள்ளுந் தோணி புரமயிலைகயிலையாய்ப் புக்கனர்.

(இ-ள்.) திருத்தணிகை, திருப்பரங்குன்றம், திரிசிரபுரம், மதுரை, மணம்நிறை
ந்த உத்தியான வனஞ்சூழ்ந்த திருச்செந்தூர், வடமலையாகிய திருவேங்கடாசலம்,
கருத்துத்தணிகைத் தலமலையிலே, குளிர்ந்த தடாகஞ்சூழ்ந்த பழனிமலை. திருமுருகன்
பூண்டி, மகிமைமிருத்த புள்ளிருந்தும்வேளூர், சீர்காழி, திருமயிலாப்பூர் இவை மு
தலாகிய புண்ணிய ஸ்தலங்களுலலாந் சென்று சஞ்சரித்து விளையாடி அங்கங்
கே சிவாச்சரிசெய்து, பின்பு தடசனாகயிலையான திருநாககிரித் தலத்தில் வந்து
வாசஞ்செய்து சிவனைப் பூசைசெய்து கொண்டருந்தார் முருகா.—எ-று. (கச)

சூலங்கொள்கூரனைத் துண்டிப்பதின்பொருட் டாழிகும்
ஞாலம்பிறங்குமீ முத்திடைநயந்தாவியந்தவோர்
காலத்திருக்கதிர் காமம்பதியுளார் கதிபெறுகவே
வேலன்புருந்துமெய் யாகவின் றனவிலும் விளையாடுமால்.

(இ-ள்.) சூலாயுதங் கைக்கொண்ட சூரனைச் சங்கரிக்கும்பொருட்டாக உல
கத்திற் பெயர் விளங்கிய கடல்சூழ்ந்த ஈழமண்டலத்தின் மத்தியில் அழகுபெற
யிருக்கும் கதிர்காமத்தலத்தில் ஒரு காலத்திலே அத்தத் தலத்தாடொல்லாம் நங்குதி
பெற்று வாழும்படியாக அங்ஙனம் அன்றுமுத லின்றனவும் விளையாடிக்கொண்டிரு
க்கிறார் வேலாயுதக்கடவுள்.—எ-று. (கரு)

அப்பதிகள்கிலகாலை யருவனாகள்கிலகாலை யறுமுகர்
மெய்ப்புலவவிளையாடி மீளநாகக்கிரியின் மேவுவா
ரிப்படியிருந்துமிமை யாசலங்கயிலைய மிமையவர்களு
டொப்பயுங்கனகவனா யோரெட்டுவணியினு முலாவுளார்

(இ-ள்.) அப்படி யுகிதமான தலங்களிலே சிலகாலம். அரிதாகிய மலைத்தல
ங்களிலே சிலகாலம் சென்று சஞ்சரித்து விளையாடிக்கொண்டிருந்து பின்பு நாககி

சித தலததில வந்துசேர்ந்து வசித்திருந்து இமயகிரி, கயிலாயகிரி, இமயகாடு, ஒப் பில்லாத சொர்ன்னசைலம், அஷ்டகுல பருவதக்களிலுஞ்சென்று சஞ்சரித்து வி னையாடி உலாவிவருவார் ஆ முகக்குமரர்.—எ-று. (௧௬)

விண்டுபதம்வேதனாக ரிந்துமண்டலம்பானு மண்டல
மண்டரண்டங்கனலி மண்டலமோனாவரிட மரவிட
மெண்டிசைகள்வருணனக னாமபூதமினிதுநீன வாருளங்
கொண்டகருணையின்மருவி யகலா துறைந்தருள்வர் குமரனே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுலோகம், பிரமலோகம், சந்திரமண்டலம், சூரியமண்டலம், அண்டரண்ட பகிரண்டங்கள், அக்கினிபுரம், பஞ்சபூதஸூதலங்கள். நாகலோகம், எ ட்டுத்திசைக்குள் வருணனகர், பஞ்சவர் நகரங்கள், அன்புடனே நிறைத்தவர்களிரு தயங்கள் மற்று மெங்கெங்கும் கிருபைகூர்ந் துலாவி தரளுகவே பிரியாமலிருந்து வாசஞ் செய்தருளினார் குமரகவாமி.—எ-று (௧௭)

அவ்விடத்தவ்வவர்க ளங்கங்விடுப்படுதன வறன்வினை
திவ்வுலகுமெவ்வுலகு மெவரிட முமெப்பொருளு மிவ்ரை
நவ்விமயிலாடுதே வாணபொடுமவன்வியொடு நலமுறுஞ்
செவ்விமுருகோர்க்குநிலை செவகொடி ரண்டி, ந் திறந்ததால்.

(இ-ள்.) அத்தத்தலங்களிலே யிருக்கின்ற வாவர்க ள்கெல்லாம் அங்கக்கே முருகிருப்பதுபோலக் கிருபையாக கிருவினையாடல் ஏநேதவிகோதமாகச் செய் து இத்தலோக மு மெந்த லோக மு யாவரிடங்களிலு மெந்த பொருள்களிலு மிவரா கவேறோன்றி மான்போன்ற கண்களு மயிலபோலுஞ் சாயலு, டைய தெய்வயா னை வள்ளியம்மனுடன் நன்மைபொருள்கிய கயிலாசுகிரி திருச்செங்கோடு இவ்விட ண்டி தலங்களிலுஞ் சிறப்பாக உகந்திருந்தார் அழகிய முருகர்.—எ-று. (௧௮)
வேறு.

சூரணைவதைத்தவோர் துண்டமயிலெனபற் றொருதுண்டம்வாரணமென
வாரிசூழ்செந்தூரில் வந்துமலைபற்றிப் பரங் துறைமந்தழகர்தம்
வேரிசெறிதண்டலை சுவாமியலைமேறுமி மெவும்பொருப்பினிடைவந் [நாள்.
தேருலவுபழனிமி லேசைந்துதந்தையினோடு மினிதுறைந்தெய்து மொரு

(இ-ள்.) வேலாபுதத்தைவிட்டு சூரணுடலை இரண்டுதண்டாய்ப் பிளந்தவுட னே ஒருதுண்ட மயிலவாகனமாகவும், மற்றொருதுண்டஞ் செவற்கொடியாகவும் செய்தமைத்துக்கொண்டு வெறய்யுடனே கடலுக்குத்த திருச்செந்துரிலிறந் எம கூட பருவதத் கடந்து திருப்பரங்குன்றத்தில வரகமர்ந் திருந்து மதுப்பொழிந்த தண்டலை கழ்ந்த அழகர் சோலைமலையிலும், சுவாமியலையிலும் வாசஞ்செய்து, மே னாட்டில் அழகுபெற்றவருக்கும் வராககிரிச்சாரலில வசித்திருந்து, அழகிய பழனி மலையி லெழுந்தருளியிருந்த தந்தையாகிய கயிலாசபதியைக்கண்டு வணங்கி வசி த்திருந்தார் முருகர் சிலநா ளப்போ தொருநாட்பொழுதிலே.—எ-று. (௧௯)

அவ்வணாயிடத்திலேந் தருவைநிகர்தருவனத் தருமாங்கனிக்கொடமல, னிவ் வுலகைமுந்திவலம் வந்தவர்க்கிக்குறியை வுதவுதுமெனப்பா லராக், கைவது னருக்குமுருகர்க்குமைம்முகவன்களிர்த்துணாபுரிந்தபொழுதே, யிவ்வுலகை யொருநாடடியில் வலம்வருதுமெனமுருக மெண்ணியெயெழும் தருளினார்

(இ-அ) அந்தப் பழனிமலைத் தலத்திலிருந்து தாய்மொழி தெரிந்த
டைப் ஒரு சோலைமேயில் உசிதமான மாமரத்திலிருந்து திரைத் தூ கனிவைச் சி-
ன கைக்கொண்டு யானை பகல் பூசு கவனென்று மிபனடி பிள்ளைகளை மனம்
து ஒரு கொம்புப் பழவிலிந்த உருத்திரன் மாகச் சுற்றி உருவாகத்
ததக் கனிவைத் தருகவேமென்று எ ராமி சொன்னபோது ஆலாசு அந்த
நத வலகத்தை உலமாகச் சுற்றிவருகிறேனென்று என்னிடே இருப்பதுவே தெரி
நதருளினா குமாரதேவா — ௧௦

மயிலவாகனத் தேறி செழிப்பதென்று சலாம் வும்வருமுனமா முகவரு
வெயிலாருநெறியினை உலகமெல்லாம் வியனாடல் எய்முமெய்திது
ரயிலவாகுமாய்வுக துன்பபாடுமெய்ப்பு வப்பழனிமலையிலு
ரியலவாய்மையறபு தாய்மொழிப் பழனி மொழிமெய்ப்புதான்

(இ-ஆ) மூலக் கிருஷ்ணன் தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
னானொழுகுந் தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
மே யானொழுகுந் தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
வனை வலமாகச் சுற்றி வந்து விட்டான் தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த
து யினாய் பிள்ளையாகும் தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த
கொடுமையாவென்று சொல்வாமின் தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த
அந்தப்பழம் மழாரியெனப் பெருகி வந்தது தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த
நததலத்தெனப் பெருகி வந்தது தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
அப்பழனிமலையினுள் தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த
லிப்புவிடில் தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
றொப்பமுஞ்செய்துந் தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த
செப்பரியகுசரிதத் தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி

(இ-அ) அந்தப் பழனிமலையிலிருந்து தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
கிவந்தபழியிலேயேயும் தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
யராய் விளங்கி யிருக்கின்றது தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
லாத சேயாகிய சுப்பிரமணிய சுவாமி எந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
றஞ்சியவுதயமாகுங் கிழக்குத்திசை முகமாய் சொல்லுதற்கரிய கோழிகட்காடிபுட-
னே யமதகிலை வருவதாக வினா குமாரசுவாமி — ௧௧

வெள்ளியங்கிழமுதற் கெதாரமுங்காசி வியாகரமுங்காசிபு
தென்னு தீதனருவியுந் தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
வள்ளலிலவனாவழி நிலை வந்ததென மேற்கொங்கு மன்னலத்தாய்மொழி
கிள்ளையுனாதத்தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி

(இ-அ) கைலாசிலிருந்து தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
ஞ்சிபுரத் தெளிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
ரு செய்து திரியதவருசெய்தத் தைனமொழிபாடிப் பாரவதயமென்று திரியதவருசெய்த
பரமேஸ்வரனும் கிலவனா வழியாகவந்து தைனமொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
த்தில நாகலிளியில் தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி
ததையிலவ சுவாமிபென்று மேற்குமகம் கிணறா அந்தருள் தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி தெரிந்த தாய்மொழி

நவகண்டபூதலர் தனிலோரிடத்தாமின் னலமிலையெனப்பகரவே
சிவகண்டிகைத்திரு மிடற்றாதிரிபுணாபுடன் தோன்வடகேழுநத்
தவகண்டர் குழசலமுச்சியின் முளைத்தசண் முகவருஞ்சம்புபுரனர்
பவகண்டிதமபடப் பணியலையிலிருவரும் பாரித்ததென்பகருவோம்.

(இ-ள்.) நவகண்ட பூமிகளினு மற்றுமோரிடத்திலாகிலும் அத்தத் தலம்போல்
பெருமையுடைய தலமிலையென்ற உலாமெல்லாம் புதுழச் சிவகண்டிகை டனிச்
தழுவிய மிடற்றையுடையவ ளிரிபுணாயாகிய உமையுடனையும் கேசவன் வடநீழச்
சூத்திச்சி லிருக்கடர் தலா னிவர்கள் ளுழந்து துளியெய்ய மலையுச்சியின் முளைத்
தெழுந்தருளியர் அந்நா னம் சண்முகக் கடவுளும் சுயம்புவாகிய பரமேஸ்வரனையும்
வந்து தரிசித்தவர்களுடைய பாடககொலால் தீர்வதாக பணிமலையில் இவ்விரு
பரும் எடுத்தருள் பண்ணெடுத்த மனையெய என்னென்று சொல்லுவோம் என்று
தோன்றித் துதமுனிவர்.—எ-று. (உச)

சண்முகர் செயற்கைச் சூத்திர முற்றிற்று

ஐத கிருவிருந்தம். — ௨௪௬.

தாதுகன்யகதசு சூத்திரம்.

ருகபாரு நில கந்தன் ழெற்றங்க னடாந் அப்பகட்டுள்
பாதுபக மங்குளிலே பழவிா மாவுத்திகடோம்
வாழ்சை நாரவேங்கை யருகத்த டம் புலங்கவெற்றிற்
பேரததும் நெய்யெனிய பு னிந்ததும் புகல்குவென்று.

(இ-ள்.) வாசி பரமுலிவகோ கந்தாவாசி பிறந்துவளர்த்ததுவு மவர் திருவி
யாபாடல் மனையெனக்கேட்டு உருவைய பாதுபகவித்த சென்மையிலே பூ
ர்வ சர்மங்ககென்கொந் தது புலங்காடெம் இனி வந்துசெய்து பகைத்ததாழின்
மெற்கொண்ட அசுமேந்திர னாதுதகா மலர்ச் சகலர்த்ததவும் திருநாகுகிரியிலே
புத்தரு னது உடையவா னப மலம புலங்கததவரு சொல்லுமையாவென்று
மேட்டார்சன் குலிவள்ளா.—எ-று. (க)

என்றும் விபாசப்பாற்றி நிபாபாபுறு அந்தருந்
நன்றெனத் துருதிப்பாது பாதுபாரு அனவொந்
கோன்றவருந் தான்பாபக கோவல்வ விதித்தவாறு
பன்முபற் சிவகண்டிபாற்றும் வகையையும் புகல்குகின்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி முனிவர்கள் கேட்கவும் வேதவியாசரிடத்திலே சகல சம்
வியுப கற்றுணர்ந்தறிந்த வறிவினாலே அப்படியே சொல்லுகிறேமென்று குருபா
தத்தைத் துதித்து தாருகாருனை வேலாயுதத்தினால் சங்கரித்ததவுரு குரணிதந்து
போகும்படி அழுவிய வேலைவித்தவரலாரும் குமாரருடைய திருககலியாணமுங்
குமாரதேவர் சிவனை யஞ்சனஞ்செய்த வழி. மலிவந்தனை, ட் சொல்லுகிறோம் கே
ளாதி.ங்கொன்று சொல்லுகிறுத் துதமுனிவர்.—எ-று (உ)

ஆரணி யுடனொன்றாக யமைந்துநா கேசன்வாழும்
காரண வெற்றிகந்தக் கடவுளு மபனுமாலும்
பூரண முனிவர்தங்கள் புண்ணியத் தவத்தோடும்
னேரணி பாணப்போற்றி யிருந்தருள் பொருந்துங்காலை.

(இ-ள்.) வேதவடிவாகிய அம்மைக் கிடபாகங்கொடுத்து அந்தநாரீஸ்வராக அனைவருக்குக் காட்சிகொடுத்து அந்த நாரீஸ்வரகவாயியார் வாழ்ந்திருக்கும் அனேக காரணமுடைய நாக்கிரியில் கந்தகவாயியும், பிரமாவும், விஷ்ணுவும், பூரணமான தவமுடைய முனிவர்களுந் தங்கள் தங்கள் புண்ணிய தபோபலன்களோடும் அமுத சிவனை வணங்கி வந்தனைசெய்து அங்ஙனம் அமர்ந்திருந்த காலத்திலே.

இந்திரன் முதலாந்தேவ ரொய்திநா கேசன்முன்னைச்
சந்திர மருடபோற்றி சதாசிவ போற்றிப்பெங்கள்
கந்தனை யளித்தாயபோற்றிந் கருணையங்கடலே போற்றி
வந்தவல் வினைகள்மாற்று மங்கையோர் பங்கபோற்றி.

(இ-ள்.) அப்போது தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களெல்லாம் வந்து நாககிரீசுரனைத் தரிசனஞ்செய்து சந்திரமவலியேபோற்றி போற்றி சதாசிவப் பிரமமே போற்றிபோற்றி எங்கள் கந்தகவாயியைப் பெற்றவனே போற்றி போற்றி கிருபா சூர்திரமே போற்றிபோற்றி யாவருக்கும் வந்த வல்வினைகளைத் தவிர்க்கும் உமைபொருபாகனே போற்றிபோற்றியென்று பின்னையுந் தோத்திரஞ்செய்கிறார்கள்.

அழிவிலா முதலேபோற்றி லயந்தொழி லுடையாய்போற்றி
மொழிமறைப் பொருளேபோற்றி முருத்தனாச் சனையாய்போற்றிக்
கழிவில்தார்க் கண்டற்காகச் சாலனை யுதைத்தாய்போற்றிச்
சுழிநதி யரவுசுற்றுஞ் சுந்தரச் சடிவபோற்றி.

(இ-ள்.) அழிவிலாத ஆதியேபோற்றி போற்றி பஞ்சகிருத்தியங்களுஞ் செய்கின்ற கந்தனே போற்றிபோற்றி சொல்லுதற்கரிய சூரவேதப்பொருளே போற்றிபோற்றி விஷ்ணு பூசித்தவனே போற்றிபோற்றி இருதியில்லாத மார்க்கண்டனுக்காகையிமனை யுதைத்தவனே போற்றிபோற்றி சுழிநதி பெருகின்ற கங்காநதியையும் பாம்புகளையுஞ் சுற்றிக்கட்டிய அழகிய சடையையுடையவனே போற்றி போற்றி.—எ-று.

(10)

கனபுர மெரித்தாய்போற்றிக் கண்ணுதற் கடவுள்போற்றி
நினைவு வடியார்க்கென்று நெடுவீனை தவிப்பாய்போற்றி
யெனமுறை முறைவந்தேத்தி யிறைஞ்சிய விமையோர் தம்மை
மன்னுற மகிழ்ந்துவந்த தென்னென வமலன்கடற.

(இ-ள்.) பெருமையுடைய திரிபுரங்களை யெரித்தவனேபோற்றி நெற்றிக்கண் ணையுடைய சுவாமியேபோற்றி நினைக்கின்ற அடியார்களுக்கு உன்றைக்கும் சேடியவினைகளை தீர்த்தருளசெய்பவனே போற்றிபோற்றி என்றிப்படி முறைமுறை யாக வந்து பணித்தேத்தித் தோத்திரஞ் செய்த தேவர்களைப்பார்த்து மனமகிழ்ச்சியுடனே வாரீர் தேவர்களே நீங்களனைவரும் வந்தகாரியமென்ன சொல்லுங்களென்று கேட்டார் அந்தநாரீஸ்வரர்.—எ-று.

(11)

அம்மனின் பாதங்கண்ட வளவிலெம் மிடர்கடூர்ந்தோ
மெய்யிது சிறிதோரொங்கள் மெய்க்குறை தீர்த்தல்வேண்டு
நையலோர் பங்குதுங்க நாருகன வினாமைமாற்றிச்
செய்யப்பொன் னுடுவாழ்கச் சேயுடன் விடுதலுக்காப்பார்.

(இ-ள்.) சுவாமி தேவாரூடைய பாதமலர்களைக் கண்டவுடனே சகல ஹித்
கங்களுந் தீர்த்தோம் இது நிச்சயம் ஆனால் ஒரு விண்ணப்பஞ் சொல்லுவோரு
சற்றே திறுபைசெய்து எங்கள் மனக்குறையைத் தீர்த்து ரட்சிக்கவேண்டும் உமை
யொருபாகவே உயர்ந்த வலுமையையுடைய நாருகாசுவரன் செய்து தன்பங்களை
நிவாரணஞ்செய்து பொன்னாடாகிய தேவலோகம் வாழும்படி யுத்தமைய திருக்
குமாரரை எங்களுடனே கூட்டியனுப்பி பாதுகாத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று சொ
ன்னார்கள்.—எ-து. (௭)

எனவரன முருகனறன்னை யினிதழைத் திறைவிறல்புங்
கனவிறற் சத்திதல்களைக் கருணையிற் பரமனீகநான்
புனைதிரு வயிற்றைமேந்திப் பொருதக றுந் துதேவர்
கனமுறு கணங்கள்சூழக் கனகபொற்.கிரியிற்செய்யுந்.

(இ-ள்.) தேவர்களைச் சொன்னபோது நாகவிரியிகரர் குமாரக்கடவுளை அன்பு
டனே யழைத்து உமையவள கொடுத்த மிகுந்த வெற்றியையுடைய சத்திவேலா
யுதத்தை விடையுடனே அவர்கையிற் கொடுத்தருளினார் அப்போது கந்தரான
வர் சுவாமிகொடுத்த வலுமையுடைய பொருதத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு ப
கைவரைச் செபிக்கப்பட்ட தகர வாகனமேறி நடப்பதி தேவர்கள்கூட்டித் சூழ்ந்து
வர பொன்மயமான சொன்ன சயில ஸ்ரீரோகரி நடந்தார் சமாமுகர்.—எ-து.

வேண்மணி யிசையினுலும் வரற்கரர் லெம்புனோதைத்
கான்மணித் தாங்கினுலும் களைதரன் முழக்கினுலும்
கோன்மணிச் சிறகருனோதைத் குற்றொளி யாழ்ந்தேவர்
மென்மணி யிருநிழிட்டம் விளைந்தன செவிறுந்தொண்டார்.

(இ-ள்.) அப்படி கந்தரவாரி வருகிறபோது வேலிற் கடடிய மணியோசை
களாலும் வெட்டியையுடைய கைவலப்பங்களிற் கடடிய சிலம்போசையினாலும் காலி
ற்சுட்டிய வீரகடைமாமணியோசையினாலும் மலக்கூட்டங்களுடைய தரவார மு
சையினாலும் மணிகள் வட்டிய விலகல்பயிவாய் நாளாளனொழிந்த குணத்தொ
னிசெய்யுந் சத்தம்களாலும் நித்தனோ போல கருங்கடிக் கோடைகாலத் திழமும்க
கம்போலும் செவிற்பட்டார்கள் தேவர்கள்.—எ-து. (௮)

அவ்வவர் திருக்கணை யசைவில்தித் திரங்கன்போன்று
முவுருநு முனத்தராபு மூடின் மலையகா னீரந்தா
தவருநு மனந்தகன்றாலுய்த் தாருத அவர்வன்வீவலை
கவருநு வடவைபேலக் கனாநெழுந் திருத்தான்மற்றே

(இ-ள்.) இந்த நனைக்கோக்கேட்ட அசரகணைகள் அவகாசே கித்திப்பது
மைகள்போலும் மனங்கலங்கி ஊமைகளபோலும் பதைமாமல கொருவகிவீர்த்து
யிறந்துபோனார்கள் அப்போதுகண்ணி விசாரமுடைய மனத்தைய சுவாமிதது க

டற்சலத்தை யுறுஞ்சும் வடவாக்கினிபோலுஞ் சிறிச் சின்னத்தெழுந்தான் தாருகாரு
மன்.—எ-று. (௧௦)

அவனெறி மனர்தஞ்சேனை யசுரரு மவுணவீரர்
பவமெனப் புடையின்மொய்த்தப் பதாதிகாற் றுகளாலண்டங்
குலவகொடா ரகையின்சோதிக் குலமெலா மலீனந்தோய
சிவனினை விழிகளல்லாற் செழுங்கதி ரொன்றுங்காணர்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கோபித்தெழுந்த தாருகாருளும் அனந்தக்கோடி சேனை
அசுரர்களும் அசுரர்கள் படைத்தலைவரான போர்வீரர்களும் பாவவிருட் கூட்டம்
போலும் கூடிசெருங்கிப் புடைசூழ்ந்துவர சேனைகளுடைய காற்றாளிகளெழும்பி
அண்டங்களெல்லாம் பிரவேசித்து சந்திரர் சூரியர் நட்சத்திரங்களின் பிரபைகளெ
ல்லா மொளிமழுங்கி யிருள்மூடவும் சிவனுடைய திருநேத்திரங்களுடைய சோதிப்
பிரகாசங்களல்லாமல் மற்றொரு பிரகாசமுங் காணர்களனைவர்களும்,—எ-று. (௧௧)

பீடையிற் பீடையீண்டப் பெற்றியி னவுணர்கூட்ட
நீடுகொக் கரிப்பாலண்ட நெடுமுக டலம்வந்தேங்க
மாதல்விற் றெனினாணேசை யமர்முழ வோசைகாநத்
துாடெழு மோசைவேலை யொலியினு மொலித்தமோதோ.

(இ-ள்.) பீடையோடே பீடைசேர்த்தாப்போலும் வலிய வசுரர் கூட்டங்க
ளும் அஷ்டகாசங்கள் செய்து கொக்கரிக்கு மோசை யிடியிடித்தாப்போலும் நெடிய
அண்டங்களெல்லாம் கலங்க வில்லுகளை வளைத்து காணிகள் தொடுத்து செய்கிற கு
ணத்தொனியுஞ் சண்டைவாத்தியங்களுஞ் சதுரங்க சேனை நெருங்கிவரும் முழக்க
ங்களும் ஒன்றாய்க்கூடி சமுத்திரக் கோஷ்டத்திலு மகிசமாக முழங்கின.—எ-று. (12)

சூரியன் நேற்றந்தன்னைச் சொரிபனி மறைத்தாலென்னப்
பாரிய நிருதர்கூட்டம் படநுறச் சூழ்ந்தகாலே
வீரியத் தகர்மீதேறி விற்றகளை விடுப்பச்செவ்வேள்
கூரிய சூலகாலக் குழாமுறிந் துடைந்ததம்மா.

(இ-ள்.) ஆதித்தனுடைய பிரகாசம் பொழிகின்ற பனியால் மறைந்தபோலும்
வலிய நிருதர் சேனைகள் வந்து சூழ்ந்து வளைத்துக்கொண்டபோது வீரமுடைய தச
ரவாகனத்தின்மேலேறிய கந்தசவாமி வில்லைவளைத்து ஒரு சேவாஸ்திரத்தை விடுக்
க யிம்படர்க்கள்போலும் கூர்மையுடைய சூலவேல் பிடித்தெதிர்த்த அசுரர்கூட்டங்
களெல்லாஞ் சின்னபின்னப்பட்டி முறிந்தோடிப்போனார்கள்.—எ-று. (௧௩)

வேலரோர் புறத்திற்குல வினையரோர் புறத்திற்பாய்மா
மேலரோர் புறத்திலவேழ மீதரோர் புறத்திலீண்டி
நீலகற் தரத்தன்சேயை நிமிடநாம் வதைப்பமென்றே
யாலகா லங்கள்போலந் தரம்புவி யனைத்துமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) அசுரர் சேனைகளில் வேல்பிடித்த வீரர்களொருபக்கம், சூலம்பிடித்த
சுரர்களொருபக்கம், குதிரைமேலிருக்கிற வீரர்களொருபக்கம், யானைமேலிருக்கிற
வீரக் ளொருபக்க மிப்படி ஞானதிசையிலும்வந்து சூழ்ந்துக்கொண்டு இந்த நீலக

ண்டன்மகன் கந்தனை ஒருநொடிப்பொழுதிலே கொன்றுபோய்விவோமென்று ஆல
காலவிடங் கொடுத்தெழுந்ததுபோலும் ஆகாச பூமியெல்லாம் நெருங்கி மொய்த்துக்
கொண்டார்கள்.—எ-று. (கசு)

ஆங்கவர் தம்மைச்சோதி யாலமுண் டதுபோற்றெவ்வர்
தாங்கிய படைகளோடுங் தளத்திடை மடிபவாங்க
ணைங்கிய குருதிவெள்ள முறுகடற் பரப்பின்மேற்போம்
பாங்கினு லவனிமாள்செம் பட்டுகித் தணையளானுள்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்து மொய்த்துக்கொண்ட சூரர்களை யெல்லா முன்பு பரமே
ஸ்வரன் தேவர்களைக் கொல்லவந்த ஆலவிடத்தை புண்டதுபோலக் கந்தசுவாமி
யானவர் தம்முடைய கைகளிலே யிருக்கிற தேவாஸ்திரங்களை விட்டி அந்தனை சூ
ரர்களை யு மொருநிமிஷத்திலே சங்கரித்துவிட்டா ரங்கே குமுளித்தெழுந்து பெருகி
ய ரத்தவெள்ளங்கள் எப்படியிருந்ததென்றால் பூமாதேவியானவர் சிவந்தபட்டு
வஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டதுபோ லிருந்தது.—எ-று (கசு)

வாளிபும் வேலும்வானும் வந்திந்ததின் பிதற்றித்தோற்றங்
கடனிகள் விரும்பக்கூற்றங் கொடிபா நீட்டல்போலு
மாளியைக் கண்டதும்பி யபாங்கிபா னிருதட்சேனை
தானற மடிந்ததம்மா தாருக னாணைக்கண்டான்.

(இ-ள்.) அம்புகளும், வேல்களும், வாள்களும் சிவந்த ரத்தவெள்ளத்தில் மித
க்கின்ற தோற்றமானது பேய்க்கூட்டங்கள் வீருந் தும்படியாகக் கொடிய கூற்றுவ
ன் நாக்கு நீட்டெல்போலு மிருந்தது சிங்கத் தக்கண்ட யானைகளானது மடங்கி
வீழ்ந்ததைப்போல நிருதட்சேனைக ளானதும் புறியிலேவிழுந்து மடிந்துபோன
தைக்கண்டான் தாருகாகுரன்.—எ-று. (கசு)

கண்டதா ருகன்பல்கொடி கணமென நிருதர்சேனை
விண்டனர் மடங்கலெற்றின் விரவொன் வொருவர்க்கெல்லாங்
கொண்டார் தகரும்போலுங் குகனும்போ லவணக்கொன்று
மணிதிதா ருகன்முன்சென்று வருகபோர் தருகவென்றான்.

(இ-ள்.) இதைக்கண்டதாருகாகுரன் பின்னையு மனந்தங்கொடி யகரசேனைக
ளை யணிவருத்து ஆன்சிம்மம்போலும் விடுத்தான் கந்தசுவாமியானவர் வந்தெதிர்த்
த வொவ்வொரு குரனுக்கு ஒவ்வொருதகரவாகனமு மொவ்வொரு வேலாயுதமு
மொவ்வொரு கந்தனுமாகத்தோன்றி அஸ்திரப்பிரயோகங்களினாலே அந்தனை சூர்
களையுங்கொன்று போர்செய்கின்ற தாருகாகுரன் முன்னேவந்து நின்று உன்சம
ர்த்தைப்பார்ப்போம் நம்முடனே யுத்தஞ்செய்யடாவென் றதட்டிச் சொன்னார்.—

வந்தவன் நேரினோடு மாருத வேகத்தோடும்
புந்தியில் வாளிமாரிப் பொழிந்தன னவற்றையெல்லா
மந்தர வடிவேலெந்தர் யறுத்தறுத் தெறிந்தார்கண்டு
சிந்தைகம் பித்தோர்மாயஞ் செய்தன னிருதர்வேந்தன்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட தாருகாகுரன் ரதத்தை வாய்வுவேகமாக முடுக்கிக்கொ
ண்டு வந்தெதிர்த்துத் தன் கைவிலைவனைத்து நாணியூட்டி குணத்தொனியெய்

து அஸ்திரமாரிகளாகப் பொழிந்தான் அவற்றையெல்லாம் சுந்தசுவாமியானவர்
ஒவ்வொரு தேவாஸ்திரங்களாலே பொடிப்பொடியாகப் போரும்படி. ஒரு நொடி-
ப்பொழுதில் அறுத்தறுத்தெறிந்தார். அதுகண்டு பாணப்பிரயோகத்தினாலே யிவ-
ண வெல்லக்கூடாதென்று மனநடுங்கி ஒரு விஞ்சையினாலே மாயாசொருபமெ-
டுத்தான் அசுரோந்திரன்.—எ-று. (௧௮)

தாருவாய் விலங்காய்க்கானத் தன்மையாய் வரைகனாய்மா
மேருவினா நேற்றையாய்க்கண் மழைமிகப் பொழிவதாய்ரீனா
நேருருந் கணையினபின்னோ பொலித்தெரு பிரமபாணம்
பேருருந் தொடுத்தானந்தப் போர்வலி புகலக்கேண்டோ.

(இ-ள்.) மாயாவிஞ்சை மந்திரங்களினாலே அனாதங்கோடி. விருட்சங்களாகி-
யும் அளவில்லாத மிருகங்களாகியும் அனேக சூரணியங்களாகியும் கோடானகோ-
டி மலைகளாகியும் சொருபமெடுத்து வில்லாத கண்மாரி பொலிந்து என்று அம்
புகளைத்தொடுத்து அதுன் மறைவாக பொருளருக்குந் தெரியாமற் பிரமாஸ்திரத்-
தைச் சங்குத்து விடுத்தான் அதினுடைய பிரதாபத்தைச் சொல்லுவதே புகேணயின்-
கள் முனிவர்களே என்று சொல்லுகிறார் நுதமுனிவர்.—எ-று. (௧௯)

ஒருபுற மிடியுங்காரு மொருபுறங் கனலுங்காற்று
மொருபுறம் படையுமின்னு முறவரும் பிரமபாணம்
புரிவரும் ஞானவாளி போக்குபயார் நொடியிற்பேறுய்து
விரவுதா ருகண்மேற்செங்கை வேல்விட மேடமுந்தார்.

(இ-ள்.) ஒருபக்கமிடியு மழையும் ஒருபக்கம் நெருப்பும் காற்றும் ஒரு பக்க-
ம் படைகளு மின்னனு மின்னும் அனேக விசித்திரமான மாயாசொருபமெடுத்து
வருகிற பிரமாஸ்திரத்தை பெருமையையுடைய ஒரு ஞானஸ்திரத்தை விடுத்து நி-
மிஷத்திலே பொடிப்படுத்திவிட்டு இனியந்தத் தாருகாகுரனைக் கொல்லவேணு-
மென்று பராசத்தி வேலைத் தமது திருக்கரத்திற் றுங்கினவராய்த் தகரவாகனமே-
றி முகி நட்டதினார் சுந்தசுவாமி.—எ-று. (௨௦)

முதலெழுந் துணைத்தவேத முழுமுதற் பயனியென்பாற்
பதமுற ஷுணைத்தியென்னப் பங்கயன் றன்னைக்காய்ந்த்
மதலைமீ தவன்கைவாளி வருத்துமோ தெண்ணீர்ப்பெளவுந்
அதவிய தொகிழிபோற்கண் டிடெந்தன னிருதர்வேந்தன்.

(இ-ள்.) ஆகிகாலத்திலே வேதமுதலாகிய பிரவைகாக்கரத்துக்கு நீ பொருட்-
சொல்லென்று கேட்கச் சொல்லத்தெரியாமல் விழித்த பிரமதேவனை ருட்டிச் சி-
றையிட்ட சுந்தசுவாமிபேரிலே பிரமாஸ்திரஞ் செயிக்குமோ செயிக்காமல் சமு-
த்திரவெள்ளத்திற்கொருகிய அக்கினிக்கொள்ளிபோலப் போனதுகண்டு மனங்கல-
ங்கினான் அசுரோந்திரனை தாருகாகுரன்.—எ-று. (௨௧)

நீரினிற் புகுவன்வா ன நெறியினிற் புகுவனாக
ஞரினிற் புகுவன்திக்கோ ருட்டினும் புகுந்துகிற்பன்
காரினிற் புகுவனந்தக் கண்டகன் போகாவண்ணந்
தாருறு கணையாற்குட்டிச் சத்தியாற் றுணித்துவிழ்தார்.

(இ-ள்.) அப்படி கலங்கிய தாருகாசூரன் சமுத்திரத்தின் சுவத்துக்குள்ளே புருந்தொளிவான் அதுவிட்டு பாதாளலோகத்திலே புருந்தொளிவான் எட்டித்திகிலும்போய் புருந்தொளிந்து கார்மேகத்திற் புருந்தொளிவா தைகண்டு சமக்கூடங்கட்டி. பெய்குமவன் அசையவொட்டாமல் செய்து வேலாயுதத்தையுட்கி அவன் தேசத்தைப் பிளந்து பூமியிலே விழும்படி செய்தார் கந்தசுவாமி.—எ. ம. (உஉ)

வீழ்ந்தவன் றெனியுகாந்த வியன்பெயிர் போலவேங்கி
வாழ்ந்தபொன் மடந்தைமாயன் மலிப்புந் தழுவினான்சொற்
சூழ்ந்தநா வாணிவேதன் சுந்தரத் தோளிற்சாய்ந்தான்
தாழ்ந்ததைத் தலத்தால்வானச் சசிமக வானைச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) விழ்ந்த தாருகாசூரன் சத்தமானது உகந்த காலத்துப் பேரோசையைப்போல முழங்கினதைக்கேட்டுப் பயந்து லட்சுமிதேவி விஷ்ணுவனுடைய புயத்தைத் தழுவிக்கொண்டான் இனியசொற்களையுடைய வாணி பிரமசேவனுடைய அழகிய புயத்தைக்கட்டிக்கொண்டான் நெடியகைகளைபுடைய இரதிராணி தேவேந்திரனுடைய புயத்தைத் தழுவிக்கொண்டான்.—எ. ம. (உ௩)

வே. ம.

வெய்யவன்றிரு மடந்தையர்மாற்பிடை விதிர்விதிர்நீட்டிச் சேர்ந்தார்
செய்யபாவகன் றனைச்சுவாஹி உறச் சேர்ந்தனன் மறிதேவி
பொய்யிலெண்டிசைப் புங்கவர்மங்கையர் புணர்நூலுண்பார் சேர்ந்தார்
பைதலீதுறப் பணிமலைப்புறத்திலிற் பட்டுநாருகன் விழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஆகத்தனுடைய தேவிமார்கள் அவனுடைய மாப்பு புனகமாகும்படித் தழுவச்சேர்த்துகொண்டார்கள் செஞ்சுடராகிய அக்கினிதேவனைச் சுவாகாதேவி தழுவச்சேர்தான் சுந்திரனை அவன் தேவிமார்கள் சேர்ந்தார்கள் பொய்யில்லாத ஆஷ்டதிக்குப்பாலகளுடைய தேவிமார்கள் அவரவர் பத்தாவை அவரவர் தழுவச் சேர்ந்தார்கள் இந்தப்பிரகாரம் உலகத்தாலல்லாம் பயத் தெளியும்படியாய்த் திருநாககிரிச்சார்பிலே பட்டுவிழுந்தான் தாருகாசூரன்.—எ. ம. (உ௪)

தாருகன் திரு சண்முகன்வேலினுற் றராமுகம் படவீழ்
நேருகந்தம் ரரும்புரத்தரனும்பூ நிறைமழை பொழிந்திட்டார்
காருகந்தபொன் மாரியும்பெய்தனர் கண்ணனும் பிரமாவஞ்-
சிருகந்தமாமுனிவரு முருகனைச் சென்றுதோத்திரஞ் செய்தார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் கந்தசுவாமி விட்டவேலாயுதத்தினாலே தாருகாசூரன் முகந்தவாயிற் பட்டுவீழ்ந்தபோது மகாசந்தோஷத்துடனே தேவர்களுந் தேவேந்திரனும் அளவில்லாத புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள் கார்காலத்து பெருமழைபோலுஞ் சேர்ன்னமாரியும் பொழிந்தார்கள் கண்ணனாகிய விஷ்ணுவும் பிரமாவந் தவமுடைய முனிவர்களுஞ்சீக்கிரத்திற் போய் கந்தசுவாமியைக்கண்டுதெவத்திரஞ்செய்தார்கள்.

எந்தைநீ பெமக்கிறைவனீ யாவுநீயீசனீ பொருணீயென்
றந்தவந்தரர் தோத்திரம்பலவுளைத் தம்மைபங்கனைப் போற்றி
வந்துநாகமா மலையினுஞ்சேனை வணங்கிவாழ்ந்தனம் யாங்கள்
சுந்தருக்கெம் திருநீரென்றுவியைக் கடிமணஞ் செயல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அப்போது கந்தசுவாமியைப்பார்த்து சுவாமி எங்களுக்குத் தாயும் நீ, தகப்பனும்நீ, எங்கள் சிவாததுமாவும் நீ, ஈசுரனும்நீ, சகலபொருளும்நீயேயென்று அளவில்லாத தோத்திரங்கள்செய்து அங்கிருந்து புறப்பட்டு நாககிரியில்வந்து நாகேசுரனையும் அர்த்தநாரீஸ்வரனையும் வணங்கி வாழ்த்தி சுவாமி நாய்கள்வாழும் படி உபகாரஞ்செய்த கந்தசுவாமிக்கு தேவேந்திரன் மகளான தெய்வயானையைத் திருக்கலியாணஞ்செய்யவேணுமென்று சொன்னார்கள் விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள்.—எ-று. (௨௬)

என்றுபோற்றின ரீசனுமினிதுவந் தீரறுபுயச்சேயை வன்றுணைத்திற லுதவினையிவரொடும் வானகந் தனிவேகி நன்றுநீமனம் புரிதியென்றருளிய நன்மொழி முருகோன்கேட் டுன்னுனற்களை புரிந்துபின்னோகுவ னொனவடி பணிகின்றார்.

(இ-ள்.) என் றிப்படிச் தேவர்கள் போற்றிசெய்து சொன்ன சந்தோஷவார்த்தையைக்கேட்டு அர்த்தநாரீஸ்வரர் மிகவுங்கருணைகூர்ந்த தம்முடைய குமாரராகிய கந்தவேனையழைத்து குமாரக்கடவுளே இந்தத்தேவர்கள் கூடப்பிறப்பட்டுதெய்வ லோகம்போய் திருக்கலியாணஞ் செய்துக்கொண்டு வருவாயென்று கிருபைசெய்தருளிய நல்லவசனத்தைக்கேட்டு சந்தர்சொல்லுகிறார் சுவாமி இப்போதுஉம்மைப் பூசைசெய்து அர்ச்சித்துக்கொண்டு பிற்பாடு தெய்வலோகத்துக்குப் போவேனென்று நமஸ்காரஞ் செய்தார் சந்தேசர்.—எ-று. (௨௭)

காசிபன் பெரு மரபினிற்பெரு வருகாதலன் நிதிபாலன் மாசகந்திகழ் தாருகன்பட்டபின் வயமுருகணப்பற்றித் தேசகன்றிட வருபிர்மந்தியைத் தீர்ப்பது பொருட்டாகப் பூசுகந்தொழு நாகவெற்பினிற் சிவபூசனைக்கருள் கூர்ந்தார்.

(இ-ள்.) காசிபருடைய மரபில்வந்த திதிபுத்திரனை அஞ்ஞானமனதையுடைய தாருகரூரன் பட்டபின்பு கந்தசுவாமியினது அழகும் நிறமும் மழுங்கும்படி பிரமஹத்தி மாய்கைவருவதுகண்டு அது தீரும்பொருட்டாக இந்தப்பூமண்டலமெல்லாம் தொழுதுவணங்குகின்ற திருநாககிரியிற் சிவனைப்பூசித் தற்சித்தார் கந்தசுவாமி. (1)

அன்னகாலேயிற் சூர்மகன்விண்ணுல கடங்கலுந் துணைத்தேறிச் சின்னபின்னம் தாக்கினனவற்றைய தேவர்கேட்டுமை பாகன் றன்னையாதரித்திதற்கினியெவ்வகை சாற்றுதியெனச்சேயின் வன்னவேவ்வுகிண்குரீர்சலிப்ப தென்வருந்தலென்றருள்செய்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிச் கந்தசுவாமி சிவனைப்பூசைசெய்துக்கொண் டிருக்கிறகாலத் திலே சூரபத்மனைவன் தன் மகன் பானுகோபனைவிட்டுத் தெய்வலோகத்தை யெல்லா மழித்து சின்னபின்னப்படுத்தித் தேவர்களை யிடுக்கண்செய்கிறது கேட்டு விஷ்ணு முதலானதேவர்கள் அர்த்தநாரீஸ்வரரை வணங்கி இத்தகினி யென்னசெய் வோந் தேவரீர் கிருபைசெய் தருளவேணுமென்று கேட்ட சுவாமி சொல்லுகிறார் வாரீர்தேவர்களே நீங்கள் பயப்படவேண்டாம் நம்முடைய கந்தசுவாமி கையிலிருக்கும் வேலாபுத்ததினுடைய வலுமையைக்கண்டும் நீங்கள் சஞ்சலப்படவேண்

டியதில்லையென்று அபையந்தங்கொடுத்து அவர்கள் பயத்தைத் தீர்த்தார் பரமேஸ்வரர்.—௭-று.

(௨௬)

தாருகன்வதைச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—சுளடி.

சூரபத்மன்வதைச் சருக்கம்.

சமரவெந் தொழிலின்மேலாந் தாருகன் றனைக்கொன்றிசன்
குமரர்மேற் கயிலையாளி ருளிர் பதம்பணிந்தகாலே
யெமரிடஞ் சூரன்சேனை யிமையநா டழித்ததெனறே
யமரர்வந் தபயமென்று ரவன்றிறஞ் சூதர்சொல்வார்.

(இ-ள்) வெய்வியபோந்தொழில் மிகுந்த தாருகாசூரனை வதைசெய்து குமரர்க்கடவுள் மேன்மையாகிய கயிலாசபதியென்னும் அந்ததநாரீஸ்வரருடைய ருளிர்ந்த பாதாம் புயங்களைவணங்கி நமஸ்கரித்திருக்கின்றபோது எங்கள் தெய்வலோகங் கையெல்லாஞ் சூரன்சேனைகள்வந்து அழிவுசெய்தார்களென்று சிவதேவர்கள்வந்து அபையமென்று முறையிட்டார்கள். அந்தசூரபதமனுடைய சவுரியபராக்கிரமங்களை விளக்கச்சொல்லுந்நூர் சூதமுனிவர்.—௭-று.

(௧)

காவியங்கண்ணிப்பங்கல் கனவரை புறந்தோர் பாங்கு
மேவியங் கண்ணிவிண் ணோர் வியல் நிருக கவர்வுநாக
வாவியங் கண்ணிசூட்டி யானடிக் கனலிடுப்பன்
மேவியங் கண்ணிலாவு ப்பன்னோர் விழிகளுய்த்தான்.

(இ-ள்.) நீலப்புப்போன்ற கண்களையுடைய உமையொருபாக றொழந்தருளிய கயிலாசகிரிச்சாரலிலே ஒருபக்கத்திலவந்து சேர்ந்து, தெய்வலோகமுந் தேவெந்திர போகமுந் தேவர்கள் பாக்கியமுந் தன்னைவசத்திலாகும்படியாக மனதிலேகினைத்து ஆன்மாவை அரணடிக்கு மாலையாகச்சூட்டி, பஞ்சாக்கினிமத்தியிலேநின்று ஆதித்தனுக்குநேராகக் கண்களைவிழித்து அரியதவஞ்செய்யத் தொடங்கினான் சூரபன்மன்.

அத்தவ மனந்தகால மமைத்தனன் சூரர்கோமான்
மெத்தடம் புனன்மணிநிழ்த்தி விண்டலம் விரும்பிடுகின்ற
சித்திக ளனேககாலஞ்சிவசிவா சூரன்செய்த
உத்தம தவந்திவ்பேத முலகிடை யெண்ணொணுகால்.

(இ-ள்.) அப்படி அந்தத்தவத்தை அனேககாலஞ் செய்துக்கொண்டு வந்தான் சூரபத்மன் பூமி அந்திர சவர்க்கமென்னு மூன்றுலோகங்களையும் தாறொருகுடைக் கேழேயுடக்கி யாளும்படி சித்திக்கவேண்டிமென்று செய்த பெருமையையுடைய அவந்தவமுகமையை சிவசிவா யென்னென்று சொல்லுவோம் மனதிலே நினைக்கவும் அரிதாயிருக்கும் உலகத்தில் யாவராலுஞ் சொல்லமுடியாது.—௭-று.

(௧)

கயிலையி னிலைகளெல்லாங் கண்டகன் றவத்தீவாட்டச்
செயலற வருகியெங்குஞ் செழும்புன னீரிற்பாய்ந்து

வயலெழு மருவியோடு மஃதும்வென் ளருவிபோன்று
புயலுறு புனலுங்காய்ந்து பொங்குன கொதித்தமாதோ.

(இ-ள்.) கயிலாசகிரிச் சார்புகளெல்லாம் அந்தச் சூரனானவன் செய்கிற தபாக்கினி மிகுந்து கிரியடிவாரமெல்லா முருகி செழுமையுடைய நீர்ப்பெருக்குப்போலும் பெருகியாய்ந்து பக்கங்களிலே மலையருவிபோலுமோடி யிதுவுமொரு வெள்ளையருவியென்று சொல்லும்படி யிருந்தது மேகமண்டலத்தைத்தாலிக் காய்த்தபடியிலேலே மேகசுலங்கள் உஷ்ணமிகுந்து பொங்கியெழும்பி மிகவுங் கொதித்தது.

அவணசூ தானபோது மசைவிலா மனத்தனாநித்
தவனமு மிளைப்புஞ்சாரத் தன்மைபன் றவத்திசீன்றுன்
புவனமூன் றலம்வந்தேங்கப் புரிதவ மிலக்கங்கோடி.
கவதவர் தெய்வகாலம் நண்ணின யீரநூன்.

(இ-ள்.) கயிலையங்கிரிச் சார்புகளெல்லாம் நெருப்பு மயமாகிக் காய்த்தபோது அசையாத மனத்தனாகி சற்றுத் தாகமு மிளைப்பு மில்லாதவனுமாய் பிடித்தபிடி யிடாமல் அதிக தவஞ் செய்வதின்னான் அதனாலே மூன்றுலோகமும் பயந்து நடுங்கலட்சத்தோடி தேவர் கர்ப்பகால மிடைவீடாமல் சாடித்தான் வீராதி வீரனான சூன்.—எ-று. (டு)

ஆயபோதினுஞ்சும்பாதி பாயிலை புடையான் சிந்தை
மேயவில் வதனாற்செந்தி யிடத்திற்றன் றலையைக்கொய்து
துயவா குதியும்பண்ணிச் சொரிகா வதனில்வீழ்ந்தான்
மேயதுவிமலனோக்கி வியத்தவன் புருந்தான் மன்னோ.

(இ-ள்.) அப்படி. அகோரமான அரியதவஞ் செய்தும் உமையொருபாகரான பரமேஸ்வரன் திருவுள்ளமிரங்கி வராமையால் தான் தவஞ்செய்கிற பஞ்சாக்கினி ரூண்டத்தில் தன் தலையை யறுத்து பரிசுத்த ஆகுதியாகக்கொடுத்து அந்த நெருப்பிலே விழுத்து பஸ்மீகரமாகுன் அப்போது பரமசிவமானவர் தமதுள்ளமிரங்கி இடபவாகனரூடாய் யெழுந்தருளியுந்தான் தவபூமியிலே.—எ-று. (சு)

இறையவன் றவபூமிக்குள் னெய்தியித் தவகன்றென்று
முறைமுறைப் புகழ்ந்தமேலோர் முயற்றவ மிதற்கொப்பன்றே
யறைகழற் சூராவாவென் றறைத்துன தகத்துள்வேண்டும்
நிலைவரங் கேண்மினென்று நிகழ்த்தினன் கேட்பதானான்.

(இ-ள்.) இறையவனான பரமேஸ்வரன் தவபூமியிலெழுந்தருளி இந்தத் தவம் மேலானதவமென்று புகழ்ந்து முன்னே முறைமுறையாகச் செய்த பெரியோர்களுடைய உயர்ந்த தவங்களு மித்தத் தவத்துக் கொப்பல்லவென்று சொல்லி மெச்சிக்கொண்டு வீரக்கழலணிந்த சூரபன்மனை வாவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினபோது வெந்துகிறான சூரனெழுந்துவந்த சுவாமியை பிரதட்சண நமஸ்காரஞ் செய்துகின்றனதுகண்டு சுவாமிசொல்லுகிறார் வாராய் சூரபத்மனே யுன்மனதில் நினைத்த வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளென்று சொன்னார் அப்படியே கேட்கதுற்றான் சூரபன்மன்.—எ-று. (௭)

மூவராற் றேவரானின் முனையினால் விலங்கி னுற்பின்
னோவா யினுதின் சிலத் தியங்குவா ரியங்காவுள்ளப்
பூவராப் பொருளினும் பொன்றிடா வகையென்பார்
மாவராப் பணிபாடல்கி வரத்தருகென்றான் சூரன்.

(இ-ள்.) திரிமூர்த்திகளாலு மற்றுமுள்ள தேவர்களாலு மும்முடைய முனை
யினாலும் மிருகங்களாலும் பின்னும் யாராயினும் உம்முடைய பத்தியிற் சேர்த்துப்
பாசுளாலுஞ் சேராதபேர்களாலும் பிரிதிவு முதலான பஞ்சபூதங்களிடுதலுந் தேவா
ஸ்திரங்களாலு மெந்தப் பொருள்களினாலும் நான் சாக்ஷியாக யவங்கொத்தரு
ளவேன்மெ னாகத்தை ஆபரணமாகத் தரித்த சிவ பூர்த்தியேயென்று பணித்த கே
ட்டான் சூரபத்மன்.—எ-று.

(அ)

என்றவன் கேட்டபொழுது மீதுழைந் தவருநல்
மன் தலங் கொள்ளாறெவ்வாறி மனநகனான் மனநதலேயுமிஞ்
சென்றுகாசிபுனை பின்று திதியினைப் பெற்றறிஞ் சூரன்
வன்றிற லகலாத்தெய்வ மயேந்திரபுரத்திற் காண்.

(இ-ள்.) என்றிப்பொழுது கேட்டவரங்கொண்டவ கொடுத்துத் திரிலோ
கத்தையும் அண்டக்களையும் அவனெழுநூலாகக் கட்டக்கூடாதுமபடியாகக் கிறுபை
செய்தருளி மனமிஞ்ந்த கொன்றைமலை குடிய சடைபையுடைய பரமேஸ்வரன்
மறைந்தார் அவர்மறைத்தவுடனே புறப்பட்டுப்போய் தன்னைப்பெற்ற தகப்பனா
ன காசிபுனையுந் தாயான திதியையும் வளநி லிடைபெற்று மகா வலுமையையு
ஞ் செளரியமும் பொருந்திய தெய்விகமான மயேந்திரபுரத்தில் , துதேர்த்தான் பத்
மாசூரன்.—எ-று.

(க)

புக்கலன் மண்ணைச் சூர பன்மவென் றானபொற்பேற
வக்கனவீடையிற்கூறி யருளின னாகுதுபெராப்பிற்
திக்கெலாம்விளங்கிநின்றான் சிங்கமாயிரத்தின் றின்மை
தக்கவோர்மயிரின்பாங்கு தரித்தனன் நனக்கொப்பில்லான்.

(இ-ள்.) மயேந்திரபுரத்திலவந்து சேர்த்த புரலுக்கு பரமேஸ்வரன் தவமு
யில் சூரபத்மாவே வாவென்றருளின ரதவே பெயராய் திக்குவீசையஞ்செய்து
உலகங்களை யாண்டிக்கொண்டு ஆயிரஞ்சிங்கத்தினுடைய பலன்களை தன்னுடைய
தேகத்திலிருக்கும் ஒவ்வொருமயிரினிடத்திற்பெற்று அதிக சவுரியமுடையவனாய்
தனக்கொருவர் சமானமில்லாமலிருந்தான் சூரபத்மன்.—எ-று.

(க0)

இந்திரன்வானோர்வந்தங் கிணையடி யேவல்கேட்ப
சந்திரனிரவிமாடந் தயங்கிரண் டாடியாக
வுந்தியபுவனமூன்று மொருகுடை நிழலிற்றங்கி
பந்தமாய்ச்சூரபத்மன் பண்ணவர் தம்பையாண்டான்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள்வந்து அவனுடைய பாதப்பணி
லிடை யேவல் வேலைகளைச்செய்யவும் சந்திர சூரியரிருவரும் அவ னாரண்மனை மா
ளிகையில் இரண்டெண்ணுடியாக விளங்கவும் திரிலோகமுதலாகிய அண்டங்களை
கன்தொருகுடை நிழலிடக்கி மகாசவுரியபராக்கிரமத்தடனே சகல தேவர்களை
யுந் தன் சொற்படி ஆண்டெந்தான் சூரபத்மன்.—எ-று.

(க௧)

சுரனாவேதியபாதத்தெய்வத் துறவினர் தம்மையாக
விரதியர் ஸ்ரீமூவைத்தன்ம வினையனாரநரணமற்றும்
பரவிய வாத்தம்பேதம் படிவங்க டனையும்வாதித்
துரனுடையரசிஞ்சி யோங்கினன் சூரபத்மன்.

(இ-ள்.) தேவர்களை வேதியனா துறவியர்களை யாகாதி கிரதங்கள் செய்யப்பட்ட
ட மகா விரதியர் கூட்டங்களை தானதருமஞ் செய்கின்றபுண்ணிய சனங்களை நாரா
கிய மனிதர்களை பின்னும் பலபல சீவாத்தமாக்களையும் துன்பஞ்செய்து வலிமை
மிஞ்சத் அரசாட்சியிலே மிகவு முயர்ந்து விளங்கினு னந்த சூரபத்மன்.—எ-று. (௧௨)

அவனடுந் தொழிலுக்காற்று தருந்தவ ரிமையோரீண்ட
புவனயிந்திரனைக்கண்டார் புரந்தர னிமையோர்வேதன்
றவனளித்தாட்சேர்தார் தாமலாக் கிழவனாதி
பவனடுந்நுயில்வோன்பாங்கிற் படர்ந்தன ரபையமென்று.

(இ-ள்.) சூரபத்மன் செய்கு கொடுத்தொழிலுக்கு ஆற்றாதவர்களாய் அருத் த
வமுனிவர்களுந் தேவர்களுக்கூட தேவேந்திரனிடத்திற் சேர்த்தார்கள் தேவேந்தி
ரனும் தேவர்களுமாகப்போய் பிர்மாலினுடைய பாதத்திலு சேர்த்தார்கள் பிரமாயு
மிந்திரனும் தேவர்களுமாகக்கூடி திருப்பாறகடல மத்தியிலுந் தசுனத்தில யோ
கந்தினைசெய்கிற மகாலிஷனுவி னிடத்திலவந்து சேர்த்து அபையமென்று முறை
யிட்டார்கள்.—எ-று. (௧௩)

அச்சுதனவரோடெய்தி யானிடந் திதியால்வந்த
வச்சுதனசுரர்வேந்த னருளினிள் வரத்தானம்மா
மெச்சுதனவலியினீட்ட விழவினாற் றிகர்ந்தவெற்பு
மெச்சுதன்மங்கள்யாவு மிடந்தன நடங்கொள்தாளாய்.

(இ-ள்.) மகா விஷ்ணுவானவர் முறையிட்ட பிரமாத் தேவர்களை யழைத்து
பரமசிவனிடத்தில் வந்து சுவாமி திதிருமாராகிய அசுரேந்திரன்செய்த தவமகிமை
யினாலேயும் நீர் கொடுத்த வரத்தினாலேயும் திக்குயிசையஞ்செய்து தேவர்களை யெல்
லாம் நெருக்கஞ்செய்து தானதர்மத் தவங்களை யெல்லாம் அழிவு செய்யாதின்றா
ன் சிற்சனையிலே நடனஞ் செய்கின்ற பதாம்புயத்தை யுடையவனே யென்று
சொன்னார்.—எ-று. (௧௪)

எனவரிமமரோடு மியம்பிய உரையுட்கொண்டே
சினமுறவவனைநம்மாற் செயிப்பது செல்லாதிந்நன்
கனமருமாலெயுந்தன் மருகனுய்க் குருவின்வந்த
புனையமுமுகனைக்கொண்டு போந்தமர் புரிதியென்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படித் தேவர்களோடு வந்த விஷ்ணுவானவர் சொன்ன வச
னங்களைக் கேட்டுருரோதமாக அந்த சூரனை செயிக்க நம்மாற்கூடாது. விஷ்ணு
வே உமக்கு மருமகனாகியும் யெனக்குக் குருவானவனுமாகிய சண்முகத்தையுடைய
கந்தசுவாமியை யழைத்துக் கொண்டுபோய் நீங்களினவரும் அவனைக்கொண்டு
யுத்தங்கள் செய்வீராகவென்று சொல்லியருளினார் பரமசிவன்.—எ-று. (௧௫)

என்றுதன் சத்திதன்னை யிரும்படையாகக் கூட்டி
துன்றியவேலதாகத் தோகையோர் பாகரிந்தார்
வென்றியிற்றேவரவாழ்த்த வேதியனாசீர்சுற
நின்றறுமுகன்கைக்கொண்டு நிமலனை வணங்கிச் சென்றான்.

(இ-ள்) என்றிப்படி பரமேஸ்வரன் நிருவனம்பற்றி யருளி தம்முடைய சத்தி
களை யொன்றாய்க்கூட்டி வெற்றிவேலாகச்செய்து அந்தவேலாயுதத்தை கந்தசுவா
மிகையிற் கொடுத்தா ரப்போது தேவர்கள் வணங்கி வாழ்த்தி பிரமதேவன் ஆசீர்வா
தஞ்செய்ய ஆறுமுகப்பெருமாள் அந்தப்பராசத்திவேலை கைக்கொண்டு சுவாமியை
வணங்கி விடைபெற்று யுத்தசன்னாகத்துடனே வானவர்க்கும் துவாரப் புறப்பட்டார்
கந்தசுவாமி.—எ-று.

(௧௯)

மைந்தனுங்கந்தர்பாங்கு வயங்கிழை வீரவாகு
முந்தவோரெண்மர்க்குழ முரண்டந் படைகளைந்தித்
ஆந்துமிழுதுவமாடித்த ஆபமாதலிபொற் றோமே
லிந்திரன் முதலோர்போற்ற வேறினனீராலு தோளான்.

(இ-ள்.) மகாவலமையுடைய வீரவாகு முதலான நவவீரர்களு முயர்ச்சியை
யுடைய தங்கள் தங்கள் ஆயுதங்களை கைக்கொண்டு புடைசூழ்த்துவரத் துந்தமி வா
த்திய முழங்க மாதலிகொண்டிவந்த சொர்ன்னமயமான இரத்தத்தின்மேலே இந்நிர
ன் முதலான தேவர்கள்கூழ்ந்து போற்றசெய்ய வேறினாற் பன்னிரண்டு புயத்தையு
டைய கந்தசுவாமி.—எ-று.

(௨௦)

பரிசைவான் வேல்போற்றண்டம் பாசாங்குசம்பொன்னேமி
விரவியகவணஞ்சூலம் விறண்மழு விருநாலத்தூந்
தரவரவபயத்தோடு தயங்கினா சமரவேலோர்
வரமனாரதன்யாகத்து வருந்தகர் பாங்குசேர.

(இ-ள்.) பரிசை வாளாயுதம். வேலாயுதம். பாசம். அங்குசம். சக்கரம் கபன
ஞ், சூலம் மழுவாயுதமென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்ட ஆயுதங்களையும் தம்முடைய
அஸ்தங்களினாற் பற்றிக்கொண்டு அபையவரதங்களுடனே அனேக காந்திகளவீச
தவமுடைய நாரதமுனிவன் செய்த யாகத்திற்பிறந்த விசையமுடைய தகரவாகன
ம்பக்கமே சேர்ந்துவர.—எ-று.

(௨௧)

இடப்பொற்கிரியினேகி நீலமாகிரியி னெய்திப்
புடைகொள்பஞ்சாக்கரப் பொற்பொருப்பினி லிருந்துகார்வாந்
தடைதருகோலவெற்பி லடைந்துபின் னாகவெற்பி
னிடையடர்ந்திருவர்பாத மிறைஞ்சியாங் கமர்மேற்சென்றார்.

(இ-ள்.) முத்தியிடபகிரியிற்சென்று அங்கிருந்து புறப்பட்டு நீலகிரியிற்சேர்ந்து
அனேகமலைகள் புடைசூழ்த்த பஞ்சாட்சரப் யருவசத்தினு மிருந்து மேகமொய்த்த
வராக கிரியினு மருவிப்பின்பு திருநாககிரியிற்சேர்ந்து சுவாமி யம்மனிருவர் பாதங்
களையும் வணங்கி விடைகொண்டு அந்த ஞாபத்மன்பேரில் யுத்தஞ்செய்யப் புறப்
பட்டார் கந்தசுவாமி.—எ-று.

(௨௨)

மாதலிகடாவுந்தேர்க்கால் வருமொலி யவன் றிகன்னத்
தோதடர்சூரனாவி யுண்டிகற் கூற்றூர்த்தென்னப்
போதலிப் பொருக்கென்றந்தப் புறமயேந்திரத்தில்வீரர்
கோதையோர்பங்கன்சேய்முன் குறுகினர் போர்முனைந்தார்.

(இ-ள்.) மாதலி நடத்தப்பட்ட இரத்தினனுடைய வண்டி. ஓசையானது அந்த
சூரபத்மன் காதிற் குடைந்து புழுந்து அவன் சிவனை உண்ணவந்த யேமன் ஆர்ப்ப
ரித்ததுபோலு மிருந்தது அதுகண்டு சூரன் திடுக்கிட்டான் அப்போதந்த மயே
ந்திரபுரத்திற் காவலாகிய வீராவிரதசூரர்கள் அனேகம்பேர் புறப்பட்டு கந்தசுவா
மிமுன்னேவந்து அணியணியாகப்புழுந்து யெதிர்த்து கின்றார்கள்.—எ-று. (உ௦)

அனந்தபல் கோடிகோடி யரக்கரோ டகார்சேனை .
கனந்தரு சூழசூரன் கனகமா மேருபால
வனந்தரு நிலையெழ்கொண்ட மாடகூடத்திலேறிப்
புனைந்தெழுமுருகன் சேனைப்பொலிவுபார்த் தினையசொல்வான்.

(இ-ள்.) அப்போது பலபலவிதமான அனந்தங்கோடி மகாகோடி ராட்சதக் கூ
ட்டங்களும் அசுரசேனகளுங் கனமாகச் சூழ்ந்து சேவிக்க சூரபத்மனானவன் க
னகமயமான மகாமேருகிரிபோலும் பிரகாசமாகிய உயர்ந்த தனது ஏழுநிலையு
டைய மாடகூடத்தின் மீதேறி அலங்காரத்துடனே யெழுந்தருளியவந்த கந்தசு
வாமியினுடைய சேனாசமுத்திரத்தின் பொலிவுகளைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொ
ல்லுகிறான்.—எ-று (உ௧)

நான்முக னம்பேர்கேட்கி னடுங்கிடு யசனியேற்றின்
பான்முறிநாகம்போன்று பதைபதைத்தொடுங்கு மாயோன்
கான்முளைபூனை வியின் கடுக்குமக்காமற் காய்ந்தோன்
றுன்மலைக் குகையினிங்காச் சங்கமனுகிவைகும்.

(இ-ள்.) சதுர்முகப் பிரம்மனானவன் நம்முடையபெயர் சேட்டால் மிகவுருங்
கு யிடியோசை கேட்ட நாகசர்ப்பம்போலும் பதைபதைத்து ஒடுங்கிக் கிடப்பான்
விஷ்ணுவானவன் காற்றடிக்கிறபோது புனைப்பூப் பரந்தோடியதுபோல் பயந்தோடி
ப்போவான் மன்மதனை யெரித்த சிவனானவன் தன்கயிலாசகிரிக்கு கையைவிட்டு
பிரியாமல் ஆண்டியாகி ஒளிந்துக்கொண் டிருப்பான்.—எ-று. (உ௨)

இந்திரன்முதலோர் பாணுகோபனுக் கேவலாளாம்
வந்தடி பணிவதல்லால் மற்றுமோர் வலிகளின்றா
லந்தனாள் மூவராலுமடாவரங் கொண்டோமீசன்
றந்தையோருருவோ விங்ஙன்சமர்த் தொழிற்கெழுந்ததென்றான்.

(இ-ள்.) இந்திரன்முதலான தேவர்களுள்ளாம் பாணுகோபனுக் கேவலாளாய்
அடிவணங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பின்னையொரு வலிமைக்கிடமில்லை அந்தநா
ளிலே திரிமூர்த்திகளாலுஞ் சாகாவரம் பெற்றிருக்கிறதென் இப்போது சிவனுடைய
தகப்பனோ குருவோயிற்கு யுத்தஞ்செய்ய வந்தவன்.—எ-று. (உ௩)

எனவனற்காலுங் கண்ணு னிமாசல மடந்தைபெற்ற
கனவணக்கிழவன் றன்னைக் கதிர்முடியாறுமீர

நனகபோற்கரமுஞ் சோதியணிமணிக் குழையும்வெடிகி
புனைமலர்த்தொடையுங் கண்டான்பூவைவர் மோகம்போன்றான்.

-(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சொல்லி கண்களில் அக்கினிப் பொறிப்பற்க விறித்து
யிமவான்மகள் பெற்ற சூரிஞ்சுக்கிழவனுன கந்தசுவாமியை நன்றாயுறுப்பார்த்து
பிரபைபொருங்கிய ஆறுசிரடிகளும் பன்னிரண்டு ஸககளும் சோதிமணிக்ருண்டல
ங்கள் பொருங்கிய காதுகளும் வெட்சிமாலை சூடிய அழகிய மார்புங்கண்டு உடனே
ஸ்ரீசனங்கன்போலே மோகித்தான்.—எ.று.

(௨௪)

இச்சிறுருமரன் றன்னையெகிநம் வீரர்கொல்லாத்
தச்சுரப்பிடித்து வம்மினமர்த்தொழில் புரியேலென்று
கிற்சிலப்பகர்த்தான் வந்தசேனை யெண்டிக்குமிண்டு
மைச்செறிமேகமேரு வளைந்தென வளைந்ததம்மா.

'(இ-ள்.) அப்படிமோகித்த சூரபத்மனுனவன் தன்னைச்சூழ்ந்து நின்ற வீரநி
வீரர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான் நீங்களனைவரும்போ யந்தச் சிறுபிள்ளையா
ன கந்தனைக் கொல்லாதபடிக்கு பிடித்து கொண்டு வாருங்கள் யுத்தஞ் செய்யவே
டாடாமென்று சில வார்த்தைகளைச்சொல்லி யவர்களையெலினான். அப்போது அசுர
சேனை நாலுதிக்கும் நிறைந்து சூழ்ந்து கார்மேகமானது மகமேருவைச்சுற்றி வளைந்
துபோலும் கந்தசுவாமியை வளைத்துக்கொண்டார்கள்.—எ.று.

(௨௫)

வளைந்தசேனைகள் போர்வீரவாகுவிற் சிறுநாணைதைக்
குடைந் தாழல் செவியராங்கியொருவர் மேலொருவர் வீழ்ந்தார்
வளைந்திடுகினத்தார்சூலம் வேல்கதை நீடுவொன்போர்
தனைந்தெறிந்திடர்ந்தாரொண்ணில் தானலா முருகர்மீதே.

(இ-ள்.) அப்படியானேந்த அசுர சேனைகளெல்லாம் சிறுநாணையால் யுத்த
சாலத்திலே வீரவாகுதேரிணையால் ஒருவர்மேல் ஒருவர்வீழ்ந்து சிலர் மடிந்து
போனார்கள் சிலர் கோபத்துடனே சூலம் வேல் கதை வீரவான் முதலாகிய பல
வாயுதங்களைவீசி நெருங்கி யடர்ந்து வந்து கந்தசுவாமியை சூழ்ந்துக் கொண்டா
ர்கள்.—எ.று.

(௨௬)

எழிந்த வாயுதங்களெல்லா மீரறுப்புத்தன் பாங்கா
பொறிந்தெரி யெரியிற்றியந்த புற்றிர னெரிந்ததொப்ப
வுறுந்திற லொன்றுங்காணு ரோடினரோடா றெல்லாஞ்
செறிந்தசேய் கோபத்தீயாற் சிவனெதிர் னங்கன்போன்றார்.

'(இ-ள்.) அந்தச் சூரர்களெறிந்த வாயுதங்களெல்லாம் கந்தசுவாமி பக்கத்தி
ல் வீழ்ந்து மெரிந்துபோயிற்று உலர்ந்த புல் சுமையை நெருப்பிலிட்டதுபோல்
போனதுகண்டு வேறொரு செய்கையும் காணாமலோடிப்போனார்கள் ஓடாமற்போ
ர்செய்த சில சூரர்களெல்லாம் கந்தசுவாமி கோபாக்கினியினால் வெந்து சாம்ப
லாய்ப்போனார்கள். அது சிவனுடைய நெற்றிக்கண் நெருப்பில் மனமதனெரிந்த
துபோலு மிருந்தது.—எ.று.

(௨௭)

வே.று.

விட்டேறிய வவுணர்கெட வேலோடுகுடி பலவாரி
முட்டேறிய சூலங்கன முசலங்கர வைவாள்

இட்டேறிய குத்தம்பர சடுசக்கர நிருகை
தொட்டேறிய படையின்பல தொகைகொண்டனர் நிருதர்.

(இ-ள்.) அபபடி யெரிந்துபோன சூரர்கள்போக பின்னும் பல சூரர்கள்வந்து வளைத்தெறித்து அவரவர்கள் கையிலே யெடுத்த டீட்டிகளும் நேருசங்களுங் சவண்களுங் கைவெல்களுங் தேவாஸ்திரங்களுஞ் சூலங்களும் உலக்கைகளுங் கைவார்களுங் குத்தங்களு மழுவுகளுஞ் சக்கரங்களு மற்றுமுண்டான பலபலவாய தங்களும் வீசிபெறிந்து யுத்தஞ் செய்தார்கள் கந்தசுவாமியுடனே.—எ-று. (உஉ)

கதைகப்பன முசலத்திரள் கனலுட் பொதிகவசங்
குதைவிற்படை கொடுமுப்படை குவொட்த்தெறி செறிதற்
பதிகைப்படை பரசுப்படை பதினெட்டமர் படையிற்
சதிபெற்றுயர் படைகைப்படு சமநுற்றனர் நிருதர்.

(இ-ள்.) தண்டாயுதங்களுங் சர்பணங்களும் உலக்கைத்திரள்களு மக்கினிக்குண்டெனும் வில்லம்புகளும் கொடியதோமரங்களு மலைபோன்ற கவணதலகளுங்குறிச் சீட்டிகளும் கோடாலிகளும் என்றிப்படிச் சொல்லப்பட்ட பதினெண்வகை ஆயுதங்களினாலும் தேவாஸ்திரங்களினாலும் கந்தசுவாமியைவீண்டு பிடிபிடியடியா யென்று அட்டகாசங்கள்செய்து அகோரமான யுத்தஞ்செய்தார்கள் சூரர்கள்.

யமனேகிலு மேகாவகை பெரியுட்படு பாசந்
தமனேக தவத்திற்பெறு சமர்த்தடு வினையங்
கமனேதரு மாயாதிகள் களவிற்பொரு கலகம்
விமநேமியின் மலைபோல்பவர் காலாளில் விரைந்தார்.

(இ-ள்.) எமனோடிப்போனாலும் போகாதபடி யிறுக்கிக் கட்டுவென்ற யெறிபாசங்களும் தாங்களனேக விதமாகத் தவன் செய்துபெற்ற தேவாஸ்திரங்களும் போர் பொருதுகிற வினையங்களும் விஞ்சைமந்திரங்களாலே யெடுக்கப்பட்ட மாயாசொடர்பங்களும் வீடுத்து மகா யுத்தஞ்செய்தார்கள் பூபியிற் பெரிய மலைகள்போலும் காலணிக்கூட்டமாகிய அசுரசேனைகள்.—எ-று. (கூ)

அயிராவத மதன்மாமத மடனேர்விடு கரியுஞ்
செயிர்மாமலை பலகோடிகள் திரிவார்மன ரதமும்
முயிர்மாமர கதபாய்பரி யுறனோடிவு ளிகளும்
வியன்மாரடு நிருதாதிபர் மிகவேலரோ டிகல்வார்.

(இ-ள்.) தெய்வலோகத்து வென்னையானைகளைப்போலும் மதங்களைப் பொறுப்பப்பட்ட யானைதிரள்களு மகாபருவதங்க ளனேகங்கோடி வுலாவீத்திரிவதுபோலும் யர்ந்த இரதங்களும் ஆகித்தன் தேறிக்கட்டிய பச்சுசக்குகினைகளைப்போலும், அதிலேகமாய்ப் பாய்ந்துவரப்பட்ட குதினா யணித்திரள்களும் அதிவீர பராக்கிரமர்களானவீராதிரர்களா முறைமுன்றயாக அணிவகுத்து யுகத்துடனே பல முனைகளு ன்று வேலாயுதக் கடவுளைச் சூழ்ந்து கொடிதாசிய யுத்தஞ்செய்தார்கள் —எ-று. (க)

இகல்வன்மர னுறுகண்டக ரிதுமங்கவ ருடலால்
மிகுதென்கடன் முழுதுங்குரு தியின்வெங்கடல் விரவ

வருந்திவா சுராரங்கைய ருத்தெம்புன லெவர்
உதவஞ்சல திரளின் குக ரொருபுன்களை நோட்டே.

(இ-ள்.) இப்படி உயுத்தஞ்செய்த சதுரங்கசேனை சூர்களை யெல்லாம் கந்த
சுவாமியானவர் தமது கைவிலை வளைத்து காண்பூட்டி குணத்தொனியெய்து ஒ
ரு அக்கினியாஸ்திரத்தை தொடுத்துவிடவே அது கோடானகோடி அஸ்திரங்க
ளாய்ப் பெருகிப் பாய்ந்து சங்கரித்து அளவில்லாத ரத்தங்கள் பெருகிச் சமுத்திர
த்திற்சென்று சென்னிறமாகியது யெப்படி யிருத்ததென்றால் இறந்த சூர்களுடை
ய மங்கையர்க ளுடைய கண்ணீர் பெரு கம்போலு மிருத்தது.—எ-று. (௧௬)
வேறு.

எழுதின த்தவண் முருகரிப்படி யிகல்விளைத்தனர் உசிதமாய்
விழுகதிற்குதை யமுமிதற்கிது விடிவெனத்தெரி கிவநா
வெழுதினக்குரு திகன்சமுத்திர மிஸாயவங்கட லிடையிலே
செழுமயிற்கு ரிரதம்விட்டனா நிராமரக்கல மெனனவே.

(இ-ள்.) இப்படி எழுநான் யுகங்களத்திலே முருவேன் விசித்திரமாகிய யுத்
தஞ் செய்யுன்போது உதையகாலம் அஸ்தமானகால மிவைவென்று தெரியாமல் ச
மர்செய்து அனந்தங்கோடி சூர்களை சங்கரித்தார் அசுரர் பிணங்கள் மகா பரு
வதங்களபோலும் சூவிந்தது இரத்தவெள்ளங்கள் சமுத்திரமடோல யிராந்து பெ
ருகிற்று அந்த இரத்தக்கடலிற் செழுமையுடைய மயிலவாசனக் கடவுளாகிய கந்
தசுவாமி இரதமந - தகிலார் கடலிற் கப்பல் ழுவெதுபோல.—எ-று. (௧௭)

எட்டுராளினில் விட்டதானவ ரொண்ணில்கோடிகள் வின்னுறப்
பட்டுவிழ்ந்தனர் சூரபன்மனோர் பாவியேதனி நின்றுவான
முட்டவோடினர் முண்டகன்முதல் மூவருஞ்செரு முருகரன்
முட்டதிண்சமர் கண்டுகந்தன ரமராவி தழைத்தவே.

(இ-ள்.) எட்டுராளளவிலே சூரன் முறைமுறையா யனுப்பிவைத்த சதுரங்
கச் சேனைச் சூரர்க ளளவில்லாத கோடிபேர் இறந்துவிழ்ந்தார்கள் மகா புவியான
சூரபதமன் ஒருவனுந் தனியே வெளிப்பட்டு நின்று அண்டகடாகமுட்டி வோடி
ப்புகுந்தான் பிர்மா முதலாகிய மூவர்களும் முருகக்கடவுள் செய்த சமர் வெற்றி
யைக் கண்டு சத்தோஷத்தார்கள் தேவர்களெல்லாம் நாங்கள் பிழைத்தோம் பிழை
த்தோமென்று சொல்லி சுவாமியைக் கொண்டாடமுஞர்கள்.—எ-று. (௧௮)

சூரனெங்குளான் வீரவாகு துரந்தறிந்தவ னாவியின்
சேரமுண்பது நமதுவேலென நின்றுவேலர் நிக்த்தியே
பூரிமாளில கோடிசூரியர் போல்விளங்கின னவணிடை
கோரமாகியோர் தேரிடேறி யகோரசூர நடந்தனர்.

(இ-ள்.) அப்போது கந்தசுவாமியானவர் வீரவாகுவைப்பார்த்து அந்த சூரபத்
மனுனவன் பெய்கும் ஒளிந்து யிருக்கிறான். அதுவறிந்து அவனுடைய உயினா
ங்கும்படி நமது வேலாயுத்தை விடுகிறோமென்று சொல்லி அனந்தங்கோடி ஆதி
த்தர்போலச் சோதிப்பிரகாசமாக விளங்குகின்றார். அந்தச்சமையத்தில் மகாகோ
ரங்களுடனே கனகமயமான ஒரு தேரிலேறி அஷ்டகாசஞ் செய்துக்கொண்டு உ
த்தஞ்செய்யக் கந்தசுவாமியுடனே மொழிந்து வந்தான் சூரபதமன்.—எ-று. (௧௯).

எதிரூரானனந்தபார விருப்புலன்முசு லகமெடுத்
ததிரவண்டமுசு டதிரவிண்டலமு மதிரமண்டலமு மதிரமீ
னுதிரவேலவ ருரத்தெறிந்திட லோங்கினுனமர் தாங்கினார்.
கதிருமோடின மதிபுமோடின கனலுமோடின ககனமே.

(இ-ள்.) ஞான அளவில்லாத கனம்பொருந்திய வன்மையான இருப்புலக்
கையை யெடுத்து தேவர்கள் மனம் நடுங்கியதூ ஆகாசம் பூரியெல்லாம் அதிர சத்
திர சூரியர் நட்சேத்திரமெல்லாம் அதிர்ந்து உதிரும்படியாக வேலவருடைய மார்
புக்கு நேராகச் சுழற்றி யோங்கி யெறிந்தான் அந்த உலக்கையானது அசிகவிசை
யுடனே மார்பிற்றாக்கவே அப்போது சோம சூரி யாக்கினி யென்னு முச்சுடர்க்
கோமோடி ஆகாயத்தில் மறைந்தது.—எ-று. (கசு)

பட்டெட்டை யிருப்புலக்கையோர் பானல்மாலிகை யானதாற்
றெட்டகூந்த மெடுத்தெதிர்ந்தெதிர் ஞானமார்பு பிளக்கவே
ரிட்டசோரிக லீலமால்வரை யெழுமணிச்சொரி யருவியின்
முட்டவொத்தனன் வேறோத்தேரோடு முகிலிடத்து மறைந்தனன்.

(இ-ள்.) எறித்த இருப்புலக்கைவந்து கத்தகவாமி மார்பில் தாக்கிச் செங்க
முரீர் மாலையாகி விழுந்தது அதுகணை சீக்கிரத்திலே ஆறுமுகக்கடவுள் ஒரு ருந்த
த்தை பெரித்த ஞான மார்புபிளக்க விடுத்தார் அதுவந்து ஞான மார்பில் தாக்கின
வுடனே இரத்த வெள்ளப் பிரவாகமாகப் பெருகிய தோற்றமானது நீலநிலையிலிரு
ந்து யிறங்கிவருகிற செம்மணி யருவிபோலு மிருந்தது தேருஞ் சின்னப்பின்னமாக
முறிந்து விழுந்தது பின்னையு மொருதேர்மே லேறிக்கொண்டு பாய்ந்து மேகமனை
டலத்திற்குள்ளே மறைந்திருந்தான் சூரபத்மன்.—எ-று. (கௌ)

மறைந்துகற்கவண் மாரிபெய்தடு வாளிமாரி வழங்கவேள்
சிறந்தவாளிக ளாண்டகோளகை நீழல்செய்து மறைந்தபின்
னறைந்தமாருத வம்புதொட்டன னத்தறப்பணி யம்பினுல்
புறந்தரற்கசூர் றெடுத்தவைபோக வாளிகளுதவினர்.

(இ-ள்.) முகிலில் மறைந்த ஞானானவன் கவண்டுக் கல்மாரி பொழிந்து அ
ஸ்திரங்களையும் மாரியாகப் பொழிந்தான் அதை யெல்லா மறுத்தெறிந்து செவ்
வேளாகிய கந்தசுவாமியும் அளவில்லாத பாணப் பிரயோகஞ் செய்து அண்ட
கோளகை யெல்லாம் நிழலாகி மறையும்படி சரக்கூடங் கட்டினார். அதுகண்ட
த ஞான வாய்வாஸ்திரர் தொடுத்தெய்தான் அதை நாகஸ்திரர் தொடுத்தெய்து
அறுத்தெறிந்தார் பின்னையுஞ் சூரன் தொடுத்த பாணங்களுக் கெல்லாம் அஸ்தி
ரப்பிரயோகஞ் செய்து அறுத்தெறிந்தார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (கௌ)

பின்பனற்கணை பிணையல்வெட்சி பிறங்குபிள்ளை தொடுத்தபின்
வன்கன்றசெய சுவாலையெண்டவன் வருணவாளி வழங்கினான்
பன்கனத்துள மோகவாளி பகாசவாளி யியக்கோ
முன்கதித்தமய னஸ்திரநாலுமோர் முகமுனைந்துசமர் முடுகினான்.

(இ-ள்.) அழகிய வெட்சிமலை சூடிய மார்பினையுடைய குமாரசுவாமி யகோ
ரமான அக்கினியாஸ்திரத்தைத் தொடுத்தெய்தார் அதனாலே அண்ட மெல்லாம் அக்

கிணர்ச் சுவாலையா முழங்கி வருகிறதைக்கண்டு வருணாதிரச் தொடுத்தெழுந்த
கிணன். பின்பு பெருமைபாண மோகனாஸ்திரம், பெயாஸ்திரம், இச்சுருக்கம், இச்சுருக்கம்
ரம், மயானாஸ்திரம் இச்சுருக்கம் அஸ்திரங்களுள் தொடுத்தெழுந்த ஒருமுகமாக முகம்
போர்செய்தான் சூரபத்மன்.—எ-று.

(க)

முனையினுலு வகைச்சாரத்தனை முண்டகன் தனை கொண்டுவந்து
துனையமார்க்கிண்ட மற்புயத்தினு டற்றுகென்ன விடுத்தவான
றனில்மறைந்தரி வராகவன்புனி தகர்க்கிடாகாடி தடவறுபா தான
வினைகொள்புள்ளின் மென்குவார்மாய விதத்தெதிரந்தபுல் வினைசெய்து

(இ-ள்) சூரனாவன் ஒரு முகமாகத் தொடுத்தெழுந்த நாலுதேவாஸ்திரங்களை
யும் பிரமாஸ்திரத்தொடுத்த அவைகளை அறுதெடுத்தார் கந்தசுவாமியானவர் பின்
னாமனை அஸ்திரங்களினால் அவர் புயங்களில் தாகமுபடியாகப் பிரயோகஞ்
செய்து ஆகாயத்திலே மறைந்து சிங்கமபோலும், பன்றிபோலும், வலிய புலிபோ
லும், தகர்க்கிடாய்ப்போலும், கரடிபோலும், பெரிய பாம்புகள்போலும் இப்படிய
னைக வடிவெடுத்துவந்து வினைகளைச்செய்து பின்பொரு சக்கரவாளப்பட்டுபொ
லும் மாயாசொருபமெடுத் தெதிர்த்துப் போர்செய்தான் சூரன்.—எ-று (சுடி)

மாய்கைவன்றெழில் வலலசூரன்ம லைந்தபூசலு லைந்திட
விய்கைமேருவெ னச்சிறந்தவ னேமவெற்பென நின்றதுத்
பாய்கதிர்சர ணம்பரண்பத மெண்ணிமாயசெய் நிருதர்கோன்
சாய்கையிற்பொரு சத்திகொண்கிச மர்க்கெதிர்த்தனர் சண்முகர்.

(இ-ள்) இப்படியனைகவித மாயகையான விஞ்சைகளில் வல்லவனான சூரன்
செய்கின்ற மாயாவின்ஞ்சையெல்லா மடங்கும்படியாகச் சொன்னமையான சிறப்பு
டைய மகாமேருபோலு மசையாது விளங்கித் தனது தந்தையான பரமேஸபரர்
சுடர்பொருதைய பாதுகளை யிருதயத்தில் தியானஞ்செய்து சூரன் செய்த மாயாவி
கார விஞ்சை சாலங்களெல்லா மொழியும்படிசெய்த தம்முடைய கையிலே சத்தி
வேலாயுதத்தை யேந்திக்கொண்டு முனைந்து போர்செய்தார் சண்முக குமாரர்.—
எ-று. (சக)

பாகமாதவி யிரதமேலவரு பாரவேலவர் வேல்தொட
நாகமும்பல நாகமுந்திசை நாகமுங்கியி டென்னவே
மேக்பந்திகள் சூாதிதூர்:பிரிவெள்ளியின்குல மதிரவின்
பூகணைக்க நங்கிமுச்சுடர் போயிருண்டன புவனமே.

(இ-ள்) மாதவி நடத்தப்பட்ட இரத்தினமீதேறிவருகிற கந்தசுவாமி சூரன்
பேரிலே சத்திவேலையெடுத்த விடுதலா ரப்போது நாகலோகங்களும், பல மலை
களும், அஷ்டகுல பருவதங்களும் அகிராது சப்திக்க மேகவரிசைக ளெல்லா மிரத்த
மாரிகளாகப்பொழிய நட்சத்திரக் கூட்டங்களெல்லா முகிர பூமி நடுங்கிசோமரு
ரியாக்கினியென்னு முச்சுடர்களும் ஒளிமழுங்கி புவனங்களெல்லா மிருந்தமுடினது.

இன்னதுற்குறி சூரனெஞ்சக மெய்திமெய்த்தரு மாலுறத்
துன்னுபுன்முதற் றருவின்பல சொருபமாயொரு சூததாய்
வென்னுறைப்பெரிய வாரியிற்பத மேலதாய்முடி சீழதாய்த்
தன்னிலைக்கா வுடனெழித்தொரு தாருவின்படர் தந்தனன்.

(இ-ள்) இப்படி கந்தசுவாமியிட்டவேல்வருகிற அகிரச்சிபையக்கண்டு பயக்கு
றெங்கி அனைத் துற்குறி யுண்டானதுகண்டு சூரன் மனதகலங்கி புல்முதலாகத் து

னேகலிருட்சங்களுக்கே மாயாசொருபமெடுத்துப்பின்பு ஒருபெரிய மாமாவடி வெடுத்து வெண்ணுறைப்பொருந்திய பெரிய கடல்நெவில் கால்மேலுந் தலைகீழுமாகத் தன்மனக் கூடாகத் தளவுசெய்து ஒளித்து நடுங்கிதுன்பத்தைக் கொடுத்தான் சூரபதமன்.—எ-று.

திரிபுரந்தனை யுமதுதந்தைமுன் பெரிபுரஞ்செய்த செயலைப்போல் பரிபுரந்தரு பதசவுந்தரி பயனுகந்தருள் சத்தியால் னிரிபுரம்பெருவு மயபுரந்தனில் வீரசூரனை வெல்கவென் றிரிபுரந்தர னயனருந்தவ ராசியோடலர் வீசினார்.

(இ-ள்.) அந்த வேளையில் திரிபுரத்தை உமது தந்தையான பரமேம்பரன் எரி த்ததுபோலுஞ் சிலம்பணிந்த பாத்தையுடைய அழகிப் திரபுரசுந்தரியான பராசத் திகொடுத்த வெற்றி வேலாயுதத்திழுவே விசாலமாகிய மயேந்திரபுரத் திறைவனாகிய சூரனைக்கொன்று வெற்றிபெருகவென்று கந்தசலாயிய பிர்மமா, விஷ்ணு, தே வேந்திரன், தேவர்கள், முனிவர்கள் ஆசீர்வாதஞ்செய்து புஷ்ப வருஷம் வருஷித் தார்கள்.—எ-று.

கூறுமாசிகொடு வீரசேனையொடு கொற்றவேலவரும் கொடுமைகண் டுறில்குரனன் னைகவெற்பினி லெடைந்திடைந்து விழுந்தான் மாறிலவ்வரை வருதலாலொரு வன்மைசண்முகர் வேலினாற் கூறுபட்டுவி ழுந்தனனிரு கூறுகோழிபு மயிலுமாய்.

(இ-ள்.) அப்படி தேவர்கள் செய்யப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களுடனையும் வீரவாகு முதலான வீராதிவீரர்களுஞ் சூழ்ந்து போற்றிய்ய விளங்கா நின்ற கந்தசாமி சூரனைக்கொன்றுவாவென் றேவிவிட்ட வெற்றிபொருந்திய வேலவருகிற கொடு மையைக்கண்ட அறிவில்லாத வீரசூரனானவன் நடுங்கி நாககிரிச்சாரவின் புறத் திலே யிடைந்திடைந்து விழுந்தான் மாறுபாடில்லாத கிரிச்சார்பில் வருத்தலினாலும் வலிமையுடைய சண்முகக்கடவுளுடைய வேலாயுதத்தினாலும் இரண்டு கூறுபட்டு விழுந்தான் ஒருகூறு கோழியும் மற்றொருகூறு மயிலுமாயினான் சூரபதமன்.—எ-று.

தோகைமாமயி லாகியரவிறை சுழிகைதன்னிடு வலகுக்கொண் டேகுநாளொழு சேடனாமவர் வெந்தைகந்தர ணிந்துதம் வாக்குதிக மாகவேறி மடக்கினாற்பொறி பெனவுடு பாகுகோழிக்கொக் கரிக்கவென்றுப் தாகைகொண்டனர் குமரரே.

(இ-ள்.) அப்படி கூறுபட்டு விழுந்த சூரனானவன் ஒருகூறு தோகையிலாகி நாகேந்திரன்முதலான அநேக நாகங்களை தன்வாயுழிகிலே டொட்டிக்கொத்தியெ டுத்திடுக்கஞ்செய்வதுணம் எம்முடைய சாமியாகிய மூருக்கடவுள் தம்முடைய வா கணமாக யேறிட்டத்தி மடக்கியடக்கினார் நட்சேத்திரங்க்கையும் பொறிக்களாகக் கோ ழிகொத்திக் கொறிப்பதுகண்டு அதனை வெற்றிக்கொடியாகக் கொண்டருளினார் குமரரேசுவாமி.—எ-று.

குமரவீர னெதிற்பொருங்கன கோரசூரனை வென்றவன் றமார்வன்சிறை யாவுமீண்டவ ரடிவணங்க விருந்தபின் றமருகந்தரு தாமணக்கர சங்கரன்றனை வெங்கரத் தெமரவென்றிரு தான்பிடித்தினி தின்பவன்பி னிறைஞ்சுவார்.

(இ-ள்.) வீரபரக்கிரமமுடைய குமரர்க்கடவுள் தம்முடனே டெகிர்ந்து வலிய போர்செய்த சூரபதமனைக்கொன்று வெற்றிகொண்டபின்பு தேவர்கள் சிறைய னைத்தையுமீண்டு அவர்கள் அடிவணங்க விருந்தருளினார். பின்பு தமருகமேந்தி

தாமரைக் கைநிலவுடைய சங்கராளுன பரமேஸ்வரனைத் தம்முடைய கைகளாலெடுத்துச் சூலிசெய்த இரண்டு பாதபத்மங்களையும் பிடித்துக்கொண்டு இனியதாசிய மடுனு பத்தியினுலே பூசித்திருந்தார் வேலவரீ.—எ-று. (சு)

சூரபத்மன் வதைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருதம்.—௭௨௫.

முருகர் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

புத்தேளிர் தமைப்புரப்பப் பொருநதாரு களைத்தடிந்து புவனமூன்றில் மெய்த்தேச தரவெழுநது விளங்கியநா கக்கிரியில் வேலர்மேலிப் பைத்தேச பெறவணிந்து பரணையடி வணங்கியெதிர் பகையைக்காய்ந்த வத்திமை யகல்வதற்கே யறுமுகவர் சிவார்ச்சனையி லருள்வைத்தாரால்.

(இ-ள்) தேவர்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டாக தாருகாசூரனைச் சங்கரித்து நினை புவனங்களிலும் தேககாந்தியுடனே யெழுந்தருளி விளங்கிய நாககிரியிலவாதுசேர்ந்து பரம்புகளை யாபாணமாகத்தரித்த பரமேஸ்வரனைக்கண்டு அவருடைய பாத கமலங்களை வணங்கி யெதிர்த்த பகைவரான சூரர்களைக்கொன்ற திமைபான பிரமகத்தி தோஷம் தீரும்படியாகச் சிவார்ச்சனைசெய்யக் கிருபைசுரந்த அருளினார் ஆறுமுகக் கடவுள்.—எ-று. (உ)

அகத்தியர்நா ரதர்வசிட்டர் கவுதமர்சீர் விசுவாமித் திரப்பேரானோர் மகத்துலம் தக்கினிப்ப ராசார்பா ரத்வாசர் மறைவியரசர் [வானோர் சுகத்தவர்மார் கண்டர்கவுண் டிகர்முதலோர் தொல்முனிவர் சுரர்கோன் மிகக்குடியி வேதனும்வே தனைக்கமல வந்திதநத விண்ணொழுது.

(இ-ள்) அகஸ்தியர், நாரதர், வதிஷ்டர், கௌதமர், விசுவாமித்திரர் என்னும் பெயரையுடைய முனிவர்களும், சதாயாகஞ்செய்கின்ற சமதக்கினி, பாசா, பாதக் வாசர், வேதவியாசர், சுரா, மார்க்கண்டேயர், கவுண்டிசர், முதலாகிய பூர்வார்ச்சித மாண முனிவர்களும், தேவர்களும், தேவேந்திரனும், பிரமாவும், விஷ்ணுமுதலான சகலரும் சூழப்பெற்றா ருமாரக்கடவுள்.—எ-று. (உ)

தனதுதிருப் பேரதனாற் றண்முமா தீர்த்தமெனச் சயிலத்தாக்கித் தினமுனிவர் மூழ்கவ தீர்த்தமதிற் றுபித்துத் தினந்தான் ரோய்நது மனதின கேசரனை வந்தித்து முப்பொழுதும் மலாத்தாளபோற்றி யனவரத மைநதெழுத்தை யறுமுகத்து மானுபதே சத்தாற்பெற்றார்.

(இ-ள்.) அப்படி பனைவருஞ் சூழ்ந்துவா விருந்த குமாரக்கடவுள் அந்த நாககிரியில் தம்முடைய பெயரால் குமாரதீர்த்தமென் றெருதீர்த்தமுண்டாகி தினந்தினம் முனிஸ்வரர்கள் முழுகும்படியாக அந்தத்தீர்த்தத்தில் கணகைமுதலாகிய லெதிர்த்தங்களும் ஸ்தாபித்து அதில் தரம்முழி மனவுறுகியாக நாகேஸ்வரனை வந்தனைசெய்து திரிசந்திகாலமும் அவர் பாதாவிந்தங்களைப் போற்றிசெய்து அனவரதகாலமும் சிந்திக்கும்படியாய்ப்பஞ்சாட்சரவனை ஆறுமுகத்தினுஞ் சிவனுபதேசிக்கப்பெற்றார்.

பெற்றுமைபா களைத்தினமும் பெருமிதப்பன் னிருகரத்தாற் பிரசமென் பூந் கற்றைகுவை குவைசொரியக் கற்பகப்பூந் காமலையின் கண்ணதாக்கிக்

கொற்றமுற வடக்கிருதர் கொன்றபிர மஹத்தியற்க் கோண்தாங்க
ன்றறளிம வடிவையுள நளினமல ரீடையிருத்தி னைந்தார்க்கந்தர்.

(இ-ள்.) அருண்மயாகப் பெறுகுகொண்ட பஞ்சாட்சரங்களைத் தியானஞ்செய்
துக்கொண்டு அர்த்தநாரீஸ்வரனைத் தன்னுடைய பன்னிரண்டு கைகளினூடற் தேன
பொழியப்பட்ட திவ்விய புட்பகைகளைக் கற்றைக் கற்றையாய்க் குப்பல குப்பலாக வா.
ழிச் சொரிந்து பூசுகும்படியாகக் கறபக் புட்பகாவனத் திருநாககிரியி னிடத்தி லு
ண்டாக்கி அகோரமான கோபத்தினே அடர்ந்தெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து அசுரர்க
ளைக்கொன்ற பிரமகத்தி நீரும்படியாக உமைபாசுருடைய திருவடிபயைத் தமது மன
த் தாமரைப்பூ மத்தியிலிருத்தி அன்பின ஓருகி ஆனந்த பாவசமாநா கந்தலவாமி ()

பின்னலைமன் னியமுடியும் விண்டொளிரம் பிறைநுதலும் பிளையினோக்கு
மன்னியபுன்னகைவாயும் வளைக்குழையும் மானகனதும் வயநகுன்கையுந்
துன்னியவந் கதப்புயமுணுதுடைகொண்கை நிறைமாற்புந் தூச்செம்பட்டின்
பன்னியலு மருங்குலும்பொற் பாடகப்பா தமுநினைந்து பணிந்தார்வேலர்.

(இ-ள்.) பின்னலையுடைய சடைமுடிக்க கூந்தலும், பிரகாசிக்கின்ற பிறைபோ
ன்ற நெற்றியும், மானபோன்ற பாவையையுடைய கண்களும், நகைப்பொருந்திய
திருவாயும், சங்ககருகுழையும், மானமுழுவேந்திய கையும், நாடகேயூரத்தரித்த புயந்
களும், சொன்ன ரத்தின மால்கள நிறைந்த முலைமார்பும், செம்பட் மடுத்திய இடை
யும், சொன்னபாடக் மணிந்த திருப்பாதமும் இப்படி அர்த்தநாரீஸ்வரருடைய ரூபத்
தை மனதிலே நினைந்து துதிசெய்து வணங்கினா வேலாயுதக்கடவுள்.—எ-று.(௫)
வேறு.

அம்மனுக்கும், ஸ்வாமிக்கும், உபயார்த்தமாகப்பாடிய

அர்த்தனாரீசுரர் திருக்கவிதை.

* மனத்தினில்தியானம் மகரவகரம் யகராகரம் சிகரஞ்சியே

வனத்த சிகரம் யகராகரம் மகரவகரம் வகரஞ்சியே

தினத்த மகரம் யகராகரம் நகரமகரம் சிகரமவர

யுனத்த யகரம் நகரமகரம் சிகரவகர மோதினரால்.

வேறு.

ஓதியச ரோசர்பிர மத்திமுற்று முடைந்தோட வெழுத்தோரைநதும்

பேதமுற விப்படியே செபத்தொழிலிற் குமரோச பெரிதுகூறி

வேதநெறி தருபுசை தினம்புரிநது விமலரிணை யடியைப்போற்றிக்

காதலுறும் * குமரோச ரொனுஞ்சிவலிந் கப்புசை கருதுகினுறர்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரமோதிய அசுரர்களுடைய பிரமகத்தி முழுதும் நிவா
ணமாகியோட ஐந்தெழுத்தையும் பேதர பேதமாக மாறி மாறி தியானித்தது செபஞ்
செய்து யிருந்த வன்புடனே வேதாகமப்படி பூசைநித்தியமும் புரிந்து சிவனுடைய
திருவடித்தாமரையைப் போற்றிசெய்த ஆசையுடனே குமரேஸ்வரர் சிவலிங்கப
பூசைசெய்ய மனதில் கருதினா சுப்பிரமண்ணியசுவாமி.—எ-று. (எ)

கிளர்ந்ததெய்வ தீர்த்தத்தின் கிழக்காகப் பிரமதீர்த்த தத்தின் நென்றேழ்
வளர்ந்தபன்னு கத்தீர்த்தத் திற்குமேற் றீசையாக வாணோர்போற்றித்

குமாரதேவா சிவபூசை செய்தமையால் பரமசிவத்துக்குக் குமரீஸர்

என்று பெயராயிற்று.

இத் திருக்கவிதை மந்திரத்தியானமரகைபால் உரையிடாமல் ஏட்டி னுள்ளப்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தளர்ந்தபெருந் துயரகலத் தாருகனிற் றரும்பிரம கத்திரிங்க
விளைந்ததிருக் குமரேசர் வியந்தசிவ லிங்கமொன்று விதித்தாரன்றே.

(இ-ள்.) கிளர்ச்சியை யுடைய தெய்வ தீர்த்தத்தின் கிழக்காகப் பிரம் தீர்த்தத் தின் தென்கிழக்காக வளர்ச்சியையுடைய நாகதீர்த்தத்திற்கு மேற்குக்கிசையாக தேவர்கள் போற்றியெய்து தளர்ச்சியுடைய மிருத்த துயரங்கள் தீர்த்தாருகாரூரணக் கொன்றதைப்பற்றி வந்த பிரமசுத்தி நீங்கத்தக்கதாக திருக்குமரேசர் அற்புதமான ஒரு சிவலிங்கத்தை அங்கனே விதித்து ஸ்தாபித்தார்.—எ.று. (அ)

தாபித்த சிவலிங்கந் தனிந்கயிலை நாயகனை யாவாகித்து
சேபித்தர்ச் சனைபுரிந்து சிவன்பதஞ்சோ டசவுபசா ரத்தாற்போற்றி
கோபித்துத் தனையடர்ந்த வசுரப்பிர மத்தியறக் கோமூன்றானே
நாபித்துஞ் சதுர்வேத மந்திரத்தாற் றேத்திரங்க ணவிலாநின்றார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் ஸ்தாபித்த சிவலிங்கத்தில் ஐகலாசநாதரை யாவாகனஞ் செய்து தெரிசித்து அர்ச்சனைபுரிந்து சிவனுடைய பாதமலர்களைச் சோடசவுபசாரங் களால் பூசித்துப் போற்றியெய்து தம்மைக் கோபித்துவந்த அசுரர்கள் பிரமசுத்தி தீர திறிநேத்திரனை நாயினாலே சதுர்வேத மந்திரங்களா லர்ச்சனைசெய்து வணங்கினார்.—எ.று. (ஆ)

சிவலிங்க மதுபடி கநிறமாகத் திருமுகமைந் துந்தோட்பத்துந்
தவசிரதை தருந்திருக்க ணைம்முன்றுந் தடங்கரத்திற் படையீனாந்தும்
நவசிர்து ளாயமதி புரகமுறைந்கிசெடில நறுங்கிரீடம்
பவசிரதை யனும்பனாயின் பாங்குமுரு கேசருளம் பதித்தாரன்றே.

(இ-ள்.) அந்த சிவலிங்கத்தில் படிக்கநிறமாக ஐந்து திருமுகமும், பத்துத் தோள் களும், தவசிரதைகொடுக்கும் பதினைந்து திருக்கண்களும், வகையிற் பற்றிய தசாயுதமும், புதுமையான சங்கையும், இளம்பிறையும், நாகமும் பிரியாமல் வசிக்கப்பட்ட சடைமுடியோங்கிய கிரீடங்களும், பவசிர்தாருவர தீர்க்கப்பட்ட உமையொருபாக முமாகத் தமதுள்ளத்தில் நினைத்து ரூபத்தியானஞ் செய்தார் முருகேசர்.—எ.று.

அமரேச ரடிபரவ வசுசோசிடர்தொலைய வகிலம்வாழ்கக்
குமரேசொன்றுசிவ் லிங்கத்துக்கொருதிருநா மந்தான்குடறி
நமரேசரெனப்பணிய நகரேசர்நயத்ததிருச் செங்கோடாங்கண்
சமரேசனெனவெதிர்த்த தாருகனைக்கொன்றநவை தணிர்தார்வேலர்.

(இ-ள்.) அமரேசரான இந்திரரும், தேவர்களும் அசுவனங்கள் அசுரேசரான சூரர்துவங்களெல்லாம் அற்று நசித்துப்போக அகிலாண்டங் கெல்லாம் வாழ்வன் டாக அப்போதந்த சிவலிங்கத்துக்குக் குமரேசொன்று ஒரு திருப்பெயரிட்டு நம்முடைய சுவாமியென்றும் நராதிபதிகளான சகலரும் பத்தியுடனே வந்து சேவிக்கும் திருச்செங்கோட்டித் தலத்தில் யுத்தத்திலே நாகசகலனென்று வந்தெதிர்த்த தாருகாரூரணக்கொன்ற பிரமசுத்தி தீர்ந்து பிரகாசமாக விளங்கினார் குமாரர்.—எ.று.

தாருகன்றன் பிரமசுத்தி தனியகன்றுபின்னரவண் சண்முகேசர்
காரகன்று பிரியாத கனகதிருச் செங்கோட்டிற் கடிந்தசூரன்
போகன்றங்கவன்போலப் பின்பிடிய வன்மமுதற் பின்னுந்தம்பேர்ச்
சீருகந்தமுருகேசரொனுஞ்சிவலிங் கப்பூசை செய்ததன்மேயந்தார்.

(இ-ள்.) தாருகாரூரணக்கொன்றதினால் வந்தபிரமசுத்தி தம்மைவிட்டு நீங்கி னபின்பு அங்ஙனம் சண்முகக்கடவுள் மேகம்பிரியமல் மொய்தத் தன்மையான

திருச்செங்கோட்டித் தலத்தில் தம்முடைய கைவேலால் சங்கரித்த சூரபன் மனிமந்து அவன் பேர்போயும் அவனைப்போலச் சாயாசொருபமாகத் தொடர்ந்த வந்த பிரமகத்தி திரும்படியாகத் தம்முடைய பேராலே அழகிய முருகேசசொன்னும் ஒரு சிவ விக்கத்தைப் பூசித் தர்ச்சனை செய்யத்தொடங்கினார்.—எ-று. (கஉ)

தேவருலகத்துமிகச் சிறந்தகற்பதாருவேலார் திதியின்சூரன் பர்வமணையிடத்துவைத்தா னவற்றையெல்லாம் பணிமலையிற் பதித்தாரந்த காவிலொருகற்பகக்கா கதித்தனவத்தருவினிழ் கண்ணதாகத் தாவிருள்முருகேசர் தனைத்தாபித்தற்சிக்குந் தன்மைகூர்ந்தார்.

(இ-ள்.) தேவலோகத்தில் மிகுந்த சிறப்பையுடைய சற்பகசதருவையெல்லாம் திதி புத்திரனுன சூரன் தன்னுடைய பாவஞ்சூழ்ந்த மானிகையினிடத்து வைத்திருந்தா னாகையெல்லாம் கந்தசுவாமியானவர் கொண்டுவந்து திருநாககிரியிடத்திற் பதித்துவைத்தார் அந்தப் புட்பகாவனத்தில் சிவோஷ்டமாக மிகுந்த கற்பகவிரூட்ச சின் ரிழலினிடத்திற் சற்றுங் குறைவில்லாத கிருபாமூர்த்தியான முருகேசரனைப் பூசித் தர்ச்சிக்குந் தன்மையாக அன்புகூர்ந்தார், முருகக்கடவுள்.—எ-று. (கங)

வந்தியபாடானமலைப் பாண்டிசர்வளமேற்பால் வந்ததீர்த்தந தந்தருமர்ச்சனையிற் சண்முகர்சென்றாடிமுனி வராதற்குமு முந்துரியதிகள்முடித்து ஈமுருகேசர்தமைத்தொழுது முக்கண்ணனைச் சந்ததமும்பிராபாங்க ரஞ்சதாசிவவிஸிங்கந் தன்னுட்கண்டார்.

(இ-ள்.) பாண்டிசரசாமி யெழுந்தருளியிருக்கின்ற வந்தியபாடான மலைக்கு மேற்குப்புறத்தில் தம்மால் ஏற்படுத்திவைத்த திவ்வியகுமார தீர்த்தத்தில் முழுதி நேமத்துடனே முனிவர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர முதன்மையான ரீத்தியகன்ம நியதிகளெல்லா முடித்து முருகேசரையாகப்பிரகாரம் புகைசெய்து அர்ச்சித்து கைதொழுது சதாசாலமும் திருநாகத்தினை உமையொருபாகமாக வெழுந்தருளிய சதாசிவமிதுவென்று அந்தச் சிவலிங்கத்துள் சிவசொருப தெரிசனங்கண்டார்.—()

கண்டுகும ரேசர்தமைக் கைதொழுதபடிமுருகே சனாயும்போற்றி மண்டலஞ்சூழ்பவையிலையில் வருநாகதீர்த்தத்தின் மகிழ்விறோய்ந்து விண்டலஞ்சு ழிமையர்விர தியருமுனி வர்களும்வினே யாடிக்கூடிப் புண்டரிகன்முதல்விரும்பச் சத்திரபோசனங்கொடுத்துப் புரிந்தார்கந்தர்.

(இ-ள்.) அப்படி செரிசனங்கண்டு பக்தியுடனே முன்குமரேசராபு பூசித்த படியே முருகேசரையும் பூசித்து பூமண்டலமாக ளெல்லாம் வணங்காரின்ற திரு நாககிரியிலிருக்கும் நாகதீர்த்தத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடனே மூழ்கி விண்ணுல கஞ் சந்தோஷத்துடனே வந்து செர்ந்து பிராமுதலான பிராமணனைக் ளனைவ ரும் விரும்பிப் பூசிக்கும்படியாகச் சத்திரங்கட்டிப் போசனங்கொடுத்துப் பிரிவகூர் ந்தார்.—எ-று. (சடு)

இப்படியிப்படியெய்வ யுகத்தனந்தநான்முருகே சனாயுமேத்தி மைப்படிவராகேசர் மலர்ப்புத்தையாதரித்து மங்கைபாகன் பைப்படியுஞ்சடைமுடியான் பங்கயப்பாதந்தொழுது பருணபேத மொப்பறுமந்திரமோதி யுரகவணாமிதுதவ முதவாரின்றார்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் தேவயுகத்தி ளளவில்லாதநான் பூசைசெய்து வணங்கி வாழ்த்தி நாகேசர் பாதாபவிக்கங்களைப் பணிந்தேற்றி சற்பாபாணங்களைத் தரித்த ச

முருகர் பூசித்தமையால் பரமசிவத்துக்கு முருகேசசொன்று பெயராயிற்று.

டையையுடைய அர்த்தநாரீஸ்பர சுவாமி பாதமலர்களைத்தொழுது வணங்கி வருண
பேதமாகி யொப்பற்ற மந்திரங்களை யுச்சரித்துக்கொண்டு நாககிரியின்மீது தவஞ்
செய்கின்றார் கந்தசுவாமி—எ-று, (கச)

உதவியன்னு ளதனினுடற் றியதாருகின்ருர னுமைசேய்யீதில்
விதமுறப்பற் றியவினைகள் விட்டனந்தகாந்தியுடன் விளங்கா கின்றார்
திதமிசுசெந் கோட்டிலந்த நாகதீர்த் தஞ்சந்ர தீர்த்தமென்று
மீதவியநாமம்படைத்து இமையவருந்தமதுவினை யாவுந்தீர்த்தார்.

(இ-ள்.) அப்படித் தவஞ்செய்கின்ற காலத்தில் தம்முடைய கைவேலினுலே
சங்கரிக்கப்பட்ட தாருசாகுரன் உமையின் புதல்வனான முருகேசர்பெரில் வரன்பே
தமாகப் பற்றிப்பிடித்து பிரமகத்தி தோஷவினைகளெல்லாந் தீர்த்து விமோசனமாகி
அனந்தங்கோடி சூரியப்பிரகாசமான தேசகாந்தியுடனே விளங்குகின்றார் பெருமை
யிருந்த திருச்செங்கோட்டில் நாகதீர்த்தஞ் சத்திரதீர்த்தமென்று மழகிய பர்ப்படை
த்து தேவர்களுந் தங்கள் வினைகள் தீர்த்து சுகம்பெற நிருந்தாராகள்.—எ-று (கச)

நமதுவினையகன்றதற்பின் றருமருவுகிருச்செங்கோட் டானைச்சார்ந்து
நமதுயிராகியமுருக நாயகத்தைவிடிகவொந்நினத்தோனு
மெமதுமுனிவாருநிறை யிமையோருநிதிரனும் பாருமினடி
முதுகுமாருக்கடி யோ முதவுகைமா ரென்றுனதென் னுணாக்கதுற்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி தங்கள் வீடுகளெல்லாந் தீர்த்தபின்பு ஏற்பகச்சோலை சூழ்ந்
த திருச்செங்கோட்டர்த்தநாரீஸ்பரமைக் கண்டு வொந்நிசு சொல்லுகிறார்கள் சுவா
மி யெங்களுக் குயிருந்ருயிராகிய முருகக் டவனை யெங்களுடனே அனுப்பவேண்டு
மென்று பிரமதேவனும் முனிஸ்பராகளும் நிறைந்த சேவாசனும் தேவேந்திரனும்
வந்து தேவரீருடைய குமாருக்கு அடியேன்களால் செய்யப்பட்ட கைமாறென்
றனென்று அறிவிக்கின்றார்.—எ-று, (கஅ)

தெய்வமகப்பதிபுதவு மடவரலைமுருகருக்குத் திருக்கல்யாண
முய்வரச்செய்தமருலகத் துலவாலீரோடூலகு முவந்துபோற்ற
விவ்வளங்கண்டடியெங்க ளிருவிழிபுங்களிகூர்தற் கேழைபாக [ரால்.
செவ்விதருள்புரிகெனச்செந் கோட்டிலரன் றிருப்பதந்தோத் திரஞ்செய்தார்

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் மகளான தெய்வசேனையை முருகக்கடவுளுக்கு நாய்க்
ளாய்ப்படி திருமணஞ்செய்து செயவல்லாகத்தில் உலாலி வரும்படியான அழகை
க்கண்டு நிரோடூலாகமுட போற்றிபுகழ ஏககள் கனவுளிரக்கண்டு சேவித்து
சந்தோஷிக்கத் தக்கதாந் டமைபொருபாகரை நன்மையாகக் கிருபைசெய்தருளுமெ
ன்று திருச்செங்கோட்டில் சுவாமி திருப்பாதங்களைத் தெரிசித்து வணங்கிப் போற்
ரிசெய்தார்கள்.—எ-று, (கக)

தேவர்கணமடிபோற்றிச் சேய்க்கினியதிருமணம்பாஞ் செய்துமென்னு
மாவன்மொழிதிருவுளத்தி லடைந்துளம்பா கருமாறுமுகத்தான்நன்னைப்
போவதுநன்றென்னவருள் புத்தேளிருடன்போற்றிப் புயலின்வைய்யோன்
மேவியதுபோல்மயில்வா கனமேற்கொண்டெங்குகந்தர் வினாகின்றாரால்.

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லாம் சுவாமிபாதத்தைப் பேரற்றிசெய்து கந்தசுவாமிக்குத்
திருக்கல்யாணஞ் செய்துவோம் நாய்களென்று மனமநிழ்ச்சியுடனே சொன்ன பிரிய
வசனங்களைக்கேட்டு சுவாமி திருவுள்ளத்தி லன்புவைத்து சுவாமி ஆறுமுகக் குமா
ராய் பார்த்தா ரீ யிப்பொது தெய்வலேகத்துக்குப் போவது நன்மையான காரியமெ

ன்று விடைகொடுத்தருள அப்படியே அவர்கள் கூட்டத்தானே போற்றிசெய்து
கார்மேகத்திற் சூரியன் சேர்ந்ததுபோல மயிலவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளிச் சென்
றார், கந்தசுவாமி.—எ-று. (உ)

கந்தர் சிவார்ச்சனைச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௪௫.

குமாரர் திருமணச் சருக்கம்.

தோகைமாமயில் மீதுவேலவர் சுந்தரந்தா வந்திர
நாகதேவ புரத்திலேரு நலத்தையாதென நவிலுவா
மீகமேரு வெடுத்தமுப்பு வனங்களெங்குமோ ரின்பமா
யாகமெய்த்துய ரற்றுவாழ்ந்தன ரண்டரண்டம் விளங்கியே.

(இ-ள்.) தோகைமயில் வாசனத்தின்மே லேறி வேலவர் அழகுபெறத் தக்கதாக
இந்திராகரத்திறகுச் செல்லாநின்ற வினோதத்தை யென்னென்று சொல்லுவோம்!
மகாமேருவைச் சூழ்ந்த திரிபுவனங்களெங்கும் மோகலின்பமாகத் தேசசவுக்கியமா
கத்துயரங்களெல்லாந் தீர்ந்து வாழ்ந்தார்கள், அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் விளங்
கியிருக்கும்படி யாக.—எ-று. (க)

சண்முகன்வரு போதுவானவர் தானவர்க்கிறை தாருகள்
விண்முனைந்து பிடித்தவன்சிறை மேயதெய்வா ரம்பையர்
கண்முகங்கதிர் கண்டபோன்மலர் காணநண்பரோ டெதிர்கொளா
எண்முனைச்செய்திவ வாழ்வுதந்தீர் ரின்னவின்பீர் ரொய்துவீர்.

(இ-ள்.) ஆறுமுகக்கடவுள் வருகிறபோது தேவர்களை ஆகசோந்திரான தாருகா
ரூரன் தேவதீலாகத்திற் போர்செய்து பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவன்வைத்த சிறை
யில் சிக்கியிருந்த தெய்வரம்பைகள் சூரிய உதயவங்கண் டலர்ந்த கமலம்போலும்
முகமலர்ச்சியாய்த் தேவர்களான தங்கள் தங்கள் கணவருடனே யெதிராகொண்டி கண்
சூளிரக்கண்டு செவித்து எண்ணுதற்குரிய விஜயஞ்செய்திருந்த வாழ்வுதந்தீர் ரின்னம் அ
னேகவின்பங்களை அனுபவிப்பீரென்று பிரியவசனங்கள் கூறினார்கள்.—எ-று. (உ)

என்றுதேவரோ டெனையமங்கைய ரிந்திராதியர் சுந்திரர்
துன்றுசூரியர் வருணர்மாருநர் சொன்னமன்னிய வுத்தரர்
நன்றுதாருக னுக்கிடைந்தவ னூழியத்தி லமுந்தினோம்
வென்றிவேலவ வாழிவாழிநின் வேல்விளங்க விளங்கினோம்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொல்லி தேவர்களுடனே மற்றுள்ள தெய்வப்பெண்க
ளும் இந்திராதியர், சுந்தரசூரியர், வருணர், வாய்வுகள் சொன்னமுடைய சூயேரா
களும் வாரீர் சுவாமி, அன்று தாருகா ரூனுக்குப் பயந்து அசுரருடைய ஊழியத்தி
லமுந்தினோம் வென்றி வேலவபுதககடவுள வாழி வாழி, உம்முடைய வேல்விளங்க
விப்போது நான்களும் விளங்கினோம்.—எ-று. (ங)

எனவியம்பினர் புட்பமாரி யிறைத்திறைஞ்சினர் வானுளோர்
கனிவினிந்திரன் வந்துநல்லரி யூதனத்தி லிருந்தினுள்

கனாகபோதழகை புனைந்து கனிந்தரம்பையர் கானமோ
முனியநாடகமாட வேலவரின் பமுற்புவிளங்கினர்

(இ-ள்.) என்றிப்படி பிரியவசனங்கள்கூறி புட்பமரரி பெரிதிகிளைஞ்சினர்
கள். தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அப்போது அழகிய தேவோகதிரன்வந்து கந்தச
வாமியை மேன்மையான பொரு ரதினமயமான சிங்காதனத்திலிருந்திட்டு சொர்
ன்புட்பங்களிட்டு பாதபூசைசெய்து அலங்காரத்துடனே மனங்கனிந்து தெய்வமும்
பாஞ்சிகள் நடனசங்கீதங்களைப்பாட யின்பமுற்று விளங்கினர் வேலவர்.—எ-று.(ச)

சத்தமாமுனிவரனும்விதை கொள்நந்தியுஞ்சுதுர் வேதன
மைத்துனச்சுதுர்முகனும் வாழியமாமுருந்தம் விதித்தனர்
சித்திரச்சிவத்திரத்தொளிர் தெய்வச்சேனையை மெய்விளங்
குத்தமக்கதிர் வேலவற்குயர்வதுவை செய்தன நுமீடாகோன.

(இ-ள்.) அப்போது சத்தமகாமுனிவர்களும் விஞ்சையுடைய கந்திகேசாரனும்
சுதுர்வேதவகையுடைய மைத்தனனான சுதுரமுகப்பிரமாதம் நன்மைபொருந்திய
கலியாண முருந்தம் விதித்தார்கள். அழகிய பூரணசகலபாடும் பிரகாசகின்
ற முகமுடைய தெய்வச்சேனையை யுணங்கித்து உலகவெளியே ஒளிபுடைய கதிர்
வேலவற்கு தருமனன செய்துவைத்தான் தேவோகதிரன்.—எ-று. (இ)

வதுவைசெய்தநிரா பதப்பிடர்வைத்து வசிரிசுமுதலியோர்
திதவரம்பையா நாடகத்தொடு தெய்வவருதுயி முழுவேழத்
துதிகொள்நந்திரர் மினனாதத்தொளிகருதியின் சுருங்கெழை
வுதவுமைநதரு நிழலிற்றெய்வ அலகெலாம்வலம்வந்தனர்.

(இ-ள்.) அப்படித் திருக்கல்பாணஞ்செய்து வெள்ளையானீயின்மீ தேற்றிவைத்
து யிரதிரன்முதலான தேவர்க ளனைவருளுமுந்து சேவித்துவர தெய்வரம்பையர்
நடனஞ்செய்ய தூதுமிவாததிபங்களமுழுவத துதிசெய்து துதிராராகிய கெத்
திருவர்களும் கின்னரர்களும் செய்யும்வீண கானமும் வேதசகருதிகள் லுசை
முழங்க யீழ்க்கையையுடைய பஞ்சகற்பகச் சோலைநிலில் தெய்வலோகமெல்லாம்
வலமாகவந்தார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (சு)

வந்திருந்தரியாசனத்தில் வயங்குமுட்பது மூன்றெனு
மந்தவானவர் நாலுபத்தொ டெண்ணுயிரத்தவ விருடிகள்
சந்ததம்புலாட சூழ்முயாசிகடத்தமன்பொரி சாற்றுமா
வந்திரன்பிரமன்குக்கிவ ரிட்டமா முடிசூட்டினர்.

(இ-ள்.) அப்படி தேவலோகத்தில் வலமாகவந்து அழகிய சிவகாதனத்தி லெ
ழுந்தருளியிருந்து முப்பத்துமுககோடி தேவர்களும் காந்ததெண்ணுயிரம் முனிவ
ர்களும் புடைசூழ்ந்துசேவித்து மனமகிட்சியுடனே ஆசிரவாதஞ்செய்துவிளங்கியந
திரனும் பிரமதேவனும் கந்தசுவாமி இரதினமயமான முடிசூட்டி லுட்கள. எ-று.

என்றுமெங்கள் செனாபதிப்பெயரெய்திநீத் தெய்வச்சேனையும்
வன்றிறன்குமரோசா நீருந்வாழ்வு தந்தருள்வாழ்கொ
வொன்றுபோல வெல்லோரு மோதினரும் பரிம்பரிசிறைஞ்சிலு
ரன்றவற்கபைபவர் தங்கனோடருள் கொடுத்தனர்முதுகி.

(இ-ள்.) இன்றுமுதலென்றைக்கும் தெய்வச்சேனையும் செனாபதியென்னும் பேர்
பெறுவிளங்கி நம்முடைய தெய்வச்சேனையும் வலிமைத்திரமுடைய குமரோசர்

நீரும் நமத வாழ்வுத்தருளினீர். நன்றாகவாழக வாழ்வென்று அனைவரும் ஒருவர் போல் யெல்லாரும் ஆர்வதித்தார்கள். உம்பரான மேலுலகத்தவரும் பாம்பரான பூலோகத்தாரும்வாண்டிவழகதிறர்கள். அப்போது நன்மையாக காட்சிக்கொடுத்த அபையவராகருடனே கிருபைசெய்தருளினார் ஆறுமுகக்கடவுள்.—எ-று.

அயிலிவிழித் கமலமுகமுமைக்குழு வணிமணிக் குழையமுதவாய்க்
சூழின மொழிப்பிறைநுதல் வளைக்கரகொடி யிடைக்குல மலைமுலை
மயிலியற்குறி விளைபுயத்துணைவனை மணிக்களவனநடை
செயலெழிற் பெறுதெய்வமாமயில் தெய்வசேனையோ டெய்தினார்.

(இ-ள்) வேலபோன்ற கணங்களும், தாமரைப்பூப்போன்ற முகமும், மேசும் போன்ற கூந்தலும், அழகிய தாடகங்களணிந்த குழகனும் அமுர்தவாய்க் குயில் போன்ற மொழியும், பிறைபோன்ற நெறியும், வளைகளைகளாக கொடிபோன்ற யிடைபுயம், மலைபோன்ற முலைகளு, மயிலபோலுஞ் சாயலும், பச்சைசூழங்கிறபோன்ற தேள்களும், அலங்கரி மாண நிரமலகலிபாபரண மணிந்தகடவுளும். அன்னம்போல நடைபுமாக அழகையுடைய தெய்வசேனைய பெண்ணுடனேசேர்ந்து மகிழ்ந்ததெய்தினார் முருகவேள —எ-று. (க)

தேவர்களுமவராமலைச்சிவ தேசிகன்றிரிபுணாபுரங்
காவலபெற்றருளின யிசுராகமலபாதம்வணங்கிசின்
நேவிழ்ச்சயி மெய்வசேனையை மிருவார்தாளு மிறைஞ்சுவித்
தாவலின்வலம்வந்து தந்தையை யன்னைபைத்துதி பன்னினார்

(இ-ள்.) தேவர்கள்கூழ்த்து சேவித்துவர ஸ்ரீநாககிரியில் வந்தெய்தி சிவதேசிகரான திரிபுரகச்சரி யீடப்பாசம பொருந்திவிளங்க அழகுபெற்றுடைய நாகேசரர் பாசமலங்களை வணங்கிசின் அயிலிவிழித் குயில்மொழியாளாகிய தெய்வசேனையும் சுவாமி அம்மன் இருடார்பாதங்களிலும் வணங்கி அன்புடனே பிரதட்சணம்வந்து தந்தையுந் தாயையும்வணங்கி தோத்திரஞ்செய்கின்றார் குமாரசுவாமி.—எ-று. (க0)

அடியுயர்யானறியாது செப்பிழையை நீபொருத்துய்யவென்
கொடியவலவினை மாற்றியாணடிருகொங்கைதந்தென தன்னைமாற்
படியுளந்தருள் படியினுலடர் பாரதாருகன விதமெலாம்
பொடிபடித்திய வலியெனக்கருள் புதியவேல செய்தபுதுமையே.

(இ-ள்.) அடியேன் என்னை யறிந்துசெய்த பிழைகளையெல்லாம் சுவாமி நீர் பொருத்தருளி வாழியென்று கொடிநாகிய வலவினைகளெல்லாம் தீர்த்தெனையாண்டு உபயமுலை யுமாதந்தருளிய யென் தாயிடமாகியபடியுளந்தருளியபடியினாலே என்னை யடர்ந்தெகிர்த்து யுத்தஞ்செய்த வலிபதாருகாரூரன்போர்த்தொழிலெல்லாம் தீர்த்துளியாயபோரும்படி. யெனக்கு வலிமையும் வெற்றியும்கொடுத்த புதுமையையுடைய சத்திவேல் செய்த மகிழ்மையென்றுசொல்லிதுதித்தாரகந்தசுவாமி.

எனவணங்கிய சேலையிருவரு மிருகையார வெடுத்தனைஞ்
துனதுகல்விபு முனதுந்நரும் முயர்வுபோலுயிர்த்தோங்கவென்
றனநடைத் தெய்வசேனையைத் தமதருகனைத்தெமதறுமுகற்
கினியவின்முமன்பு மெய்துக வென்றுநண்பிலியம்பினார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சொல்லிவணங்கிய குமாரசுவாமியை சாமி அம்மனிருவருந் தவகளைகளால் யெடுத்தனைத்து உன்னுடைய கல்வியும் அழகியகிற்பும் நம்முடைய மேன்மைபோலுற யுயர்த்தோங்கவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி யன்ன

நடையையுடைய தெய்வசேனையை தற்கள பக்கத்திலுள்ள தம்முடைய திருக்கு
மாரருக்கு யினிதாகிய யின்பமும் அனபும் உளக்குண்டாகவேன்று அன்புடனே தி
ருவாயமலர்ந்தருளிஞாருள் — என்று (கௌ)

எயதுமிந்தவரது கொடுதகடுளிந்திராகிரா முகவுளோ
செய்தவங்களுடைய யருசு செயதுபோற்றி நிருந்தனா
மெய்தருமபலபுக மனைத்குணம் வேட்டோத மெய்ப்படுகோ
கொய்தழைத்தருவுண்டன்னோமோ கோமாமரமானதால்

(இ-ள) சாமி உமமணிநுயரு நிகழ்வாங்கொடுத்தரு நினயின யிந்திரன் முத
லானதேவர்கள் முனிவார்களையென்று சுவாமிபவலையிப போய்வா மெதா
ஸத்தானங்களிற்சென்று செய்குதவங்களுடனே சில ம யிதவப் போது செய
திருந்தார்கள் நிகழியமாக பலபுகை காண்கின்ற மேட்டேடுப பிரதய நள
ருயசெழித்தது தழைத்தது எவங்கிப தொரு ரக தடவு யி அம் எனெனம் அழ
குபெற வொரு மாமரம் ஆனதெனவாறு (கௌ)

அந்தமாமரமண்டரண்டமு கடபுளிரை வானதாய
வந்தவேரது பாதலக்கமடததுனுக்கு மீராவியிருப
முததுகொடுகிகாத மயபுழைகா ரமியினம்மிய
நந்திமேலது மபனாருகிய நகரம் நாரமுே

(இ-ள) அந்தமாமரமானது அனாடரண்ட முகடுமுட்டவளாந்து தழைக்கிருப
பதாயதிலவேரானது பாதாளத்திலிருக்கிற ஆிக்கமட திருமெருவல்லையுடை
யதாயதின் பனைகள் கொம்புகள் சிவந்தகர முட்டமீட்டத்திருப்பதாய் மமரம் பி
ர்மமாவாய் நமரம் விஷ்ணுவாப மேலவரம் துனிவளையுக்கு சிவந்தக வியபடி
திருமூர்த்தி சொருபமாக விளங்கியதென்று மெத்தநாளுஞ்சொல்லும் ஆகமன்
கள் — என்று (கச)

நாளு நாளுநும் பெருங்கனி நம்பராசீய மேப்புற
தாளிலீழ்வ தோரந்த மெனகனி சாகரங்குமுதருளியோன்
முன்னகென மன்னபாலறு முகரளிப்பரளிப்பவே
தாளிலசோதியா நீயிவற்றொரு கலியருந்தென வருளினு

(இ-ள்) தினந்தினம் நல்ல மிரா நான பிரியர்களின் சுவாமிகளினிதிரு
மேற்குப் புரத்திலிருக்கும் அந்த மரக்கடியில் நின்றவிடம் அப்பி விழப்பட்ட க
னிகள் சுவாமிகளும் அம்மனு கும அமுதுசெய்யுமாடி துமமுக்கடவுர் அந்தக்
னிகளையெடுத்து சுவாமிகளும் அம்மனுக்குமீ யேதாயம் செயடாரிளா அது கண்
டபோது சுவாமிபானவா யிந்தக்கனிகளில் ஒரு கனியமுதுசெய்வாபென்று
கிழைக்கூறது சொல்லியருளினா (கச)

அரளித்தவருட் பெருக்கி யாதெ வச்சொலவையகரன
பரவிவந்தமுன்னுதவு மாங்கனிபாலிபெற்றிலை எனதுதன
திருமனைக்கு னென்னுளம் வேலவாதிருவுளத் தொடருந்தவர்
பிரமணித்தனாதாபலம்பல பிரமனுப் மதிப்பறு

(இ-ள்) அப்படி யருளிச்செய்த பரமன்ப ருடைய கிருபையையெனவெ
ன்று சொல்லப்போகோம் முன் ஒருநாளையே யிலை நகரத்தன் விக யகமுக்கித்
தம்மை வலமாகவந்து மாங்கனியை வாங்கிப்பொசித்தா ரப்போது குமார கனிப
ரவில்லைபென்று அது கிழித்தியமாகத் தம்முடைய கிருவாலையெடுத்திருள் பரமரமுன்

டாக்கி யதன்சனிகளை வேலவர் திருவுளப்படி யமுதுசெய்வதாய் அனங்கிரகஞ்செய்தருளின ரதிற்பெருமையை பிர்மதேவனாவும் மதிக்கரசுடாது.—எ-று. (கக)

அந்தமாங்கனியறுமுகத்தரூந்து வாரிமையவர் பெறச்
சிந்துசிந்தமுத்ததின லவர்திருவடுக்கு முடிக்குமாய
முந்த வையதபிடேக முற்றி நம்முருகரக் கணிமுக்கண
ரெந்தைகொல் கெனவெத்தியுந்தம தென்றுமென்று மருந்துவார்

(இ-ள்.) இப்படி வதிசெயமான மாமரத்தின்கனிகளை யாறுமுகக்கடவுள் புசிக்கு மவ்வாறுதேவர்கள் பெரும்படியாக தேன்பொழிந்து சிர்க்கப்பட்ட வழுதரசமுடையதாய் நல்லகனிகளை சுவாமி திருவடிகளுக்கு முடிக்குங் குளிர்த்திபொருந்த முன்செய் சிலகனிகளை அபிஷேகஞ்செய்த சிலகனிகளை நிவேததியமாகவைத்து திருநேத்திரமுடைய தந்தையே யென்கர்த்தனே அமுதுசெய்யுமென்று வன்படனே உபசாரமாக நிவேதித்து யென்றைதரும் அருந்தவார் வெற்றியையுடைய குமாரசுவாமி.—எ-று.

அருள்புரிந்துளபடி பெவர்க்கு மவ்வறுமுகர்க்கு மளிக்குமா
தெருள்புரிந்த நலலர்ச்சனைத் தொழில்செய்து நித்தமருந்தலால்
யருகுகின்றிடு மமுதவப்பினில வைப்பதாக வழங்குமம்
பருள்விளைந்தரு ளமுதமாவிரு பாற்பனைத்தெழுபாதமும்.

(இ-ள்.) சிவனுடைய சிருபையினாலே அர்த்தநாஸ்பரருக்கும் ஆறுமுகக்கடவுளுக்கும் நாளதவராமல் அமுதகனிகொடுத்துவரு மாதக்கனிகளை ஞானவரிவுடனே சிவனை யற்கினைசெய்த நிவேதித்து நித்தம்பொசித்தவருவார். குமாரர் மருட்சியிலலாத அமுர்த்தவப்பின்வதது எளங்குவதாக பரமசிவன் கருணைகடாட்சத்தினாலே அர்த்தவழுதமாமரம் யிருபாரசீமம் பனைச்செழுந்து ஓங்கிவளர்ந்து விளங்கியிருக்குதென்றவாறு. (கஅ)

அந்தவண்கனி யானுமம்மைபு மறுமுகத்தனு மன்றிவே
நெந்தவானவர் எந்தமாதவருனு முன்கவிசைந்திடார்
சிந்தையாலகு தொருவர் துய்ப்பது செய்யிலங்கவர் செய்யநர்
நந்துவெங்குனலைச் சொரிந்திடு நரகம்விட்டிடு மன்பரோ.

(இ-ள்.) அப்படி வன்மையையுடைய மரத்தின்கனிகளானது சுவாமியும் அம்மனும் ஆறுமுகக் குமாரரும் அமுதுசெய்வதல்லாமல் மறற்பபடி யெந்தத்தேவர்களானாலும், பெந்தமாதசுரர்களானும். விரும்பிபு புசிச்செய்ததப் புசித்தால் அவர்களுடைய ராவு வெந்துபோ குமபம் வெவ்வியநெருடபுகடா வாரிச்சொரிந்து நரகக்குழியிற்சள்ளி உபத்திரவசெய்வார்.—எ-று. (கக)

சங்கவெண் ழீமங்கைபங்கர் சடாடவப்பறையழதினல்
லங்கமெங்குமடி த்தலந்து யிறத்தாளன லுழியார்
பங்குமென்றனை பங்குபைந்தணர் பங்குபிஞ் சொருபங்கெலார்
தங்குசெங்கனி தருகுமன்னவர் தங்க்களன்னுற லரியலாம்.

(இ-ள்.) சங்கக்குழையைத் தரித்தருளிய அர்த்தநாஸ்பரர் சடாமகுடத்தில் பிரகாசித்திருக்கின்ற சநகிப்பிறை யபுர்த்தத்தினாலே அந்த மாமரத்தினுடைய தேகமெல்லாம் அஷ்டத்தலத்திலும் நிறைந்த நிரப்பினதுபோலும் அமுர்த்தமாரியொருபங்கு பசுமையுடைய பூக்கொத்தகனம். ஒருபங்கு மெல்லியதழைகளும். ஒருபங்கு பிஞ்சுகளும், ஒருபங்கு சிவந்தகனிகளாக விளங்கியிருக்கும் அப்படித் தெய்வீகமான மாமரம் யிர்த மணலுலகத்து நரமனிதர்கள் கண்களுக்குத் தெரியவராத மகாஅருமை.—எ-று. (உ௦)

பாவைபங்கனு மாவுமென்றன பான்மையா லொருகாலமும்
பூவுடன்சினைப்பான் நிடாபுக புங்கவற்கு மோருதவியாய
தேவர்வேதியர் முனிவர்மறையவர் திரனெருக்கு முறணுற
வாவலிற்றவ மரிதுபண்ணுதல் வதியினின்றன வரதமே.

(இ-ள்.) அந்ததாரீர்பாரும் அந்த மரமும் ஒரு தன்மையைப்பெற்று யெக்கா
லங்களிலும் புட்பங்கள், காய்சள், கனிகள், மாறாமலழிவாற்றிந்கும் யுகபேதங்களி
லும் தேவர்களுக்கொரு உதவியாகும் மற்றும்தேவர்கள், வேதியர், முனிவர்களைத்
தர்கள் முதலாகிய கூட்டங்கள்மிருந்து ஆசையுடனே அரியதவஞ்செய்குவார்கள்.
அதன்மகிமை யளவில்லை.—எ-று. (௨௧)

சுவர்தவந்தின முயலநந்தின னிறையவன் பணிமலையரன்
சிவதூரந்தரன் ஞானமெங்கடல் திரிபுரமபடமுனிபவர்
புவனேசங்கரிதிரிபுரந் தரிபுனிதை யந்திரிபுருடனார்
தவவிரும்பத முருகர்வந்தனை தனில்வணங்குவார் தோமுமே.

(இ-ள்.) இப்படி இவர்கள் யெத்தேசகாலமும் தவந்தனைச் செய்யாநின்றார்
ள். வளர்ச்சியையுடைய விறைவன் நாககிரியுடையவன் சிவதூரந்தரக்கன் கெடைய
கிருபாசமுத்திரந் திரிபுமெரியும்படி கோபித்தவர வாலையுனை திரிபுரசுவரதரி-
சங்கரி - புனிதமான ஆதரிமணவாளராகிய அந்ததாரீர்பாரருடைய பாதயுகந்தனை
ஆகம்பிரகாரம் தினமும் பூசைசெய்தாரா முருகவேள.—எ-று. (௨௨)

கமலையாரணி பனாபராபனா கனகபூரணி கருணையா
ளமலையாகம வறிவினாரணி யமுதவாசகி யருவினான்
விமலேகோமலை விரதியாமலை விபுதைமாதவி யிமையமா
னுமைதயாரிதி குமரியாப்பத முளம்விடாமலை முருகரே.

(இ-ள்.) கமலோமாத, வேதாம்பிகை, கற்பனை, பராபரி, சொன்னபுரணி, கரு
ணையச்செல்வி, மலவற்றவிலை, ஆகமவறிவையுடைய சாராயணி, அமுர்தவாசகி, கி
ருபாநிதி, கிர்மலாதேவி, கோமளவல்லி, விரதவினோதி, தவ்வியயாமலை, விபுதை, யி
மையமான், உமாதேவி தயாபரி, கவுமாரியென்னும் பெயர்களுையுடைய தமது தாயா
கிய பாவதியம்மன் பாதயுகங்களை யுள்ளத்தில வைத்துவிடாமல சியானஞ்செய்தா
ருந்தார். மலேக்கதிபுனை முருகர்.—எ-று. (௨௩)

குமாரர் திருமணச்சருக்கம் முற்றிற்று
ஆகச்சருக்கம் - ௧௯-௧௬ - செய்யுள் - ௬௩௬.

கிஷ்ணச் சருக்கம் .

தேவர்க்கிறை புதவுந்தெய்வ சேனைத்திரு மயிலைச்
சேவிற்பிடர் வருவோர்தரு செவ்வேலர் மணந்தந்
காவற்பெற வனாகின்றபி னமுதச்சொல்லி னிதளந்
கோவைக்கனி வள்ளிக்கொடி கூடுந்திற நவில்வாம்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் பெற்றவழகிய மயில்போலுஞ் சாலையுடைய தெய்வ
சேனையை யிடவாகனருடான பரமேஸ்வரன் புத்திரகுறிய வேலவா, திருமணஞ்
செய்திருந்தார். பின்பு அமுர்தம்போலுஞ் சொல்லையுடையகொவ்வகைகளையொ

த்ச அதரமுங்கொடிபோன்ற யிடையையுடைய வள்ளியம்மன் மருவுஞ்செயலேவிக்
கச்சொல்லுகிறோம். கேளுங்கள் முனிவர்களேயென்று சொல்லுகிறா குதமுனிவர்

ஏகாதசிரத்தினி லினிதாந்தவ சிபுணன்
மாகாவலர் வணங்குஞ்செய ருக்மாங்கதன் வாமன்
போகாதிபற்களுங்கு ருக்குமணியாகிய வொருபெண்
னுகார்கர கரியோனை நயந்தாதா மரனாள்.

(இ-ள்.) முன் ஏகாதசிரத்ததிறிந்த வன்புடைய தவ சிபுணனானவன் மகா
ராஜர்களவனவரும் வெற்றியையுடைய ருக்குமாங்கதரான தவபுத்திரியான மான
போலும் பாவையையுடையவளாய் யோக்ஸ்பராகளுக்கு அன்புடையவளாகிய ருக்
குமணியென்னும் பெயர்ப்படைய பெண்ணானவள் சங்கமேந்திய அஸததையுடைய
ய கரியோனாகிய கிஷ்கசவாமியை மருவுமபடி. யிச்சையுடனே ஆசைகொண்டாள்

மறையோனுடனெனையின். மணத்தற்குவராநீல்
முறையோதிய பிறருக்கெம் மொழியாமணமருள்வார்
குறையோதின நெரியேதுதி கோலத்திறுமாலின்
றையாயெனையணையாவிடி. லிறுவேனென வுணைத்தாள்.

(இ-ள்.) ஒரு பிராமணியைமுதல்த சொல்லுகிறான். இன்றையதினத்திலவந்த
யென்னை திருமணஞ்செய்துகொள்ளாவிடில் யெனது தாய்தந்தைகள் முறைமை
யாக வரசர்களை மணந்து பொருத்தமுடைய வாசனுகென்னை திருமணஞ்செய்வா
கள். ஆகையால் நீர் தவராசாபுரிகுப்போய் யெனது மனக்குறையைச்சொல்லி
முனிகுணமுந்ததியைவந்து என்னை திருமணியானது செய்துகொண்டுபோகும்
படி சேவித்துக்கொள்ளுமென்று சொல்லவும் அப்படி அவர் வராமற்போனால் இறத்
துவிடுவேனென்று சொல்லவும் — என்று (ங)

மறையோனந்த மயிலவாயமொழி வசுதேவனமகற்கே
பெறவோதினன்வர தேபொடுபெருமாநகர் வந்தார்
நிறமார்க்குரியை யேத்தியநேரத்தினி லிடைபோ
டுபுறுதேர்மலச வைத்தேகின ருற்றிப்பிறகுற்றார்.

(இ-ள்.) பிராமணனைவன் தவாரகாபுரியைச்சேர்த்து வசுதேவன்மகனான
மருத்தனைக்கண்டவனவரு குமணிகேவியாய் மொழியெல்லாம் தெரியப்படச்
சென்னான். அது கேட்டவுடனே தேரி லரி அந்த ராஜன்மகரத்திற்கு அப்போது
அழகிய கௌவரியைத் தொழுவவனவகி விரதஞ்செய்யாநின்ற மத்தியிலசென்று
ருக்குமணிகேவியை தேரின்மீதேறிக்கொண்டு சுற்றத்தார் பிள்ளைமாச்சென்றார்.

முட்டாடல்வினைத்தார்கெச ரதமாவின் முந்தார்.
கட்டாண்மையில வந்தானவன் கண்ணாகிய தமையன்
பட்டாவிடொன்றேரத பங்காலினி லனைத்தார்
பொட்டாது மரித்தேபொரு மொட்டார் பிரகிட்டார்.

(இ-ள்.) அப்படிப் பிள்ளைமாருவந்து வந்ததுக்கொண்டு ரதகௌதராகப்
தாதிகளுடனே முனைந்துபோர்செய்தார்கள். அப்போது அட்டகாசஞ்செய்து, ஆண்
மையுடனே வந்தெதிர்ந்தான். ருக்குமணிக்கண்ணுக்குச் சமானமான தமையனுப
டியினால் அவனைக்கொன்றால் இடருண்டாமென்று தேர்க்காலில் கட்டிவைத்து ரதத்
தைவிட்டு செலுத்துகிறபோது மருத்தவரசர்களெல்லாம் பின்னிடிமபடி. போசெய்
தார். (டு)

அக்ககாலையி லரசன்றனோடரு நாரதமுனிவன்
மெய்க்காதலி னுனாகுறு நல்விரதத்தி னுனமகடாள்
பொற்காரிகை யமையும்படி புவனங்களுமுன்னிரு
ளிக்காரண முணராதென்கொ லெம்மானோ டெதிர்த்தாய்.

(இ-ள்.) அவ்வேளையில் அரசனுடனே ஈரியதவமுடைய நாரதமுனிவன்
மனதாசையுடனே சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறான். ஓய் ராஜனே விரதஞ்ஞயா
கிய வுன்மகள் ருக்குமணியென்பவன் லட்சுமிதேவியென்று சொல்லப்படும். எம்
மவர்களையும் புவனங்களையும் மூன்னுள்ளே பெற்றருளினவனாம். இதுகாரணம் மறியா
தயெம்முடைய ஸ்ரீகிஷ்ணதேவருடனே யென்பெதிர்த்தாய்.—எ-று. (சு)

இம்மாதூலகத்தாயிவன் கரியோன்மணமின்றி
யம்மானிடர்க் கொன்றனகுதந்தோபிழையலவோ
மைம்மால்வரைப் புயத்தாய் ருக்குமணியை மன்னவமரத்
கெம்மாதரவர சீவதுவைகள் செய்தருளென்றான்.

(இ-ள்.) இந்த ருக்குமணியென்னும்பெண்ணுனைவன் உலகமாதாவென்று சொ
ல்லப்படும் இவனை கிருஷ்ணதேவர் திருமணஞ்செய்யச் செயன்றி இந்த மானிடசென்
மங்கள் மணஞ்செய்யக்கூடாமோ. அப்படியெய்வது மகாருதமலலவோ சீவகிரி
போலும் புயததையுடைய ருக்குமரக்க, ராசனே யுனையசோ மாலாகிய மாதவனுக்கு
திருக்கலியாணஞ் செய்தருளுமென்றான்.—எ-று (சு)

என்றுதிபனுட னாரதனியம்புல் கவிமொழற்கேட்
டன்றழியனுக்கன் னவரணிமன்றலலாந்தார
மினறுவியதுவராபதி மேவிக்கரியோனும்
நனறுய்ருக்குமணியைப்புணர் நன்னுனிவினொருநூள்

(இ-ள்.) என்றிப்படி வரசனுடனே நாரதமுனிவன்சொல்லக்கேட்டி மனமகிட்
கியாக அன்றையத்தினத்தில நல்லமுகூர்த்தத்தில் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு ருக்குமணி
மாதை அருபெற திருக்கலியாணஞ்செய்தருளினான். அப்போ துவாரகாபுரியேபோ
ய்சோநது யிருக்குமராளில் ஒருநாள்.—எ-று. (சு)

கரியோன் மடங்கற்றிங்கலினு லாம்பிறைகண்டே
தெரியோர்பதி வம்பாதிபர் செம்மற்றாள் நோன
தரியேனவனிருந்தானது தடையிற் சிலசொல்வா
முரியோய்சவுனக்கே ளெனவுயா ருதருநாபபா

(இ-ள்.) கிருஷ்ணசுவாமியானவா நுவனிமாசத்தில் சுக்கிலபட்சத்துச் சதுரதசி
யில் நாலாம்பிறையெக்கண்டார் கண்டதனாலே இவருண்மைதெரியாமல் வரமாக
பழிவசனங்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு மனஞ்செய்யாமல் இதற்கு யென்னசெய்து
தவிர்ப்போமென்று விசாரமிட்டிருந்தார். அதில நடந்தவிபரங்களை சில தெரிந்தமட்
டுஞ் சொல்லுகிறோம். கேண்மின்கள் தவமுரித்தாகிய சவுனகாதிமுனிவர்களேயெ
ன்று சொல்லுகிறார். மேன்மையுடைய ருதமுனிவா.—எ-று. (சு)

வேறு.

தத்திராதடியவருளத்திரா விடியலித்தவ மூடிருட்
கொத்திராவகலவெங் குமுதங்குவிந்து கோகனகமலருய்யவும்

பத்திராறுகவன் தெயுஞ்சூரியன்றன்னையுள் முன்னியேவெரு
சத்திராசித்தெனு மொருமன்னவன் பெருந்தவமுன்னினுள்.

(இ-ள்.) அவமிருந்தேவியில்லாத அடியவர்களுள்ளத் திருள்விடியவு மிந்தத்தல
மாகப் பூமி வய முழககொண்டிருந்த இருள்நீங்கவும் வெவ்விய அல்லிப்பூக்கள்குவி
யவுந் தாமரைப்புட்புகள் மலரவும் சுடர்க்கிரணங்களையுய்த்துப் பன்னிரண்டு பெ
யராக விடுத்தெழுந்தருளி நிறம்வருகின்ற சூரியபகவானை யுள்ளத்திலினைத்து தி
யானாக சத்திராசித்து வென்னும் ஒருராசன்மிகுக்க தவஞ்செய்தான்.—எ-று. 80

தகாமீதனந்தகாலம் கதினாரோக்கித் தவம்பண்ணவே
வரமெனது வயண்டுமென நல்க்பாதித்தனொரு மணிபுதவினான்
புரமேவிமணியது மந்தகப்பெயரதைப் பொன்னுமா
புரமேவுதெய்வபூசையில்வைத்தருச்சனை யுகந்தானரோ.

(இ-ள்.) பூமியிலனந்தகாலஞ் சூரியபகவானைனோக்கிச் சத்திராசித்தராசன்
அரியதவஞ்செய்யக்கண்டு சரதோஷிதது ஆதிதபகவானொரு திவ்வியமான மணி
கொடுத்தருளினார். அமராபசயிலும் கிடையாதமணியது சுமந்தகாமணியென்றுபெய
ர் அந்தமணியை சொன்னுரத்திற்பொசித்து பூசையிலவைத்துப் புட்பமலர்களால் அர்ச்
னனை யுகந்துசெய்தான்.—எ-று. (கக)

அருச்சனைசெய்தநாளினிலவன்றபி பிரசேனனந்தமணியைத்
தரிச்சனைவருஞ்ஞம வேட்டையிறிற்சாழ்ந்தான் சார்த்தபொழுதே
நெரிச்சவனையோ ரொஞ்ஞநெஞ்சைப்பிளந்து கொன்றதமணியை
விரிச்சகதி டொள்திராகொண்டு சென்றக் கரடியீழ்ந்தநால்.

(இ-ள்.) அப்படி சத்திராசித்தராசன் அர்ச்சனைசெய்யாநின்ற நாளிலொருநாள்
அவந்தம்பி பிரசேனனென்பவன் அந்தமணியையெடுத்தது தரித்துக்கொண்டு அனை
வருஞ்ஞமியுந் வேட்டைகளுப்போலன். போனபொழுதில் ஒருகரடிவந்து அவன்
தலையைநெரித்து நெஞ்சைப்பிளந்து கொன்றுபோட்டு அந்தமணியைக் கைகொ
ண்டு விரித்தகிரொளி வீசும்படியாகச்சென்றது.—எ-று. (கஉ)

அப்பொழுதுசாம்புவ வவனவேட்டைவந்தன வவற்றையுணர்வுற்
றிப்பொழுதிதேநெருக் கரடியிருடிப்பினன றேகுமளவிற்
பைப்படியிறிற்பருதி போலொளிபரப்பிய சுமந்தகமெடுத்
தொப்பவதிரெண்கினை கொன்றுதன்றிருமணியி லுடனேகினான்.

(இ-ள்.) அந்தரிவனையில் சாம்புவராசன் வேட்டைக்கிவந்தவன் அந்த மணிப்
பிரகாசத்தைக்கண்டு யிதேதிருக் வெளிச்சமென்று கரடித்தானையைப் பற்றிப்போ
கையில் பூமியிற் சூரியஉத்தாயம்போல சுடர்விரிக்கின்ற அந்தச் சுமந்தகாமணியைக்
கவாந்தெடுத்துக்கொண்டு ஒப்பாகவெகற்றத் கரடியைச்சங்கரித்து உடனே தன்னு
டைய திருமாளிகையிற் போய்ச்சேர்ந்தான்.—எ-று. (கக)

ஆங்குநிசுழ்ந் கவகை சத்திராசித்துளத் தரியாமலே
யீங்குமணிமாயமாய் போவதெனகரியவ னெடுத்தானென
வோங்குபழிவம்புண வினையகசுதுர்த்தியா லுயற்கரியவன்
றுங்கியினுமாத்திவெயி றருமணியெடுப்பச் சமைந்தானரோ.

(இ-ள்.) அங்குந்நடந்த விறுத்தாதத்தை அரியாமல் சத்திராசித்தராஜன்
யீங்கேயிருந்த மணிமாயமாய்ப் போவதென்ன கிடக்கனோ யெடுத்துக்கொண்டா

ரிறுக்குவர்கட்டி யெடுப்பரிளைப்ப ரிளைப்பொரு சற்றுமிலா
மறுக்குறென்று மலைந்து மலைந்தனர் மலையொடு மலையெனவே.

(இ-ள்.) ஒருவனாயொருவர் ஊங்காரஞ்செய்த உருக்குவர்கள் கால்களா ளு
தைப்பார்கள் மிதிப்பார்கள் உடற்றுவார்கள் சீழே ிழவராகள கைகளை முறுக்கு
வார்கள் சாரிசாரியாக நடப்பார்கள் சமுத்துகளை யிறுக்கப்பிடிப்பார்கள் சற்றேயிளைப்
பாருவார்கள் யிளைப்பாரிவந்தடிப்பார்கள் சைபாமல கட்டியிருக்குவர்கள் யிருக்
கிக்கட்டி யடிபெடுப்பார்கள் சற்றையெனைப்பில்லாமல் மல்லாவார்கள் மருக்கமாக
நின்ற மலையில்லாமல் மல்லுயித்தியஞ்செய்வராகள மலையுடனே மலைபொருந்தினால்
போல.—எ-று. (சுஅ)

இப்படி யிரொழுநாளிற் கரியவனெதிர் சாம்புவன் மலையு
மற்பொருபூச வராகவ னமருமகாபாரதமாமுனிகர்
செப்புவதில்ல வெனும்படிநின்று செருத்தொழில் கொண்டனர் பின்
னொப்பிலர்யாதென வொருவற்கொருவ ருளத்தினுணர்ந்தனரே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பகைஊராளவனாயிலும் கிருஷ்ணனும் சாம்புவனும் தோ
ராமல் பொருகிப்போசெய்து மல்லுயித்தத்தின் பெருமையானது இராமராவன
யுயித்தியமும் சந்திரர பறபனுயித்தியமும் பகாபாரதயுத்தமும் மிதற்குச்சமானமென்
று சொல்வதல்ல வெனும்படிபாக நின்றெகிர்த்து மகாவிபராக்கிரமத்துடனே
செய்த மல்லுயித்தியத்தில் ளுவர்க்கொருவா வெற்றிதோலையில்லாததாலும் ஒப்
புவனம் யிலாதவர்களானதாலும் யிது யெனவென்று தவகந்தங்கள் மனதில்
யோகித்தார்கள்.—எ-று. (கக)

ஆம்புவனங்களி லாதிபொன்னுடனுமரித்தனை நாளாய்த்
தேம்புவனங்களின் றலையிப்புலியிற் செய்தனரிலையிப்போர்
லீம்புவனங்களின் மேகநிறத்தினன் வினாடிவென்றுணரரச்
சாம்புவனுங்களி யொடுதொழுவானன் தாமோதரவெனவே.

(இ-ள்.) அழகிய பூமண்டலத்திலே யென்னுடனே யிறுதளவனாயில் யிகலோ
கத்தா பரலோகத்தார்களில் யிப்படி யுத்தஞ்செய்பவரில்லை நான் வீம்புபரராட்டி
யறிபாமல் இந்த யுயித்தியஞ்செய்தேன் இந்த மேகவண்ணனான யிவன் ஆகிவிஷ
்ணவே சரியென்று நன்றாகத்தெரிந்த மனக்களிப்புடனே கவாமி தாமோதரனான
கிஷ்ணமூர்த்தியேயென்று சொழுதுவணங்கித் தோததிரஞ்செய்தான்.—எ-று. (உ௦)

மீனாருவாகி மறைப்பொருளைத்தரு வித்தகபோற்றிகடற்
புனமலைக்களையாகியகமடப் பெருமைய போற்றிபுலிக்
கிணமுருநிர்ணிய கண்ணனை யடனோனத் தவபோற்றி
சேனைகொள்ர ணியனைப்போர்வரு நரசிங்கச்செயபோற்றி.

(இ-ள்.) ஆகியில மச்சுருபமாகி கடலிலொளித்த சோழாகாசுரனைக்கொன்று
வேதப்பொருளைத்தருநளியவித்தகனேபோற்றி அழாதக்கடைக்கிறபோது சாய்ந்த
மந்திரகிரிகாதா மாசு காடாவதுதராலுசெய்து ரட்சித்த பெருமையையுடையவனே
போற்றி புலனங்களுக்கு யிஞ்ஞிவராமல் இரணியாட்சதனைக்கொன்றவராக மூர்த்
கியேபோற்றி அனலில்லாத சேனைகையுடைய இரணியாசுரனை பொருதிக்கொன்ற
நரசிங்கமூர்த்தியே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உ௧)

வாமனமாயொரு மாயெலையைச்சிறை வைத்தபோன் மால்போற்றி
கோமுடிக்காமா யிராமுலாற்றுணி குலமுனிசெயபோற்றி

காமனிலங்கை பிராவணனைப் பொருகன ராகவபோற்றி
பூமகிழ்புத்தர்நன வந்துபுரத்தைப் பொருவித்தவபோற்றி.

(இ-ள்.) வாமனுவதாரமெடுத்து மாபலிவாணனைச் சிறையிலிட்டிவைத்தருளிப்
லட்சுமிமணாளனேபோற்றி கார்த்தவீரியார்ச்சுணாஜன் கைகளாயிரங்களையும் மழு
விலையெடுத்து வெற்றிகொண்ட மேற்குலமான சமசக்கினி புகதிரனான பரசுரமூ
ரனேபோற்றி அதிமோகத்தையுடைய யிலங்கையில் இராவணனைப்பொருகிகொண்
ட கனமுடைய இராகவனேபோற்றி பூலோகம் புகழ்த்தக்கதாக புத்தராகுருவாக வ
டிவெடுத்துவந்து அசுரமாமயக்கி சீவனைக்கொன்று திரிபுரங்களை மெரிப்பித்தவனே
போற்றிபோற்றி. —எ-று. (௨௨)

செருவின வத்திரம் மொருபலபத்திரர் பின்னவசெய்போற்றி
தனாவருதிதியென வருவசுதேவன றருமணியேபோற்றி
யருள்பதினாயிர பிடைமடவியரனை நாயகபோற்றி
ருருகுலம் வருபஞ்சவருக் குதவுந் குணசிகியேபோற்றி

(இ-ள்.) மகாபா. தபட்சததில கலப்பையாபுதக ஸ்ரமையுடையவர்களைத் தால
பத்திரராமனேபோற்றி அவர்க்கினையவற்றைத் திஷ்டாபுரத்திலேயேபோற்றி யிசைப்
பூலோகநிதிபோலுமவர்களுளிய வாசுதேவன்பொரு மணி கமணியேபோற்றி அன்
பாய பகிளோயி மகோபிபர்ச்சனை மநவின்னியகனேபோற்றி குருகுலத்தி லுத்தது
விளங்கிய பஞ்சவர்களுக்கருத்தவர்களுளிய சற்குணநிதியேபோற்றி போற்றியென
று தோத்திரஞ்செய்தான் சரம்புவத்தன் —எ-று. (௨௩)

இப்படிசாம்புவ னெண்ணிலியத்துதி யிந்திதாமணவாளர்
கொப்புரவோதி யறிந்திலனிப்பிழை யுரவபொருத்தியெனச்
செப்பின் முலைமலை செறிக்கையழகின் றிருவனசாமபவியைக்
கைப்புகவுதவியம்மணியுமளித்துக் கண்ணனை யடிதொழுதான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சாம்புவராசன் அளவில்லாத தோத்திரஞ்செய்து யிந்
திராமணவாளன் கிஷ்ணமூர்த்தி மகிழும்படி சுவாமி அடியேன் அறியாதுசெய்த
பெரும்பிழையைப் பொருத்தருளுமென்று சொல்லி மலைபோன்றமுலைகளும் ஓர்
நிறைந்தகையையும் அழகிய லட்சுமிபோலும விளங்கிய தன்மகளாகிய சாம்பலியைக்
கிஷ்ணமூர்த்திக்கி திருமணஞ் செய்வித்தது சுமந்த கிராமணியையும் கொடுத்தது
ஸ்ரீகிஷ்ணமூர்த்தியை வணங்கினான். —எ-று. (௨௪)

தொழுவன கண்டு சுரந்தருள்வீவாண்மிய சொல்லிமகிழ்ந்தாய்
னெழுவன சுகதைபி லெப்தினன்மன்னன்முன னிடுபழிமெழித்தீர்ப்
செழுமணிகொண்டுன் பின்னவனுமபிர சேனன்வனமேரும் [பச்
பொழுதொருகாடி வதைத்ததமமணிதன புகலிடை வைத்ததரோ.

(இ-ள்.) அப்படித்தொழுத சாம்புவனுக்கு கிருபை கூர்ந்தருளியிரியவசனவக்
ள் சொல்லி மகிட்சியுடனே கிஷ்ணனே வன அங்கிருந்துபுரப்படுத்தித் ததிராசிக
தூரசன் முன்னிட்டபழி வசனங்களை கோபவாகு செழுமையுடைய இாசனைக்க
ண்டு சொல்லுகிறார் ஓய்இரரசனே உன் தமபிமான பிரசேனன் யிந்தமணியைத்தரி
த்துக்கொண்டு வணக்களில் மிருகவேட்டை செய்யப்போகும்போது ஒரு கரடிவந்
தவனைக் கொன்றுமணியைக் கொண்புபோய் தான்யிருக்குமிடத்தில வைத்துக்
கொண்டு யிருந்ததென்று சொல்லப்பட்டினை. —எ-று. (௨௫)

வைத்தபின்னாளினிற் சரம்புவன் வந்தவன் வதைபட்டதுமுனியஞ்
சுத்தசுமந்தகமணிகொண்டதுமறி வுற்றுச்சுடர்மணிகொண்
டத்தையும் வென்றுதன் ம்கனொருதொட்டிற் கலியாகத் தூக்கி
வைத்தனன்யமூர் ரொழுதினமவனுடன் மலைவற்றிவைகொண்டிடம்.

(இ-ள்.) மறுனுள் சரம்புவராசன் வனவேட்டைவந்தான் உன் தம்பி வதைபட்
டதையும் கரடியானது ஒளிவுடைய மணியைக்கொண்டு போயிவைத்திருந்ததையும்
யிரிந்து அந்தக் கரடியைக்கொண்டு மணியைக்கவர்ந்துக்கொண்டுபோய் தன் மகன்
தொட்டியில் அழகாகத் தூக்கிவைத்திருந்தான் யிதுவெல்லாம் நார்தெரிந்து போய்
அந்தச் சரம்புவனுடன் பதினான்குநாட் போர்செய்து வெற்றிகொண்டிவை யெல்
லாம் பெற்றுக்கொண்டு வந்தோம்பாரா யென்று சொல்லுகிறார் கிஷ்ணமூர்த்தி.—

என்றுதாதாமோதரர்சரம்புவதியோ டெழின்மணியுங்காட்டி
புன்றன துள்ளந் தெளிகெனவே சத்திராசித்துவகையினால்
சென்றனமனமுரசந்திசை பெட்டிடுஞ் சென்றன திருவுறவே
மன்றலினனருள் சத்தியபாமையும் மணிபைபு முதவினனால்.

(இ-ள்.) நடந்த வர்த்தமானமெல்லாஞ்செரல்வி கிஷ்ணதேவர் சரம்புவதிபெ
ண்ணையும் அழகியமணியையும்காட்டி. யினிஉன் சுமூசியம் தெளிவாயென்றுதான்
நூர். அப்போது சத்திராசித்திராசன் மகாசந்தோஷமாகி தன்மகளான சத்தியாமை
யை கிஷ்ணருக்குத் திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொடுத்து அந்தமணியையும் கொடுத்த
ருளினான். அப்போது கிஷ்ணதேவர் யெழுந்தருளிச்செல்லாவின்றார் மனமுரசவரத்
தியமெட்டித் திக்குள் செவுடுபட்டத்தக்கதாக ஒசைமுழங்க அழகுபெற.—எ-று.

பலபத்திரனுஞ் சாத்தகியுங் கேட்பால்ப் பெருவெள்ளம்
நலபத்திரவிழி நங்கையர்யாவரு நன்சோபனமோதக்
குலபத்திரமலர் கொண்டவர்பாதக் கோகனகம்போற்றச்
சுலபத்திரண்மென் பகைவென்று துவாரகையிற் புக்கான்.

(இ-ள்.) பலபத்திராராருஞ் சாத்தகியும் ஆயாச்சியர்சுட்டமான பெருவெள்
ளமும் ஆழசிய அம்புபோன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீசனங்களனைவருஞ் சுபசோபனங்
களபாட பத்தத்தனங்கெல்லாம் பலரிடங்களையுடைய பத்திரபுட்பங்களிட்டு அவர்
பாதாராமரைகளைப் போற்றிசெய்ய சொற்பத்திரணமாக சத்தருக்களைச்செயித்து வெ
ற்றிக்கொண்டு துவாரகாபுரியில் புகுந்தருளினார் கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (உஅ)

கொண்டலைவென்ற குழற்பிறைநுதல்விற் குளிபுருவப்பாண்
வண்டலர் விழிவள்ளைக்குழை மணிராசிகையாம்பற்
றண்டாளப்பற் செவ்வாய்மெய்யோற் றண்மதிவதனவளைக்
கண்டமலர்க்கைக் கனதனவிடைநூற் காலம்புயஞ்ஞுவார்.

(இ-ள்.) கார்மேகத்தைவென்ற கூந்தலும் பிறைபோன்றகெற்றியுங் குளித்தவி
லுப்போன்ற புருவங்களும் நீலோற்பலம்போலும் வண்டுகள் போலும் ஒத்தமுகிய க
ண்களும் வள்ளைக்கொடிபோன்றகாதும் செண்பகப்பூப்போன்ற அழகியமூக்கும்
ஆம்பல்பூப்போன்ற சிவந்தவாய்களும் குளிர்ந்த முத்துகிறைபோன்ற பல்வரிசைக
ளு மிருதுவான வசனங்களும்குளிர்ந்த பூரணச்சந்திரன்போல முகங்களும் வலம்
புரிச்சங்குபோன்ற கழுத்தும் தாழம்பூப்போன்ற கைகளும் கணத்த தனபாரங்களும்
தூலொத்தவிடையுந் தாமரைப்பூப்போன்ற கால்களும் வில்படி அழகுபெற்றமட
ய ஸ்ரீசனங்கள் சூழ்ந்துவிளங்க வெழுந்தருளியிருந்தார் கிஷ்ணன்.—எ-று. (உஆ)

அவ்விடைருக்கு மணித்திருவுஞ் சத்தியபாமையு மிருபாற்
செவ்விதொள்கார சலத்திருபாங்குந் திருமயிலெய்தினபொல்
மெய்வினைவுற வெய்தினர்கரியவ ரரியரசனமேவினர்கா,
னவ்விழிக்குற வள்ளியுதித்தருள் நன்மையினிப்புதலவாம்.

(இ-ள்.) அப்போ தங்கனம் ருக்குமணிதேவியும் சத்தியபாமையும் மில்லி
ருவரு மிரண்டிபக்கத்திலுஞ் செவ்விதாகிய ஒருநீலகிரிச் சார்பி லிரண்பெக்கத்திலும்
அழகியமயில்கள் சேர்ந்திருந்ததுபோலும் திருமேனிபுளகமுற மருவிமணங்கனிப்புற
கிஷ்ணதேவர் ஒரு கிங்காதனத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு கணகத்தல் மான்
போலும் கணகையுடைய குரமாதாகிய வள்ளிநாயகி யுற்பவித்தமுறைமையை சொ
ல்லுகிறோம். கேணமிண்களென்று சொல்லுகிறார், குதமுனிவர் —ஏ-று. (கூ0)

கிஷ்ணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் - உருக்கு செய்யுள் - (கூ0)

வள்ளிநாயகி உற்பத்திச் சருக்கம்.

இப்படிநம் வசுதேவர்க்கினிய திருக்குமாரரெனு
மைப்படியுங்கரியமலை வந்தன பொற்கரியவனா
பைப்படியிற் பொதுமடவார் பதினாறுபிரவருடன்
மெய்ப்படியு மனுராகவிதம்படியு மொருநாளில்.

(இ-ள்.) வாசுதேவருக்குப் பிரியமுடைய திருக்குமாராகிய மேகம்படியும் நீல
கிரிபோலும் அழகியகிஷ்ணதேவா துவாரகாபுரியில் பொதுமடவார் பதினாறுபிரமபெ
ண்களுடனே லீலாவிறோதமரகமருவி அனுராகத்தொழில்நடாத்தி சுகமாகவாழுகின்
றநாளில் ஒருநாளவேளையில்.—ஏ-று. (க)

மருக்கிளநற் தொடையுருக்கு மாங்கதன்மன்வழிவந்த,¹
வுருக்குமணிமயிலெனுமம் போருகப்பெண்ணொருபா றாகும்
மருப்புமுமர்கிலன்சத்தி ராசித்த நருளிலவரும்
பருப்பதுபோற்றன சத்தியபாமைக் கண்ணொருபாற்கும்.

(இ-ள்) மணம்பொருநாகிய புட்பமாழைபுடைய ருக்குமாங்கதராஜன் வரபுத்திரி
டான அழகிய ருக்குமணிமம்மனென்னு மிலட்சுமிதேவி யொருபொத, லும் குறந்
மிலாத சத்திராசித்தராசன் வரபுத்திரியான மலைபோலு முலைகையுடைய சத்திய
பாமைவென்னுந் கண்ணியொருபக்கமும்.—ஏ-று. (உ)

இனிதனைந்துவிளையாடு மெல்லையிலவற் கலையுடையும்
பனிமலாமென் சடைமுடியும் படிக்கிறத்திருநீறுங்
கனியுமிசைத்திரிதண்டுங் கமண்டலமுங் கனிநகையும்
நனியமுரு பெறத்தேவர் நகர்விட நாரதர்வந்தார்.

(இ-ள்.) இப்படி பின்பமரக உபையநாச்சுமாருடனேகூடி விளையாடியிருக்கின்
றவேளையில் மாவுரியுடையுங் குளிர்த் புட்பஞ்சுடிய மெல்லிய சடைமுடியும் படிக்க
கிறமான திருவெண்ணிருதரித்த திருமேனியும் யிசைபாடி யேந்தியநீனையுந் திரித

ண்டமும் கமண்டலமும் கனிந்தகையுமாக மிகவும் அழகுபெறும்படி தவவடிவுட்
னே தெய்வலாகத்திலிருந்தும் புறப்பட்டுவந்தார் நாரதமுனிவர்.—எ-று. (ங)

வந்தவர்சந்தனக்கீதம்ப மணிப்புயக்கண்ணன் கரத்திற்
மந்திரிந்திரன்பாரி சாதநறுந்தணபோது
யிந்தமலர்யாதெனநம் மிறைவனுட னிமையமயில்
கொந்தவிழுஞ் சடைமுடிக்குங் குழற்குமுடிப்பனவென்றார்.

(இ-ள்.) வந்த நாரதமுனிவன் சந்தனசுதம்பந்தரித்தருளிய புயக்களையுடைய
ஸ்ரீகிஷ்ணதேவனாகக்கண்டு அவர்கையில் இந்திரலோகத்து பாரிசாதபுஷ்பக்கோத
தொன்று கொடுத்தார். அணாவாக்கியே திற்தப்புதுமையான புஷ்பமென்றுகேட்க
யிதபரமேஸ்வரனும் பார்வதாதேவியும் அவர்த்தபூமணம்பொருந்திய சுவாமி சடை
முடிக்கும் அம்மண்கூந்தலுக்கு முடித்துக்கொள்ளும் மகிமையையுடைய பாரிசாத
புட்பமிதுவென்று சொன்னார்.—எ-று. (சு)

கிளியமுத மொழித்தெய்வ கீதவத்திற் கிளர்குமர
அளிவிரவா மனமகலாத் தலர்புலராத் தழுகொளியாத்
துளிதருசெந் தேனொழுகும் துணாப்பாரிசாதமலர்
தெளிகருணைக்கரியவ்வின நிருவுளத்திற் கினிதென்றார்.

(இ-ள்.) கிளிபோலும் அமுர்தமொழியுடைத்தரயத் தெய்வகானகீதம்பாடி கி
ளர்ச்சியுடனே யிளமையுடைய தேன்வண்டிகள் மூசாததாய் மணங்குறையாததாய்
மலர்கள் வாடாததாய் அழகுபோகாததாய் துளிக்கப்பட்ட செந்தேனொழிக்கமாயிய
ஒளிபொருந்திய யிந்தப்பாரிசாத புட்பக்கொத்துத் தெளிவானகிருபையுடைய கிஷ்
ணமூர்த்தியே உம்முடைய திருவுளத்துக்கு மிகவுயின்பமான திவ்வியபுட்பமிதுவெ
ன்று சொன்னார் நாரதமுனிவன்.—எ-று. (ரு)

நாரதரார் பெற்றமலர் நளினமயி லுருக்குமணிக்
காரருளாலரியளிப்ப யதுசத்தியபாமையறிந்
தோருளத்திற் புலவியனுந் தூமிதல்பெற் றனளதனை
காரணையகரியவனாற் கனிந்தொர்மொழி பகருகின்றார்.

(இ-ள்.) நாரதமுனிவார்பெற்ற மலர்ச்சியுடைய பாரிசாதபுட்பத்தைத் தாம
ளாமகளான மயில் போலுஞ் சாயலையுடைய ருக்குமணித்தேவிக்கி மிகுந்தகிருபையுட
னே கொடுத்தார். அதுவந்து எத்தியபாமை தனதுள்ளத்திற்செய்யாமல் மனம்புலர்
து ஊடிக்கொண்டான். அதுகண்டு கர்மேகம்மொய்த்த கிஷ்ணதேவர் பிரியமாக
ஒரு வசனஞ்சொல்லுகிறார்.—எ-று. (க)

பூவென்றே யுருக்குமணிப் பூவைபெற்ற னுனக்கந்த
காவொன்றி லொருபாரிசாதமலர்க் கற்பகத்தின்
மாவொன்று நின்மனைவாய் வைப்பனென வுணாதுமறைத்
கோவொன்று புரத்தெழுந்தான் கோகனகத் திருமாயன்.

(இ-ள்.) வாராய் சத்தியபாமையே நாரதர்கொடுத்த புட்பக்கொத்தொன்றே
பொன்று ருக்குமணிக்குக்கொடுத்தாம். அவளதை வாக்கிக்கொண்டான். வுனக்கு
அந்தக் கர்ப்பப்பூங்காவில் ஒரு பாரிசாதபுட்பம் புட்பிக்கின்ற கற்பகமரத்தைக்
கொண்டவந்து உன் வீட்டுவாசலில்வைக்கிறேன் பெண்ணே யென்றுசொல்லி
அவனுடலைத்தீர்த்த வேதப்பிரமா விருத்தருளிய பிரமபுரத்தில் எழுத்தருளிவந்தார்
கமலமகள் புணர்த்தமார்க்புணை கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (ஏ)

பிரமபுரத்தெய்திமுகிற் பெருமுழக்கின் வளைமுழக்கித்
தருகநுமலர்ப்பாரி சாதமென வுணாப்பவயன்
அரமகளிர் வினையாடி மாயிரங்கண்ணன் புரக்கும்
புரமிசை யுண்டென வுணாப்ப போந்தனன் புரத்தாயன்.

(இ-ள்.) பிரமபுரத்தில்வந்து மேகசெந்திதம்போலும் பெருமுழக்கமான சங்
கத்தெனிமுழக்கி நறிபபுட் க்கையுடைய பாரிசாதந்தருவாயென்றுசொல்ல அது
கேட்ட பிாமதேவன் ரம்பாழிகன் வினையாடிவாழ்கின்ற யிந்திரனுனப்பட்ட யிந்திர
புரத்திலுண்டெனதுசொல்ல அப்படியேயெவென்று அமரரபதிகழிற் யெழுந்தருளிப்
போனா கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (அ)

போய்துவலம் புரிமுழக்கிப் பொற்றருவைக்கொணர்காலை
யாய்ந்தவரமகளினர்வந்தாய் நழுகினைப்பார்த்தார்
வேய்த்தவவ ரிடையொருத்தி விபுதையெனும் வியன்மடந்தை
வாய்த்தகரியவன் நனக்குமனமுருகி மயலானான்.

(இ-ள்.) அப்படி சந்ததொனிமுழக்கிப் பாரிசாத தருவைக்கொண்வேரும்
போது அங்கனம் வினையாடிக்கொண்டிருந்த தெய்வப்பெண்களவந்துகிஷ்ணதேவ
ருடைய அழகம்பார்த்தார்கள் அவர்கள்களனளே ஒரு தெய்வப் பெண் அதிருப்ச
வுராயிமரன் விபுதையெனப்பவள வராயப்பாக மாயவன்பேரிலமோகித்து மனங்க
ரைந்துருகி விரகமானான்.—எ-று. (ஆ)

விபுதைமடமயி லதிக விரகமுளந்தாவனசக
கபுதைமட லெழுதிவருங் காழிந்தீத முறுத்திமெய்
விபுதைநலங் களிகடர விண்டலக்கற்பகக்காவில்
மபுதைவிழி வலுதிதையுடன மருவிடணர்ந்தனன் மாயன்.

(இ-ள்.) மடமையுடைய மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய விபுதையென்பவள்
மனதில் அதுமேகம் பிரவேசிக்கத்தனது தாமரைக்கைகளால் மடலெழுதி மிருத்
தலையுடனே துடர்ந்துவருவதைக்கண்டி மோகமாக நல்லவின்பமுண்டாய்க் களி
கூற அந்தப்பொன்னுலகத்துக் கற்பகப்பூஞ்சோலையி லோரிடச்சுல்ல மதர்த்தவழிசை
யுடையவளுடனே மருவி மணம்புணர்ந்தார் கிஷ்ணதேவர்.—எ-று. (க)

அவர்புணர்ந்தபொழுதிலெழு தரியமட வணங்குதித்தூத்
துவர்புணர்ந்த கனிவாயுஞ் சுகம்புணர்ந்த பனிமொழியுந்
தவர்புணர்ந்த துதலுமலர்ச் சண்பகநாசியுந் காழுந்
கவர்புணர்ந்த கயல்விழியுந் கவின்பெறக் கன்னிகை யுதித்தாள்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் விபுதையுடனே கிஷ்ணதேவர்கூடி மருவிப்புணர்ந்தபோ
து பவழம்போன்ற கனிவாயுந் கிளிப்போன்ற ருளிர்ந்தவசனமும் இளம் பிறைப்பான்
ற நெற்றியுந் சண்பகப்பூப்போன்ற நாசியுந் கரந்தன்புடம்போன்ற கைகளும்
காமருயிர்க்கவரும்படி மீன்போன்றமுகிய கண்களும் யிப்படி யழகுடனே வெ
ருதெய்வகன்னிகைப் பெண்பிறந்தாள்.—எ-று. (கக)

ஆகிகதுகண் கெந்துவிபு தையையகன்றற் கடைத்தனன்மா
லோங்கியமின் மடவயிலை யுயர்விபுதை சூலத்தாரியோர்

பாங்குரவங் கவர்வளர்த்தார் பன்னிருநல் வயதின்மலர்ப்
பூங்குமிழ்கற்பகக்காஹிற் பொன்னாச லேற்றினரால்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் அதுகண்டு கிண்ணதேவர் மகிழ்ச்சியுடனே விபுதையை
விட்டுப்பிரிந்து தம்முடைய துவாரகாபுரிபோய்ச்சேர்ந்தார். இப்படி யழகுடனே
றந்த பெண்மயிலை யந்த விபுதைகுலத்தி லுரியவுர்கள் ஈஸ்பாங்குசெய்து அங்கே வ
ளர்த்தார்கள் பன்னிரண்டு பிராயத்தளவில் வாசனையுடைய அநதக் கற்பகப்பூங்கா
வில் அநதப்பெண்ணை சொர்னமயமான ஊஞ்சலிலே ஏற்றிவைத்தார்.—எ-று. கஉ

ஏற்றிவல்லி மணியூச லினிதாட்ட வெழிற்குகளைப்
போற்றியிலவாகனமும் புண்டகரிகத்துணைத்தாளு
மேற்றிதிரு வுடையமுகு மெழில்மார்பு மீராஞ்சோ
ளாற்றலுறமணிக்கரமு மறுமுகமுந் தியானித்தார்.

(இ-ள்.) இரத்தினமயமான ஊஞ்சலிலே யந்தப்பெண்ணை யேற்றிவைத்து
ஆட்டிப்படியாகக் கந்தசுவாமியைநினைத்துப் போற்றியெய்து மயிலவாகனமும் கமல
மலர்போன்ற விருபாதங்கனும் உசுதமரன திருவுடையமுகும் யெழிலுடையமார்பும்
பன்னிரண்டுதேரனும் வலிமையுடைய ரத்தினமணி வளைகளணிநதகைகளும் ஆறு
முகமாகத் தியானஞ்செய்தார்.—எ-று. (கங)

ஆறெழுத்தின் பெயர்பாடி யாறுதிருமுடிபாடி
வீறியபன்னிருகதிரின விளங்குமணிக் குழைபாடி
கூறியபன் னிருநயனக் கோலங்கள் பலபாடி
யீறில்கனிவாங்மலரி னெழில்பாடி யிசைபாடி

(இ-ள்.) குமாரருடைய திருநாமக்களெல்லாம்பாடிச் சடாட்சரப் பெருமை
பாடி ஆறுதிருமுடிகளும்பாடிக் கதிர்விளங்கிப் பிரபைவிரிக்கின்ற பன்னிருகதில்
இரத்தினமணிக் குண்டலங்கள்பாடி பன்னிரண்டு கண்களினுடைய அழகுகள் பல
வும்பாடிக் குமுதபுட்பம்போலும் கனிவாய அழகுபாடி யிசைகளும்பாடி யூஞ்சலாடி.
னார்கள்.—எ-று. (கசு)

பன்னிரண்டு புயல்பாடிப் பனைத்தெழுந் தரம்பாடி
மின்னுருண்ட் தனையகுழை விளங்கிய குண்டலம்பாடித்
தொன்னிரண்டு வாகைநறுந் தொடையாரமும் புயம்பாடிப்
பன்னிரண்டு கரத்துணையிற் படைபாடிக் குடைபாடி.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுபுயல்கள்பாடிக் கதிர்த்தெழுந்த திருக்கழுத்தமும்பாடி
மின்ன லுருட்சியானதுபோலும் குழைகளவிளங்கிய குண்டலங்களபாடி யிருபாலு
மணிந்த நரியவெட்சுமலை புனைத்தழகியமாரிப் பெழில்பாடி பன்னிரண்டுகைகளி
ல் தரித்திருக்கின்ற பலவாயுதங்கள்பாடி குடைபாடி ஊஞ்சல் நாட்டினார்கள்.—எ-று.

சுத்திரப்பெண்ணுடைபாடித் திருவுதரக்கவின்பாடிச்
சுத்தமலர்ப் பதம்பாடி துணையடிபொற் கழல்பாடி
மெத்தமார் சிறைமீட்ட விறல்பாடி வேல்பாடிக்
கொத்தகின் றிறற்சேவற் கொடிபாடி யாட்டினாரால்.

(இ-ள்.) அழகிய மணிபட்டுடைபாடித் திருவயிற்றின் அழகுபாடி கிழக்கலங்
கள் சுத்தமான வனசுபுட்பம்போலும் பாதங்களபாடி இரண்டுபாதங்களில்தழித்த

சொர்ன வீரகமழல்பாடி மிகுதியானதேவர்கள் சிறைமீட்டருளிய வீரவலுமைபாடி வேலாயுதம்பாடி கொத்தப்பட்ட அழகினையுடைய திரம்பொருதிய சேவலங்கொடிபாடி ஊஞ்சலாட்டினர்கள் —எ-று. (கசு)

அய்வேலை மையவேலை யணிவேலை நிகர்விழமான
வையவேலை திருவழகால் மையலவேலை மணங்கொண்டா
ளிவவேலை விபுதைபெற்ற யேந்திழைகைக் கொண்டதற்பின்
செவவேலை தரித்தபிரான் சேவர் தவஞ்செய்கென்றார்.

(இ-ள.) மேகமொய்த்த கடலபோலுமழகிய வேலைப்போலு மதற்கணகளை யுடைய அநதப்பெண்ணுனவள ருரிதாகிய வேலாயுதகடவுளினுடைய திருவழக னை சாதுருளிரககேட்டு மனகிலேருறிதது ஆசைககடலிலே மூழ்கினான். அதுகண் டவ்வேலை விபுதைபெற்ற கன்னிப்பெண்ணுனவள கொள்ளுத ஆசைமி யுதிலையகண் டு பின்பு அழகிய வேலைதரித்த குமாரகடவு ளுள்ளாவதுசேவரார் தவஞ்செய் பெண்ணேயென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (கசு)

என்றுசரவணக்கொயி லெழின்மடவார் பலகொடி
நினறுமுருகனைப்பொலிந்து தவநிலையி னிறுத்தினரா
லன்றுகருந் குழல்விழைத பளித்தமயிலாணமரா
றென்றுமுணராரங்குணை புனத்திருந்தித் தவஞ்செய்தான்.

(இ-ள.) யென்றிப் படிச்சொல்லி சரவணப்பொயகை கதையருகில் அழகியப் பெண்கள் அனந்தமகடி லென்று கா தசுவாமியையப்பொலிந்து தவநிலையி னிறுத்தினவத் தார்கள். அன்றுமுதற்குறிய கடந்தலையுடைய விபுதைபெற்ற மயிலப்பாடிமழகிய கண் னிப்பெண பன்னிரண்டெருடம் வேறொன்று லெனாமல குமாரரால் உளளக்கமலத் திலிறுத்தி அறியதவஞ்செய்தான்.—எ-று. (கசு)

சரவணப்பொன்மடிக் கணாமிற்றவம்புரிந்து தனித்தெழிற்பஞ்
சரவணத்துக்கிளிபிணையா டவம்புரிபு நிலைபுணர்ந்து
சரவணத்துவிழித்தெய்வ சேனைநணபர் சணமுகமுஞ்
சரவணத்துக்குழையாமலந்தா தமதுருந் தவணலாடந்தார்.

(இ-ள.) சரவணப்பொய்கைக களையருகில் னெறிய தவஞ்செய்து தனிமை யான அழகிய பஞ்சுவானகிளிபோன்ற கன்னிப்பெணயெய்வா தவநிலைமையை யறி நதுணர்ந்து அம்புபோன்ற கணக்கொடியுடைய தெய்வசேனை மகாவானராகிய சணமு ககடவுள் ஐந்து தலைகையுடைய மரக்குட்டலகன் தந்தித் செவிகையுடைய பா மசிவனுடைய திருக்குமார தாமமுடைய வாடினவமற்றதது அங்கனமவந்தார்.—எ-று.

தன்கிமிலினறவங்குலைப்பச்சரத விநம்பலகறி
யவருவின லலமரு நாயகனாகப்புகழ்ந்தாரா
சிவசிவவச்சிறிபா ள்ச்செயவறிபா சரவணத்துற்
பவனைபுன சினைப்பதலாற் பகர்வனவொன்றுய கருநதான்.

(இ-ள.) அரியதவஞ்செய்யாரின்ற கன்னிப்பெணசெய்யுத தவங்கையு மப்ப டியாக அனேக சரசசல்லாப வினோதவார்த்தைகளைப்பேசி புதுமையான வடிவுடைய வொரு புருடநாயகமாகப் புகழ்ந்தார். அப்போது சிவசிவா அநதசகரியவளான கண் னிப்பெண அந்தச் செயலொன்றிதயாதவளாய் சரவனோற்பவனை தன்னுள்ளத்தில் னினத்து நியாளிப்பதல்லாமல் அவளபேசிய வினோதவசனமொன்று காணாதவளா ய் ஒருமனநிலையாய்த் தவஞ்செய்தான்.—எ-று. (கசு)

அருமுகமுங் கடம்பமலரணிபுயமும் பன்னிருகை
யுருபுடையும் பன்னிருகுண்டலக் கதிர்வந்துலவு மார்புஞ்
செறுமயிலின்பெறு மயிலின் திருமயிலு மிருமையிலும்
வறுமையிலென் றுதவடிபும் வயங்கமயிலெதிர் நின்றார்.

(இ-ள்.) அருமுகமுங் கடம்பமலர்மாலையித்த புயங்களு பன்னிரண்டு குண்ட
லங்களின் பிரபையுலவும் திருமார்பும் அகரணாகொன்ற கூமையுடைய வேற்றி
வேனும் அழகிய மயில்வாகனமுமாக யிம்மை மரீமை இரண்டுக்கும் வஞ்சையிலு
யென்று ரட்சிக்கும் பாதுகளுமாக விளங்கிப்பிரகாசிக்க மயிலபோலும் தவளுசெய்
துநின்ற கண்ணிப்பெண்ணுக்கெதிரே காட்சிகொடுத்தெழுந்தருளினின்றார். குமாரச
வாமி.—எ-று. (உக)

கந்தர்தவப்புயியினிற் காட்சிகொடுத்தன மயில்கண்
மியுந்தன னென்றுளமகிழவுற் றுலர்ந்தகொடி மழைபெற்றன்
கந்தமுறத்தனைத்தொழுது நம்பொற்றருவின் படர்வனபோற்
றந்தமுலையிழைதமயில தந்தருயிலெழுந்துளதால.

(இ-ள்.) கந்தசுவாமி தவப்புயியிலே வந்தெய்தி திருக்காட்சிகொடுத்தருளின
தை அந்த மயிலபோன்ற கண்ணிகையானவன்கண்டு உயர்த்தே னுயர்த்தெனென்று
உள்ளங்களிப்பாகளுக்கி உலாந்தகொடியானது மழைபெய்யப்பெற்று அழகுபெ
றாத தழைத்தெழுந்தக்கே ஒரு சொர்ணத்தருவின்மேலே படர்வதுபோலும் ஆணைக்
கொம்புகள்போலும் முலையுடைய விழைத மயில்பெற்ற ருயிலபோலு மொழியை
யுடைய அழகிய கண்ணிப்பென் றவழைதவிட் டெழுந்தவந்து குமாரசுவாமியைத்
தோத்திரஞ்செய்கின்றார்.—எ-று. (உஉ)

ஆறுபுயபோற்றி ஆறுமுகபங்கயபோற்றி
சிறுடற்றேகையிற் சேவகபங்கயபோற்றி
கூறுகத்தாருகனைக் கூரனைக் கொன்றவபோற்றி
பெறுகவெனையாண்ட பெருங்கருணைக்கடல போற்றி.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு புயக்கடவுளேபோற்றி ஆறுமுக பங்கயபோற்றி நட
னஞ்செய்கின்ற தோகையிலவாகளு சேவகனை தேவர்தேவனேபோற்றி அடியா
ள் பேறுபெரத்தக்கதாக காட்சிகொடுத்து வரத்தந்தென்னையாளவந்த கிருபைக்கட
லே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உங)

உமையவள் பெற்றவபோற்றி புமாபதித்தவபோற்றி
சிமையமலையகலாத திருவினையாட்டின போற்றி
யமைவனையபுயத்தெய்வ சேனையனை பவபோற்றி
யிமைபவர்கள் சிறைமீட்டயென சூயிர் நாயகபோற்றி.

(இ-ள்.) உமாதேவி பெற்றவனேபோற்றி உமாதேவி தந்தவனேபோற்றி சிங்
காரங்கையுடைய மலையெனலா முலாவிப்பிரியாமல் திருவினையாடல் செய்தவனே
போற்றி பசுமங்கிற்போலும் புயங்கனையுடைய தெய்வசேனையம்மன் மருவும் மண
வாளனேபோற்றி தேவர்கள் சிறைமீட்டருளி ரட்சிணசெய்த வென்பிரணநாயக
னே போற்றிபோற்றி.—எ-று. (உச)

போற்றியினியெனதுசூயம் பொருந்தவருள் பொருந்துகவென்
றெற்றதுதி பலபகர்ந்த வெந்திசைசொற்குளமகிழ்ந்து

கூற்றுதைத்த பாணுதவுந் குமரர் மறையவள்ளர்த்தி
ஹற்றமுறவிற்புடைத்த வொருமுருகருநா பதர்வார்.

(இ-ள்.) இப்படி துதிசெய்து தேவரீர் யென்னுடைய தனபாரங்கள்பொருத்
மருவியணையும்படி மணஞ்செய்பக் கிருபைசெய்தருளுமென்று அன்பாகதோத்தகாங்
கள் பலவிதமாகச் சொல்லித் துதிக்க அவளசொன்ன பிரியவசனங்களைக்கேட்டு ம
னமகிழ்ச்சியாகி யெய்யுடைத்த பரமேஸ்வரன் பெற்றருளிய குமாரரானவர் பிர
மசேவனைச் சி. சிலே யிரத்தமுரி வரும்படியாக தமது கைவிலக்காளாலே சூட்டிய
ஒப்பற்ற முருகக்கடவு ளிந வொலலுகிறார் —எ-று. (௩௦)

தேவரதிபதிபுதவுஞ் சேனைக்கொரு வப்பிரிய்யா
மூவுலகில்மடந்தையனா முயங்குவ மென்றுறைபகர்ந்தோ
மாவலினாலிங்குளைநா மனைகிலமான் வயிற்றுநித்திபு
பூவுலகமலைபிடத்தில் பொருந்துகொன வரங்கொடுத்தார்.

(இ-ள்.) வராய்பெண்ணே முன்னமே தேவைத்தான் பெற்றுப்புகியான தெ
வ்வேசேனப்பெண்ணுக்கு ஒருநாள மருவிமணந்த சந்தோஷத்தில ஓந வரங்கொ
டுத்தருளிநேம் உன்சையல்லாமல் திரிலோகத்திலுமுண்டாகிய பெண்களைச்சேர்வ
தில்லையென்றுசொன்னேம் ஆகையா விப்போதிவகே உன்னை மணஞ்செய்து சேர்
வதில்லை. யிப்பிறப்பைப்பொழிந்து பூமண்டலத்திலே திவ்வியரூபமான ஒரு மான்வ
யிற்றிலே வந்துபிறந்து மலையிடத்திற் சேர்ந்துவளர்ந்து பருவமானதருஞ்சதில் நா
மங்கேவந்து உன்னை மணஞ்செய்து பிரியாமற்சேருகிறுமென்றிந்த வரங்கொடுத்தே
முந்தருளினார் கந்தசுவாமி.—எ-று. (௩௧)

அந்தவரம்பெற்றபின்ன ரகில்பிசையணிமடமான்
வந்ததுகண் கெடுத்துகலைக் கோட்டுமகாமுனியிணைந்தான்
சந்தனப்பொற்கொடிபோலத் தையலைமையிற்பிணைமா
னந்தவள்ளி நறுங்கந்த மழகுழியிற் பெற்றதுவாம்.

(இ-ள்.) வரம்பெற்றபின்பு அந்தக்கன்னிகை தன் செனனத்தையொழித்து
நின்றகாலத்தில் யித்தபூமியின்பேரிலே அரங்கிய பிணைமான்வந்ததுகண்டு கலைக்
கோட்டு மகாமுனிவன் புணர்ந்தான். புணர்ந்தவுடன சந்தனமென்று சொல்லப்
பட்ட காமவல்லிக்கொடிபோலுமழகிய வொருபெண்ணை ஆகையுடனே அந்தப்பி
ணைமான் விழுமிய வள்ளிக்கிழங்கு கெல்லினமுழியில் பெற்றருளினதென்றவாறு. (32)

பெற்றமான்பிணைபார்த்துப் பேதலித்துமயங்கிவள்ளி
நற்றமுகுமதிமுகமு நாகமணி யொளிநீரமு
முற்றெமது மரபலவென் றேடினதோடியகாலே
யற்றைவனக் குறவரங்க்குழந்தையைக்கண் டருகனைந்தார்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிணைமானது அழகியபெண்ணைப்பெற்று உற்றுஞ்சுக்கிப்
பார்த்து பேதனமாகமயங்கிப் பூரணச்சந்திரன்போலமுகமும் நாகமானாக்கம்போ
ல தேக்காந்தியும் அழகுக்கண்டுதெரிந்து யிது நம்மிடமான் சாதியலலவென்று தான்
பெற்றமுகுந்தையை யங்கே போட்டுவிட்டுப்போனது அன்றையதகனம் அக்கனம்
வனக்குறவர்கள் அந்தக்குழந்தையைக்கண்டு அதின்பக்கத்தில் வந்தார்கள்.—எ-று.

எய்தினரித்திருவணங்கை யின்றவய்யா ரொனவடிபார்த்
துய்தலமானிடாடிக ளொன்றுமிலாதறிந்தெடுத்தார்

பொய்தருகின்றிடைமயிலே போற்றிவளர்த்தற்கொருபேர்
மெய்தருகம்வள்ளியென விளைத்தபடி விலம்புகின்றார்.

(இ-ள்.) வீர்த்தருவர்கள் அந்தப் பெண்குழந்தையைப்பார்த்து யிர்த்தத் தெய்வ
ரூபமான பெண்குழந்தையைப்பெற்றவர்கள் யாரென்று கருநிலைத் தாணபார்த்தாசு
ள யெங்கும்மானடி தாணாயேயொழிய வேறு மனிதர் தாணாயிலாததால் அந்தப்
பெண்ணை யெடுத்துக்கொண்டுவந்து வளர்த்துப் பெண்ணுக்கொரு பேரிடம்படி கா
ராணர்த்தமாக வள்ளிக்கிழங்கு செல்லிய குழியிலிருந்தபடியினாலே வள்ளியமன்
பென்றுத் திருப்பேரிட்டு யனைவரும் அழைத்தவாழ்த்தினார்கள்.—எ-று. (௨௬)

அப்பெயரிட்டமுதுமொழிச் குமுதமலர்க்கணியணிவாய்ச்
செப்புமுலைநிகழ்ந்திதற் செங்கைமலர்ச் சங்கமடற்
றப்புவிழிப் பொற்கமலத் தலர்வதனத் திலவிதழ்பெற்
றிப்படியிற் திருவெனப்பன் னிருவயதுற் நிலங்குகின்றார்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பெயரிட்டு அமுத்தம்போன்றமொழியும், குமுதம்பூவணைய கணி
வாயும், சொன்ன சிமிழன்னமுலைகளும், பிரையொத்ததெற்றியு, கார்த்தம்மலரிசைந்
து சிவந்தகைகளும், வலப்பிரிச்சங்கை நிகர்த்தகழுத்தும், அளவிராமணையகண்களும், க
மலமலர் நேர்முகமு முருக்கமபூவொத்த யிதரமும், அமுருபெறு யிர்த்தப்பிரகார அதி
ருபசவுத்தரியமாக பூலோகலட்சுமியென்றும் யாரும்புகழ்ந்துசொல்ல வளாந்து பன்
ணரண்வயதாடி யொளிபெருந்தி விளங்குகுகின்றார் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (௩௦)

அவ்வயதினீ பெண்ணரசை யணிப்பவனீ மலையொருபால்
மைவதியும்வச்சிரமலை மாணிக்க மலையிருபாற்
பௌவமரகதமலையோர் பாங்குநடுக் கற்பகக்காச்
செவ்வமலையதுப்பண செழுங்கனக பாணிசேர்த்தார்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுவயதான பெண்ணரசியான வள்ளியம்மனை அந்த மலைக்
குறவர்கள் பௌவமலையொருபுறம் மேகமொய்த்த வச்சிரமலையும், மாணிக்கமலையும்,
இரண்டெக்கமும் பொருந்தாநிற்க அழகிய மரகதமலைச்சாரலி லொருபுறத்திலே வி
ளங்குகின்ற ஒப்பிய பூங்காவனதிலு செவ்வியமலை பூமிநடுவில் செழுமையுடைய
சொன்னமயமான தோருபரணபோட்டு வைத்தார்கள்.—எ-று. (௩௧)

இதன்மீதுசந்தனக்கா விடைநிறுத்திப்பொற் சுவரிட்
டதன்மீதுகொண்டவர் பாங் கருளுநிதியெனச்சொரிந்து
மதமேவுகரிக்கோட்டின் மணியழுத்திக்கொடுங்கைவைத்து
விதமேவுகவமணியால் விவயந்துமலர்விதானித்தார்.

(இ-ள்.) அப்படி யழகுபெறப்போட்ட பரணின்மீது சந்தனக்கால் நடுகிருத்தி
பொன்சுவரமைத்து அதன்மேற்கொண்டு சிவனது தோழரருளிய நிதிப்போலப்
பொழிந்து மதம்பொருந்திய யானைக்கொம்புகளால்மணியழுத்திய கொடுங்கைவைத்
து விதவிதமான நவரத்தினங்களால்மேய்ந்து பலபுஷ்பங்களால் லலங்கரித்தார்கள்.

அவ்விதனிற் கொவ்வையிதழ் மவ்வனை யமுதசுவைச்
செவ்விதனித் திடுகிளவித் திருத்திழையைக் கொணர்ந்திருத்தி
நவ்விதனித்திடுகியன நங்கையனாப் பங்குவைத்து
யிவ்விதனின் பொருமணிக்க லேமகவண்கரங்கொடுத்தார்.

(இ-ள்.) அப்படி அலங்கரித்தஞ்செய்தழகிய பரணிமேலே கோவைக்கனிபோ
ல தாரும் முல்லை யரும்புகள்போற் பல்வரிசையும் அமிர்தரசத்தைப்பழித்த விருது

வான வசனமுடைய திருந்திழையாகிய வள்ளியம்மையை அழைத்துக்கொண்டு வந்து யிருந்திமான பார்வையைப்பழிகருத் கண்களையுடைய சிலப்பங்களை அவனாகருத் துண்பாங்கிமாராகவைத்து அந்தப் பரணின்மேல்நின்று லோட்டிவதாக வன் பழுடனே பலமாணிக்கக்கல்லுகளும் பொன்னாற்செய்தகவல்களும் கைக்கொடுத்தார்கள் குறவர்கள்—எ-று.

(௩௩)

வேறு.

புனமென்கிளிகா ளாடிலோலம் பூவைத்தோகைக ளாலோலம்
கனயின் பிணைகளாலோலம் கானக்குயில்காளாலோலம்
வனமென் மயில்களாலோலஞ் வனாயின்பிடி.காளாலோலம்
தினைதின் கிகாளாலோலஞ் செறியுங்கலைகளாலோலம்.

(இ-ள்.) அந்தப்பரணின்மீது வள்ளியம்மனின்று கவன்கல்வினி வேரலஞ்செய்வ தெப்படியென்றால்; இந்தப்புனத்தில் மெல்லிய கிளிக்கூட்டங்களாலோலமாலோலம் நாகனலாய்ப்புள்ளி மான்களாலோலமாலோலம், திரட்சியுடைய மெல்லிய பிணைமான்களாலோலம், கானக்கருக்குயில் தோகைகளாலோலம், வனத்தில் மெல்லியமயில் பேடைகளாலோலம், இந்தமலையில் திரிகின்ற படியானைத் திரள்களாலோலம், இப்புனத்தில், தினைகள் தின்னின்ற யானைகள் ளாலோலம், நெருக்கமாகவருகின்ற கலைமான் கூட்டங்களாலோலமாலோலம் என்றான்—எ-று. (௩௪)

மனாயிற்கிளிகா ளாலோலம் மாடப்புராவிறுலோலம்
குருவித்திரள்களாலோலம் கொலத்தோகைகா ளாலோலம்
திரிபுட்கினங்காளாலோலஞ் சேவாழ்பேடைகளாலோலம்
மருவிக்கிரிமீ திவ்வகைதின் றுயோவெனனுங் குரலெழுமால்.

(இ-ள்.) மான்மணக்கூட்டங்களாலோலமாலோலம், மாடப்புராவின்மீது ளோலம், குருவிக்கூட்டங்களாலோலம், காட்டுப்பன்றி தோகைகளாலோலம், காணக்கோழி சேவல்பிடைகளாலோலம் நென்றிப்படி யங்கன மறிவியிரங்கும் மலைச்சாரலிலிட்ட பரணின்மேல்நின்று சொன்னகவணில் மாணிக்கக்கல்வைத்து சுழற்றி எறிந்து குயில்போன்ற குரலோசையால ஆயாலோவென்று தொனிகளெழுப்பினுள் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (௩௫)

எழுந்ததொளிகேட் லெரந்தமரம் யாவுந்தழைத்துத் தழைந்துமலர்
கொழுந்தி னெழுந்து தேனெழுக்கக் குளறங்கனிந்துகுழைந்துருக
வழுந்துங்கிளியுங் குயிலினமு மடுங்கப்படினும் பரவாமல்
விழுந்துமெழுந்துங் குரமடவார் வெந்தின்பணவையகலாதால்.

(இ-ள்.) இப்படி வள்ளியம்மன் ஆயாலோட்டிம் குரலோசையைக்கேட்டு வுலர்ந்த மரங்களெல்லாம் பசுமையுண்டாய் நன்றாய் தழைத்து மிருதுவான கொத்து கொழுந்துகளாக வேர்க்கியெழுந்து புஷ்பித்து தேனெழுக்கச்செய்ய பலமாகெனில், அம்மனின்று மெழுகுபோலுருகிக் கிளிகளில் மொய்த்தெழுந்து கிளிகளும் குயிலினங்களும் அவனெறிந்த கவன்கல் விசையாகவந்து மேலே பட்டபொது வெழுந்து பரவாமல் விழுந்து பெழுந்து அன்னை குறவமகளிற் கரசியாகிய வள்ளியம்மன் குதிரைசையைக் கேட்டதெய்தப்பட்டு அந்தப்புனத்தைவிட்டுப் பிரியாமல் வசிக் கும். எ-று. (௩௬)

அந்தக்குரலினிசைவழியே யமரப்பதின் நருந்தவத்தோர்
ஶிந்தத்தலங்களினடவினவி விரவுந்தவநாரதமுனிவன்

வந்தப்புனத்துவள்ளியெனு மடவார்க்கரசை மழைநீரண்ட்
கந்தக்குழலை மொழிக்கரும்பைக் கண்டான்பவங்கள் காணுதான்

(இ-ள்.) அந்தவள்ளியம்மன் குறலோசைவழிபாசு யிந்திரபுரியில் நின்றுப் ப்பட்டு யெங்கெங்குஞ் சஞ்சரித்த அரியதவமுனிவர் செய்யுந்தவமகிமைகளைக்கூடவர்சுருடனே வினவிக்குலாலி யிராநின்ற தவமுடைய நாரதமுனிவன் வந்துஅதக்கினைப்புகிறாத்தில் வள்ளியம்மான் என்னும்பெண்ணை பெண்கள் சிநேஹிணி, மேகம்போலும் திரட்சியுடைய மணமகலாத கூந்தலையுடைய கரும்புபோலும் மிருதுவானவசனமுடைய அதிருப்சவுக்கரிபத்தை கண்டுளிரக்கண்டான் ஒருநாலமுபவங்கள் காணுத்தவமுனிவன். எ-று. (ந௭)

கண்டான்மனமுங் கண்ணுமிகக் கனிந்தான் கனிந்தேயாயெனவுட்
கொண்டான் குமரர்தமக்காய குலப்பூங்கொடியென ஸுளத்துற்றான
றண்டாமனாயான் மருகனிடஞ் சார்ந்தான் கண்ட தன்மையெலாம்
விண்டான்விளம்ப முருகருளம் விரகானலத்தால் வெதும்பினார்.

(இ-ள்.) வள்ளியம்மன் ஸுமுகக்கண்ட நாரதமுனிவன் மனமங்கன்களு
மிசவங் கனியாகக் குளிர்த்து பத்தியுடனே யிவளநமக்கெல்லாம் தாயாகுமென்று
மனநட்கொண்டு குமாரகடவுளுக்கிசைந்த தேவியிவளென்று நினைத்து குளிர்த்த
மமாமகளான ஸுக்கமிதேவி மருமகனான குமாரக்கடவுளிடத்திலவந்து தான்கண்ட
புதுமையெலாம் விளங்கச்சொன்னார். அப்படிச்சொன்னவுடன் முருகர் அதிமோ
கமாகி விரகங்கொண்டு வள்ளம்பெதும்பினார். —எ-று. (ந௮)

கயிலைமலையும் பணிவறைநிற்புங் கண்ணம்வரையென ருண்ணடி
வியலகொண்மலையிற் நினைதின்ம்போய் விளையாடிய காலையில்வேலர்
புயலையனை முழலிநுவிற் புருவக்கனைப்போல் விழிக்கனக
மயிலைநினைந்து வழிதேடி மயங்கிடந்தார் மயில்பாகர்.

(இ-ள்.) கைலாசகிரியம், திருநாககிரியும், இவ்விரண்டும் தமது கண்களுக்குச்
சமானமான மலைகளென்று தமதுளளத்தில்கினைத்து அன்றுயர்ந்தமலைகளில் தினந
தினம்போய் விளையாடலசெய் துகற்கிருந்தகாலத்தில் வேலவர் மேகநிறம்போன்ற
தெடியகூந்தலும், வில்லைப்போன்ற புருவங்களும், போர்செய்யும் புட்பபாணங்கள்
போலுதன்களும், அழகிய சொரணக்கொடிபோன்ற சாயலையுடைய வள்ளியம்ம
னைநினைத்து அவளிருக்குமிடந் தேடிநடந்தார் மயில்வாகனக்கடவுள். —எ-று. (ந௯)

வள்ளியம்மன் உற்பவச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் - ௨௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௬௩௭.

வள்ளிநாயகி திருமணச் சருக்கம்.

குத்துங்கரியின் மருப்புருந்து குழுமுந்தாளக் குவையுநிலா
ரித்தம்வதியுங் கழைமணியும் நெருங்கினெருங்கி நிறைந்துசெழு
முத்தஞ்சொரிந்து மணிசொரிந்து முரலும்பசந்தே னருவிவிழுக
சத்தம்பொழியுமழைமொகிலைத் தாக்குஞ்சயிலம்பலதேடி

(இ-ள்.) ஆணைகளானது கொம்புகளாற் பாய்ந்துகுத்தி உதிர்ந்தமணிமுத்திகள்
திரட்சியாகக்குவிந்து நிலாப்பிரபைசெய்ய அங்குனமவினையப்பட்ட மூங்கிலமுதது

சுளும், நெருங்கிச் செரிந்து நிறைந்து செழுமையுடைய பலமணிகளும் பொலிவுடையதாய்க்குவீர்து ஞாலப்பட்ட செவ்வியபசுந்தேன் ஒழுக்கமுடையதாய் அருவியிறகுசத்திக்கின்ற மழைமேகமண்டலத்தை யளாவிற்கு பல மலைகளைத் தீட்டி.—எ-று.

எட்டுப்புயத்தேழ் சத்தியர்க்கு வினிதராய்நு சக்ரமயவர்க்கு
மட்டுற்றைம்பாதகமகற்றும் வளர்நான மறையார் மூவழியார்
நட்டத்திருக்கா லொருத்துவன நடந்தார்கடந்தார் தடந்தாள்வென்
முட்டைத்துருவுங் குடைவேலின் முனைச்சுருதிர முண்டவேலர்.

(இ-ள்.) எட்டுப்புயத்தையுடையவனாய்ச் சத்தமாதாவாகிய சத்திகூட்டட்களில் மேன்மையான இனியசத்தியாய் அருச்சுமயத்தாருக்கும் அங்கங்கே அபரவற்கு விஷ்டத்தெய்வமாகவிளங்கி பஞ்சபாதங்களை நீர்க்கின்றவனாய் வளமையான சதுர்வேதப்பொருளாய் திருநெதிரமுடையவனாய் திருநடனஞ்செய்யப்பட்ட பாதக அபுடைய அழகிய தூர்க்காதவி உரித்தாகிய பாலிலமானசரத்தை சார்ந்தவிட மெங்குந்தேடி பெரியதாள்களில் முட்குடை வேல்முனை முல்லுகள்வைத்துருவி குரகுதிநாதோய்ந்த அயில்வேலர் கடந்தினின்றார்.—எ-று. (உ)

மாமற்றினிதாம்வனம்புகுந்து மறிமான்றனைக்கண்டியிர்மானின்
காமர்த்துணைக்கணைநனைநனைவார்க் கனிவார்நஞ்சேவலைமார்த்தோம்
போபிக்கணத்தி லென ப்புகல்வார் பூங்கொன்றையைக்கண்டணங்கினி
தேமுற்றியொ ரதனிலைச்சா தாரிக்கிடைவார் நடவாராய். [மத்

(இ-ள்.) தம்முடைய மாமனான விஷ்ணுவைச் செந்நீர்மான முல்லைவனத்தில் புகுந்து அங்கே குதிக்கப்பட்ட மாண்பினைகளைக்கண்டு தம்முயிர்போலும் மெழிவுடைய வள்ளிப்பெண்ணைநனைத்து வன்மையாகவெண்ணி கனிவுநிறைந்து, தம்முடைய சேவலைமற்று வந்தோயிங்ஙனம் மொருகணப்பொழுதிற் போகவேண்டுமென்று நினைப்பார். பூத்த போர்க்கொன்றையைக்கண்டு யிந்தநிறமாக அழகியபெண்ணுடைய மேனியிருக்குமென்று முல்லைநிலத்தார் வேயங்குரலோசையைக்கேட்டு மெல்லமெல்ல நடாதுசென்றார் குமாவேள்.—எ-று. (க)

மருதப்பழன் புகப்பயந்த வகைபொற்பதங்க ட்டிமாறிக்க
கருதிப்புணர்ந்த மடந்தைதந்தை கண்டாற்றவறென் றுளமயிர்த்த
வொருசற்குணம்போ லுறநடந்தா நுயர்நீர்க்கமல முகுழமலர்
வருவிற்பதங்கண் வளமுலையும் வதனத்தமுகு மெனமயிழ்வார்

(இ-ள்.) மருதநிலத்தில்புகுந்து பயந்தவர்போல் கால்கள்தொழை கருதிச்சேர்ச் செய்வசேனைப்பெண் தகப்பனான யிந்திரன்கண்டால் மோசமென்று உள்ளத்திலியர்ப்புடைய ஒரு சத்துவகுணம்போலும் வியர்ந்து நடந்தார். அங்கனமிறிந்த நீர்க்கயங்களில் தாமரைப்பூ முகிழுமுற்றிய முகிழ்மலாச்சிபுக்கண்டு செவ்விர்பொருதிய கருத்தட்கணைநையுடைய வள்ளிப்பெண்முலைகளும் முகமும் யிப்படியிருக்குமென்று உவமித்து மகிழ்வாய்கடந்தார் குமாவேள்.—எ-று. (ச)

செந்திறுறைவர்பணியசலச் செவ்வேள்முருகர் கைவேலர்
அந்தத்துறையோ வலவோவென் றுழிக்கழிசூழ்பதியேறி
வந்தக்கனமோகனமுந்நீர்ச் சுழியுமறலு மகாமுங்கண்
மெந்திச்சுழியுக்குளியில வுதிக்குங்குழையு மெனவியப்பார்.

(இ-ள்.) நெய்தநிலத்துக்குவந்து கடற்களையிலிருக்கும் திருச்செந்திரிலுந் திருநாகரிகியிலும் வசிக்கின்றவர் அழகிய செவ்வேள் முருகர் வேலாயுதக்கையர் அந்தச்

சமுத்திரக்கண்ணி துறையோ யல்லவோவென் றுய்யமுற்று கழிஞ்முந்த கடற்கரை
பட்டினங்கெல்லாம் மூலாவி யோடமேறிக்கடந்துபோம்பொழுது தாம் மிகுந்த
மோகனமாக நீர்சுழியும் கருமணலொழுக்கமும் மகரமுக்கண்டு அந்த வள்ளிப்பெ
ண்ணினுந்திச்சுழியும் நெடியகூடதலும் பிறபைசெய்யும் குழைகளும் யிவ்வாரிருக்கு
மென்று வியந்தார் முருகர்.—எ-று. (இ)

வனத்திக்குறவரிடந்தேடி வழங்குர்வள்ளி மலேதேடி
மனத்திற்குப்பெண் வடிவிருத்தி மலர்கணிடத்து மவ்வாராய்
புனத்துட்படரும்வழிதேடி போவார்வருவார் தழைத்தேடி
தனப்பொற்கொடியின் ரூர்தேடி தடநதான்வருந்தி நடந்தாரால்.

(இ-ள்.) குறவர்களிருக்கும் வனங்களைத்தேடி வளமைகூர்ந்த வள்ளிமலை யெ
துவென்று தமது மனதில் வளளிப்பெண வடிவழகையிருத்தி மலர்போன்ற கண்க
ளிடத்திலு மவளுருவமையும்படி அவ்வனங்களில்வருவார் போவார்களையும் விசா
ரித்ததேடி தனபாரம்பொருந்திய பொற்கொடியின் பவழக்குரல ஓசையைநாடித்
தேடி பெரியபாதங்கள் வருத்தமுற நடந்துசென்றா வேலவர்.—எ-று. (சு)

வேறு.

வன்னக்குமரன் நிணையை வகையின்வழிதேடி
யன்னப்பெடையைக் குறயின்னைக்காணவேலைக்
கணத்தமுதம்கருதிப் பருகுகவின்னையப்பப்
பொன்னற்கவணின்றொனியுங் குரலும்புகவாழ்ந்தீர்.

(இ-ள்.) எவ்வன்னமான குமரர்கடவுள் ஐந்திலங்கள் யாவையுந்தேடி
அன்னப்பெடையைக் குரவள்ளிப்பெண்ணைக்காணாது முழுதந்தேடிப் போகும்போ
து காதுகளில் திவ்வியாடூர்தம் பருகுவதுபோலும் அழகுபெற அங்கனம் அவன் வீ
தியெறிந்த சொன்னக்கவன் கல்லோசையும் ஆலோலமென்னுங் குரலோசையும் செ
விகளிற்கேட்டு மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தேன் வாழ்ந்தேனென்று சொல்லி
கடந்தார்.—எ-று. (எ)

காணக்கிரிகள் பிடி காள்பிணைகாள் கலைமான்காள்
மானத்தலைவி யிருக்கும்வனையின் வழிகாட்டி
கோனக்கிரிகள் பெடைகாள் நீரேயினிதரளிர்
யானிப்படியெப் பொழுதேபெருவே னிசையீரோ.

(இ-ள்.) காணத்தில்திரியானின்ற யானைக்கூட்டங்களா பிடியின்றங்களா நி
ணைமான் ரெகுதிகாள் மலைமான்காள் நீலகளித்தமானின்ற தலைவியாகிய வள்ளிப்
பெண்ணிருக்கும் மலைககிவழியைக் காட்டுவீர் தினைக்கதிறைகொடியும் கிரிகள் கி
ளிப்பெட்டைகாள் குருவிக்கூட்டங்களா நீங்களினிதர வான்வீர்கள் யானிப்படி
தேடித்திரிகிறேன் யெப்போதவனைக் காணப்பெறுவேன் சொல்லிங்களென்று
கடந்தார் முருகவேள்.—எ-று. (அ)

என்றக்குறவின்வழிசென் றேயினர்க்குயிர்போலும்
குன்றத்தமுதைக் கொடியைப்பிடியைக் குலமாதைத்
தென்றற்குயிலைச் சயிலத்திருவைச் செழுமானின்
கன்றைக்கனியைக் கனிசொற்கனியைக் கண்டாழ்வார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யவன் குரலோசை வழியேசென்றுசேர்ந்த குறவர்களுக்
குயிர்போலு மலைப்பெண்ணுமூர்தக் காமவல்லிக் கொடிபோன்றமுகிய பிடியானை

போல் யிடையையுடையவனை உச்சிதமான குலமடந்தையைத் தென்றல் வீசம்போர
துக் கவுகின்ற ருயில்போலும் மலைத்திருமகனைச் செழுமையான மான்னற்கண்ணைப்
பெண்களியைக்கணிந்த சொற்பேசும் பெண்கிளியை அழகிய வள்ளிப்பெண்ணை
தமது கண்ணிரச்சுண்டார் முருகேசன்.—எ-று. (க)

கண்ணகியபன் னிருதேவரும் கவினமாதின்
மண்ணவழகா ரமுதம்பருகி வளங்கூர்ந்தார்
பண்ணர்மொழியின் மருவுந்தமனோய் பாழாக
உண்ணாநன்விண் ணுடருவப்பார் சிலசொல்வார்.

(இ-ள்.) கண்களாகிய பன்னிரண்டு தேவரும் அந்த அழகிய வள்ளிப்பெண்
னுடைய அகிருபசவுந்தரியமான நிறைந்த அழகமுந்தம்பருகி வளமைகூர்ந்தார்கள்.
பண்ணிசைபோலு மிருதுவான மொழியையுடைய வனை மருவும்படித் தமது விரக
னோய் திரும்படி வுள்ளத்திலெண்ணி விண்ணுலகத்தார் வணங்கும் குமரீசர் சொல்
வத்துடங்கினார்.—எ-று. (க0)

இந்தப்புன மீதுதன்னத்தனி லிப்படிவைகல்
நந்திக்குரலால் மொழியால்விழியால் நடைதன்னால்
முந்தப்புள்ளால் மாவாலேநான் முழுதும்போ
யந்தத் துறவ ரருந்தவமுற்று மழியாதோ.

(இ-ள்.) வாராய்பெண்ணே நீயிந்தப் புனக்காட்டில் அழகிய பரணின் பேரில்
யிப்படிக்கிருந்தா லும்முடைய குரலோசையால் கீர பேசு மிருதுவசுவகனால்
கண்களினுடைய பார்வையால் நடையால் முந்திப்பட்டிகளால் மிருகங்களையாவும்
போய்த் துறவாகிய முனிவர்கள்செய்யும் அரிய தவமுழுதும் அழியாதோ.—எ-று.

பொன்ன்கிளியைப் பொருளல்லனவிப் புனமீதே
தன்னந்தனியைத் தந்தோகுறவர் சதித்தாரோ
அன்னம்படரும் பிரமன்மதியு மதுவானு
லெண்ணிக்கறிவர் றிடும்வேடுவொன் றிசைப்பேர்மால்.

(இ-ள்.) சொன்னக்கிளிபோலும் அழகிய பெண்ணே—பொருளல்லாத விந்த
புடனத்தில் பரணின்மீதில் தனியாக யிருக்கவைத்து அந்த மலைக்குறவர்களைச் சதி
மோசன் செய்தார்களோ அன்னவாகனநான பிரமதேவன் விதியான மதியும் அது
வேயானால் யிங்கே யறிவிவலாத வேடுவர்களை யென்ஞென்று சொல்வோம்.—எ-று.

பொன்மேலாய்மணி பெல்லாங்கீராய்ப் பொற்காந்தி
மின்மேலாயொரு மேகங்கண்டது மெய்யன்றோ
தென்மேலாவிந் தத்துள்ளே செங்காவி
நன்மேதகைதா வாம்பல்மலர்ந்தது நவமாமால்.

(இ-ள்.) சொன்னமெல்லாம் மேலாகவும் இரத்தினமணியெல்லாம் கீழாகவும்
பொன்னெனிக்காந்தியையுடைத்தாய் மின்னலுக்கு மேலாக ஒரு கார்மேகங்களை
டது மெய்ப்பாமல்லவோ அருகுநிறைந்தலர்ந்த ஒரு தாமரைப்பூவிறுள்ளே செவ்விய
நீலோற்பல புட்பங்களும் நலமாகப்பொருந்தி விருப்பமுற்று மொரு செத்தாமரைப்
புட்பம் அலர்ந்திருப்ப திதவொரு நல்லபுதுமையாம்.—எ-று. (கக)

மலைமேல்வல்லிய தல்லால்மெல்லல் லியன்மீதே
கலைமேலியபொன் மலைகளிரண்டிது கண்டேமால்

சிலேமேற்பிறையும் பிறைமேலிடுகிந் தூவாய்ப்பும்
நலமேதகையிவை நாகர்தலத்தும் காணோமால்.

(இ-ள்.) மீலைமேலே கொடியிருக்குமல்லாமல் மெல்லிய கொடியின்மேலே
கூலிடொரிந்திய விரண்டு பொன்மலை யிருப்பது விதவுமொரு அச்சயங்கண்டோம்.
வீல்வின்மேலே பிறையும் பிறைமேலிட்ட சிந்தூரத்தி லதவாய்ப்பும் நலமாகப் பொ
ருந்திய அழகான விவை தெய்வலே கத்திலும் நான் காணேன். எ-று. (கசு)

தேவர்ப்பதியோ செம்பொற்கிரியோ தேவேநதிரன்
பூவைக்கிடமோ புணரித்தலமோ புனழேரவென்
னாவற்கிதுவென் றறித்தற்கிதா யமுதூரூம்
கோவைக்கனிகண் டமுருகமுகாந் கொடியென்றார்.

(இ-ள்.) தேவநகரமோ செம்பொன் மேருவோ தெயவீகமான யிர்திரையா
கிய லட்சுமிக்கிடமான தாமரைப்பூரோ கடலிலமொத்த புனநதானோ யிவற்குரித்
தானதலம் யென்னுடைய ஆவலாச மிருதியுல விதவென்றறிந்த சொல்லுவதற
கரிதாய அமுர்த்துநீரும், கோவைக்கனிபோலும், அதாமுரு பெற்றிருப்பதுகண்டு
அழகுக்கெல்லாம் மேலான கட்டழகாகிய சரமவல்லிகொடிபோன்ற விவளென்று
சொன்னார். குமாரசாமி —எ-று. (கரு)

சங்கத்தொளையே குயிலைத்தருமோ மாவன்றோ
விங்கிப்படியா னெங்குங்காணே னியனல்லோ
கங்குற்பொழுதோர் பகலிற்பெறுமோ கண்டாலுந்
துங்கப்பிறையு மதியும்வருமோ சொல்கின்றார்.

(இ-ள்.) சங்கு கவாரமானது குயிலோசையைத் தருமோ மாவான் திருவல்ல
லோ பெருகே யிந்தப் பிரசாரம் நாகெங்குங்காணேன். கிசுழ்வையுடைய மடநல
லோ யிராப்பொழுதான சொருபகலில வருமோ அப்படியவரசுகண்டாலும் உசிதமான
பிறையையும் பூரணச் சந்திரனும் வருமோ செரிந்த சொல்லுமென்றார் குமாரர். ()

தினையோமணியுந் தின்னாதென்றப் புனமீதே
யெனையோலுவிடச் சொல்லீதேவற் கெளியென்யான்
வினையோடுவெந் களியுங்கலையு மென்புபுள்ளும்
நினையாதிவடத் தணுகாதிங்ஙன னிற்கின ிறன

(இ-ள்.) யிர்தப்புனத்தில் ஒருமணியுந் குருவிகள திணைதபடிக்கி யென்னை
யிதினமேலே ஓலமிடச்சொல்லீராக. உமதேயனுக்கு பெளியவன் யான் வினை
யோமெவ் துவாவும் யானைகளுந் கலமாந்களும், மெல்லிய குருவீத்திரள்களும்,
நினையாமல் யவவிடத்திலே அணுகிவ ராமல காவல யசிறகிறேன். பெண்ணேயென்
று சொன்னார். —எ-று (கன)

எறியுங்கவுணுக் கடுமுத்தங்க ளெடுக்கோகைச்
செறியும்பநது களங்காடற்குத் தெரிகோதென்
வெறிநன்மலரா மென்புங்காவில வினையாட
நறுமெனசிறிற் றீனோக்கோசொல்லீர் நல்வீரோ.

(இ-ள்.) நீ பெறியுந் கவுணுககேற பெரியமுத்துகளாக யெடுத்தசூரீக்க
லோ உமது கையிற்செறிந்த பத்துகள் களங்குளாடுபதற்கு யிசைவு தெரிந்துசெய்க
வோ மணமுந்தேனும் பெரிருந்திய நலல நலல புஷ்பங்களால் மெல்லிய பூஞ்சோ

லையில் வினையாடத்தக்கதாக நரியமணவீக் சிற்றிவினாக்கவோ யிவைகளில் யின்னது செய்யென்று யேவல்சொல்வீராக.—எ-று. (௧௮)

பிடிபோல்சிற்றிடை நோகாது பிடிக்கோமென்
கொடிபோலிடையின் கோசிகமணிகோ கற்பூரப்
பொடியோதலரின் பொதுளிப்புனைகோ குழன்மீதே
வெடிபோதிடுகோ வினைகூர்விழியீர் மொழியீரோ.

(இ-ள்.) பிடியானையுப்போல் மெல்லடந்து வருகிறபோது உமது சிற்றிடைநோகாமற் பிடிக்கவோ மெல்லியகொடிபோலு மருங்குரப்பட்டாடை கொசிகம் எனவந்தெத்தவோ கற்பூரப்பொடியும், மலர்த்தாதுகளும்கலந்து மார்பிலப்பவோ கூடதல்மீதில் அலர்ந்த புஷ்பங்களைச்சூடி அலங்கரிக்க காமனோய் செய்யுங் கடிய கண்ணையுடையீர் சொல்லியருளுவீர்.—எ-று. (௧௯)

மயினீரன்றோ வென்புயமலைமேல் மருவாதென்
பயில்காமறினென் றுயர்கண்டொனதும் பகிரீரால்
வெயில்வாயமுதக் குழுதமலர்ந்தால் வினையன்றோ
குழில்வாசகமுந் கிளியுங்குன்றும் குறிகொண்டோ.

(இ-ள்.) நீ ராமுகிய பெண்மயில்லவோ யென்னுடைய புயமலைமேல்வந்து மருவாதென்ன. யிங்சனம் பயின்றாலாவும், காமனோயிற்படுமென் றுயர்கண்டு ஒரு வார்த்தை சொல்லாமலிருக்கின்றோ வெய்யலெரிக்கும்பொழுதில் அமுதச்செவ்வாயாகிய குழுதபுட்பம் மலர்ந்ததில் வினையன்றோ குயிலோசை யமுதவாசகமுடைய கிளிமொழிகளும் குன்றிப்போமென்று சொன்னார்.—எ-று. (௨௦)

பொன்னுகியநீர் புனமென்றிணையைக் காக்கின்ற
வன்னோபொன்னைக் காத்தற்குருளா ரடல்வேடர்
பன்னுளினும்பான் காத்தற்குறியான் பரிவாரே
மின்னாமுதே யினியான்போதல் விதியன்றே.

(இ-ள்.) பொன்னை யொப்பாகிய நீரிதத்புனத்தில் மெல்லிய திணைகாத்திருந்தாயாகில் அன்னோ பொன்னைக்காத்திரு வதற்குச் சற்று பிரக்கமில்லாதவர் கள ருரோதமுடைய வேடர்கள் பலநாளும் நான் காத்தருள்வதற்கு உரியவன் பெண்ணாரமுதே யினியானும்மை விட்டுப்போருள விதிமுடிமை லல்வே. —எ-று. ௨௧

நாயின் நிருவோ ரன்னந்தனியே நண்ணுங்காற்
கோமன்னிய வேடற்குட் பெரியோன் கொடுவேடன்
வீமண்கணையா லெம்மைப் பொருதே வினையார்க்குந்
தேமெல்லிய ரொம்மூர்வயினுஞ் செல்வோமோ.

(இ-ள்.) நாம் யின்று யிருவருந் தனியே யிசைவாக நண்ணும்போது ருரோத்முடைய வேடர்களுக்குள் பெரியவனுனவன் மகாகொடிய வேடன் வீமண்ப்போலே ஒருகணையா லெம்மைப்பொருதி வினைசெய்வானாகையால் தேன்போலும் மொழியையுடையீர் யெம்மூரிடத்திற்போவோமோ.—எ-று. (௨௨)

என வேலவாரின் நின்ன விரந்தே யிசையாமுன்
கனமேவியகூற் றென்னவிருந் கானகவேடர்

புனமீ தொவியின் புருதும் பழகண் டிகல்வேல
ரினமேவிய பைங்கிளிசேர் கனியொன் றினவானார்.

(இ-ள்.) என்றிப்பழ வேலவாநின்ற யிவ்வாரிரக்கமாய் சொல்லி யிசையாழ
ன்னம் கணம்பொருந்திய யின்ன்கூட்டங்கள் போனும் கொடிய காண்குரவேடர்கள்
அந்தத்தினைப்புனத்தில் சத்தங்களுடனே புருந்துவரககண்டு வெற்றிவேல்முருகா
யினம்பொருந்திய பச்சைக்கிளிகள்வந்து சேர்க்கிருக்கும் ஒரு வேங்கைமரமானார். (1)

வந்துபுருந்த மரவேடுவர்கள் டும்மரமேதென்
றந்தவுளங்கியிரத்தடுகென்பா ரடலென்பார்
ரிந்தமரம்புன வள்ளிக்கினிதா மிடுநீழ்
பந்திவிளங்கி யிருப்பதென த்தாம் பரிவுற்றார்.

(இ-ள்.) வந்துபுருந்த கொடியவேடர்க ளிந் வேங்கைமரமேது புதிதாயிருந்
குதின்று தங்கள் தங்கள் உள்ளத்தி லயயமுற்று சிலரிந்தமரத்தை வெட்டுமென்பார்
கள் சிலர் வெட்டவேண்டாமென்பார்கள யிந்தமரம் புனத்தில் வள்ளியம்மைக்கி
னிதா கநீழலசெய்து நாமெல்லாமல் நாம்வந்து வரிசையாகப் பந்திவிளங்கி யிருப்
பதற்கும் ஆகுமென்று மனதிரங்கிப் பரிவுகூந்தார்.—எ-று. (௨௪)

பரியுந் தேனும் கனியுந் கந்தப் பயன்யாவும்
வரியுந் கோதைக் குந்தளவலவி மலர்கைக்கியந்
தரியும் வலியு மாளியுமேகும் படிபோலத்
தெரியுந் கணைவிற் குறவர் நடந்தார் சிற்றூரில்.

(இ-ள்.) பரிவாகத் தேனும் கந்தமூலபலன்களையாவும் புட்பம்பொருந்திய பின்
னர் சடைக்கூந்தலையுடைய வள்ளியம்மன் மலர்கையிற் கொடுத்து சிக்கங்களும்
புலிகளும் யானைகளும் போகுவதுபோல அம்புலண்ட சிலைகளையுடைய குறவர்கள்
போனார்கள் தங்கள் சிற்றூரில்.—எ-று. (௨௫)

கணியாய்நிற்கு மொழ்காமற் களவின் கதிர்வேலர்
பணியாகிக்கந் தருவமணத்தின் பரிவானார்
ரணியாமீறெண் வயதிற்காளை யழகாகி
விணியார் தூரியி மெழுதற் கரிதாம் வடிவானார்.

(இ-ள்.) வேங்கைமரமாகிவின்ற ஒரு காமக்கள்வனான கதிர்வேல்முருகர் பணி
வுதரகி காந்திருவமணத்தி லிச்சைபட்டு மனதுணிதே அந்நரபத்தைமாற்றி யலங்
காரமாகப் பதினாறு பிழியித்துத் காண்பபருவத்துக் குராரணப்போல் வடிவெடுத்த
அழகுபொருந்த மணியழைத்த தூரிகைக்கோலினு மெழுதுவதற்கு அரிதான சவுந்தி
ரீக சுருபமெடுத்துவின்றார்.—எ-று. (௨௬)

வேடுவொம்மை யடாதருள் செய்தீர் மின்போல்வீர்
கூடியெயக்கூயர் தருவீர் மருவீர் குறைகேளீர்
பாடகமென்னும் பைம்பொன்னடியின் பணிகூர்ந்து
நாடுவதல்லாற் போதனுமுண்டோ நண்பாகிர்.

(இ-ள்.) ஓய் பெண்ணே வந்தவேடுவர் பெண்ணைக்கொல்லாதபடி கிருபைபிச
ய்தருளினீர் மின்னக்கொடிபோலும் ஒளியையுடைய நீ ழிப்போது கூடியெயக்கு
உயர்கொடுப்பீர் மணம்பொருந்திய கூந்தலையுடையீர் பெண்குறையைக் கேட்பீராக
உமமுடைய பாடகந்தரித்தழகிய பாதுகாளிற்படிந்து நாடிச் சேர்வதல்லாமல் யினி
சும்மாய்போவதுண்டோ யில்லை ஆகையால் மருவும்படி பண்புசெய்வீராக.—எ-று.

இன்னம் வேடுவ றெய்திற் றமியர்க் கிடாரும்
மன்னம்போ லென்னுடனீர் வந்தாலாகாதோ
பொன்னின் மலையும் வெள்ளிக்கிரியும் பொன்மேடை
வன்னத்திரு மாளிகையுந் தருவேன் வருகென்றார்.

(இ-ள்.) இன்னமொருசரம் அந்த வேடுவரிக்கே வந்தா லடியினுட்கிடாரும், ஆதலால் யிப்போது அன்னம்போலுடனது யென்னுடனே நீர் வந்தாலாகாதோ, அப்படி நீர் வந்தால் பொன்மலையும், வெள்ளிமலையும், பொன்மேடைகளும், சித்திர வன்னத் திருமாளிகைகளையும் தருவேன். வாரீர் வாரீர் யென்று சொன்னார் முருகா.—எ-று. (௨௭)

யென்னவ முருக ரிரந்து பரிந்தா தாவோது
மன்னறி மொழிகேட் டண்ணமுறைக்கு மயின்மாற்றந்
துன்னியவேடர் ரிணாத்துவரும்போர்த் தொனிகேளிர்
ொன்னுரை நியிடத் துமதுயிர் விண்ணிற் கிடுவாரால்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி அந்தமுருகவேள விணாந்து பரிந்து ஆதரவாகிய ஆசை வார்த்தைகள்சொல்லும் அந்த நெறிமுறமையான சசனங்களைக்கேட்டு அன்னம் போலு வள்ளிப்பெண் சொல்லுகிறாள். வாரீர் குமாரகேட்டபாகவேடர்கள் யிணைந்துக்கொண்டெவருகிற மிகலோசைத் தொனிகைகளீர் யிடுதென்னவார்த்தை ஒரு நிமிஷத்திலே உம்மிட உயிரை விண்ணிசோவதாக கொல்வார்கள்யென்று சொல் வினாள் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (௨௮)

யேகுதியரசே யெம்மையு தும்மையு மிகல்வேடர்
ராகுதி கொள்வா ரமருக்கினாயா ானும்வேலை
மாகுதை வின்னா றெலிவா ளொலியின் மலிவாகச்
சேகுருகாலன் றிராளனவேடத் திரளீண்ட.

(இ-ள்) போவீர் பாலகுமாரரோ யெம்மையும், உம்மையும், அந்தக் கொடிய பரிசுளுடைய வேடர்கள் வதைசெய்வார்கள். போருக் கிணக்கம்ட்டார்கள் டென் றிப்படி வள்ளிப்பெண் சொன்னதோது விற்குதைகளில் நாணிகள்பூட்டிய குணத் தொனிலணி விடிச்சத்தம்போலு மிகுதியான குரூரத்தையுடைய யெம்பட்டினக், போலும் அந்த வேடர்கூட்டங்கள் அங்கமையிணைபு வந்தார்கள்.—எ-று. (௨௯)

வெண்ணறை யுடல்ன் மெய்குடன் வடிவன் விரதத்தின்
கண்ணுறு குழியன் கைவிழிநூலன் கைககோல
ண்ணு முன்னாலன் னாகச்சிழுவன் குறமாதின்
மண்ணியகிழுவன் வழிவிழு கிழுவன் வடிவானார்.

(இ-ள்.) அப்படி வருவதுகண்டு மிகவும் வெளுத்தநீர்மயிர் பொருந்திய முடி யையுடையவனாய் கூனிவனைந்து தளர்ந்த மேனியனாகத் தவமுனிவனாக குழிக்கண் ணாகத் தொள்ளிவழியே சரிந்து முன்னால நாககோல்பிடித்துன்றி நடுகித் தத் தித்தமொறி தளரடைபுறாக ஒரு பிறுமுணக்கிழுவன்போலும் குறிஞ்சிகிழுவனான முருகவேள் குறவள்ளிக் குரியந்ழுவனாக அங்கே ஒருவழியில் தவரிவழங்கிழுவனாக வடிவாகி நின்றார் முருகக்கடவுள்.—எ-று. (௩௦)

அவ்வடிவாகிப் பவ்வடிகுந்தெழு மடல்வேடர்
கவ்வையில் வால்க் கண்டியல் வருவொடு கைசேர்ந்தே

மெவ்விழும் நரைநிறாடேன் வேடர்க்கரசான்
தெவ்வினர் முனபோ யாசிமொழிந்தார் செவ்வேலர்.

(இ-ள்.) அந்த வழுவாகிச் கடல்பொங்கி யெழும்பிவந்ததுபோலும் வேடர்கள்
குரூரமாக வருவதுகண்டு அங்கனம்பெரிய தவக்கிழவனாக அவர்கள் பக்கத்தில்
போய்ச்சேர்ந்து மேனியெவரும நரை நிறா மிகுந்த வேடற்கரசான மறவர்முன்
போய் ஆசீர்வாதஞ்சொன்னார் வடிவேலர்.—எ-று. (௩௨)

எப்பதி யிப்பதி யென்கொலடைந்தீர் யார்நீரென்
றொப்பது வேடர்க்கரசனிதோத வுரைக்கின்ற
ரப்பவிவ் வறையிற் கன்னிகைதீர்த்த மாடற்கே
பைப்புவிநாடி யெழுந்தனமென்று பகர்ந்தாரால்.

(இ-ள்.) ஆசீர்வதித்த முனிவனைப்பார்த்து நீ ருட்ப்பதெந்தத் தலம்யிங்கே யெ
ன்னசோலியாய் வந்தனுதி நீர் யார் கீரென்று தனிகாபாலகுற வேடுவராசன்
கேட்ட ஓய் வேடுவராசனே நா மிந்தமலையில என்னிகாதீர்த்த மாவெதற்கு யிர்தப்
பூமண்டலமெங்கும் சஞ்சரித்து தீர்த்தாயாத்திரையாக யிங்கே நாடித்தேடி யெழுந்
தருளிவந்தோம் யென்றுசொன்னா கிழமுனிவரான குமாரதேவர்.—எ-று. (௩௩)

ஆகுக் ஆகுக் ஆகுக் ஆகுக் அறவோயென்
றேகையி னேதிய வள்ளிக்குறுதி னுணைசெய்தார்
பாகுறு தேனுந் தினைமாவுந் கைப்பய ரீயந்தார்
மாகருணையினங் கைப்பெற்று ரவ்வடிவேலர்.

(இ-ள்.) அதகேட்ட வேடுவர் அப்படியே யாகும் ஆகும் திர்த்தமாடலாம் ஆட்
லாம் பெரியவரேயென்று சந்தோஷத்துடனே பிரியவசனஞ்சொல்லி அங்கனம்
யிர்தவள்ளிப்பெண்ணுக்கு ஏனையான வசனங்களைச்சொல்லி பாகுபோன்ற தேனுந்
தினைமாவுந் கைப்பலகை அவருக்குக் கொடுத்தார்கள் மிகுந்த தயவுடனே அவை
தமதுகைக்கொண்டார்.—எ-று. (௩௪)

அவரவர் சென்றபி ன்முதக் கனிவாயின்
அவரம்மடவள்ளி அனைத்தாள்போற்றிச் சுணையுட்டென்
றிவனொ னொத்தா ரின்ன முதற்கவர் பின்னேகிக்
கவருறு மனதின் கனசுனைசென்றே காண்பித்தாள்.

(இ-ள்.) அந்தசுருவர்கள் போனபின்பு அமுர்ரசம்பொருங்கிய குமுதப்பூப்
போன்ற கனிவாயழகிய மடமையுடைய வள்ளிப்பெண்ணி னிரண்டு பாதங்களைப்
போற்றிசெய்த ஓ! பெண்ணரசே. பெ னக்குச் சுணைத்தண்ணீ ருட்டிமென்று ஆசை
யுடனே சொன்னார், அதுகேட்ட பெண்ணழகம் அங்நனம் அவர் பின்னேபோய்
கவர்ச்சியுடைய மனதுடனே சென்று பெரிய நீர்ச்சுனை ஒன்று அவருக்குக் காண
பித்தாள் வள்ளியம்மன்.—எ-று. (௩௫)

தேனுந் திதனையுந் தின்பவர்போலச் செயல்காட்டி
மானன் றுதவுஞ் சுணையுண் பவர்போல் மாயஞ்செய்
நானந்தமயத் தனுராகத் தாயிணையைப்பார்த்
யானின் புறவந் தனைவி றொன்றிரடி வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அங்கனம் அந்ததேனுந் தினைமாவந் தின்பவர்போலும் மாயமான
ஒரு செயல்காட்டி வள்ளிப்பெண்காட்டிய சுணைத்தண்ணீர் குடிப்பவர்போலேமா
யஞ்செய்து ஆனந்தமயமான அனுரூபத்திற்கு அகவணைப்பார்த்து யானின்பம் பெ

ருகும்படியாகவந்து புணர்ந்தனை வீராகவென்று அவளுடைய விரண்பொதங்களை யும் வணங்கி நமஸ்கரித்தார் முருகர்.—எ-று. (௩௬)

தருமஞ் செய்த லஃதே தவறைத் தருமோவென்
றுருமங்கல பைங்கல நிறையுடைய தனப்பூவை
தெருமத் தயர்வுற் றேகினளேகச் செவ்வேவர்
பெருமங்குல நிற்கரி முகனைத்தாம் பெட்புற்றார்.

(இ-ள்.) தருமஞ்செய்துத் தவறு மிருந்தருற்றத்தை வினைசுருமோவென்று உருவுடைய மங்களம் நிறைந்தழகிய மணிப்பணிபூண்ட உபையதனங்கையுடைய வள்ளிப் பெண்ணாவள் பயந்து மனதயர்ந்து விரைந்த தமக்கையாராமல் செல்வதுகண்டு வாடிவேவர் பெரியசுருமுகில் திரமுடைய தமது தமயனான யானைமுகத்து வினையக லுர்த்தியைத் தியானித்தார்.—எ-று. (௩௭)

அண்டமிழக்குங் கொண்டலெனத் தா^{டு}துவைநாறித்
தெண்டிழைமுற்றுங் கையிலவிலாளிச் செயலாகிப்
புண்டரீகங் கோடகனேக போர்வலிபொங்கத்
தண்டாளப்பற் றையல்முன் வந்தோர் தனிவேங்கம்.

(இ-ள்.) ஆசாசத்தி விடித்த முழங்குன்கார் மேககர்ச்சிதம்போல சப்தித்து மரங்கையெல்லாம் முறித்த னுளாக்கிக் கடல்நீரெல்லாம் துதிக்கையில் வீசிவிசரும் செயலையுடைத்தாய் திகருக்கெஜமான புண்டரீகம்போலும் போர்வலிமைபொங்கும் வலிமையுடையதாய் குளிர்ந்த முத்து சிறிபோலும் பல்வரிசையுடைய வள்ளிப் பெண்ணுன்னே யெதிர்த்த முழுகிவந்தது ஒரு மதயானை.—எ-று. (௩௮)

வந்தமதாசல வரவையறிந்தொரு மலைமாதா
கந்தர் புறத்திரு கணமுலை புணரக் கைசேர்ந்தா
ளந்தர மீதன் ரதிரவார்போல வணைந்தாளி^{டி}
சிந்துமதக்கரி சேணகலச்செயல் செய்கின்றார்.

(இ-ள்.) யானைவந்த வரவையறிந்த ஒருமலை மாதாகிய வள்ளிப்பெண் பயத் துடனே பின்வெந்த யென்னை ரட்சியும். நான் நீர்சொன்னபடி கேட்கிறேனென் னுசொல்லி கந்தருடைய முதுகின்புறத்தில்வந்து சனதனமழந்த தழுவீச்சுட் கைசேர்ந்தாள். அங்ஙனம் அந்த மிதுவன்றறிவார்போல் அணைத்து, காமாக்கினி தணிந்து, மகம்பொழியப் பட்டயானை நெடுநூரம்போகும்படியாய்ச் செய்தருளி லார் அழகிய குமரவேள்.—எ-று. (௩௯)

வேறு.

கைவனக்களிநூதந்த கருணையால் கடக்கக் காந்தட்
டெய்வயானையைமுன் சேர்ந்த சேவக செவ்வேற் கந்தர்
மைவனஞ் செறிந்தவள்ளி மலையினிற் செழுந்தேன் மாரி
பெய்வன மலர்ப்பூங் காவில் பிடியையும் பெட்பிறீ சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) பின்பு துதிக்கையுடைய யழகிய யானைசெய்த கிருபையிலுலே சட சுஞ்சொரிந்த காந்தப்புடம்போன்ற கைகையுடைய தெய்வயானையை முன்னே சேர்ந்த சேவகரான அழகிய செவ்வேள் முருகர் அங்ஙனம் மாற்கள் நெருங்கியிரு ன் டவனஞ்செறிந்த வள்ளிமலையிடத்தில் செவ்விய சேன்மணிப்பொழியாகின் தழகிய புட்பகாவனத்தில் வள்ளிப்பெண்ணென்னும் பிடியானையை மிகுந்த ஆசையு டனே சேர்ந்தார்.—எ-று. (௪௦)

அணைந்தபின் வள்ளிக்கிரா றணிப்புயத் தேர்ன்ற லோரா
றிணங்குபொன் முகங்கள்தோன்ற வெழில்மயில் புறத்திலின்பக்
குணந்தர் வதுவைகாட்சிக் குறிபெற மறிபெற்றோக்கு
மணங்குமுன் னின்றாரானோ ரவள்வர லுரைத்தர் செய்தார்.

(இ-ள்) அவ்வா ரக்கனம் மருவிபணைந்தபின்பு பன்னிரண்டு புயமும் பிறை
யையுடைய ஆருமுகம் யெழிலுடைய மயில்வாகனநூடாகத தமது வடிவுதோன்ற
பண்புடைய மனக் காட்சிகுறிப்புப் பெரும்படி மறிமான் பெற்றோங்கியழகிய வள
ளிப்பென கண்குளிரக காணத்தக்கதாக அவன்முன்னே காட்சிகொடுத்தருவினார்.
அப்போது அவளுடைய ஆசைமகிழ்ச்சியிவ்வாறென்றுசொல்லக்கூடாதென்றவாறு.

வள்ளிதன் பாங்கி பாங்கு வந்தபின் வடிவேலெந்தை
யுள்ளுறு தமர்களீண்ட யுறுபுனத திருவர் மாட்டும்
புள்ளுறு குழற்றார் மின்னுட் புணர்ச்சியி னடைந்தாரந்த
வள்ளலு மணங்குங்கூட்டு மணத்தினை யறிந்தார் மன்னோ.

(இ-ள்.) உடனே வள்ளிப்பெண தன்னுடைய பாங்கிபகததில் வந்துசேர்ந்
தாள் அதன்பின்பு பெமமுடைய சுவாமி வடிவேல்முருகா உள்ளப்புணர்ச்சி யீட்
டமாக வுற்றினவரும் அந்தபுனததில் வண்டுமொபதத மலைக்குந்த கூந்தலழகிய
வள்ளிப்பெணனுடனே களவின்புணர்ச்சியாகச் சேர்ந்தணைந்தார். வள்ளலாகிய
முருகரும் அணைக்காகிய வள்ளியமமனும் கூடியணைந்த காந்திருவமணக்குறிப்புக்களை
நன்றா யறிந்துணர்ந்தான் பாகி.—எ-று. (சஉ)

எம்மை மறைத்தலின்ப மிளநென மணியும் பொன்னுந்
தம்மினிற் செறிந்த தேனும் தாங்கியாங் கிழைப்பார் வேண்டு
மும்முணுனொருவரன்றோ உனக ணன் மணைகளையானே
செம்மலிவ் வளர்ப்பனென்று சேர்த்திது ளிகுளை யின்பம்.

(இ-ள்.) இம்மை யரியாமல் ஒழித்துக்களவராக கூடியிணங்கு முங்களுடை
ய வின்பம் நிசவின்ப மன்னென்று ரதகினமணியும், சொன்னத்தகம் தமக்குந்தா
மே செருங்கிச்சேர்தாலும், அயனனமவறறைத தாகுகியிழைப்பவ டொருவர்வேண்
டும். அவ்வா ரிங்ஙனம் உங்களில் நாம் ஒருவரல்லவோ? உங்களுடனே புணர்ச்சி
யை நாமே செவ்வதாக வளர்ப்பனென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி யின்பஞ்சேர்த்தி
னான் பாங்கி.—எ-று. (சக)

ஆயகாலையிலவ்வேன் லருவிகளீந்தார்வள்ளி
போயினன் சிறுவரங்கன் புணர்முருகருஞ் சென்றுய்த்தார்
சேயுள்ளிரவிலந்தச் சிற்றிடைச்சிலம்பிற்றேனை
நாயககொண்டேகென்ன நல்கினள்பாங்கியம்மா.

(இ-ள்.) அந்தவேளையில் குறவர்கள் வந்துபுனததில் விளைவுமுதிர்ந்த திணை
களைஅறுத்துக் குவித்தார்கள் அவர்களுடனே வள்ளிப்பெணனும் போயினான் சிற்றா
ரில் அங்ஙனம் அவனைப்புணரும் முருகுருஞ்சென்று சோந்தார் செறிந்தவிரூட்காலம
கஞ்சாமத்தில் அந்தசிற்றிடை யழகிய மலைகுறமள்ளான தேன்மொழி வள்ளிப்பெ
ண்ணை நாயகரே நீர்கூட்டிக்கொண்டு போவீரென்ன வவரிடத்தில் அவனைநல்கி கூ
ட்டியனுப்பிவிட்டாள் பாங்கி.—எ-று. (சச)

அவடமற்பின்னர்பற்றி யமர்செயுங்காலே காலக்
கவடுறுங்கிணைகள்வேலர் காவடுமலரின வீழ்க

குவடுறவொளிப்ப நீபோய்க் கூடுதியென்னகொள்ளீர்
தெவடவேற் கண்ணிழங்கத்தர் செய்தித்தீர் வீழ்க்கண்டார்.

(இ-ள்) அப்போது தவளுடைய தமயர்களுடைய குறவர்கள் பின்றெட்டிந்த போய் மறித்தெகர்த்து அழுகங்களை யெறிந்து முருகருடனே யுத்தஞ் செய்தார்கள். அதுவேளையில் யமனைப்போலும் கொடிய பாணங்கள் வந்து வேலவருடைய தரல் களில் தூவும் புஷ்பங்களைப்போல வீழாரின்றன; ஓய்பெண்ணே! நா னிந்த மலையி ன்புறத்திலோடி பொளித்ததுக் கொள்ளுகிறேன்; நீ போய உன்னினததர்களைச் சேர்ந்துகொள்ளென்று சொன்னார். அதுகேட்டு மனம் கொள்ளாதவனாய்த் தொ டாந்து வாரா நின்றான். பனகவரைச் சங்கரிக்கப்பட்ட வேலாயுதங்களை விட்டு செயி ததாள். குறவரெல்லாம் பட்டுவிழுந்தார்கள்.—ஏ-று. (சுடு)

படுந்தமர் மீதாவீழ்ந்து பசுகொடி யகலுங்காலை
நடுங்குறு மினனைப்பாரா நணபரிநடந்தார்வேல
ரொடுங்கிய மனத்தினோடு முதிர்மென் றூசினோடு
கடுந்திருக் கற்பினேகிக் கந்தர்பொற் கழலின்வீழ்ந்தார்.

(இ-ள்) பட்டிறந்து வீழ்ந்த உரிய சுறந்ததார்களமேலே வீழ் தழும்படியாக அ ழுகிய கொடியிடை வள்ளிப்பெண பிரிந்தபோது நடுக்கமுடையவளைப் பாராமல் நண்பாபோலும் நடந்தார். வேலவர, அதுகணம் ஒடுங்கிய இரத்தக் கொய்ந்த துகிலு டனேகூடிய திருக்கற்புடைய களாகச்சென்று மணவாளருடைய பொற்கழலில் வீழ் நதான்.—ஏ-று. (சுக)

எமரைநீயெழுப்பவேண்டு மென்னவன் னவரைச்செவ்வேள்
குமரிநீயெழுப்பென்றோதக் கூறினான் கூறுங்காலை
தமரவொழுகத்தார்தொகை தனிலவனு முகமுமிரா
மற்புகிரமுந்தோனற வவநீர்குருட் காட்சியிந்தார்.

(இ-ள்.) சுவாமி யும்மா லிறந்தபட்ட என் னினத்தார்களைத் தேவரீர் யெழுப்ப வேண்டிமென்று வள்ளியமமன சொல்ல செவ்வேள்முருகர் சொல்லுகிறார். வாராய பெண்ணே! உன் னினத்தார்களை நீயே யெழுப்பென்றுசொல்ல வவர் சொன்னப டியே கீங்க ளனைவரு மெழுந்திருக்கென்றுசொன்னான். அப்போ துடனே அவ னினத்தார்க ளனைவரும் உயிர்பெறெழுந்திருந்தார்கள், அங்ஙனம் தொகையில் வாகனருடராய் ஆறுமுகமும், பன்னிரண்டு கைகளும், ஆகத் தமது வடிவதோன்ற வெவர்களுக்கும் காட்சிகொடுத்தருளினார் கந்தசாமி.—ஏ-று. (சுள்)

ஆங்கவரொமதுதெய்வ மாமென வறிந்துதம்மம்
ரோங்கியமணங்கன்செய்தாங் குள்ளன வுதவிவள்ளி
பூங்கொடியுடவேற்கத்தர் போதநா ரதருந்தாமும்
பாங்குயர்கயிலைவெற்பிற் படர்ந்தன ரமரர்போற்ற.

(இ-ள்.) அதகண்டு குறவர்கள் நம்முடைய குலதெய்வமா மென்றறிந்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் மேன்மைபாண திருக்கல்யாணஞ்செய்து அங்குள்ள வ ரிசைகளைக் கொடுத்தனுப்பினார்கள். பூங்கொடிபோலும், அழகிய வள்ளியம்மனுட ன் வெற்றியேதுடனே கந்தசுவாமி போதமுடைய நாரதமுனிவரைத் தாமுமாய உயர்ந்த சிவீசை கிரியிற்சென்று தேவர்கள் போற்றிசெய்ய வீற்றிருந்தார்கள்—ஏ-று.

வள்ளிசாய்கியார் திருமணச் சூருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சூருக்கம். உட்கு செய்யுள். சு அஉ.

கணபதி தீர்த்தச் சருக்கம்.

திகழ்முப்பத்துமுக்கேடி. தெய்வதீர்த்தஞ் செங்கோட்டிற்
மருமெண்டிக்கினும்பஞ்ச குரோசஸ் தலத்தின் கதிகாட்டிம்
பருவெற்பினிஹற்பத்தெண்ணு யிரநேர்பாமச்சுனைதீர்த்த
மிருதிற்சித்திக்கின்றவெண்ணு யிரமெண்டிக்கின் மிசைந்துளதால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டில் தகைமையுடைய எட்டுத் திகிலும் பஞ்சக் குரோசஸ்தலத்திலும் திகழ்ந்து விளங்கிய தீர்த்தங்களில் யாதொருசதாவந்து மூழ்கினால் முப்பத்து முக்கோடி தெய்வதீர்த்தங்களில் மூழ்கினபலனென்னும் சிவத்தியாகிய மோகூத்திரரு வழிகாட்டிம். கிரியின்பேரி லெட்டுசுதிக்கிலும், திக்குக்கு ஆயிரஞ்சுனையாக எண்ணாயிரத் தீர்த்தமிசைந்துள்ளன. அந்தத் தீர்த்தங்களில் மூழ்கினால் நார்பதெண்ணுயிரத் தீர்த்தங்களில் மூழ்கின பலன் சித்திக்கும்.—எ-று. (ச)

எண்ணுயிரம்வண் சுனையினி னூற்றென் றுயின தினிலினிதீர்
முண்ணுய்யசர் திரபுட்கரணிபொ டொளிர்சூரியகரணி
விண்ணுரொருசுனை கைப்பனமாலும் விருத்தன்பாலனெனும்
பண்ணாரும்பாவமனைத்துப் பற்றறுமொருசுனையே.

(இ-ள்.) வண்மையுடைய எண்ணுயிரஞ் சுனைதீர்த்தங்களில் தூறறிவொன்றாய் விளங்கு, மினிதான சுகிர புட்கரணி தீர்த்தம் பிரகாசிக்கப்பட்ட சூரிய புட்கரணி தீர்த்தமொன்று, இரகசியமான கைப்புச்சலமாகிய சுனை ஒன்று, வார்த்திசுர் மூழ்கினால் வாலகுமாரனாகுஞ் சுனையொன்று, பெரியோர்க ளறிந்து சொல்லப்பட்ட சகல பாவங்களும் பற்றறத்தீர்த்த நன்மைதருகின்ற சுனைதீர்த்தமொன்றுண்டு.—எ-று.(உ)

பொற்செங்கேட்டிற் புகல்சுனைமூன்றிற் புகுதுயிரும்பதனைச்
சற்செம்பாக்குவ தொன்றேசெம்பைத் தகைவெள்ளியதொன்றே
பொற்செம்படிவப் புகல்வெள்ளியைநற் பொன்னாக்குவதொன்றே
நற்செங்கனக வரைச்சுனையதனை நல்குத னவமன்றே.

(இ-ள்.) சொர்னமையமான திருச்செங்கோட்டிற் சொல்லுதற்கரிதாய் வ்ளங்கிய சுனைகள மூன்றுண்டு. அவைகளில் இரும்பைக் களிம்பற்ற செம்பாக்குஞ் சுனை ஒன்று, செம்பை வெள்ளியாககுஞ் சுனையொன்று, வெள்ளியப்பொன்னாக்குஞ் சுனை ஒன்று, இப்படி காரணமிமைச் சித்திகள் அனைக்முண்டாயிருக்கும். அதன் புதுமையை அளவிட்டுச் சொல்லவொண்ணாது.—எ-று. (உ)

பத்திற்பத்திற் கோரொன்றாகப் பதினெண்டிர்த்தமென
முத்திக்குரியன வென்றுமொழிந்தார் முன்சவுனகர்கேட்ப
வத்திற்கணபதி தீர்த்தமுன்னோதுவ மசலத்துமைமூழ்கிச்
சித்தித்தவமுற் றிறைவன்பாகஞ் சேரப்பெற்றனவாம்.

(இ-ள்.) மகிமையையுடைய திருநாககிரியில் உண்டாகிய தீர்த்தங்களில் தூற்றுக்கொன்றாக பதினெட்டு தீர்த்தம் மேன்மையாகிய முத்திமோகூத்கொழிப்பதற சூரித்தாய் விளங்கி யிருப்பனவென்று சவுனகரிஷி முதலாகிய முனிவர்தந்தேட்டிரு சமுனிவர் சொன்னு. ராதத தீர்த்தங்களில் கணபதி தீர்த்த மகிமையை முன்பின சொல்லுகிறோம். அதில் மஹைகளாகிய உமையவள்மூழ்கிச் சித்தியாக அரியதவஞ் செய்த இறைவனாகிய சிவ னிடப்பாகஞ்சேர அருள்பெற்றான்.—எ-று. (ச)

கணபதிதீர்த்தமுதற் பதினெண்ணுர்த்தம் கணபணமலையின்மே
லெணயிந்திரான்முத லெண்மரியற்று மெழிற்றீர்த்தமு மெட்டாம்
குணபங்கடலன கோமூன்றாண்டி கூடத்தருவனவா.
மணபங்கயபுன றனிலைக்கரனாள் வர்விச்செயல்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) கணபதி தீர்த்தமுதலாகிய பதினெட்டுத்தீர்த்தங்கள் நாககிரியின்மீ
தில் எண்ணுதற்கரிதாகிய இந்திரன்முதல் திருப்பாலக டெட்டுப்பெயராலும் பெ
ட்டுச்சீர்த்தம் விளங்கியிருக்கும் கிருபைக்கடலான திரிசேத்திரமுடைய சிவன்பா
தற் கொடுக்கத்தகுந்த தாய்மணம்பொருந்திய தாமனாகளநெருங்கிய தீர்த்தங்களில்
கணபதிதீர்த்த மகிமைச்செயலைச் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (௫)

கயிலையினின்றும் கேதாரத்திற் கருதுந்தவமுற்றிப்
பயிலுங்காசிப் பதிநகிமூழ்கிப் பனாநற்றவமெய்திச்
செயலின்கச்சிக கம்பையிலர்ச்சனை செய்தருணையினண்ணிப்
புயலின்செங்கோட் டேகிமுதற்பெறு புதல்வனுடன்புகல்வார்.

(இ-ள்.) பார்வதா தேவியம்மன் கயிலாசகிரியில் நின்றும் புறப்பட்டு கேதா
ரத்தில் சிலநாள் தவஞ்செய்து பின்பு காசித்தலத்திற் கங்காநதியிலமூழ்கி நல்ல த
வஞ்செய்த பிறகு காஞ்சிபுரத்தில் கம்பாநதியிலமூழ்கி சிவாரசனைசெய்த அருண
கிரித் தலத்தி லரியதவஞ்செய்து அங்கிருந்து மேகமொய்த திருச்செங்கோட்டு
தலத்திலவந்துசேர்ந்து தான் முனபெற்றருளிய புரகிராணை யானமுக்கத்து பிள்ளை
யாருடனே யொருவசனஞ் சொல்லுகிறான்.—எ-று. (௬)

அன்னதலத்தி லருந்தவமெய்திபு மரணையணைந்திவமா
லென்னதுயர்த்தனி மகவெனுமைங்கட வுப்பணிமலைகயிலைக்
குன்னதமுற்றதெனப் பரன்முன்னு முரைத்ததெனுடனதனு
லின்னகயிக்கொரு தீர்த்தமியற்றெம திறையை யிறைஞ்சுகவே.

(இ-ள்.) கேதாரமுதலாய் கரசி. கச்சியருணகிரி தலங்களிலு மெய்தி அரியதவ
ஞ்செய்தும் இன்னம் சுவாமிபரக்கு் சேர்ந்திலன் என்னுயிர்போலு முந்தன் பிள்ளை
யாகிய ஐந்தகையை யுடைய வீரபாக மூர்த்தியே இரத்திருநாககிரிகைலாசகிரியி
லும் உசிதமான ஸதல்மென்று பரமசிவன் முற்காலத்தில் என்னுடனே சொல்லு
கையைநல் இந்ததலத்தில் தவஞ்செய்து சுவாமிபாகம் நான்சோவதற்கு இந்தகிரியி
ன்பேரில் ஒருதீர்த்தமுண்டி செய்யுமபிள்ளாய என்று சொல்லியருளினான் உமை
யவன்.—எ-று. (௭)

எனமலைமங்கையியம்புபி னெண்ணு யிரநவதீர்த்தபலன்
கனமுறவடபாற் பாதலபூதல கண்ணுயிரநகரிற்
புனைவன தீர்த்தமனந்தம்புருதப் புகரங்கையில் வாரித்
தனதுபெயர்ச்சுனையாக விதித்தன்னமந்தி முகத்திறையே.

(இ-ள்.) என்றிப்படி யுமையவன் சொன்னவுடனே புதுமையாகிய எண்ணுயி
ரந்தீர்த்தங்கள் அதிகபலனுண்டாக வடபுறத்துமலையில் திருலோசத்தில் உண்டாய்
விளங்கியிருந்த அனந்த தீர்த்தங்களும் வந்தசேரும்படியாக புகர்கிறமுடிய சமது
துகிக்கையினால் வாரித்தமது பெயரார் கணபதிதீர்த்த முதலாக சகலதீர்த்தங்களு
மளித்தருளினார் வினுபசுமூர்த்தி.—எ-று. (௮)

அக்காலையிலிமையாச லவனிதையடைந்து புகர்ப்புதல்வன்
றக்கானெனவு வகைத்திறமோதித்தண் சுனையின்கனாயின்

மிக்காசமுதமுதிப்ப விதித்து விதித்தவைதன் பெயர்
லெக்காலமு மந்தம்பையெனப்பெய ரிட்டப்புனரேய்வான்.

(இ-ள்.) அப்போது இமவான் மகான உமாதேவி பார்த்துயான முகப்பின்
கையாமை மகாசமர்த்துடைய பெரியவனென்று பிரியவசனஞ் சொல்லித்தின்னிய
தண்பதிதிர்த்தக் களையருகில் தன் பெயரால் விளங்கிய யமூர்தமயமான தீர்த்தமொ
ன்றுண்டாக்கி யருளி அதற்கு அம்பையென்னும் பெயரிட்டு மெக்காலமு மதுவே
பெயராய்வினங்கும்படி. கிருபைசெய்து அந்தகனைத்தீர்த்தங்களில் முழுகினான் அம்
மன் என்றவாறு. (க)

தோயுங்கணபதிநற் சனையம் பாசனையின்றென்னலமுந்
மேயும்பணிமலை நாகேசுரனை யிறைஞ்சித்தவநாடி.
வேயுந்தொடியும் படியும்புயயின் விமலனுடன்கூடி
மாயன்பணியப்பிரமன் பரவவும் மலையினுறைந்தனளால்.

(இ-ள்.) முழுகினகணபதிதீர்த்தம் அம்பைச் சனைகளின் மகிமை விசேஷங்ரளி
னாலே பணிமலையுச்சியில்வந்து நாகேசுரனைப் பூசித்து மேலானதவஞ்செய்யவேண்டி.
பசுமங்கிற் போன்றிவனைகள் பொருந்திய அழகிய புயங்கனையுடைய உமாதேவி சிவ
னுடன்கூடி பிரமமா விஷ்ணுவும் வந்துபணியும்படி. அந்தீராககிரியில் வசித்திருந்
தான் அம்மன்.—எ-று. (க0)

அத்தீர்த்தத்தினிலைங்கரனுஞ் சென்றடித் தனதன்னை
வைத்தியொளி மழுவலவன் சர6 மலர்க் காதரவுற்றுச்
சித்திதெனவநி வெய்தித்தன்னைத் தெரிசித்தவர் நினைபு
மெய்த்திவினையற நிதியம்பெற வருளிவினாவு புரன்தன்னால்.

(இ-ள்.) அந்ததீர்த்தத்தில் கணபதியார் சென்றுதீர்த்தமாடி தனதுதாயாகிய
உமையவளபாதங்களையும் கூறியதொளி மழுுவந்திய சைவல்லவனுன பரமேஸ்வ
ரீனிரண்டு பாதாரவிதங்களையும் பூசித்துவணங்கி சகலசித்தியும் இவை இவைவெ
ன்று அறிவுண்டாகித் தன்னைவந்து தெரிசித்தபேர்களுடைய தேகாதிபிரபஞ்சத்திவி
னைகளெல்லாம் விமோசனமாயி நினைத்தபடி நிதியம்பெற்று வாழ்க்கிருபா கடா
ஷஞ்செய்து இரட்சித்தருளினார் விநாயகமூர்த்தி.—எ-று. (க1)

யாதொருதொழில்புரி பவர்கலைகற்பவ ராருமுதற்போற்றி
மாதருவெனவந் தவருக்கருள்புரி வகையின் கற்பகமென்
றேதவுரம்பெந் துலகத்தவருக குறுமெய்த் துணையாகி
மாதவர்முழுதும் வணங்கவிருந்தனர் மாமுகவடிவானார்.

(இ-ள்.) இயாதொரு தொழிலில் முயற்சியெய்யுந்ரக கலைக்கியானவித்தை க
ற்பவர்கள் முதலாகயாவரும் மகாகற்பகமே யென்றுவந்து வணங்கினவர்களுக்கு
கிருபைகூர்ந்து அவர்களிட்காமியம் கொடுத்தருள்வதினால் அழகிய கற்பகவீராய
கரென்றும் அனைவருஞ்சொல்ல மேன்மைபெற்று உலகத்தவர்க்கு மெய்த்துணையாகி
அநியதவஞ்செய்ய முனிவர்கள் யாவரும்வணங்கி வாழ்த்த எழுந்தருளி யிருந்
தார் யானைமுகத்து வினாபமூர்த்தி.—எ-று. (க2)

பின்னுமோர்க்கையிதுறைப்பன் கணபதி பெருந்தியின்றிறழ்நால்.
முன்னியபாரிடர் நரவானவர்மா முறைநாலங்கமுதந்

துன்னியதோற்றத் தேர்வடிவதனும் நெடர்கயமுக்கிருதன்
றன்னிலைகுலையத் தந்தமுறித்துச் சுயநிற்கொன்றனனும்.

(இ-ள்.) பின்னையுமொருகதையுன்னது அதைச் சொல்லுகிறோம். கணபதி தீர்
த்தப்பெருமையினாலே நனைத்தபடி பூதருபம், மணிதருபம், தேவருபம், பிருகருப
மென்றிப்படி நால்வகை சேகவுருவமாகத் தோன்றுமபடி யருவமெடுத்து அவ்வடி
வினாலே தம்முன் முனைந்து யுத்தஞ்செய்த கெஜமுகாசூரனை வலுமைதொலைத் தழி
யும்படி தமதொருகொம்பை முறித்தெய்து அவனைக்கொன்றருளினார் கணபதி. எ-று.

ஐங்கரவிறையவனலிங்கம்பெற் றடர்கயமுக்கினையெஞ்
சங்கெயெனங்கட கிங்கிதஞ்சுத் தபோதனசாற்றுகெனத்
துங்குமறச்சவுனகருக்கோதுத் தொல்கதை நன்கருளின்
பங்கயனுதவும் படியவரிதையம் படியப்பக்கர்கின்றான்.

(இ-ள்.) ஐந்துகையையுடைய கெஜமுகப் பின்னையார் நால்வகைத் தேவடி
வாய் முனைந்த கெஜமுகாசூரனை சங்கரித்த முறையை யெங்களுக்கு விளக்கச்
சொல்லுமையாவென்று சவுனகாராதி முனிவர்கள் கேட்கக் கூர்வகை விர்த்தார்
தந்தை மிகுந்த கிருபைபிலே பிரமதேவன் முன்பு சொன்னபடியே முனிவர்கள்
மறோதமாரும்படி சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர். —எ-று. (௧௭)

தாருகன்வலியுஞ் சூன்மெய்வலியுந் தாழ்வுற மேலுயரும்
பேருக முழுதும் பெருமை படைத்தோன் பெரிதாமறையெல்லா
மோரொரு நொடியி லுறுஞ்சியநாவா நெருபடி யினுமடியா
தேருருபரனை இறைஞ்சி வரத்தா ணீடைவரு பெலமுற்றான்.

(இ-ள்.) தாறுகாசூரன் வலுமையுஞ் சூரபத்மன் வலுமையுந் தாழ்வுபட அதிக
புஜபல பராக்கிரம முடைத்தாய பாரிய யுகங்கள் முழுதும் பெருமையடைந்தவன்
மேன்மையான வேதங்களை யெல்லாம் ஒவ்வொரு ரொடிப்பொழுதிலே விரிஞ்சிய
நாவைய யுடைவன் யாதொரு வகையிலும் மடிவிலலாதவன் அழகிய பரமேஸ்வ
ரனை வணங்கி யரியதவஞ்செய்து அவர்கொடுத்தவரத்தால் சற்றும் இடையூரில்லாத
பலமும் சவுரியமும் பெற்றுடந்தான கெஜமுகா சூரன். —எ-று. (௧௮)

பூதப்பகையால் நரரின் பகையால் பொருதெய்வப் பகையால்
வேதத்துறவிர் மிருகப்பகையால் வீயர்தானயன்மால்
மாதத்துவ முனிவரர் கந்தருவர் வழங்குவ ரப்படையால்
வீதற்கிடமற் நிவ்வாமுற்றான வேழமுகத்தசூரன்.

(இ-ள்.) பூதப்பகையாலு மனிதர் பகையாலுந் தெய்வப்பகையாலு மிருகப்ப
கையாலுஞ் சாகாதவன்; பிம்மர, விஷ்ணு, தத்துவஞானிகள், சிவபோதிகள், முனி
வர்கள், கந்தருவர்கள் முதலான யாவராலும் அஞ்சுந பெயரால் விளங்கும் ஆபுத
ங்களாலுஞ் சாவில்லாத வரம்பெற்றுடையவன் அந்த கெஜமுகாசூரன். —எ-று. ௧௯

ஆவன்படியா லேங்கானானு வாசியமர்க்கேகி
தாவிசல் விரேவின றுனவொண்ணிலி சாயச்சுமராடி
மாவிரணியனுந் தாருகனுஞ் சூரனு மம்மனுவோணப்
பூழிவென்றப் பொருகயமுக்கினைப் பூசல்செய்தே மாய்த்தார்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் ஐங்கரனுன்கெஜமுகப்பின்னையார்முன்சொன்ன நால்வ
கை யருவமாகச் சென்று செருவில் கெஜமுகாசூரனுடன் முனைத்தெறித்த அசோ
ரமான யுத்தஞ்செய்து அளவில்லாத அசுரர்கள் யாவரையுஞ் சங்கரித்த சமீபொரு

ந்தி சுவந்த ரியனுன இரணியன் தாருகன் குரன் மனுமந்தாதிகள் இவர்களை யெல்லா
ம் பூமியில் விழும்படி உென்று வெற்றிபடைத்த கெஜமுகாசூரனைச் சங்கரிக்கும்படி
யாக அஸ்திரப் பிரயோகஞ்செய்து அவன் சவுரியங்களை தாழ்வுறச்செய்து மாய்த்
தார்.—எ-று. (க௭)

அச்செரு விடையவ னருவாமுடையவ னுயுதபேதமெலாம்
பொய்ச்சிகலறவெறி பாசாங்குசுமொடு பொருதன னாங்கரூர்
மெய்ச்செருபடையின் வீயாவிறலால் வெண்கோ டொன்றுதிருக்
கைச்செறு படையின் கடிதுமுறித்துக் கயமுகன மேல்விட்டார்.

(இ-ள்.) அப்படி சமர்செய்யும்பொழுதில் மேன்மையானவரம் பெற்றுடைய
வன் முனைந்த தேவாஸ்திரங்களை பெலலாம் சின்னபின்னமாக முறித்து நிர்த்துள்ளி
யாகும்படி தமது கைப்பாசாங்குசங்களை விடுத்த போசெய்தார் கயமுகப்பிள்ளை
யார அப்போது மெய்யாகிப் பாசாங்குசங்கள் முதலான தேவாஸ்திரங்களால் அவ
ன் சாகாததைக்கண்டு தமது வெள்ளிய கொம்புகளில் ஒருகொம்பை யொழித்து
அதுவே தமது கைக்கேற்ற படையாகப் பற்றி யந்தக் கெஜமுகாசூரன் மேல் விடுத்
தெய்தார்.—எ-று. (க௮)

ஐங்கரன்விட்ட வடற்கோடொன்ற வரக்கணுறக்கீனமே
றுங்கமுறத்துளை செய்வசுரன்றுணி பட்டுத் துஞ்சியபின்
செங்கணரக்கன் னொபஜெப வென்றொரு செருமுகுதமாக
அங்கணருட்கணபதி சரணத்தினடைந்தூர்தியினின்றான்.

(இ-ள்.) ஐங்கரப் பிள்ளையார்விட்ட வெற்றிக்கொம்பொன்று அங்கணஞ் செ
ன்று அவ்வசுரன் மார்பிற்குக்கித் துளைத்தது, அப்போ தந்தகெஜமுகாசூரன் து
ணிபட்டிறந்தான் இறந்தவுடனே சிவந்த கண்களையுடைய அசுரன் சாவில்லாதவ
னுணபடியால் ஒரு மூலிகமாகி னொபஜெபவென்று அங்கணம் கிருபாமூர்த்தியானக
ணபதியார் பரதங்களில் வந்தடைந்து அவர்க்கொரு வாகனமாய் நின்றான்.—எ-று.

அக்கயமுகவசுரன் பெர்ருவினைக ளகற்றித் தலமூன்று
மிக்கதொன் முனிவார் விரதரிறுத்தி விண்ணவனாக்காத்து
நக்கனைநாகம்பைப் பெருமானை நறுங்கொடி யிடைநீங்கா
மைக்கந்தரவிவ தருவைக்கண்டு வணங்குமோர்கற்பகமே.

(இ-ள்.) அந்தகெஜமுகாசூரனை பொருது வெற்றிகொண்டு திரிளோகமும் புக
ழ்ந்த போற்றிசெய்ய மேன்மையுடைய பூருவார்ச்சித்மான முனிவர்கள் தவங்க
ளநிறைவேறுமபடி அணக்கிரகஞ் செய்து இங்கிரன் முதலான தேவர்களை இரட்சித்
துநக்கனான நாககிரிப் பெருமானைய மெல்லியகொடியிடை யுமையிடப் பாகம்பிரி
யாதசூரிய மிடறுடைய சிவகற்பகத்தைக் கண்டு தெரிசித்து வணங்கினார் அழகிய
கற்பக விநாயகர்.—எ-று. (உ௦)

அவ்விசையஞ் சிவனர்ச்சீனையம்மைக் கருந்தரவுதவியதால்
தவ்வுபுனர்க்கணபதிதீர்த்தக் கணாதருமம்பாதீர்த்த
பிவ்விதியுடையன லவ்வரையின் சீனையருளும் பஸுனெம்மாற்
செவ்வையினுரை செய வரிதரி தென்றனர் தென்றாடுதல் சொல்வாரம்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சிவனையும் அம்மனையும் பூசித்து அருள்பெற் றருவினார்,
குறைவில்லாத புனனுடைய கணபதி தீர்த்தக்கண யருகில் அம்பாள் தீர்த்தமும் இம்
முறமை யுடைத்தா யிருக்கும் அத்தக்கிரியில் மிகுந்த சீனையதீர்த்தங்களாடினால் ஆடி

னவர்க்குநரும் பலன்களை நம்மாற் செவ்விதாகச் சொல்வதரிதரிது. அத்தீர்த்தங்கள் ிற்சென்றாடு முறமையைச் சொல்கிறோமென்று சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர். —௭-து.

கணபதிதீர்த்தம் கைதொழுது நன் கருணையெமக்குறவன்
நீணைவுறு மொற்றைக் கொழ்பனை வந்திற் தாதிபுமந்தமும்ற்
றுணர்வரியான் நரு முத்தமவென்றுப் வேலனையுமையத் தி
இணையிலி வாமத் தேவனைபெண்ணி யிழிந்தாடுகமாதோ.

(இ-ள்.) கணபதிதீர்த்தத்தைக் கண்களால் தெரிசித்துகைதொழுது கைதொழுது உமருடைய, கிருபையெனக் கு வேண்டிமென்று அவ்நன்மையினை ஒன்றைக்கொம் பனைவந்தனைசெய்து ஆதியுமந்தமுயில்லாத யாவராலுமறிவந்தகரிய பரமேஸ்வரன் பெற்ற உத்தமப்பிள்ளையாதே யென்று வேலாயுதகடவுளையும் இமவான்மக்களாகிய உமா தேவியையும் தமக்கொப்பில்லாத வாமதேவனையும் நினைத்து தியானஞ்செய்து சுணையிலிற் தீர்த்தமாதெல் முடிமை. —௭-து. (உஉ)

வல்வினை யெழ்பவ மாறுத்துயர்நேரய் மாறுவமுட்கொண்டால்
தொல்வினை மாறுஞ் சுனைமூழ்கிற்பர சொர்க்கம் பெறலாகும்
நல்வினையாமணி மந்திரவவுடத நாடுஞ் சிவலோகத்
தெல்லையி தெல்லையி னெய்தினருக்குள தென்னார் சூதமுனே.

(இ-ள்.) அந்தக்கணபதி தீர்த்தத்தை, உட்கொண்டபேர்கள் யெழுயிற்ப்பிழஞ் செய்தவலியவினைத் துயரமுடையகோய்களெல்லாத் தீரும்பழவினையுந் தீரும்சுனையின் மூழ்கினால் பரகதியாகிய சொர்க்ககோகம் பெருவதாகும். நல்வினையாகிய மணிமந்திர அவித்தங்கள் நன்றாய்ப்பலிக்கும் அந்நியத்தில் சிவலோகத்தெல்லையி லெய்திவாழ்வார்கள் இன்னம் அளவிலலாத மகிமையுண்டென்று சொன்னார் சூதமுனிவர். —௭-து. (உ௩)

தேவவயித்தியராகாசக்கெம் னக்சித்தர்களாறு
மூவருமூலிகை பெறவன்னதியில் முயன் நவரவரமூழ்கி
யோவறுமெழிலும் மொழியாவினாம்பு முறுதவநெறியுமனத்
தாவலுறத்தரு கணபதிதீர்த்தத் தருள்சொல வரிதரிதே.

(இ-ள்.) தெய்வவ வயித்தியர்கள் ஆகாசக்கமனப்பாய்கிற சித்தர்கள் யாவுட ன் சித்துக்கேதுவாகிய பதினெட்டு மூலிகைகளும் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக அந்தக் கணபதிதீர்த்தத்தில் முயற்சியாக அவரவர் வரதுவறு மூழ்கி கேடிலலாத அழகும் மாறாத இளமையுந் தவமகிமையுமுற்று மனோபிஷ்டகாரூர தாப்பெற்று வாழ்வார்கள். ஆதலால் அந்தக் கணபதிதீர்த்தத்தின் பெருமையை அளவிட்டுச் சொல்லுவது அரிதரிது. —௭-து. (உ௪)

அத்தீர்த்தப்படிபடிமுத சஞ்சீவியடைந்தது கணபதியாற்
சித்தியும்வன்னம்பலவாகுந் தேவர்தினஞ்சூழ
முத்தியுப்ப்பது வந்தனைசெய்வது முனிவர்கள்முதலோருந்
சத்திதெனவுந் தவமிதெனவுந் தாமொருபொழுதகலா.

(இ-ள்.) அத்தீர்த்தக்களையில் கணபதியாருடைய கிருபையினாலே அமுதச் சஞ் சீலி யடைந்துள்ளது. நினைத்த சித்தெல்லாதாரும் பலபல வர்ன பேதங்களுண்டா ன் சதாநித்தியமூர் தேவர்கூட்டங்கள் சூழ முனிஸ்பமர்கள் முதலாகிய யோகிஸ்பதர் களும் முத்தியினாந் தேமஞ்செய்வதும் வந்தனைசெய்வதும் சத்திது அசத்திதெனவுந் தரிவதும் ஒருகாலமும் பிரிவில்லாமல்லுமையாலுஞ்செய்து வசித்திருப்பார்கள். —௭-து

கச்சித்தவமுத்திக்காமாட்சி கனிந்திறை பெறவருண
விச்சைக்கம்பையு மம்பையுமக்கை யெய்தியதென்னுளும்
விச்சைத் தவமும வெதகுழாமும் விண்ணவரவர்வொலியும்
மச்சிற் பொலியுங் கணபதிதீர்த்தத் தழுவினமைந்துளநால்.

(இ-ள்.) காஞ்சிபுர ஸ்தலத்தில் சிவார்ச்சனைசெய்து காமாட்சியாகிய பாமேஸ்
வரி அன்புடனே அந்த திருநாககிரியிலெய்தி சிவனிடப்பாகம் பெறும்படியாக வந்
தநிலையில் இனிதான கம்பைபுதியும் அந்தத் தீர்த்தக்களையருகில் லெய்தியிருக்கின்றது.
மேந்தக்காலமும் வித்தைப்பெருமையுடைய தவமுனிவர்களும், வேதியர்கூட்டங்
களுந் தேவர்கள்வருகிற ஆரபாமத்தொனிகளும், அழகாகப் பொருந்தியிருக்கும் ம
கிமையுள்ளது கணபதிதீர்த்தம்.—எ-று. (உச)

அந்தத் தெய்வப் புனலாடற்கென் றடியொரு பத்திட்டால்
முந்தச் சென்மந் தனிலவரு பாதக முற்றுந் தொலைவாகுங்
கந்தன்றிருவே ரகமிசை சென்றார் கண்ணாயிர நகராம்
வந்தப் புனலைக் கண்டார்க்குண்டாம் வருபல னளவிலையாஃ.

(இ-ள்.) அந்த தெய்வதீர்த்தத்தில் தானம்பண்ணவேண்டுமென்று நினைந்து
பத்தடி நடந்தவர்கள் முன்னென்மங் ளறிசெய்த பாதகமெல்லாந் துலைந்துபோகுங்
கந்தசுவாமி யெழுந்தருளிய திருவேரகமென்னுந் திருச்செங்கோட்டு நாககிரியில்
யாதாமொருவர் பத்தியுடனேசென்று செந்தா லவர்களுக்கு சொர்க்கலோக பத
வியுண்டா மந்த சனைப்புனலை கண்குளிரக் கண்டபேர்களுக்குண்டாகும் வரப்பி
ராபதபலன்க ளவல்லலை.—எ-று. (உ௪)

தடமுழ்கினர் கங்கையை முடிமூழ்குவர் தன்கண்ணி மிசைவந்தே
இடமுழ்கியவம் பாநதியாடி யிறைஞ்சந் தொழில் செய்தால்
நடவுமேவிய நாகேசன் சரணடை நண்ணுத நிண்ணமெனத்
தொடைமேவு புராணஞ்சொலுமென வரகுத ளுணர்த்ததனால்.

(இ-ள்.) அந்தக் கணபதிதீர்த்த முழுகினவர்கள் கங்காநதியில் மூழ்கினவர்க்
ளாகவும் தண்ணிய சுணைக்கரையில்வந்து சிவனிடப்பாகம்பெற்ற அம்பாநதி தீர்த்த
மாடி நேமமுடித்து சிவபணி விடைசுதொழில்கள் செய்தார்களாகில் நடேசமூர்த்
தியாகிய நாகேசுவரர் பாதபங்கய நிழலிலசேர்ந்து வாழ்வார்கள் இது நிச்சயமென்
று தொடர்ச்சியையுடைய புராணங்கள் சொல்லுமென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.

கணபதி தீர்த்தச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சுருக்கம், உக-க்கு செய்யுள். எாவி.

விஷ்ணு தீர்த்தச்சுருக்கம்.

இப்படி யமைந்த தீர்த்த மின்னமு முறைத்தியாங்க
ளப்புனற் தீர்த்தமாடி யாம்பதம் பெறவும் வேண்டும்
செப்புது மெனவேசுதார் திகழ்முனி யவநிப்பாற் கூறும்
மெய்ப்புது விண்டுதீர்த்த விளைவினை விளம்பலுற்றும்.

(இ-ள்.) மகிமையுடைய தீர்த்தங்க ளுண்டாயிருந்தால் இன்னுஞ் சொல்லுள்
ராகாரங்களாந்தத் தீர்த்தங்களாடி சிவபதம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சவு
னகாரதி முனிவர்கள் கேழ்க்குதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கி மெய்ப்பாகிய விஷ்
ணுதீர்த்தத்தின் பெருமைமுறமையை வழுவாமற் சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (க)

கயிலையும் வேதங்கண்ணுங் கனிந்துறை முனிவர் ஞானத்
திய லுறும் பெரியர் நாலர் யிரவர் வெண்ணுக்கோடக்கம்
வியலுறத் தரிப்போனாந்து வியனெழுத் துணைப்போர் லேச்
செயலுறச் சிவனைப்புகை செய்திடுஞ் செயற்கைமேலோர்.

(இ-ள்.) கைலாசகிரிச் சார்பிலும் வேதபிரம்மா விடத்திலும் கனிவுடனே தவ
ஞ் செய்து வசுதிருக்கின்ற முனிஷ்வரர்கள் ஞானத்தியல்பை யுடைத்தாகியு பெரி
யோர்கள் நாலாயிரம் பேர்கள் விபூதி ருத்தாட்ச முசிதமாகத் தரித்திருப்பவர்கள்
கைகமையுடைய பஞ்சாக்ஷர் செபம்விடாமல் செப்பிப்பார்கள் இச் சாரமுறைமை
மூலமால் சிவனைப் புகைஞ் தொழிலில மென்மையானவர்கள் லார்கள். -எ-று.

ஆயவர்பிரம்மதீர்த்தத் தாடியசாரல்குழ
மேயிருந்தவசுபண னும் வேலையின் கையிலேப்பாங்கி
னையகார்தருவன் விஸ்வா வசுவினுக் கினியமைந்தன்
சேயதோர் ஐயந்த நெனபான் தேவியர்குழப்புக்கான்.

(இ-ள்.) அபபடி ஒப்பில்லாத முனிஷ்வரர்கள் பிரம்மதீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடி
அதன் சார்பில்மேவி அனைவருக்குமு யிருந்து தவசுகள் செய்யாரின்றவேளையில்
கைலாசகிரிச் சார்பில் வசித்திருக்கின்ற கார்தருவன் விசுவாவசுபென்பவனுக் கினி
தாடிய புத்திரனழகிய ஜெயந்தனென்பவன் தேவிமாகள் குழப்புருந்தான். -எ-று.

அனந்தகார்தருவப்பெண்க ளவருடன்பிரம்மதீர்த்த
வனந்தனில்நிருவாணத்தோ டாடியுண்மகிழும்போதிற்
கனந்தருமுனிவரோடுங் கருணைகூவகிட்டொயத
நீர்நனைந்தவம்மடவார் தூசு நெறிபடப் புனைந்துசென்றார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத கார்தருவப் பெண்களுடனே கூடி யந்த ஐயந்தனை
ன்பவன் பிரம்மதீர்த்தத்தில் நிர்வாணத்தடனே மூழ்கி உள்ளக்களிப்பாய விளையா
டும்போதில் பெருமையுடைய முனிவர்கள் கூட்டவகளுடனே கருணைகூர்ந்த வதி
ஷ்டமுனிவர் அங்கேவந்தார், அவர் வந்ததுகண்டு நிறைவுடனே அந்தக்கார்தருவப்
பெண்களெல்லார் துசில்களை யுடுத்திக் கொண்டு நெறிமுறைமை தவிராம லங்ஙன
மொதுங்கிச் சென்றார்கள் -எ-று.

(சு)

ஆங்கவன்மதியான் றூசு மறாக்கொளானுக்கிற்குங்
காங்கியைச்சயந்த நன்றனைக கண்டருந்துதியின் காந்தன்
ஓங்கியவரக்களுக வழலுதியென்றுகோபித்
தேற்குறச்சபித்தாரச்சொல் லேந்திழையாருங்கேட்டார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் முனிவா வரவுகண்டு சமமும் மதியாதவனும் இடையில்
வங்கிரத் தரித்தக்கொள்ளாதவனு யிறமாப்பாக நிற்கின்ற காமியாகிய ஐயந்தனை
க்கண்டு அருந்திக் கார்தரான வதிஷ்டமுனிவர் மகாகோபத்தடனே ஓ ஐயந்த
னே, நீ யொரு ராட்சதனும் உழன்று திரிவாயென்று சபித்தார் அவர் சபித்தசொல்
லந்தப்பெண்களெல்லாமகேட்டி அங்ஙனம் ஓடிவந்தார்கள். -எ-று. (இ)

கேட்டவாடியில்லீழ்த்தெந் கேள்வனிம்மடவார்க்கெல்லாம்
பூட்டருள்முனிவென்னப் புனைதுகின்மருங்குநீ வீர்
குட்டியபட்டியார்சாபச் சொற்பெறுதிருந்திரின்னோன்
வேட்டெவன்போன்றதேனும் வியன்றழையுடுப்பதன்றே

(இ-ள்.) 'அந்தப்பெண்களெல்லாம் ஓட்டமாகவந்த வதிஷ்டமுனிவர் பாதங்

களில்விழுந்து வணங்கி சுவாமி எங்களுக்கெல்லாம் பத்தாவாகிய விவரணை ஆகையால் தேவமார்ப்பெண்களாகிய எங்களுக்கெல்லா மங்கிலியப்பிச்சை கொடுத்தருளுமையா முனிஸ்வரரோ யென்று சொல்ல நீங்களனைவரும் நாம்வருவதாகண்டு யிடைகளில் துதிக்கையுதித்திக் கொண்மீர்கள். ஆகையால் நீங்கள் சாபச்சொற்பெருமற் பிழைத்தீர்கள்; இவன் மமதையுடையவனாய் வந்திரார் தரியாமல் நிர்வாணத்துடனே நின்று னாதலால் மகாராட்சதனாகவென்று சபித்தோம், இடையில்துணையுதித்திக் திரிவதாகவென்று சொன்னார்.—எ-று. (சு)

என்றவர்க்கிரங்கியிட்ட சாபங்களெனினிதற்போகா நன்றிவனீரொட்டாண்டு நரக்கனுய்த்திரிதல்வேண்டும் நின்றதற்பின்னரே ஸீஸ்படையதனாலங்கம் பொன்றினுங்கொழுனனாவன் போருதிொன்றுமீட்டார்.

(இ-ள்.) வந்தவுடமுனிவ ரந்தப்பெண்களுக்காக மனதிரங்கிச் சொல்லுகிறார், நாமிட்டசாபம் யெனினிதற்போகாது யிர்தலெயந்தன் பதினாறுவருவும் ராட்சதனாய்த் திரியவேண்டும் அதன்பின்பு நாககிரி அர்த்தநாரீஸவாருடைய கடகாயுத்தினு ம் ராட்சததேக மொழிந்து பழையலெயந்தனாகி உங்களுக்கு பிராணநாயகனாவான், நீங்களனைவரும் போலீசுளென்று விடைகொடுத்தருளினார்.—எ-று. (எ)

செயந்தனம்மடவர்க்காண்பச் சேனியிருடலம்வீங்க வுயர்ந்தெரிசுஞ்சிதூங்க வுறும்பிறையிரண்டுமேங்க நயந்தெனப்பெழுவாயோங்க நனிக்கரஞ்சூலந்தாங்கப் பயந்தெரிவழியிற்செந்திடிப் பறந்தெழுமுழங்காநின்றான்.

(இ-ள்.) ஜெயந்தன் அந்தப்பெண்களெல்லாம் காணத்தக்கதாக வுயர்ந்து வுடல்பாரித்து மேனோக்கியெனினிதற் அக்கினிச் சுவாலைபோலுஞ் சிகையுண்டாகப் பெளவாயாகி யிரண்டு கடைவாயிலு யிரண்டு பிறைகள்போலும் கோரப்பல்லுகளுண்டாக மலைபோன்ற கைகளில் சூலவேல்தாங்கிவர யாவரும் பயப்படும்படியாக வட்டக்கன்களை விழித்துப்பார்த்து அக்கினிப்பொறி சிந்தித் தீடிப்பறக்க செழித்த முழங்காநின்றான் மகாராட்சத ரூபமாக.—எ-று. (அ)

அவனுருக்கண்டகாலையணங்களுர்வாயுவேகத் துவருநுசிரந்தையார்கண் டோடினரனந்தமாக்கீள் கவனமீதிருடியெனபோர் கண்டகர்நரணபெல்லார் தவமுறாதிடத்துநுங்கித் தாழ்வுறுப்பசிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) அவன் ரூபத்தைக் கண்டவுடனே, அந்தப்பெண்க ளனைவரும் பயந்து வாயுவேகமாக மனத்துயரமுடனே ஓடிப்போனார்கள்; அப்பாலந்தச் ஜெயந்தராட்சதன் அளவில்லாத மிருகங்களையும், கவனச்சித்தர்களையும், திருமிகளையும், முனைந்தெதிர்த்த அசுரர்களையும், மனிதர்களையும் மிவர்களை யெல்லாம் தப்பவிடாமல் அடித்துக்கொன்று வாரி வாயிலிட்டு விழுங்கி அடங்காத பசி மேற்கொண்டு திரிந்தலைந் துழன்றான்.—எ-று. (ஆ)

இப்படியிதிந்துபன்னா னுண்டினிற்செயந்தனென்பான் மெய்ப்புறுநாகவெற்பில் விண்டுதிர்த்தத்தைநோக்கித் தற்பாசுருந்தொன்னுந் தவமுனிவனைத்தானறுய்க்கப் பொய்ப்பெறுஞ்சேனையோடும் புருந்தனன்புருந்தகாலே.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் மலைவனங்களெல்லாஞ் சுற்றிச் சஞ்சரித்து சுழன்ற லெந்த திரிந்து ஆண்டு பதினாறுஞ்சென்ற வளவில் அந்த ஜெயந்தராட்சதனென்ப

வன் மெய்யாகிய நாககிரியில் விஷ்ணுதீர்த்தத்தைநோக்கித் தற்பரானுன சஞ்ஞரோன் னுந் தவமுனிவனை விழுந்தத்தக்கதாகப் பொய்யாகிய ராட்சதச் சேனைக்கூட்டங்க ளுடனே விரைவாகவந்து புகுந்தான் அப்படிப் புகுந்தவேனாயில, —எ-று. (௧௦)

சிவசிவசஞ்ஞரோடித் திகைத்தனர்திகைத்துநாக நவகிரியதனிற்பாக நாரிநாயகனைப்போற்றிக் கவருறுவினையைவெல்லக் கனிந்தொருகடகமீந்தா ரவரகுவன்மேலேவ வறுத்ததவ்வரக்கன்சென்னி.

(இ-ள்.) சிவசிவா அந்த சஞ்ஞ முனிவர் ழடித் திகைத்தார் திகைத்து நாககிரி யில் அர்த்தநாகரீசரனா வணங்கிப்போற்ற அந்த அரக்கனை செய்கும்படி. சுவாமி கனிவுடனே ஒரு கடகாயுதவ கொடுத்தார், அதை அவர் அடன்மேலேயேவி அந்த ஜெயந்தராஷத்தன் தலைபை அறுத்தார். —எ-று. (௧௧)

அறுத்தபின்னரக்களைய வடலுருமாறிப்பன்டை நிறத்துறுசயந்தனாகி நின்னுபுவிமானந்தெய்தித் துறைப்புறைக்கடகந்தன்னைத் தோத்திரஞ்செய்துபோற்றி மறைபகாசஞ்ஞர்தர்பாதம் வணங்கியைம்முகுன்றார்கண்டான்.

(இ-ள்.) அப்படி அறுத்தவுடனே ரூபமாறி பழம்படி யெதார்த்தமான நிலை மையுடைய காந்தருவச செய்க்தனா ஒளிபெற்றின்று புட்பவிமானத்தி லிவந்து விஷ்ணுதீர்த்தக்களையில் அந்த கடகாயுதத்தைத் தோதிரஞ்செய்து வேதியரான ச ஞ்ஞமுனிவர் பாதங்களில் வணங்கி ஐந்துமுகவனுன பரமேஸ்வரன் பாதங்களைக்க ண்டி துதிசெய்தான். —எ-று. (௧௨)

தனதுகாந்தருவப்பெண்க டமைந்தழி இக்கொண்டிசென்ற பினதரன்கொடுத்தகட்கம் பிரளையவிண்டுதிர்த்தத் துனதருளதனல்வந்தோர்க் குள்ளபாவங்கடர்ந்து நினைவுறவிருத்தியென்றே நிமலராருளிச்செய்தார்.

(இ-ள்.) அப்போது அந்த செயற்கள் தன்னுடைய பத்தினிப் பெண்களாகிய காந்தருவப் பெண்க ளனைவரையுங்கள்கொடு தழுவிககொண்டு தன்னுரிந் சேர்ந்த வா ழ்க்கிருந்தான்; அவன் போனபின்பு சுவாமிகொடுத்த கடகாயுதத்தை ஜலப்பெட் கீழுள்ள விஷ்ணுதீர்த்தத்தினுள் உன்னுடைய கருபையிலே இங்கேவந்து சேர்ந் தவர்களுடைய பாவங்களெல்லாந் தீர்த்து கன்மையருளி கல்ல நினைவுடனே நீ யிரு ப்பாயென்று நிமலனுன பரமேஸ்வர னரு ிச்செய்தார். —எ-று. (௧௩)

சிவன்றிருக்கடமாயோன் றீர்த்தமுட்புகுந்தபின்னர் வந்திக்கடகதீர்த்த நாமமுமுடையதென்றுந் தவம்புரிசஞ்ஞரத்தத் தடாகக்கீழிருப்பையொன்றுண் டிவந்ததன்மீழ்த்தொல்லோரோ மறுதவமுதவஹுற்றார்.

(இ-ள்.) சிவனுடைய கடகாயுதஞ் சுவாமியனுக்களிசுப்படிக்கு விஷ்ணு தீர்த்த த்தி னுட்புகுந்திருந்தது, அதன்பிறகு புதுமைபொருத்திய கடகதீர்த்தமென்னும் பெயராய் விளங்கிற்று எந்நாளும் அங்குந் தவஞ்செய்யுஞ் சஞ்ஞ முனிவர் அந்தத் தீர்த்தத்தி னருகாக கீழ்ப்புறம் இலுப்பைமர மொன்றுண்டு அதினிழலின்தே பெரி யேருடனே மருவி அரியதவஞ் செய்திருந்தார். —எ-று. (௧௪)

அந்தவண்டருமூலங்க ளாரணவேதமென்றும் விந்தைமென்பன்களெல்லாவேதசா ஸ்கிரங்களென்றும்

வைத்தருவிலைகள்முற்றும் பகர்மறைபுராணமென்றும்
தந்தையிலினியருநர் சவுனகாதிபர்க்குச்சொன்னார்.

(இ-ள்.) அந்தவளமையுடைய இலுப்பை மரத்தினிடவேர்கள் அனைத்தும் ஆ
ரண வேதங்களென்னும் அழகாகிய மெல்லிய பிணைகளெல்லாம் வேதசாஸ்திரங்க
ளென்றும் அதின் பசுந்தழை இலைகளெல்லாந் சொல்லுதற்கரிய வேதபுராணங்க
ளென்றந தந்தையிலு மெலான அன்புடைய குதமுனிவர் சவுனகாதி முனிவர்க
ளுக்குச் சொன்னார்.—எ-று. (௧௫)

அத்தருமுதலாயுள்ள அர்த்தநாரீசன்சென்னி
வைத்தனபிறையின்வார்தது மலிந்தொழுகமுதந்தன்னால்
வித்தியவேருங்கோடும் வியன்றழைமலருங்காயுள்
சுத்தமென்கனிபுமார்த்துத் துலங்குவநிலங்கன்காணுமா.

(இ-ள்.) அந்தயிலுப்பைமரம் ஆகிமுதலாகிய அர்த்தநாரீசவரன் சிரத்தில் தரி
த்தருளிய பிறையிலார்த்து மலிவாக வொழுகிப்பெருகும் அமுர்த்ததினால் குளிர்ச்சி
யுடைத்தாய் வித்தமுதலாகிய வேர்களுந் தொம்புகளுந் தழைத்தழைகளும் டட்ட
புகளுந் காய்களுந் சுத்தநாரீசமெலான கனிகளுமாக நிரம்பியார்த்தது இந்நிலம்
தொகாணுமபடியாகப் பிரகாசித்திருக்குது.—எ-று. (௧௬)

ஆகையால்வதிட்டராதி யடைந்தருந்தவங்கன்செய்ய
மாகருணையினுலென்றும் வருவரப்பிலத்தினுடென்
றோகையில்வியாஸரோத வுணார்தனம்பின்னுமந்த
நாகமேற்றருவின் வணமை நாஞ்சிலசொல்வமனனோ.

(இ-ள்.) வதிஷ்டர் முதலானமுனிவர்கள யாவரும் அங்ஙனம் அரியதவங்கள்
செய்வதற்கு மிகுந்த அன்புடனே என்மென்றும் பலததுவாரவழியாக வருவார்க
ளென்றும் மகிழ்ச்சியாக வேதவியாஸா சொல்ல நாமறித் துணர்த்தோம் பின்னையு
மந்த நாககிரியின்மேலிருக்கின்ற இலுப்பைமரத்தின் மகிமைப்பெருமையும் தெரிந்த
மட்டுந் சில சொல்லுகிறோமென்று சொல்லுகிறா ருமுனிவர்.—எ-று. (௧௭)

முதலுக்கத்தகிலிரண்டா முகத்தினிலமுழுப்பூஞ்சந்த
முதவுக்முன் நிலச் ச வத்தநான்குகத்திலாதி
கதிதவியமாவாய்ப்பின்ன ரிருப்பையாயிறைவன்மாயோன்
னிதமுளகற்பந்தோறுந் சிறத்தநகதிசுமன்மே.

(இ-ள்.) முதல்கிதோதா யுகத்தில் அகிலவிருட்சம், இரண்டாவது திரோதாயுகத்
தில் முழுதும்பொலிவுஷ்டய சந்தனவிருட்சமும், மூன்றாவது துவாரபாயுகத்தில் அரசு
மாரும், நாலாவது கலியுகத்தில் சிவனுக் கிஷ்டமாகிய மாமரமாய்ப் பின்பு இலுப்
பைமரமாகி பிரம்மகற்பம் விஷ்ணுகற்பமற்று மிதமாகிய கற்பகாலங்கள்தோறுந்
சிறப்புடைத்தாய் புண்ணியபலன் மிகவுத்திகழ்ந்து விளங்கியிருக்குது.—எ-று. (௧௮)

மூலமுண்டகனாப்பண் முராரியாமுடியேவேலை
யாலமுண்டவனமந்த நீழலினடகுநீர்க்கழ்
சேலமுண்டவற்குநல்கிற் சிவசிவகோடிபார்ப்பார்த்
கோலமுண்டமுதநலகு முறுபயனுதவுமலோ.

(இ-ள்.) அந்தயிலுப்பை மரத்தின் மூலவேர்கள் பிரம்மசொரூபம் நமோமியா
வும் விஷ்ணுசொரூபம் மேல்மாமெல்லாரு சிவசொரூபமாக இப்படிதிரிமூர்த்தி சொ
ரூபமாக விருங்கின்றது அந்தமரத்து நிழலில் அடகாகிய குளிர்ந்தநீர் மேர்ப்பரண்க்கம்

கூழன்னங்கள் யாதாமொருவர் சீலமுடைய பெரியோர்களுக்கு யிஷ்டமர்க்ககொடுக்கும் அன்னதானப் பலன்களிலு மதிகபலனு க விர்த்திக்கும்.—எ-று. (கக)

அத் தருமிழற்கண்ணோர்செம் பரும்புனல்பிடிக்குட்பட்ட
வுத்தமமன்னபார்ப்பார்க் குதவநீருததிபோலு
மெய்த்தவவுண்டியண்ட மேருவாய்வளருமென்மேல்
சுத்தமாதவங்கள்செய்வர் சுபலநாஞ்சொல்லற்பாற்றே.

(இ-ள்.) அந்தமரத்தினிழலினிடத்தில் உத்தமரான பிராமணர்களுக்கு நல்ல ஜலம் வைத்து கொள்வதாக ஒரு ிடிசெம்புதானம் கொடுத்தார்களாகில் நீரிணைந்தகடல்போலு மெய்த்தவமுடைய பெரியோர்களுக்கு கொடுத்த அன்னதானப்பண அண்டாண்ட மகாமேருசிரிபோலு மென்மேலும் வளரும் பரிசுத்தமான அரிய மாதவங்களைச் செய்கின்ற நிஷ்டர்களுக்குப் பலிக்கின்ற சுபபலன்களை நம்மாற் கொல்லிமுடியாது.—எ-று. (உ௦)

அன்றியும்புழங்காயேனு மந்தணர்க்கீர்துதீர்த்தம்
நன்றியிற்சிறிதுநல்கில் நான்முகன்பதத் தில்வையும்
வன்றிறற்பசுவொன் றந்த மரமிழலமறையோர்க்கீர்தர
லொன்றுமாயிரங்கோதான முதவியபலன்களுண்டாம்.

(இ-ள்.) அது வல்லாமலுங் கனிகாய்கள் முதலான பரார்த்தங்கள் பிராமணருக்குக் கொடுத்து நல்ல தீர்த்தஞ் சிறிது கொடுத்தானால் அவர்கள் பிர்ம பதத்தில் வைகி வாழ்வார்கள் வலிய கிரமுடைய அந்த இலுப்பை மரத்து நிழலில் வேதியருக்கு ஒரு பசு தானக்கொடுத்தால் அது வொன்றும் ஆயிரங்கோதானம் கொடுத்த பலன்களுணை.—எ-று. (உ௧)

அவ்விறுப்பையின்கீணின்றே யகமறையவருக்கீர்தார்
செவ்விதின்புடவிமன்னர் செழுங்குடைககிழ்வைத்தாளவர்
நவ்விகொள்கிலையொன்றுய்த்தால் நடுக்குறுசுரங்கந்தீரும்
தவ்வியவெட்டானத்தாற் றலைமுறைப்பாவம்போமால்.

(இ-ள்.) அந்த யிலுப்பைமரத்து நிழலினின்று யாதாமொருவர் பிராமணசனங்களுக்குக் கிரகதானம் கொடுத்தார்களானால் இந்தப் பூமண்டலமெல்லாஞ் செழுமையுடைய ஒரு குடைக்கீழ் டக்கி இராஜனாகி வாழ்வார்கள். அழகிய புது வஸ்திரமொன்று தானக்கொடுத்தால் நடுக்கமுற்ற சுரங்கள் தீரும் இயலபாக எள்ளுதானக்கொடுத்தால் தலைமுறைப் பாவங்களைவலந தீர்த்தபோம்.—எ-று. (உ௨)

பேதகமறும்பொற்றானம் பிதிர்வகைக்குண்டாழுத்தி
யோதுசங்கிரமபாந்த ஓபையவன்சுடனாத்தீண்டி
வீதமாவாசைதன்னி லினியவன்னங்களீர்தார்
மீதுளபலன்களின்ன விளைவெனவிளம்பற்பாற்றே.

(இ-ள்.) சொன்னதானக்கொடுத்தால் பேதமற்றுப் போகும் அவர்கள் பிதிர் வர்க்கங்களுக்கும் முத்தியுண்டாஞ் சொல்லப்பட்ட மரசுப்பிறப்பாகிய சங்கிரம நாள்களில் இருக்கடாகிய சந்திர சூரியர்களை இராகு கேதுகள் திண்டிய கிராண புண்ணியக்ரலங்களிலும் அந்மாவாசை தினங்களிலு மினிதாக அன்னதானம் கொடுத்தவர்களுக்கு மேல்வரும் பலன்கள் இவ்வண்ணஞ் சொல்லும் பகுதியல்லவென்று தெரெனார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (உ௩)

மகாசங்கிரமந்தன்னில் மேட்சங்கிரமவைப்பில்
பகர்பூட்டாசிமுப்பான் பரிந்துதம்பிதிர்க்கணைக்கித்
தகைமறையவருக்கன்ன தானஞ்செய்தவருக்குண்டாய்
மிகுபலன்ம்மாலந்த வேதனூல்விளம்பற்கெய்தாய்.

(இ-ள்.) மகாசங்கிரம தினத்திலு் மேட்சங்கிரம தினத்திலுஞ் சொல்லப்பட்ட
பூட்டாசிமு முப்பது தினத்திலும் பரிவுபட்சமாக யாதாமொருவர் தங்கன் பிதிர்க்
களைச்சுறித்து நோக்கி தகைமையுடைய வேதியர்களுக்கு அன்னதானஞ்செய்தால்
அவர்களுக்குண்டாய் மிகவும் வருபலன்களை நம்மாலும் நான்முகப்பிரம்மாவாலும்
அளவிட்டுச் சொல்லக்கூடாது.—எ-று. (உச)

பன்னபாதபக்கீழ்நூறு பலங்குளமளித்தநொச்சி
யின்னுருவிலேயுந்தான மிந்தவர்பாவம்யாவுஞ்
சின்னபின்னங்களாகித் தென்றிசைக்கடவுள்வாதை
மன்னுராகாமித்துள்ள வரம்பலகிரம்புமன்றே.

(இ-ள்.) அந்த யிலுப்பை மரத்து நிழலில் நூறுபல வெல்லம் மறையவர்களுக்
கு தானங்கொடுத்தாலும் அதற்குள்ள விலைக்கிரமம் கொடுத்தாலும் அவர்கள் கொ
த்த பாவஞ் சின்னபின்னங்களாகி எம்மதனையு மவர்களுக்கில்லை. இஷ்டகாமியா
ளான சகலவரப்பிரசாத பலன்களும் கிரம்ப வுண்டாகும்.—எ-று. (உ௫)

சித்திராஷ்டமியிற்பெளவத் திதியினிலறங்கனில்வா
றுத்தமதிவசந்தன்னி லுரைப்படிபுரிதல்வேண்டும்
நத்தினந்தீர்த்தத்தாரு நண்ணுசோடசதானத்தின்
முத்தியும்பலனுமேனை முனிவருமொழிந்துமுற்று.

(இ-ள்.) சித்திமாமாதத்தின் அஷ்டமியினத்தில் சித்திராபவ்நமி தினத்தில்
முன்சொல்லிய தானதாம்மங்கள் யாதாமொருவர் செய்தார்களாகில் பின்னையுமுத்
தம்மான புண்ணியதின்ங்களிற் சொன்னபடி தானங்கள் செய்யவேண்டும் நல்லசப
தினங்களில் விஷ்ணுதீர்த்தக் களையிலு யிலுப்பைமரத்து நிழலில்சோடசமகா தான
ங்கள் செய்யுமவர்களுக் குண்டாகிய பலன்சுருமுத்தி மோட்சங்களு மில்வளவென்
று நம்மாலு மன்றுமுள்ள முனிவர்களாலுஞ் சொல்லிமுடியாது.—எ-று. (உ௬)

பாதுகைவிசிறிசத்ரம் பரிந்தளித்தார்பாற்கூற்றின்
வாதையம் வில்லையோமஞ் செபஞ்சிவார்ச்சனைமாயோனைப
போதடிபணிதல்சேவித் தவன் கொள்புண்ணியங்களாயர்க்கு
மோதுவதரிதுபூமி புதவில்மால்பதங்கனல்கும்.

(இ-ள்.) பாதுகை, விசிறி, குடை, பரிவாகத் தானங்கொடுத்தவர்களிடத்தில்
யமவாதனையிலலை அங்ஙனம் ஓமம், தர்ப்பணம், ஜெபம், சிவார்ச்சனை அரிபூசை செய்
தவர்கள் செய்வித்தவர்களுக் குண்டாகிய புண்ணியபலன்களை இவ்வளவென்று யா
வராலுஞ் சொல்லுதற் கரிதாகும் பூமிதானம் கொடுத்தால் விஷ்ணுபதம் பெறுவார்
கள்.—எ-று. (உ௭)

அவ்விடைபுரவிதான மளித்தவனஸ்வயர்கஞ்
செவ்விராயிரஞ்செய்வித்த செயற்கையின்பலன்கள்சேர்க்குஞ்
கௌவையிற்றனமுமேலோர் கருதுமாதனமுமிந்தாற்
பௌவளிப்படியில்யாக மாயிரம்பலித்தற்பரலாம்.

(இ-ள்.) அந்த யிஷப்பைமாத்து நிழலில் அஸ்வதானம் கொடுத்தவர்களுக்கு ஆபிரம் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்வித்த முயற்சியின் பலன் என் னிடையும்; மாறுபாடி ல்லாத மனத்துடனே பெரியோர்களுக்கு சொன்னமும் கன்னிகாதானமும் அன்ன தானமும் கொடுத்தார்களாகில் கடல்கூழ்த்தட்டியில் ஆயிரம் அஸ்வமேதயாகஞ்செய் வித்த பலன்களுண்டாய் வித்தித்து வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௨௮)

பீதகம்வெள்ளியீந்தார் பிதிர்க்களுக்குண்டாஞ்சொர்க்க
மாதுலரிருநாலெச்சு கடைந்தவர்பிணியின்மேலோர்
மாதவர்வறிஞர்பாலர் மலைவயின்வசிப்போர்க்கேல்
நீதியித்தானமொன்றும் நெறிபடக்குறிப்பிற்கூறும்.

(இ-ள்.) சொன்னதானம் வெள்ளிதானம் கொடுத்தால் அவர்களுடைய பிதிர் க்களுக்கு சொர்க்கபதமுண்டாகும், அதுவாகள் யெண்பெய் கொச்சமாக வந்த டைந்தவர்கள் வியாதிமேலிட்டவாகள் வறி வர்கள் பாலர்கள் மலையிடத்து வசித் திருப்பவர்கள் இவர்களுக்கருமன் சொல்லப்பட்ட தானங்கள் கொடுப்பது நீதிநெ றிமுறைமையென்று குறிப்பாக வேதங்கள் சொல்லும்.—எ-று. (௨௯)

அதிற்றுலாபாரந்தாங்கு மதிப்பர்க்குப்பிறவிவாரா
மதித்திடுமருண்டாய் மானிலமனைத்துங்காப்பார்
கதித்திடுவன்னகாங்கிற் கன்னிகாதானஞ்செய்தோர்
மதுப்பகைதடிந்தார்பாத மனனவர்சிவத்துச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) அந்நன் துலாபாரந்தாங்குதானங்கொடுத்த அரசர்களுக்கும் பிறவி யில்லை கினைத்தபிரகாரம் புத்திரருண்டாய் பூமனடலமெல்லாம் ரட்சனைசெய்து ஆ ள்வார்கள் கதித்திருக்கின்ற நாலுவன்னங்களில் கன்னிகாதானஞ் செய்தவர்கள் மது னைகடவரைச் சங்கரித்தவிஷ்ணு பதம்பெறுவார்கள்; பின்பு சிவகதியுஞ் சேர்வார்கள்.

விண்வின்றிர்த்தமேன்மை வினம்பினர்கேட்போரன்பு
கொண்டவர்படித்தோர்க்கியாதும் கொடுப்பவரியின்பாங்கே
யிண்டெனும்புதனஞ்ஞண்டா முறுபொருளுதவுமன்றே
தண்டகைச்சூதர்பேத சவுனகாதிபர்க்குச்சொன்றார்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுதீர்த்தத்தின் பெருமையைச் சொன்னவர்கள் கேட்டவர்கள் அன்புகொண்டவாகள் படித்தவர்களுக்கு யாதானு மொருபொருள் கொடுப்பவர் கள் இவாகளெல்லாம் விஷ்ணு சமீபம் பெறுவார்கள் அவரவருக்குத்தக்க நாலுபத ன்களுக்கு சேர்ந்து வாழ்வார்கள் உதம்பொருளாகிய வீடுசேர்வார்களென்று விற்ப த்தியுடைய சூதமுனிவர் சவுனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொன்னார்.—எ-று. (௩௦)

விஷ்ணுதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆசச்சருக்கம் - ௨௪-க்கு திருவிருத்தம் - ளாசயிக.

பிரமதீர்த்தச் சருக்கம்.

மாய்வன்றன்றிர்த்தவகை மாமுனிவனிற்குரைத்தேயந்தத்தீர்த்தம்
நேயமுறவாடியபின் னெடியமாலுந்திவந்த நெறிகொள்வேத
னையசதுரமுகன் பிரம்மதீர்த்த மெனவொன்றளித்தானவற்றின்வண்மை
கூயசவுனகர்முதலோர் கேளுமெனச் சூதமுனிசொல்லச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) விஷ்ணு தீர்த்தத்தின் மகிமையை மகாமுனிஸ்வரர்களே உங்களுக்குச் சொன்னோமே அன்புடனே யந்தத்தீர்த்தமாகியுனபின்பு மகாவிஷ்ணு உந்திக்கமலாகி வந்ததித்த வேதநெறிமுறைமை சவிராத வேதாவான சதுர்முகப் பிரமதேவன்வந்து சிவனைப்பூசித் தர்ச்சிக்கும்காலத்தில் தன் பெயராலே பிர்ம்மதீர்த்த முண்டுசெய்தார் அதிலே தானம்பண்ணவேண்டும் அதின் வளமையை மேன்மையான சவுனகர் முதலான முனிவர்களே கேண்மின்களென்று சூதமுனிவர் சொன்னார். (.)

பிர்ம்மதிருத் தீர்த்தத்தை நினைத்தார்க்கும்பெரிதாடிப் பிறங்கினார்க்கு முரணுறுபாதகமகற்றி யுயர்வேதனுலகத்தை யுதவும்வேதன் பராயொருபாகனைப்பணிந்த படியதனாற்பிரமகிரி பணிப்பூர்த்திர்த்தம் வரமுறவன் றுதவவருபிர்மதீர்த் தப்பெயரின் விளங்கிற்றாமல்.

(இ-ள்.) அந்த திருபிர்ம்ம தீர்த்தத்தை நினைத்தவர்களுக்கும் பங்கியுடனே ஸ்ரானஞ்செய்து பெருமைபெற்றவர்களுக்கும் வலிதாகிய பாதகங்களைத் தீர்த்து மேன்மையான வேதப்பிர்ம்ம வேதத்தைக் கொடுப்பான் பிர்ம்மதேவன் முற்காலத்தில் 11-ந்து அந்ததாரீஸ்வரரைப் பூசிக் த வணங்கியபடியிலுலே அந்தக்கிரித்தி பிர்ம்ம-12-யென்னும் பிர்ம்மதீர்த்தமென்னும் பெயராய் விளங்கிற்று.—எ-று.

வேதியரும்வானவரும் விஞ்சையருஞ் சனகர்சனக்குமாரர்யாரு
மோதுசிவபத்தாரிபத்தர்துற வோர்யாரு முடனற்குமு
நாதர்கணபதிவிரவன்குலி நவதுற்கை தேவர்தங்கள்
மோதுபடைக்கரத்தேந்திப் பிர்ம்மதீர்த்தங் காப்ப முயன்றுசூழ்வார்.

(இ-ள்.) வேதியர்களுந் தேவர்களும் விஞ்சையர்களுஞ் சனகர் சனக்குமாரர்கள் முதலான சிவயோகிசுளும் சிவபத்தர்களும் விஷ்ணுபத்தர்களும் இருடிகளும் முனிவர்களும் யாவர்களு மொருமிசக்ககடி சூழ்ந்து துதிசெய்ய சணபதியாரும் வயிரவர்களும் காளிகளும் துர்கைகளும் தேவர்களும் தங்கள் ஆபுதங்களைக் கைகளினாற்பிடித்துக்கொண்டு அயன் கணையைக் காக முயற்சியாய்ச் சூழ்வார்கள்.—எ-று. (.)

ஆங்கவறிற்றுற்கையொண் மனைப்பிர்ம்மதீர்த்தத்திற்காங்கனுந்நன் [யோன் பாங்குபடவிருத்திகிதழ்வயிரவியைத்தம் பாலனுழைப்பரித்தான்வெய் நீங்ககற்றுமெழுமாதர் தென்றிசைமேற்றிசைவடுகன் வடபால்வேற்கை காங்கயற்குமுன்றுதித்த கடவுளேபணிமலையைக் காப்பவைத்தார்.

(இ-ள்.) அந்த சேவர்களில் அஷ்டதர்க்கைகளை பிர்ம்ம தீர்த்தத்துக்கு அங்கங் கே காக்கும்படியாக விருத்தி காளியை குமாரர் திருமுன்னிருவி கிழக்குத்திசை சூரியனை யங்கே நிறுத்தி சப்தமாதர்களை தெற்குத் திசையாக நிருவி மேற்குத்திசை வயிரவன் காக்கவும் வடக்குத்திசை குசனுக்கு முன்னவனுன் யானமுக்க கடவுளை அழகிய பணிமலையைக் காக்கும்படியாகவும் வைத்தருளினான் சவாமி.—எ-று. (ச)

மெய்யனக்கிளியில்வந்த வமைதியினிலுடன்வந்த வீரன்நன்னை யய்யனையம்மலையடியி னனிமலையிற்காக்கவென வமைத்திவைத்தான் றுய்யபுனற்சாபமணிச் சனையுனதங்கதின்விரும்பித் தோயந்தார்பாவம் வெய்யகன்றபஞ்சினிறும் நினைத்தசெயவவற்றூதவி விளங்கிற்றாமல்.

(இ-ள்.) சிவன்பணிமலைக்குவந்தபோ துடன் வந்தவீரோசனையும் அய்யனையுஞ் செங்கோட்டு அழமலை அனிமலையில் காக்கும்படி யனுக்கிரகஞ் செய்து அழைத்து வைத்தார் சவாமி வீரோசனையலிலொரு சாபதீர்த்தமிருக்கிறது அதிலுழ்கினவர்களுடைய பாவங்களெல்லாம் நெருப்பிலிமும் பஞ்சுபோல் நிவரணமாகும் இஷ்டகாரியார்த்தங்க ளூதவிவிளங்கி யிருக்கின்றது.—எ-று. (ஈ)

நாககிரியினிற் பிரமதீர்த்தத்திந்த நானிலத்தில் நாவலஞ்சுமர்த்தம் தியபாவு
மேகியுறைந்தவராவதோய்பாவமகற் றுதற்காடுமெனுமத்தீர்த்த [தூலின்
மோகைபெறச்சிரந்தெளித்தார்க் குதவுமபன்புரம்புகழ்ந்தார்க் குபைய
பாகுபெறுகலைபலிக்குமாடினர்க்கும் பிரமபதம் பயக்குமாதோ.

(இ-ள்.) அவகிரியின் பிரமதீர்த்தத்தி லிந்த நாவலந் தீவிலிருக்கின்ற தீர்த்
தக்களெல்லாந் தம்மிடத்தில் யாதெந்ருவர் மூழ்கினபாவங்களைத் தீர்க்கும்படி நீரா
டும் [தீர்த்தம் அன்போடு சிரத்திற் றெளித்தகொண்டவர்களுக்குப் பிரமபத
முண்டாம், புகழ்ந்து நமஸ்கரித்தவர்களுக்கு உபயதூற பகுதிபெற்ற கலைகளெல்லாம்
பலிக்குமீ, நாளும் முழுகினவர்களுக்குப் பிரமபதவகொடுக்கும்.—எ-று. (சு)

வேறு.

ஆயன்றடமூழ்கிலாயுட் டருமகவுடைத்தாய்ப்பின் ன
ரபனுலகிருப்ப ரந்தவரும்பதத்தவர்களிந்த
வியனதிமூழ்கினாக வெற்பினைத்தொழுதுநாளும்
புயனுறத்துதித்துத்தங்கள் பதத்தினிற் புகுவொன்றும்.

(இ-ள்.) பிரமதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து பக்கியுடனே ஆயுள்வேண்
டுமென்று மூழ்கினால் ஆயுள்வாத்திக்கும், நல்ல புத்திரர்களைப்பெற்று வாழ்ந்திருந்
து பின்பு பிரமலோகத்தில் வீற்றிருப்பார்கள், அரியபதத்தி லிருக்கின்றவர்களும்,
அந்தத் தீர்த்தத்தில்மூழ்கித் திருநாககிரியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து தொழுதுவணங்
கி யெநராளு மதிகபலன்னைப்பெற்றுத் துதிசெய்து தங்கள் தங்கள் பதவிகளிற் புகு
ந்து சேர்வார்கள்.—எ-று. (எ)

அப்புனலாடித்தேவ ரர்த்தநாரீசன்பாத்
மொப்புறவணங்கியந்த வுரகவெற்பிருப்பபொன்றும்
பைப்புனலாடித்தானம் பண்ணினார் பிரமலோகந்
தப்பிடாதென்றும்பிண்ட தானமுய்த்தியாருமென்றும்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி நேமத்துடனே தேவதே
வனுன அர்த்தநாரீஸ்வரனுடைய ஒப்பற்ற பாதாம்புயங்களைப் பணிந்தேத்தி நாக
கிரியிலே வாசஞ்செய்து பிரியாமலிருப்பார்கள், மனிதர்களும் மனோபக்கியுடலே
பிரமதீர்த்தமாடி ஸ்நானம்பண்ணினார்களாகில் அவரவராலியன்ற தருமதானங்க
ள்செய்து பிண்டப்பிரசாதந் கொடுப்பவர்களுக்கெல்லாந் தப்பாதபடி பிரமலோக
பதங்கிடைக்கும்.—எ-று. (அ)

தற்பணம்பண்ணிலந்தத் தடமவன்கிளைகிட்கெல்லாந்
சொற்கமுற்றுதவுமென்றும் திலம்பலஞ்சுரக்குமென்றும்
நற்பசுதானம்பண்ணி நான்முகனுருவங்கொண்டு
பொற்கமலத்தன் பாங்கே புரத்தினிதிருப்பபொன்றும்.

(இ-ள்.) பிரமதீர்த்தக்களாயிற் பிண்டப்பிரதானமிட்டுத் தர்ப்பணம்பண்ணி
னால் அவர்கள் கிளைகளெல்லாந் சொர்க்கலோகமுழுதும் பெற்றுவாழ்வார்கள். தில
மத்தனை பலன்கள்பலிக்கும் சுரப்பையுடைய பாற்பசுக்கள் தானஞ்செய்தபேர்கள்
அந்தப் பிரமாணைப்போற் சதுர்முகமாகப் பிரமசொருபம்பெற்றுப் பிரமபுரத்திலே
பிரமதேவன் பக்கத்தி லினிதாக வீற்றிருப்பார்கள்.—எ-று. (ஆ)

தேவனாங்கவென்று சிந்தித்துமூழ்கிலந்த
மூவுருவளிப்பதென்று முனிவர்க்குச்சூதவேத

ராவலின்பகர்த்தாரீதி லன்புளார்படிப்பார்கேட்பார்
நாவமாவாணிவாழ நற்கதியடைவிற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) நான் நேவஞக வேணுமென்றுகினைத்து மூழ்கிறார்களாகில் அழகிய மூமூர்த்தி சொருபங்கொடுக்குமென்று முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் அன்புடனே சொன்னார். இங்ஙன மீதி லன்புடையவாகன் படிப்பவர்கள் கேட்பவர்கள் நாவுகனிற் பிரியாமல் வாணிகாதேவி வாழவுற்றிருப்பன அன்புடன் நல்லகதிகளு மடைவுடனே சேர்வார்கள்.—எ-று. (க0)

அரிவையோர் பங்கன்கோவி லருகுமவடபால்வையும்
பிரமதீர்த்தத்தின்மூழ்கிப் பிறங்கிருகாலேகாயத்
திரிபுனாத்தொழிநதபினனர் சேவகன்சம்புமங்கை
பரணைவந்திப்போர்க்கெய்தும் பலனெமக்குரைக்கப்போகா.

(இ-ள்.) உமையொருபாக றொழுந்தளளிபின்ற கிருககோவிலுக்குச் சமீபமுள்ள வடவண்ணடையில வைகியிருக்கும் பிரமதீர்த்தத்தை அந்நிசநதி இருபொழுதும்புல் ழல் நியதிமுடித்து காயத்தரி ஜெபஞ்செய்து பின்பு சேவகனுனை குமாரரார்ப்ப சுவாமியையும் அம்மனையுந் தரிசனைசெய்து வந்தித்த புண்ணியவான்களுக்கு உ டாகிவரும் பலன்களை நம்மாற் சொல்லப்போகாதென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்

ஆதிவர்ணத்தரல்லான் மூவருமாதிரிபார்க்கே
யீதுசெய்தயனூர்தீர்த்தத் திப்பரிசியற்றிவித்தாற்
புதனங்கன்னிசொன்னம் புண்ணியகோதானத்தின்
மீதுறும்புலன் கள்சேர்வார் வெந்துயரொழிந்துவாழ்வார்.

(இ-ள்.) ஆகிவருணத்தரல்லாமல் மற்ற மூன்றுவருணத்தாரும் வந்து நாகி சரகுக்கு சோடச வுபசாரமாகப் பூசனைசெய்து வணங்கிவாழ்த்தி அந்தப் பிரமதீர்த் தத்தில் முன்சொன்னவண்ணத் தானதருமமுதலாகிய விதிகளைச் செய்வித்தார்களே யானுற் பூமிதானம், கன்னிகாதானம், சொர்ன்னதானம், புண்ணிய கோதான பல ன்களினு மேலானபலன்களைப்பெற்றுப் பிறவீத்துயர்தீர்த்து வசழ்வார்கள்.—எ-று. (1)

அயனருடர்த்தமூழகி யணிகவெண்ணேசுவெண்ணீ
றியலுறப்படிக்கங்கைக்கொண் டெண்கணன் நேவிதன்னைச்
செயலுறத்தியானித்தந்தச் செபத்துடன் றுதிப்பார்க்கெல்லாம்
புயலனக்கவிதையாவும் புத்திமுத்திகுடப்பாதாவ.

(இ-ள்.) பிரமாவுணடாக்கிய பிரமதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து மூழ்கிக் குளித்து வெண்ணிலுடுத்து வெண்ணீ ரதரித்துப் படிக்கமாலை கைக்கொண்டு என் கண்ணன் நேவியான சரஸ்வதியம்மனைத் தியானஞ்செய்து ஜெபதபங்களுடனே றுதிப்பார்க்கெல்லாம் பொழிவதுபோலும் கவிதைகள் யாவும்பாட அருளுண்டா கும் பத்திமுத்திகளுந் தப்பாது.—எ-று. (கங)

பிரமதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், உருக்கு, திருவிருத்தம், எாருசு.

தூர்க்கை தீர்த்தச்சருக்கம்.

சொர்க்கமீயுஞ்சருதியின் றீர்த்தமீ, தொக்கமூழ்கியுறுபயன் பெற்றபின்
நூர்க்கைதீர்த்தந் துணைத்துதன் றென்புல; வர்க்கதர்ப்பணம்பண்ணுதல்வண்
மைபால்.

(இ-ள்.) சொர்க்கபதத் தரப்பட்ட சருதி பிரமதீர்த்தத்தில் மனோகரமாக மூ
ழ்கியுற்ற பலன் பெற்றபின்பு தூர்க்கைதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தருகளுடைய
தென்புல வர்க்கமான பிதாக்களைவருஞ் சந்தோஷிக்கும்படியாக அதில் தர்ப்பண
ஞ்செய்வது சியதிமுறைமையாம்.—எ-று. (க)

சூழிரீரீர் சருதிகள்சொல்லினுஞ், சாலநெய்யொடும் பாலொடுதர்ப்பணங்,
கேவ்லியேபலதானங்களீயினு, மேலும்வர்க்கத்தில் யாருங்கதிக்குளார்.

(இ-ள்.) இரிசுல பாணிச்சியாகிப தூர்க்காதேவி தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நியதிமுடி
த்து வேதச்சருதிகளோதினாறு மிகவும் செய்பாலுடன் தர்ப்பணங்கள் கொலிச்செ
ய்து பலதானங்கொடுத்தாறு யிபல்பாகிய வவர்கள வர்க்கத்தாக ளைவருஞ் சிவ
கதிகேசர்வார்கள்.—எ-று. (உ)

கனகபூஷணத்தோடொருகன்னியை, யனகதாருகைதீர்த்தத் தளிந்தவர்
பனகவெற்பினர்பாங்கிற்பாங்கொன், றுனகவாதரகூதா ன்றேதினார்.

(இ-ள்.) சொன்னபாணத்துடனே யொருகன்னிகையை அழகிய தூர்க்கை
தீர்த்தத்திற் றுணங்கொடுத்தவர்கள் நாககிரியீசுரன் பக்கத்திற் பாங்காவார்களே
ன்று மனோபத்தியுடனே முற்காலத்திற் சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (ங)

மகரவாதபன்கன்னியின்மாதமற், நிகருணாப்புண் ணியதிவசந்தனில்
நிகரிலன்னமநீர்க்ககாரல்கினார், பகருகின்றனகோடிபலன்களே.

(இ-ள்.) மகரசங்கிராந்தினத்திலுங் கன்னிமாதத்தினங்களிலு மிகலோகத்
தார் சொல்லப்பட்ட புண்ணிய திவசங்களிலு மொப்பிலலாத அன்னதான மயேசுரர்
களுக்கு அந்தத்தூர்க்கைதீர்த்தக்களையிற் கொடுத்தவர்கள் பெறும்பலன் கோடி
லன்னதாக வந்ததிக்குமென்றுசொல்லுஞ் சருதிகள்.—எ-று. (ச)

கிரணகாலங் கிராச்சுணையிலே,சரணெனச்சென்று நாமற் தமமூழ்குவார்
முரணுறும்பவர் தீர்த்துறம்முக்கண, னாரணலோகத் தடைவன் திண்ணமே.

(இ-ள்.) கிரணபுண்ணியகாலங்களிற் கெழுமிய தூர்க்கை தீர்த்தச்சுணையிலே
சரணஞ்சரணமென்று மடிந்துமூழ்கிக் குளித்தவர்கள் முரட்சியான பாவங்களிற்
து இரிநேத்திரான சிவனுடைய சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள் நிச்சயமாக.—எ-று.

அகிலதீர்த்தத்தி லாமும்பலனெலாம்,புகலுங்காண்கினும் போற்றுங்கதியுறு
மிக்கலற்றுங் குரோசமைந்திருளாஞ்சகலசீவனுஞ் சங்கரனென்னுமால்.

(இ-ள்.) இந்த பூமண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களியாவும் மூழ்கினபேர்களுக்
குண்டான பலன்களெல்லாம் அந்தத்தூர்க்கை தீர்த்தத்தைக் கண் குளிரக்கண்டா
லும் ராவிற் றுகித்தாலும், போற்றிவணங்கினாலும், அவர்கள் முன்செய்தபாவங்கள்
விமோசனமாய்ப் பாகதிகேசர்வார்கள். பஞ்சக்குரோத தலத்துக்குள்ளாகிய சகல
சீவனுஞ் சிவசொருபமென்று சொல்லும் வேதாகமங்கள்.—எ-று. (சு)

நெய்யும்பாலும் தயிரினுசிறைதில, கையிற்ப்பணங்காட்டிற் பலர்பலன்
செய்யுமென் னுமளவையைச் செப்பநாம், வையகத்தி லியார்க்கும்வகைவரா.

(இ-ள்.) நெய்யும், பாலும், தயிரும், யென்றும் தக்கன் தங்கள் கைகளில் தீய்ப்பணங்கள் செய்யுமவர்களுக குண்டாகிவரும் பலன்களை இவ்வளவென்று அளவிட்டுச் சொல்ல நமமாது பிந்த வையகத்தில் யாவராலுஞ்சொல்லக்கூடாது.—எ-று. (எ)

ஏறுமாவும்ருளம்புங் கன்றும்வ், வாறுதீர்த்தத் தளித்தவர்க்கம்பலன்
கொறிவிதநனை யென்றேகுறிக்கொள, மாறிஸாப்பிதிர் வாழ்வதுசொர்க்கமே.

(இ-ள்.) இடபக்காளையும், பசுவும் கன்றுகளும், எருமைகளும் தானங்கொடுத் தவாகளுக குண்டாகும்பலன்கள் இவ்வளவென்று குறித்துச் சொல்லக்கூடாது. மாறுபாட்டிலாம லவர்கள் பிதிர்க்களனைவருஞ் சொர்க்கபத்திற் சேர்வார்கள்.—எ-று.

காளிவண்களை யாடியகாளைய, ராளிரும்பரி யாகப்பலனுடன்
கோளிகோதம தீர்த்தமுங்கங்கையும், நாளுமாடிய நன்பலனுமொல்.

(இ-ள்.) அழகிய காளிதீர்த்தத்திலும் தூர்க்கைதீர்த்தத்திலும் தானம்பண்ணின காளிப்பருவத்துப் புருஷர்கள் அனைவரும் அளவமேதயாகஞ்செய்த பலன்களுண்டாய் மற்றும் யமுனதீர்த்தமும் கௌதமதீர்த்தமும் கங்காதீர்த்தமும் நாளுநாளு மாடினவர்கள் பலன்களுமுண்டாகி சிவகதியெல்லே நாடிவாழ்வார்கள்.—எ-று. (சு)

பிண்டதானம் பிதிர்க்கிடுதானமாய்க், கொண்டுதூர்க்கைச் சனையிற்பொ
டுத்தவர், அண்டர்நான்முக னச்சுதனைம்முகன், மண்மிலோக மறித்தனகி டி
மொல.

(இ-ள்.) அந்தத் தூர்க்கைதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து தீர்த்தமாடி சனையிற் கைகளில் தக்கன் தங்கள் பிதாககளைக் குறித்து பிண்டப்பிரதானமுதலாகிய தானங்களுக கொடுத்தவர்கள் தேவர்பதம், பிரமபதம், விஷ்ணுபதஞ், சிவபதமுதலாகிய தங்களில் மனோபீஷ்டமான பதங்கள் கிடைத்தவாழ்வார்கள்.—எ-று. (க)

கன்னிமாறொழு பேர்கன்னிவண்களை, தன்னிலாடிவித் துன்னுடைதான்
கொடுத், தன்னநல்கி யவொழுசத்தியொன், தின்னியற்பெறு வார்பலனெ
ண்ணிண்ப.

(இ-ள்.) அந்தத் தூர்க்கைதீர்த்தத்தில் ஏழுபேர் கன்னிப்பெண்களை ஸ்நானஞ் செய்வித்து உசிதமான துதிலாடைகொடுத்து யிஷ்டமாக அன்னம்படைத்து அவர்களை யேழுசத்திமார்க்கொன்றெண்ணித் துதிசெய்தபேர்கள் இயல்பாகப் பெற்றுக்கொள்ளும்பலன்கள் அளவில்லை.—எ-று. (கக)

மாதலங்களின் மாற்றப்படாதவைம், பா தகங்கள் பயிரவிதீர்த்தமுட்
காதலிற்கொண்டு கண்ணுதலைந்தெழுத், தோதவொக்கு முதயத்திங்களை.

(இ-ள்.) மகா ஸ்தலங்களில் வாசஞ்செய்த தீராத பஞ்சமா பாதகங்கள் யாவர் திருநாகிரி ஸ்தலத்தில்வந்து தூர்க்கைதீர்த்தத்தில் அன்புடனேமூழ்கி யுட்கொண்டு சிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரங்களை யோதிசெயித்தில் அந்தபாவங்களெல்லாஞ் சூரி யோதயங்கண்ட பனிரீங்குவதுபோல் நிவாரணமாகிப் புனிதராய்வாழ்வார்கள். (.)

நீலமேனிபு நேயியுங்கட்குமுஞ், குலமுங்கண்டமுங்கரத்தோ லுஞ்செங்,
கோலதுசுங்கண் மூன்றுங்கொண்டானையுட், சாலவச்சுனை தோயிற்சயங்க
ளாம்.

(இ-ள்.) நீலநிறமான திருமேனியுஞ், சங்கமுஞ், சக்கரமுங், கட்காயுதந் திரிசூல

முந், தண்டயுதமுங் கைகளிற் பிடித்தவளாகவும், அழகியசெம்பட் டெடையுந் திருநேத் திரமுழ்டையவளாகவும் மனதிற்பாவித்துத் தூர்க்காதேவியை ரூபத்தியாளருசெய்து மிருத்தவன்புடனே யந்தத் தீர்த்தமாடிய பேர்களுக்குத்தொடுத்த காரியங்ளெஸ் லாஞ் செயமாகும்.—எ-று. (௧௧)

தூர்க்கைதீர்த்தத் துனியதைத்தோய்ந்தவர், பொற்கதிர்பதம் போற்றிப் புகழ்ந்தவே, லற்ருமுன் றெழு தன்னைதன்மந்திரம், கற்கவோடுங் கனவினைத் துன்பமே.

(இ-ள்.) தூர்க்கை தீர்த்தத்தி லன்புடனே மூழ்கிச் சூரிய நமஸ்காரஞ் செய்து போற்றிப் புகழ்ந்து வேலவர் திருமுன் சென்று கைதொழுது வணங்கிப் பராசத்தி மனோரங்கிற்று செபித்தவர்கள் ஜன்மவினைத் துன்பங்களெல்லாம் நிவாரணமாகிப் புவிதராவார்கள்.—எ-று. (௧௨)

மயிடனைப்பொரு மாதவமூர்த்தரீர், மயிடனைப்பொரு பரனன்புனைவக் குமம், மயிடனைப்பொரு வற்றவன்றன்னையம், மயிடனைப்பொரு வங்கம் வழங்குமால்.

(இ-ள்.) மயிடாரூணைச் சங்கரித்த மாதாவாகிய தூர்க்கை தீர்த்தத்தில் சிவத்தி யானஞ்செய்த ஆபுடனே மூழ்கி உமையொருபாசனைத் தரிசித்து வணக்கினவர் கள் ய்மனுக் கியமனுக் கியமனுக் கியமனுக்கையுடைத்தாய் ஸௌகந்திய திவ்வியதேகம் பெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௧௩)

கண்டபோதிற் கனவினை நூங்கைந், கொண்டபோதினிற் கொற்றவைகொ ற்றமா, முண்டபோதி லுயர்கலேளுனமேற், கொண்டமூழ்கக் கொடுப்பன முத்தியே.

(இ-ள்.) அந்தத் தூர்க்கை தீர்த்தத்தைக் கண்ணாற் கண்டபோது தீராதபாவங் களுந்தீரும், தீர்த்தத்தைக் கைக்கொண்டபோது தூர்க்கையினுடைய வலுமையுஞ் சவுரியமுமுண்டாகும், உட்கொண்டபோது உயர்ந்த கலைக்கியான சித்திகளெல்லாம் பலிதமாகும், சிசுசின்மேல புரோட்சித்துக்கொடை மூழ்கினால் முத்திமோகஷம் கொழிகும்.—எ-று. (௧௪)

முனிவர்பாத ரொழுவருமுக்கணுள், பணிகமூர்த்தம் படிந்தவனைப்பணிந் துனியுறும்பிறப் போடப்பணிமலை, கனியையென்றுங் கனிந்தடிபோன்று வார்.

(இ-ள்.) சத்தவிரூடிகள் பத்தினிக ளேழுபேருந் திரிலோசினையான தூர்க்கை யினுடைய குளிர்ந்தசுனையில் தீர்த்தமாடி அவனைப்பணிந்து போற்றிசெய்து துன்ப நீங்கும்படியாக பணிமலைக்கனியாகிய பரமேஸ்வரனை நாளுநாலும் பத்தியுடனே அடிவணக்கிப் போற்றிசெய்வார்கள்.—எ-று. (௧௫)

வேறு.

அருணைவெற்பினி லடர்மயிடாசுர னடவதைத்தரு மூர்த்ததுத் திருணைகப்பெறும் வாள்கழிஇயெம்பிரா னிவணை வினிதேகிப் பொருணமற்புடன் பூங்கொடிபாங்களைச் சுயம்புவைப்புகழ்ந் தேத்தி மருணவைத்துய ரர்ப்பணிமலையினில் விதித்தவம்மலர்த் தீர்த்தம்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் தூர்க்காதேவியானவள் அருணகிரி தலத்தில்வந்து தன் பெயரால் விளங்கிய சிவ தூர்க்கைதீர்த்தத்தில் மகிடாரூணைச் சங்கரித்த கூரியமு னைவாங்களைக்கழுவி அருணகிரி யீசுரனைத்துதித்து திருநாககிரி தலத்தில்வந்து

அர்த்தநாரீசுரரான சுயம்புமூர்த்தியைச் தரிசித்துவணங்கித் துதித்துத் தண்ணீர்ப்பற்றிய கன்மவினையாவும் தீர்த்துபுனிதமாகிவிளங்கி அங்ஙனம் தன்பெயரால் ஒருகிவ்விய தீர்த்தம் விதித்தருளினான்.—எ-று.

(கஅ)

தூர்க்கைதீர்த்தமுங் கங்கையும் யமுனையுஞ் சுரந்தகரவிரிரீரு மொக்குமென்றுமா தவர்தினந்தினம்படிந் துறுதவமொழியாரால் நக்கர்கந்தருற் பவித்தசெங்கோட்டிலிந் நலத்தினை யெவர்கேட்பா ரக்கணத்திலவ் வருவினையொழிந்துபி னரன்பதம் பெறுவாரோ.

(இ-ள்.) அப்படியினங்கிய தூர்க்கை தீர்த்தமுங் கங்காதீர்த்தமும் யமுனையு மும் பெருக்கமாகிய காவேரிரீருளு சரிசுமரணமாக வொக்குமென்று மகாசீவமு முரிவ ர்கள்வந்து நாடோறும் அந்தத்திராதத்திலமுழுகி யங்ஙனம் வருவாமல் அரியதாக்கு செய்பாரின்றார் பரமேசுரனும் கந்தசுவாமியு முதித்தெழும்புருளிய திருச்செங்கோட் டிலிந்தநலமாயிய மானியங்களை யாவொருவாகள் கராதருளிரக் கேட்பார்க்குளா கில் ஒருநொடிப்பொழுதி லரிய வினைகளைல்லாதீர்த்து புனிதராய்ப் பின்புகிவ னு டைய பாதங்களிற் சோரது வாழ்வார்கள்.—எ-று.

தூர்க்கை தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், உசு-க்கு திருவிருத்தம், எராளம்.

நாகதீர்த்தச் சருக்கம்.

நாகமாலேநமதுகாரணத்தினு னுனிலத்துளதென்றே
நாகநாதனுமாங்குளாதலால் நம்மரணெனச்சேட
னேகமாயிருவணாயுமாதிரித்தவ ரீன் நகந்தனையேத்தி
யோகைபெற்றொரு பொய்கைதன்பெயரினு லுதவினன்பலகூற.

(இ-ள்.) நாகமலையானது நமது காரணத்தினால் நாவலந்தீவி லுசிதமாகவிளங் கியிருக்குதென்று கலியுகாதியில் நாகராஜனும் அங்ஙனம்வந்து வசித்திருக்கிறான் ஆகையால் நமதிறைவென்று சிவனு முமையுங் கலந்திருக்கும் யேகருபமாகிய அர்த்தநாரீசுரனாயும் அவர்பெற்றருளிய கந்தசுவாமியையும் அன்புடனே பூசித்து மகி ம்ச்சியாயத் தன்பெயரால் விளங்க வொருகிவ்விய தீர்த்தம் விதித்தருளினான் அநே கபலன்களுமுண்டாக அன்றுமுதல் நாகதீர்த்தமென்று விளங்கிறது.—எ-று. (க)

ஏரகக்கிரிநாகதீர்த்தத்தினை யிருவிழித்தனிற் கண்டா
னிராயிரமாயிரம்பசுப்பதி னுயிரநகவேழம்
பாரிலீன் துளபலனுளவச்சுனை பயம்பரிசித்தார்க்குச்
சேரும்வானவர்சேரிடமாறிடச் சிந்தையர்களிகூர.

(இ-ள்.) திருவேரகமாகிய நாகக்கிரி நாகதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து தங்களிரண்டு கண்களின் கண்டார்களானால் அவர்களுக்கு ஆயிரமாயிரங்கன்னிகா தானமும் பதினாயிரங்கோதானமும் ஆயிரங்கஜதானமும் அங்ஙனங்கொடுத்த பல ன்களுண்டாகி வந்திக்கும். அந்தச் சுனைதீர்த்தம் பசித்தபேர்களுக்குத் தேனிலோக போசமான சொர்க்கபதங்கிடைக்கும் இருடிகள் மனது களிகூரும்படியாக.—எ-று.

தூர்க்கைதீர்த்தம்நாடியபின் னரச் சுடர்மணிப்படனாகப்
பொற்சுனைத்தடம் புகுவதுசெறியதிற் பூவையோர் புரத்தானே

புற்றுமூழ்கினன் பிண்டமிட்டொருபசு வுதவிலப் பசுவாலேப்
பற்றியங்கவன் பிதிர்நரகின் கறா யேறுவர் பதஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) தூக்கைதீர்த்தத்திற் றீர்த்தமாடின பின்பு சுடர்விரிக்குண் மணிபொ
ருந்திய படமுகிய நாகராசன செய்த சொன்னநிறமாந நாகதீர்த்தத்திற் சென்றுப
டிந்து அர்த்தநாரிகரணை நினைத்துத்தித்து ஸ்நானஞ்செய்து நியதிமுடித்து நன்ம
யாகப்பிண்டப்பிரதானமிட்டு அங்நனம் ஒருபசுதான் கொடுசுதாரர்களில் அர்த்தப்
பசுவாலேப்பற்றி ஆங்கவர்களுடைய பிதிர்ககள் நரகின் கறாயேறுபவர்கள் நல்லப
தங்களிற் சேருவார்கள்.—எ-று.

(ங)

அத்தடந்தனில் மூழ்கினார்குபமும் வாவிபுமலர்க்காவுந்
சுத்ததாகநன்னீரு மாலுயத்திருச் சுற்றுங் கோபுரம்பாவு
ரித்தனாலயமுங் கண்ணனாலைய நிலைகளும்புவிமிது
வைத்தபுண்ணியம் பெறுமெனச்சூதரம் மறையவர்க்குரைசெய்தார்.

(இ-ள்.) அந்த நாகதீர்த்தத்தில் இயாதாமொருவர்வந்து மூழ்கினால் தரும்கி
ண்டுகளும், வாவிகளும், புட்பகரவன்களும் தாகசாந்தமாகச் சுத்தமான தண்ணீர்ப்
பந்தல்களும் கோயில் திருமடிகளும் கோபுரங்களினத்துஞ் சிவாலயங்களும்,
விஷ்ணுவாலயங்களும், நிலைக்கும்படியாக இந்தப் பூமண்டலத்திற் செய்துவைத்தவர்க
ள் பெறும்புண்ணியம் பெறுவார்களென்று சூதமுனிவர் மறைமூனிவர்களுக்குச்
சொன்னார்.—எ-று.

(ச)

நாகவண்சுனைசூழ யீந்துடன்றரு நாகுகோங்கொடுபூங்காப்
புகமென்பனவைத்தவனுய்த்தவன் புண்ணியன்சிவலோகத்
தேருமப்புனல்மூழ்குவான் கங்கையி் தென்றுமூழ்குதல்வேண்டும்
பாகுபெற்றசொற்பரவுநன் கலைகளும் பலித்தரன் பதஞ்சேர்வார்.

(இ-ள்.) வள்ளியநாக தீர்த்தச் சுனையைச்சூழ வீந்து மரங்களுஞ் சந்தனத் தரு
க்களுந் தென்னைமரங்களும் கழுகுமரங்களும் பூங்காவனங்களும் வைத்துப் பயிர்செ
ய்துவளர்ச்சியாகப் பரிபாலனஞ் செய்த புண்ணியவர்கள் சிவலோகபதஞ் சேர்
வார்கள் அந்தத்தீர்த்தத்தில் வந்து மூழ்கும்போது இது கங்காநதியென்று மூழ்க
வேண்டும் நல்லபால்பொலுஞ் சுவைபுடைத்தாகிய வின்னிய சொற்களாற் பரவின்கலை
களினத்துஞ் சித்தித்துச் சிவன்பாதஞ் சோவார்களா.—எ-று.

(ரு)

ஆலகாலமுண்டென விடம்ருந்தினு மாடராக்கடித்தாலுங்
கோலமுற்றெழுஞ்ஷுடரோகம்பல கொள்ளினுஞ்சரபேத
மேலெழுந்துயர்வெந்துயர்படரினும் வேணிகங்கையைப்போற்றிச்
சூலபாணியைநினைத்ததிற்றேயவுந் துயர்ப்புந்துயர்போமால்.

(இ-ள்.) ஆலகாலவிஷத்துக்குச் சமானமான கொடியவிஷங்களைப் புசித்தா
லுங் கடியபாம்பு கடித்தாலும் அழகு குலைய குஷ்டரோகங்கள், பேதாபேதமாகிய
குளிர்சரங்கள்மேலிட்டித் துயர்கொண்டாலும், மேகரோகங்களுஞ் சிவன்சுடையி
லுறையும் கங்கையைநினைத்துப் போற்றிசெய்து சூலபாணியாகிய சிவனைநினைத்து
அந்த நாகதீர்த்தத்திற் குளித்தாலும், பருகிலுளும், முன்சொல்லிய துயர் நோய்களெல்
லரந் தீர்த்தபோம்.—எ-று.

(ரு)

அங்ககச்சுனையரா மலைவருநதி யாதிகேசவனு
சங்குசக்கரனனந்தபொற்சயனன்பாற் சமுத்திரமெனலாகு
மிங்கிதிற்பயனனந்தபல்பயன் களை யினிதருளியபாங்காற்
கங்கையிப்புனலென்பதேயன்றியாந் கருதுவதிலைமாதோ.

(இ-ள்.) அழகிப நாகதீர்த்தச்சுனை நாககிரியி லுதித்து விளங்கியது. சங்குசக் கார்த்திர்த்த கைகளுடைய ஆதிசேசவனு ன விஷ்ணுமூர்த்தி அனந்தசயனன் செய யாரின்ற திருப்பாற்கடவென்றுஞ் சொல்லப்படும். அகவனம் அதிலுளகிய அனந் தங்கோடி. திவ்வியபலன்களை யாவருக்கு மினிமையாகக் கொடுத்தருளும் பகுதியி னாலே அத்தீர்த்தத்தைத் தெய்வகங்காகதி தீர்த்தம்தவென்று சொல்வதேயன்றி மற்றொன்றும் நாவகருதிச் சொல்வதில்லையென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

நாகதீர்த்தமென்றொருபெயரதுவிட நாகநாதனைப்போற்றுகுஞ்
சேகருக்கணபண்டுவியாயிரச் சேடதீர்த்தமுமாகும்
பாகருதவனபலன்பலகோடியாய் பாத்திரபதிவிட்டால்
மாகதீர்த்தமச்சுனைப்புனலாடியும் மாநிலத்தையாள்வார்.

(இ-ள்.) அப்படி மகிமையான தீர்த்தத்துக்கு நாகதீர்த்தமென்றொருபெயர் அதுவல்லாமலும் நாகநாதனுடைய பரமேசுரனைப்புகுசெய்து போற்றியவிடமருத கணபண்டுவிகளை யுடைசதா யுழகிய ஆயிரமுடிகளையுடைய ஆதிசேஷனென்னும் பெயரால் அங்ஙனம் சேஷதோசதமென்று மொருபெயருண்டாகி விளங்கும் பகுதி யுடைத்தா யளவில்லாத அதன்பலன் னு ஒன்று பலகோடியாய் வந்ததிகும். அர சர்க்கு, கிராமம், பூமிதானங்களும், வேசுடர்களுக்கொடுத்து மாமடித்தீர்த்த நிகரான அந்தச்சுனையிற் தீர்த்தமாடினார்களாகில இந்த மாநிலமுழுதும் ஒரு குடைக்குள் ளடக்கி யாள்வார்கள்.—எ-று.

(௭௭)

சேடதீர்த்தநீர்முதலுக்கத்தாடினார் தேகம்பொன்னிறமாகு
நாடிநின்றிரண்டாமுகத்தாடுவார் நடுக்குறுகிழநதிரும்
பாடல்வேண்டிமுன்னுமுக்கத்தாடுவார் படிந்தமுகையைமாற்றும்
நீடுநாலுக்கத்தோர்தியாடுவார் நிலைத்தனநிலையாக்கும்.

(இ-ள்.) அந்தச் சேடதீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து முதல்யுகத்தில் பூழ் கினார்சுளாகில் அவர்கள் தேகம் பொன்னிறமாகவிளங்கும், இஷ்டமாக நாடிநின்ற இரண்டாவது யுகத்தில் ஸ்நானஞ் செய்கார்களாகில் நடுக்குமுடைய வார்த்திகந்திரும், இளமையுடையவர்கள் பேசும்படியாகவேண்டி. மூன்றாவதுயுகத்தில் குளித்தார்களாகில வாய்பேசாத ஊமையென்பது தீர்ந்து வசனிப்பார்கள். நெடிதாங்கிய நாலாவதுயுகத்தில் ஒருமாதமுழுதுமுழுகினால் அவர்கள் நினைத்தசாரியை கைக்கூடி வாழ வார்கள்.—எ-று.

(௭௮)

விண்ணின்பதம் வேணுமென்றாடிவல் விண்ணின்பதங்கூட்டுந்
துண்டவெண்ணிறை சூடிதாழ்வேண்டிலச் சோதிபொற்பதம்பூட்டு
மண்டார்நாயகன் பதம்புனலருந்திலோ ரஞ்சிதளித்தார்க்குக்
கொண்டல்வன்களைதரும்பலன் பலபலகூறுதற்கரிதாமால்.

(இ-ள்.) பிண்ணியுமந்தத் தீர்த்தத்தில் யாதாமொருவர்வந்து விஷ்ணுபதம் பெறவேண்டுமென்று தீர்த்தமாடினால் விஷ்ணுபதம் பெறவார்கள். துண்டமாகிய வெண்குளிப்பிறைசூடிய சடையையுடைய சிவபதம் பெறவேண்டுமென்று முழுகினவர்கள் சோதிப்பிரகாசமாகிய சிவபதஞ்சோவார்கள்; அந்தத் தீர்த்த சலத்தை யுட்கொண்டு சில தருமங்கள் கொடுத்தால் அவர்கள் தேவேந்திரபதம்பெறவார்கள். ஆகையால் மேகமொய்த்த திருநாககிரித்தலத்தில் நாகதீர்த்தத்தரும் அனேகபலன்களை யளவிட்டுச்சொல்லுதற் கரிதென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

(௭௯)

நாகதீர்த்தச்சுருக்கம் முற்றும்.

தூக்கச்சுருக்கம் - ௨௪-க்கு, திருவிருத்தம் - ௭௮௮௨.

சிவ தீர்த்தச் சருக்கம்.

ஈதுநீர்க்கம்மிறையவன்றிருப்பெய ரிடுந்திருச்சிவதீர்த்த
மோதுவன்றவத்தன்மனென் றொருமுனிக் குதவியததுகெண்மோ
பூதலந்தனிற்றீர்த்தமெல்லாமவண் புகுதவும்பெறுமூத்தோ
ராதிதேவர்வந்தாடவுநாடவு மமைத்தநாரியைபாகன.

(இ-ள்.) நாகதீர்த்தத்தின் மகிமை யிப்படிநீர்க் கம்மி னவனாகிய சிவன் திருப் பெயரிட்டு விளங்கியுமகிய சிவதீர்த்தமகிமையைச் சொல்லுகிறோம் அரியதவமுடைய தருமமுனிவனென் றொரு முனிவரானது உதவியசெய்தருளியது அதின்பெருமையை முனிவர்களே கேனமின்கள் இந்தப்பூமண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாமந்தச் சிவதீர்த்தத்தில்வருது புருந்து மூழ்கப்பெறும் மூத்தயினர் முதலாகிய தேவர்கள்வந்து தீர்த்தமாடும்படி யமைத்துவைத்தார் அத்தாரீசரசுவாமி.—எ-று.

தன்மமோர்முனியாய்க்ககையிருந்துமெய்த் தவம்புரிந்தாரன்புசை
நன்மகம்பலுசெய்தாரன்வரந்தா நயந்ததைம்முகன்றாட்கீட்
யுபான்மயத்துடனிருப்பதினன்முமெனும் புராண நூலெனக்கூறச்
சொன்மறைச்சவுனகர்முதற்றுறவினர் சொற்றுக்வெனநகேட்பார்.

(இ-ள்.) தருமமே யொரு தவமுனிவரு யவதரித்துச் சிவதீர்த்தக்களையிலிருந்து மெய்யாகிய தவசுரு சிவபூசையுஞ் செய்து நன்மைகடெதுவாகிய பலவகையாகங்களுஞ் செய்தார். அங்ஙனஞ் சிவன்வரப்பிரசாதம் தப்பொரு மனோகரத்துடனே நயப்பற்றி ஐந்துமுகமுடைய சிவனாகிகீழ் பொலம்பத்துடனே நானுமிருப்பபொன்று புராணதூல்கள் சொல்லுதெனச் சூதமுனிவா சொல்ல, சொல்லுதற்கரியவேகியரான சவுனகராகிமுனிவர்கள் சொல்லுமபயா சூமுனிவரே பென்று கேட்கிறார்கள்.—எ-று. (உ)

சிவபுனற்றடந்தீர்த்தமீதாடிய தெய்வ தன்மிகன்சோதி
நவபதத்துணையர்ச்சனைபண்ணியே நானுநன் நவங்கூறப்
புனமீதினிலயாதுவேண்டினைமுனி புகலெனசினபாதம்
கவலையற்றியான் காண்பதே பேறெனக் கனிந்துபின்னருஞ்சொல்வான்.

(இ-ள்.) பெருமையுடைய சிவநீர்த்தத்தில் தெய்வவடிவான தன்மமுனிவன் தீர்த்தமாடி நியமத்துடனே புதுமைபொருநகிய சோகியாடிய சிவனிரண்டு பாதமலர்களைப் பூஜைசெய்த் தர்ச்சித்து நானுநானும் நன்மையாக நலவதானுசெய் கிருந்தாரப்போது சிவனெழுந்தருளி வந்து காட்சிகொடுத்து வாராய் தன்மமுனிவனே! யுனக் கிர்த்தபுன சககரத்தில் யாதுவேண்டித் தவ செய்தாய் அந்நொலவாயா வென்றுவினவ முனிவன் சொல்லுகிறான் சுவாமி மனக்கவல் யில்லாமல் நான் உம்முடைய பாதாரவிந்தத் தரிசனங் காண்பதுவே நலவபே றெனக்கன்று சொல்ல மனக்கனிந்து பின்னையுஞ் சொல்லுகிறான் அந்தமுனிஸ்வரன்.—எ-று. (ங)

விமலனின்னையெவரின்புறந்தாங்கவும் வெரின புறந்தனிறுயகி
லமலவல்லிசேடேச்சனைப்போலவு ம்ருன்கெனவருங்குந்தா
ரொழலமாற்றியவிச்சிவதீர்த்தமிய் விகத்திலென் பெயராகக்
கமலநாயகவுளைப்பரவினரெனைக் கைதொழுகவும்வேண்டும்.

(இ-ள்.) விமலமூர்த்தியே உம்மை என்முதுநன் புராதிர கமலநிருக்கவும் அப்படிபென்முதுகின் புறத்திற நாயேசுமப்பதற்கு காமலனுன் மகாலுமையுடைய
26

ஆகிசேஷனைப்போ வெணக்கு அதிகபலன் கொடுத்தருமென்றவேண்டி அப்படியே கிருபைகூர்ந்தருளினார் எனதுமலமகற்றிய விந்தச்சுவதீர்த்தம் இசைலோகத்தி லென்பெயராக விளங்கும்படி யுமைபொருபாகரோ கிருபைசெய்தருளும் உம்மைத்தொழுதவர்கள் யெண்ணையுக் கை தொழுவதாகவுக் கிருபைசெய்தருள வேண்டமென்று சொன்னான் அந்தமுனிஸ்வரன்.—எ-று. (௪)

என்றிரந்தவர்க்கிவ்வாறங்கொடுத்தவ னென்றும்வேள்விடையாகக் கொன்றைமுடியுந்தருளினனாகையாற் குளிர்ச்சுகளைசிவதீர்த்த மன்றுதொட்டதுதன்மதீர்த்தப்பெய ராயினவதிற்றேயிந்து மன்றலர்த்தநாரீசனைப்பணிநதவர் வடிவமீசனைப்போல்வார்.

(இ-ள்.) என்பிபபடி யரகத் தன்மமுனிவனுனைவன் இரந்து கேட்டபடியே இவ்வாறாகக் கொடுத்த அகனெனனைகரும் வெள்ளைவிடையாக வடிவுகொண்டி தும்மைத்தாற்குவதாகக் கொண்டைமாலையுமுடிய பரமேஸ்வரன கிருபைசெய்தருளினார். ஆகையாற் குளிர்ச்சியுடைய சிவதீர்த்தச்சுகளை யனறுதொடங்கி தன்மதீர்த்தமென்னும் பெயருண்டபடிசுது அசல யாதொருவாபநது நனறு யமுடி மனம்பொருநகிய அர்த்தநாரீசராதை தேர்த்திரஞ்செயது பணிநதார்களாகில அவர்கள் யீசரனைப்போல வடிவமெயதுவார்கள்.—எ-று. (௫)

தன்மனம்வாடியிற்புனல்முழங்கினார் தன்மமொன்றொருகொடி நன்மைபெற்றிறிமதுவொருமலையென நவிடுவார்நனிதோய்ந்தோர் துன்மனத்தினிற்சோராயுவேறொரு துணிவினின்புருத்தாலு மன்னுதன்சிவதீர்த்தமுன் வெளிப்படிவ வைகுவன்சிவலோகம்.

(இ-ள்.) தன்மதீர்த்தமென்னும் பெயராய்விளங்கிய அந்தச்சுகைப் புனலின் முழங்கினவர்கள் செய்த தன்மங்கள் ஒன் றொரு கோடிதன்மமாக நன்மைபெற்று விளங்கிய தொருமலையென்று சொல்லுவார்கள் மிசைந் தோய்தவர்கள் துறப்புத்தியா னமனத்தோடுஞ் சோரானகி வேறொரு துணிவுகொண்டு புருத்தாலு மன்னுதற் கரிய குளிர்ந்த சிவதீர்த்தம் அவர்கள் கணமுன் வெளிப்படக் கண்டார்களாகில் சிவசரலோகபதவியைப்பெற் றகவனம் வைகிவாழுவார்கள்.—எ-று. (௬)

இறையவன்றருமிச்சுகைக்கொருபெய ரிடபதீர்த்தமுமாகும் மறையவன்சதுர்மறைவளர்ந்திடத்தினம் வந்துமுழங்கிடவேண்டு முறைபயம்பொழிசுரபிபொன் றக்கரை யுதவினாலொருகோடி நிறைசெழுங்கடிக் கைகளிலுலய நிறைத்தனபவன்போலும்.

(இ-ள்.) இறையவன் றந்தருளிய அந்தச் சுவதீர்த்தத் துகைக்குப் பின்னையுமொருபெயர் இடபதீர்த்தமென்றது சொல்லலாகும் மறையவனுனை பிரமதேவன் நாலு வேதமும் வாத்திக்கும்படியாகத் தினமவந்து அந்தச்சுகையின் மூழ்குவன் பாலமிகவும பொழியும் பசுவொன்று அந்தச்சுகைக்களையிற் றானகொடுத்தால் நிறைந்த செழுமையுடைய ஒருகோடிக்பிலைபசுக்கள் சிவாலயங்களில் நிறைத்துவைத்த ப லன்களாக வாத்திசுகும்.—எ-று. (௭)

அந்தவந்தவண்புனற்சுகைமுழங்கியா னருளுமைந்தபிஷேக்குந் சந்தனங்கற்கற்புரங்களோடாராமலை சம்புவாமுமைபாகத் தெந்தையுந்திறன்முருகருமினியகே சவருமின்புறவாட்டில் முந்தவங்கவர்பெறும்பலனுலக மூன்றினுமொழிந்தடங்காதால்.

(இ-ள்.) அழகிய வந்த வளமைபொருநகிய புனல்நிறைந்த தீர்த்தச் சுகையில்

யாதாமோருவர்வந்து மூழ்கி மனமகிழ்ச்சியாகப் பசுக்கள் கொடுக்கின்ற பால்முதல் ஐந்துவகையுஞ் சிவன்றிருமேனிகுளிர் அபிஷேகஞ் செய்து காப்பூரம்விரவிய தில்விய சந்தனக் குழம்புகளால் நாககிரி நர்சிசுருக்கும், எந்தையாகிய அர்த்தாநாரீசுருக்கு ந, திறலுடைய முருகருக்கும், இனிதாகிய ஆகசேசவருக்கும் இன்பமுறும்படியாக அபிஷேகஞ் செய்தார்களாகில் முந்தியநவன மவர்கள் பெறும்பலன்களை இவ்வளவென்று திரிலோகத்தார்களாலுஞ் சொல்லிமுடியாது.—எ-று. (அ)

தன்மதேவதைத் தவஞ்செயுஞ்சுனையருட் சங்கரன்சுனையோய்ந்தார் பொன்னிறந்தருஞ்சுனையதுபொற்சுனை பொற்சரோருகதீர்த்தங் கன்மவல்லினையனைத்தையும் கழுவினன் கதிதருங்கன தீர்த்த நன்மையோருருவாகியதீர்த்த நன்கனவிடைச்சிவதீர்த்தம்.

(இ-ள்.) தருமதேவதை தவஞ்செய்யுஞ் சுனையாகியருள்மிகுந்த சிவதீர்த்தச் சுனைநீர் சோயந்தவர்கள் பொன்னிறமாவார்கள், அந்தச்சுனை பொற்றாமரைத் தீர்த்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும், புருவ கர்மமான வினைகளைனைத்தும் தீர்த்த நல்ல சிவகதி கொடுக்கும் நன்மையாகிய தன்மமே யோருவழிவாகிய தீர்த்தம்மேன்மையாகிப் பெள்ளைவிடைச் சிவதீர்த்தம் மிகவும் மகிமையாய் விளங்கும்.—எ-று. (அ)

பலபலன்றரப்பகர்த்ததீர்த்தங்களைப் படிந்நவர்ப்படித்தோதும் நல்லுறத்தினங்கேட்பவர்களெபுரி நாடுவொழும்வேதங் கலைதெரிந்துணாருநரன்றோதினர் காசிகாண்டமுங்காந்த நிலைதரித்திடிபுராணநூலோதிய நிலைமையென்றுலகத்தேர.

(இ-ள்.) அநேக பலன்களைத் சருவாசு-சொன்ன தீர்த்த மான்மியங்களைப் படித்தவர்கள் படித்ததன பொருள்விளங்கச் சொல்லுமவர்கள் சுமமாகத்தினமுங்கேட்பவர்களையெருஞ் சிவலோகஞ் சேர்வார்களென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும் பின்னையும் காசிகாண்டமும் நிலைமையுடைத்தாகிய காந்தபுராண நூலாளு மோகிணபலன்கள் உலகத்திலயாவர்க்கும் நிலைமையாக வுண்டாகுமென்று சகலசுலையுந் தெரிந்துணர்ந்து சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (க)

சிவதீர்த்தச் சருகம்முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம், உ-அ-க்கு, திருவிருத்தம், எளகூஉ.

குமார தீர்த்தச்சருக்கம்.

சிவதீர்த்தம்புக் காடிப்பின் குமரன்நீர்த்தந்தோய்ந்து தவநீர்மையிலக் கரையான திற்சடாக் கரமுந்தனியோதிப் பவநீடிகல்விட மாதொருபங்கன் பஞ்சக்கரமோதிப் புவனேகரிமத் திரமொடுபோற்றப் புத்திபுமுத்திபுமாம்.

(இ-ள்.) சிவதீர்த்தத்திற் நீர்த்தமாடினபின்பு குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நேம நிலைமையுடைய அந்தத் தீர்த்தக்கரையிற் சடாக்ஷரத்தை உச்சரித்துப் பாவ விராசமாகத்தக்கதரக உமையொரு பாகன் பஞ்சாஷரத்தையு முச்சரித்துப் புவனேஸ்வரிமத்திரத்தோடு செபித்து, துதிசெய்தவர்க்குப் புத்திபுமுத்திபு முடனே கித்திகும்.—எ-று. (க)

குமரன் தீர்த்தம் வந்ததெமக்கிது கூறுதியெனமுனிவேர்
மருஞ்சூதருநாப்பனசோணித வணிகரத்தொருவன்
சமரந்தருவா னாகரனென்போன் சங்கரனைப்பணிய
வெமரிப்படியர்ச் சித்திலர்யா துனதெண்ணெமென்புகல்வான்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தம் வந்தவரலாற்றை யெங்களுக்குச் சொல்லு மய்யாவெ
ன்று கேட்கச் சூதமுனிவா சொல்லுகிறார், சோணிதாபுரத்தில் அகிபதியா யிருக்கி
னற புலுபலபராசகிரமத்தை யுடைய வாணஞானென்பவன் சிவனை யநவரதகால
மும் பூசிதவணங்க வெம்மடியார்சளி லிப்படி யர்ச்சனை -செய்தவர்களிலே, ஆன
தால் உன்னுடைய மனோஷ்டமான் வரகம்)என்னவென்று சிவன்றோன்றிக்
கேட்கச் சொல்லுகிறான் வாணஞான.—எ-று. (உ)

கையாபிரவுர வாணன்சிவனைக் கண்டுகனிந்தேத்தி
பையாமகபதியவுடவசுக்க எயன்முதலவர்பாலின்
மெய்யாயுதமென துயிரிதருவகை வெற்றியெனககாக்சு
செய்யாயிதுவரமடி யர்க்கெனவருள் சிவனப்படியிந்தான்.

(இ-ள்.) ஆயிரக்கைகையுடைய வாணஞான ரோன்றிய சிவபிரானைக் கண்டு
கருணையுடனே வணங்கித்தோததிரஞ் செய்து சுவாமியிந்தான் அஷ்டவசுக்கள்
பிரமத்தான் முல்லானதேவர்கள் பூமியிலமனிதர்கள் இவர்களுடைய ஆயுதங்களா
லெனக்குப் பிராணச்சேதம் வராமல் வெற்றியுண்டாக மெய்யாகிய வரங்கொடுத்த
ருளுமென்று சொல்லக் கிருபைகூர்ந்து அந்த வரமெல்லாம் கொடுத்தார்.—எ-று. (3)

சோணிதநகரினி லீவ்வரமுடையான் சுரராதியர்புகழ்த்
தர்ணுவையிரைஞ் ஞாறுகரத்தாற் நகவார்ச்சனைசெயுநாள்
பூணும்விசையத் திருமாலுனதொடுபேர்செயுமக்காலன்
காணுதியெமதறு முகனெயொழும் கடிதனுசுவம்வெருவேல்.

(இ-ள்.) சோணிதாபுரத்திற் சிவன்கொடுத்த வரப்பிரசாத பலத்தினுற் நேவர்
கள் முதலாகிய அனைவர்களும் போற்றிசெய்ய அரசாட்சியெதுக்கொண்டு சிவ
மூர்த்தியைத் தன்னுடைய ஆயிரக்கைகளாலும் அர்ச்சனை செய்யும் காலத்தில் ஒரு
நாள் சிவன்றோன்றிகாட்சிகொடுத்த வாராய் வாணஞானே வெற்றியுடைய கிஷ்ண
மூர்த்தியானவர் உன்னுடனே யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வார் அப்போ துனக்குச் ச
காயமாக நமது குமரரககடவுளோடு நாமும் விரைந்து உதவியெய்கிறோம். காண்பா
யாகச் சந்தும் பயப்படாதேயென்று உறுதிசொன்னார்.—எ-று. (ச)

எனவரனோதின் னென்றுயர்கூத ரியம்பச்சவுனகர்கேட்
டனகனன் மாதவ வாணர்கரியுட னடுவினையென்கொலென
மன்னுறவோதுவ தோதுவமத்தெய்வ வருடமோராயிரமாய்க்
கனவனுருத்தன் காரணமாயன் கண்டகரைப்பொருவான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொன்னார் சிவனென்று உயர்ந்த தவமுடைய சூதமு
னிவாசொல்லச் சவுனகராதி முனிவர்களேட்டி நிர்மலனாகிய சூதமுனிவரோ
அந்த வாணஞானுக்கு விஷ்ணுவுடனே போசெய்யவேண்டிய முறைமையென்ன
அதைச் சொல்லுவீனென்றுகேட்க, உங்கள் மனததுக்குத் தெரியும்படிச்சொல்லுகி
றோம், தேவானுடிலே ஆயிரவருடம் அழகிய அனுருத்திரன் நிமித்தமாக மகா
விஷ்ணுவானவர் வாணஞானுடனே யுத்தஞ்செய்வாரென்றுசொன்னார் சூதமு
னிவர்.—எ-று. (இ)

எவ்வகையெனிலுடற் கன்னிகைகளியவ னெழில்மகவனுருத்தன்
மைவிழிமூடுந் கனவின்மணப்பவம் மகிணற்கவண்மயலர
மீவ்வகைசித்திரரோகையறிந்து படத்தெழுதினளியரி
லெவ்வவரொனவனு ருத்தனையோதின னேகியெடுத்துய்த்தாள்.

(இ-ள்.) முன் னடந்த விபரம் யெப்படியெனில் வாணஞானமகளாகிய உடற்
தனையென்பவள் ஒருநாள் நித்திராசெய்யும்போது கிருஷ்ணன்மகனான அருருத்
திரன் அவள் சொற்பனத்திலவந் தவளைப் புணர்ச்சிசெய்ய வவனழகைக்கண்டு மிக
வும மோகித்து மூர்ச்சிப்பதுகண்டு அவளைப்பெற்ற தாயாகிய சித்திரரோகை யதுவ
றிந்து மகள் மயல்தீரும்படியாக அன்பத்தாறு தேசத்தா ரானுமாரர்களைப் படங்க
ளிலெழுதி இவர்களி லுனைச் சோந்தவனெவ னென்றுசேட்க அழகிய அனுருத்திரன்
வடிவெழுதியபடத்தைக் காண்பித்தவுடனே கள்ளவண்டலாலிட்டு சொரூபபா
டிதுவி மயக்கஞ்செய்து நித்திராசெய்கின்ற அனுருத்திரனைக் கட்டிவோ டெடுத்
துவந்து மகனுடனே சேர்த்தினான்.—எ-று. (சு)

சித்திரரோகையெடுத்தனுருத்தன் நிகழ்பஞ்சணைமீதே
நித்திராயொடுபுடற்கன்னிகைகண்டனே நெடுநாளதிமோகம்
வைத்தபிணியினல தறிசில ஏரிய மைந்தனும்வயிறார்ந்தான்
அத்தகைவாணனு நிர்தவனொடுமிக லாடிச்சிறைபோட்டான்.

(இ-ஈ.) அருருத்திரரோடையானவள் அனுருத்தனைக்காண்மிவந்து பஞ்சணைமெத்
தையினமேலே நித்திராயுடனே யுடற்ணையமருவி யிருக்கும்படி செய்துவைத்
தான். அவர்களிருவரும் பிரியாமல நெடுநா ளதிமோகமாகிக் கலாச்சிசெய்திருந்த
போது அந்தப் பெணவயிறிற புத்திரனுற்பதகியானான். அது வாணஞானறிந்து
அனுருத்திரனோடு போர்செய்து சிறையிட்டான்.—எ-று. (ஏ)

இவ்வகையவரித யத்தினிலெண்ணி யெழுந்தனனெதிர்போந்து
பெளவயினைத்தென வாணனைமுன்னிப் பற்பலவமர்செய்தா
னவ்விடைமுருகன் கணபதியைம்முடக னவருதவியினேகத்
தெவ்விடையவரவ ருக்கொருவிபாஞ் செய்தனனெடுமாயன்.

(இ-ள்.) இவ் வரலாறெல்லாம் கிருஷ்ணமூர்த்தி இருதயத்திற் மெரிந்துகொண்டு
மகா கோபத்துடனே கடல்கொதிகதார்போலும் அளவிலலாதசேனைகள் புறப்பட்டு
ச் சோணிதாபுரத்தை யனுதிச்சுழ்ந்த வாணஞானையெதிர்த்துப் பலவிச்சித்திரமான
யுத்தஞ்செய்தான். அதவேளையில் வாணஞானுக்கு உதவியாக முருகவேள் கணபதி
பாமேஸ்வரன் யிவர்கவந்து முனைம்போரசெய்தார். அப்படிபோர்செய்யும்
வரவருக்குத் தக்கவகை விவரஞ்செய்தமைத்தான் மாயவனான கிருஷ்ணன்.—எ-று.

செய்துசமர்க்கெதிர் வாணனையடருஞ் செங்கட்கரியோன்முன்
வெய்தும்பாசிவ னெதிருற்றமர்முனை ஷீனையிற்சிலசெய்யக்
கைதவமுற்றொரு மாயவிதத்தாற் கண்டகன்வாணன்பா
லெய்தியவன்கர முற்றும்முக்கு மெல்லையிலவென்விடையோன்.

(இ-ள்.) அவரவருக்குத்தக்க விவரஞ்செய்தமைத்துப் போர்முனைந்து வாணஞ
ானையடர்த்து போர்செய்யுஞ் செந்தாமரைக்கண்ணனான கிருஷ்ணனுக்கு முன்னே
பரமசிவன் வந்தெதிர்ந்து விச்சித்திரவகையாகச் சில யுத்தஞ் செய்நின்றார். அது
கண்டு கபடமாய் வேறொரு மாயாசொருபமாக வாணஞான்பகத்திலவந்து அவன்
கைகள்முழுதும் அறுத்தார். கிருஷ்ணன் அதுவேளையில், அங்ஙனஞ் சிவன்றோன்றி
ரூபின்று சொல்லுகிறார்.—எ-று. (க)

எம்மைப்பூசித் தீடுகையிரண்டு மினிதினில்விடுகவெனுஞ்
செம்மைத் திருமொழி யாலடிகரியவர் திண்கையிரண்டிந்தார்
கொம்மைக்கரமோ ரிரண்டாவரியொடு கொடுவெஞ்சுமர்பின்னுந்
தம்மிற்புரியத் தடிதுமென்னளவிற் ருய்வந்தடி வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) எம்மையவன் பூசைபண்ணின கையிரண்டையும் அறுக்காமல் விட்டுவி
டுமென்று அன்புடனே சொன்னார். அவரது திருவார்த்தைக்கு மனதிரங்கித் திண்ணி
ய கைகளிரண்டும் அறுக்காமல் விட்டுவிட்டா ரப்பழிவிட்ட விரண்டு கைகளாலும்
கிருஷ்ணனுடனே கொடிதாசிய யுத்தம் வாணஞ்ஞான் செய்வதுண்டு அந்த விரண்டு
கைகளையும் அறுத்துவிடுவோமென்று அறுக்கவருமளவில் அவன் ரூபானவன்வந்து
அவன்பாதத்தில் வீழ்ந்து யுத்தத்தை விலக்கினான்.—எ-று. (க௦)

அன்னவனைக்கொல் லாதமர்வினையு மகன்றரி யனுருத்தன்
பின்னவனுதவுஞ் சிறுவியைநன்கலி யாணம்பெரிதுற்றான்
கன்னியிடத்தனு மிருடிகள் கணமும் கணபதிபு தலோரு
முன்னியடைந்தனர் குமரச்சுனையிலல் வாணனுமுடன்வந்தான்.

(இ-ள்.) அப்போது சிவனமுதலாகிய அனைவர்களும் யுத்தத்தை விலக்கிச்
சமாதானஞ்செய்து அச் சமூகத்தால் அந்த அனுருத்திப னுக்கு வாணஞ்ஞான் மகள்
உடற்கூனையை அழியக் கலயானஞ் செய்வித்துக்கொடுத்துக் கிருஷ்ணனுடனே கூட்
டி யனுப்பிவைத்தான். அங்ஙனம் பாமேஸ்வரனு மிருடிகள் கூட்டம்கொண்டும் கணப
தியார்முதலான தேவர் அனைவர்களும் குறிப்புடனேவந்து நாககிரியிலுற்ற குமராதி
ர்த்தக்கனாயிற் சேர்ந்தார்கள அவர்களுடனே வாணஞ்ஞானம் வந்தான்.—எ-று. (க௧)

உடன்வருமிருடிக ளனைவரும்வாண னுயிர்த்தப்பரிசிப்பால்
தடநிறையுங்கும ரன்றிர்த்தத்திற் றரும்புன லுறமூழ்கி
யடிதொழுதிடவர் தீசுரவெனென் றாதாமொழிகுறித்
திடனுறுகுமரன் றிர்த்தக்கீழ்பாற் சிவ னைகன்செய்தார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் வந்துசேர்ந்த இருமகளைவரும் வாணஞ்ஞ னுயிர்த்த பரிசி
ப்பினுந் சுத்தராக நிறைந்த நீரையுடைய குமர னுட்குழி வந்தீசுரர பாதா
ரவிர்த்தத்தைப் பிரதக்கனஞ்செய்து நமஸ்கரித்து அரகரமகாதேவா வென்று தோத்தி
ரஞ்செய்து குமராதிர்த்தத்தின் கிழக்குப்புறத்திற் சிவனைப் பூசைசெய்தார்கள். எ-று.

எந்தையாம்வந்தி சுரனைப்பூசித் திருடிகள் குகைதோறு
முய்த்தனர்னைவரும் வாணன் குமர னுதவுஞ்சுனைமூழ்கி
வந்துமைபங்களை யர்ச்சனைபண்ணி வந்தீசனாயேத்திச்
சுந்தைமகிழ்ந்தொரு தீர்த்தம்மைத்துத் தினம்பூசனைசெய்தான்.

(இ-ள்.) எந்தையாகிய வந்தீசனைப் பூஜனைசெய்து இருடிகள் குகைதோறும்
புகுந்த சிவயோகஞ் செய்கிருந்தார்கள். வாணஞ்ஞானம் குமராதிர்த்தத்தின்மூழ்கி வ
ந்தீசரனைப் போற்றிசெய்து ஈர்த்தநாரீசுரனைப் பூசித்த மனமகிழ்ச்சியுட னுடன்
பெயரால் அங்கொருதீர்த்தஞ்செய்த மைத்துத் தினம்பூஜனைசெய்யா நின்றான்.

அய்யவவந்தீசுர்வருகாரண மருடருகுதவெமக்
கும்யவின்மபுகியென்னவரைப்ப துரைப்பனபுவிவாழ்கத்
துய்யதிருக்கயிலாயந்தனிலச் சுரர்முதலனைவோருஞ்
செய்யவருந்தவ மகவுதவெனவச் சிவனைத்தொழுபோதில்.

(இ-ள்.) அந்த வந்தீசரன் வந்த காரண மகிமையைச் சொல்லுமய்யா வென்று முனிவர்கள் கேட்கச் சொல்லுகிறோமென்று சொல்லுகிறார் குதமுனிவர் இந்தலோகமெல்லாம் வாழத்தக்கதாக மேன்மைப் பரண ஸ்ரீகைலாசத்தில் தேவர்களமுதலானவர்களும் அரியதவங்கள்செய்து நான்களும்படியாசப் புத்திர சந்தானவரங் கொடுத்தருமென்று பரமேஸ்வரை அப்போது வணங்கித்தந்தாரார்கள்.—எ-று. (கச)

மண்டப மிசையத்தெட்சணவரையென் றெருவரைமணிவரையீ
தண்டாரம்முனிவரர்யாரணனு முகவன் முன்னவன்வந்
தென்முகையுந்தொழவுனிதுளதுமையவ னெம்பங்குறைவித்தின்
புண்டரிகத்திலிருப்பவ்வந்தீ சுரனாகத்தொழுவே.

(இ-ள்.) வாரீர்தேவர்களே! யிந்தப்பழமண்டலத்தின்மீது தெட்சண கைலாசமென் றெரு திருநாகுகிரியுள்ளது அங்ஙனம் முனிவர்கள் விஷ்ணு, பிரமன், வேலவர், விராயகர் எட்டித்திசையவாகளும்வந்து தொழும்படியாகியஸ்தலம் அந்தஸ்தலத்திற பாவதி நம்மிடப்பாகத்திற் பிரியாமலிருக்கின்றான் பொற்றாமரைப்பூம்பொருட் டுண்டமெலெழுந்தருளி யிருக்கின்றோம் எம்மையும் வந்தீசரனாயும் சூழ்நெய்யெய்வார்க ளென்றுசொன்னார் பரமேஸ்வரன்.—எ-று. (கரு)

அக்கிரமிசையொருநாளான் னங்க ளநந்துதல்விடவெலம்
புக்கெமைவந்துபுகழ்தவர்புத்திரர் மித்திரர்பொலிவொன
நக்குணுரைத்தனவவிரதப்படி நகம்வலம்வருபவர்தார்
சுக்கென்றித்திறமுலகநகவாரி தவமிருதெனமெழிவாம்.

(இ-ள்.) அந்தக்கிரியின் மீது யாதாமொருவர்வந்து உசிதமான தீர்த்தங்களில் மூழ்கி நேமத்துடனே ஒருநாள அன்னமுசலாகிய பதார்த்தங்க ளுண்பதுவிட்டு உபவாசமாக நமதுதிருக்கோவில் வலம்வந்து நம்மைச்சோடச வுபசாரங்களாற் றொழுவார்களாகில் அவர்கள் நிறைந்தபடியே புத்திரமித்திர களத்திராங்கிஞஞ சகல பாக்கியமும் பெறுவார்களென்று சொன்னார் பரமேஸ்வரன் அவ்வகை விரதப்படி கிரிவலம் வருபவர்கள் தகைமை நெறிமுறைமைதிறமும் உலகத்தார்கள் செய்யுந் தவர்களும் யின்னபடிபென்று சொல்லுகிறோம்.—எ-று. (கசு)

குமரன்சுனையிற்காலையின்மூழ்கிக் குமரனைமுன் போற்றி
யமரொண்சரவணபவவென்றறக் கரமுமக்கரையோதித்
தமருந்தந்தையுமன்னையுநீயென் றவனீயென்றிரந்
கவருந்தாசொழுமுததினமன்னன் கழுவன்றுயிலறவே.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தி லுதயகரலத்தமூழ்கித் தீர்த்தக்களையில் நேமமுடித்து சரவணபவராமாவென்று சடாசுந்தரத்தை யுச்சரித்துச் செபஞ்செய்து தந்தையுந்தாயுந் தமரு மென்தவமுஞ் சகலமுநீயென்று சிந்தித் துதிக்கிய யீரச்சீலையுடனே யாதாமொருவர் மூன்று நாளைக்கு ஆகாரம் நித்திரா யிவையிரண்டும் விட்டு உபவாசஞ் செய்வார்களாகில்—எ-று. (கசு)

முத்தினமாலயம்வலம்வந்தக்கிரி முறைமுறைவலம்வந்தே
நித்தழும்வந்தீசரனையுளத்தி னினைந்தடிநின்றேத்தி
அத்தகைகணபதியைக்கண்டேத் துக வரதியினடுவிற்றன்
சித்தமகிழ்ந்திப்படித்தவமுயல்பவர் செல்வர்தமைப்பெறுவார்.

(இ-ள்.) மூன்றுநாளும் விரதஞ்செய்து வந்தியா பாஷாணக்கிரியைசெய்த முறைமுறையாக வலம்வந்து சிவாலயத்தையும் வலம்வந்து நித்தழும் வந்தீசரரை யு

ள்ளத்திலினைத் தழிபணிர்தேத்தி அப்படியே கணபதியானாயும் கண்டிதொழுது அர்
த்தநாரீசுரராயும் தரிசனஞ்செய்து வணங்கி மனமகிழ்ச்சியுடனே இந்தப்படி தவஞ்
செய்பவர்கள் நல்ல சற்புத்திரரைப் பெற்று வாழ்வார்களென்று திருவுளம் பற்றியரு
ளினார் பரமேஸ்வரன்—எ-று. (கௌ)

எனவரன்வானவர் யாவருமேத்தி யிறைஞ்சியகாலையவர்
கனவரதமுநலதவமுஞ்சிற் தயி லானவுமன்னவுமெய்க்
கனவனமகவும்பெறுகுவிராகக் கனகிரிகயிலையெனத்
தினமுரைபகர்வதெமக்கிடமானது செல்லுமினெனவிமையோர்.

(இ-ள்.) என்றிப்படியேசுரர் சொன்னவுடனே தேவர்கள்னைவரும் கைதெரி
ழுது உய்தோமாய்தோ மென்றார்கள். அப்போதுசுவாமி தேவர்களே நான்சொன்ன
பிரகாரம் அந்தஸ்தலத்தில் அனவரத காலமும் நல்லதவம் புரிவீர்களாகில் நீங்கள்
னத்திலினைத்த காரியங்களுக்கு செயமாகிப் பாவவிமோசனமுமாகி அவரவருக்கான
புத்திரர்களையும் பெற்றுவாழ்வீராக. திருநாககிரி, தெட்சண கைலாசகிரியென்று சதா
காலமும் வேட்கங்கள் முறையிலெழுது பூமிக்கிஷ்டமாகிய ஸ்தலம் அது அந்நனஞ்
செல்லுமின்களென்று விடை கொடுத்தருளினார் அப்படியே தேவர்களெல்லாம்
உடனே யந்தஸ்தலத்துக்கு வந்தார்கள்—எ-று. (கௌ)

வந்துரினைத்தவரந்தருவமெம் வடிவேலன்வரபும்
நந்தவனந்திகழ் சஞ்சிவியமுள நாகக்கிரியகலா
வெந்தையெம்முருகன் சீனதருநீர்த்த மெண்ணுயிரநீர்த்தஞ்
சந்ததமாகும் பலபலனுதவுஞ் சத்தியமென்றனரே.

(இ-ள்.) தேவர்களனைவரும்வந்து யிஷ்டகாமியல் கொடுக்கப்பட்ட மேரு சிகர
மும் வடிவேலருடைய கிருபாகடாட்சமுள சஞ்சிபகத்தருக்கள் நிறைந்த நந்தவன
மும் திகழ்ந்துவிளங்கிய சஞ்சிவிகளும் உண்டாகும் நாககிரியைப் பிரியாமல் எம்மு
டைய சுவாமியாகிய முருகவேள்செய்த குமரதீர்த்தமுதலாய் எண்ணுயிர தீர்த்தத்
தருஞ் சதாசகாலமும் மூழ்கித் தவஞ்செய்து வேண்டிய பலன்பெற்றார்கள்; மற்றும்
யாதொருதரர் நினைத்த காரியங்களெல்லாம் கூடிவரும் இது சத்தியமென்றார் சூத
முனிவர்.—எ-று. (உ௦)

வேறு.

குமரன்நீர்த்தத் தொருதுளியுள்ளே கொள்வாரோற்
குமரன்பெறுதற் குரியவரன்மைக் குலமாதர்
குமரன்கொற்றம் பெறுகுவர்கொற்றவர் குலமானற்
குமரன்பாதக் கூடுவராதக் கரங்கூறில்.

(இ-ள்.) குமரதீர்த்தத்தில் ஒருதுளியில் முட்சொள்வார்களாகில் குமாரரைப்
பெறுவதற்குரியவர்கள், நல்லபிராமணகுல ஸ்ரீசனங்களான பெண்கள் குமாரசீவாமி
யினுடைய சவுரியமும் பெறுவார்கள், அரசர்குலமானால் சுப்பிரமணியன் பாதஞ்
சேர்வார்கள் சடாசூர இபானஞ் செய்வார்களாகில்.—எ-று. (உ௧)

கார்த்திகைமதியிற் கந்தன்சுனையின் கண்மூழ்கி
யேத்திநம்மாணைச் சண்முகனைப்போற் றியமாந்தர்
பேர்த்தொருசென்மம் பெரிதரசாளும் பிடோங்கி
வாய்த்துடலினையார் நராதிராமருவார் வடிவாவார்.

(இ-ள்.) கார்த்திகை மாதத்திற் றிருக்கார்த்திகை தினத்தில் யாதாமொருந்தர்

வந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கிச் சண்முகக்குமாரனாயும், நாசிரனாயும் போற்றிசெய்தார்களாகில் மறுபிறப்பில் மன்னவர்களாகி பூலோக சக்கரமெல்லாம் அரசாட்சியாக ஆளுவார்கள். மிகவும் பெருமையுடைத்தாய் மேனியிடைவார்கள் நனாதிரை பொருந்தாது நல்லவடிவாக வாழ்வார்கள்.—எ-று. (உஉ)

மாதருமகவும் வளமிருந்தியும் வளர்நீரும்
போதருகிலையும் புல்குவா ராரற் புணர்நாளிற்
காதலின்முருகை யம்மந்திரவுரை கண்டார்க்கும்
வீதமாதீப மளித்தார்க்கும்பழ வினையோமால்.

(இ-ள்.) திருக்கார்த்திகை நாளில்வந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கி சுவாமி தரிசனஞ் செய்வார்களாகில், நல்ல ஸ்ரீ ஜனங்களும், நல்லபிள்ளைகளும், திரவியங்களும், நல்லசீரும் பேரும்பெற்று யெக்கல்லமும் வாழ்வார்கள். முருகரை நினைத்து சடா கூரமந்திரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு வேலவரைத் தரிசித்தபேர்களுக்குச் சுகந்த புட்பமாலைகள்சாத்தி தூபமநிறைத்தபேர்களுக்கும் பூர்வசென்மந்திர சருமங்க ளெல்லாம் நிவாரணமாகும்.—எ-று. (உங்)

மன்னவர்மலைவறும் வயவுனையெல்லும் வலிவேண்டிற்
பன்னறைபுழுபுகாடி சந்தனஞ்சூழும் பன்னீரால்
முன்னுணாகோரோ சனைமுருகர்க்கு முழுச்சாத்திப்
பொன்னடிபணியிற் பெருபடைபோயிம் புவிசூடும்.

(இ-ள்.) மறுமன்னரை வெற்றிகொள்ளும்படி வலிமைவேண்டினால் வந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கிப் புண்ணியதனமான திருக்கார்த்திகைநாளில் வாசனைபொருந்திய புனுகு, சவ்வாது, கோரோசனம், குங்குமப்பூ, பச்சைக்கர்ப்பூரம், வாசனைத் திரவியமும் கலந்த திவ்யவியச் சான்றகனாற் செங்கோட்டி வேலவருக்கு முழுக்காப் புச்சாத்தி புட்பமாலையும்புனைந்து தூபதீப வைத்தியி வபசாரங்கள்செய்து தரிசித்து அவர் பொற்பாதாரவிர்த்தங்களைப்பணிந்து போற்றிசெய்தார்களாகில் மாற்றாரை வெல்லும்படியாகச் சவுரியமும், ஆபுதங்களும், சேனைகளும் கைசேர்ப்பெற்று வெற்றிகொண்டு பூமண்டலத்தை ஒரு குடைக்கீழேயடக்கி ஆளவார்கள்.—எ-று. (உச)

தன்மந்தருவைக் காசிவிசாகத் தனில்வேலோர்
நன்மங்கலசனை மூழ்கிமகிழ்ந்திச் சனைநாடித்
தென்மணபழமொடி பாயசமேற்றிச் சிறுதுண்டாற்
சூன்முதற்றம் முதரப்பிணிபல குணமாமால்.

(இ-ள்.) புண்ணியதினமாகிய வைகாசிமாத மதியம் விசாக நட்சத்திரத்தில் நல்ல மங்களாகரமான குமாரதீர்த்தத்திலே மூழ்கி நேமத்துடனே மனோபக்தியாக சுவாமிகளுக்கு அர்ச்சனைசெய்து, தேங்காய், பழம், பாயாசம், நிவேதித்து அகிற் சிறிது பிரசாதம் உண்டார்களாகில் வயிற்றில் வலிக்கப்பட்ட குன்மமுதலாகிய பிணியையாவும் குணமாகிச் சுகமாயிருப்பார்கள்.—எ-று. (2 டு)

பொற்கலை சூங்கு கலைசெம்பட்டிப் புனைவாக்கிற்
புற்பலசெல்வம் பாரித்தந்தகப் பகைநீரும்
கற்பாசத்தன புனுகால்முருகன் கழல்சாத்தில்
வெப்புனாமேக மெய்த்துயர்தாகும் காசம்போம்.

(இ-ள்.) நேமத்துடனே சுவாமிகளுக்குச் சொன்னப்பட்டாடை சூங்கு வஸ்திரம் அணிந்து, துளிர்ப்பட்டிகளசாத்தி அலங்காரஞ்செய்து உபசாரத்துடனே

வணங்கி வாழ்த்தினார்களாகில் பலசெல்வங்களும் புடைத்து வாழ்வார்கள் இயமன் பகையுந்திரும் கர்ப்பூரம், புனுகு, விரவிய சந்தனத்தால் முருகர் திருமேனி குளிரச் சாத்தித் தரிசனஞ்செய்வார்களாகில் அவர்களுக்கு வெப்பு, உணைப்பு, மேகஞ், சருவாங்க விரணத்துவரம், அந்தரதாகம், காசரோகமும் தீர்த்துபோம்.—எ-று. (உசு)

சோதிபதத்தொரு சொர்னப்புட்பந் தொடைசாத்தில்
மாதூயரக்லும் பாதகமிலர்மக வான்போல
ராதாகுபோன் பெறன் மிகுசெல்வத் தூயர்வாகுந்
காதலர்கல்வி யுடன் கட்டழகின் கைசேர்வார்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில்முழ்கி நேமத்துடனே சிவதரிசனஞ்செய்து கா
மி பாதங்களில் ஒரு சொர்னனுட்பம் புட்பமாக சாத்தினார்களாகில் மிகுந்த வ
ரந்திரும். அவர்கள்செய்த பாதகங்களும், நிவாரணமாகும். இங்கிரணைப்போல் போ
கபோக்கியாக னனுபவிப்பார்கள. குபோணைப்போல் மிகுந்த செல்வத்தைப்பெற
த்து ஓங்குவார்கள். நல்ல புத்திரரும் வித்தைகளும்பெற்றுச் சுற்றத்துடனே கட்ட
ழகாகப் பூமியில் வாழ்வார்கள.—எ-று. (உசு)

இத்திறமுதவுந் குமரநீர்த்த மெனும்பெயரோடுபினுந்
சித்திகொடர்த்த மெனும்பெயருடையது தேவேந்து
மத்தருவும்வந் தமையவிளங்கிய வதன்மேல்பாற்
சத்திரதீர்த்தக் கீழ்பாலுளவது சண்முகந்நீர்த்தம்.

(இ-ள்.) இதனியாதி பலனுங்கொடுக்கப்பட்டது குமாரதீர்த்தமென்றொருபெய
ர், பின்னுஞ் சித்தியாதீர்த்தமென்னு மொரு பெயருடையது. இங்கிரலோகத்துக் கற
பகத்தருக்க ள்ளதைதம வந்தமர்ந்து வசித்திருக்கின்றது. அதின்மேற் பாகத்தில் சத்
திரதீர்த்தத்தின் கீழ்ப்பாகத்திலுள்ளது அழகிய சண்முகதீர்த்தம்.—எ-று. (உசு)

அந்நாள்வேதியன் முதலந்தணருக் கருள்சத்திரமாக
மின்னாள்வேலவர் வேதவதிஷ்டன் மிகவும்பரிவுறவே
பின்னுவருதே னுவையவணியுவிப் பெரியவருக்கீந்து
மின்னுரியையெருரு பங்கனைவந்தனை மலரடியர்ச்சித்தான்.

(இ-ள்.) அந்தகாலத்திற் பிராமுதலாகிய அந்தணர்முனிவர்களுக்குச் சத்தி
ரங்கட்டி அமிர்தபோஜனம் கொடுப்பதாக நினைத்து மின்னென்பொருங்கிய வே
லாயுதக்கடவுள் வேதவதிஷ்டன் மிகவும் பரிவுர்த்தருளிய காமதேனுவை யங்
னம் வரவழைத்து நிறுத்தி அளவில்லாத மகா சனங்களுக்கெல்லாஞ் சத்திரபோஜ
னங்கொடுத்தருளி மின்னிடையாளான உமைமொருபாகனை வந்தனையோ டர்ச்
சனைசெய்தாள்.—எ-று. (உசு)

அன்றுமுதற்சத் திரதீர்த்தப்பெய ராங்காயினவங்க
ணின்னுயர்கற்பக ஞானப்பாதவ நிறைதிக்நாயதரு
நன்றிகொள்கூல விருங்கமெனும்பெயர் நாலுமுகமும்முறையே
துன்றியிவ்வளவும் விளங்கின்குமர நெழிற்கனை மேற்பாலாய்.

(இ-ள்.) அன்றுமுதற்கொண்டு சத்திரதீர்த்தமென்றும் 'பெயராயிற்று. அவ்
னம் உயர்ந்து நிற்கின்றது. கற்பகம், ஞானப்பாதவம், திக்கெல்லாம் நிறைந்த திருவு
அழகிய கூலவிருட்சம் என்றிப்படி நாலுமுகமும் முறையே பெயர்களாய் விளங்கிச்
செறிந்து இந்நாள்வரையிற் புகழ்ச்சியாயிருக்கின்றது. அழகிய குமாரதீர்த்தத்துக்
கு மேற்பாகத்தில்.—எ-று. (ஊ0)

வேலவாச்சுனைமூழ் கித்தருமிழலில் விரதியருக்கன்னஞ்
சீலமோடொருபிடி யுதவிலோர்கோடி சிவக்கியானியர்கொள்ளப்
பாலமுதங்கள் படைத் தபலங்கள் பலிப்பாக்கும்மென்றே
யோலமெடுத்துனா யோதினருண்மை யுண்மையெனச் சூதார்.

(இ-ள்.) குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கி கேடத்துடனே விரதமாக அஞ்ச கூலவருட்
சத்தருமிழலில் மாவிரதயர்களுகஞ்சு சுததமாக ஒருபிடி யன்னக்கொடுத்தார்க ா
கில ஒருகோடி சிவயோகிகளுகருப் பலமிர்தங்கள் படைத் தபலங்கள் பலிப்புண
—ஆகுமென்று ஓசையுடனே இது வுண்மையென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று.

இருசுடரைப்பணி யிடர்செயுநாளினி லித்தீர்த்தமதாடி
யுரதருவின்கீழ்த்திலவேமஞ்செயி லொன் றுக்காயிரவாண்
டானசலத்தி லிருப்பரமுன்னா லாக்கருடான்புரிவார்
பரகதியும்பலனுஞ்சிவசிவவது பகரத்தொலையாதால்.

(இ-ள்.) சந்திராதித்தர்களை இராரு கேதுகள்பற்றிய கிரணபுண்ணியசாலத்
தீர்த்தமாரதீர்த்தத்திலுமுடி அநககூல வருட்சத்தருமிழலின்மீட இலமாகிய யெள்
சித்திலே ஓமஞ்செய்வார்களாகில. ஒரு எள்ளுக்கு ஓராயிரத் தெய்வவருடங் கை
லாச்சீகிரிய் லிருப்பார்கள். அவநனம் பிராமண னுண்களுக்குத் தானங்கள் கொடுப்
பார்களாகில அவர்களுக்குண்டாகும் பரகதியும் பலனுஞ் சிவ சிவா அது சொல்ல
முடியாது.—எ-று. (௩௨)

அங்கவரிருமர புஞ்சிவிலோகத் தடைவது நிண்ணமொரோ
ரிங்கிக்கோதா னம்புரிவார்புவி யிறைவனை னப்பெறுவார்
முங்கியதன்கீழிடபம்விமீவா ரவன்முதற் பிதிர்க்களெலா
மங்கையோர்பங்கன் சிவலோகத்தினி வைகுலவாழ்குவாரே.

(இ-ள்.) அபபடிச்செய்த புண்ணி புருஷர்களுடைய திரண்டி மரபுஞ் சிவ
லோகஞ் சேர்வது நிச்சயம் ரிச்சயம் அந்தத்தரு நிழலில் இனியகோதானஞ் செய்
வார்களாகில அவர்கள் புலோக அரசர்களாகி யாள்வார்கள் பின்னுக்குமார தீர்த்த
கசிலீமூழ் அந்தத்தரு நிழலின்சூழ் சுவாமிபேற்சொல்லி ஒருஇடபகாரை குலமி
ட்டுவிடுவார்களாகில அவர்கள் பிதிர்க்களெல்லாம் உமையொரு பாகருடைய சிவ
லோகபதத்தில் வைகிவாழ்வார்க யென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (௩௩)

திகழ்தைமாதத் தமவாசைமுதற் சிவராத்திரியளவாய்க்
சூகனன்சுனைமூழ் குவரொனில்மாகந் குளித்தவர்பலனாகுந்
தசூழிக்காலையின் மூழ்கினர்பாவஞ் சதசென்மத்திலேபென்
றகமகிழ்வுற்றினா யாடினர்க்கு ரருட்சவுனகர்க்கேட்ப.

(இ-ள்.) திகழ்ந்து விளங்கிய தைமாசத் தமவாசை முதலாய் சிவராத்திரி பரி
யத்தம் வந்து குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்குவார்களாகில மாகாங்க தீர்த்தத் குளித்தவ
ர்கள் பெறுமா பலனாகும் இப்படிக்கேர்த்த புண்ணியதினங்களில் மூழ்கினவர்கள்
பாவங்கள் தீர்த்துபோகும் தூறுசெனனம் புண்ணிய புருஷர்களாய் வாழ்வார்களெ
ன்று மனமகிழ்ச்சியாக சவுனகராதி முனிவர்கள் கேட்கச்சொன்னார் சூதமுனிவர்.

தீரானுகவா டாவிடி.லொருவன் றன்கைப்பொருளீந்து
மானுகமலைச் சுனைபடிவிக்கினும் வருமப்பலனென்று
ராணாக்கணமாடி தையுதய மாவங்கதிரீனாடி
லாணாறுமுக வன்சுனை மூழ்குவ ததிகப்ப லனாபால்

(இ-ள்.) தான்முழுகினாலுஞ் சரியே அப்படிமுருகக் கூடாதாயின் ஒருவன் கையிற் பொருள்கொடுத்த மூழ்கச்செய்தாலும் அந்தப்பலன் அவர்களுக்கு வறும் உத்திராயணம் தட்சணைபுரணமாயி ஆடிச்சங்கிரமம், தைசங்கிரமம், கிராணபுரணமாயி ஸ்தலங்களிலுந் குமாரதீர்த்தத்தில் மூழ்கினால் அதிகபலனாகுமென்றார் குதநுனிவர்.—எ-று. (உரு)

கூலவிருக்கம் குலவுகிழக்கிற் குமரன் தீர்த்தமுடன்
ஞாலம்பணிமுருகன் புகழோதியன் னாக மலைபோற்றிச்
சீலமிருங்கதை செப்பினர்கேட்குஞ் சீவவருட்பாலோர்
கோலமிருந்து நினைத்தன பெறுவார் குறைவறவாழ்வாரே.

(இ-ள்.) கூலவிருட்சத்தின் கீழ்ப்பாகசத்திற் குலவிய குமாரதீர்த்த மகிமை யையும் உலகம்பணியு முருகன்புகழையுஞ் சதாகாலமும் தோத்தரஞ் செய்து உசிதமிழ்ந்த புராண சரித்திரஞ் சொல்லுமவர்கள் நல்லவடிவுபெற்று இஷ்டகாமியார்த்தங்கள் குறைவில்லாமற் புலியில் வாழ்வார்கள்.—எ-று. (கரு)

குமாரதீர்த்தச் சருககம்முற்றும்.

ஆகச்சருத்தம், உஅக்கு, திருவிருத்தம், எாகஉ.

பாவநாசதீர்த்தச் சருக்கம்.

குமார தீர்த்தத்தின் மூழ்கிக் குளிர்ப்புனற் பாவநாசத்
தமாரவாதைக்கணைமாற்றி யாடுக வாடுங்காலை
யெமாரிடத்தவனாப்போற்றி யியன் றன முன்வைத்தே தூ
பமார்வணிப்பரணையேத்திப் பகர் சவுராகுகொண்டே.

(இ-ள்.) குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்கினபின்பு டாதாமொருவர் காமலிகாரியில் லாமற் குளிர்ந்தபுனலை யுடைய பாவநாச தீர்த்தத்திற் தீர்த்தமாட வேண்டும் அப்ப தீர்த்தமாடும்போது நமசி (முகி) ப் போற்றிசெய்து தன்னாலியன்றது முன்வைத்த நிவதித்துத் தூபதீப சவாசத்திற் உபசாரங்களுடனே நரகபூஷணனான பரமேசுவரனைப்பணித் தேத்தி நீராடுக.—எ-று. (க)

பாபநாசத்திலாடிப் பாபநாசங்களாகக்
கோபனணிய வாய்பங்கன் குரைகழல் கும்பிட்டோதி
தாபனாதேலமார்த்தம் தற்பணமுதவித்தானம்
பூபனாதரத்துநல்கிற் புண்ணியம் பிதிர்க்கோர்கோடி

(இ-ள்.) பாவநாசமாகும்படி பாவநாசத்தில் மூழ்கி இந்திர கோபம் நானும்படி அழகிய வதாமுடைய உமையொருபாகனது சத்திகசப்பட்ட வீரக்கழலணிந்த இரணபாதங்களைக் கும்பிட்டித் தோத்திரஞ் செய்து இமலோகத் தெல்லையை மாற்று வதானபிண்டப் பிரதானமும் தர்ப்பணமுஞ் செய்து பத்தியுடனே தானக்கொடுத்தால் அவர்கள் பிதிர்க்கள கோடிதலைமுறைக்குஞ் சுவர்க்கஞ் சேர்வார்கள் செய்த தரும மொன்றொருகோடியாய் விர்த்திக்கும்.—எ-று. (உ)

எனச்சவுனகற்குக்குத நியம்புதல் கேட்டு நீத்தோர்
கனத்துறும் பாவநாச காரணம் பகர்தியென்ன

வனத்திருநாகவெற்பு மலரவன் காப்பாமாகம்
நினைத்துறுகுரோச மைநீழின் நேயியானுறைந்து நீங்கான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி சவுனகராகி முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் சொல்லக் கேட்டு அந்தமுனிவர் மகிழ்ச்சியுடனே பெருமைபொருந்திய வந்த பாவநாசத் தீர்த்தத்தி னுடைய காரணமகத்துவங்களைச் சொல்லுமையா வென்று கேட்கச் சூதமுனிவரே சொல்லுகிறார், வாரீர் முனிவராகனே அழகிய திருநாககிரியைப் பிரமதேவன் காத்தருளா நின்றார், கிரியைச் சூழ்ந்து நினைப்பதற்கரிய பஞ்சககுரோசத் தெலையுளவும் பிரியாதபடியாக மகாவிஷ்ணு காத்தருளா நின்றார்.—எ-று. (ங)

முண்டகன் மகவான் ஞான முதல்வனு முனிவர் யாருங்
கொண்டினி துறைவரவெய்யோன் குளிர்மதி காந்தரீசர்
மண்டுபன் னொருவரெட்டு வசக்களஸ்வினிவானோர்க
ளுண்டென விருந்தார்காந்த ருவர்தம தணங்கொடுப்பீத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன், ஜேவேந்திரன், ஜேவர்கள், முனிவர்கள், யோகியர், ஞானியர்மற்றுஞ் சந்திரசூரியர் கந்தர் பசிலொருகோடி ருத்திராகன் அஷ்டவசக்கள் அஸ்வினிகேதவதைகள், சின்னரா, கிம்புருடர்கள், கெருடா, காந்தருவர்கள், சித்தர், வித்தியாதரர்கள் மற்றும் அனேகந்தேவர்களெல்லாம் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடனே திருநாககிரியி லுறைந்து வசித்திருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (ச)

இவரிவரர்த்தநாரீ சனைப்பணி மலையிலேத்தித்
தவநெறிபுரிந்துவாழும் தகைமையராகச் சூழ்த்தார்
புயனமும் விண்ணும்போற்றும் புயங்கவெற் பினிலத் தீர்த்தம்
நவமணிக் கழுநீர் நெய்தல் நனிகொள் சேதாம்பல் நீங்கா.

(இ-ள்.) இவர்கள் யாவரும் நாககிரியில் அர்த்தநாரீஸுவரனைப் பணிந்தேத்திக் கேமத்துடனே நெறிமுறைமையாக வாழ்ந்திருக்கும்படி தகுதியர்களாகச் சூழ்ந்திருக்கின்றார்கள். மண்ணும்விண்ணும் புகழப்பட்ட அத்தக்கிரியிற் பாவநாச தீர்த்தம் நவரத்ன மணிகள் பொருந்திச் செங்கழுநீர்ச் சேதாம்பல் செந்தாமரை நீலேற்புந் தனரும் பிரியாமலிருக்கின்றது.—எ-று. (ரு)

இயக்கர்த்தந் கன்னிமாரோ டினிதுசந்ததமு மூழ்கி
நயப்புனற் றலைமேற்கொண்டு நத்தனவனப் பூக்கொய்து
செயக்கர மழுவோன் பாதஞ் சிவசிவ வெனப்பூசித்து
முயக்கிவர மகளிரோடு முனிவரர் தவங்க ணீங்கார்.

(இ-ள்.) இயக்கர்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடனே இனிதாகவந்து நாககிரியிற் பாவநாச தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நியதிமுடித்து அத்தீர்த்தத் தலைமேற் புரட்சித்துக் கொண்டு நத்தனவன்களில் புஷ்பங்களெடுத்துப் பகுதியுடனே வெற்றிமழுவேந்திய கைகையுடைய சிவன்பாதா விந்தங்களைச் சிவசிவா வென்று பூசித்து இஷ்டகாமியம் பெற்று வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். முனிவரர்கள் முயங்கூர் தனபாரங்களை யுடைய பத்தினிமார்களுடனே அத்தீர்த்தத்திற் குளித்து நியதிமுடித்துப் பிரியாமல் அரியதவங்கள் செய்திருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (க)

யாவரே யெனினும்ந்த வெழில்வரை யினிராள் மூன்றி
னுவலன் வைகிப்பாவ ராசதீர்த்தத்திலாடிக்
காவலின் பரணைப்போற்றிக் கடன்பல கழித்துவெற்பில்
மேவியங்கிழிகா லென்கால் மிதித்தன பொறுத்தியென்ப.

(இ-ள்.) யாராலும் அழகிய திருநாககிரியின் பேரில்வந்து அன்புடனே மூன் றாள் வாசஞ்செய்து பாவநாச தீர்த்தத்தின் மூழ்வ நியதிமுடித்து நித்தியகன்மக் கடன் பலவுங்கழித்து இறைபவனுனை பாமேஸ்வரனைப் போற்றி செய்த வணக்கி வாழ்த்தி நாலாநாள் கிரியினின் றிறங்கி யடிவாரகதில் வந்துநின்று பெமதுகால் களால் மிதித்தருற்றங்களைப் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று தண்டனிட்டித் தோத் திரஞ் செய்வார்கள்.—எ-று. (சு)

என்றணி மலையின் கீழ்வந் திறைவனைக் குருவைப்போற்றி
நின்றவந் நிலையேழுக்கால் நெறிபுற வலம்வந்தேத்தி
யன்றவ ணிநுந்து நூற்றெட் டானேழுத் தைத்துந் கந்தர்
நன்றிகொ ளெழுத்தோராரும் நனிபெறச் செபித்துச் சொல்வார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி வணங்கினவர்கள் நாககிரி யடிவாரத்தில்வந்து அங்ங்நி மிறைவனைப்போற்றிக் குருவை வணங்கி நின்ற நிலையே நெறிமுறைமையாக மூன் று பிரதட்சணஞ்செய்து துதித்து அன் றங்ஙனமிருந்து பஞ்சாக்ஷரங்களையும், சி-க்ஷரங்களையும், பெருமைபெற நூற்றெட் டெருசெபஞ்செய்து முடித்துப் பின்பு வார்கள்.—எ-று. (அ)

பணிமலைப் பாவநாசப் பணிப்புனர் நிறமும் வந்த
வணிவகைப் படியுஞ்சொல்வாஞ் சவுனக ராதிடேண்மின்
றிணிவுள கைலைச்சார்பிற் செழுந்திருத் தீர்த்தஞ்சூழ
நணுபிரமாச்சிராம நன்குள தவத்தின் மேலோர்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாககிரியிற் குளிர்த்த புனலுடைய பாவநாச தீர்த்தமகி மையும், அதனாலாகிய காரணர்த்தங்கடும் சொல்லுகிறோஞ் சவுனகராதி முனிவர் களே கேண்மின்களென்று சொல்லுகிறார், குதமுனிவர், தின்மையுடைய கைலாச கிரிச்சார்பிற் செழுமையுடைய நதிதீர்த்தங்கள்கூழ்த்து விளங்காநின்ற பிராமண ரா ச்சிராமங்கள் அழகியதாகவுள்ளது அங்ஙனத் தவமகிமையுடைய பெரியோர்கள் வ் சித்திருக்கின்றார்கள்.—எ-று. (க)

செறிந்துட னிருந்தகாலே திடமதியெனும்பேராளன்
குறிந்த சூத்திரன்வந்தநதக் குழாந்தனைப்பாதம்போற்றி
யறிந்திட வடியேனும் களருந், ருவத்தொழிலையெல்லாம்
பிரிந்திடா தியாகம் பண்ணும் பெற்றியற் கருளவேண்டும்.

(இ-ள்.) அந்த ஆச்சிரமங்களில் அரியதவ முனிவர்கள் நெருங்கிப் பயிலாநின்ற காலத்தில் திடமதிபென்னும் பெயரையுடைய ஒரு சூத்திர னங்ஙனம்வந்து முனி வர்கூட்டங்களைக்கண்டு தண்டனிட்டிப் போற்றிசெய்து சொல்லுகிறான். வாரீர் ச வாமிகளே! அடியேனுக்குத் தங்களுடைய நெறிமுறைமைத் தொழில்களையெல்லா ம் யாணறிந்துகொள்ளும்படி தெரியப்படுத்திப் பிரியாம லுங்களுடனே யாகாகி கி ருத்தியங்கள் செய்யும்படிக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்துருளவேண்டுமென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறான்.—எ-று. (சு)

மாமுனிவரோயுங்கள் மந்திரமுபதேசித்துத்
தேமலர்க்காவின்னும்பார் செறிந்தவரிடத்திற்கூடிச்
சேமவைதீகபாகஞ் செய்தருச் சனைகள் செய்து
காமுறவடியன் றன்பாற் கனிந்தரு னுதிவென்றோத

(இ - ள்.) மகா முனிஸ்வரர்களே உங்களுடைய காயத்திரி மந்திரங்கள்

அடியேனுக் குபதேசஞ்செய்து தேன்பொழியும் புட்பகாவனத்திற்செறிந்த இரு முசுநடனே நானுங்கூடி ரகசியமான வைதீகபாகத்தோ டர்ச்சனைசெய்து யோக்கியனாகும்படிக்கு யென்னுசையன்புக்கிரங்கி யென்னையுமொரு முனிவனெ ன்று சொல்லும்படியாகத் தங்கள் மனங்கள்களிந்து கிருபாகடாக்குஞ் செய்தருள வேண்டுமென்றுசொன்னான் திடமதி.—எ-று. (கச)

சூத்திரன்மனக்கு வைதி கத்துளவுபதேசங்கள்
சேர்த்திட லாகாதெங்கள் சேர்வைசெய் திருத்தியுத்தே
யேத்துதலுனக்கு நல்ல யாகமுந் தவமுமென்று
தீர்த்தரா ரிடத்துமேலோர் திடமதிக் குரைத்தபோதில்.

(இ-ள்.) சூத்திரனுக்குப் பிராமணன்செய்யும் காயத்திரி மந்திரவுபதேசங்கள் செய்கள் தவங்கள்யாவொரு சொல்லகூடாது. எங்களைத் தரிசனஞ்செய்து வணங் கிட்டுப்பதே யுனக்கு நல்லயாகமுந் தவமுமென்று பூசராகிய ஆரிடத்தின் மே ழோர்க ளப்போது திடமதிக்குச்சொன்னார்கள்.—எ-று. (கஉ)

அதைபுளத்தடைத்துத் தாரத் தாச்சிர மத்தின்பாங்கே
மதுதிகழ் சோலைவாவி வளந்தரு பொருணீர்வைப்புப்
புதிதறவைத்துத் தெய்வ பூனையும் பண்ணிப்பிண்டக்
கதிபலவியற்றியாங்கள் கனிந்தவன வைகுநாளில்.

(இ-ள்.) ஆரிடத்தார்சொன்னதை மனதி லடக்கிவைத்துக்கொண்டுபோய் தூ ரத்திலே ஒரு ஆச்சிரமத்தின்பக்கத்திலே தேன்வழிற்சொழுகிய பூஞ்சோலைகளும், வாவினளும் வளம்பொருந்திய பலபொருள் விளையும் யேரிர்வைப்பும் புதிதாக வு ண்டிசெய்த அந்நனம் தெய்வபூசைகளும் பண்ணிப் பிண்டப்பிரதானங்களுஞ் செ ய்து மூத்தமோகூத்துக் கேதுவாகிய பலவகை மார்க்கங்களு மியற்றி யங்நன மன மகிழ்ச்சியுடனே திடபதி பென்பவன்வைவி வாழ்ந்திருக்குநாளில்.—எ-று. (கஉ)

திடமதிக்கமலன்வெற்பிற் செழுந்தவர்தெளியச்சொல்வார்.
வடமொழிவேத நூல்மந் திரந்தெய்வபுராணம்யாகம்
நெடிதுசூத்திரரார்செய்ய நெறியலச்செய்வித்தார்க்குந்
கடிதுசெய்தார்க்கும்பாவந் கழிந்திடாத்தொலைதாத்நோ.

(இ-ள்.) கைலைச்சார்பில் செழுமையுடைய ஆச்சிரமத்தில் தவமுனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் திடமதியே வடமொழி வேதநூல் யாகமச்சிரமங்களைக் கர யத்திரிசெய்தபங்களைத் தெய்வபூனையாகிய யாகங்கள் இவையாவும் மிக வுஞ் சூத்திரர்செய்வது நெறிமுறைமையல்ல அப்படிசெய்யவிதவர்களுக்குஞ் சேக்கி ராஞ் செய்தவர்களுக்கும் பாவங்கள் சம்பவிக்கும், அந்தப் பாவங்கள் எளிதிலேதொ லையாது.—எ-று. (கச)

கயிலையாச்சிரமந்தன்னிற் கனமறைமுனிவர்பாரு
மியல்புறக்கனிகாய்ச்சாகை பெழிற்கிழங்கவன்பால்வேண்டிப்
பயில்வதுங்காலேவேத பாரகன்சுமதியென்பா
னியலுறவவன்மனன்ப னாயினுனிவனைப்போற்றி.

(இ-ள்.) கைலாசகிரிச் சார்பிலிருக்கின்ற ஆச்சிரமங்களில் மகிமையுடைய மறைமுனிவர்கள்-யாவரும் புசிக்கும்படிக்கு இலகாடகனிகள கிழங்குகள்வேண்டி அந்தத் திடமதி யிடத்திற்போய்ப் பழக்கஞ்செய்து வாங்கிக்கொண்டு போவார்கள் அக்காலத்தி லொருநாள் ஒருவேதபாரகன் சுமதிமுனி யென்வன் இயல்புடனே ய

வனுக்கு மிகுந்தசினகிதனுண் அவனைப்போற்றி செய்து திட்மதி சொல்லுகிறான்
—எ-று. (கடு)

எமக்கும்தியற்கையெல்லா பியம்பிநல்லியக்கஞ்செய்தே
யமைத்திடற்குபதேசத்தை யருள்கெனவறைதலோடுங்
கமைத்தொழிற்சுமதிகாலங் கழிந்திறந்தனர்தபாவஞ்
சுமைப்பெறுவிரயந்தோயந்து சொற்றொகாபிறவீசெர்ந்தான்.

(இ-ள்) சுமதிமுனிவரே! உங்களியல்பாடிய சொழில்லை யெல்லாம் எனக்
தேசஞ் செய்து அமைந்திருப்பதாகக் கிருபைசெய்தருளு மென்று வணக்கினு
ணங்கினதுகண்டு மனகிரங்கித் தஞ்சளுடைய வேதாக மந்திரகாயத்திரி செய்பு
தேவபூசை யாசாதி கிருத்தியங்களை செய்யுந் தெழிலகளை யெல்லாந் திட்மதிக்கு
தெரியப்பட வு-தேசஞ் செய்துருளினான். பின்பு சுமதிமுனியென்பவன் காலங்கழி
த்து இறந்துபோனான். அளவிலலாத பாவம்பிரவேசித்துச் சுமை தலையாக இயம்புலா
சத்தில் நணணி நரகங்களில் வீழ்ந்தழுதிச் சொல்ல அளவிலலாத சன்மங்க ளொடு
த்தலேந்தான்.—எ-று. (கசு)

பிறந்திறந்தனந்தசென்மம் பெருங்கடைப்பிறப்பின்பின்னர்
துறந்துகுத்திரனுவ்வைஸ்யத் தோற்றமாயரசனாஹி
யறந்திகழ்மறையோனுந்தி யடைந்தனனடைந்துபெற்று
கிறைந்தியிருநாலாண்டி. நெறிபுபவீதஞ்செய்தான்.

(இ-ள்) பிறந்திறந்தனந்தவகோடி சென்மங்களெடுத்த பின்பு ஒருபிறப்பிற் கடை
யவனாகவும், பின்பு குத்திரனாகவும், பின்பு வைசியனாகவும், பின்பு அரசனாகவுயிற்று
பின்பு புண்ணிய தேகமான பிராமண யோனியை யடைந்து நல்ல சமர்ப்பத்திரனாகப்
பிறந்து சகல சாஸ்திரங்களுவாற்றுவ திகழ்ந்து விளங்கி எட்டுப்பிராயத்தளவில் எக்
கிரோப வீதந்தரித்தருளினான் சுமதமுனி.—எ-று. (கசு)

செய்துபின்சுமதிதன்னைத் தின்பதுபோலநாடி
வெய்தெனப்பிரமஹத்தி விழுங்குவபோலப்பற்றிக்
கைதரித்திடாதுகொள்கக் கனிந்தவனறந்தைநிற்ப்பான்
பொய்தவிற்கும்பயோனி பொதியமீதடைந்துபோற்றும்.

(இ-ள்) எக்கிரோப வீதஞ் சாத்தியருளினபின்பு சுமதிமுனிவனைத் தின்பது
போல் நாடி வெவ்வி யபிரமஹத்தி விழுங்குவதபோற் பிடித் துபத்திரஞ்செய்து தரி
க்கொள்ளாது மேற்கொண்டகாலே அதுகண்ட தகப்பனானவன் மிகவுயிரன்வி இவன்
பிரமஹத்தி தோஷத்தைக் தீர்ப்பானென்று பொய்ப்பிலலாத கவருடைய பொதிய
மலையிற்சென்று அகஸ்தியமுனிவனைக்கண்டு தரிசித்துப் போற்றிசெய்து சொல்லு
கிறான்.—எ-று. (கசு)

போற்றியென்னுயிரோயெங்கள் பொருளெனுந்தரும்ப்பேறே
யாற்றமலம்புபத்தானுன்னை யடைந்தனமருளவேண்டும்
பேற்றிலென்மகவைப்பற்றிப் பிரமராக்கதன்மேற்கொண்டா
னுற்றமொன்றருள்திடென் னூற் குரவவிப்பிரமவாழ்வே.

(இ-ள்) போற்றிபோற்றி என்னுயிர்த்துணையாய் விளங்கும்படியான தரும்ப
பேறே யாற்றலுடைய வுமது பாதாவிந்தத்தை யடைந்தேன். கிருபைசெய்தருள
வேண்டும். யான் தவஞ்செய்துபெற்ற இந்த ஒருபுத்திரனைப் பிரமராக்கதன்பிடித்
துமேற்கொண் டெத்திரஞ்செய்கின்றான். இது கிவிரத்தியாக ஒருன்மை யனுக்கிர

கஞ்செய்தருளும் கென்கலை ஹசெயத குருவே விபிமவாருவே யென்று தோத் திரஞ்செய்தான்.—எ-று.

(கக)

தென்புவி புயர்கதமெலாயத் திகழ்வடக கிடுபட்டி
மன பதை புவனமேலொ ணாவா அலங்குநாணி
லண்டன போகி வநக வததகிய வவனாககாத
தெனபது சிறிதெ னமைநத னிடாசண் டெர்நிதைய..

இன் முசலதில் டயிதாது டெண்டி யதம சிதாகமபுவ
னமேலோகநத டொ டாது தயமடது டெண்டி ரனபுடனே
திரதப பொ டாது டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி

எனமகவரசைகேரக்கி பிரிநிநெனா பொரியவாநி
தனைடணிர் தநர்நாநா டெண்டி டெண்டி டெண்டி
முனமயன டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
வநதிடமநி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி

(இ-அ) எவ வய டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
வநதிடமநி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி

(உக)

தருமமன் நெய்மனசெய்த தனாமபால் மரபாயமாவா
யிருநிலபிறையி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
யெரிநிலபிறையி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
பிரமாமனரு டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி

(இ-ஆ) தருமமன் நெய்மனசெய்த தனாமபால் மரபாயமாவா
யிருநிலபிறையி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
யெரிநிலபிறையி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
பிரமாமனரு டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி

(உஉ)

கருவவனெய்மனசெய்த தனாமபால் மரபாயமாவா
யிருநிலபிறையி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
யெரிநிலபிறையி டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி
பிரமாமனரு டெண்டி டெண்டி டெண்டி டெண்டி

(இ-எ) இயமநுடைய எவலாலே பி டெண்டி டெண்டி
கென்கலை ஹசெயத குருவே விபிமவாருவே யென்று தோத் திரஞ்செய்தான்.—எ-று.

(உஉ)

அத்தநாரீசநலகு மருநினால் வநதநீர்த்தத்
சத்தமாம பாவநாசந தோநியவுடனேயோடும்

வித்தகப்படர்தியென்ன வேதியன் மகவினோடு
முய்த்தனன் பாவஞ்ச முராவெற்பினிற்போய்த் தோய்ந்தான்.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வரனுடைய கிருபையருளினாலே உசிதமாக உண்டாகியு
திர்த்தஞ் சுத்தோக்மான் பாவநாசத்தீர்த்த மென்னும் பெயரையுடையது அதனைக்
ண்டமாத்திரத்திலே இவனைப்பற்றிய பிரமஹத்தி தோஷமும் தீர்த்து போகும் வேத
வித்தகனை நீ அங்கேசெல்வா டென்று அகத்த முனிவர் விடைகொடுத்தவுள்ளார்
அந்தப் பிரமணன் தன்மகனுடனே கூடிச்சென்று திருநாககிரியிற் பாவநாச தீர்த்தத்
தீர்வந்து தீர்த்தமாகுண்.—எ-று. (உச)

தோய்ந்தபின் பிரமராக்கன் குணமாருதமுன் பூனை
யேய்ந்தனானிருவோரும்போர் திமையவர்தமக்குநோன
ராய்ந்திடநகரின்வாழ்ந்தா ரர்த்தநாரீசன்பாதஞ்
சேர்ந்துறவிருந்தாரந்தத் திடமதிசெயற்சைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) அப்படி தீர்த்தமாகுண்டியிருக்காநதில் பூனைப்புப் போவது நினை
வ பிரமாட்சதன் விட்டோடிப் போனான் அவர்களிடமும் சுவாமிதரிசனைக்
துக்கொண்டு புறப்பட்டு தெய்வருபமாக தமது நடவாத்திற்சென்று சேர்ந்துவாழ்ந்
ந்தார்கள் அந்தத்தில் அர்த்தநாரீஸ் வரர்பாதஞ் சேர்ந்த வீற்றிருந்தார்கள் இன்
ந்தச் சூத்திரன் திடமதிசேர்க்கையைச் சொல்லுகிறோமென்று சொல்லுகிறார் சூதமு
னிவர்.—எ-று. (உரு)

எண்ணிலிரகத்தெய்தி யிழிந்தசெந்துக்களீராய்
நண்ணியழிப்பிலோய்ந்து நன்கதிகிடைப்பதாக
விண்ணிடைப்பருந்தாய்நாக வெற்பினிற்றுகித்தெவி
தண்ணிற்பாவநாசத் திடங்குறைதருவிற்கார்த்தான்.

(இ-ள்.) திடமதியென்பவ அறிந்து அபி லலாதாலம் உரையில் விழ்த்துந்
தி இழிவான செந்துக்க ளீராய் நண்ணியழிந்துந் தினைத்து முன்செய்த புண்ணியஞ்
சற்றுண்டாகி நல்லகதி கிடைப்பதாக ஒரு குதாயப் பிறந்து ஆகாசமாகப் படிந்து
வந்து தாகமிசூதியாய்ச் சூப்பருகவேண்டித் திருநாககிரியில் வாடுதெடிக் குவிர்த்த
புனலுடைய பாவநாசத் தக்கனாயருயில் நின்றாய்நாரும்தில வந்துசாய்ந்தான்.

தன்புனலாடுவோர்தஞ் சட்டகப்புனல்மெற்பட்டு
விண்படர்ப் பருந்தாய்வந்த வியனுது மாரிச்செய்த
திண்படி ருயபாவச் செயர்க்கையுந் தீர்த்துதெய்வ
வண்புகு வடிவம்பெற்று வானவர் மகளிர்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அந்நான் தீர்த்தமாகிவோர்களு டைய தேகசலந் தெறித்து இதன்மேற்
பட்டு ஆகாசத்திற் பருந்தாகவந்த வருவமாறிப்போய் திண்ணியதாக முன்செய்த
கொடிய பாவதோஷங்களுந் தீர்த்து வளவியதெய்வருபம் வடிவுபெற்று தெய்வப்
பெண்களிற் சேர்ந்தான்.—எ-று. (உஎ)

வானவர்விமானத்தேறி வானனா டரொன் பாங்கி
னானகத் தாரிவாச நறுமலர்த் தருக்கிழெய்திக்
கானகத்தருவதீதங் கனிந்துறக் கேட்டுமுனை
யானவந்தன்சொல்லா மருட்டிட விதியும்பெற்றான்.

(இ-ள்.) தேவர்களுடைய புட்பகவிமானத்தி லேறித் தேவராஜனை இரீகிரன்
அருகிம நில்விப வாசனைபொருந்திய கற்பகத்தருகிழலில் வந்தெய்திக் கந்தருவர்பு
தலானபோகள வீணைகளை தீதங்களும்பாட மனமகிழ்ச்சியாகக் கேட்டுகொத்து முன்

னையத்தப்பிராமணன் பெற்றசிறப்பெல்லாந் திடமதியென்பவன் பெற்றுவாழ்க் திருநதான்.—எ-று. (உஅ)

சுமதிதன் பிரமலோகச் சூழலிற்புகுந்தான் பின்ன
மொதுமெய்ச்சிவலோகத்து மெய்தினனென்பர்முன்னோர்
விதிதமம்பாவநாச வியன்கரைவிதிமாலீசன்
றமதிடமெனவேயென்றுந் தடம்புனற்கரைக்கணிங்கா.

(இ-ள்.) சுமதிமுனியென்பவன் முன்போலத் தன்னுடைய பிரமராச்சிரமச் சூழலிற்புகுந்துறைந்தான் பின்பு நமது சுவாமியினுடைய சிவலோகபதவியும் பெற்றானென்று முன்னோர்கள் சொல்வார்கள். ஆகையால் அற்புதமான பாவநாச தீர்த்தக்களையிற் பிரமா, விஷ்ணு, நுத்திரன் முதலான தேவர்கள் தங்கள் தங்களிடமென்றெய்தியந்த ஐர்த்தக்களையினிட வைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்றார்கள்.—எ-று.

பாவநாசத்தின் தீர்த்தம் பரிசித்தானாகுகம்போற்
பாவநாசத்தின் தீங்கி லகப்படான் பலரோடொப்பான்
பாவநாசத்தினலலாற் பதங்கள் தீர்ப் பட்டதெய்தான்
பாவநாசத்தியானன் புகழுடி பரிப்பன்றுணை.

(இ-ள்.) பாவநாச தீர்த்தத்தை யாதொருத்தர் பரிசித்தார்களாகில் அவர்களுடையதேசம் பொன்வானுமாகத் தெய்வவடிவெதிலுஞ் சற்றுத் தீயவிலகப்படாமலும் பலரோடொப்பில்லாமலும் பாவநாசத்தினாலான சுவைபெற்று சோவார்களன்னியிலே ஆதின் முபபட்ட பதங்கடற் சேராது உமைபொருநாகருடைய பாகமலர்களைச் சிவசுபரித்து கொள்வார்களா.—எ-று (கஉ)

அதன்புனர் நிவலைசற்றே தெறிப்பினு மகலாப்பாவ
விதங்கள்விந் ணடுக்கும்பஞ்சின வெவவழற் பொறிபட்டொப்பாம்
பதம்பணிந் திறைபைபபேற்றுப் பாவநாசத்தின் பாங்கே
யிதம்பெறுந் தவநானங்கள் செய்தவமெப்பினார்.

(இ-ள்.) தண்ணி அத்தபாவநாச தீர்த்தச் சலத்திறுடைய திவலை சற்றே யாதொருவர்மேலே தெறித்தாலுந் தீராதபாவங்கள் அண்டமுட்டிய பஞ்சுமலையில் அக்கணிப்பொறி பட்டா லெப்படியோ அப்படி விமோசனமாகும். இறையானைய சுவாமி பாதாவித்தலானைப் போற்றிசெய்து அந்த தீர்த்தங்கள் பக்கத்திலே இனபமாசிய தவதானங்கள் செய்தவர்கள் பெருங்கு சுவாமிபர யிருப்பானென்று சொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (கக)

பாவநாசத்தையந்தப் பணிமலைச்சயம்புநாதன்
கோவைவா யணங்கைச்செய்வேற் குமரனை மூததோன்றன்னைக்
காவலா மனங்கொண்டார்க்கும் கருதியிச் சருக்கங்கற்ற
வாவலாருளருக்கெய்து மருட்பல னனந்தகோடி.

(இ-ள்.) பாவநாச தீர்த்தத்தை நாகினியீசுரனாக கோவைக்கணி போன்ற ஆதரமழைய உமாசேவியையச் சவுந்தரீகமான காரியவேல்பிடித்த குமாரக்கடவுளை மூத்தநைநானாத தரிசித்து பக்கியுடனே ரூபத்தியானங்கள் செய்து மனத்திலுட்கொண்டபோர்களுக்கு நல்லகருத்துடனே பாவநாச தீர்த்தச்சருக்கத்தை ஆசையுடனே கற்றவர்கள் கேட்பவர்களுக்கு துண்டாகிய அருட்பலன்கள் அனந்தங்கோடியாகுமென்றுசொன்னார் சூதமுனிவர்.—எ-று (கஉ)

பாவநாசதீர்த்தச்சருக்கம், முற்றும்.
ஆகச்சருக்கம், ௩௦ க்கு திருவிருத்தம்—அாகூ.

தன்ம தீர்த்தச்சருக்கம்.

தரும்பலன் பாவநாசத் தன்னிடை மூழ்கிப்பின்னர்
திரும்புகயாருதன்ம தீர்த்தமதாவேண்டி.
வரும்பலதீர்த்தமீதாம் பாவங்கள் மாற்றித்தன்மப்
பெரும்பலனுதலித் தீர்த்தப் பெயரது பிறங்கிறும்மா.

(இ-ள்.) நல்லபலன் இத் தாப்பட்ட பாவநாச தீர்த்தமென மூழ்கின பின், பாவநாமொருவர் தன்மதீர்த்தமில் மூழ்வேண்டிப் பலதீர்த்தங்களின மோலாகிய பாவங்களைத் தீர்த்தும் புண்ணியபலன்களைக் கொடுப்பதற்கு மன்மதீர்த்தமென்னும் பெயராய் விளங்கிற்று.—எ-று.

கங்கைநல் யமுனையோதா விரிந்து ஸந்தாவேரி
தங்குநீர்ப் பனையுநீரெடு சாஸ்வதி சேறமாகுந்
திங்கிநத்தேவாந்நீர்த் திபாஷ்வம் நொதுபாவ
நங்கன தன்மதீர்த்த நாயகமற்றுகெண்டே.

(இ-ள்.) கங்கை, யமுனா, கோதாவிரி, சிந்து, காபேரி, நர்மதை, சாஸ்வதி, சேதுதீர்த்தம், மாமாகாந்தம். இவைபுராணிய இங்கிதமான தெய்வதீர்த்தங்க ளெல்லாம்வந்து பொருள் பாவநாசமே மோலாகச் செய்யுந் தரும்பீர்த்த நாயகனே யென்று புரட்டிது உண்டன.—எ-று.

(உ)

ஆடியுப்புதழ்ந்துதங்க ளகத்தவ ரவர்தோம்பாவ
மோடவெய் தனவந்துய்க்கு முருத்திரர் முதலோர்தேவ
ராடலும் பாடலியாவு மருச்சுனைவிதமுந் தம்பாற்
கடமுத்தொழிபு மொழிமேற் குன்றிக்கொணொர்க்கொளதால்.

(இ-ள்.) தீர்த்தமாகியுந் தோத்திரசேதுந் தங்க ள் மனாகருத்துடனே மூழ்கிப் பாவங்கள் விமோனமாகிய விதமுல அந்நீர்த் தங்குந் தகமாயிருக்கும் - ருத்திரர்கள் முதலான தேவர்கள் ஆடல் பாடல் ய ருச்செயது அருச்சுனைவிதங்களுமியற் றித்தங்குளிடத்திறகூடிய முததொழிபு மொழிமேல் கடநிலைபாடும்படி. குன்றுத வில்லாமல நெறிமுறைமையாகக் கொள்வார்கள்.—எ-று.

(உ)

முன்னோர்நாள் பாவான்வந்து பழங்குவே பிரமஹந்தி
பின்னமாய்த்தோவசெங்கோற் பருகொழிந் புரிந்துவாழ்ந்தான்
என்னுமா மறைக்கொன்றார் நுகர்த்த பம்புகான்றே
தன்னிலைச் சவுனகாதி யருந்தவ ரருவின் கேட்பார்.

(இ-ள்.) முன்னோர்களில் அந்தத் தாமஸ் தீர்த்தத்தில் தேவேந்திரன்வந்து மூழ்கினவுடனே அவனைப்பற்றிய பிரம்ம ததுதோஷம் பின்னப்பட்டுத் தீர்த்த தெய்வலோகத்தாக நடாத்தும் பெரியதொழிபு முறைமையாகிய செங்கோல்செலுத்து வாழ்த்தினுந்தானென்றுசொல்லும் மறை கேட்புமையுள்ளேன் சொன்னார். குதமுனிவர் அதுகேட்டல் வரலாறு சொல்லுமையாவென்று என்னிலையுடைய முனிவர்கள் கேட்கச்சொல்லுகிறார்.—எ-று.

(சு)

துறவினர் மொழியமுற்றுந் துளறக்கேண்மி னென்றே
கிறைமறைச்சூதர்வாய்மை கிகழ்த்துவர் மகவான் மன்னைக்

கறையுற வெல்வமென்றே கபால ஆபரண ராட்சன்
றறுகணன் றியன்றன் கட் சவபட்சன் றனக்குச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) வாரீர் முனிவர்களே, நிஷ்களங்க சுத்தமாகக் கோழியின்களென் னீவதழர்ந்தியான சூதமுனிவர் மெய்ம்மையாகச் சொல்லுகிறார். அக்காலத்தில் த்தமொழுதத்தக்கதாகத் தேவேந்திரனைக்கொன்று வெற்றிகொள்வோமென்று ல ராட்சதனைன்றிவன் ற நகன்மையுடைய தனது துன்மந்திரியான சவபட் டனை சொன்னான்.—எ-று. (இ)

சொற்றிடு மசுரவேந்தன் னுணித்திடுங் கருத்துட்கொள்ளா
வற்றதுபாரமன்றே வமரர்கோர் றன்னைபென்று
பொற்றொடி யமர்ப் பாதர் புணர்ச்சியும் பழகிவானொர்
கொற்றமுங் கொள்வமேகொர் னுரைத்தான் குறிக்கொண்டுற்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சொன்ன மீட்டரான் துணிந்தமனததுடனே குரரங் ணரி அது வெருடாரசல்ல தேவோசை வொன்றென்கொண்டு சொ ரவனாகையானித லை அருடப டியபய கல்ப புணர்ச்சியென்று துலோகமுங் னைக்கொண்டென் றடையென்று சவபட்சன் சொல்ல அதுவே பாக புத்தத்துக்குப் படிப்பிடான்.—எ-று. (ஈ)

செழுநகர்தனக்குக் கண்டிமெ றொன்றினைச் சாதினயொடு
முழுதிவையுந்நிபொன்பெ ரெகமாமகலலநாடி
வெருகநாமிமையொ ழுட்டி லென்றினைப்பொன்று
கொழுமலர்த்தருக்கிழிபக ருந்நிபாடிகொள்வமென்று

(இ-ள்.) செழுமையுடைய தனது நகர்த்துக் காராட்சியாகும்படி சகல செ ளுகளுடனே இவையுமுதும் காராட்சியெய்தருவென்று தனக்கு மிகவும் மேக ளான மகன் துன்ம லைய வைத்த காடுபுத்தி புறப்பட்டு தேவனுடிலெய்தி இந் னினை வெற்றிகொண்டு ளுன்றித புத்தவகல் யுடைய கற்பகத்தருகிழலில் சிங்கா னந்தையுங் கைக்கொண் டானவோமென்றவாறு (எ)

திறம்பயிலமைச்சனாய் இகழ்சவபட்சனோடு
பறந்தலைப்படடக்கபால பபணன்றேவணாப்போர்யாட்ட
மறந்திகழரக்கச்சேனை வருபுந் துகளெழும்பி
நிறைந்தனபரவைமுற்று நிலமொப்போயிற்றம்மா.

(ஊ-ள்.) திறமையுடைய தன்மந்திரியான அஞ்ஞானமனத்தையுடைய சவப ட்சனுடனே நடக்க கபால ஆபரணராட்சன் தேவாக்கள் போரில்வாட்டும்படியாக ழுர்க்கங்கலையுடைய ராட்சதசேனைக் கூட்டத்ததுடனே போலுர்கள். பதாதிசுந டைய கால்துளிகளென்றும் எழும்பிப்பறந்து கடாசலங்களைல்லாஞ்சுவி நிலமா ட்ச்செய்தது.—எ-று. (அ)

குந்தம்வாளுலக்கைவைவேல் கோதண்டம்பாலஞ்சூல
முந்திபொள் றுடனென்றேற்றி யுறுபொறிநெறித்துச்செந்தீச்
சிந்தலுஞ்சிவந்தகுஞ்சிச் செம்மைபுஞ்செறிந்தபண்பா
லந்தமிற்கரியவெற்பி லனற்றிகழலங்கல்போலும்.

(இ-ள்.) குந்தம்கூரிய வடிவான், உலக்கை, அயில்வேல், வில்லம்பு, பிண்டி பாலம், மூவிலைச்சூலம், முதலாகிய ஆயுதங்கள் பதாதிசுருக்கங்களா லொன்றே

டொன்று தாக்கி யக்கினிப்பொறிகள் சிந்துவதும், ராட்சதர்களுடைய சிவந், சிகளின் சிவப்பு மொன்றாய்ச் செறிந்த நிறங்களினாலே அளவுசொல்லக்கூடாத பருவதங்களில் அக்கினிப்பிரவேசமாய் விழுங்குவதுபோன்றிருந்தது.—எ-று

எழுகடனான் காயங்ங் நெழுந்தனசதுரச்சேனை
முழுவதுமகவாணான முற்றுறவீளந்தபாய்மாக்க
கெழுமியவோதைபூசற் கிணையொலியிரதவோசை
வழுவையினோதைபூழி மலைந்தெழுமோதைபோலாம்.

(இ-ள்.) சத்த சமுத்திரம்ஃளும், நாலுசமுத்திரமா யெழுந்துவந்தது ராட்சத சதுரங்கசேனை முழுதும்வந்து யிர்கிரபுரியைச்சுற்றி வளைந்துகொள்வாய்வேகமாகக் கெழுமிய குதிரைகளின் ஓசையுஞ் சண்டைவாத்தியத்தொன்றும் தோடக்கூறி சத்தங்களும், யானைகளினுடைய வீரிட்டவொலிகளும், பூக்கூடி உகாந்தகாலத்துப் பிரளயகாலத்தெழுந்த சமுத்திரக்கோஷங்களும் முழங்கிற்று.—எ-று.

அண்டமுமகிரவண்டத் தடுக்கெலாமதிரவண்டர்
விண்ணெளமதிர வெட்டு வெற்படியுநிரச்சேடன்
மண்டலமதிரவேதன் மறைப்புரமதிரத்திணைக்க
கொண்டவாய்ச்சிங்கநாதக் கொடுந்தொனிமுழங்கியார்த்தார்.

(இ-ள்.) அண்டாகளும், அண்டத்தடுக்குகளும், தேவர்கள் மனங்களும் அண்டருப பருவதங்களினுடைய அம தலங்களும், ஆகிசேடன் பனமுழுகளும், மண்டலங்களும், பிரமலோகமும், வேதபுரங்களும், இவையாவும் மெரு திணைபிரமரட்சத்சேனைகள் கொடிதாகிய சிவராததொனியுமுழங்கி யார்ப்பரித்தார்கள்.—எ-று.

அத்தொனியுடன்வைவேழத் தடற்றொனிசீமிரவெட்டு
மத்த வெங்கயங்கனோட வளி சிலைவிழிகளேக்குஞ்
சுத்தவானுலகைச்சுற்றிச் சூரியவரக்கன் மீதே
வித்தமகவான் வெள்ளை வேழமிக்கொண்டுசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படி ராட்சதத்தொனிகளுடனே யானைகூட்டங்களினுடைய அடல் ஓசைகளும், யெட்டுத்தடுக்கு சிலையோடி நியிர்த்த கடகடாயமாகச் சத்திக் அத்தட்டசஜங்கனெல்லாம்மயத்து வீரிட்டோட ராட்சதச்சேனைகளினுடைய கள்களில் நெருப்புப்பொறிபறக்க இந்தப்பிரகாரம்வந்து அழகிய தேவலோகத்தைச் சுற்றிவளைந்து குறைக்காற் றுமுன் நடிப்பதுபோலும், அமரர் முனைந்து தேர்செய்வதுகண்டு ராட்சதச்சேனையின்பேரிலே யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வதாக மகாபாபதுடனே சூரியவரான தே வேந்திரன் வெளையானே மேற்கொண்டு சேர்ந்தான்.—எ-று. (கஉ)

களைசூரங்காற்றென்றுங் கபாலவாபரணன்றன்னை
வினைமகவான்கைவிலல்லால் வீட்டவவ்வரக்கன்சூலந்
தனைவின்கொன்றடக்கைவச்சிரத் தாற்றள்ளித்தறுகணுகி
யிணையனமுனைசெய்தினோ ரிளைப்பிலாவிளைத்தார்பூசல.

(இ-ள்.) கார்காலத்திடிமுழக்கம்போலும் கொச்சிதஞ்செய்த முனைந்துபோர் செய்யும் அந்த கபால ஆபரணராட்சதனை இத்திரன் கைவிலலினாலே அஸ்திரப்பிரயோகஞ்செய்து சரமாரியாகப்பொழிந்த வவ்வரக்கன்வீட்ட சூலத்தை மகவான்கை வச்சிராயுத்தினாலே துண்டித்துள்ளித் தறுகண்மையாக விருவரு முனைசெ

பொருதுங்கால் சற்றுந் தேர்வையினைப்பில்லாமல் மென்மேலும் பாணப்பிர
கஞ்செய்து முனைந்து யுத்தஞ்செய்தா கள்.—எ-று. (க௯)

இந்திரன் முதலாந்தேவ ரிராக்கதர்சேனைமான
வந்துரத்திகலின்புக்கார் மடிந்தன வசுரன் றுனை
யந்தமிற்றேரோடத்தே ரானையோடாணமாவோ
மந்தியபரிமாவோடா னோடாடாந்துடனறுகின்றார்.

(இ-ள்) தேவேந்திரன்முதலான தேவர்கள், சேனைகள், இராட்சதச்சேனை
களும் படியாகவந்து எதிர்த்து வீரபுராகவிரமசுதுடனே போர்க்களத்திற்புகுந்
து, விடிதான யுத்தஞ்செய்தார்கள். அசுரராட்சதச்சேனைகள் மடிந்தது அளவில்
உயிழைய தேரோடு தேர்களும், குகினையோடு குகினாகளும், யானையோடே யா
னகளும், ஆளோடாடாசுருமாக நெருங்கிப்பொருதார்கள்.—எ-று. (க௯)

இலக்சவபட்சனென்பான யமனுடனுடன்றூன்சேனை
வகைக்கவுசிகன்றன்போர்மேல் வருணனோடிகலிச்சேந்தான்
புகர்கருங்குபேரனெம் பொருதனா கபாலபூணு
னுக்கப்பொருசேனைநாலவ ருளாவரமரிற்றுக்கார்.

(இ-ள்) சுத்தவீரனுள் சவபட்சனென்பவன் யமனுடனே யெதிர்த்துநடந்
தான், சேனாவருககததுடனே வந்துமுனைந்த செளடிகன் படியிலே வருணனுடன்
பொருதினான். சொல்லுதற்கரிய குபேரனுடனே யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தான், கபா
ல ஆபரணன் இன்னம் பராக்கி ம சாஸிகளான படைத்தலைவர் ராட்சதர் நாலுபே
ருவந்து முனைந்து சமர்புரிந்தார்கள்.—எ-று. (க௯)

மாங்கிஷ்பிரியன்மத்த மாலியென்றுலாக் கும்வீரன்
றுக்குவன்மருதராக்கார் சமரநெட்டுரவேகி
நீங்கரும்வன்விரிதேவ ன்ருதிசலகா புதேவின்
ஞாங்கீசானினிவன் ராவிரிபுனைந்துடன்றார்.

(இ-ள்) மாங்கிஷ்பிரியன் மதசமாலியென்ற ம வீராசுவீரன் கையில் வே
லுதிதடர்ந்துவந்த மருதராட்சதனோடு ஈடுந் தனையா சரிடரேவேகி இவர்கள் நா
பேர் படைத்தலைவர்களும் அடியினிடேவன், நிருதிரான், வாயவுபகவான், யீசா
ரியமூர்சதி, இவர்கள் நாலுபேருடனே கலந்து முகந்து சண்டைசெய்தார்கள்.

பொருஞ்சவபட்சனென்றோப புறகிடப்பொருதாநாலவர்
வனுய்பொருவினையேடுககி வருகென வெநிரந்தேயங்ஙன்
நிரும்பினன்வருணனவா பு செழுங்கனலிறைவன்சுடிப்
பெரும்பகைதடிந்தபுசற் பேசுதற்கரியதம்மா.

(இ-ள்) இந்த படைத்தலைவர்களை முன்னெருடத்தி முனைந்து போர்செய்த சவ
சனைப் புறகிட்டோடும்படியாகப்பொருது நாலுமுனைக்காரரும் முனைந்துவருகிற
ரியவினைமுகத்தைப்பாத்து வருகவேன்றெதிர்த்த அவ்வனநதிரும்பிவந்து மு
ந்து யுத்தஞ்செய்தார்கள். வருணன், வாய்வு, அககிரிதேவ னிருதி யீசான னிவ
ளொருமுகமாக்சுடி பெரிய பகையாளரான ராட்சதர்களைச்சங்கரித்த பூசலின்
ருணமையச் சொல்லுதற்கரிது.—எ-று. (க௯)

ஒருவருக்கொருவர்தாளா ரொருவருக்கொருவர்மீளார்
பொருவருக்கங்கள்முற்றும் பொருதன நால்வர்நால்வர்

முரிபெத்தியமன் றெண்டால் முப்பதினாயிரம்பேர்ச்
செருவாக்கரும்பட்டந்தச் சேனையுமுறிந்ததன்றே.

(இ-ள்.) ஒருவருக்கொருவர் சாளர்கள். ஒருவருக்கொருவர் மீளார்கள். ச
வினைவகைகள் முழுதும்வழுவாமற் பொருதார்கள். அரக்கர் நால்வர்களுந் தே
நால்வர்களும், வென்றிம்படியாக இயமன், கைத்தண்டினாலே அடிபட்டு மு
தினாயிரம்பெயர் இசுலூடைய இராட்சதர்களைவரும்பட்டு மடிந்தார்கள். மிகு
சேனைகளெல்லாம் முதுகிட்டு முறிந்தன.—எ-று.

யமன் முதனுவ ரந்த நால்வளையமதிக்கேற்றித்
தமதரும்படையைத் தாங்கித் தானவர்படையைக்கொன்று
மரர்கோன்பொருக்குரோணி யரக்கரை யமரினமாய்த்தான்.
சமர்புகிர்பாலப்பூரூன் றுன்வரச்சாயலகண்டான்.

(இ-ள்.) இயமன்முதலான நானுபேரும் அந்த ராட்சதர் நானுபேராயுங்
து தென்றினாயேற்றினவர்க்கார்கள், தமதாயுதங்களைத் தாங்கி அசுரமரட்சதர்க
ளை மடித்தார்கள் தேவேந்திரன் பொருதமுனையிலே ஒரு அக்குரோணி
தர்களைச் சமர்த்துக் கொன்றுமாய்த்தான். முனைதுபேர்செய்த கப.
ரணராட்சன் சேனைகள்மடித்து சாய்ந்துபோனதைக்கண்டான்.—எ-று.

கண்டதானவன்வானோர்தங் கணத்தினைக்கணத்திற்காய்ந்த
வண்டர்கோன்ரிதும்பாண மனந்தவான்மலையிறிப்பெய்தா
னெண்டருமரக்கனயின்ன ணிந்திரன் றனக்கூரம்பாற்
றுண்டதுண்டார்களாகத் துணித்தவன் சமரக்குவேந்தன்.

(இ-ள்.) அதுண்ட சபால, ஆபரண ராட்சதன் உதிவேகத்துடனே முகிவந்து
தேவர்களைக் கட்டிக் கழுநிமிட்டித் தாயும்படியாகக் காய்ந்து கண்ணுயி
திரன் பேரிலேயும் அனந்தபாணங்கள் யுந்தது மனழிப்பவதுபேர சாமாசிய
ப்பொறிந்தான் அதுகண்டு அச் சமரக்கன் சைவியும் பாணியும் அறும்படியாக
திரன் வில்வளைத்துக் கொடுக்கப் படுத்தித்தெனது கண்டதுண்டங்களாக அது
தெறிந்தான் தேவராகன்.—எ-று. (20)

எவ்வகைப்படைகளேனு மிருந்துவுடைவதான
வவ்வலித்தண்டாசன் ஒரு பாரதநாறுடையடுத்தி
மெவ்வலிப்புழைநுக்கி விராடகூட்டிப்பரான
தொவ்வறப்பெரியதந்தை யும்பர்கோனூரத்திலிவீட்டான்.

(இ-ள்.) எவ்வகைப்பட்ட தேவரக திரங்கெல்லாம் விட்டு வீணையுடைந்து
பேவதுகண்டு ராட்சதன் மகாவலையையுடைய யிமதண்டமேபோன்ற நூறுபங்கு
லமுடைய வொருதண்டாயுதத்தை பெடுத்து அதற்குப்பூஜைபுரித்து அந்தப்பிரம
ண்டமென்னும் பெருமையுடைய கொப்பில்லாத ஒருபெரிய தண்டாயுதத்தை இந்நிரன்
மார்பிற் பிழிப்படியாக விட்டான்.—எ-று. (21)

காற்றொருபாங்கோர்பாங்கு கனவிருளானலொர்பாங்கும்
கூற்றொருபாங்குலிங்கக் குரைகடலகுடிப்பதென்ன
மாற்றிடற்கரிதிலேகு மறமறந்தமரர்கோமா
னேற்றின்னமார்பில்விண்ணோ ரோங்கினாங்குலீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அபபடி இராட்சதன்விட்ட தண்டாயுதம் வருகிறபோது காற்றொரு
ம், நெருப்பொருபக்கம், இருட்டொரு பாங்கு, இமகூட்டங்க ளொரு சார்புமாக

பருக்கடல்லை புரிஞ்சுவதாக மாற்றுத்தகரிதாசி மகாபிரசண்டவேசமாக விசை
டனேவந்ததுண்டு தேவேந்திரன் மார்பிலேற்றினன், யேற்றினவுடனே மூர்ச்சித்
வீழ்ந்தான். அதுகண்டு தேவர்கள் ஆவலங்கொட்டி அய்யகோஷென் நெங்கினர்கள்
—எ-று. (உஉ)

சார்பதிவீழ்ந்தபோதில் சாரகுருவுயிர்ப்பச்செய்து
வரகுருமந்தரங்குடற மகபதியெழுந்துவெள்ளைக்
கரிமியையிவரந்துவெம்போர் கடந்துமாதலிபொற்றேர்மே
லரியெனமீட்கொண்டந்த வசுரவெங்கயமேற்சென்றான்.

(உ-ள்) அப்படி மூர்ச்சித்து வீழ்ந்த இந்திரன் பக்கத்திற் குருவானவர்வந்து மற்
பரிசு குடிசையுடனே மூர்ச்சைதெளிந்து தேவேந்திரன் நெழுத்து வெள்ளையா
யின் மீதுவந்து வில்வளைத்துப் பாணப்பிரயோகஞ்செய்து அரக்கர்சேனையைச்
நவசங்காரம்பண்ணி மாதலிகடாவி நடத்தப்பட்ட சுவான்ன மயமான தேர்மே
யறிக்கொண்டு வீரசங்கம்போலந்த ராட்சதயானைமேற்சென்று முனைந்தான் —எ-று.

வச்சிரங்கைக்கொண்டந்த வாழரக்கன் நெர்வீழ
மெச்சினகரத்திலவீசி விண்ணவர் தம்மைத்தேய்த்து
வச்சமாமகவாஷண்ட ராதிபன்றனைப்போய்ப்பற்றிக்
கைச்செருவடியாற்றேய்த்துக் களன்றனனசாரவேந்தன்.

(இ-ள்) வச்சிராயுதத்தை யெடுத்த அரக்கன் நேர் முறித்துவிழும்படியாக
விசினான், அதுகண்டு ராட்சதன் தேவர்களை முறித்த துரத்தத்தேய்த்துப் பயங்கரமா
சத் தேவர்பெருமானைக் கிடைப்பற்றிப் பிறக்கக் கைப்பெரிய வலுமையால் உரங்
கொண்டார்ந்து நெருப்புப்போற் றிச் சினந்தடர்ந்தான் இராட்சதன்.—எ-று.(உஉ)

செயந்தனங்கவன்றன்சேனை சிலசிலவுள்ளவெல்லாம்
புயங்குளினாலும்வேலின் போர்த்தொழிலுங்கொன்றான்
வயந்திகழ்கபாலப்பூணன் மலைத்தெதிர்செயந்த நெற்றனைப்
பயந்திடக்கரத்தாற்பற்றிப் பவனவேகத்திற்சென்றான்.

(இ-ள்) இந்திரகுமாரனான செயந்த நெருமுனையிலே சிலசில வுள்ளன வற்
றயெல்லாம் தன்புய வலுமையினாலும், அஸ்திரப்பிரயோகங்களினாலுங்கொன்று ம
டித்தான் அதுகண்டு திறலுடைய கபால ஆபரண ராட்சதன் மலைத்தொருதுகின்
ற செயந்த குமாரனைப் பயமுறத் தன்கையினாற் பற்றிப்பிடித் தெடுத்துக்கொண்டு
வாய்வேலாகச் சென்றான்.—எ-று. (உரு)

பொன்னகர்க்கிறைவன்றன்சற் புதல்வனைப்பிடித்த செய்கை
தன்வனைச்சிரவாடன்னாற் றறித்தனன் றறித்தலோடு
மன்னமைநாகம்போலவந் தடர் நனபாங்குமுற்றுஞ்
சின்னபின்னங்கள்செய்த செயல் லனவிழுந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்) இந்திரலோகரான நன்குமாரனைப் பிடித்தெடுத்துக்கொண்டு போ
ற அரக்கன் கைகளைத் தனது வச்சிர வாளினாற் றறித்து வீழ்த்தான். அப்போது மை
ராகபருவதம்போலும் வந்தடர்ந்து முனைந்து பொருதுகின்ற செயலெல்லாம் சின்
னபின்னங்களாகி மலைவிழுந்தாற்போலும் வீழ்த்தான் அந்நாராட்சதன்.—எ-று.(உரு)

வீழ்ந்தவ ராண்டோர்செக்கு முலக்கையின் விளைவுபோலச்
குழந்தெழுந் துலக்கலுற்றான் றுடையினைச் சென்னியொன்றும்

போழ்த்திடு கென்றுவச்சப் பொருபடை விடுத்தான் சென்று
வீழ்த்தது சிரமுங்காலும் பெருங்கடல் வீழ்த்திறம்மா.

(இ-ள்.) அப்படிவீழ்ந்த ராட்சதன் புமியொருசெக்குந், தானொரு உலர்நா
மாகவெழுந்து சுழன்று சேவச்சேனைகளை யழிக்கலுற்றான். அதுகண்டு
வேந்திரன் அரக்கனைச் சமசுகரித்துவாவென்று தன்னை வச்சிராயுதத்தை விடுத்தான்.
அதுசென்று அந்த அரக்கன் தலை யயும் கால்களையும் கண்டதுண்டமாகத் துணித்
ப் பெரிய கடலில்விழ்ச்செய்தது.—எ-று.

(வ)

மாங்குறப்பெயர்ந்த மாலைபோர்மருதரங்க
னோங்குரிட்டேவேகி யுயர்ச்சவபட்சன் வீந்து
காங்கயன்பகைச்சூரன்னை கபாலவாபரணன்பட்டு
நீங்கரும்பிரமஹத்தி நிலைத்தவம்மகவான்மீதே.

(இ-ள்.) பின்பு மாங்கிடப்பிரியன், மத்தமாலி போரில் வலிய மருதரரங்க,
உயர்ந்ததிட்டேவேகி, உங்கியசவபட்சன் இவர்களைல்லா மிறந்தார்கள். முன்பு
ரக்கடவுள் சமசுகரித்த சூரனைப்போலுங் கபாலவாபரண ராட்சதனும் பட்டிற்றந்த
இறந்தவுடனே நீங்குதற்கரிதான பிரமஹத்திவந்து பற்றியது தேவேந்திரன்
ல்.—எ-று.

தன்மதீர்த்தச் சருக்கம் முற்றும்.

சுருக்கம் நயக்க-சரு விருத்தம். அள அய அ.

இந்திர தீர்த்தச் சருக்கம்.

இந்திரர்க்குப்பிரமஹத்திபிராணம்
பிரமன்னேறே சூரனாகி யெய்தலாலவ் விராக்கதன்பற் றியவினைபொ
கூர்ந்த சூரனாகி சூரதாமயச்சூதவர முனிவவெம்பற் சொல்கவெனச்சொ
தேழிற் றுறவோர்கேட்ப, வந்தநெறிவரலாறிக் கறையக் கேண்மி னடவ்
ருந்தியகிழக்கி னருகெயென்றுஞ், சிந்தையறவிருந்தனனோ ரவுணன்
னென் செப்புதிரி வக்கிரனுஞ் செழும்பேர் பெற்றான்.

(இ-ள்) இங்கிரனுக்குப் பிரமகத்தி வந்தபடியினாலே, அந்தராட்சதன் பிரம
னல்லவே, அழகியதிருமேனியுடைய சூதமுனிவரோ! இதுவெங்களுக் குச்சொல்ல
ய்யாவென்று சவுனகாதி முனிவர்கள் கேட்டே, அந்தவரலாறு இங்ஙனம் சொல்லு
றோம் கேண்மின்கள் முனிவர் எனே யென்று, விருந்திய ராணியத்தின் கிழக்குப்
த்தல் சிந்தையிலலாம விருந்தான டுருராட்சதன் திரிவக்கிரனென்னும் பெயர்
யுடையவென்று சொல்லிப் பின்னையுஞ்சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.—எ-று. (

தானவனாந்திரிவகரன் சாரலோடு தங்குகசியெனுமுனிவன் றவஞ்செ
காலே, மாணமிகுதிரிவகரன் மணந்ததேவி மகவெமக்கு விதித்திலே
ன்செய்வேனென்றே யேனைமனக்கவலைபுட னிருக்குங்காலே யினியசுகி
னியிடத்திலெய்தாநீஞ், சேனையுமானும்பெருகும்படிக் கோர்பாலன். கே
ன்மிப்பவருள்வ ரங்ஙன் சொன மினென்றான்.

(இ-ள்.) அந்தத் திரிவக்கிரனென்னும் ராட்சதனிருக்கின்ற ஆரணியச் சார்பி
சுகிமுனியென் றொரு முனியீசரன் தவஞ்செய்திருந்த காலத்தல் மாணமுடைய

க்கிரன் றேவியானவர் எனக்குப்புத்திர னில்லையே, இத்தவித்க்கென்ன செய்
னென்று மிருக்க மனக்கவலையுடனே யிருந்தார். அப்போது அவனைப் பார்த்து
நம்பெண்ணே, இங்கேதவஞ்செய்கிற சுசிமுனியிடத்திலே நீசேர்வாயாக, நமது
பெரும், சேனையும் வளரும்படிக்கு ஒருபுத்திரன் உண்டாகும் வண்ணம் கிரு
செய்வார். அங்ஙனஞ் சென்று சேரென்றான் அரக்கன்—எ-று. (உ)

படியம்முனியிருக்கு மிமைபற்சாரற் கெய்தி யிளமென்கொடிமே லிருண்
மிக, மைப்புருதும் பூர்ணமதி வாலச்சந்தரன் மகவான்விறாரைபோல்
புகள்பெற்ற, செப்பமென விழிகுழையிற் சென்றுபாயத் தெள்ளமுதற்
கண்ட வுருத்திருவைப்போல, வப்பரிவின சுசிமுனிபாங்கடைந்து நின்ற
புது மரக்கியைவிரும்பி யணைந்த போதில்.

(இ-ள்.) அப்படி அரக்கன் சொன்னபடி அந்தமுனிசுர னிருக்கு மிமைபற்சா
ற் போய்ச்சேர்ந்து மெல்லிய இளங்கொடிமே லிருண்டமேகம்போலுங்கூந்தலு
றைபோல் நெற்றியும், பூரணச்சந்தரன்போல் முகமும், இந்திர விற்போன்ற புரு
ஷமும், நட்சத்திரப் பந்திப்பால் பல்வரிசையும், பொன்மலைபோல ஸ்தனபரங்க
, ஆரணபரியந்தம் நீண்டமான்போன்ற பார்வையும், ரதத்தென்னிய அயிர்த்தத்தி
யுத பார்வைபோல் திருவுருவெடுத்துப் பரிவுடனே சுசிமுனிபாகுகூறிப் போய்
றான், அவனைமுனிசுரன் கண்டு மோகித்து வருப்பமாகப் புணர்ந்தான். அந்தவே
ல்.—எ-று. (ங)

வுருந்தவத்தி லந்தண்ணம் பீசமாகு நீகிலமுமண்டமும்புரப்ப னவன்
பிரமின்னே, பொருந்துகபாலாபரண னெனவேவாழ்வன் போர்க் கசை
ராப்புயவலியானென்றுகறந், குருந்துககைக்குவளைவிழிக் குமுதச்செவ்
ய்க் கோகனக மலர்வதனக் குளிர் பூங்கோதை, திருந்தினாயாள் முனியளி
த சேயினோடுத் திரிவக்கிரஸ் தனையே சேர்ந்தான் மாதோ.

(இ-ள்.) அந்தமுனிசுரன் அரக்கியைப் புணர்ந்தவுடனே ஒருபிள்ளை பிறந்தா
அதுகண்டு சொல்லுகின்ற முனிவன், ஓய்பெண்ணே இந்தப்பிள்ளை நம்விந்துவு,
படியினுலே இந்த அகிலாண்டமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ்—க்கியாளவான், இவ
ர்க்குப் பேர் கபால ஆபரணெனவாழ்வான், மறுமண்டியா செய்யுஞ் சமரக்கினை
த புயவலுமையுடையவ னென்று சொன்னார் அப்போது முலையையும்புபோல ந
டியுந், குவளைப்பூப்போன்ற கண்களும், குமுத புட்பம்போன்ற செவ்வாயும், தாமரை
பூப்போல முகமும், குளிர்ந்த புட்பமாலே குழி கூர் னும், அழகிய திருந்திழைபா
ர் அரக்கியும், முனிவர்கிருவபசெய்த பிரணையுடனே புகழ்ந்திழைத்த சருவக்கிரனை
கென்று சேர்ந்தான்.—எ-று. (ச)

சுரந்துகபாலாபரணன் தன்னைப்பெற்ற செயற்கையாற் றந்தைமுனியா
கியின்றி, ளாந்தகையிலிவனபிரம ராக்கதப்பே ராகுமகவானேவிடா தடர்ந்
தவ்வீர்த் தாந்தவதுதறப்பிரமாவிடத்து வெள்ளைத்தந்திமகவானேகிச் ச
ணம்போற்றிப். போந்தகலிப்பிரமராககதன் சேராது போவதற்குப் புரிதி
யன்பு புகன்றான்மன்னோ.

(இ-ள்.) அரக்கி திரிவிங்கிரனைச் சேர்ந்து கபால ஆபரணென்னும் பிள்ளையு
னே சுசமாக வாழ்ந்திருந்தான். அந்தப் பிள்ளைக்குத் தாயாவ வளரகி, தகப்பன்மு
னிசுரனான படியினுலே பிரமராட்சதனுக்குத் தன்னைக் கொன்ற தேவேந்திரனைப்ப
றிவிடாமலடர்ந்தான் அதுகண்டு இந்திரன் பிரமதேவரிடத்திற் போய் ப்பாதம்பணி
து தன்னை யிகலிப்பற்றிய பிரமகத்தி நீரும்படி கட்டாக்கு செய்யுமென்று சொன்
றான். இத்தகன் —எ-று, (ரு)

போற்றியவிர்திரன் றுயரம்புண்டரீகன் போவதற்குநினைந்தருளிக் கொஃ
நாக, மாற்றலனாயொன்றுளதவ்வரையிலர்த்த நாரீசனருளுலக ததனி
பாங்கா, மேற்றவரை தீர்த்தங்க ளனந்தக்கோடி யெய்தியந்தத் தீர்த்தத்தி
றன்மதீர்த்தங், கூற்றடந்த தெனுமதனின் குறையை மாற்றுங் குளிர்
ரைச்சென்றுதிவான் றேவேயென்றான்.

(இ-ள்.) தன்னைத்துதிசெய்து சொன்ன இந்திரனுடைய பிரமகத்தி திருந்
க்குப் பிரமதேவனினைத்தச் சொல்லுகிறான். கொற்குமண்டலத்தில் திருநாககிரி
ன்குருமகாஸ்தலமுண்டு. அதிறபரமேசுரன் அர்த்தநாரீசர முருர்த்தமாக ஏழந்
னியிருக்கிறார். அனந்தக்கோடி புண்ணியதீர்த்தங்கள் விளங்கா நின்றது, அத்தீர்த்த
களில் மிகுந்த மகிமையுடையது தன்மதீர்த்தம். இயமன் குறடார்ந்த டடர்ந்தாலும்
வினையைமாற்றும் ஆதலால் அந்தக்கிரிதலத்தில் ரீபோய தாம்மதீர்த்தத்தில் தீர்த்த
முனவுடனே இந்தப்பிரமஹத்தி தீர்த்தமேபோகும், போவாய் இந்திரனே யென்று
பிரமதேவன். எ-று.

அம்மொழியின்படியி னந்தத்தீர்த்தத் தாடினன் கொண்டாடினன்
பணங்கின்பாகன், செம்மலர்ப்பொற்றாட் கமலஞ்சிரத்திற்குடி ஜெய
யவென் நிவ்வரையைத் தெரிசித்தன்றே, கவ்வை நிலென்றுயரனைத்
ங்கதிகாக்காணும் கடும்பனியிற் போயதந்தத் தன் மதீர்த்தத், திவ்விளைவி
மூழ்குதற்கேயீசாபோற்றி யெழுந்தமைக்கு மனந்தபல நெய்தினோமால்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் சொன்னபடியே இந்திரன் அந்தத் தலத்தில் வந்து தம்
மதீர்த்தத்தில் மூழ்கி அர்த்தநாரீசரரைச் சேவித்து அவர்பாதமலர்களைச் சிரசிற் குடி
க்கொண்டு செயசெயாவென்று போற்றிசெய்து இந்தக்கிரியைத் தெரிசித்தபொழு
தே யென்னைப்பற்றி ப வினையெல்லாந் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீக்கிவிட்ட
து. பத்தியுடனேதன்மதீர்த்தத்தில் மூழ்கி ரீசரனைப்போற்றி வணங்கி அளவிலா
பலனையும் பெற்றோமென்று கொண்டாடினான் தேவீவந்திரன்—எ-று. (எ

என்றுமகிழ்ந்தேகிலின்னோ ரிடையுற்றறி யிலங்கியசிக்காசனத்திலிரு
தான்பின்னர், கொன்றைமுடி மணிமலையின் றன்மதீர்த்தங் குளித்தவர்.
குண்டானபலன் குறித்துவேதற்க், கன்றருளிச் செய்தபடி யடியேன் பெற்
றே னம்புயத்தவர்த்தநாரீசனாகக், குன்றுலக மூன்றினுக்கும் குறைகடர்க்கு
ந் கோவெனலாமொவுரைத்துக் குமாத்துமிண்டான்.

இ-ள்) பின்பு மனமகிழ்ச்சியுடனே தேவலோகஞ்சேர்ந்து தேவர்க ளிடையு
றெல்லாம் திருத்துப் பிரகாசிக்கின்ற சிங்கசாசனத்தில் இருந்தருளினான தேவேந்திரன்
யின்னையவ கொன்றைமாலையென்றத அர்த்தனாடி ரீசரனெழுந்தருளி யிருக்கின்ற தி
ருநாககிரியில் தன்மதீர்த்தமு முழுகினயாகளுக் குண்டாகும் பலனைக்குறித்ததப் பிர
மா யெனசுருக் சொன்னார். அப்படியே அடியினால் தர்மமதீர்த்தத்தலேமூழ்கிப் பாவ
விமோசனமாகி நல்லபலன் பெற்றேன். அந்தததலம் மூன்றுலோகத்தக்கும் உதவி
யாகியது, யாதொரு குறைகளையுந் தீர்க்குஞ், சகலதலங்களுஞ் மேலானதலம் அத
வென்றுசொல்லித் தேவர்கூட்டங்களி னின்றது மீண்டிவந்தான், எ-று, (அ)

மீண்டுகிரியடைந்துதன்பேர்விடங்கத்தீர்த்தம் வெற்பினிலொன் றுதவிய
ங்ஙன் மேவினானென், மீண்டிமறை பசருமகவானுந்தேவ ரிருடிகளுந்
காந்திருவர் யாருங்கூடி, நீண்ட தன்மதீர்த்தத்து நிலையுமிந்தர னெடுந்தீர்த்

கிலையுமவர் நிகழ்த்துமாறுஞ் சேண்டிகழுஞ் சூதருநாத்தனர் பார்த்தற்கு
உத்தவர்க்குச் செப்புவன் ஓர் சிறககமாதோ.

(இ-ள்) மீண்டுவந்து திருநாககிரியில் சேர்ந்து இந்திரன் தன் பெயர்விளங்க
நூதிர்த்தமுண்டாக்கிவென்று வேதங்கள் சொல்லும் அந்தத்தேவத்திரனு
தேவர்களு, மிருதிகளுங், கங்கிருவாகளும் யாவருங் கூடி நெடியதன்மதிர்த்த நிலை
பாரும் பெரிய இந்திர தீர்த்தத்தின் மகிமையும், அவர்கள் சொன்னடடியேமேன
மயாகிய சூதமுனிவா சொன்னார் அவ்வொழுக்க நபபாமல் பூலோசத்தார்புஞ்
ரல்லுகிறுஞ் சீருஞ்சிறப்புமுண்டாக—எ-று. (௬)

மதீர்த்தம்படிந்திந் திரநீர்த்தத்தில் தாழ்ந்துகனையாடிவன் றுயிரங்கோ
னம், நன்மறையோர்க்குநதபல வயக்குமென்று நாகநகத்துலாவருடந
நிவென்று, மன்னுஞா நந்தவன வாவிரீச்சால் மயேசுரருக்கம்மகவயி
னை தேனுக், கன்னிதருபல வனைத்துங்காட்டும்வெற்பிற் கனதீர்த்தத் த
கண்ணாற் கண்டார்ப்கென்றும்.

(இ-ள்) யாதாமொருவாவது தன்மதீர்த்தத்தில் மூழ்கி இந்திரதீர்த்தத்தில் மூழ்
தீர்த்தங்களில் அன்றைக காயிரங் கோதானம் பிராமலருகருக கொடுத்தபலனுண்
ருமென்று துளாவநீடத்தானபலனிலும் நலமதிகம் பெறவாசகளென்றும், அந்
தீர்த்தத்தின்சனககண்ணில் கண்டபோதருகருக நிருகலும், நத்தன்னம், வாலிகள்,
கண்ணீர்ப்பந்தல், மயேசுரபூதல, அசுரதானம், கடுதாலம், கோதானம், சன்னி
தானபலனெல்லாம் உண்டா—எ-று. (௭)

கன்மனெனு முனிவன்மகா தவஞ்செய்தந்த தீர்த்தத்தி லர்த்தநாசீசன்றன்
னை, முனவணங்கப்பரணுகரு வேண்டி ந்நெனகொல் மொழிதியென நின்
தமுண்டகத்தைநீங்காத், சிவாமயகதிய சமந்திருப்பச்சிறதை கூர்தி சே
நெழபங்காளவெனதநெனவான்பர் விள்ளலகொண்டெமைச்சுமந்திக் கி
யின்மீதே யிருத்தி யெனது வெனவிரும்பி வியம்பினாரால்.

(இ-ள்) தன்மனென்றும் முனிவரன் மரகதபரையது உத்ததீர்த்தத்தில் அ
தநாசீசரனா துத்த வனாகப்ப, மரத்தவரன் பூலோசத்தன்னசொல்வா
யமுனிவனெனென் சுலாபி புனபாத ருத்தததைவிட்டுப் பிராமல சன்மய ரு
மமாகச் சமந்திருக்கும்படி ஒருவாய் நெனப்பசய்யும், மயேசுரருபாகனே! யென்
து, அப்படியே இடப்பயமாக வாடிய நெனத்த சமந்திருந்த தலத்தில் இரு
ப்பரயங்குவிவன்று யிருப்பமா சரோச வாகவ—எ-று. (௮)

தன்முழிந்திரனுமெங்கடவத்தார்க்குட தனகளை தீர்த்தத்தினிலே யமர்ந்
தார்தோயந்தார், மன்மதனைச் சேயித்தலே நூருநகனாக மத்திரிலிங்கத்தி
யலவரங்க்கூடி, யின்னபலனயோனொடுமொறையுநிளங்கி ரிகபரத்துமுத
வியதாயிறைவனலகி, நன்மைநருகெனவரனைவரங்கொண்மித்தார் நவின்
வர்க்கும் கேட்டவர்க்கு நல்லுமாமே

(இ-ள்) அப்படிச் சுலாயியைச் சமந்திரககின்ற தர்மமுனிவனுத் தேவேந்திர
னங்கண்டருளிய சூரீசரன் கூட தீர்த்தம் நான்செய்த புண்ணியபலன்போலும் நினை
தேவர்கள் கண்டவர்கள் முழுவெனவர்கள் மன்மதனைச் செவிததுக குருலங்க சங்கம
மாக வரங்கள் கைகூடி இஷ்டகாமியப் பலபெறா நல்ல சீருஞ்சிறப்பும் இசபாசா
சு உதவியாகக் கிருபை செய்தருளுமென்று சிவனை கோசுதரித்து வந்திது நல்ல

வரங்கள் பெற்றவாழ்த்தார்கள், அம்மகிமைடைச் சொன்னவர்களுக்கு, கேட்ட
ர்களுக்கும் அப்பலன் கிடைக்கும்—எ-று. (கஉ)

இந்திரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்.—கா.

வயிரவதீர்த்தச் சருக்கம்.

புண்ணியதீர்த்தமந்தப் புரந்தரதீர்த்தமென்று
நுண்ணியவிரணடுமூழ்கி நவில்வயிரவதீர்த்தத்தி
லண்ணிலமகவான் போல்வா னுளுவரந்தத்தீர்த்தம்
பண்ணியபடியுங்காட்டும் பயன்களும்பகரலுற்றும்.

(இ-ள்.) தன்மதீர்த்தம், இந்திரதீர்த்தம் இவ்விரண்டிலு முழுநினைப்பு வயிர்
தீர்த்தத்தில் யாதாமொருவரவரு மூழ்கினார்களாகில் இந்திரனைப்போல மேலுலக
தையாள்வார்கள். அத்தத்தீர்த்தம் வந்தவரலாறும் அதின் பலன்களும் சொல்லு
றோம்—எ-று. (

அதிகவுச்சேனபாடிக் கதிபன் விகிரமாதிர்த்தன்
மதியுறுமாபிற்பெற்ற மனோசயனெனுமோர்வேந்தன
புதுநலன் வேதசாஸ்தரம் புராணமும்முறையிலிங்கா
விதியுறுசெங்கோனிதி மேதிரியினிதிலாண்டான்.

(இ-ள்.) நகரங்களில் விசேஷமான உச்சினிநகரத்திற்கு அதிபதியாகிய விகிர
மாதிர்த்தனுடைய மாபியுதித்த மனோசயனென்றும் ஒருராஜன் வேதசாஸ்திரபுராண
ங்கள் சொன்னமுறைவருவாமல் மனோசயாகச் செவகோலந்தி இனிதாக விந்
வுலகத்தை யாண்டிருந்தான்—எ-று. (உ

விப்பிரர்வேள்விரீட்ட வேதியர்வேதத்தீட்ட
மைப்புயல்மழைநள்கூட்ட மணவொலிமுரசங்காட்ட
வப்பொழுதணிகள் புட்ட வாடவர்மாலேகுட்ட
விப்படியனந்தகால மினிநுமன்புரந்தான் மனனோ.

(இ-ள்) விப்பிரணர்கள் வேள்விசெய்ய, வேதியர்கள் வேதம்படிக்க, மாதமூ
ன்று மழைபெய்ய, மணமுரசு வாடியங்கள் முழங்கச், சகலசனங்களுள் சர்வவாபர
ணங்களும் பூட்டி அவப் பிரதனஞ்செய்ய, முச்சனங்களும், புருஷர்களும் மணமாலேகுட்
ட இர்த்தப்படி அநேககாலம் இந்தவுலகத்தை யாண்டிருந்தான் மனோசயராசன். (

முனைவிதியிடர்வந்தெய்தி முயல்பவற்றியற்றையெல்லாம்
நினைவுறமறந்தான் நெய்வி நிலையையோடனந்தநாளாய்த்
தனதரும்பொருளைக்கொண்டு தருமங்கொழிந்துநல்ல
வினைபலதவிர்ந்துநீதி விட்டனன்கொடுங்கொண்டான்.

(இ-ள்.) பூர்வசென்மாதிரலிதியினால் மனநினைவும் புத்தியும்வேறாகி தாமத ரு
ணத்தினாலே மங்களாஹரமாக நடத்திவந்த சுபகருமங்களைச் சற்றும் நினையாமல்
மறந்து தேவதாயம், பிரமாய முதலாகிய மானியங்களைத் தவிர்த்து, புண்ணிய ஆத்

மாக்களுடையபொருள்களை யெல்லாங்கவந்தது, தருமத்தை யொழித்து உதர்மத்
த மேற்கொண்டு மனுத்தியைவிட்டுக் கொடுங்கோலரசு செலுத்தா நின்றான் ம
ருசய ராஜன்—எ-று. (ச)

தயங்குமுச்சேனாநாடு தன்மநாடாகையாலிப்
பயங்கொளுங்கொடுங்கோலாட்டி பண்பலவெனவுக்கேளான்
வியந்தவிக்கொடுங்கோலவாணன் மேதினியிழக்குஞ்சான்றோர்
கயந்தனாசாபம்விடிகழந்தரசுழிக்குமன்றோ.

(இ-ள்.) பிரகஸ்யாதியசுதிய, உச்சினிதேசம் தர்மம்புழி யாணாதினாலே, யாவ
ளும் பயப்படுமபடி கொடுங்கோலரசாட்சிச்செய்து பண்பலவெனவு பெரி
யார்கள் சொல்லவுக்கேளாமல, மெலமேலும் கொடுங்கோலரசு செலுத்தும் அரசு
மந்திரிகள்கொக்கி, பெரியார் என சாபந் துலையும், அவர்கள் மனக்குறைவி
ல்லமும், வாணனும் பூமண்டலமும் மிழந்துபோவாட அரசாட்சிக் கழிவுவரும, இந்
துற்புதநினைவை விட்டுவிடமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (சு)

என்பவன்கேளான்சற்று பிரங்கிலன்கொடுங்கோன்மென்மேல்
வன்புடன் புரந்தாநந்த மாநகர்மறையோர்யாருந்
தன்புகழ்வழுவித்தன்ம சகனறிநாட்டிற்சென்றே
பின்புறவகுதரிநிறைப் பேசினர்வேந், நன்கிட்டான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொல்லவுக்கேளாதவனுந் சற்றுமிகக்கமில்லாமல் அநீ
த அரசாட்சி செலுத்தி நின்றான் மனோசய ராஜன், அதுகண்டு அநகரத்தில்
யோர்முதல் யாவருந் தன்னுடை பிந்திவழுமா நீதிபரணை தன்ம சகராஜன்
நாட்டிற்குச்சென்று, இன்பமாகவிற்குந் ஆநந்தாட்டரசனுக்குத்தெரிய மனோசயரா
செய்யுங்கொடுக்கோள் முறையைச் சொன்னார்கள். அதுவெல்லாங்கேட்டான்
மசகராஜன்—எ-று. (சு)

தாரணிபுரக்குந்தன்ம சகன்றாதலத்தையெல்லா
மோரணிக்குடைக்கீழ்வைத்த வுரவலியாகையாலே
பாராநின்பாங்கதென்று பகர்ந்தனம்பரிப்பாயென்ன
வாரகொல்வனுகும்வேத மகிபனையழைத்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) பூமண்டலத்தைமெல்லா மொருகுடைக்கீழடகி சக்கரவர்த்தியாய்
ஆளப்பட்ட தன்மராஜனே உமமைவந்து அளநிலேமும், எங்களைட்சிப்பத உன்பா
ரமென்று வேதியாகள் முரலான புண்ணிய சனர்கள சொல்லக்கேட்டு மனதிரங்கி
உடனே கொல்வேனென்னும் வேத மகிபனை யழைப்பித்தான் தன்மசகராஜன்.

கோலவன்சதுரசேனை குழிக்கொளக்கடிதினேகி
மாலுறுமனத்தொய மனோசயன்பதியைச்சூழ்ந்தா
னலகாலம்போற்றானே யறுமறிச்சமர்செய்துந்
மேலுறுபுரிசைவிட்டு வெய்விளைப்பயனிற்போந்தான்.

(இ-ள்.) தன்மசகராஜன் உத்தரவினபடி கொல்வனென்றவன் சதுரங்கசேனை
களுஞ் சூழ்ந்துவரச் சென்று தொன்மத்தமான மனத்தையுடைய மனோசயராஜன்
நகரத்தைச்சூற்றிவளைத்துக்கொண்டு ஆலகாலம்போற்றிச் சேனைநாட்டினே ஆறுமா
கம்புத்தனசெய்து மேற்கொண்டு வருகிறதுகண்டு கோட்டையைவிட்டுக் கள்ளவழி
யிற் புறப்பட்டுப்போனான் மனோசயராஜன்—எ-று. (சு)

சமுத்திமாமாதஞ்சத்திர கார்த்தனஞ்சுதனுஞ்சேனைச்
சமுத்திரமனைத்துநீங்கித் தரித்ததந்துதினோடு

மமித்திரனாகியவ ரன்றியோர்பொருளுமின்றி
வமித்திரவிரவிகாண வன்மனோசயன்போய்ச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்) தன்னுடைய சேனாசமுத்திரத்தையெல்லாம் விட்டுவிட்டுப் பட்டியான சமுத்திராதேவியேடு சங்கிரகாதனென்னும் புத்திரனுக்கு தானாக உடைய பட்டாடைகளுடனே வேறொருபொருளும யெடுக்காமல் மூவருமாகப் புறப்படி அந்தகாரமான ஓரணிபத்திரகுப்பாய்ச் சேர்ந்தான் மனோசயராஜன்—எ-று.

போனபின்னுச்சனப்பேர் புரத்தினிற்செங்கோன்றி
யானதிப்புரந்துதேவ ரந்தணிருக்கையேத்தி
மாநகரனைத்துமவாழ மறைமுறைதழைப்பத்தெய்வக்
கோனகர்தென்றோதக் கோனகரிருநநான்மன்றோ.

(இ-ள்) மனோசயராஜன் இப்படியானசிறிற் போனபின்பு உச்சினிகேரத் செங்கோல் நீதியாக சிங்கராசனத்திலிருந்து அசாட்சிசெய்த தேவர்களா, பிராமண்களா, புண்ணியசனர்களா அனைவரும் சுகமாகவாழத்தக்கதாக முடியேற்றி, அந்நாழைத்தோவாக வேதநீதிப் பிரகாரம் தேவேந்திர புரமிதுவென்று யாவரும் புகழ்படியாக ஆண்டுக்கொண்டிருந்தான் கொலவமகிபன்—எ-று.

சுங்கிதுநிலைமையாய்மெந் நரியவாரணியுத்தெய்தி
யேங்கியவ்விளைப்பிடுகுடிகு யிருந்தாளி நந்தகாலே
பாற்றுகுசந்த்ரகாந்தன் பதைத்திடுபசியால்வீழத்
தாங்கினரவற்றைநோக்கித் தளர்த்தவணிருந்தான்வேந்தன்.

(இ-ள்) அங்கனம் மீட்புறையாக விளங்கிய வவையிற், ஆரணியத்திற் புறராஜன் நடந்த இளைப்பினால் அவ்வாரணியத்திலோரிடத்திலிருந்தான். அப்போர்சந்த்ரகாந்தனென்னுபின்னை பசிராகதவினாலே பதை பதைத்து மயங்கிவிழ, இராஜந், தேவியும், பிள்ளையைத்தாங்கி யணைந்துகொண்டு அவன் மயக்கத்தைப்பார்த்து மிகவும் மனதுதளர்ந்து விசாரப்பட்டிருந்தான் அரசன்—எ-று.

மனோசயன்சேனையாக வனவிலங்கனந்தஞ்சூழக்
கனோதயவிலங்கினோதை கனமுனவெளியினிணடப்
பினோவுறுபுலியோடென்கு பெருங்கொடுங்கொல்வர்போல
வனோதனோவுடனீடந்த காரமாமனத்தனான்.

(இ-ள்) அவனுடைய சேனையைப்போல அந்தவனத்தில் அனேககிருகங்கள் வந்ததுமு அந்தமிருங்கனின் மூசைமுழங்கலே முரசுவாதியமாக யெங்குஞ்சிறியோடகஞ்ஞமான் புவி, கரடி, யகங்கள் ஆரபாரஞ்செய்வது பகைவனுள் கொல்வமகிபன்போலத்தோன்ற மனோசயராஜன் வியாசுவததுடனே அந்தசூரமாமனமனத்துடையவனாகி—எ-று (கஉ)

சாற்றியசத்திரகாந்தன் நவித்துழல்பசியின்றாக
மாற்றிடவொன்றுங்காணன் மாதொடுமன்னன் சொலவான்
பாற்றுகுமுன்னுட்செய்த பாதகம்பாலன்றாக
மாற்றுதற்கிரதாயாயித் வடவியிலடைந்ததென்றான்.

(இ-ள்) தன்பின்னையான சந்திரகாந்தன் பசிராகத்தினாலே மயங்கும் வருத்தத்தைத்தீர்க்க, ஒருபொருளுங்காணமல் விசனத்தோடு சமுத்திராதேவியுடனே இராஜன் சொல்லுகின்றான், நாம் முன்செய்கபாதகம் இப்போதுவந்து சம்பவித்தது இந்

ந்நைவினுடைய பசிதாபத் திர்ப்பதற்கிரதக் இந்தவனத்தில்வந்து சேர்த்தோம்
ஏன்—எ-று. (கௌ)

அப்பிறப்பினிலொன்றியோ மறஞ்சிறிதறியோமீசன்
மைப்புயல்வண்ணன்பாதம் வணங்கிலன் மென்பாற்சென்றோ
ரொப்புறு திவசம்பண்ணற் குவந்திலமமையேரர்கட்கு
மிப்புவிபூரிநாரி யீந்திலமல்லபோலும்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிறப்பிலாவது ஒருவற்கொன்றைக் கொடுத்தோமல்லோரு,
ந் தாமஞ் செய்தறியோம், சிவபூஜை விஷ்ணுபூஜை செய்துவணங்கினவர்களு
லாம், தென்புலத்தார் ஒப்பும்படியாகத் திவசஞ் செய்தறிடோம், பிராமணபோ
ர் பூமிதானம், புரிதானம், கன்னிகாதானம் கொடுத்தறியோம். ஆகையால் வ்
வதென்றுசொல்லினான் மனோசயராஜன்—எ-று. (கசு)

சித்திரைத்திங்கடிக் கணிறைவினிற்கறிகாய்பானம்
கைத்திடக்கொடுத்தோமல்லோம் கந்தம்பாதாலவட்டஞ்
சத்திரஞ்சைவர்க்கேற்றத் தருமங்கள்செய்தோமல்லோ
மத்தலையம்பொன்மாய லையமடுத்தோமல்லோம்.

(இ-ள்.) சித்திரை நிபளவுர்ணமியில் பிராமணர்களுக்குக் கறிகாய்கள், அன்ன
திகள் புசிக்கும்படியாகத் திருப்பதியாகக் கொடுத்தோ மல்லோம், குளிர்த்த சந்த
பாதுகம், ஆலவட்டம், விசிறி, குடை இவைகளைச், சைவர்களுக்குத் சத்தல, செ
ரமல்லோம், சிவாலயம், விஷ்ணுவாலயம் அடுத்து மற்றுஞ் சிவபுண்ணிய மொ
ஞ் செய்தோமல்லவென்றான்.—எ-று. (கரு)

அரசுமாவத்திரெல்லி யாலவிளையிலுப்பைபரிம்பம்
பரணவிவ்வம்வாழைப் பலாமகிழ்நாளிகோங்கு
காழுறச்செறித்தேமல்லம் காவணமெடுத்தேமல்லம்
வரம்புநற்றடாக நந்த வணங்கனமெடுத்தேமல்லம்.

(இ-ள்.) அரசுமரம், மாமரம், அத்திரமரம், நெல்லிமரம், ஆலமரம், விளாமரம்,
ஊப்பைமரம், வேப்பமரம், சிவண்ணியப்பட்ட விலவமரம், வாழைமரம், பலாமரம்,
மகிழ்மரம், தென்னைமரங்கள் இவையெல்லாம் நமது கைகளால் வைத்துப்
செய்து வளர்த்தினோர்களுமல்ல, சுவரமிக்குக் காவணம் எடுத்தோமல்ல, தடாக
நந்தவனங்கள் தண்ணீர்ப் பந்தல்கள் முதலான தர்மமங்கவெல்லாஞ் செய்
மல்லோம்.—எ-று. (கசு)

அன்னமாதித்திறந்தை கடன்கழித்தனமும்ல்லம்
தென்னகர்சிரார்த்தநையிக் கிரமெனச்செய்தேமல்லம்
பன்னுமாதோபவாதம் பதினொரு திவசத்துண்டி
மன்னுவித்தேமும்ல்ல மகம்பலசெய்தேமல்லம்.

(இ-ள்.) புரட்டாசி மாத மானிகைபட்சத்தில் பிதிராகிய தந்தை கடன்கழி
காமல்லோம், பிதிர்ஜனங்களுக் கெல்லாந் தென்றிசை நோக்கிச் சிரார்த்தங்கள்
பிக்கிரமென்னும்படி யொன்றுஞ் செய்தோமல்லோம், சொல்லுதறிய சார்த
பன்னவிரதமும், யேகாதசி விரதமும் செய்துஅன்னதானம் கொடுத்தோமல்லோம்,
பாகாதி கிர்த்தியங்களுஞ் செயவித்தேமல்லோம்.—எ-று. (கசு)

தனுமதிதன்னிசை நனைவணங்கினமும்ல்லம்
மன்னுறநினைத்தேமல்லம் மகிழ்வுறப்புகழ்ந்தேமல்லம்

நினைவுற்செய்துக்களேது நினைத்திலன் கூபரீர்ச்சா
லெனவொருதருமஞ்செய்தற் கியன்றிலமென்கொல்பாவாய்.

(இ-ள்.) தனுமாதத்தில் சிவபூஜைசெய்து வணங்கினவர்களுமல்லோம், தில் பத்தியுடனே துதித்தவர்களு மல்லோம், ஒரு தியான செய்பதம் நினைத்தி மல்லோம், கூபம் ரீர்ச்சாலென்று சொல்லப்பட்ட தருமங்களில் யாதொரு தரும செய்ய மனமிசையாத பூலியானோம், பெண்ணையென்று சொல்லி விசனப் ப்ய ன் மனேசய ராஜன்.—எ-று.

அனந்தபுண்ணியங்கடன்னி லணுவஞ்செய்திலமென்றென்றே
வனந்தனிற்சந்தரகார்தன் மயங்கிவீழ்ப்பசியைநோக்கி
முனஞ்சமுத்திராயைப்பார்த்து மொழிமனேசயனும்வேந்தன்
கனந்தருசோகத்தோடு கடிதுழர்ச்சித்துவிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத புண்ணிய தருமங்களில் அணுவத்தனை செய்திடு ஆசையாலிவ் விதிவந்துதென்று நினைத்தும், பிள்ளை சந்திரகார்தன் பசிதாகத்திடு மயங்கிவீழ்த்ததைப் பார்த்தும் முன்செய்க் விதியோவென்று சுமந்திராதேவியு சொல்லி மனேசயராஜனும் மிகுத்தசோகத்துடனே கடிதரக முச்சித்துவிழ்ந் து.

வீழ்ந்ததன்கொழுனான விறன்மனேசயனையோடித்
தாழ்ந்திருகையாற்கட்டித் தடங்கணீர்த்தாராசோரச்
சூழ்ந்ததிப்பயனேமுன்னர்த் கொல்வினையிவையோவய்யா
வாழ்ந்தனமெனவேகிம்மி மம்மினவாரியாழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அப்படிவீழ்ந்த தன்கொழுனன் மனேசயராஜனைச் சீக்கிர மோடி, ன்று தாழ்ந்து இருகைகளாற் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு கண்களில் நீர்த்தாராசோர இந்தல்திவந்து சூழ்ந்தது. முற்பிறப்பில் செய்தவினையோ அய்யகோ! நல்லு ம்பு வாழ்ந்தோ மென்று விம்மிச் சுமந்திராதேவி துக்கச்சாகரத்தி லமிழ்ந்தினுள்

அவ்வழியணிந்தீறு மரையில்விற்கலையுமக்க
மெய்வழிவடமும்லீக்கும் வேணியும்நீறுக்கீற்றுங்
கைவளிதண்டும்பின்னற் கரகமுமருமநூலும்
பொய்வழிபுகலாதாற்கு புயல்பரரசரர்நேர்வந்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வழியாக விபூதினானிதமும், விற்கலையுடையும், ருத்திரரட்சும களுங்கட்டிய சடைமுடியும், திரிபுண்டரமும், கைகளிற்றண்டு கமண்டலமும், எட னோபவீதமும் இவ்வாறழகிய திருமேனியுடைய நிச்சயம் விளங்கிய பராசுரனைய அவ்நனம். வந்தார்.—எ-று. (உ)

வந்துளந்தளந்துவீழ்ந்த மன்னனைமன்னனின்
மைந்தனைமைந்தன்றாயை வனத்திடைவரவுநோக்கிச்
சிந்தனையிரங்கிரிப்பத் திகழ்சுமுத்திராகண்டேத்தி
யெந்தவப்பேறேயெங்க ளிடரொழித்தருளியென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிவந்த பராசுரனிவர் அந்த வனத்தில் வந்திருந்து அங்கே ம் கலங்கி வீழ்ந்த ராஜனையும் ராஜகுமாரனையும், சுமந்திராதேவியையும் பார்த் மனதிரங்கி நின்றார். அகரைக்கண்டு சுமத்திராயானவன் வணங்கித்தோததிராட் டி ய்து யெககள் தபோபலனைப் போலும் தேவரீர் யெழுந்தருள்வந்தோ. இவ்நனம் ி க்களுடைய இடுக்கண்களைத் தீர்த்தருளுமென்று சொன்னான்.—எ-று (உ)

சுமுத்திராவணங்கிச்செண்டு துளங்கல்ரீயாரொன்றேத
வெயித்திராரொருவரன்றி வேந்துவிக்கிரமாதித்த
னமித்திராயகிலங்காப்ப வளித்தவனிவனென்கார்த
னெயித்திரானையாயினேன் மனோசயனெனுநாமத்தான்.

(இ-ள்.) சுமுத்திராதேவி வணக்கத்தைக்கண்டு அஞ்சலியாஸ்தஞ்செய்து து
டவேண்டாம். நீங்கள் யா ரொவொன்று கேட்க வெங்களுக்கு உதவியொருவ
லாமல் இந்தவனத்தில வந்தோம், விககிரமாதித்தரசன் மரபில்வந்த அரசன்
னுடைய கணவன், மனோசயனென்னும் பெயரையுடையவன், பெங்களுக்கு
கிர பரந்தவ்வியம்போலும் தேவரீ ரிக்கே எழுந்தருளியசரல் நாங்க ஞாயந்தோ
ன்றான்.—எ-று.

(௨௧)

கோலவனெனுமோர்வேதக் கொற்றவனெமதுசெல்வன்
ஞாலவெம்பதியைக்கொண்டா னாங்கள்மூவருங்காள்சேர்ந்தோம்
பாலனுக்குற்றசோகப் பசியைக்கண்டெனதுகொள்வன்
மாலுமூர்ச்சித்தேங்கி மயங்கினனென்கொலையா.

(இ-ள்.) வேதக்கொற்றவனுன கொல்வமகிபன் பெயர்கள் நாட்டையும் அரசாட்
பயும் வலுமையிற் கவர்ந்து கொண்டான். ஆகையால் நாங்கள்மூவரும் வன
வந்து சேர்ந்தோம். அதுவேளையில் இந்தப்பிள்ளை பசியிலமையங்கினதுகண்டு
பத்தாவானரானுன் கிலேசத்தினிலே யெங்கிமூர்ச்சித்து வீழ்தார். இனியென்
சய்வென் கவாயியென்று சொன்னான்.—எ-று.

(௨௨)

எனச்சுமுத்திராநின்றேதுஞ் சுமுத்திராயியம்பக்கேட்டு
மனத்தாறுவுணர்ந்துண்பன் மனோசயன்றுயர்த்தீர்த
தினத்தொருகணத்திற்கோகர் தெனிருவன்வருந்தலென்ன
நினைத்தோர்மந்திரத்தையோதி நெடுங்கைமென்கிரமேற்சேர்த்தான்.

(இ-ள்) எனறிப்படிச் சுமுத்திரா வணங்கிச் சொல்லிய துயர்மொழியைக்கே
ப் பராசமுனிவன் மனகிற நெறிந்து உன்பத்தாவான இந்த மனோசயரானுன் மூர்
ச்சித்து ஒருகணப் பொழுதில சுமமாகவெழுந்திருப்பான். மனங்கலங்க வேளை
மென்று நினைவுடனே யொருமந்திரத்தை யுச்சரித்து அரசனுடைய கிரசிலே
டிய கையை வைத்துச் சேர்த்தான்.—எ-று.

(௨௩)

சேர்த்தீதபின்றுயரமாறித் திகழ்மனோசயனும்வேந்தன்
பேர்த்தொருபிறவிபோன்று பிரள்பராசுரரைக்கண்டான்
தார்த்துணைச்சரணம்போற்றிச் சாற்றினன்முன்னர்வாறு
நூற்றிருமார்பன் கேட்டு நுவலுவான்மன்னன்வாழ்க.

(இ-ள்.) அப்படி அவர் கைவைத்தவுடனே சோகர் தீர்த்து மனோசய ரானுன்
றுபிறவிபோ லெழுந்திருந்து மஹானுபாவரான பராச முனிவரைக்கண்டு அவர் பா
ர வித்தங்களை வணங்கிப் போற்றிசெய்து முன் னடந்த வரலாறெல்லாளு சொன்
முன்னால் மார்புனை முனிவர் கேட்டு, அவ்வரசன வாழ்த்தக்கதாகச் சில வச
ஞ் சொல்லுகிறார்.—எ-று.

(௨௪)

நாங்கள்வன்பசிகள்மீறும் நோவரும்பவங்கடர்க்கும்
பொங்குநன்பலத்தைச்சேர்க்கும் புவனைமந்திரத்தையோதென்

றிங்கிதத் துபதேசஞ்செய் தேந்தல்சந்திரகுமார
நங்கவென்பசிகள்மாற்றி யவரிருவரையுந்தேற்றி.

(இ-ள்.) வாராய் மனோசயராஜனே! உங்கள் பசிமூர்ச்சையுந்தீரும், மனநோ
நிவாரணமாகும், பாவங்கள் விமோசனமாகும், பொருக்கமாகிய நல்ல சுதபலனைக் கொ
டுக்கும். இரதப் புலனை மந்திரத்தை உச்சரித் தோதுவாயென்று கருணையா
தேசஞ் செய்தருளிப் பிள்ளை சந்திரகார்த்தன் பசிதாக மயக்கத்தையுந் தீர்த்து அவ
ளிருவரையும் மனந்தெளியத் தேற்றினார்.—எ-று. (௨)

அர்த்தநாரீசனாக வசலத்திற்சென்றாலுந்நகர்ப்
புத்தியுமுத்தியாவும் புரப்பதோர்தீர்த்தமுண்டால்
வித்தகமன்னகேண்மின் வியனவயிரவதீர்த்தப்பேர்
சித்தியிற்பெற்றதென்று தெளிவுறவுரைத்தான்மிக்கோன்.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீசனுடைய திருநாககிரியிற் செல்வமுடைய புத்தியு மு
தியுந் காமியாதத்தங்களுக் கொடுத திரட்சிப்பதாக ஒரு தீர்த்தமுண்டு. அரசனே!
ட்பாய், சித்திகளையுடைய அந்தத் தீர்த்தத்தின் பெயர் வயிரவ தீர்த்தமென்று விள
யிருக்கும். அங்ஙனம் சேர்விராகவென்று மனந்தெளியத்தக்கதாகச் சொன்னார்.
சிவோஷ்டராகிய பராசமுனிவர்.—எ-று.

வருபாரகரன்னரோதும் மகிழ்வுரைக்கேட்டன்னோர்கள்
தருகிழற்பெற்றாலெனனச் சாற்றியமுனியைப்போற்றிச்
செருமனோசயனுங்கற்பிற் றேவியுஞ்செல்வச்சேயுந்
குருவருளதலுந்நாகக் குவட்டினிற்சென்றாட்சென்றே.

(இ-ள்.) பராசமுனிவன்சென்னை சந்தேஷுவார்த்தையைக்கேட்டு அங்ஙன
வர்கள் இத்திரபேரகம் பெற்றதுபோலுமகிழ்ந்து அவ்வாறசொன்ன முனிவரை
ப்போற்றி அவர் கிருபையினாலே வெற்றியுடைய மனோசயராஜனுந், சுற்புடைய
முத்திராதேவியுஞ், செல்வக்குமாரான சந்திரகார்த்தனென்னும் பிள்ளையும் இம்மு
ருந் குருகடாக்ஷமாகஅங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருநாககிரி தலத்தி லப்போது
தீர்த்தார்கள்.—எ-று. (௨௯)

வயிரவதீர்த்தங்கண்ட வளவினில்மாற்றன்சீற்றச்
செயிரொலாந்தொலைந்ததாகச் சிந்தையிற்றோற்றிற்றம்மா
கயிரவகண்ணிபாலன் காவலனிவரைத்தக்கோன்
பயின்மறைமுறைமைதீர்த்தம் படிப்படிமூழ்குவித்தான்.

(இ-ள்.) வயிரவதீர்த்தத்தைக் கண்டவளவில் பணைவருடைய குரோதங்கமொ
ல்லாக தீர்த்தாக மனதில் தோற்றப்பட்டு கீலேறபல புட்பம்போன்ற கண்களையு
டைய வவன்பலன், இராஜ னிவர்களைத் தணைமையுடைய பராச முனிவர் சொல்ல
ப்பட்ட வேதமுறைமையை வழுவாமல் வயிரவ தீர்த்தமுதலிய தீர்த்தங்க ளனைத்தி
னுமுதகு வித்தான்.—எ-று. (௩௦)

திங்கள்மூன் நங்கண்மூழ்கிச்சென்றபின்பி ராமமக்தரர்
தங்கருணையினாற்சற்றே மனோசயன்நனக்குப்போதித்
திங்கிதம்புரிந்தான்வேந்த னினிதினிற்செபித்தகாலே
மங்கைசேர்மார்பன்விலிலும் வாளியுங்கொடுத்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) அப்படி மூன்றுமாதம் அரதத்தலத்தில் தீர்த்தங்களெல்லா மூழ்கி உங்
திருந்தார்கள், அதன்பின்பு முனிவன் கிருபையினாலே இராம மந்திரத்தைச் சற்றே

ஔசயராஜனுக்குப் போதனைசெய்து இன்பமுண்டாகியருளினார் அவ்வாறே ரா
இனிதாகச் செபித்தபோது திருமகன் பொருந்திய மார்பராகிய இராமர் வில்லு
ழம்புகொடுத்தார்.—எ-று. (௩௧)

தேருமந்திரவத்தேவ ரகுபதிதேருஞ்சங்கு
மாரமுமகுடப்பநதி யணியும்பொற்கவசமொன்றும்
பாரசேனைகளுமீந்தான் பராசரர்முனிவன் பாதம்
வாரசிம்வணங்கவன் னோன் மலரயன்கணையுமீந்தான்.

(இ-ள்.) மனோசயராஜன் செபித்த மந்திரத்தினாலே தெய்வீகமான இரகுபதி ர
மும், வெற்றிச்சங்கமும், ஆரக்கமும், மகுடவரிசையுஞ், சர்வரபரணங்களு, மொரு
ரன்ன வச்சிரக்கவசமும் பாரியசேனைகளுக் கொடுத்தருளினார். அப்போது பரா
சரணவர் பாதத்தாமரையை அரசன் வணங்க வவரொரு பிரமாஸ்திரை கொடுத்தார்.

இவையிவைபெற்றுவேந்த ரிவற்கிணையிலையென்னக்
கவனவெம்பரித் தேரோடுங் கனபடையுடனும்போற்றுந்
தவமுறுமுனிவன்பாங்காச் சங்கரிவரங்களீயச்
சிவனையுந்தொழுதுதன்பொற் றிருகரடைந்துகுழந்தான்.

(இ-ள்.) இவையாபீங் கைப்பலனாகப்பெற்று அரசனுவன் இவனுக்கொருவ
இணையிலையென்னத்தக்கதாகக் கவனவெம்பரித்தேரோடும் மிகுந்த சேனை
ரிக் தவமுனிவனைப்போற்றியெய்து அவன்பட்சமாக உமாதேவி நல்வரங்கள்
டுக்கச் சிவனையும் கைதொழுது பேரறிச் சொன்னமயமான அழகிய தன் நக
யடைந்து வணந்து குழந்தான மனோசய ராஜன்.—எ-று. (௩௩)

தன்பதிகொண்டகொல்வன் சேவித்த தலத்துவானத்
தன்பதியிருளின்சுங்க நாதங்க ளெழுப்பியார்த்தான
வென்புருத்தவனுஞ்சேனை வீரருமெதிர்வந்திண்ட
முன் பொருதனருமங்கன் முத்தினமுரண்போர்செய்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு குழந்த மனோசயராஜன் தன்பதி யரசாட்சியைக் கவர்ந்து
ராண்ட கொல்வமகிபன் சேவித்த தலங்களில் வானத் திழிமுழக்கம்போலும் வெ
றிக் சங்கம் முழந்தியார்த்தான். அவ்வனம் அவனும் சேனைப் படைத்தலைரும், வீ
தி வீரரும், நெருங்கிமுனைந்து பேர்க்காளத்தி லவ்வனம் முன்றுநான் முயற்சியான
தஞ் செய்தார்கள்.—எ-று. (௩௪)

சுரீருதினத்திலவேத னிகர்கணையதனஞ்சேனை
சேரவேகனத்திலீழ்த்திச் செயிர்த்தகொல்வனைக்காய்ந்து
பாரொலாங்குடைக்கீழாண்டு பராசரர்முனிவன்பாதஞ்
சேர்வையாற்சிறந்துசுந்திர சனத்திடைசிறந்துவாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) நாலாநதினத்தில் பிரமாஸ்திரைப் பிரயோகஞ்செய்து அதனால் சேனைக
ளண்ததையும் அமர்க்களத்தில் வீழ்த்தி வந்த கொல்வமகிபனைபுஞ் செயல்கொண்டு
வெற்றிபெற் றில்வலகமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழடக்கி யாண்டு பராசமுனிவன் பாத
சேர்வையால் மிகுந்த சிறப்புப் பொருந்தி சுந்திரசனத்தி லிருந்தோங்கி வாழ்ந்தான்
மனோசயராஜன்.—எ-று. (௩௫)

ஆயிரம்வருடஞ்சென்கோ லதிபதியாயபின்னர்
சேயெனுஞ்சந்தகார்தன் றிருமுடிபுனையவைத்து

நெயமின்சுழுத்கைகூட நெறிமனோச்யனும்வேந்தன்
றுயராவனாயிற்சென்று தொழுதருந்தவத்தினின்றான்.

(இ-ள்.) ஆயிரவருளுஞ் செங்கோல் நீதியதிபதியாக அரசாட்செய்திருந்தா
பின்பு தன்குமாரனான சங்கிரகாந்தனுக்கு முடிசூட்டி யுலகாரும்படியாகச் சிங்கரா
த்திலவைத்து அன்புடைய சுழுத்திராதேவியுடனே நீதிபரணை மனோச்யராஜன்
யதாபிப திருநாககிரியிற்சென்று சேர்ந்து சுவாமியைத் தொழுதுவணங்கியந்நான்
அரிய தலஞ்செய்திருந்தான்.—எ-று. (௩௨)

நின்றுசெங்கோடன்பாதம் நிலையினிற்பெறுகல்வேண்டு
மென்றவனருளைப்பெற்றானேந்திழை யுமைதாள்பெற்றான்
வன்றிறற்சேய்க்குச்சேயின் வரங்கொடுத்தருளாரின்றார்
கொன்றையஞ்சடிவத்தானுங் கோதையுங்கோதைமீதே.

(இ-ள்.) திருச்சங்கோட்டில் சிவனுடையபாதம் நிலைமையாகப் பெறவேண்
மென்று அந்நான் மனோச்யராஜன் சிவனருளைப்பெற்றான். ஏந்திழையாகிய சுழுத்
தையுடையவள் பாதம்பெற்றான், வலியதிரனுடைய குமாரனுக்குச், குமாரர் வா
கொடுத்தருளாரின்றார். இவைபெல்லாம் கொன்றை மாலைகுடிய சடையை யுடைய
ன் கோதைமலையில் மேலின்று சிவனுமை கிருபையில்.—எ-று (௩௩)

இவ்வயிரவதீர்த்தத்தி லீசுரன் பூனைமாயோன்
மெவ்வியன்பூனையாகம் வேதியிந்தானான
மவ்வியன்மயேசர்பூனை யறம்பலபுரிவோர்க்கெல்லாஞ்
செவ்வியபுயன்மாலீசன் சிசுத்திருப்பதங்களுண்டாம்.

(இ-ள்.) அந்நான் வயிரவதீர்த்தத்தில் சிவபூனை விஷ்ணுபூனை யாகங்கள்
தியர்க்குத் தானதருமங்கள் மயேசரபூனை மற்றும் பலதருமங்கள் செய்தவர்களு
கெல்லாஞ் செவ்வியாகிய பிரமபதம், விஷ்ணுபதம், சிவபதம், கந்தர்பதங்களும்
டாகும்.—எ-று. (௩௪)

சத்தியமென்றுசுதர் தவத்தவர்க்குரைத்ததெல்லா
மித்திரமறைநூல்சொல்ல யானும்க்குரைத்தகாதை
சித்தியிற்படிப்போர்கேட்போர் செழுந்தனங்கொடுப்போர் தங்கள்
பத்தியிற்பெறுவருற்ற பலன்களும்பதமுமென்றார்.

(இ-ள்.) இவையெல்லாஞ் சத்தியஞ் சத்தியமென்று சூதமுனிவர் முனிவர்க
ளுக்குச் சொன்னதெல்லா மெப்படியென்றால், வித்தகமான வேதநூல்வாக்கியப்ப
டியே யானுங்களுக்குச் சொன்னேன். இந்தப் புராணத்தை மகிமையென்று சொல்
லிச் சித்தியாக வினைப்படிப்பவர்கள், கேட்பவர்கள், செழுமையுடைய தனங்
கொடுப்பவர்கள், தங்கள்தங்கள் மனோபத்தி நினைவின் பிரகாரம் பலன்களும் நல்ல
பதங்களும் பெற்றவாழ்வார்கள்.—எ-று (௩௫)

வயிரவ தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம்-௩௩௫-க்கு - திருவிருத்தம். கூா௩௩.

வாணதீர்த்தச் சருக்கம்

செருவிழந்தமனோச்யனுக் கருள்புரிந்தவாயிரவ தீர்த்தத்தையாட
மருவெழுந்தமலர்க்கமல வாணருடதீர்த்தத்தினம்ருவவேண்டுந்

வெழுந்தமலர்க்கரமீ யிரத்தாலுந் திரிழந்தவளைத்தாங்குமாலா
நுவிழந்தநாளினிவ்வந் துமாபதியைவேண்டிநி யுதவினாள்.

(இ-ள்.) அரசாட்சியை மனோசயராஜனுக்குக் கிருபைசெய்தருளிய வயிரவதீர்த்த
தீர்த்தமாடின பின்பு யாதாமொருவர் வந்து வாசனைபிரிந்த தாமரைப் பருவிய
வாணதீர்த்தத்தில் மூழ்கவேண்டும். அந்தவாணாருணனை விலுணர்வோலே வடிவி
தநாளில் கற்பகத்தாருகளைப் போலும் ஆயிரங்கை மலர்சளரலும் சிவனை அர்ச்சி
உமாபதியை வேண்டிவந்து பணிந்து தன்பெயரால் விளங்க வொரு தீர்த்தமு
டாக்கிணன்.—எ-று. (க)

தவியந்திபுனல்மூழ்கி யுமாபதியர்ச்சனைபுரிந்தைந் கரத்தான்மனைப்
தியினிலங்கப்பிரதக் கணமலையை முருகனையப்பரனைவேத
தியைமலருந்தித்த விண்ணவைநாகேசுரனை வியன்புத் தேனீர்க்
கிவார்ந்ததேவனாமாமுனிவரை யாலையப்புறத்தன்புடன்வந்தானால்.

(இ-ள்.) அப்படி உண்டாகநி யுதித்தமாடி உமாதேவியை அர்ச்சித்து வணங்கி
நாயகமூர்த்தியையும் போற்றிசெய்து குமாரசுவாமியை, அந்தநாரீஸ்வரனைப்
பரமனைப்பெற்ற ஆதிகேசவ முருகனை, நாகேசுரனை, தேவரை, முனிவர்களை, கிருநா
கிரியை இவர்களை யெல்லாங்கண்டு தெரிசித்துவணங்கி ஆலயப்புறத்தி லங்கப்பிரத
னஞ்செய்து வணங்கினன்.—எ-று. (உ)

துபரனைத்துதித்து மறையவருக்குபர்தானம் வழங்கிவெற்பில்
துமையேசுரபூணைசங்கமர்க்கு மொழிமறையின் முறையேசெய்து
தைபராபரவிறைவ நாகமலைநடுமுனைத்த யீசனேசக் கல்
கரைப்பெற்றிமையவரைக் கர்த்தனையின்மறைமக்காத்துக் கனிகின்றியா

(இ-ள்.) அப்படியு மந்தக்ஷணமவந்த பரமசிமனைத்துதித்து வேதிவர்களுக்குத்
தருமங்களைச்செய்து நாககிரியில் முதன்மையான சங்கமர்க்கு வேதமுறைமையா
கையேசுரபூணையுஞ்செய்து யெந்தையாகிய பராபரமூர்த்தியை யிறையவனே! நாககி
ரி நடுவில்முனைதேமுந்த பரமேசுரனே! கந்தசுவாமியைப்பெற்று தேவர்களைரட்சித்
தீயிப்போதெங்களை ரட்சிப்பாயாக.—எ-று. (ங)

ன்றுபலதுகிடை யிறைஞ்சுபவனோரகத்தி லிறைவர்கோதைக்
குன்றெனுஞ்செங்கோட்டின்முடி க் குவட்டினடுநதியினிற்கோகனகபீட
மன்றலுறவுமையவளை மணந்தசிவயோகபரா மனத்துணைக்கி
யின்னுனக்குவேண்டுவன யாதுவரங்கேட்டியென வாணன்கூறும்.

(இ-ள்.) என்றிப்படித் துதித்த வானாருரனைப்பார்த்து கிருவேரகத் திறைவனா
கிய சுவாமி! கோதை மலையென்னும் அழகிய கிருச்சங்கோட்டில், கொழுகுடிநடுவில்,
தெய்வநதியில், சகஸ்திர பீடத்தில் கிருமணக்கோலமாக உமையவளை இடப்பாகத்
தில் வைத்துக் கலந்து மருவிய சிவயோகபரன் மனத்தினுக்கி வானாருரனே, யுன
க்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேளென்றார். அதற்கு வாணன் சொல்லுகிறான்.—எ-று.

என்றீர்த்தந்தெரிசித்தார்க் கிகபரங்கள்வேண்டுமென்று மிழிந்துமூழ்கில்
வன்றியப்பிறப்பொழித்து வடிவுனைப்போலருந்தியென்று மறையோர்தம்
கோன்றிபெரிதல்முதற் கொடும்பாவம்போவதென்று குளிர்நீர்த் தீரத் தீரத்
தொன்றியும்பலன்கோடியாகவென்றும் வெறிதடைந்தாவுரந்தாவென்று.

(இ-ள்.) பரமசிவமே! யாவரோனும் வந்துதெரிசித்தார்களானால் அவர்களுக்குத்
தீதாகிய சென்மங்கையொழித்து உம்மைப்பேரல வடிவு கொடுத்தருளினோனு பி
ரமமந்தி முதலான கொடிய பாவங்களெல்லாம் விமோசனமாகவென்றும், அத்தீர்த்த

க்கையில் தாதுதழ்த்திச் செப்பால் ஒன்றெருகோடிபலனாக விர்த்திக்கவேவு
மென்றுஞ்சொன்னான் வாணஞரன்—ஏ-று.

எனதுகரத்தரஸ்சித்த தேத்தியலிங்கம்புலியில் யாருங்கைக்கொண்
டுணையருச்சித்திடவதன லுனதடியேன் றனைநிசர்க்கு முரன்றுவென்றும்
முனைவருநாளாளிடத்து வரங்கொண்டானப்படியே முக்கணனும்
தனதருளிற்றொடுத்தனன்வாணன் றீர்த்தமெனும்பேருந் தகைமைத்தம்மா!

(இ-ள்.) சுவாமி! யென்னைகளாலே உம்மைப் பூசித்த லிங்கங்களை இந்தப்புலி
ய் யாவாறிலும் பூசிப்பார்களாகில உன்னடியானை வெனக்குணப்போலும் உர
பெற்று வாழ்க்கடக்கூட்டு செய்வீர் என்று முன்வந்தாரளில் இப்படிக்கொத்த வர
ளெல்லாம் கேட்டுச்சொண்ட வானனுக்கு அப்படியே திரிநேசகிரான பரமே
சுவரன் மறுத்து திருபையினாலே சகலவரமும் கொடுத்தருளினா. அந்தத்தீர்த்தம் வாண
ர்த்தமென்றும் பெயராய்விளங்கியது.—ஏ-று.

வாணலிங்கபுணைசுத வருடமருச்சுணைபுரிந்து வணங்கிப்போற்றும்
வாணர்வரம்பலனெருநாட் செங்கோட்டிலிறைவனைவர் திறைஞ்சுபாங்கு
சேனுலகம்புகழ்வாண தீர்த்தகனாயிற்பூணை செய்துளோர்க்குக்
காணுமவர்தமைக்கண்ட காசினிபுளோர்க்குமுான் கைலேசேர்க்கும்.

(இ-ள்.) வாணலிங்க புணை தேவரணமில் துறுவருநதம் அர்ச்சனைசெய்து
ணங்கிப்போற்றியது அநேகவரம்பெற்றருளிய வானன் செய்த வாணதீர்த்
தில் மூடகிய பலனுண்டாக முன்னுளிலொருநாள் திருச்சங்கோட்டி லீசுரனைவ
னைசெய்து வணங்கிப்படியினாலே சொர்க்கலோகம் புகழப்பட்ட வாணதீர்த்
கனாயிற் சிவபூணைசெய்து வணங்கிய பேர்களுக்கு அநேக பலனுண்டாம். அவ
னைக்கண்ட மண்டலத்தார்களுக்கு ஒரு சிவன்வசிக்கவு கைலையையிற் சேர்க்கும். ஏ-

ஆயிரத்தின்காத்தினு லருச்சித்த வாணனரு ளசலதீர்த்தம்
போயிரந்துகாணவனந்தம்பாவம் போமருந்தும்புவனியோர்க்கு
மேயபலபிணிநீர்து மெய்யனைத் துந்தெய்வநிறம்விளங்காநிற்கும்
காயமுறமுழுதிடிலும் காயசித்திமுழுருநெறிகருதிககேண்மோ.

(இ-ள்.) வாணஞரன் மனது திண்ணிப் ஆயிரங்கைகளாலுரு சிவனைப் பூசித்து
அம்மலையில் அவன்செய்த தீர்த்தததை யாதாமொருவர்வந்து தெரிசித்துப் புகழ்ந்து
வணங்கினல் அநேகபாவங்களைநீரும். அந்தத்தீர்த்தம் பருகின்பேர்களுக்கெல்லாம்
உண்டாகிய பலபிணிக்குநீர்து மேனி தெடவநிறம் பொருந்தும், சர்வரங்கமும் பூ
ளிர்ச்சிபெற மூழ்கினாலும் காயசித்திராகும், அப்படிமூழ்கும் கெறிமுறைமையைச்
சொல்லுகிறோம், கருதிககேண்மின்கள் முனிவர்களேயென்று சொல்லுகிறார் சூத்
முனிவர்.—ஏ-று.

கும்பமதியினிலமவாசையின் முதலாய் மீனம்திருபோன்வெய்யோன்
தம்பரிவிந்நடியநாளீராகத் தினமுமந்தத் தடத்திற்பேராய்ந்து
செம்பொன்மலையிற்றிரண சயனமுறச் செபமைந்துமாறுமெட்டு
மம்பையெழுத்தைம்பதுடன் மூனறுயிதிற் றராகமுமறையல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவர்வந்து மாசிமாதத்தில் அம்மாவாசைத் தினமுதலாக,
பங்குனிமாசத் தம்மாசாசைத்தினமீராகத் தினமும் அந்தவாணதீர்த்தத்தில் மூழ்க்
கி ரதமாகச் செங்கோட்டுமலையில் தொப்பசயனஞ்செய்து பஞ்சாசுாரம், சடாசுாரம்,
அஷ்டாசுாரம், சத்திமந்திரம், அனபதமூண்மசுாரங்களும் இவையில தாரகமூங்கு
ட்டி யுச்சரித்துச் செபஞ்செய்யவேண்டும்.—ஏ-று.

வாணதீர்த்தமிசையொருநாட்சென் றாடிவருமிகத்துளோர்க்குங்
வாணசிவலிங்கமொருவருடம் புகித்தகதியைக்காட்டும்
வாணன்குவினவிழிமங்கையரும் வினையும்போயுகந்துமூழ்கிப் [வா.
வாணன்படியின்மிகு பலன்படைத்துப்பின்னரந்தப் பரன்போல்வாழ்

(இ-ள்.) வாணதீர்த்தத்தில் ஒருநாட்சென்று தீர்த்தமாடிவரும் இகலோகத்தா
காலம் அவரவாகைகளில் வாணசிவலிங்கம் ஒருவருவும் பூஜைசெய்தால் நற்
பைக்கொடுக்கும். மைபொருந்தி வாள்போன்ற குவினக்கண்களையுடைய ஸ்ரீச
ங்களும் புருஷர்களுந் திருநீரககியிற்ென்று அந்த வாணதீர்த்தத்தில் மூழ்கினார்க
கில் ஆகிசேடன் தாங்கிய பூமண்டலத்தில் அளவில்லாத பலனைப்படைத்து வா
நிருந்து பின்பு பாமேசுரனைப்போல வடிவுபெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று (ய)

வாணதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்,

சுக்கச்சருக்கம் ௩௪-க்கு திருநுத்தம். ௧௬௩

தேனுதீர்த்தச் சருக்கம்.

துகிரியானகொடுத்த வந்தாளிலரனருளாற் றிருச்சங்கோட்டிற்
தைமகிழ்ந்தருள்காம தேனுவின றீர்த்தப்பெயரின் செப்பலாகு
கமலையிற்பாணை யர்ச்சித் துமூழ்குகளை யதனீராட்டில்
துபலனில்தெனயான்மொழிந்தடங்கச்சிந்துலகின்மொழியக்கேண்மோ.

(இ-ள்.) அந்நாளில் காமேனுவுக்குப் பாமேஸ்வரன் ஐந்து கொடுமுடிச் சிக
கொடுத்தருள அவைகளை அங்ஙனங் கொணர்ந்துய்த்து திருச்செங்கோட்டில்
னமகிழ்ச்சியாக உண்டாககிச்செய்தது காமதேனு அதன்பெயரால் விளங்கிய தே
நதீர்த்தத்தில்மூழ்கி அத்தலத்தில் பாமேசுரனை அர்ச்சித்து மேன்மைபெற்றது. யா
மொருவர் அந்தத் தீர்த்தமாடினால் அவர்களுக்கு வரும்பலன் இவ்வளவென்று
தான் சொல்லமுடிபாது. சிலசெரிந்தமட்டும் இடவுலகத்திற் சொல்லுகிறோம், கே
ளப்பின்கள் முனிவர்களேயென்று சூதமுனிவா சொல்லுகிறார்.—எ-று. (க)

ஆடகமேருவுக்கைந்து நாடிகளாயிருந்தமலை யரன்பாற்பெற்று [டிண்
நீடகவெளிகோட்டினிடை நெறிப்படமிக்கொண்பெணி நெடுஞ்செங்கோட்
பாடகத்தாற்பண்பாகன் பதம்போற்றிப்பதித்தபருப் பதத்தின்மீதி
னுடகத்துன்றுதவுகளை யொருகோடிநீர்த்தபல னோங்கும்பாங்கால்.

(இ-ள்.) மஹாமேருகிரிக்குப் பஞ்சநாடிகளாக விருந்த கொடுமுடிமலைகளைச்
சிவனருளால் பெயர்த்தெடுத்து மேற்கொண்டிவந்து பெரிய நாககிரிச் செங்கோட்
டில்வைத்துப் பதித்துப்பாடகப் பதத்தையுடைய உமையொருபாகர் பாதங்களைப்
பூசைசெய்தபோற்றி வணங்கிப் பேறுபெற்ற வந்தான் காமதேனுவுண்டாகிய
சிவ்விபு சனைத்தீர்த்தமாடின பலன்களிலும் அதிக பலனைக்கொடுக்குந் தலைமை
யுடையது.—எ-று. (உ)

தேனுமலர்தீர்த்தமொரு தினத்தாடிவொருகோடி தீர்த்தமாடு
மானமொருமொருபகவைக் கரைதனிற்குளம்புக்கும் நாதர்யார்க்கு

மேனையொருங்கீழ்பசு வீர்த்பலனோக்குமிரு மரபினோக்கு
மானகடுகரனைத்து மகற்றுமகற்றுமபிறவி யகல்வாரமன்னோ.

(இ-ள்.) அந்தத் தேனுதீர்த்தத்தில் ஒருநான் முழுதினவர்கள் ஒருகோடி தீர்த்
தமாடின பலன்களைப்பெறுவார்கள். அந்தச் சனைக்களையில் ஒரு கோதானஞ் செ
ய்தபேர்களுக்குக் கோடி கோதானஞ் செய்தபலனும். அவர்க ளிரண்டுமரபிலும்
பிதிர்க்களுக்கு யிமலோகத்தில் கொடிய நரகயாதனைகளும் நிச்சயமாகத் தீருந் தி
ருஞ் சென்ம சாபல்லியமாகி வாழ்வார்கள்.—எ-று. (ங)

பிறவியுனந்தகன்றபுரந் தரகற்பம்பெருந்தேவர் பெருமானாக
உறவியிலைந்தருநீழ லுலவியசுங்காசனத்தி லுலகையாண்டு
மறைமுனிவர்க்கிடையுறு வாராதுமகிழ்ந்தரசு வழங்கிபெம்மான்
இறைமழல்பின்புகுதுவொன் றியற்றருமகதையனைத்து மியம்புமலோ.

(இ-ள்.) சென்மசாபல்லியமாகி அனந்த தேவேந்திர கற்பகால மேன்மையு
ன தேவர்களுக்கதிபதியாகச் சீருஞ்சிறப்பும்பெற்று டஞ்சு தருநீழலிற்சுலவிய சி
காசனத்தில் அமர்ந்திருந்து இவ்வுலகையெல்லாம் அரசாட்சியாக ஆண்டு வே
முனிவர்களுக்கு இடையறுவாராமல் பாதகாத்து மனமகிழ்ச்சியாக அரசுபுரி
பின்பு எம்பெருமானான பரமேசுவரன் பாதத்தாமனாகளிற் சேர்ந்துவாழ்வார்கள்எ
று இயல்புடைய தர்மத்தேவனைத்தும் சொல்லும்.—எ-று. (ச)

அத்தேனுதீர்த்தமினி தரடியுமாபதிக்குமறு முகத்தினுர்க்குஞ்
சத்தேறுசெக்கோட்டிற் சயம்புநாகேசனுக்குஞ் சங்குநேமி
வைத்தேவுகர்த்தனுக்கு மறுவறுபர்லபிலேக மன்பிலாட்டி.
மெய்த்தேசுதருக்கும்ப மிருகமதகற்பூசந் தனமே, சாத்தி.

(இ-ள்.) அந்த தேனுதீர்த்தத்தி லினிதாகத் தீர்த்தமாடி நேமத்துடனே செந்
கோட்டில் உமையொருபாகருக்குஞ், சுயம்பு நாகேஸ்வரருக்கும், ஆறுமுகக் கடவு
ளுக்கும், கரங்களிற் சங்குசக்கரத்தித த். ஆகேசுப்பெருமானுக்கும் அன்புடனே
பரிசுத்தமான பாலால் அபிஷேகஞ்செய்து திருமேனி யழகுபெற பரிமளத்தம்ப
மிருகமத கர்ப்பூரம் விரவிய மேலானசந்தனஞ் சாத்தினபின்பு.—எ-று. (ரு)

சற்க்காபாலமுதமந்தத் தண்டிர்த்தத் தர்ச்சமைத்துத் தையையோடேத்திச்
சொற்க்காயமொழிமறையோர் துறவினர்மயேசுரர்பாற் றுய்ப்பவீழ்த்தார்
வற்க்காயுந்தனத்தியினை மைந்தனாவண் மையிற்படைத்து வய்ப்பங்காத்து
பிற்கருத்துள்வெண்விவன பதம்பெறுவாரிருமரபும் பிறவிதினடார்.

(இ-ள்.) சற்க்காவிரவிய பாலமுதம் ருளிர்ச்சியுடைய அந்த தேனுதீர்த்தத
தில் சமைத்து தையையாக நிவேத்தியஞ்செய்து வணங்கிவாழ்த்தி சொற்க்களின்மேலா
ன மறைமொழி வேதியத்தறவியர் மயேசுரா இவர்கள் பூசுக்கும்படியாகக் கொடுத்
தவர்கள் மேலைபொருந்திய முலைமாதர்களை மைந்தர்களை வண்மையாகப்படைத்தி
ந்த உலகத்தை யாண்டபின்பு தங்கள் கருத்துள்நினைத்த பதங்களைப்பெறுவார்கள்.
அவர்க ளிருமரபுஞ் சென்ம சாபல்லியமாவார்கள்.—எ-று. (க்)

தேனுநெடுஞ்சுனையதனைத் திரிபிரதீக்கணம்வந்து தீர்த்தமாடி
ஞானமுறவச்சுனைந் புனலதலுலத்தீர்த்த நயந்துவைகிப்

பிறையுங்குழலிப்பவன் கருணைகூர்ந்திடச்சிவபு சனைப்போற்றுகத்
 னானமுறுஞ்சாரூப மவர்க்கேவல்செய்தவர்கா லோகஞ்சார்வார்.

(இ-ள்) அந்தக் காமதேனுதீர்த்தத்தை மூன்று பிரதட்சனைஞ்செய்து தீர்த்த
 டி ஞானவழிவுடனே அந்தீர்த்தக்களையிலிருந்து புட்பமலைகுடிய கடந்தலையு
 ய உமையொருபாகன் கிருஸ்பகூர்திடத்தக்கதாகச் சிவபூஜைசெய்வார்கள்.
 மண்மையான சாரூபம்பெற்றுவாழ்வார்கள். அவர்களுக்கு யேவல்செய்தவர்கள் சி
 சாலோக பதவிசேர்வார்கள்.—எ-று. (எ)

அன்றியமதக்கினியின் டொருட்டனந்தரிருபர்தன்னை யடர்ந்துசாய்த்துக்
 கொன்றுமறைவகிட்டரிடங் கொண்டாசர்தமைவெம்மைக் குலையின்கூர்ந்து
 ின்றவன்றன்பிழைபொறுத்தற் காககிறைக்காம-ஆன நிலத்தாள்போற்றி
 ன்றலஞ்செங்கோட்டிலருள் மலர்தீர்த்தம்வழங்குபலன் வழங்கற்பாற்றே.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் யமககினிபொருட்டாக அனேக ராஜர்களைக்கொன்
 டும் வேதவதிகூட்ட னிடஞ்சேர்ந்து அங்ஙன மனேகராஜர்களைக்கொன்று வெவ்
 வைய எனது பிழைப்பபொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டிமென்று காமதேனுவானது
 ின்னுடையபாதம்களைப் பூசைசெய்தபொற்றி நிலைமையான மனங்குலவிய செவ
 தீரட்டிற்செய்தருளிய பூஞ்சுனைத்தீர்த்தம் தருமபலன்களை இவ்வளவென்று வகுத்
 தசொல்வம் பதியால்.—எ-று. (அ)

மதேனுவைவினைந்து கண்ணொருமூன்றுடையானைக் கருத்துளாக்கி
 சீமவடிவேற்கரத்தார் திருவடிவைத்தியானிந்தா நெழுத்துமைந்தும்
 மவெழுத்தும்பகர்ந்து நறும்புனலிற்படிவாற்கு நயந்துதெல்லா
 மதேனினிற்காமித் தருள்வதற்குத்தாகையின்மெய் யருளுஞ்சேரும்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவர் அந்த தலத்தில்வந்து காமதேனுவைவினைத்துத் திரி
 ந்தகிரணை சிவனைக் கருத்துட்கொண்டு தூரியவடிவேல்பிடித்த கரத்தாளுகிய
 முருகர் திருவடியை ரூபதரியானஞ்செய்து தீடாகூதரம், பஞ்சாகூதரம், இவைகளை
 ிச்சரித்து அரியதேனுதீர்த்தத்தில் முழுகினர்களாகிய நயப்புடைய பலன்களென்
 றால் அவரவ ரிஷ்டகாரியார்த்த பலனபெற்று வாழ்ந்து பின்பு சிவனருளால் மே
 றான பதஞ்சேர்வார்கள்.—எ-று. (க)

தேனுதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம். ௩௫-க்கு திருவிருதம். ௯௫௮.

கிரதீர்த்தச் சருக்கம்.

செங்கோட்டின்வடக்கேயுபாற் பாறசனையன்றொருவமுதத் தீர்த்தமேவும்
 வெங்கோட்டநதிகள்முனி வாவியாநவதீர்த்தம் விளங்காநிற்கும்
 சங்கோட்டுநெகரமாயன் மருகருககுப்பாற்கடலைத் தந்தபோலும்
 மந்தோட்டுநெகரம் தேனுமுலையார்கார்த ஆவியாமால்.

(இ-ள்.) திருச்செங்கோட்டினுடைய வடகீழ்ப்பாரிசத்தில் பால்ச்சுனையென்
 றொரு அமுதமயமான தீர்த்தம் விளங்கியிருக்கும். வெவ்விச குற்றத்தீர்த்தருளிய
 முனிவர்களால் புகழப்பட்ட நவதீர்த்தமுமுதம் முழுகின்பலனைத் தருவதாகிய

சங்கமேந்திய விஷ்ணுவானவர் தனது மருமகனாகிய முருகருக்குப் பால்கட்டை கொடுத்தபோலும் அழகிய கொம்புகளையுடைய நெடிய காமதேனு முலையிற்சு தருளிய பாலூறி வருவதாகையால் பால்தீர்த்தமென்று பெயராயிற்று.—எ-று.

முன்னரன்னையெனவுலக முற்றுமுழுதகட்டக்கிப் பெற்றபேதை தன்னையொருணப்பொழுதிற் றுதிப்பார்க்குத்தருங்கருணைச் சலந்த. மன்னுகை லாயவரை மணந்தகன்றுகாஞ்சியிடம் வைகிமேற்பால் பன்னுமறைநாகமலைப் பாற்களையைக்காண்பதற்குப் படர்ந்தவேலை.

(இ-ள்.) முன்னாளில் உலகமாதா வெண்ணத்தந்தராக அண்டபுவனங்களெ னுந் தன்வயிற்றில் அடக்கிப்பெற்றருளிய மஹாதேவி தன்னை நினைத்தபேர்களுந் ஒரு நியிடத்தில்வந்து வரக்கொடுக்கப்பட்ட கிருபைகூர்ந்த கண்களையுடையவ னைகலாசத்தில் மணம்பொருந்திய பரமேஸ்வரனைவிட்டு நீங்கிக் காஞ்சிபுரத்தி லிவபூணுசெய்து தென்மேற்பாரிசுத்தில் வேதங்கள் துதிக்கப்பட்ட திருநாகசூர், ல் புத்திரனாகக் காணுங்கருந்தாக அப்போது பிலத்தவாரவழியே வந்தாளாம், எ-

தமதுகருணைப்பெருந்தாய் வருநெறிகண்டறுமுகவர் சரணம்போற்ற வெமதுயிருக்குயிரானையா யெனும்பரிவினனைத்துமலை யினைத்தபார வுமையவள்தன்றிருமுலைப்பா லொழுகியதனிடையரந்து முலகையீன்று விபிதமுளதிதுதிருப்பாற் சனையென்றும்விளம்பியபட்டேர் விளங்கிற்றம்மா

(இ-ள்) அப்படி உமாதேவியாகிய கருணம்பிகையென்னும் தாயார்வருகிற றிமுறைமைதெரிந்து சன்முகக்கடவு ளெயர்சென்றுகண்டு உமையவள்பாதங்க வணங்கிப்போற்ற மிகுந்த வன்புடனே யென்னுயிருக்குயிராகிய குமாரக்கடவு ளென்று இரக்கமாக மார்போடனைத்து மலையினைப்போலும் பாரிய தனபரங்க யுடைய உமையவள் திருமுலைப்பால் சுரந்தொழுகி மலையெங்கு மூறிப்பாந்துவி டு பெருகாநிற்கும். அற்புதமாகிய உமையவள் திருமுலைப்பால் சுரந்தாறி அமுத, மாக விளங்கியபடியினாலே அன்றுமுதல் அதற்குப் பெயர்திருப்பாற் சனையென் பெயராய்வினங்கிற்று.—எ-று.

அன்னுகமலையிலகு மமுதசனையெனும்பெயரு மறைதலாகும் பொன்னுகவானவரும் புரந்தானுமுனிவாரும் பொய்கைநீங்கார் தன்னுகத்துள்ளிருக்குந் தாயளித்ததீர்த்தமென்றுந் தருமத்தேனும் நன்னுகமலையான பாலபிடுகம்புரிந்த நலமிதென்றும்.

(இ-ள்.) நாகசூரியில் அந்தத் தீர்த்தமானது அமுதச்சனை தீர்த்தமென்னும் பெ யரும்பெற்று இசுழ்ந்திருக்கின்றது. பொன்னுலகத்துத்தேவர்களும், யீங்கிரனு முனிவர்களும், அக்ஷணம்பிரியாமல் வசித்திருக்கின்றார்கள். தன்னுடைய திருமூ னியுள் ளிருந்தாறிய முலைப்பாலானபடியால் மரதாவாகிய உமையவள் கிருபையி லே அமுததீர்த்தமென்றும் புண்ணியருபமாகிய காமதேனு நாகேசரனாத் தமது சுப பாலால் அபிஷேகம்புரிந்த வண்மையினால் பால்தீர்த்தமென்றும், பிரசித்தியா இருக்கின்றது.—எ-று.

முத்தமெல்லாங்கொழித்துநவ ரத்நமணியருவிநீர் முகிராரிற்கும் சுத்தமெனும்பெயரதற்கே யலதுவேறொருநீர்த்தஞ் சொல்லலாமோ வத்தக்யமன்றுதொழித் தின்றளவுமமமுத நிறமதாரு கித்தனணிதிருமேனி நிகொண்பதலத்தொருபேர் நிகழ்த்தலாமோ.

(இ-ள்.) முக்தமணிகளைக்கொழித்து நவரத்தினமணிகளையுடைய மலையருவி ணறிப்பெருகி வராராநிற்கும். ஆகையால் சுத்தோதகமென்னும் பெயரதற்கு

வ்வதல்லாமல் வேறொரு தீர்த்தங்களைச் சொல்லலாமோ. அத்தன்மையால் அமுத வின்றளவுத் தேவாமுத நிறமாயிருக்கும். நித்தனான பிரமேஸ்வரன் அமுதிருமேனியை பொப்புச்சொல்லுவதேயன்றி மற்றொருபேர் சொல்லக்கூடுகூடாது. —எ-று. (டு)

தீர்த்தத்தனிலீகங்கை யமுனைகோதாவிரிவந்தாடியாடித் தீர்த்தத்தனிற்பூச நாளிலேவர்க்குந்தீர்த்தம் தலத்திலியும் தீர்த்தகொண்டனக்கெனனக் காமனாவெல்லாதுவிழிக்கனலால்வென்றோர் யுத்தீர்த்தவையெனலாகும் பானிறத்தரற்பாற்றீர்த்தம் விளங்கிற்றாமல்.

(இ-ள்.) அந்தத்தீர்த்தத்தில் கங்கை, யமுனை, கோதாவிரிமுதலான தீர்த்தங்களல்லாம் சைப்பூசத்திலிவந்து தீர்த்தமாடி யாவர்க்குமுமுதப பருகத்தீர்த்தம்பாலிக் மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணாவெரித்த பரமேஸ்வரனுக்குப் பரவண்ணனென்று யாராகையால் சிவன்றிருமேனி நிறம்போலும், பாலநிறமாயிருக்கிறபடியிலே தீர்த்தமென்று உலகில் விளங்கியதாம். —எ-று. (சு)

அமுதநெடுஞ்சுனையிற் பனித்தீர்த்தமெடுத்ததனைப் பாலன்றன்னை முதபிரளயத்தை நிகராகப்பொழிந்திறைஞ்சும் விரதப்பாலோ விடமருந்தினுமார் அமுதமெனலாகு முளத்தயாவும் [கும்] லாமுறுமிருத்திபூஷம் கொடும்பவமுங்கொடுக்கனன்முன் குவிபஞ்சோக்

(இ-ள்.) நெடிய பார்சுனையில் குளிர்த்தீர்த்தமெடுத்துக் குமாரக்கடவுள் திருனியில் அமுதபிரளயத்தை நிகராகப்பொழிந்த பிஷேகஞ்செய்து போற்றினனம் விரதபான்மையுடையவர்கள் அவ்வாறு செய்வார்களாக. யாதொருதீர்த்தம்போலும் விஷபட்சணம் பண்ணினாலும், அத்தீர்த்தமுட்கொள்ள அமுதபாசெய்ததபோலாகும் மனமயக்கமுந்தீரும் பலவிதமாகிய அவமிருத்தியுவுங் யபாவங்களும், வடவாக்கினிலிட்ட பஞ்சமலைபோலும் நிவர்த்தியாகும்.

நீராலுமரியுடன்வத் தவளாலுமரனாலு மளித்ததீர்த்தம்
யரியாடல்நாகமணி வெற்பருவியாகவியும் விளைவுகேட்பார்
யியாதபாதகச்சொற் படர்கோளார்பவத்துயரப் படலமுள்ளா
யரியாடல்நமன்படைப்போ நிகல்கொளார்கேட்பபூனவா ரணங்களாமால்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவாலும், விஷ்ணுவுடன் பிறந்தவளாலுஞ் சிவனாலும் சூரனை யுதுண்டாக்கிய தீர்த்தம். படம் விரித்தாடப்பட்ட நாகமணிக்க மணிநிறமழகிய நகிரி யருவியாகப் பெருகியிறனும் விளைவாகிய பார்சுனையி னேனையைக்கேட் டுகள் நீலநீர்பாதகச்சொல்லுனையும், பொய்மொழிகளையுக்கொளர்கள். செனன துக்கசுரரத்தினு முழுகார்கள். எரிசின்ந் நெருப்புப்போலும், குரூரத்தைபு ய யியமன் படைப்போரில் விளைவுக்கொளர்கள், கேட்பது வேதாகமபுராணப் சங்கமாம். —எ-று. (சு)

பயதீர்த்தத்தனில்முழுகிப் பயந்தபிதிர்க்கன்னமறைப் படியேசெய்து
நயதீர்த்தமுட்கொண்டு நான்மறையோர்க்கேதேனு நல்குந்தானஞ்
செய்தீர்த்தமுடியுடன்வாழ் திண்கைலைநிலையாகுஞ் சேயோன்வெற்பும்
வயதீர்த்தம்போற்றுதலு மனத்துநினைத்தனவுமான் வரமுஞ்சேர்க்கும்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கொத்த திருப்பார்சுனைத் தீர்த்தத்தில் முழுகிப்பெற்ற பிதிர்க்கு வேதமொழிப்பிரகாரம் அன்னமுதலாகிய பதார்த்தங்களபடைத்து தீர்த்தி செய்து தீர்த்தமுட்கொண்டு சதுர்மறை வேதியர்களுக்கு யாதானுமொரு பொருளி

யன்றமாத் திரம் ஜூனங்கொடுத்தவர்கள் தெய்வதீர்த்தமுடியுடைய பரமேசுரர்
ழ்வர் திருச்சயிலை நிலைபெற்று வாழ்வார்கள். கந்தகிரிபுறமும் பெறுவார்கள்.
ர்கள் புகழ்ந்து துதிக்க, மனத்தில் நினைத்தகாரியமுஞ் சித்திக்கும். சுவாமி வ
சாதமும்பெற்று வாழ்வார்கள்.—எ-று.

இக்கிரதீர்த்தத்தை யிருவழியிற்கண்டுண்ட விசுத்துளோர்கள்
மொய்க்கிரமொழித்தாயார் முலைக்கிரமுணவறியார் முருந்தநாறி
மெய்க்கிரமுடனறுயில்வார் மிடைத்துயிலினடைத்தபவ விளைவின்றே
கைக்கிரமுவுமொரு கைக்கிரையுநாற்புயமுங் தவினிற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) அந்தக் கிரதீர்த்தத்தை இரண்டுக்கண் குளிரக்கண்டு தீர்த்தம்பு
யிகலோகத்தார்களனைவரும் கிளிபோலு மொழியுடைய தாய்மார்கள் முலை
முண்ண வறியார்கள் விஷ்ணுபள்ளிகொள்ளந் திருப்பாற்கடலில் விஷ்ணுசா
பெற்று யோகநித்திரைசெய்வார்கள். மிடைபாகிய மயல் துயர்க்கேதுவாக
பாவவினைக்கடலில் மூழ்கார்கள் ஒருகையில் மழுவும். ஒருகையில் நானும்,
யவரத பிரண்மொகச் சதுர்ப்புயமும் பெற்றமழகுபெற விளங்காநிப்பார்கள் -

புண்டரிகப்புரத்திலந்தப் புண்டரிகப்பரதர்மைந்தன் புலம்பனேக்கி
யண்டரிகத்தருள்கூர வளைத்தனர் பாற்கடலரிபு மரன்பாங்காமும்
விண்டலத்தேனுவுங்குமார் விரும்பவரவகிரியினில் விதித்ததென்றே
திண்டகைநீர்புணர்முன் னூற் செயல்வழியிற்செப்பியனை சேர்த்துநீங்க

(இ-ள்.) வியாக்கிரமபுரியில் வியாக்கிர பரதர்குமாரன் அழுதுபுலம்பு
பார்த்த யிகபரசாதகமாகச் சிவன்கருணைசெய்து திருப்பாற்கடலை யழைக்
ணக்கொடுத்தார். விஷ்ணுவும், உமையவளும், சேவலோகத்துக் காமதேனுவுந்
ரர் விரும்பும்படியாக நாககிரியிலுண்டாக்கிய தீர்த்தமென்னத்தக்கதாகத்
மைத்தகைமையுடைய நெடியபுராண முன்னுலகன்சொல்லுஞ் செயல்வழி
சொல்லியபிரகாரம் திருமாலானவர் எப்போதுஞ்சோந்து பிரியாமலிருப்பார்.எ

எழுவகைதீர்த்தமுந் தினந்தம்பிறைதீர்த்தமெனமூழ்கிற் கியலுந்தீர்த்தம்
வழுவுறக்காவிரிநதியெப் பொழுதும்பாதாளவழி வந்துதோயுஞ்
செழுமலர்க்கொன்றைச்சடையான் நிருமுடியிலொருபங்கு மிதனோர்ப்
வழுவுறவேகிருகுமென்றால் மலைபொழிகிரச்சுனையாம் வழங்குப்பாற்றே.

(இ-ள்.) சப்தமஹாதீர்த்தங்களுந் தினமுந் தங்களுக்கு மேலான தீர்த்தமென
வந்து மூழ்குவதற்கு விசேஷமகிமையுடையது பால்தீர்த்தம் வழுவில்லாமல்.
வேரிகி யெப்போதும் பாதாளவழியாகவரு தோய்ந்திருக்கு செழுமையு
பொற்கொன்றை மாலைகுடிய சடையான பரமசிவன் நிருமுடியில்மருவிய உ
சிவன்சடையி லொருபங்கும் அந்தப் பால்தீர்த்தத்தி லொருபங்குமாகப் பிரிய
கலத்தறிந்தும். ஆகையால், நாகமலை பொழியப்பட்ட கிரதீர்த்தத்தின்பெருடை,
நம்மாற்சொல்லும் பகுதியல்லவென்று சூதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (௧)

பாலாழியிடைப்பயில்பண் ணவனளந்தபடியனைத்தும் பரிவாற்சுற்றி
மேலாயதீர்த்தத்தின் விரும்பியமாகந்தோய்ந்து மிந்தத்தன்ம
மாலாலமுண்டபிரா னர்த்தநாசிசனரா மலையைச்சுற்றிச்
சேலாறும்புனற்கிர தீர்த்தமொருக்கால்மூழ்கிற் சித்தியிர்மால்.

(இ-ள்.) பாற்கடலிற் றுயில்பயின்ற விஷ்ணுவானவர் அளந்த மண்டலமெல்
லாம் பரிவாச்சுற்றி மேலானதீர்த்தங்களில்மூழ்கி விரும்பமாக மராமக்கீர்த்தம்

அநேக தானதன்மங்கள்செய்தும் இசுலோகத்தார்கள் ஆகீகால விடதுகார்
வேம்பிரானு அர்த்தநாரீஸ்வரர் பிரிபாமலிருக்கின்ற திருநாககிரியைச்
கயல்பொருந்திய புனலுடைய கிரதீர்த்தத்தி லொருதாமுழுகினை அரதப் பல
னம் சித்திபாதிவாழ்வார்கள்—எ-று. (கௌ)

நானமடகத்தா னம்பரிதானங்குலகன் லிகையாதானம்
மபாற்சனையிற் படிந்துகணையிற் கொடுத்த புஷ்யோர்க்கெல்லா
ரானவானுலகு மாமடவார்குழலஞ்சா மளபாய்மாவுஞ்
சுவன்னுயிர்காம தேனுஷம்பெற்றரசிருப்பர் தேவர்போற்ற.

(இ-ள்) கோதானஞ் சொன்னதானம், அகவதானம் குலவுசுதமான கன்னி
யம், பூமிதானம், இலையெல்லாம் திருப்பாமகணையின்முழுகி தீர்த்தக்கணையில்
தீயர்களுக்குக் கொடுத்தருளிய உலகத்தார்க்கெல்லாம் உயர்ந்த தானமான
லோகமும், அறமகனிருமுறும் வினாந்துபாய்கின்ற நீலவான்னக்குதிரையுந்
தீர்த்தப்பசுவென்று சொல்லப்பட்ட காமதேனுவுஞ் சொந்தமாகப்பெற்று அரசா
யினது தேவர்கள் போற்றசெய்ய வீற்றிருப்பார்கள்.—எ-று. (கௌ)

கிரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம்.—கசு,க்கு திருவிருத்தம் ௨௦௪ எ௨.

சண்முகதீர்த்தச்சருக்கம்.

நூல்தன்னினையினரும் பலனுணாப்பன் தன்மசக னுயவேந்தன்
னந்தகாலநெடுங் குவலயமெல்லாம்புரந்தான் குமாரனில்லா
லிங்கவகிலதலம் புரப்பதனுக்கியாரானவேந் திரக்கங்கூர்ந்து
மமடவியர்புணர்ந்தும் நெய்திலொருங்கவலையென நுவல்வதம்மா.

(இ-ள்) மிகவுங் குளிர்ச்சியுடைய ஆறஞ்சுனை தீர்த்தத்தின் மகிமையும் அரிய
தென்னுஞ் சொல்லுகிறோம் தன்மசகராஜனுவன் அளவில்லாதகாலம் இப்பெரிய
புரப்பதமுழுதும் அரசாட்சிசெய்து பிற்காலத்திற்கு இந்தமண்டலத்தை ஆளும்ப
ரதப் புத்திரசந்தானமில்லாதபடியினாலே இராஜா மனங்கலாந்துருகி நூறுபெ
ருநீர் மனஞ்செய்து புணர்ந்தும் ஒருபிள்ளை யில்லாமற்போச்சுதே இனி யென்ன
வெண்ணென்று துக்கித்தான்.—எ-று. (க)

நூலகாலேமணமடவா ரிதந்தானதருமயிற் றுதீரீயென்ன
ங்கர்ணும்புருடர்னால பாரமஸ்வமேதயவித் தருமயாகம்
ங்கர்ணும்பிதிர்முறையோர் சிறப்பவறுவகைபிரதச் சிரார்த்தமற்றும்
ங்கர்ணுந்தருமங்கள் மந்த்ரசெபமனந்தவகை மகிழ்ந்துகூட.

(இ-ள்) தன்மசகராஜன் பிள்ளை இல்லையென்று துக்கித்தபோது தேவிமார்
சொல்லுகிறார்கள். புத்திரசந்தான முண்டாரும்படியாக அதற்கான தானதரு
மைச் செய்வீராகவென்றுசொல்ல அப்படியே சொன்னபுருட துலாபராதானம்
மேதயாகம் தென்புலத்தாராகிய பிசுர்க்கள் மனங்கனிகூரத் திவசதினங்களில்
வகை இரத பதார்த்தங்களாலுந் திருத்தியாகும்படி சிரார்த்தங்கள் மற்றும் பல
னதருமங்களுஞ்செய்து அநேகவித மந்த்ரசெபங்களும் மனமகிழ்ச்சியாகக் கரு
கூர்து செய்தான்.—எ-று. (உ)

அத்தருமத் தாற்றன்மசகன்றேவி முதற்கொடியோ ரரசையின்றான்
புத்திரற்குச்சந்தரகுமாரப்பெயரைப் பொருத்தினரப்பதல்வன்மனை
புத்தமத்தாற்றொன் னூற்றொன்பதின் மருந்தாமுறுகருணை யுவப்பிற்றே
வைத்தினொ ளொருதேளம் மகவினைத்திண்டியத்தனைமா வருத்தங்கூர.

(இரள.) அப்படிச்செய்த புண்ணிய தபோபலத்தினுலே தன்மசகராஜன் றே
மார்கனில முங்கின பட்டப ஸ்ரீதேவி ஒருபுகிரனைப்பெற்றான். அந்தப்பிள்ளை
சங்கிரகுமாரனென்னும் பெயரிட்டு மற்றும் தொண்ணூற்றொன்பது தேவிமார்க,
உத்தமகுணமான தங்கள் கருணைப்பிரியத்தினுலே நன்றாய்ப்போற்றிவைத்து வரு
கின்றநாளில் ஒருநாள் அந்தப்பிள்ளை வருத்தப்பட்டத்தக்கதாகத் தேள்கொபு
யது —எ-று.

மதலைவருந்தும்படியால் மங்கையர் நூற்றுவருமிகவருந்துமோதை
யதனையறிந்தரசனன்று படுத்துபரந்தனவிதென்னவதைதன்மேயா
சதமணிமந்திரஅவிடத்திதிற கணப்பொழுதிற்றணிப்பித்தான்பின்
னுதவருமைத்தன் பேறுபேறன்றே மற்றையர்க்குமுறுஞ்சேய்வேண்டும்

(இ-ள்.) அந்தப்பிள்ளையானது தேள்கடியால் வருத்தப் படுவதுகண்டு பெ
கள்ளுறுபேரும் மனதுடொந்து அழுநின்ற சத்தத்தை தன்மசகராஜன் அறிந்து.
ப்பிள்ளையின் வருத்தத்தை சதவிதமணிமந்திர அவிழ்தங்களால் ஒருவிநாடிப்பெ
தில் தணிப்பித்தான். பின்பு இப்போதுண்டாகிய ஒருபுகிரனைப் பெற்றபேறு
ல்ல இத்தப்பெண்களுக்கெல்லாம் புத்திரசந்தான முண்டாக வேண்டுமென்று
ல்லிப்பிள்ளையும் அரசன் சொல்லுகிறான்.—எ-று.

யானும்விருத்தாதிபனு மேந்திமுநூற்றுவருமுதிர் வெய்திறுப்பான்
ருனுதவுபலனனந்தந் தாபதர்சொற்படியமைத்தேன் மறையோர்கேண்டி
னேனையிவரிவர்க்குமக வெய்தவொருப்பனிலையோ வியம்புகென்ன
ஞானவாரொருவன்மன்ன னுறுகுமாரனபெயலீர் ஞாலங்காப்பார்.

(இ-ள்.) தன்மசகராஜன் தன்சமூகத்திலிருந்த வேதியர் கூட்டங்களைப் ப்
துயானும்விரத்த ராஜனேன். தேவிமார்கள்துறுபேரும் முகிர்ச்சியடைந்தா
யான்செய்த தானதர்ம பலன்கள்அநேகலிதமாகத் தபோதனர்களானபெரியோ
ள்சொற்படியாகச் செய்தனமத்தேன். அதனாலொருபுகிரனைப் பெற்றோ,மற்றுமிந்
பெண்களுக்கெல்லாம் புகிரசந்தான முண்டாகத்தக்க தபோபலனிலையோ செ
லுவர்களென அங்ஙனமவர்களில் ஞானவாரொருவன் ஒரு அரசனே நீர்நுறு
னைகளைப் பெறுவீர் அவர்கள்இத்த உலகத்தையாளவார்கள் இதற்குவிபரஞ் சொ
கிறேனகேளுமென்று சொல்லுகிறான்.—எ-று.

சேடகிரியெனுமர்த்த நாரீசர்வெற்பில்மறை தேவர்கூடி
நீதேவம்புரிசுவரன் னெடுங்கிரியிற்சனையாளென் றுகக்கூடி
யோமெதனுறுபகுப்பா முறுபுனற்றிர்த்தத்திருக்கார்த் திகையாயினு
ராடியதுநீரும்வண் சென்றாடலுமக்குமக வனந்தம்வேண்டும்.

(இ-ள்.) சேடகிரியென்று பெயர்விளங்கும். அந்த நாரீசர்வரையெழுந்தருளி
கிரித்தலத்தில் வேதியர் தேவர்க்கூடி நெடியதவஞ் செய்வார்கள். அந்தக்கிரியி
டத்தில் ஆறுசுனை ஒன்றாகக்கூடி அதனுட் பகுப்பாகியுற்றிருக்கும் அந்தநுளிர்த்
தீர்த்தத்தில் திருக்கார்த்திகைப்பெண்கள் வந்து நீராடிபெறுபெறறார்கள், நீரும் அந்

ல சேர்ந்து அந்தச்சுனைத் தீர்த்தமாடினால் உமக்குவேண்டிய புத்திரர்களு
ராகுமென்று சொன்னார்.—எ-று (சு)

மெனவனுர்த்தமறைபு புரோகிதனுமெல்லியலநூற்று வரும்புண்டி
டரவமலைபிடத்திற் குறித்தவறுதீர்த்தகளைக் குழக்கொண்டெய்தார்
டகையவேதியரும் தெய்வமகபுசைசிவ பூசைமாளு
டகையிற்புரிபவரு மாகிமொழிந்தருந்தவரோ மிடன்வந்தாரால்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொன்ன வேதபுரோகிதனும் ராஜஸ்தீர்கள் நூறுபே
கிரிதலவிலுவந்து குறிப்பாகிய ஆறுஞ்சுனைத் தீர்த்தக்களையில் கூட்டமா
ந்தார்கள். அங்ஙன மேலோரான டெரியோர்களு, மறையோர்களுந் தெய்வ
ஞ் சிவ பூசை வழுமாமல தவஞ்செய்பவர்கள் அனைவரும் வீரீரவாநஞ்சொ
யதவமுனிவர்களுடனே வந்தார்கள்.—எ-று. (எ)

கீக்புரோகிதரில்மறை வியந்தசதுர்வேதாங்கி யென்பான் நன் சொல்
தீர்த்தனைநீர் டித் தன்மசகாபனுஞ்சந்தர குமாரன்மூனும்
மகனை மீதியநூறு மடவியருமுடனிருத்தி மகமாகஞ்செய்
மக்கவறுசுனைமூழ்வி புயர்தேரர்க்கு மாதான முதவுகிளமுறா.

(இ-ள்.) மேன்மைபான புரோகிதரில் வேதவேதாங்கியாகிய சதுர்வேதாங்கி
ன்பவன் சொற்படியே தகைமையான சுனைகளில் தீர்த்தமாடி தன்மசகராஜ
பினை சந்திரகுமாரனும் மைமீட்டிய கருகனழகிப் நூறுபெண்களுடன்வந்து
பிரகாமேஷ்டியர்களுசெய்து ஆறுஞ்சுனைபிரத்த மூழ்சி பெரியோர்களுக்கு
தானங்களுதவினான்.—எ-று. (அ)

புத்தியெய்யவ்வோமத்தி னுயத்தருளுஞ்சுதையமுதி மொருநூற்றான்
சித்தநடைவெண்ணகைநூறு மெல்லியலாருக்களித்த வேதவோமத்
தமுளவேதாங்கியெனும் தேசிகனப்படியருளச் சிறந்தநூறு
தகையத்துவிளங்கிது போலுதித்தார்வளர்ந்துலக மனனாரால்.

(இ-ள்.) அப்படியசெய்த புத்திரகாமேஷ்டியாக மாகுளடடித்திலுதித்த சுதை
தத்தை அன்னம்போன்ற நடையும வெள்ளிய நகையுமுடைய ராஜஸ்தீர்கள்
பெண்களுக்கு கொடுத்தருளச்செய்து வேதமந்திரவோமம் உசிதமாகசெ
முடித்த சதுர்வேதாங்கியென்னுந் தேசிகனுடைய கிருபையினுலே சிறப்புடை
ராஜன் நூறுபெயரிடத்திலும் மதோன்மத்தமான இளங்கன்றுகள்போலும் நூறு
பிராகள் பிறந்து வளரந்து உலகமன்னர்களானாகா.—எ-று. (க)

சுக்குதருணத்தபின்ன ரிலக்குறையி சாரண்யத் திருந்தோர்கேட்ப
ணச்சுதகருமினடைச்சொ லயபிகைபங் கடைந்தபிரா னகலாதோங்கப்
ணச்சுதமுலைக்குறப்பெண் பொருந்துகுகுனி ருப்பவராப்பொருபயில்வேதக்
ணச்சுதவத்தீர்த்தத் தனிவிகுது மகவுதவுல் கதையாதென்றா.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சூதமுனிவர் சொன்னபின்பு விளங்கிய கையிசாரணிய
முனிவர்களேவரும் கமலமுகிழ்போன்ற தனபாரமுடி சூயில்போன்ற மொழியை
முண்டைய அழகிய உமாதேவிக்குத்தமது வாமபாகங்கொடுத்த அர்த்தநாரீஸ்வரராக
வழுந்தருளிப் பிரியாமலுயர்ந்தோங்கித் தினைப்புணத்தில் மருவிய வள்ளிமணவாள
னை குமாரக்கடவுளும் விளங்கியிருக்கின்ற நாகசிரியில் வேதமோதிய பெருமையு
டைய சூதமுனிவரே! அந்த ஆறுஞ்சுனைத் தீர்த்தத்தில் புத்திரசத்தானப்பேறு தருங்
தயா தென்று முனிவர்கள் வினவிக்கேட்டார்கள்.—எ-று. (ஓ)

முனிவரவர்கேட்பவருட் சூதர்மொழிவாராறும் முனைத்ததீர்த்தம்
கனிமுருகையரன்பயந்த வந்நாளிற்கார்த்திகைமங் கையர்கொங்கைக்கா
யினியவறுமுகமெய்தி யிறைவனருட்படிவளர்ந்த விகல்வேற்கந்தர்
துனியகலச்சூர்தடிந்து தோய்ந்தாறுமுகத்திறுக்குந் தொகைகண்டாய்.

(இ-ள்.) முனிவர்க்கேட்கக் கிருபையுடைய சூதமுனிவர் சொல்லுகிற
அந்தத்திருநாககிரியில் ஆறுசுனை யொருசுனையுட்க உதித்த தீர்த்தம். கனிவாகப்.
மேஸ்வரன் கந்தசுவாமியைப் பெற்றநாளில் கார்த்திகைப்பெண்கள் முலை
முண்ணவேண்டி ஆறுமுகவடிவுமாகி சிவனுடைய அருளினாலே வளர்ந்த லே
புதக்கடவுளால் தேவர்கள் துயர்தீரச் சூரனைச் சங்கரித்த பாவதோஷம் நிவர்தி
யாகவந்து தீர்த்தமாகும்போது ஆறுமுகத்துக்குக் கணக்காக அவர் கிருபையினு
ஒருசுனையி லாறுசுனை யாகும்படி விதித்தருளினார்.—எ-று.

கண்டமுதற்றொடங்கியது சண்முகதீர்த்தங்களென்றுங் கழறலாகும்
புண்டரிகன்முதற்றேவர் புகுந்துதினமூழ்கியங்நங் போற்றிநீங்கார்
பண்டருமாதவர்மடவார் படரகலமூழ்கினர்கள் பாங்கிலும்
திண்டலத்தின்கார்த்திகா தீர்த்தமென்றுஞ் செகமனைத்துஞ் செப்புமாரே.

(இ-ள்.) ஆறுமுகக்கடவுள் கண் மெண்டாக்கியதீர்த்தத்தை அன்றுமுதலாகச்
முகதீர்த்தமென்றுஞ் சொல்லலாச்சது. அத்தீர்த்தத்தில் பிரமதேவன் முதலான
வர்கள் புகுந்து தினமூழ்கி யங்நங்நம் சிவனைப்போற்றிசெய்து பிரியாமலிரு
னார்கள். முனிவர் பதிகினிகள ஆறுபேரும்வந்து தங்கள் துயர்தீர மூழ்கினபடி
தினமையுடைய இந்தத்தலத்தில் கார்த்திகா தீர்த்தமென்றும் செகமெல்லாம்
ங்கிற்று.—எ-று.

அத்தீர்த்தப்பயனதலு லருளியதூற்றொருபால ரவனியாள்
வைத்தீசன் பதம்பரவ மன்னுவித்துமுருகனர்த்த னரீசன்பேர்
முத்தியிலந்தணரால் மொழிவித்துச்சிவபூணு முறையும்பூட்டிச்
சத்திதுபின்னசத்தி தேவுணர்த்தித் தன்மசகன் நவமேற்கொண்டான்

(இ-ள்.) அந்தச்சண்முகதீர்த்த மகிமையினாலேவசித்த ராஜகுமாரர்கள் தூற்றொ
ருபேரும் இந்தமண்டலத்தைப்போற்றிசெய்து முருகவேள் அர்த்தநாஸ்வாரின் திரு
ப்பெயர்கள், முத்தியவளங்கின்ற அதனை மறைமுனிவர்கள் வாக்கினாலே சாற்ற
வித்து சிவபூணு முறைமையும்பூட்டி சத்து அசத்து இவ்விரண்டும் தெரியும்படி
அறிவுண்டாகி மக்களை அரசாளவைத்து தவமேற்கொண்டிருந்தான் தன்ம சக
ராஜன்.—எ-று. (கீக)

புரிந்தருள்சண்முகதீர்த்தம் புகுந்தாடிப்பணிப்பொருப்பிற் றவங்கூர்போதச்
தெரிந்துமங்கைபங்கையுஞ் சேர்வைசெய்துமுற்றியுடை டெய்வலோகம்
புரிந்தனனப்பொழுதுமைந்தர் தூற்றொருவர்தந்தைக்கும் பயந்ததாய்க்கும்
விணாந்துபிதிர்க்கருமமுற்றி வெற்பிலிறையைத்தொழுது வியந்தாரவேந்தர்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரஞ் சண்முக தீர்த்தத்தின்புகுந்து தீர்த்தமாகி நாககிரியில்
வாசமாகவிருந்து தவங்கள்செய்து ஞானோதயம்பெற்று உமையொருபாகையுஞ் சே
ர்வைசெய்தவனங்கி விரதமுற்றியநாளில் சொற்கலோகபதஞ்சேர்ந்தான் தன்ம சக
ராசன், அப்போது பிள்ளைகள் தூற்றொருவரும்வந்து தங்கனைப்பெற்ற தந்தை, தாய்
இருவருக்கும் பிதிர்க்கருமங்கள் யாவஞ்செய்த முடித்து நாககிரியில்வாளை இராஜ
குமாரர்கள் வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.—எ-று. (கசு)

ந்துபரனுக்குமிக்க வேலவறமனந்தகயிங் ஆரியமாக்கி
த்சிவபூஜைமுரு கேசருக்குற்றிறுநாள் நாசீசர்க்கு
திகழ் வேதாகமத்தின் வண்ணமிகத்திருவிழா வளங்களாக்கி
துதன்ம சகனூற்றி நெருவொனப்புவிபாப்ப நகரின்மீண்டார்.

(இ-ள்.) தோத்திரஞ்செய்து வணங்கிப் பரமேஸ்வரனுக்கும் வேலவருக்கும்
னக கயிலிநியங்கள்செய்து புகியாக சிவபூஜை கட்டளை நடத்துவரும்படி
ய்வித்து முருகருக்கும், நாகேஸ்வரருக்கும், வேதாகமப்படி திருவிழாநடத்தி வள
யாக உயர்ப்புடனே சிவனாருள்பெற்று தன்ம சகா னூற்றொருபெயர்களும் உல
கையாள மீண்டுபோய்த் தங்கள் நகரஞ்சேர்தாரர்கள்.—எ-று. (கரு)

ஓழைநாமந்தரித்த நூற்றொருவேந்தருநூற்றோர் வெற்புப்போலக்
ண்டகயவாலயமுங் கோபுரமும்மண்டபமு மகஞ்சூழ்சோலைச்
ண்டிகழவிபற்றினர் நூற்றொருவரில் முன்னுதித்தவந்தத்திறல்வேந்தற்குத்
ண்டிகதிர்மணிமகுடஞ் சூட்டினர்செங்கோல்நெறித்தொல் புவியில்வா
ழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) இராஜகுமாரர்கள் சுவாமியினது பெயர்பெற்ற நூற்றொரு இராஜ
ராகளும், நூற்றொருமலைபோலத் திருக்கோபுரங்களுந் திருமதிலமண்டபங்க
நந்தவனப்பூஞ்சோலைகளும், மேன்மையாய்விளங்கச் சிவபுணணியங்கள்செ
சிவகிருபையினாலே நூற்றொருவரில் முன்பிறந்த திறமையுடைய இராஜனுக்
பிரபைபொருந்திய மகுடஞ்சூட்டினார்கள். செங்கோளி நிந்நிறுமுறைமையாக
ரட்சிசெய்து பூமண்டலத்தல வாழ்நிருந்தார்கள்.—எ-று. (கௌ)

சண்முகதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகசருக்கம். னள-க்கு திருவிறுத்தம். கூஅடி.

சருவதீர்த்தச் சருக்கம்.

ர்த்தராஜனென்றொருபெயர்விளங்கிபுந் தீர்த்தசேகரனென்றும்
ர்த்தைகூறியசர்வவதீர்த்தந்தனை மன்னிடைநினைவானார்
ர்த்தநீரம்பிறவிப்பெருஞ் சூதகப் பெருங் கடல்கடந்தேகச்
சீர்த்தயங்கிய திருக்கயிலாயமே திருமனையெனவாழ்வார்.

(இ-ள்.) தீர்த்தராஜனென்றும், தீர்த்தசேகரனென்றும், யாவருக்குஞ்சொல்லப்
பெடர்பெற்று விளங்கிய சர்வவதீர்த்தத்தை மனதிலநினைத்தவர்கள் மறுபிறவியா
ன பெருஞ்சூதகப் பவக்கடலைக்கடந்து சென்மசாபல்லியமாமி வளமையுடைய ஸ்ரீ
தைலாசமே திருவீடாகச்சேர்ந்து வாழ்வார்கள்.—எ-று. (க)

அன்னதுத்தாக்கிட்டமுத்தமைவுற வழகியசெழுந்தீர்த்த
மன்னெறிப்படவுணைத்தன மதனிடைமுறைமுறை யுறமூழ்கிற்
பின்னவன்குலப்பாதகயிலக்கசென் மந்தனிற் பெரிதோங்கி
மன்னுகின்றவெந் துயரறுஞ் சிவன்பதம் வாழ்வினுக்குரித்தாவார்.

(இ-ள்.) அந்தச் சர்வதீர்த்தம் வடசீழ்ப்பாரிசத்தின் அமைவாக அழகுபொருந்தி
யிருப்பது செழுமையுடைய தீர்த்தமசினைகள், நெறிமுறைமையாகச் சொன்னோமே

யவற்றையெல்லாம் வரிசைவரிசையாக மூழ்கினிப்பிழ் சருவதீர்த்தத்தில் மூழ் வர்கள் கொலைபாதகங்களெல்லாந்தீர்த்த வட்சஞ்சென்மங்களிலும் பெருமை! சேருக்கி வெவ்வித துயரங்களெல்லாம் நிவாரணமாகிச் சிவன்பதத்திற்சேர்ந்து மூங்கிருப்பதற்கு மிகவும் உரியவர்களாவார்கள்.—௭-று.

என்றுரைத்தபின்புதனாமாதரை யிருடிகளையோவோருந் தன்னுரைப்புநற்சர்வதீர்த்தத்தினிற் றனது மையையிரித்தோதென் றென்றுரைத்தனர்சவுனகர்கேட்டியென் னுணர்மறைத்துறைச்சுதர் குன்றிடாவகைகூறினரயானது கூறுவன்சிலுகெண்மோ.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச் சூசமுனிவர் சொல்லக்கேட்ட மாதவரான முனிவ ள் அனைவோரும் குளிர்ந்த புனனுடைய சர்வதீர்த்தத்தின் தகைமையை வி. துச் சொல்லுமையாவென்றுகேட்டது அப்படியே சவுனகராதி முனிவர்களே கே மின்சென்று வேதநெறிமுறைமையுடைய சூசமுனிவர் குன்றுதலில்லாமற் செ ல்லியருளினார். அப்படியே உலகத்தார் கேட்கும்படியாகச்சொல்லும் புராண கள்.—௭-று.

கவுரிபங்கினன்களிந்துறையசலமே கவுரிபங்கினனேறும் பவுரிவண்புநற்சர்வதீர்த்தத்திடுப் பச்சைமால்வடிவென்று மிஷுரைதன்னிலோர் பெருமற்றென்னுவார்த் திகபரமிரண்டெய்தி யவுரியாடையன்ஆடகவாடைய னாடுபதத்தநடைவாரால.

(இ-ள்.) உமையொருபாக ரெழுந்தருளிய, கிரியே! உமையொருபாகொன்று சர்வ தோஷங்களைத் தாக்கின்ற, வள்ளிய புனனுடைய சர்வ தீர்த்தம் நீலவே. வஞை திருமால் வடிவென்றுஞ் சொல்லிய வேத வாக்கியங்களைப் பேதகமில்லா மனத்தையுடையவர்களுக்கெல்லாம் இகபரசாதக பலன் பெற்றுவாழ்த்து, பின்பு லியுரியாடையான சிவன்பதமும், பொன்னுடையவஞை விஷ்டனுபதமும் அ கிரகப்படி சேர்வார்கள்.—௭-று

கெங்கையச்சுதன்வடிவுதன்கெங்கையே கீசன்மாழாடக்காரந்தை சங்குச்சுக்கரன்சங்கரனெனவிரு தகையலவதுகெண்மி னெங்குமாலுறைநெய்யெனபூமரு வெனத்திலநெய்ப்போலத் தங்குபாங்கறிந்தொன்றெனுங்கங்கையைச் சர்வதீர்த்தம்தாரும்.

(இ-ள்.) கெங்காநதியே! விஷ்டனுவடிவமாகும். அதனுலந்த கெங்கை யொரு பொருளான பரமேஸ்வரனறிருமுடியில் பெண்ணுருவமாக அமர்ந்து சங்குச்சுக், பாணியென்றும், சங்கரனென்றும் இரண்டு தகைமைப்பொருளல்ல. அவைகேண்மிக் கள் யெவ்வுமபரவீற் கலத்திருக்கும்நெய்ப்போலும், பூவிண்மணம்போலுமென்ற மெ ண்ணெயும்போலும் தங்கிக் கலத்திருக்கிற பான்மையால் அறிந்தணர்ந்துபெரியோர் களொன்றென வெண்ணுவார்கள். ஆகையால், கங்கையே சர்வதீர்த்தம்.—௭-று, ௫

சருவதீர்த்தமென்றொருபெயரெடுத்தான் சருவமா நதிவிண்ணின் சருவதீர்த்தம்வந்தாடவும்ன்னவர் தங்கள்வெம்பிறப்பாய சருவதீமையைத்தணிப்பவும்பணிமலைத் தடத் துறற்றட்டமாகிச் சருவருபமாய்ச்சருவதன்மங்களாய்த் தழைத்ததன்வடிகேழ்பால்.

(இ-ள்.) சர்வதீர்த்தமென்றொரு பெயர்விளங்கத்தக்கதாகச் சிவன்கிருபையி லே சர்வவமாகுகளும், விண்ணுலகத்தில் சர்வதீர்த்தத்தன்களும் வந்து தீர்த்தமாடவும் இந்த மண்டலத்தாரஞ்ஞடைய வெய்யிறப்பென்னுஞ் சர்வதீர்த்தமையுடைய தணிப

வார் திருநாககிரியின் தீர்த்தங்களில் மேன்மையாகிய தீர்த்தமாகிச் சர்வவருபமாய்
வடிபண்ணியங்களாய்க் கிரியின் வடகீழ்ப்பாரிசத்தில் தழைத்திருக்கின்றது. ()

தீர்த்தமீதாடியபலனதிற நருதலால் நவதீர்த்தம்
பிடந்தமக் கெனத்தினம் டருதலால் சகலபாதகதிமை
வெண்ததுய ரகற்றலாற்பண்ணிலை யுச்சியுத்தரகீழ்பால்
கசுனைக்குநம்பெரியவர்சருவதீர்த் தப்பெயர்பகர்ந்தாரால்.

(இ-ள்) சருவதீர்த்தங்களிலுள் தீர்த்தமாகிய பலனெல்லாம் இந்த சர்வவதீர்த்த
கொடுக்கிபடியால் உலகத்தில் நவதீர்த்தங்களும் புகலிடம் தமசகிதவென்று தன்ன
ருந்து தோய்வதால் சகலபாதகத்திமைகளு, பூழ்வினைத்துயரங்களுந் தீர்க்கின்ற
யாலும், நாககிரியுச்சிக்கும், வடகீழ்ப்பாரிசத்தில் விளங்கியிருக்குஞ் சுனைக்கும் ந
பெரியோர்கள் சர்வவதீர்த்தமென்னும் பெயர்சொன்னார்கள்.—எ-று. (எ)

ன்றுபத்துடன் மூன்றுகோடிச்சுனை முறைமுறைமுதற்றேவ
ன்றுதங்க ளர்ச்சுனையினுச்சுனையெலாம் விதித்தார்பின்
ற்றனிப்பொருட் பணிமலைத்தலத்தினிற் சகலதீர்த்தமுமொன்றாய்த்
ற்றுறத்தனவமர்யாவரு மதிற் றேய்ந்தரன்பணி கூர்ந்தார்.

(இ-ள்) முப்பத் தமூன்றுகோடி தீர்த்தங்களு முறைமுறையே, முதலாகத் தே
வன் இயற்கையாய்த் தங்கள் தங்கள் ஆர்ச்சுனைவியினால் சசல தீர்த்தங்களையும்
த்தாரர்கள். பின்பு தான் நனிப்பொருளென்றும் நாககிரிதலத்தில் சகலதீர்த்தங்களு
ன்றாய்த் தோன்றுவதாகியுமும்படிச் செய்தமைதாரர்கள். அதனில் தேவர்கள்
ரும் தீர்த்தமாகிச் சிவபூஜைடணிவிடைகள் செய்துகளிகூர்ந்திருந்தார்கள். —எ-று

தவர்க்குழாம் மறைபவர்திருக்குழாம் மாரிலநர்யாரும்
பரதமுற்றவன் வந்துநாகத்தனிப் பொருப்பினைவலமாக
நாதரித்துமச்சுனையனந்தங்களி னுடியபுறகாகக்
காதையம்பதிசுலவியசருவதீர்த் தத்தினிற்றுளிப்பாரால்.

(இ-ள்) மாதவர்கூட்டங்களும் வேதியர்கூட்டங்களும் மண்டலத்தில் மனிபர்க
னைவருஞ் சிவஞானபோதமுற் றங்ஙனம் வந்து திருநாககிரிபை வலமாகச் சுற்
றி நமஸ்கரித்து அன்புடனே யந்தச்சுனைகள் அனைத் தீர்த்தங்களிலுந் தீர்த்தமாகி
பின் கோதை நகர்குலாவிய சர்வவதீர்த்தத்தில் குளிப்பாரர்களாக.—எ-று. (சு)

இத்தவந்தீர்த்தமதாகிய வெழிற்குனைதனில்மூழ்கி
வந்துவந்தனைமுற்றிமாதொருபுற மணந்தபாகனைவேற்கைக்
கந்தனைத்துணைகூற்பதுமந்தனைக் கைதொழுதாஞ்செய்து
நீந்தையாலுயர்தென்புலத்தவர்கடன் செய்வதுசெயலென்றார்.

(இ-ள்) அப்படி அழகிய தீர்த்தமாகிச் சர்வவதீர்த்தத்தில் யாவரும்வந்துமூழ்கி
யந்தனை வழிபாடுசெய்து உமையிடப்பாகங்ஙலந்த ஆர்த்தநாரீஸ்வரன் வேல்பிடித்
தனைகளையுடைய கந்தசாயி இவர்கள் பாதாரவிந்தங்களைக் கைதொழுதுபோற்
றித் தன்மதானங்கள்செய்து மனோகரமிகுந் தென்புலத்தாரான பிதிர்கள் கட
ன் மூடிப்பது விதிமுறைமையென்று குதமுனிவர் சொன்னார்.—எ-று. (ச௦)

இப்பெருந்தட் தீர்த்தமுற்றிருந்ததம் பிடத்தினில்கினைந்தாடி
வெப்பெரும்புனலேனும்பவத்தினை யெளிதிளிற்றருமென்று

மெய்ப்பெறுதலுரொழிப்பனவென்றும் விமலனன்புளரென்று
மொப்பிலாமறைச்சூதரன்றோதின ருணாப்பதற்கெளிதன்றே.

(இ-ள்.) இப்படிப் பெருமைபான சர்வவதித்தத்தை யாதாமொருவர் த
னூற்றிருக்குத் தவங்களிலுண்டாகியிருந்த ஐலக்கனி வெதுவானுதும் அதுவே
வதித்தமென்று சினைத்துத் தீர்த்தமாடானுள்ளால், அந்தப்பலன்களை யெளிதிற்
டுக்குமென்றும் அவரவ ருடம்பில் பெரிய வினைத்துயரங்கள் திருமென்றும், சிவ
கன்புடையவர்களென்றுத் தமக்கொப்பில்லாத வேதியான சூதமுனிவ ராதி
சொன்னார். அதன்மகிமைஷ்டிச் சொல்லுதற்கெளிதல்ல.—எ-று.

திண்டிணர்பலன்செங்கையுட்கொண்டபேர் செய்பலனதன்மூழ்கி
லீண்டிணர்பல னதனினடைப்புண்ணிய மியற்றினர்பலன்யாவு
மீண்டினுமனத்தெண்ணியிதெனவுணாத் திடவொணத்தனபாரம்
சேண்டரும்பிதைச் சென்னியலாலொரு தெய்வமேயறியாரால்.

(இ-ள்.) அந்தச் சர்வவதித்தத்தைப் பரிசித்தவர்கள்பலனுஞ், செவ்வியு வ
ளினெடுத்த உட்கொண்டவர்கள்பலனும், அதில் தீர்த்தமாடவென்று வந்துசே
வர்கள்பலனும், மூழ்கினவர்கள்பலனும் அவ்வனத் தாம்மதானங்கள் செய்தவர்கள்
னும் இவையாவும் இவ்வாறென்று நமது மனத்தில் யெண்ணிச் சொல்லவொண்
து. அதன் பெருமையை, யோக்கிய விளம்பிறையைத்தரித்த முடியும்கிய பரபே
வரன்பாதமேயறிய வேறொரு தேவர்களும் அறியார்கள்.—எ-று. (டி)

சருவதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம் ௩௮-க்கு திருவிருத்தம். ௧௦௦௦.

தீர்த்தநிலைச் சருக்கம்.

இந்திரன்றிரு தீர்த்தமிந் திரன்றிசை யிந்திரன்றிசைகாட்டு
முந்துபாவகன் தீர்த்தமக்கினித்திசை யுறுவினைபல தீய்க்குஞ்
சின்தைகடர்யம் தீர்த்தமத் திசைகனத் தாயுவின் சிறப்பாக்கும்
பந்தமாரிரு திச்சுணையத்திசை பகைத்தவர்பகைமாற்றும்.

(இ-ள்.) கிழக்குத்திசையி லிந்திரதீர்த்தமிருக்கும், அதில் மூழ்கின லீங்கிரபோச
பலனண்டாம். தென்கிழக்குத்திசை அக்கினிதீர்த்தமிருக்கும், அதில்மூழ்கினால் பல
பல வினைகையுந் தீர்த்தம். தெற்குத்திசையில் யமன்தீர்த்தமிருக்கும், அதில் மூழ்கி
னாலவர்க்குச் சிறப்பாகிய ஆபுகவிற்க்கிக்கும். தென்மேற்குத்திசையில் நிருதி தீர்த்தமி
ருக்கும், அதில் மூழ்கினால் பகைத்துக்கொண்டவர் பசையை மாற்றிவிக்கும். எ-று. (.)

வருணதீர்த்தமத் திசையெலாம் வரன்முழைப்பொழிவாக்கும்
விரவுவாயுவின் தீர்த்தமுமப்படி விழிந்தவர்க்குழிற்காட்டுங்
குரவர்கூழ்வடக் குபோதீர்த்தந்தனக் குவைதருவடகீழ்ப்பால்
நரர்வணங்கு மீசானதீர்த்தம்பல பலநலந்தருமேலோய்.

மேற்குத்திசையில் வருணதீர்த்தமிருக்கும், அதில்மூழ்கினால் அவர்களிருக்கின
ற திசைகளெல்லாம் நல்லமழைவளஞ்சூரக்கும், வடமேற்குத்திசையில் வாயுவதீர்த்தமி

அகில்மூழ்கினால் யிறந்தவர்களுக் குயிர்கொடுக்கும். வடக்குத்தசையில் கு தீர்த்தமிருக்கும் அகில் மூழ்கினால் அவர்களுக்குத் திரவியக் குவித்தலுண்டாகும். சிழக்குத்திக்குள் ஈசானதீர்த்தமிருக்கும், அகில்மூழ்கினால் பலாண்மையுத்தரும். களையென்று குதமுனிவர்கொன்றார்.—எ-று. (உ)

ருவில் சூரியன் றருகனைச் சூரிய புட்கரணித்தீர்த்தம்
ருவவெம்பிணி குட்டமென் பனவெலாம் விடவருடருஞ்சோமன்
திருக்கனை சந்திரபுட்கர ணிமபெயர்தனைப்பூணும
ருமாருதந்தருஞ் சுரம்சிடம் பாடுகியதாமால்.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சூரியனுண்டாககியசுனை சூரியபுட்கரணி தீர்த்தமென்று யாராய விளங்கியிருக்கும். அகில் மூழ்கினவர்களுக்குப் பயங்கரமான வெவவி ிபீடை குட்டமுதலாகிய சகலரோகங்களுந்தீரும், சாதினுண்டாககிய சுனை புட்கரணி தீர்த்தமென்றும்பெயராய் விளங்கியிருக்கும். அகில் மூழ்கினவாக கு அமுதபானஞ் செய்ததுபோலும் கொடிதாகிய சுரங்கனும், விஷங்கனும், டோடிப்போகும்.—எ-று. (க)

முதீர்த்தமப்பங்கயத்திருவிடாப் பதிமதிபுனைவோனைக்
பிராரணி தனைத்தினங்கைதொழும் கனிவுறத்தவஞ்செய்யும்
திற்புரீர்புருத்தாடினார் நினைத்தன புரக்குமாவருள்புட்டிந்
பிருந்தலை முறையெலாந்தனக்குவை மனக்கவையறச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) பதுமதீர்த்தமென்றொருநீர்த்தம் அது பறையதிறுவாய் வட்சுமிதே ருபையாலுண்டாககியது. அந்த வட்சுமியானவன பரமேஸ்வரனையும், உமா தே யையும், தினந்தினம் கனிவுடனே தொழுதுவணங்கித் தவஞ்செய்திருக்கின்ற அழகிய வட்சுமிதீர்த்தத்தினல் பூழ்கினவர்கள் நினைத்தகாரியம் அழவரக கருணை தீர்த்தாட்சிக்கும், விஷனுடாகுதம் பெறுவார்கள். அவர்கள் தலைமுறையெலவா தனைக் குவித்துண்டாகிச் சற்றுஞ் சிந்தையிலலாமல் வழங்குகள்.—எ-று. (ச)

ககன்னியர் தருந்திருத்தீர்த்தமா சத்தியுந்தவப்பேறு
த்தவஸ்யமுந் தருமெழுமுனிவார் விரவியபெயர்தீர்த்த,
தியோகமோடாகமமுறைவே தாந்த சித்தியுமாக்குஞ்
தனமது சத்திருடித்தடந் தீர்த்தமென்றுணாசாற்றும்.

(இ-ள்.) சத்தகன்னிகளுண்டாககிய திருத்தீர்த்தம், பிரசித்தியாய விளங்கியிருக் அகில்மூழ்கினால் அதிக சத்துவமுந், தபோபலனும், வசியங்களு மெனினிவண்ண ாகும். எழுமுனிவர்கள் செய்ததீர்த்தம் பிரசித்தியாய விளங்கியிருக்கும். அகில் மூழ்கினால் வேதாகமமுறை தெரிசின்றவறியும், வேதாரதசித்தியும், யோகசித்தியும் ளுத்தியுக்கொடுக்கும். அதற்குப்பெயர் சித்திகளையுடைய சத்தவிரகுடியர் தீர்த்தமெ ன்று மெனுல்களையெனும்.—எ-று. (ரு)

இராமதீர்த்தமென் றொருதிருத்தீர்த்தம் தெண்ணிலிபதஞ் சேர்க்கும்
ராவின் றுதநார்குப்பிரமந்தனைப் பயக்குமப்பதங்கூட்டு
பிராவணப்பகை தழந்துசா னகியுடனிராமனாதனைத்தாபித்
தாரமலைப்பர மனைப்பணிந் தன்றுகண்டருளிய சுனையாமல்.

(இ-ள்.) இராமதீர்த்தமென் றொரு திருத்தீர்த்தம். அதுவந்த வரலாறு யாதென் இராவணனைச்சுங்கரிசுது இராமர் சீதாதேவியுடன்வந்து சேதுவி் விராம லிங் ணைத்தீர்த்தித்துப் பூணுசெய்து பின்பு திருநாககிரியிலவந்து நாகேஸ்வரனைக்கண்டு

பணிந்து தோத்திரிஞ்செய்து உண்டாக்கியதீர்த்தம், அதிலுழங்கினால் அவர்கட்
ருக தாரகப்பிரமபோதகமுஞ் சிவலோகப்பலனுஞ் சிவசாயுச்சியமும் பெற்று
வார்கள்.—எ-று.

மயேந்திரர்ச்சுனை யொன்றுளவதுமயன் மலைப்புயவிலங்கேசன்
வியந்ததம்பதி யனுமர்திவிளைத்ததை வியல்பற வழித்ததைக்காக்க
நயந்துரைத்தொரு கணத்திலொன் றன்னிது நன்கியற்றுதற்காகிப்
பயந்துவந்து செங்கோடரைப்பணிந்தநாட் பயந்ததண்குளைதீர்த்தம்.

(இ-ள்.) மயேந்திரதீர்த்தமென் றொருதீர்த்தம் பிரசித்தியாய் விளங்கியிருக்
கலையோலும் புயங்களைபுடைய விராவணனிருந்த இலங்காபுரிமுழுதும் அனு
தியிட்டு அழிந்தநகரத்தை நயப்பாக நினைப்பினாலும், வசனத்தினாலும் முண்டே
ஒரு நொடிப்பொழுதில் அழகுபெற வுண்டாக்கும்பொருட்டு, மயனுனவன் மி
வன்புடனே செங்கோட்டரசுரைக்கண்டு செரிசித்துவணக்கி சுவாமிகிருபையி
லே சிருஷ்டிக்குஞ் சித்தியெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டோளில் உண்டாக்கியது
ந்த சுனைதீர்த்தம்.—எ-று.

அம் மயேந்திரர்ச்சுனைபடி பவரினைத்தனமுடித்தருளாக்கும்
விமழுசித்திர விசித்திரத்தொழில்பல விளைத்திடு மதங்கப்பாற்
செம்மலாயசாம்புவர்ச்சுனை யதற்சில வெண்ணின்னதின மூழ்கும்
மம்மஞானமுமதிவித மறையும்பே ராண்மை யுந்தருந்தோயந்தால்.

(இ-ள்.) மயேந்திர தீர்த்தச்சுனையில்படிந்து மூழ்கினவர்களுக்கு நினைத்ததெ
ல்லாம் கைகூடிவரும். சகல சித்தியும்பலிக்கும். விசித்திரதொழில்களெல்லாம் அ
செயலாயுண்டாகி விர்த்திக்கும். அதற்கப்பறம் அறிவையுடைய சாம்புவன்செய்தீர்
தம், சாம்புவதீர்த்தமென்றபெயராய் விளங்கியிருக்கும். அதற்சில கரடியினக்க
ின்னத்தினம் வந்துமூழ்கும். அந்தச்சுனையில் மூழ்கினவர்களுக்கு ஆண்மைப்பெ
மை அதிர்ச்சியமான வேதாரத் மெய்ஞ்ஞானவறிவுண்டாய்ப் பேரின்பமுத்தியு
டைக்கும்.—எ-று.

தீர்த்தவன்னிலை செப்புவர் மால்சுனைச் சிவாலயக் குடக்கம்மேற்
கார்த்தபங்கயத் தீர்த்தமவ்விடைவரு ணன் சுனையதன்மேல்பா
லேர்த்த சத்தகன்னியர் சுனைசந்திர புட்கரணியுமேல்பாற்
றார்த்தடம் புனலிதன் குடவதற்குள சத்தமாரிவித் தீர்த்தம்.

(இ-ள்) இனிஇவ்வாறு மகிமைவிளங்கித் தீர்த்தங்களிருக்கும் நிலைகளைச்சொல்
லுகிறோம். சிவன் சன்னதிக்கு மேற்குப் புறத்திலிருப்பது விஷ்ணுதீர்த்தம். அதற்
கு மேற்காகவருப்பது செங்கமலத்தீர்த்தம். அதற்கு மேற்பக்கத்திலிருப்பது வரு
ணதீர்த்தம். அதற்கு மேற்பாரசித்திலிருப்பது சத்தகன்னியதீர்த்தம். அதற்கு மேற்
காகவருப்பது சந்திரபுட்கரணதீர்த்தம். அதற்கு மேற்பாகத்திலிருப்பது சத்தமஹா
வருணதீர்த்தம்.—எ-று. (௯)

ஆதிகோவிலின் கிழக்கு நாகர்ச்சுனை யதன்கிழக்கறுதீர்த்த
மீதுவாண தீர்த்தங்குமான்சுனை விசாலம்புறங்கீழ்பா
லோதுமிச்சுனைக் கோர்சுனைத் தூர மாதபன்றரு முயர்தீர்த்தம்
காதலீர்தன் றென்கிழக்காகுந் காளிதந்தருடர்த்தம்.

(இ-ள்) ஆசுமூர்தியாகிய சுவாமி கோவிலுக்கும் கிழக்குப்புறமிருப்பது நாகதி
ர்த்தம். அதற்குக் கிழக்காகவருப்பது சுண்மூர்தீர்த்தம். அதற்கு மேலேயிருப்பது

தீர்த்தம். அதற்குக் கிழக்கே சிலதூரத்திலிருப்பது குமாரதீர்த்தம். அதற்குத்
தென்மேல் ஒரு அம்பிநொத்திலிருப்பது சூரியபுட்டோணிதீர்த்தம். அதற்குத் தென்மேல்
காலிருப்பது காளிதீர்த்தம் —௭-ஐ.

(ய)

தற்குமேற்கிணைத் தாரமங்குனிச்சுணை வடக்கப்பனருடர்த்த
நகரன்றிருச் சுற்றுளாயிதவ்வடக் கிந்திரன் தீர்த்தீர்த்தம்
தீர்த்த கீழ்மையேந் திரமதன்கீழிதீர்த்தம் புவச்சுணையதன்கீழா
த்தனக்குப்பொன் சுணைவட கிழக்கெய்து மைங்கானதுதீர்த்தம்.

(இ-ள்) அந்தக்காளிதீர்த்தத்துக்குத் தென்கிழக்காக ஓரம்பிநொத்திலிருப்பது
கிளிதீர்த்தம். அதுநிற்க சிவன் கோவிலுக்கு வடக்குப்புறம் திருமகற் சுற்றுக்கு
பாகவருப்பது பிரமதீர்த்தம். அதற்கு வடக்காகவருப்பது இந்திரதீர்த்தம். அதற்குத்
தென்மேல்வருப்பது மையேந்திரதீர்த்தம். அதற்குத் தென்மேல்வருப்பது சூரியபுட்டோணிதீர்த்தம். அதற்
தென்மேல்வருப்பது காளிதீர்த்தம். அவைநிற்க சுவாமி கோவிலுக்கு வடகிழக்குப்
புறமிருப்பது கணபதிதீர்த்தம் —௭-ஐ.

(யக)

நானதீர்த்தத்தி னடுகம்பா நதி யதற்கயல்பவநாச
னீதன்கிழக் கிற்சிவதீர்த்தயிவ் வரபுனற் கிழக்காகத்
நலந்தரு சருவதீர்த்தமுந்தன்ம தீர்த்தமு மதன்றற்கி
ன்னுமிங்கிதன் கீழ்வயிரவச்சுணை பெணங்கனதிருத் தீர்த்தம்.

(இ-ள்) அந்தக்கணபதிதீர்த்தத்துக்குப் பக்கமாகவருப்பது அம்பாநதிதீர்த்தம்
தீர்த்தகிழக்குப் பக்கமாகவருப்பது சிவதீர்த்தம் அதற்குக் கிழக்காகவருப்பது சரு
வதீர்த்தம். அதற்குத் தென்மேல்வருப்பது தன்மதீர்த்தம். அதற்குத் தென்மேல்வருப்பது வயிரவ
ச்சுணை —௭-ஐ.

(யஉ)

வடகிழக்கினி னடிமலையதிலொரு நிறைதரு மலர்தீர்த்தம்
நடவுகங்கையும் யமுனைபுஞ் சரஸ்வதி நதியும் கவண்டோன்று
மிடமிதற்குமே ிசன்வாவிப்புன லிதற்கோ ரம்பிநொதாரத்
கடவுள் பாற்குணை யதன்குடக் காவருள் காமதேனுவிள் றீர்த்தம்.

(இ-ள்) திருக்கோவிலுக்கு வடகிழக்குப்புறம் அடிமலையில் ஒருமுகக்காக
நிறையாய் இருப்பது கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதியென்று மூன்றுதீர்த்தம் விளங்
கின்றன. அதற்குமேலிருப்பது ஈசானதீர்த்தம். அதற்குக் கிழக்கே ஒரு அம்
பிநொத்தி லிருப்பது பாற்குணைதீர்த்தம். ஈசானதீர்த்தத்துக்கு மேற்பாரிசத்தி
யுடைய தெய்வப்படி தெய்வ காமதேனுதீர்த்தம். —௭-ஐ.

(யங)

தீர்த்த நிலைச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆக சருக்கம் நூ-சரு திருவிருத்தம். ௧௦௩௩.

சிங்கவன்மர் சருக்கம்.

வேதவியாசர் விளம்பின வெல்லார்ஞ்
சூதர் பகர்த்தனர் துறவினருட்கொண்
டதுவிடக்கதி யினிதிலை முனிவோர்
நாதபிழைத்தன மெனவுரைநிலிவார்.

(இ-ள்) முற்காலத்தில் வேதவியாசர்சொன்ன புராணகதையனைத்தும் முறை
பாகச் சூதமுனிவாசொன்னார். சொன்னவற்றையெல்லாம் முனிவர்களேயே

சூடக வங்கையர் சு நதி யிசைப்பார்
நீடகர் விஞ்சையர் வஞ்ச ரெகிழ்ப்பார்.

(இ-ள்.) அந்நகரத்தி லரங்கமண்டபத்தினும் பாடகம்பொருந்திய பாதங்க
டய ரம்பாழிகள் அனேக விசித்திரமான நிரத்தனஞ்செய்வார்கள். சூடகம்
ந்திய கையழிய சிலபெண்கள் சித்திரமண்டபங்களில் வாசிரும் வீணை
வகளைக்கேட்டு விஞ்சையர்கள் மனதுருகி மோகிப்பார்கள்.—எ-று. (சு)

வரைபொரு மரூட மணித்தல மீதே
தரைபொரு மங்கையர் தம்விளையாட்டா
நிரைபொரு கந்துகம் நீள்மதியைப்போய்ப்
மரைமுக மென்றனர் வடுவென நகுமால்.

(இ-ள்.) மலைபோலு முயர்ந்த மரடமாளிகையில் பூலோக மங்கையர்கள் விளை
ரத்தினமணிபந்தங்கள் சந்திரமண்டலத்தைத்தாக்கி அங்கனம்வருகின்ற
சசந்திரனைப்பார்த்து ஸ்ரீ சனங்களுடைய முகத்துக்கு ஒப்பென்று மேலோர்
வசால்வார்கள். ஆ-ஆ! இதில் களங்கமிருக்குதென்று நகைத்துப் பழிப்பதுபோ
பிரகாசிக்கும்.—எ-று. (எ)

சித்திரமுத்தொளி சிந்திய பந்து
கைத்தலம் வந்த கவினகதிர் மதியம்
வத்திர மொத்தில வடுவென வவர்பா
லத்திரமுறுகை யடையென லாமால்.

(இ-ள்.) சித்திரமெழுதி யலங்கரித்த மேநிலைளில் சிலபெண்கள் விளையாட்
முத்துமணிகளாற்செய்த அழகிய பந்தடிக்கும்போது எங்கி மேலேமட்டு மீண்டு
யாத பந்துகள் அந்தப்பெண்கள் கையிலவந்துசேர்தல், குளிர்ந்த நிலவானது கதி
ளைவந்து உங்கள் முகத்துக்கு ஒப்பாகாததால் அதன்களங்க மறும்படியாக
ர்கள் கைசேர்த்து அடைக்கலம் புகுந்ததுபோலும்.—எ-று. (அ)

இரேவைநதிப்புன லின்விளையாட்டின்
பாவையரைக் கண்டப்பனிமொழியார்
தர்வுநதிப்பொரு டனைபெதிர் நலகிப்
புவலர் தாளிற் போடுவதினாகீர்

(இ-ள்.) பிள்ளை சிலபெண்கள் அந்நகரஞ்சூழ்ந்த ரேவைநதிச்சலத்தில்
ய்த்து விளைய மின்போது ஆலக் கணிகையர்கள் நதிப்பொருளை யெதிர்வைத்த
ணவருவதுபோலும், புட்பங்களையும், பெண்மணிகளையும் கொண்டுவந்து விளையா
ம்பெண்கள் கால்களிற் போடாநிற்கும் நதி நீர்த்தினையிலுள்ள.—எ-று. (ஆ)

குங்கும சந்தனம் வண்கரை சூழைந்த
மங்கையர் தங்கள் மணைரோடாடு
மிங்கித் மன்மத னிரதியொடேகி
யங்கவை கண்டுத் துண்ணை வெறுப்பான்.

(இ-ள்.) குங்குமகலப்பந்தியிர்ந்த ஸ்ரீ சனங்களெல்லாந் தங்கள் தங்கள் பிரா
நாயகரோடு கூடிப்பிரியாமல் நீராம்பவார்கள், அவர்க ளிங்கிதமான அழகும் பிரி
யுமையுங்கண்டு மன்மதவேள் இரதிதேவியுடனே அங்கனஞ்சென்று திகைத்
வன்று தன்னுடைய ஆண்மையை வெறுப்பான்.—எ-று. (இ)

சோலைகள்வானந் தொடநிமிரடைவின்
காலையு மாலையு மிநதுவுங் கண்ணு
ராலையதிபமு மாரமுமணியுப்
ஞாலம் விளக்குவ நன்கதி னொளியால்.

(இ-ள்.) அந்த நகர்க்குமுந்த கற்பகச்சோலைகள் அண்டத்தையளாவி நிம்
தோங்கிச் செறிந்திருக்கின்ற நீங்காத நிழல்களோ காலைப்போது மாலைப்போது
சந்திர சூரியப் பிரபைகளும் கண்டறியாகள. தேவாலயங்களில் விளங்கிய
வொளிகளும், முத்தாரங்களும், மாணிக்கமணிகளும், பூமியில சுடர்விளக்கக் கதி
ரபை பொருந்தியது.—எ.று. (10)

ஆரமு மாரமு மாரமு நிறையும்
பாரமும் பாரமும் பைங்கடை காட்டும்
கோரமுங் கோரமுங் கொற்றவறோ
வீரமும் வீரமும் வெம்புபவ காட்டும்.

(இ-ள்.) அந்நகரத்தில் ஆரமாகிய முத்துமணிகளும், ஆரமாகிய சந்தனச்
செளம, ஆரமாகிய மணிமாலைகளும், எங்கும் நிறைந்திருக்கும், பாரமாகிய து
நிறைந்த தூசுருளும், பாரமாகிய பலபொருள் வியாபாரங்களு, மழகிய அங்காடி
கடைகளையெதிலும் விளங்கியிருக்கும் கோரமாகிய ஆணமையுடனே, கோரம
ய குதிரைகள் மேற்கொண்டு வீதிகள்தோறும் உலரவிவருவாகள். அரசர்
கள் வீரமாகிய சவுரியமும், வீரமாகிய வெற்றிகளும் விளங்கும் மன்னவா புய
ளில்.—எ.று. (11)

இவ்வளமேவு செயங்கல விறைவன்
துயவனமேவிய சூரிய குலமன்
கைவளமேவிய காரினை கொண்டோன்
மைவள மேவிய மால்செங்கவன்மன்.

(இ-ள்) இப்படி வளமைபொருந்தி யழகிய செயங்கல நகரிராஜனான
இத்திரபோக வளமைபெற்ற சூரியகுலவதிதன் பொழிந்திற மேகம்போலும், பொ
டானின்ற தியாகக கைகளையுடையவன் நீலமேக வண்ணனான வீஷ்ணுமூர்த்த
யைப்போலும், அழகுடையவன் சிங்கவன்மரான.—எ.று. (12)

நீதியினுலர சர்நெறி முறையால்
வேதபுராண வியன்றொழில் முறையால்
மாதருமப்பெயர் மிதமக மதனால்
மேகினியிற்பொரு விலன் னிற லுடையோன்.

(இ-ள்) நீதியினுலர சர்நெறி முறைமையாலும், வேதாகமபுராண வித்தியா
கோஷமுடையாலும், உத்தமசனங்களுக்குத் தானதர்மங்கள் செய்வதிலும், யாக
கள், வேள்விகள், நிறைவேற்றச் செய்வதிலும், ஆண்மையினுல மிதப் பூண்ட
லததில் ஒருவருந் தனக்கொப்பில்லாதவன் வீரபரக்கிரமத்தையுடைய அந்த
சிங்க உன்மரான —எ.று. (13)

மூவிரு மன்னரில் முன்னவனன்னோன்
கவலினுரியவை காவலர் தொழிலால்

மாவருகானக மாவின்மீண்ட
வேவரும் வேட்டையி லேகுத் லுற்றான்.

(இ-ள்.) ஆறுவகைச் சக்கரவாத்திகளிலு முதன்மையான சிங்கவன்ம ரா
ஜன்சப் பூமணடலத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்து ரட்சிப்பது காவலராசிய் இரா
சு தொழின்முறைமையானபடியால் உலகத்தில் புலி, கரடி முதலான துஷ்ட
யுடையன லுபத்திரமிருந்தபடியினாலே சொல்லுதற்கரிய மிருகவேட்டையாடச்
செய்த பரிவாரத்துடனே புறப்பட்டுப்போவதற்கு யெத்தனித்தான்.—எ-று. (100)

காளகமுட்டிய காளுடைகொண்டான்
ருளமுடியம்பொன் றுவர்த்துகில் வேயந்தான்
தாளடிபாதுகை சன்மம்விசித்தான்
விளமீது வியன்படை சோத்தான்.

((இ-ள்.) வச்சிர கவசந்தரித்துச், சொர்ன்னமுடிமுட்டிச், சிவந்த பட்டாடையு
டந்தினக்கச்சைட்டிச், கால்களில் வீரக்கழல்புட்டி, தோற்கவசத் தொட்டிமு
யிடையி லுடைவாள்கட்டி, கைகளில் மேலான வில்பிடித்து, முதலி லம்புறத்
தாயும் கட்டினான்.—எ-று. (101)

வெளியிடை வேல்வதொ ரிவுளியும் வெல்கான்
றளியவை யெதிருதிர் தாண்டவோர் மாவு
மளிரடுபாந்தற வவையவ வய்வே
லொளிதிகழ் படையோ பெந்தன னுரவோன்.

(இ-ள்.) ஏகவெளி யிடங்களில் மிருகங்களைச் செயிப்பதாகக் கற்குமி, வே
யாறுகளுந் தாண்டிப்பாய்கின்ற வொரு குவியையும் பிரியாமல் பக்கத்தில் குழந்
தவர நீலவரின்னக்குதினா மேற்கொண்டு வெற்றிமாலேழுடி மின்னப்பட்ட கூரி
வேல் கையிலேந்தி வந்திய சிங்கவன்மராஜன். அலங்கீரதமாகப் புறப்பட்டான்.

கண்ணியும் வலையு மெடுத்தக் கடாவுந்
திண்ணிய கரியும்வ வேடுவர் திரளு
மெண்ணில வெண்ணில வீரனை யெண்ணார்
விண்ணிடை யடர்நமன் வினை வினெழுந்தார்.

(இ-ள்.) கண்ணிகளும், வலையுளும் சுமந்துகொண்டு வரப்பட்ட யொருமைக்
கடாக்களும், திண்ணையாக வுயர்ந்தோங்கிய யானைகளும், வேட்டைக்காரராகிய
வேடர், வேடுவர் கூட்டங்களு மியவளவென் றெண்ணுதற்கரிதாகிய வனந்தம்
போகன் வீரதிவீரர்களும், பல ஆயுதகைகெடுத்த காலாட்டைகளு மெகிந்து
வந்த வீரனையு மெண்ணாதவர்களாய் வெற்றிக்கொடிசன் ஆதாசபடுருங்கி அட
ர்ந்துவரப்பட்ட எமக்கூட்டங்கள்போலும்! வெளியாகப் புறப்பட்டாள்.—எ-று. (102)

வேலம்பொடுபிறை வாய்விசிகத்தோ
டாலம்பொதிவெறு மரவம் புறனர்
கோலுங்குந்தந் குறியகதைக்கப்
பாலங்கொண்டவர் பலரோடு சென்றான்.

(இ-ள்.) மூவிவவேல்களும், வில்லம்புகளும், பிறைபோன்ற சினுக்கம்புகளும்,
விஷம்பூசிய பட்டாக்கத்த்களும், நேரிசுக்களும், யீட்டிகளும், குறுந்தடிகளும், வ
ளைதடி சக்கரங்களுந், கவண்களும், பிண்டி பரலங்களும் கைக்கொண்டு அணி டணி

பாய் வர பட்ட பநாதிசனாடனே மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற கானகங்களில்
ட்டை செயிர்க்கச்சென்றான சிவவன்மன.—எ-று.

அடவியில் வினைமிருகங் களடர்ந்த
கடனில் நிடையடு கைகள் வகுத்தான்
தடவினைமிருக மடப்பலசாய்த்தான்
வடநிலைகேசனோர் மாடுநடு சென்றான்.

(இ-ள்.) கானகத்திழ்வுகூந்து துஷ்டமிருகங்கள் வெளிப்படும்படி பநா
னைக்கொண்டு காட்டைக் கலைத்துவிடச்செய்து கடல்குழந்த வுலகத்தினிடத்
சேனைகளை யணிவகுத்து அங்கங்கே கட்டாகறிந்துத்தி வலைகள்கட்டி வில்லம்மு
லான பலவாயுதங்களாலும், அடர்ந்து வரப்பட்ட மிருகங்களைச் சங்கரித்தான்.
தவேனையில் வடநிலைத் தேசாதிபதியான சிங்க வன்மராஜன் அங்கனம்
ருக்குஞ் சிக்காமல் தப்பித்த வினாந்தோடுகின்ற ஒரு மாணத்தொடர்ந்து சென்ற

மாணையம்மாவினி லேறி மறித்தான்
கானகமுடு கடாங்க டிகைத்தான்
சேனைக ளேனையர் வேட்டை செயிர்ந்தா
ரேன மெர்ன்றெடுசெங்க வன்ம நெதர்த்தான்.

(இ-ள்.) கோரமரிகுய குதினாமேலேறிச்சென்று வினாந்தோடுகின்ற மா
யெய்தான். இன்னம் வனங்களில் திரியப்பட்ட மும்மதம்பொருந்திய அட
யானைகளை யுங்கொள்ளான். சேனைவீரர்கள் அங்கங்கே வினாந்தோடுகின்ற
கங்களைப் பெல்லாங்கொன்று வேட்டை செயித்தார்கள். அதுவேனையில் குருர
வெதிர்த்துப்பாயவருகிற ஒரு காட்டிப்பன்றியுடனே சிங்கவன்மராஜன் அடர்ந்து
திர்த்தான்.—எ-று.

மண்டலமண்டம் வனங்கண்டங்குக்
கொண்டெனவந்து மிடைந்ததோரேனம்
கண்டவன் வில்லிடு கணையோடதுக்கு
மண்டினன் மண்ட வினாந்தது மர்தோ.

(இ-ள்.) அண்டங்கள் புண்ணங்கெல்லாம் நடுங்குத்தக்கதாக காரமே
போலும், கொச்சித்தடர்ந்துவந்து எதிர்த்த ஒரு பன்றியை அரசனபார்த்த வ
லிழ்ந்திய முனைப்புகளா லெய்து மண்டிப்போராடினான். அப்படி யடர்ந்
தன்னைக் கொல்லவருவதுகண்டு சவுரியமானபன்றி யங்கனம் வினாந்தோடிய

வினாந்து வினாந்து விழுந்து விழுந்தே
பரந்தரவோடிய பன்றிபுறம்போய்
நெருங்கவகப்படு மாறென நின்றே
தரங்கமன்னுறமுன் றுண்டியதம்மா.

(இ-ள்.) வினாந்து வேகமாக ஓடியும் விழுந்து யெழுந்தும் அகப்படாமலே
டிய பன்றி யுங்கொரு சார்பில்போய் நெருங்கி யகப்படும்போல் யெதிர்த்துநின்று
ராஜனுடனே போராடிப் பன்றி தாண்டின.—எ-று.

கூடவினார்த் கொடுந்தொழில் வீர
ஆ ந்ரவ ரங்கன மங்கன நின்றார்

வாட்டலில் சிங்கவன் மன் பின் விடாதே
வேரடினவிய வுடற்றுவு நெனறே

(இ-ள்) கூடத்தொடர்ந்து விரைந்தோடிவந்த வீரர்களெல்லா மினைத்து
கே நின்றுவிட்டார்கள். சற்றும் வாட்டமிலாத சிங்க வன்மராஜன் அநதப்
பயப் பின்றொடர்ந்து விடாமலோடி பன்றியை வெவவித்ததிலும் கொல்லு
னன்று முடுகினான்.—எ-று. (உச)

அன்னிலேகேழு லறிந்து செறிந்து
மன்னியகதிராமி வரவறியாத
கன்னிமுலடவியி னண்ணி நடுங்கி
முன்னியபிரகு முனிக்கெதிர போயத்தால்.

(இ-ள்) சிங்க வன்மராஜன் தன்னைக் கொல்லும்படியாகத் தொடர்ந்துவருவ
னடி அநதப் பன்றியானது நெருங்கி வமாச்செறிவையுடைய சாதிராதித்தா வர
யாத நிழலாக விருண்ட ஒரு கானகத்திற்படிந்து நடுங்கி யந் தனந் தவருசெய
நத பிரகுமுனிவனுக் கெதிராகச்சோந்தது.—எ-று. (உரு)

போயுடையேனந்த வானவிப்பூப
சேயேவோர் வாஸியி லெயதறுணித்தான
நாயகமுனிவரின் நனிமலர்த்தான்
வேய வடைந்தவென் வெம்முயிர் காப்பாய

(இ-ள்) சோந்த பன்றியானது சுவாமி! இந்த ராஜ்யத்தை என்னை ல்லாம்
இலயது கொல்வதாகத் தொடர்ந்துவந்தான் அவநரபகனிய முனிஸவரரோ! நா
ழ்முடைய பாத்தகில் அடைக்கலமாக வந்தடைந்தேன் என்னாகாத திரட்சிப்
பயாகவென்று சொல்லி பது.—எ-று (உசு)

எனறுவராக மிறைஞ்சியடைந்த
வனறபயத்தை யளித்தநுள் முனிவன்
றுன்றியெமமிடநஞ் சூழலடைந்தா
ரோன்றுமில் வினையென றுறுதி மொழிந்தான்.

(இ-ள்) என் றந்த வராகமானது வணங்கி சரணுகதியென்றவு—ந்ததுகண்டு
யஸதங்கொடுத்தது கிருபையுடன் பிரகுமுனிவன், வாராய பன்றியே! அடை
மாக நம்மிடத்தில் அடைந்த வனக்கு ஒரு அபரயமான வினையொன்றுமில்லை.
னைக்காத்திரட்சிக்கிரும் பயப்படாதேயென் றுறுதிவார்த்தை சொன்னார்.

பிரகு மஹாமுனி பெட்புரை யேனந்
தெருமவர் வேநிர செப்பியகாலே
வரிசிலையொடுசிறு வன்மன் விரைந்தே
யருகுற வடியி லடைந்தன னந்தோ.

(இ-ள்) பிரகு மஹாமுனிவன் உறுதியாய் பிரியவசனஞ்சொல்லிப் பன்றி
து பயத்தைத் தீர்த்தவேளையில் அம்புபூட்டிய வில்லுடனே சிங்கவன்மராஜ
வரது முனிவ னருகில் பக்கமா யடைந்து நின்ற பன்றியைக் கொல்வதற்கே
அவகனம் வரதுசோந்தான்.—எ-று. (உசு)

அடைந்த முனிக்க ணடைந்தவ்வேன
முடைந்திடவாளி யுடற்றுதனோக்கி

மிடைந்த மனத்தனவ் வியன் முனிமன்னு
தொடர்ந்திருதைப்பொரு குட்சியை விடுவாய்.

(இ-ள்.) முனிவன் பச்சாதினின்ற பன்றி சாரும்படியாக அம்புதொடுத்தெய்யாநின்றான். சிங்கவனமராலான் அதுகண்டு சலங்கிய மனத்தனாகி முனிவரை சொல்லுகிறான். ஓய் அரசனே! நீ தொடர்ந்துவந்திருந்தப் பன்றியை பெய்துகொன்ற நினைவை விட்டுவிடுவாயென்று முனிவன் சொல்லுகிறான்.—எ-று. (௧௦)

எவரெவரோனு மடைக்கலமென்ற
லவையுயிர் கவர்த லறத்தொழி லன்றால்
நவையிதுவிடுகென நண்ணில நண்ணல்
கவர்மனனாகியோர் கணையில் வதைத்தான்.

(இ-ள்.) ஆராகிலும் அடைக்கலமென்றுவந்தடைந்ரால் அவர்களை யுயிர்தலைசெய்வது தர்மம் நீதியல்ல! ஆகையால் வந்தப்பன்றியைக்கொல்லலும் நினைவைடுவிரி? உனக்கு நல்லதல்லவென்று முனிவன்சொல்லல், அவற்றையெண்ணாமல் புகமராக் கோபத்துடனே கொலைசெய்யு மனத்தனாகி ஒரு சுடுகணை தொடுத்தெய்கிங்கவன்மன் பன்றியைக்கொன்றான்.—எ-று. (11)

கணைப்படுகேழல் கலங்கியம்முனியின்
றுணைபடிக்கீழ்விழு துன்பமுணர்ந்தே
யணையெமதா கா வேனமடர்த்தா
யிணையிலேபுனதற மரிதிதருளென்றான்.

இராஜனெய்த அம்புவாதுபட்டு ஊடுருவப் பன்றியானது மிகவுங்கலங்கி முவனது துணையடிக்கீழ் வீழ்ச்சு தன்பசையைறிந்து ஓய் அரசனே! நம்மிடையிலு அடைக்கலமாக வந்தடைந்த பன்றியைக்கொன்று போட்டாய், உனக்கொருவருணையில்லை, உன்னுடைய தர்மமநீதியும், தயையும், பளர நன்றியின்றென்று சொல்லுகிறார்.—எ-று. (௧௨)

என்றுடன்பிருகு யிருந்தவன்விசய
மன்றல்கொள்சிங்கவன மன்மனம்பெருளா
வொன்றியபுலியுரு வாகியும்மிருகந்
தன்றைசெபெறுதிநீ யென்று படித்தான்.

(இ-ள்.) அரியதவத்தையுடைய பிருகுமுனிவன் இப்படிச் சிலவார்த்தைசொல்லி வெற்றியுடைய சிங்க வன்மராலனைப்பார்த்து மிகவுங்கோபித்து, ஓய் அரசனே நீ இந்தக்கண்ணமே ஒரு புலிவடிவாகி இந்த மிருகத்தின் மாமிசத்தைக்கொள்வாரிநியென்று சபித்தார்.—எ-று. (௧௩)

பிருகுவிளம்பிய பேதமில்சாபம்
வருவனபின்சிங்க வன்மனறிந்தே
யிருடிகளைப்பெரி யவனாயிகழ்ந்தா
ரரிதரிதுபுகுவ தென்றயர்வுற்றான்.

(இ-ள்.) பேதமில்லாமல் பிருகுமுனிவன் சொல்லியசாபம் தன்னைப் பின்பற்றி வருவதுகண்டு சிங்க வன்மராலன் யோசித்துத் தவறுமடைய விருடிகளையும், பெரியோர்களை யு மிகழ்ந்தவர்கள் பிழைப்பது மிகவும் அரிதரிதென்றுசொல்லிக் கவர்ச்சியுற்றயர்ந்தான்.—எ-று. (௧௪)

அய்யவோ மோனத் தருன்புரிகருணை
வப்பகமன்னரில வைத்தருளடியே
னுய்யவோர் வாழ்வீளி யுதவுகி யெனவோர்
வெட்பெரும்புலி வெவ்வுருவானான்.

(இ-ள்) அய்யா முனிஸ்வரரே! ஒரு பன்றி குமனதரர்க்குக் கருணைசெய்த
பயை இந்த மண்டலத்தாசர்பேரில் வைக்கிரட்சிபும் இப்போது அடியேனுய்
யாக வாழ்வென ஒருத கமசெய்து காதகிரட்சிப்பிராகவென்று சொல்லிச்
வன்மராஜன் வெடதாசிய ஒரு பெருமபுலி வடிவமானான்.—எ-று (௩௪)

அவ்வுருவாகிய வரசன் விளம்பும்
வெவ்வுரை முனிவர் வியன்றவமவன் வா
புட் பரமிருக முடந்து மிருத்தால்
வவ பும தென்றிது வேட்டையில் வந்தேன்.

(இ-ள்) அப்படி புலிவடிவான சிங்க வன்மராஜன் வெய்தாகிய வராத்தை
சால்லுகிருன் இந்த அகோரமான சாட்டிடத்தில் வசித்துத் தவஞ்செய்யும்
புர்களுக்கு மிருகங்களால் மருத விகேக ண்டாருமென்று அது நிரித்தமா
முனிவர் தவம் நிறைவேறும்படியாக மிருகவேட்டை வந்தெனன்று சொல்லு
தான்.—எ-று. (௩௫)

வந்திகல்மன்னரில் மாறுவினேத்தே
புந்தியசேனை புடன்றனகொண்டே
முந்தியெழுந்தெனே முனிவனாகண்டு
சிந்தைவெகுண்டர சியலொடுசெனேறே.

(இ-ள்) பலகமன்னர்போலும் இந்தப் பன்றியானது வந்தெதிர்த்து சேனை
ந்தளனேகம்பர்களைக்கொன்று பின்னையுய குருமாகக் கொல்லவருவதுகண்டு
ன் மனவெகுட்சிபுடனே ராஜவீரம்விடாமல முடுகித்தொடர்ந்துவந்தேன்.—எ-று

சென்றவர்கென்றவர் சேரவிழுந்தார்
நின்றிடிவ்வன்றவ நிலையிதுகொலுமென்
றென்றிமுனிந்துன துறைபுளின் வந்தேன்
வன்றிறலென மடைந்ததுமறியேன்.

(இ-ள்) என்னுடன் தொடர்ந்தோடிவந்த வீரர்களைல்லாம் அங்கங்கே விழுந்
ட்டார்கள். நாமும் பின்னிட்டுநின்றால் வனத்தில் முனிவர்கள் தவநிலை ருளைத்
க்கொல்லுமென்றெண்ணி ஒருபடியாக வயிரக்கொண்டு கோபித்து உம்முடைய
ச்சிரமத்தில் வந்தேன். முனிஸ்வரரே வலிய திறமையுடைய யிரதப்பன்றி யும
நிடத்தில் அடைக்கலமாக வந்துசேர்ந்தது மரியேன் என்றான்.—எ-று. (௩௬)

விதிவலியாலுன துரைசெவிகேளீள
னதுபிழையாற்புலி யிதுவுருவானேன்
மதியிலியுன்சர ணங்கொள்வராகுந்
சதிபடவெய்வது தவறுளதாமால்.

(இ-ள்) விதிவசத்தால் உமது வார்த்தையைச் சற்றுங் காதில கேளாதவனு
னேன். அது பிழையினால் நீர் சபித்தபடியே இந்தப் புலியுருவானேன். சுவாமி
முனிஸ்வரரே! உமமைச் சரணமென்றடைந்த பன்றியைச் சதியாகக்கொன்றது குந்
றம்.—எ-று. (௩௭)

ஆகையிலென்னை யருந்தவனோபித்
தோர்கனசரப முனாத்துலெகுண்டாய்
மாகனமாதவர் மறையவர் பெரியோர்
சேருறுவயிர்புனல் செல்கணையெனுமால்.

(இ-ள்.) ஆகையால் அரியதவ முனீர்வரனோ! மிகவுங்கோபித்து ஒரு பெரிய
பம் வெகுண்டார். அந்நாபெருமையுடைய தோற்றங்கள், வேதியர்சன், பெரிதே
கள் கோபித்தச்சொல்லுகிறவானும் அந்நாமையுடைய வாகிராயுதத்தினும் மிக
சொழிதென்று சொல்லினான்.—எ-று. (8)

என்குலம்மாநெரு வலுமகவிலையால்
நிங்குலகருணையி னீர்நிலம்வாழ்க
நன்கடைவிழிநீர்நோர் திருநயநல்கென்
நின் கலைபிருகுவி னீணையடி வழுந்தான்.

(இ-ள்.) என்னுடைய வயித்திலே அரசரு டெருவன்றான். எனக்குச்
த்தியுமில்லை. உமது கிருபையினாலே நெடிய பவனாகிய வாழ்ச். முனீர்வரனோ!
மையாச உமது சடைசரன் சிரபாலம் எவ்வுதனை பொருத்தெய்து யெச
மட்சியுமென்று இவைய சில தெரிந்த பிறகு முனீர்வரன் னீணையடிதாமரையி
ந்சுவன்மரையன் சீபுத்தொகுகிலுன்.—எ-று.

சீபுத்தொபுடம்பி யாபாபுடும்பைந்தை
வாழ்த்திப் பொருள் மரபுனிழந்தே
நுழந்திபாபாச் சாடவொளிநேரது
யாபுத்தானத்தினு டம்புபிரந்தான்

(இ-ள்.) அபப நிறந்த புலமப்த அப ப்பாபா சநகலன்மரையனை உயந்
வாழும்படியாக பிறகுபுலவ பெருவாறு சாடகருளசெய்து மட்சிகளும்-டியா
மனத்திலெண்ணி யோசாநாநிலையிலே தயானாமாதியா வாழ்த்து மனநொருமி
பாசப் பருங்குடரோநதியைகொள்கியகாநா உய்நதிவடிபடியினு ளுசாலியிருந்த
ன்.—எ-று. (சக)

திருந்தொருபஞ்ச நிந்தலாபிமைபத்
நிருந்தென்குடியி னிவணையுந்நந்தா
னருந்தவனாக பகைச்சிகரத்திற்
சீரிந் தகவாநாகை பிருபுவநிந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படியிருந்து ஞானிவடிபடியிலே சண்டறித் தொரு பஞ்சகிரிஸ்
தலமான நாககிரிசகிரிசிலே உமையவா சரியடிவருகெய்து சீவனிடப்பாசம் கொ
டுகசப்பெற்று வாமாசாமிசியாமல் எழுந்தருளியிருக்கின்றதை பிருதமுனிவன்
அறிந்துணர்ந்தான்.—எ-று. (சஉ)

அவ்வசலத்தறு முகங்குரனாவென்
றெவ்வெவரும்கத் திணையடிபயவக்
கொவ்வையிதட்கொடி கூடியபாகன்
செவ்வடி பரவுசெங் கொடுபுணர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தக் கருநாககிரியில் ஆறுமுகச்சடவுள் அகாரிசனைக்கொன்று வெ
ற்றிரொண்டு சேவரமுதலாகிய அனைவருமவந்து தன்னிரண்பொதங்களை வணங்
கிப்போற்றத் கொவ்வைக்கனிபோலும், அதரமழகிய உமைபொருபாகரது அழகிய

தக்ஷணப் பரவிபபநாநது வாழ்க்கிருக்கும் திசுசெவகோடசுன் மகிமையும் பிரு
முனிவன அறிந்துணர்ச்சு எ-று. (சுந)

மாதவனுமபிர மரவுபவணங்கித்
தீகறுகணபதி தீராதமுனிவாக
வோதுமெண்ணுபிர தீராதமுமுனதென
றுதரவிலபிரு கல்பா முணரத்தான

(இ-ள) மஹாநயாடபும பிமே வஹவந்து சுவாமினயபபுரிததப் பா
மோசனமாகி முண மைபும னை த் தாதப ரலாகசு சாலலப்பட்ட வெண
நயிர் தாதகருதா, உத பாபிரிமகலந வளவபிநுருகெனமும், அனபுட
நயவையபபலர பிருமுனரவன அத்துராதன —எ-று (சுச)

அதகலமுந வநுமபொருளெல்லாநு
சநதநின்றுசில நாடி புணராகரன
றுதரவிலபிர சருபமனவைய
பெட்டந னயெமலாந பரிபுராபகாவன.

(இ-ள) அநா கிரிததலகத உதநய நுமைபொருநாகனெல்லாந தன
டைய லாநவ நியூரே சில நாடியுநது பிபாந பிருமுனிவன சிலவச
ஞ்செல்லுகிறன —எ-று (சுரு)

மலனவசிகவலா மரவுமவருநதே
லுனவரி தரப மொபு ரதிரமாபு
மனனிபமகவொம் வாழ்நிறைபடியிள
பலனிபமதமுறு பரிசுநவாழ்வார.

(இ-ள) ஸபகலலமரா, னே! இ பிபுனராதல வரத்தாபபபிவண்டாம்
னபபநரிப சாபமசிய ச பாசி உதிராசுபிருப ரபும புததிசமபததுடனே
ரபுதது சிவனினைபடிவனாகி செலுதாநய மெலாநபதமபொறு மேன்
மயார வரதநாபபய இளிபபபபடாநேயமாந பிருமுனிவன சொன
றுன்.—எ-று (சுசு)

சிங்கவனமா சருக்கம் முறமம்

சருக்கம் - பா - குறுகருத்தம் 1500.

சிங்க வர்மார் சாபவிமோசனச்சருக்கம்.

நாவற்றீவிற் மென்றிசையிற நயவ நூலநதனிலமேலா
மாவற்பகிரதி யதனிலுமினியதோ ராறுளதவைகெணமோ
மாவிற்பரவையில வனமுளவவையவை வானவருருவாகு
கோவைத்தனவர மடவ்யரெனறு கொழுனரோடாபிவதால

(இ-ள) பிருமு முனிவன தனசாபுகினிலே புலிவழவாகிய சிங்கவனமாராஜ
னபபார்த்துச் சொல்லுகிறா, வராய சிங்கவனமாராஜனே! சாப விமோசனமாகுமப
புசு செரவலுகிறோம கேடபாயெனறு நரவலநதீவிலும், தெடசனபூநிபிலும், தெய்வ
லோகத்திலு மேனமையாகிய ஒருதலமிருக்கிறது அகநனம் கங்கா நதனையப்பார்க்

இலும் சிரஷ்ட்டம்மரண ஒரு நதியுள்ளது. மிருஷாதிசன், பட்சிசாதிகள், விருசாதிகள், இவையெல்லாம் தெய்வவடிவாக விளங்கியிருக்கும். இரத்தினக்கோணையணிந்த தனக்களையுடைய வரமாளீரெல்லா மெந்தநாளூர் தங்கள் தங்கள் நாயருடனேகூடி தீர்த்தமாவதாய் இருப்பது.—எ-று.

குடநதியெனவே பஞ்சவரைக்குட் கூடினகுறுமுனிவன்
கடமுறுபுனலது கணபதியுள்ளின காரணநதியெனலாய்ப்
படர்பவரினாய் பாதகமகலப் படர்வன திவலைக்காற்
றுடல்படும்வரசிவ லோகந்தமதென வோடுவர்தீயவோ.

(இ-ள்.) அந்த நதி குடகசேத்தி லுறப்பத்தியாய்ப் பஞ்சுகிரி பஞ்சகுரோசத் டெல்லேசுரன் பெருகியரும். அகத்தயமுனிவன் கைகமண்டலச்சலம், கணபதியுடைய லுத்தாரப்படிக்குக் கோடியுருக்கோண்டு கவிழ்த்துவிடப்பட்டது. மஹாமகிளையுமுள்ளது. தீராதபாவமும், நாகவேதனைகளுந் தீராகப்பட்டது சிறுகாற்றினாலேயதின் திவலைதெறித்த ஒருவர்மேனியிற பரிசிததவுடனே யவர்கள் சிவலோகத்தமது லோகமென்று வினாந்துசெல்பவர்கள். அங்ஙனம் நெடியகாலம் வசித்திருப்பார்கள்.—எ-று.

காவிநதியின் கீட்டிசையோசனை காண்பதொர்வுரைநாமம்
மூவுலகிற்றெய்வ நதியொடுதேவொடு முத்திமுனைத்தனவாய்க்
காவுலவியபல கற்பகமுளவாய்க் காபித்தனவுளதாய்ப்
பூவுலகிற்பொன் மலையாயதுசெங் கோடதுபுதுமலையே.

(இ-ள்.) அந்த நதிக்குப்பெயர் காவேரி நதியென்று யாவரும் புகழப்படுகிறது. அந்த நதியின் கிழக்குத்திசையோசனை துரத்தில் காணப்பட்ட தொரு கிரிஸ்தம. அதனுக்குப்பெயர் அனந்தம். திரிலோகத்திறு முண்டாகிய தீர்த்தங்கள்யாவும் செறித்திருப்பதாய், சேவாதிதேவன் யெழுந்தருளியிருப்பதாய், சகல பாவங்களையுந் தீர்த்த முத்திமோகூத்கொடுப்பதாய், பலபல கற்பகப் புட்பகாவனங்கள் நிறைந்திருப்பதாய், யிஷ்ட்டகாமியாததர தருவாய்ப் பூலோகத்தல பொன்மலையாகிய மஹாமேருகிரியின் கொடுமுடிச்சுகரமானது புதுமையாய் பிரபலமாயிருப்பது திருச்செங்கேட்டு மலையென்றும் பெயருடையது.—எ-று.

மரகதவடிவென மணியொளிறிறமென மலையணிதையோர்புறமாய்ப்
புரகனமொடுநிறைபுதிப்பெண்ணிறமொடு புரிகுழையொடுதோடுங்
கரகலதகாதொடி கனதனமிதழிகொள் கனவுரவதளாண்ட
யரவணிபதபரி புரவணிமணிமுடி யளகமோடுளமானார்.

(இ-ள்.) மரகதமணிபொளி வடிவாகவும், மாணிக்கமணியொளி நிறமாகவும், பார்வதாதேவி யிடப்பாகங்கலந்த பிரியாமல சாமளவரன்னமாகவும் நிறைந்த பால் வரன்னமாகவும், காககுண்டலமும், கனகதாடகம் பொருந்தியசெவிகளூர், தெண்டாயும் பிடித்த கரமும், தொழுவனைய லணிந்த கையும், கொன்றைமலை சூடிய மார்பும், முலையார்பும், வியாக்கிரசரமாம்பரமும், பீதாம்பரமும், வீரகழலணிந்த பாதமும், சீலம்பலர்ந்த பாதமும், நாகாபரணங்களும, ரத்திரபரணங்களுந்தரித்த திருமேனியும், ரத்தினமகுடச்சரித்த சடைமுடியும், ஆர்ந்தொழுகிய கரியகந்தலுமாக அழகிய சிவனு முமையு மொன்றாய்க்கூடி அந்தத் தூரீஸ்வரராக அந்தத் திருநாககிரியிலெழுந்தருளியிருக்கின்றார்.—எ-று.

நாகேசரொனப் போகேசரொன நமதிசனாவாழ்த்தி
யாகேசரூட் கனைபலகோடியி னவரவர்தினமூழ்கிப்

பாகீர்மொழியுமை பங்கரோடறுமுக பாலன் றனையேத்தி
மாதேமுறும் மந்திரவானவர் மாதவர்தொழுவாரால்.

(இ-ள்.) நாகேசரொன்றும், யேக பேரீளேவாரொன்றும், நமது பரமேஸ்வரனை
த்துவாழ்த்தி வணங்கிச் சிவன்திருபையிலுண்டாகிய பலகோடி சுணைகளிலும்
ரவர் நித்தமூழ்கி பால்போன்ற மொழியையுடைய உமையொருபாகனையும், ச
மூக்கடவுளையும் கண்டுதெரிசித்துப் பணிந்து தோத்தரஞ்செய்து சாமவேத கர
களால் கேட்கன்பாடி புட்பாஞ்சலியிட்டுத் தேவர்களு முனிவர்களும் நிறைந்
தவீர்ப்பாகள்.—எ-று. (இ)

இதுமூவுலகையு மீடேற்றும்படி யெய்திப்பணிவெற்பில்
மதமேவியபுலி வடிவாகியசிங்க வன்மானினமானங்
கதமீதநறல் லறிவிற்சென்றே கணபதிகுணைமூழ்கிச்
சுதைமேனியனைச் சோதியையுன்னித் தொல்வரைவலமூன்றாய்.

(இ-ள்.) இப்படித் திரிலோகமு மீடேற்றும்படியாகத் தோன்றியிருப்பது
நாககிரிஸ்தலம். அந்த ஸ்தலம் தோன்மத்தமான புலிவடிவாகிய சிங்கவன்ம ரா
ருளே இந்தக்கொடிய சாபவிமோசனமாகத்தெளையி வறிவினிலே நீ யங்நன
ன்று கணபதிநீர்த்தத்தில்மூழ்கிச் சோதிப்பிரகாசமாகிய வெண்ணீர்த் திருமே
ழுகிய உமையொருபாகனா மனத்தியானஞ் செய்துக்கொண்டு அந்தத் திரும
யுள்ளதுதரம் வலமாகவருவாள்.—எ-று. (சு)

பணியலைதனை மூவலம் வந்தேகண பதிதன்குணைமுதலா
மணிபெறுநாரா யணதிர்த்தங்கொண் டறுமுகவன் றீர்த்தந்
தணிவறமூழ்கிப் பலபலதீர்த்தந் தனையுட்கொண்டுபரன்
றுணிவுளருருவுப தேசத்துறுசிலை தொடங்கிமுடித்துளபின்.

(இ-ள்.) திருநாகசிரியை மூன்றுதரம் வலமாகவந்து குளிர்த் த கணபதிநீர்த்த
முதலாக யழகு பெற்ற விஷ்ணுநீர்த்தம். சண்முகநீர்த்தம் மூழ்கியுட்கொண்டு மற்றும்
பலபல தீர்த்தங்களும் புரோட்சித்துட் கொண்கு னுணிவாகப் பரமசற்குரு உபதே
சமூறைமை விதிப்படியே தொடங்கி அசன்டின்ரியிகள் முடிப்பாயாக.—எ-று. (எ)

ஒற்றைமருப்பனை புற்றுகிழந்தங் குவபுசனையாக
முற்றுபலாக்கனி மாங்கனிதென்காய் முநிர்த்தலிச்சுக்கனியோ
டற்றையின்மோதன மமுதஞ்செய்தே னபிஷேகத்துடனே
நற்றருடருசோ டசகணபதியி னற்றியானங்கொண்டே.

(இ-ள்.) ஓற்றைகசொம்புடைய யானைமுக விராய் புர்த்ததியைக்கண்டு தெரிசி
த்து மகிழ்ச்சியாய் அவ்வனம் அகாந்தருவுள மகிழும்படி பூசுநீர்ச்சனையாகக் கணிந்த ப
லாப்பழ, மாம்பழம், வாழைப்பழம், கோகாடி மற்றும் பலகனிவர்க்கத்துடனே
அற்றையில் சமைத்த மோதக முழும மிருதுவாகியோ ணபிஷேகஞ்செய்தவுடனே
யலங்கரித்து இலையெல்லாம் நிவேதனஞ்செய்து சோடசஉபசாரங்களும் நிறைவே
ற்றித்தொழுது கணபதி மந்திரத்தியானஞ் செய்வாயாக.—எ-று. (அ)

பிண்குமரன்றீர்த்த தந்தனிலாடிப் பெறுசண்முகனைபுளத்
தன்புறவெண்ணி யெழுத்தாறும்பக ரஞ்சலிபுரிமுருகர்க்
கன்புறுபூசனை யபிஷேகத்துட் னெய்வேத்தியமேத்தி
நன்புலமாக மயேகரர்மறையவர் நன்போசனமுதவி.

(இ-ள்.) பின்பு குமரநீர்த்தத்தில் தீர்த்தம் பு. (நமத்துடனே அன்புகொண்டு
குமரக்கடவுளை மனதில் நினைத்து சடாசுதர மந்திரங்களை யுச்சரித்து அஞ்சலி யளந்

ஐசுமநகரைத் தெழுதுவணங்கியபிஷேக சிஷேத்தியம் நிறைவேற்றிச் சோடசு சாரதகால் புசித்து சல்லறிவுடைய பிராமணர்களுக்கும், மயேசுரருக்கும் போசக் கொடுத்தருள்வாயாக—எ-று.

சத்திரதித்தத் தனிஹழமூழ்கித் தண்கனாயிசைமுருநகோர்
சித்தியில்வையருவ கற்பகமுளவிச் சுவதேவர்தினங்காவல்
பத்திசிலவரைப் பாதம்போற்றி பைந்தருநீழலினின்
றுத்தமாமறையோர்க் குறுதானஞ்செய் துமைபாகரைப்போற்றி.

(இ-ள்) பின்பு சத்திரதத்தத்தின் ஹழியதன் சீபத்தில முருகா செபல வரக கற்பக விருட்சத்தி னிழலி லாண்மை நிதமியம் விசுவதேவா காவலாக ப்பார் பசுதிநிலே அவரைவணங்கிப் போற்றியது பசுமபொன்னிமான் தத் தருவினுடைய சாய்கையில் நின்று உதாமரைய வேதியர்களுக்குத் தானதாம்ம செய்து வளங்கி உலம்பொருபாகரைக காட்டு தெரிசித்துப் பணிந்துபோற்றி. வாயாக—எ-று.

தேனுவிதென்றே செழுமைக்கீழ்ந் திகழ்கோதானமறைக்
காளவுமுளராய்க் கடிமனையோமங் கையாலருமறைபோர்க்
கேனையசிலவிர ணியமுடனீந்தி யிப்புகிவடிவம்பொ
சேனையுமரகஞ் செல்வருமுலகுஞ் செருநிசெருநியே.

(இ-ள்) பின்பு சாமசேனா விதுவேயென்று மனத்திலே ணனி செழுமையுடைய பரஸ்சரப்புதங்கிழந் கோதானம், சாமவசானஞ் செய்கின்ற வேதியர்க் கொடுத்து மங்களாசரமாக சராதிதமீந் காகரில ஒழைப்பணஞ் செய்கின்ற முக்கமுடைய மறைமுனிவாகளுக்கும், மர்மம பெரியோர்களுக்கு சிலபூரிதான கொடுப்பாயாகில் இஷ்டபுலி வம்பு, சேய அடிகிய லிராஜா உவரா உன் தத்த சென்று சேனைகள் குழ புதிதாவிடஞ்-லோ சசவகேல செழுந்திச சுகமாக வாழ்ந்திருப்பாயாக—எ-று. (கச)

வாரித்துகிலுடை மணமகளின றனிவனாருடைமீழலவாழ்கப்
பாரித்துலகொரு செங்கிலாருநி பணமலைமுருகேசாக்
காரத்திருவிர தமுமுமைபாகக் கணிதருநிருநாருந்
சேரத்தெப்பப் புரிசினையருளிச செல்வருடனவாழ்வாய்.

(இ-ள்) கடலாடை புதிதப் பூமிவே வியானவள அழகிய வுனொரு குடைத்திலில் அடங்கி மழ்ச்சியாக வாழ்க மனுஜீதி முறைமைபாக உலகத்தை யாண்டிருப்பாயாகையால் காகிரி முருகருக்கும், உலமயொரு பாசருக்கும் தருவள மகிழும்படி. கச திருநகருண்டாக்கி யலங்கரித்து திருநீதாசன் சமாபித்து ரவணிதமாகச் திருகாளந் திருவிழா நடத்துவையாகில் கல்ல சரபுத்திரரைப் பெற்று வாழ்த்திருப்பாய்—எ-று. (சஉ)

நாகக்கிவரு நாகசேனையும் நங்கையிடந்தனையும்
யாகத்தொபெணி யயனையுமாலையு பின்பமுறப்போற்றி
மாகத்தொழிலுடன் மைந்தர்புவிக்கு வளந்தரவைத்தரவோய்
யோகத்தலையோ மெமையொருபங்கன அழப்பயதஞ்சேர்வாழ்ப்.

(இ-ள்) திருநாககிரியிலுதித்த நாகசேனையும், அர்த்தநாகசேனையும் யாகத்தொழிலுடன் பூசித்த பிரமதேவனையும், ஆகிசேச விஷ்ணுவையும் இனபமாகத்தெரிசித்து வணங்கிப்போற்றியெய்து நின்னகரத்திற் சேர்ந்து அன்னகவேளவினைச் செயது கெடியகாலம் அரசுசெய்து வாழ்வுற்றிருந்தபின்பு புத்திரருக்கு முடிசூட்டி வள

வுலகாளனவத்து நலலஞாவு வறிவுடனே சிவயோகத் தனுகமையோடு தவம்பு
தேவிபாகருடைய உபயபாசஞ் சோவாயாக—எ-று. (38)

எனபவபிருகு மஹாமுனிபுந்நிங்க வன்மன்னெதிர்காண
முனையிந்நிபுந்நி நியையுபிராக மொழிந்தானந்தமலிழ்ந்
தினமுற்றிருளவன் மீதுபுகுந்தபின் னியல்முனிவனபகர்வான்,
கனமுற்றடைவார் சரணென்பாரைக் காப்பதுகடனென்றான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி பிருகு மாமுனிவன் சொல்லிப் புலிவழிவான சிங்கவ
மாணன் காணும்படியாகவுவனென்ற அமபுமுனைந்நி பட்டிழந்த பன்றியையு முயி
ந்நாய எழுந்திருக்குமாட்சென்னார். அபமமே ஆந்தப்பன்றி பெருந்தமுனி
ந்பாதத்திலுந்நி வணங்கிதான் இனததுடனே சோகதுந்நி இருட்காண
திந்நிபுந்நி பின்பு நியலபையுடைய முனிவன்சொல்லுகான். வந்த
ககலம் புத்தி சரணாநியடைந்தவாகனாக காத்தூர்த்திப்பது நல்லே ர்தருக
கடனென்று சொன்னான்—எ-று. (39)

வந்தனையெடுத்தவர் பேரதய ரந்தனன் வந்தடைவோர்
வந்த விலங்கின மயலோர் மருவினர் பாலிவர்க்
முறுத்திய வென்னிந்நி நெகெத்துவரிவைவாப்போர்
யனச்சுந்நி நரனாவர் மூவா விரும்பு பதஞ்சேர்வார்,

(இ-ள்.) இரவட ன், தன்னையெடுத்தார், மூசனங்கள் பிராமணர்கள், வந்த
ககலம் புகுந்தவாகன், மஹாபுமுனி ந்நி, வந்தசேர்ந்த மிருகசுட்ப நகன்,
ஆயல் தேசத்தாக்கன், கருகத்தாக்கன், ஆயல்புந்நி இவாருகசெல்லாமயாதேரி
ந்ககன செய்வார், அளவிலலாத எரிசாசத்தில வீழ்ந்த கெடுவார்க்கு, இவர்களை
ககாது மடகுகுகின்றவாகன் பிரமா, என்னு, ருத்திரர், இம்மூவரபதம் னில் விரும்
பிய பதங்குகிற சேர்வாரான வென்று பிருகு முனிவன் சொன்னான்.—எ-று. (40)
என்றென்றேதிய பிருகுவை வெய்புலி யேந்தலிறைஞ்சியும்
பன்றியெம்முடியா பரிவுக்கணம் பழுவீனை யிதெனவுந்
றென்றியசேனை செயங்கலாகர்விட்நியர் புலிவழிவாகந்
தென்றிசை யிற்செவ கோட்டுமைபாகன் சேடிவேதெனவுற்றான்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொன்ன பிருகு முனிவனை வெய்ய புலிவழிவான சிங்
கவன்மாணன் வணங்கித் தேர்த்திஞ்செயது பட்டிழந்தபன்றியை எழுப்பிய பரி
வைக்கலம் பூர்வ வர்மமரிதவென்று தன்னுடைய சேனைனைச செயங்கல நக
னத்துக் கணுபிவிட்டு உயர்ந்த புலிவழிவுடனே தெற்குத்திசையி லுமையொருபாக
கொழந்தருளிய திருக்கொச்சோட் க் கிரிதைலம் யெதுவென்று தேடிச்சென்றான்.
கானந்தவிறை ஞானந்தருபன் றன் மை சிங்க வன்மன்
கானந்தவரை கானந்தருமதி கனபால் செறி நெறி யு
டேனந்தனையட நிறைவன்புலியுரு விரிநிறிலேகிடந்
நீனந்த மிருந்தா ருமையொருபங்கின ரணமிலேமுடி கண்டான்.

(இ-ள்.) தானதர்மம் தவம்நிறைந்த ஞானமிருந்த கருணையறிவுண்டாயி மன
தொருமித்துச் சிங்கவன்மாணன் புறப்பட்டு வணக்கன், மலைகள், ஆறுகளுந்நி
லே, மணல், பாலவனங்கள்செறிந்த வழியுடேடெட்டுபோய் அப்பன்றியை அடர்ந்
தகொன்றமையாலாகிய புலிவழிவுடனே யினிதாக நெடியதாரம் நடத்துசென்று
மனோம்மியமாக ஆனந்த பாஷ்பத்துடனே உமையொருபாக கொழந்தருளியிருக்
கின்ற அழகிய நாககிரிமுடியைத் தன் கண்குளிரக்கண்டான்.—எ-று. (41)

கண்டான் காணு யருநிதி யெய்திய கணபிடிவழியவர்போற்
கொண்டாள் மனனிடை கொள்ளா வரவங் கோபுரமுடி தோன்றி
பண்டாகிய வடிவெய்தினர்போலப் பாவித்தான் முனிவன்
றண்டாதுறை புரி காவிரிநதியின் றண்புனல் மூழ்கினனூல்.

(இ-ள்.) கண்டவுடனே காணாத அருமையான நிகழையக்கிடைச்சப்பெற்
ருந்த மிடியையுடைய தரித்திரவாண்கள் போலு முட்டொண்டி மனத்தில் அட
காத ஆவல்கொண்டான். அங்ஙனம் திருக்கோபுர முடிதோன்றக்கண்டு முன்ச
கான புலவடிவுமாறிப் போனதுடோலும் பாவித்தான். பிருகு முனிவன் செடி
னபடியே சிவகவன்மன் திருக்காவேரி நதியின் குளிர்ந்த நீர்த்ததத்தில் மூழ்கினு

தண்காவிரி நீராடிப்பணிமலை தணைவலம் வந்து முன்னீர்
மண்காவலர் திருவட்டப்பிள்ளையின் வண் சாணம் போற்றி
விண்காதல ருமை பாகனை வேலனை வியன்மன முட்டகூர்ந்து
பண்காவிய செங்கோட்டிற் பெரியவர் பாதம்பரவினனூல்.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த காவேரிநீராடித் திருநாககிரியை வலமாகச்சுற்றிவந்து
வ்ருழந்த வலகத்துக் கதிபதிய னவர் திருவட்டப்பிள்ளையருடைய பாதங்க
போற்றிசெய்த சிற்சார நடராஜரான உமையொரு பரணாயும், வடிவேற்குமா
யும் நினைத்து மனத்துடனிகூர்ந்து பண்களோடுவ காவியங்களை யோதப்பட்
ருச்செங்கோட்டில் பெரியோர்களைக் கண்டு சேவித்தவர்கா பாதங்களைச் சி
ன்மன் பரவித்துதித்தான்.—எ-று.

பரவிப்பிருகு பகர்ந்துள படிகண பதிநீர்த்தந் தோய்ந்து
கரசத்தியரைக் கைதொழுதருள்விச் சுவதேவர்க்கரமுற்
றுரசத்திரநதி குமான் நீர்த்தத் துறுபுனல் மூழ்கியரா
வரையைச் சுற்றினன் மும்முறை யம்முறை வாவிகள் பலதோய்ந்தான்.

(இ-ள்.) கனக்குப் பிருகுமுனிவன் சொன்னபடியே கணபதிநீர்த்தத்தில்மூ
கி நேமத்துடனே கையில் சத்திவேல்பற்றிய குமாரரைக் கைதொழுது மிருந்த ப
தியுடனே கற்பகத்தருநிழலில் காவலாகியிருக்கின்ற விச்சுவதேவரைத்தொழுது
ணங்கி ஆசையுடனே சத்திரநீர்த்தததிலுங் குமாரநீர்த்தததிலுந் தீர்த்தமாடி ஆசா
மாகத் தினமும், நாககிரியை வலமாக மூன்றுபிரகாரம் சுற்றிவந்து பலபலகை
தீர்த்தங்களிலும்படிந்து சிவகவன்மன் மூழ்கினான்—எ-று. (உ)

எண்ணியிரதீர்த் தங்களுயிப்படி யினிதினி துறமூழ்கி
யெண்ணியைபங் கணநாகசனை யிணையடி தொழுதேத்தி
பண்ணாரணர்சங் கமர்பெறுதானம் பாலித் தானதனற்
றண்ணைடற்புலி புருவமொழிந்தொளிர் தெய்வவுருப்பெற்றான்.

(இ-ள்.) எண்ணியிரதீர்த்தம் எனினு மிந்தப்படி இனிதாகமூழ்கி நியகித்தெந்
ல்முடித்து மனோபத்திராக அர்த்தநாரீஸ்வரனாயும், நாகீஸ்வரனாயுங்கண்டு, உப
யபாதங்களைத்தொழுது தோத்திரஞ்செய்து பண்புடைய பிராமணர்கள், மயேசுர
கள் மனமகிழும்படி தானங்கள்சொடுத்தான். அதனாலேதிண்ணமாயாகிய புலியுருவம
ரிச் சிவகவன்மராஜன் பிரகாசிக்கப்பட்ட தெய்வ வடிவம்பெற்றான்.—எ-று. (உச)

புலியுருவாமொரு புருஷன்வரையிற் பொன்னுருவானதான்
வலியெனநாகி சரையுமைபங்கரை மைந்தனாவாழ்த்தினரார்

றுபர்சிங்கவன் மன்பிருகுளியின் படிவரமுற்றனனியீ
கிலவ்வானுக குபர்தரவுற்சவ முதவவிரும்பினனல்.

(இ-ள்.) புவிமடியாய்வந்த ஒரு புறடனுன சிங்கவன்மராஜன் திருநாககிரித்
தலத்தில் சிவனது கிருபையினாலே மொன்னிறமான வழுவமுண்டு. இது சாவாமி
சிமையென்று நாகசுரனாயும், உமைமொருபாகளாயும், குமாரசுவாமியையும் வா
த்தி வளர்த்துளாள். அப்பலன்பெறு நுபந்த ராசுனவன் பிருகுமுனிவன்
சான்னபடியே வரவாளும்பெற்றன். இவ்வுடம்பு புகழும்படி நாககிரியீசரரு
குப் பிரியமிச வுயர்த்த வுறசவஞ்செய்யுத்தக்கதரச விரு பமானுன்—எ-று. (உஉ)

அன்னவர் நிருபனை யாடுமொழிந்தன ரம்மையோர் பங்குடனே
பினானில வன்னில பென்னில மிதினு மிதுரிகர் வனாபுனவோ
மன்னவனினபுலி வடிவமதந்தி வனாயிரு தலதுளவோ
சின்னுருவாழிசின் னடுலமும்வாழிசின் வீதியும் வாழியவே.

(தி-ள்.) அந்தராலத்தில் வசிக்கும் பெரியோர்சொல்லாஞ் சிங்கவன்மராஜ
ப்பார்த்து ஆழிவெததார்த்தா, உமை இடப்பாகம்பெற்றத சிவனுடனே யேக
கமாக விருந்தினர் மூலாஸ்தலம் இத்தலோகம், அத்தலோகம் எத்தலோகத்தி
யிற் றத்தலத்துக்குச் சமானமான பிரிந்தலம் இருக்கதோ யிலையே சிங்கவன்
ராஜனே! யுன் புலிவடிவத்தையாற்றி சல்ல மடிவத்தருளியது, யிந்தச் சிரிசைவ
ல்லவோ! நுகைபா னுன்னுடைய படிவமும்வாழி, உன்னுடைய தேசம்முழுதும்
பாழி, உன்னுடைய திரவியங்க ளுளத்தும் செழுது வாழி வாழியென்று புகழ்த்
துபுத்தினாள்.—எ-று. (உஉ)

என்மறைபவரொடு குரவரருந்தவ ரினிதுறுசங்கமர்கண்
ணவாநமுடிய வழகரன்விழியட் ராமதன்னப்போலக்
கனமுறவாழ்க விழாவுடந் துக் கண்ணுதலுக் கதுகேள்
கினதிரும்பினு முறுகதி மிலைமை நிகழ்த்துவ தரிதென்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பிராமணருடனே குருக்கணமார்கள், அரியதபோதனர்
ள், இனிதாசிய கு லிங்க சங்கமான மயேசுரர்கள் இவர்களைல்லாம் சிங்கவன்
னைப்பாசுதுய! சிங்கவன்மராஜனே! நீ யனவரதகாலமுஞ் சிவனுடைய நெற்றிக்
ண் ணெருப்பி லுழிபாத அமுதிய மன்மதனைபே ரோல் பெருமைபொருத்தி வாழ்கச்
சுவாமிக்ருத நிருவிழாவும்பெத்தினால் உன்னிரு மரபிலுள்ளவர்கள் பெருமபலனைச்
சாஸ்துவதரிதென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (உச)

என்பனமன்னவ னுட்கொண்டருதெம திடமாஞ்வுதென்றே
மன்புகழ்கூர்சிங்க வன்மன்றனது செயங்கலமாபதியிற்
பொன் பொருள் கரியின பிடர்பலதிரள்வரு புரிவுபுகன் மன்னன்
மன்புடனந்தனர் புககூர்தேசிக ராசிவிளம்பினரே.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பெரியோர்கள் சொல்லக்கேட்டு மகிழ்வாய் மனதினுட்
கோண்டு அவையெல்லாம் நம்மாலே செய்யலாகுண்டு சகலரும் புழங்கின்ற சிங்
வேன்மராஜன் யேவலானைய நுப்பித் தன்னுடைய செயங்கல நகரத்திலிருந்தும்
அளவில்லாத சொன்னதிரவியங்கள் யானைகளின்மேலே வைத்து மிண்ணின்
கோன்விவந்து சேர்ச்சும்படியாக வுத்தரவுசெய்தான். அதுகண்டு மகா சந்தோஷ

மாகிப் பிரமணர்கள், தானிகர்கள், குருக்கள்மார்கள் அனைவரும் ஆசீர்வாதஞ் சென்றார்கள்—எ-று. (உரு)

சிங்கவன்மர் சாபவிமோசனைச் சருக்கம். முற்றும்

ஆகச்சருக்கம்—சடிக் கு திருவிருத்தம். சமீபிச.

திருவிழாச் சருக்கம்.

அச்செயங்கலத்துநின் நனந்தவானைவன்பிடர்
மெச்சுமந்த வியமமும் விளங்கு பாரமணிகளுய்
கொச்சை யங்குறத்திசை குமாரர் குபர்விசுற
செச்சையம் புயந்தாபொற் சிலம்பெனக் குவிந்தனன்.

(இ-ள்.) சிங்கவன்ம ராஜாநாதராயன்படி அந்தச்சொங்கல புத்திவிருந்து அளவிலாத ஆனையின்பேரிலே யுறுதிக்கொண்டு வரப்பட்ட சொன்னவகையாக், துலங்கமாகிய நவரத்தின மண்சீனையும் சுவைவி மணவாளஞ்ஞென். வெட்சிமாலையுடைய புயங்கனையுடைய குமாரருடைய பொன்முகைகள் போலக் குவித்தார்கள்—எ-று. (க)

குவித்தவாடிகங்கும் குவிந்த பச்சை நீலமும்
குவித்தவார மணிபுழன்று குன்றமொந்த தென்றிழல்
நவித்தடங்கையார்விளங்கு நாகுவெற்புழுவரு
முவத்துவைத்திறைஞ்சுகாட்சி யென்னவோதுமுலகமே.

(இ-ள்.) அப்படிக் குவித்துவைத்த சொன்னங்கனும், எடுத்தவைத்த நீலமாகத் தமணிகளும், குவித்துவைத்த முத்தமணிகளும் மூன்றும்மேலேபே வத தோற்றஞ்செய்தது. மான்மரியேந்திய பெரியகையையுடைய பரமேஸ்வர நெழுகருளைய திருநாககிரிக்குத் திருமூர்த்திகளுய் காணிக்கையாகக் குவித்துத் தொழுதுவணங்கிய காட்சிபோலுமென்று உலகம் சொல்லுகின்றது—எ-று. (உ)

வரருசிக்குரிகர்படித்த கணிதவாணர்மருவினார்
சுரவரிற்றெளிந்தவாக மத்தர் வந்துகூடினார்
திரமயற்குரிகர்கொளோ வியத்திரட்செறிந்தனர்
புரவடுக்கடுக்கவல்ல புயபிலத்தர்குமுமினார்.

(இ-ள்) அப்போதங்ஙனம் வரருசிமுனிக்குச் சமாணமானகல்வியுடைய கலாசாஸ்திரவாணர்கள் வந்துசேர்ந்தார்கள். குருக்கள்மார்களில் தெளிந்த அறினையுடைய ஆசிரியர்கள்வந்து கூடினார்கள். திரமான செயல்மயனுக்கு நிகரான சிற்பாசாரிகள்வந்து செறிந்தார்கள். வரிசையாக எடுத்து அடுக்கியடுக்கி வைக்கத்தக்கவல்லவர்களான புஜபலமுடைத்தான பேர்களும் வந்துகூட்டி மிட்டார்கள்—எ-று. (க)

மலைபிணித்தபோதும்வென் னுகத்திழப்பவல்லதா
யலைபிணித்தபோலும்வென் பகட்டுவெள்ளமார்த்தன

சிலைபிணித்ததுதிபிபங்கர் தேரிரும்புகொல்லங்க
ஸலைபிணித்துநன்முஞர்த்த மொன்றுசெயவமென்னவே.

(இ-ள்) மலையைக் கட்டிவைத்தபோதும், பிடாரிக் கிலங்கங்கள் வயதாய் பூட்டியவு-
யவு-னே யிழைத்துக்கொண்டு வரப்பட்ட வலுவடையொப்பச் சரிய மலையைக் கட்டி-
னதுபோலும் சூராரான கடாக்கை கட்டினகூட்டங்கள் பண்டிகளை இழுத்துக்
கொண்டுவந்து ஆர்ப்பித்து விற்போன்ற நுடலழகிய வுமையொருபாகர் தேருக்குச்
சேர்க்கும் யிருமபுகார சீட்டியடித்துத் தக்கதாகக் கருமார்களால் உலையன் சேர்த்து
ரல்லதொரு முடிந்தபொரு செய்வோமென்று சிங்கவன்மன்றினினைத்தான்—எ-று (ச)

அத்தநாரிகணபதிக் கருச்சனைத்தொழிற்முறி
அத்தமந் திவாந் துவைப்ப வோவருதோதொடங்கினார்
சித்திரச்செழுமபொனாலும் வெள்ளியாலுஞ்செய்தனர்
முத்தாரத்னவசரமிட் டிழைத்திழைத்துமுற்றினார்.

(இ-ள்) முத்தி அந்த நாரிகணபதி யாருகருச் சோடசவுபசாரங்களால் பூசித்
துவணங்கி உத்தம கருவியை முத்தித்தமிழிலைவத்து உயர்த்த தேர்க்கா செய்யத்
தொடங்கினான் வித்திதிரமாகச் செழுமையுடைய பொள்ளினாலும், வெள்ளியினா-
லும் முத்துமணிகளா ரத்தினமணிகள் வசசிரமணிகள் வைத்திழைத்து முடித்தார்கள்.

முற்றாமணி கொடிஞ்சில் முஞளமிந் துருியன்
பிறறுநாவரத்தழன்று படரகாறவைகலாயத்
தெற்றிலாழிப்பாநலத்துச் சேடனுச்சிசெறிதலாய்ச்
சுற்றுதோவிகாலமெண டிசைக்கும்வீறுகொற்றமே.

(இ-ள்) அப்படி அழகிய தோகள் செய்துமுடித்துத் தெர்வமணிகளால் முஞ-
ளிதமானகொடிஞ்சில்களும், ரத்தினக்கலங்கள்கூட்டிய ரவணித்தங்களும், சுத்திரஞ்-
சிறப்பிரணைகாபோல நிறுநாழுது மிருப்படைக்கிக் கொப்பொழுதும் பகற்கால
மாகவே தோனாப் பாநலத்தில் ஆவிசேடறுசுகி மருடஞ்செறிவதாக வுயர்ந்தவணடி-
லகா பூட்டிய வட்டமாசு சுற்றுப் பிரகாரம் பொருத்திய தேர்களினுடைய விசால
நதிக்குடையலா ரினைத்து பரவிருப்பாய்ச் சோகொடிகளு மேற்றிவைத்து அல-
யவிரதமாகத் தேரன்றச் செய்துமுடித்தார்கள். (சு)

மகாசூரியன்விளங்கி மருவுதை மகிக்கு விக
திவலுந் து வளாதினத் திரேவதிக்கடுத்தநா
ளுகம் உள்ளங்க பிகமலிநங்க வுயர்விளங்க மறைவலோ
ரகம்விளங்க வருள்விளங்க வணியிழா தொடங்கினன்.

(இ-ள்) மகரராசியில் சூரியன் மருவிவிளங்கத், கைமாதத்தில் சந்திரன் வளங்க
பொருந்தியராள்களில் விராதமிலாத ரேவதி நட்சத்திரத்தில யுகதர்மமும்,
யிகலோகமும், சகலசுவ ஆகத்துமாகளும், மறைவல்லோரான வேதியாகூட்டங்க-
ளும் விளங்கச் சுவாமியினது கிருபைமூலமாகியபயாவும், அலங்காரம்பொருந்திய
திருத்தோ திருவிழாசெய்யச் சிங்கவன்மராஜன் தொடங்கினன்.—எ-று. (எ)

இம்முஞர்த்தம்துநா விவற்றினாகவீசுரன
விம்மித்தஞ்சிறந்தவா லயம்விளங்கியேறவே

செம்மகீவென்றியேறவீறு செல்வநீமறநல்லரு
ஷம்மைபங்கரேறவோ ரணிப்பதாகையேற்றினான்.

(இ-ள்.) இந்நாள் முகூர்த்தத்தில். கொடியேற்றம் யின்தான் முகூர்த்தத்தில் ர
தோற்சுவமென்று யாவரு மறியுற்படி. விதிவிதானமும், கிராமசாந்தியுஞ்செய்து நாக
ரியீசுவர், மனோமயியமாக விம்மித்தஞ்சிறந்த சருவாலயங்கள் என்கி மேன்மை
யாக விஜயங்களும், மிகுந்த செலவங்களுந் தழைத்தேர நன்மையான வருளுடைய
உமைபொருபராரோற வழங்கி வெரு மணிப்பதாகைக் கொடியேற்றஞ்செய்த தருநத
தான் சிங்கவணமன்.—எ-று. (௮)

ஐங்கரற்கோ ரிரதமுஞ்சொல் லறுமுகற்கோரிரதமுஞ்
சங்கரற் கோரிரதமுஞ் சமைந்த மூவனாத்திர
ளிங்கிதங்கொள்கலைமேரு விமைபமென்னவிமையவர்
பொங்குருண்டுகங்கின் புட்பமாரிபொழிவவே.

(இ-ள்.) ஐந்துகரங்கையுடைய வானைமுகப்பின்னையாற்கு ஓர் இரதமும், சன்
முகங்கோர் ரிரதமும், அர்த்தாரீஸ்வராடேவர் இரதமுமாகச் சமைப்பதாக யிர
தங்களமூன்றும், கைலாசகிரி, மஹாமேருநினைப்பிட்ட லுன்று டிசுள்பே
றுச் சொன்றிவிளங்கத் தேவர்கள் மனோகரமாய்ப் புட்பமாரிபொழிந்து புகழந்
கள்.—எ-று. (௯)

காவணங்க ளாவணங்கள் கனகதோரணம்பெறக்
கோவிணங்குபொற்குடைக் கொடித்திராட்குழி இவர்ப்
புவணங்கினட்டமங் கலத்திருப்பொருந்தவே
ளேவணங்கவேரகத்தை பேரகங்களாக் கிஞா.

(இ-ள்.) எங்கும் காவணப்பந்தரிட்டு வீசுகனெல்லாம் கனகமயமான தோ
ரணங்களகட்டிக் தேவகரம்பொலத்தோற்ற நக மெய்ம் பூரணமும்பம், கவரி,
சொன்னக்சொடி, குடை, கண்டுகி, சந்தனகே லயகள், கமுச, சரும்பு, வா
ழை, தென்னம்பாளைகள தெருங்கலிட்டு அகட்டமங்கலங்களால், லட்சுமீசரம்பொ
ருந்த திருவேரக நகரத்தை மிகுந்த அறகுபெற அலங்கி தருசெய்தான்.—எ-று. (10)

ஒருமருப்பருக்குரூழி குமரருக்குதவிந்
ளிநுமருப்பணிக்கடம்ப ரினியபூசைநனிபுநிந்
தருமருப்பருக்கவேணி வடுகரர்ச்சனைக்குராய்
வருமருப்பருட்கமன்ன வரத்து பூசையேத்தினான்.

(இ-ள்.) ஓரறைக்கொம்புடைய யானைமுகத்து விராயசூர்த்திக்குத் தேவா
ய்களுடைத்து, நிவேதனஞ்செய்து, வாசனையுடைத்தான கட்டமமலர் மாலேழுடிய ப
ன்னிரண்டு புயக் குமரருக்கு இனிதாகப் பூஜைபுரிந்து அருமையான வெள்ளெரு
க்கமலர்மாலேழுடிய சடையுடைய பரமேஸ்வரனுக்கும் பூஜையும் வயிரவார்ச்ச
னையுஞ்செய்து பணஞ்ஞாசெயித்த மன்னவனான சிங்கவணமராஜன் வாத்திப் பூ
ஜையுஞ்செய்து வணங்கித்தான்.—எ-று. (10க)

இந்திராதினோகபால ரெய்துபூசைசெய்துநாற்
புந்திவேதரால்விளங்கு புண்யயாகநண்ணவே

தந்திரங்களால்தொனீப்ப யாகசாலேதருதொழிற்
சிந்தைமுற்றியுந்திவந்த திசைமுகற்பணிந்தனர்.

(இ-ள்.) இந்திராதி அஷ்ட்டுதிக்குப்பாலக டுக்குப் பூஜைபுரிந்து ரோதமாகிய
வேதியரால் விளங்கும்படியாக புண்ணிய ரவுபாசனஞ்செய்து யாகங்கள் நிறைவேற
வேதாகம பந்திர தந்திரங்களால் ஓசைமுழங்கமாக யாகசாலையிற் செய்யுந்தொழில்
முறைமை யாகுதிகளெல்லாம் தேவர்கள் சந்தோஷமாகுமபடி நிறைவேற்றி தத்ருமா
லுத்தியில்வந்த சதுர்முகப்பிரமமாவையும் பூசித்துவணங்கினான்.—எ-று. (10௨)

பிரம்மபோசனங்கள்கோடி கோடியிற்பெருக்கினுன்
வரமயேசுரற்குமா மடத்தருக்குமன்னினா
நெருநிறைந்தகளபருங்கு மம்பன்னீர்கள்சிதறினா
னிரவியோலமணிகடப மேற்றியேற்றமேற்றினான்.

(இ-ள்.) கோடிகோடி பிரமணாகளுக்கும் பெருக்கமாகப் போசனங்கள்
சமர்ப்பித்து மயோசுரருக்கும், மடாதிபதிகளுக்கும், அப்படியே போஜனஞ்செய்து
துசு, தெருவெங்கும் நிறைந்து மணங்கமழக களப குங்குமம், பன்னீர்க்குழம்புகள்
யிறைத்து, சூரியப்பிரகாசம்போல ரத்தினமணித தீபங்களும் அளவில்லாத செய்
தீபங்களு மேற்றிவித்தனான்.—எ-று. (10௩)

முப்பயங்குளமுப்பழங் கரும்புபாகுமுறிகொடே
னப்பமப்புறப்பரப்பி லாரவாரவருளினா
னிப்படிச்சிறப்புநல்கி யிப்படிச்சிறப்பமே
லொப்பறச்சிறந்ததேக்க ளொளிவடந்தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) மூன்றாவகை வர்க்கங்கள், முப்பழங்கள், கரும்புகள், பால், தயிர்கள்,
உசிதமான சாகுகரை, தேன், அப்பவர்க்கம், வடை, பந்தப்பு, பாசயாசங்கள முதலா
ன பசாரச் தங்குளெல்லாளு சமர்ப்பித்துச் சுலபிகளுக்குத் தருப்ததியாக நிவேத
னஞ்செய்துவித்தான். பரிபூரணமாகச் சூல சிறப்பஞ்செய்து மண்டலமெல்லாமபுக
ழ ஒப்பில்லாம லுபார்த்த தங்குளில் ஒளிபெருந்திப வடங்குள்பூட்டி நடத்தத்தொட
ங்கினான் சிங்கவனமரரன்.—எ-று. (104)

கனககோசிகந்தயங்கு கனகசல்லிசல்லியிற்
புணையுமாரவாரமாலே பொற்சுதங்கைகிண்கிணி
நினைவிதத்ததண்டையேம நிறைபதாகைமாலிகை
புனையோராழியிரதயீ தெனக்கனம்புதுக்கினான்.

(இ-ள்.) சொன்னப்பட்டாடைகள் கனகசல்லி, சங்கிலிகள், விசித்திரமான
ரத்தினமாலே, முத்துமாலேகள், சொன்னசு சதங்கைகள், கிண்கிணிகள் விசுவித
மான தண்டை, சொன்னசச்சரிகை நிறைந்த துவளங்கள், சரப்பணிமாலேகள், புட்
பமாலேகள், இவைகளெல்லாளுகுட்டிச் சூரிய நெற்றைவண்டில் தேரிது வென்னும்
படியாகக் கனம்பொருட்பு புதுமைபாக அலங்கரிசுஞ்செய்தான்.—எ-று. (105)

பாம்பணிந்தநாகவீச ரொன்றுடன்படர்ந்தபொற்
காம்பணிந்தவாலவட்டக் கணமடர்ந்தநிறைநிலாக்
கூம்பணிந்தெனத்தனார் குடைகள்கோடிருமுடியாழ்த்
தேம்பணிந்தளங்கள்பாடல் தேவர்கினுனரத்தோ.

(இ-ள்.) நாகபரணந்தரித்த ராஜேவரரென்று வுடன்படர்ந்த வருவதபோ
லச் சொன்னனக்காமணிந்த ஆலவட்டத் திரட்சிதரும், பூரணச்சந்திரன் குவந்தது

போலும், குளிரக் கவெனனைக்குடைசுள, கொடி அடாந்து பிடித்துவர தேன்போடி
மாதுரியமான பணவரிசை, பாடல்கள், நாககீதங்கள், தேவா கின்னராகளபோலும்
அனேக சனங்கள் பாடிவரவும் —எ-று (ய)

கவரியாலவாட்டமுங் கலந்துகாலசைப்பரின
நிவரியாசனப்பரற் கியாமபகைப்பதிலுலென
வுவரியாரனந்தனோடும் வந்துமாருஞ்செநிற்
தவறியாழிவிழியோர்பங்க ரற்குவினானபோலுமால்

(இ-ள்) வெணசாமரைகளும், ஆலவட்ட விசிகளும், சுவாமி முன்பு இடை
விடாமல் காற்றுண்டாகத் திருவடியாக்க விரிவடவது சிவபிரானுதிபதியான பா
மபிஷ்ணுக்கு நாவகளிருவரும் பகைத்துக்கொள்வதிடிலெபென்று செவ்வதுடோ
லுங் கடல்குழந்தை வலகாணாததாய்கிய அனந்தனோடுவந்து மாருதிடோடு கடை
து செறித்து செவ்வநிபொருந்நிய வேப்பனே னைகலாசாயுடைய வுமையெரு
பாகரோடு ரற்குமராவெனது செவ்வதுபோலுமிருந்தது —எ-று. (ய)

சங்கைத் திருநான் பணங்க வனாகைசங்கம்போலுமால்
மங்கமெங்குநிங்கிசங் கடாங் முனமுந் தமது
லெங்கம் பணசபங்கமுந்நி லென்பமன நலையப்பே
பொங்குமங்ககந்தலங்க ளெங்கமுமொருந்தவே

(இ-ள்) மறாலட்சுமி தங்கிய மாலை விகுடையதேவா கைச்சு கமடோடு
மெங்கெங்கும் அனேக சங்கைகள் அனேகா முழக்கஞ்செய்யுமா, எங்குளாத
நாரீஸ்வரசுவாமிகு ளிவாதுவனப்பமான பங்கையாசைத் திருநென்று சகல
சனங்களும் சந்தோஷம் அவு சநவாபரூபவங்கித விசேஷத்தோதராகயும் சுமார்
திருமுன்பு கொழுதுவரத் தலாகலாலம கொங்கமாசை சுபசோபன மங்களாக
ரம்பொருங்கி விளங்குது —எ-று. (ய)

சேனமேறமாயனவேத ஓலெனோதியெவவால்
யானையேறவானராசன யாருந்நாத்திபேறவே
மானமேறமேனாசாள் வாளகோட்டெறவாழ்
வேன்னொலமேறவேவ ரீசாதேநிலேறினார்

(இ-ள்) ஆதிசேகர மாலையன் கொடுவா னமேறியவ, பிரமதேவன் அன்ன
வாகனமேறிய, தேவராஜன் வெள்ளப் பேயின மேலேறிவர மற்றுஞ்சகலசேவ
ர்களும் அவ்வா கனங்களில் அவரவரேறிய அனடமுட்டு மேனதாள் வாத்தி
சேவகப்பிடிங்க கொற்புமண்டை கொல்லாத சுகமுண்டைவாழ் செங்கேட்டு
வேலரும், அதக் நாரீஸ்வரரும் இாதமேறினாள் —எ-று. (க)

பொற்றடம் வடந்தைபு புயங்கச்செடென்னமே
ஹ்றதோகர் மேருதி புன்னகத்தையுன்னலு
பெற்றியாழி யோசையாபு பபாபாசை பற்றவே
தெற்றிலாது தோநடப் பதிருவழா நடத்தினாள்.

(இ-ள்) அப்போது பொன்ருசெய்த வடங்கள் பெய்துமிடித்து சகல சனங்
களும் உணங்கித் தொழுது வடந்தெட்டி முப்பது அஷ்டமாநாகங்கள் போலுந்
தோற்றப்பட்டது மேலுயர்த்தோயி தெரிவினுடைய வுன்னதங்களைப் பாரத்
துநகர் மாநகங்களெல்லாம் பொனமேருவெனது சொல்லிப்புகழ்ந்து வணங்கத்

தேர்நடக்கிற வண்டிவோசைகள் சமுத்திரகோஷமும்போலு முழங்கிவிளங்க மனே புகியாசச் சற்றும் இடையூரில்லாது சிங்கவன்மரானுன் திருத்தேர் திருவிழா நடத் திடுன்—எ-று. (உ0)

கொங்குமண்டலங்கள்செய்து கொண்டபுண்ணியங்கள்பா
ரொங்கு மண்டலங்களுக்கு மண்டருக்கு பில்லையால்
சங்கபற்கு வந்தசங்க மத்தர்வேத முனிவர்போர்த்
துங்கமன்னர் தேவர்மேவு தொல்லிடங்களானதால்.

(இ-ள்.) கொங்குமண்டலஞ் செய்து கொண்ட புண்ணியங்கள் பூமண்டலங்
ளுக்கிடிலிலை, சேவர்களுகத்திற் சமில்லை. சங்குசக்கச ருர்சுகிபாசு பரமேஸ்வ
ரனுக்கு ஒப்பாகி யுங்க குருலிங்க சங்கமங்களும், வேதமுனி நவதர்களும், போர்த்
கொழிலில் வீரமுடைய அரசர்களுந், சேவர்களுமுவி நிறைந்திருந்தால் பூர்வபுண
னியஸ்தமனதென்று குதமுனிவர் சொன்னார்—எ-று. (உச)

பசுமிலைப் பரப்பூர்த்த பரவோகங்களின்
மணியுனிக்கொள் சிங்கவன்மர் வன்செயங்கலத்தினில்
தணிவிடாத் தலங்களைத் தலந்தவிந் கொணர்ந்துநீ
ளனிகொள்சங்க மந்தும்பொடி பந்த்ருமாக வருளினுன்.

(இ-ள்.) அச்சகககிரி அடிவாரச் சாரலில தேவபுரம்போலும் அழகிய திருச்
செங்கோட்டித் திருவேரக நகரங்களில் வந்துவசிக்க திருவிழா நடத்திய மணிப்ப
ரியணிந்தழகிய சிங்கவன்மரானுன் தன்னுடைய செய்கடைய புரத்திலிருந்து குறை
வில்லாமல் வெருதனங்கள் வரவழைத்த தன்னை மிருகின்ற நீறுபுரிய சங்கமர்க்கும்
பிராமணருக்கும் மகாதானம் கொடுத்தருளினுன்.—எ-று. (உஉ)

அன்ன சந்திரங்களன்ன நாமடங்க ளாலையந்
தென்னூல்வேத கூட்டம் வெழியர்க்கும் வான்மனைத்திரள்
மன்னு செல்வ வகரநாவ லர்க்கிடங்கை நால்வகை
வன்னவீதி கோடி கோடி மாகரப்படுத்தினுன்.

(இ-ள்.) அன்னசத்திரங்களும், அனேக திருமடங்களும், திருவாலயங்களும்
தென்கலையோதுவார திருகூட்டங்களும், சேர்த்தலநுமாளிசைகளும், பிராமணருக்
கு வாழ்வுபொருத்திய மனைகளனேகங்களும், செல்வம் நிறைந்த அக்கிராங்களும்,
நாவலர்களுக்கு திருமாளிசைகளும், சமர்ப்பிதாருளி நால்வகை வரணத்தார்கள்
விளங்கிய வீதிகள் கொடிமண்டபங்களும் திருச்செங்கோட்டி மஹாஸ்தலத்தில் விள
ங்கியிருக்கச் சிங்கவன்மரானுன் செய்ததென்தான்.—எ-று. (உங)

பாவைமார்முன் னூரோடாறு பத்தர் சித்திரத்தரா
யாவவாலை யத்திறுக் கமைத்தன னெந்நாளிலும்
பூவினோடு நானகற் புரங்கதம்ப ருங்கும்
தேவிபங்கருக்கும்வே லவர்க்குமிகக் செய்தனன்.

(இ-ள்.) மனேபத்தியாடு கட்டழகான பெண்கள் முன்னுற்றுபதுபேர் சு
வாமிதிருவாலயத்தில் சதாகாலமுஞ் சேவித்தக்கொண்டு வாழ்ந்திருப்பதாகவும், யெ
ந்தக்காலத்திலும் நடந்துவரும்படி தவ்வியசநதன், சந்திர, குங்கும், கதம்ப, வர்க்க
ங்களும் அனேக புட்பமாலைகளும் உமையொருபாகருக்கும் வேலவருக்கும் மிகுந்த
சிறப்பரச்செய்த தமைத்தான்—எ-று. (உச)

அனந்த சத்திரங்களங்க னந்து னிங்க னுக்கின
 னினைந்த போது நாளிலாயிரம்பொனின் குடங்களால்
 வனைந்த காவிரிப்புனல் கிரிப்புனலொன்றியிர
 மனந்தம்வே லவர்க்குமத்த நாரியர்க்கு மாட்டினான்.

(இ-ள்.) அனந்தஞ் சத்திரசாலைகள் உங்கங்கே உண்டாக யிவைதான் நினைத்த
 போதே யெல்லாம் நாளொன்றுக்கு ஆயிரஞ் சொர்னைக் குடங்களால் புனிதமான
 காவேரி தோக்கங்களுங் கிரிதீர்த்தங்களும் ஆயிரங் குடஞ் சலங்களாக வேலவருக்கும்
 அர்த்தநாரீஸ்வரருக்குக் கிருமேனிகுளிர சிவகவன்மன் அபிடேகஞ்செய்தான்.—(உரு)

பழகு குங்கு மங்கள் சந்த னங்கள் கர்ப்பரங்கள்மேல்
 முழுகிவெள்ளம் வெற்பிலோட முழமுணித் துகிற்புனைந்
 தெழுமிராறு கதிருங்கத்திரத் தந்தைமேலிட
 முழுகுசெனனி யிற்கவிபப பூ கணந் களித்தான்.

(இ-ள்.) புணை, குங்குமங்கள், சந்தனம், சுற்பூங்கள், குழம்புகளெல்லாஞ்
 வாயிகள் திருமேனிமுழுகி மலையொருமபரு டிபிமபடியாக அபிடேகஞ்செய்து
 நிறைந்த மனிககோவைத் துகில்களதரித்துப் பனிரண்டு ரூபியருதித்த சோதிப்பிர
 பைபோலும் கதாவிரிகளன்ற ரத்திபுரணங்களுபுனைந்து நவரத்தின மழுத்திய
 சொர்னைக்கிடமுந் கிரியம்பகனை பிமேஸவ டு குத பரிததருளினான்.—எ-று.

வாழ்விதேவ் சுரரேனை வரகணங்கம்மலையினுற்
 பாஸின்வேலைகடையவந்த பாவாரவமுதெனத்
 தாலமன்மணிகளேம தாலமாபிரத்திரி
 லேறமாநெய்வேத்திபங்க னேத்திபேத்தியேத்தினன்.

(இ-ள்.) வாலி, சுக்கிரீவன், சுராகரர்கள் யெல்லாங்கூடி திருப்பாற்கடலை மகி
 ரகிரியினால் மந்தனஞ்செய்தபோது அரபனம் உகிதெழுதுவந்த சேவாமுர்தம்
 போலுந் திவ்விய அமுதபோஜனமுதலாகிய சகல பதார்த்தவற்சங்களும் பொனம
 ணித்தாலங்கள் ஆயிரக்காலங்களில் நிறைய அமைதது மூரந் திவேர்னஞ்செய்து
 ஏலதம் பூலஞ்சுமர்ப்பித்து சோடச உடசாரங்களுஞ்செய்த புட்ப ரஞ்சலியிட்டு
 வணங்கித் துதித்தான்.—எ-று. (உஎ)

ஏத்திபத்தநாரிலிங்க போற்றியெந்தைபோற்றிவெங்
 கூற்றுதைத்தசரணேபோற்றி குன்றபோற்றிகொனறையாய்
 போற்றிநாகவெற்போற்றி புனிதபோற்றிபுலிதவிர்த்
 தாற்றறந்தவையபோற்றி பைம்முதத்தபோற்றியே.

(இ-ள்.) அர்த்தநாரீஸ்வரனே! போற்றி என் பிராணேசுரனே! போற்றி சொ
 டிய காலையுதைத்த கமலபாசனே! போற்றி, கொண்மைமலைகுடிய சடைமுடிந்
 டையவனே! போற்றி, திருநாககிரிக் கர்த்தனே! பொற்றி, நிஷங்கனங்க சுத்தனே! போ
 ற்றி, பென் புலியருவந்தைத்தவிர்சது நலவவடிவு தந்தருளிய அய்யனே! போற்றி
 ஐந்த முகமுகிய சிவனே! போற்றிபோற்றியெனது தோதிராஞ்செய்தான்.—எ-று.

கந்தபோற்றிபன்னிரண்டு கைத்தலத்தபோற்றிவேற்
 குந்தபோற்றிதெய்வசேனைக் கொழுனபோற்றியறுமுகத்

தெந்தைபோற்றிசிந்திரத் தெழிற்புயத்த்போற்றிநூ
மைந்தபோற்றிவள்ளிபங்க மயிலிடத்த்போற்றியே.

(இ-ள்.) தேவியேபோற்றி, பன்னிரண்டு கையனேபோற்றி, வேலாயு
தக்கடவுளேபோற்றி, செய்வசேனை மணவாளனேபோற்றி, குமாரசுவாமியேபோற்
றி, சிந்திர சந்தன களபத் தரித் தழுவிய மார்பனேபோற்றி, சிவ னுமை மைந்தனே
போற்றி, வள்ளிபங்காளனே, மயில்வாணக்கடவுளே! போற்றிபோற்றியென்று
சிங்கவன்மராஜன் குமாரசுவாமியைப் போற்றிசெய்து வணங்கினான்.—எ-று.(உக)

எனவணங்குகிங்கவன்ம னியையநண்புணர்ந்துநா
கனகவர்ந்தநாரிநாதர் கந்தரைப்பயந்ததே
வனக்கொங்குநாடர்கோதை யைமுகத்தாருள்புரிந்
துனதுசிந்தையுற்றநல் வரங்கள்கேளென்றிதினார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படி உணங்கிப் போற்றியெய்த சிங்கவன்மராஜனுடைய மனோ
பத்தியறிந்து நாகநரி யாத்தநா ரீஸ்வரசுவாமியார், கந்தசுவாமியைப்பெற்றருளிய
அனகர், கொங்குநாட்டிபம், கோதைநகர்க் கிரியிலெழுந்தருளிய ஐந்துமுகக்கட்
டிலான உமையொருபாகர் கிருபைசெய்து உன்னுடைய மனத்தில் நன்மையான
வரங்கள் கேளும் அரசனே பெண்டுகுவாமி ரொன்றார்.—எ-று. (கஉ)

அன்னகாலேசிங்கவன்ம னடியன்மண்டலந்தனி
லென்னில்வேறோ திபரின் நெனக்கோர்மைந்தனுதவென
மன்னசுதயவன்மனென்னு மைந்தனித்தலம்புரந்
துன்னில்லீறுமீறுமெம் முபயதாளெனச்சொன்னார்.

(இ-ள்.) அப்போது சிங்கவன்மராஜன், சுவாமி! யடியென் அரசாட்சிபாக துள
ப்பட்ட மண்—லத்தில் பிற்காலத்தில் அரசாளும்படியாக வேறொரு மன்னவர்களில்
ல, ஆதலா லெனக்கொரு சமுத்திரனைக் கொடுத்தருளுமென்றான். அப்படியே
சுவாமியும் வராய் சிங்கவன்மராஜனே, சத்தியவன்மனென்றொரு பிள்ளையுண்
டாகியுன்னிலும் அதிகமாக இந்த விலகத்தை யாண்டிருப்பான். பிற்காலத்தில் நம்
து உபபாதஞ் சேர்வானென்று சுவாமி சொல்லியருளினார்.—எ-று. (கக)

அத்தநாரிமுத்தரீபு மவ்வரங்கள்பெற்றபின்
சித்தமிட்டகாபியஞ் சிவனடிமையானபேர்க்
குத்தமத்தினுதவிதாக வேங்குநகரிகரகத்துவாழ்
முத்தர்தாள்வணங்கிதின்னு மொழியுமாசிவேண்டினான்.

(இ-ள்.) அத்தநாரீஸ்வரர் கொடுத்தருளிய வரங்களைல்லாம் பெற்றுக்கொண்
டபின்பு சிவனடியாரான பெரியோர்களுக்கு இஷ்ட்டசாமியார்த்தங்களெல்லா
முதவியெய்த உத்தமசித்தனாக நாகிரிசூழ்ந்த திருவேரகத்தில் முத்தராகிய பெரி
யோர்கள் பாதங்களை வணங்கிதின்னு அவர்கள்சொல்லும் ஆசீர்வாதங்கள் விரும்பி
வேண்டினான் சிங்கவன்மராஜன்.—எ-று. (கஉ)

ஆசிகூறவளவிலாத வன்னசொன்னரீழந்
தேசமீதுசேருமென்று சேனையானேபுரவிதே

ரேசில்சேனையென்றோர்வெள்ள நிறிலாதுகுழ்கவே
மாசிலீதிரசிங்கவன்மன் மாநகர்ப்படர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) அந்தத்தலத்திலிருக்கும் குருக்கன்மார் முதலாகிய மேலோர்களையாவரு
ம் ஆசீர்வதிக்க. அவர்களுக்கு அளவில்லாத அன்னதானங்கள் கொடுத்தருளியபின்
நமதுசேத்துக்குப்போய்ச் சேர்வோமென்று சேனை, யானை, குதிரை, சதுரங்கசேனை
ஒருவெள்ளம் அளவில்லாமல ரூழ்த்துவர தனது தேரின்மீதேறி நிஷக்களங்க சுத்த
மனத்தனான சிங்கவன்மராஜன்தனது மஹா நகரத்திருச்சென்னான்.—எ-று.(௩௩)

படர்ந்துநூன்பிருகுதான் பணிந்திவ்வாறெலாமுரைத்
தடர்ந்தபாதவம்புயந்த னணிமுடிக்கணிந்துபார்
திடந்தயங்குளவைகூழ் செயங்கலத்தடைந்துபொன்
னிடைக்கொள்ளிங்க வாகனத்திருந்துபார்புரந்தனன்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சென்று ஞானமுத்தியான பிருகுமுனிவரைக்கண் டவாபு
த்தை வணங்கி யிங்னன் நடந்தவரலாறெல்லாஞ் சொல்லி அவர்பாதாம் புத்ததைத்
தன்னமுதிக முடிக்கு முடியாகவணினது மிகவுந்திடம்பொருநதி விளங்கிய றைவைந
தி ரூழ்ந்த செயங்கல புரத்திற்கேர்த்து லட்சுமி தேவிகிடமான சொன்ன சிவகாச
னத்திலிருந் திவ்வுலகத்தை யாடைநுந்தான் சிங்கவன்மராஜன்.—எ-று. (௩௪)

புரந்தரானிருக்கைபொற் புரந்துபார்பிரந்தரம்
வரந்தயங்குசத்யவன்ம மைந்தனைப்பயந்துதன
னுரந்தரத்தன் னுலகையான வுதவியத்தநாரிதான்
சிரந்தரப்பொருந்திரலல செலவமெய்திவாழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) நிரந்தரமாக இத்தப்பூமன் டலத்தைத் தேவேந்திரனைப்போல ஆர
புரிந்து வாழ்ந்திருந்தான். அதுகாலத்தில் பிவனுடைய வரப்பிரசாதத்தினால் சந்தியவ
ன்மன் என்றும் புத்திரனைப் பெறுது வளமுது பருத்தறிவுண்டாகிய பக்குவத்தில் த
ன்னுலகத்தை யவனுடையபடிடாக முடிபுடையவைதது நாகுகிரி அர்த்தநாரீஸ்வர
வாமி பாதங்களைச் சிரத்தினும் மனத்தினும் பொருத்தி சிங்கவன்மராஜன் வாழ்ந்திரு
ந்தான்.—எ-று. (௩௫)

சிங்கவன்மர்கரையைத் தினந்தினம்படித்துளோ
ரிங்கிதத்துவந்துகேட்டு யினியரத்தனாரியார்
துங்கநல்லுரம்படைப்பர் சோதிவேலரருளின
லெக்கனூஞ்ஞிறந்திருப்ப ரிடாகன்றுவாழ்வோ.

(இ-ள்.) இத்தசிங்கவன்ம ராஜன்கரையைத் தினந்தினம் படித்தபேர்கன்மன
தன்புடனே ஓசையாகக் கேட்கின்றவர்கள் யெல்லாம் அர்த்தநாரீஸ்வரசுவாமி கடா
சுத்தினிலே மேன்மையாக நல்லவரப்பிரசாதங்களைப் பெறுவார்கள். சோதிப் பிர
சமான வேலருடைய திருவருளினிலே யெங்கெங்குஞ் சிறப்புபொருந்தி யிருப்பன
வுமன்றி சகலமான இடங்களுந்தாந்து வாழ்வார்கள்.—எ-று. (௩௬)

திருவிழாச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம்௪௨-க்கு திருவிருத்தம் ஐா௨௩.

பாண்டவச் சருக்கம்.

நாகாசலம்நா நிலம்வந்தனவும் நாகிசன்
மாகாரணமும் பூசைபுரிந்தார் வளமுற்று
மேர்காதரவன் ளிக்கினிதாகிய முருகேசன்
சேகர்வினாவென் றனவும்வரவுஞ் செயல்பரவும்.

(இ-ள்.) அந்தத் திருநாகி கொங்குமண்டலத்தில்வந்த வரலாறும். சுமாரி உமைக்கு அர்த்தபாகங்கொடுத்தும். அர்த்தநாஸ்வரராக எழுந்தருளியின்று நாரணம்களும். பூசைபுரிந்து நல்லவர்கள் பெற்றவர்கள் வளமைமுழுதும் வளனி பமமனுக்கு ஆசையுடைய முருகவேள் வயிர்வர்க்கமான சூரர்களை வெற்றி கொண்டதும். அவர் ஆய்நனம் எழுந்தருளியின்ற செயல்களைத்தான் சொன்ன? என்று முனிவர்கள் சொல்லுகிறார். —எ-று.

(ச)

தெய்வக்கிர்போற் செங்கோடுதெய்வத்தெண்டித்த
முய்வித்தனவுஞ் சிங்கவன்மக்கோ வுபர்சாபம்
நய்வித்தவுவு மவனருள்வனமும் நவில்வின்றிர்
மெய்வித்தகமி வியாதெனமுனிவன் வியந்தோதும்.

(இ-ள்.) தெய்வகிர்பான பொன்மேருகிரி திருச்செங்கோட்டு மலைத்தலத்தி லுண்டாகிய தெய்விய தீர்த்த ம்களினுடைய வரவுமகத்துவமும், சிங்கவன்மராலு டைய புலியருவான சாபம் நிராரணமும், அவன்செய்த கயிங்கிரியங்களினைத்தம் யெங்களுக்குத் தெரியப்படச்சொன்னார். இனி மெய்வித்தகமான மகிமைகள் யென் னசொல்லினொன்று முனிவர்கள்கேட்கச் சூதமுனிவா மகிழ்ச்சியுடனே சொல்லத் தோடங்கிறார். —எ-று.

வெண்ணிறமன்னன் விபந்தருளைவரை வெம்பூசற்
குண்ணிறையுரின் றக்கபடச்சூறு அறவாடிக்
கண்ணிறைநகருஞ் சூரங்கத்தினிற் கையாவும்
பெண்ணிறையுங்கொண் டார்த்தகமன் பெருவேந்தர்.

(இ-ள்.) வெண்ணிறமேனியான பன்னொன்று அருமையாகப் பெற்றபுத்திரர் கள் ஐவரையும் வெம்மையாகிய போர்பொருதி வெல்லுமபடியாக வலிமையும் அறி வுமில்லாமல் கபடமாகச்சூறாடி அவர்களுடைய நகரங்களையுஞ் சகல பொருள் க ளையுஞ் சூரங்கசேனைகளையு் கவர்ந்துக்கொண்டு பெண்கள் கிரோன் மணியான கற்புடைய தரோபதையை மாணபக்கமுஞ் செயதார்கள். திருதராட்டிரரான பெ ற்ற புத்திரரான துரியோதன ராதியர்கள். —எ-று.

(ஈ)

அங்காலையில்லீ மனுமர்ச்சுனனு மமரிற்போ
யக்காலையர்நூற் றுவரைத்துஞ்சப் பொருவோமென்
றிக்காரணமுற் றனர்தருமண்கண் டுனிதாற்றித்
தக்கான்பெரிதொரு தந்தைகருத்தே தெனவுற்றன்.

(இ-ள்.) அக்காலத்திலே மீமசேனனும் அர்ச்சுனனும் மஹாகோபத்துடனே எதிர்த் திர்தப் பொய்ச் சூதாடின துறுபேனையும் இறக்கும்படியாகப் போர் பொரு

து கொல்வோ முன்மெழுந்திருக்கக்கண்ட தர்மமராஜன் தம்பிமார்கள் கோபத்துத் தணித்துத் தகைமையுடைய பெரியதகப்பனருடைய கனத்தை வறிவோமென்று அவனிடத்திற் சேர்ந்துற்றான்.—எ-று. (2)

பன்னிருவருடங் கானமுறைந்தும் பதிரீங்கிக்
கன்னிறைசுரமுத லுறைருவீர்சிறிதே கண்டாலும்
முன்னுரைநாள்விட வந்திலை முதலாய் முயல்கின்றே
மன்னியதந்தை யுரைத்தனன்மரறு வனமுற்றார்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு வருஷம் நீங்கள் நாட்டைவிட்டுக் காணாமே வனவடஞ்செய்வீராக. அப்போதுக்களை யாரொருததர் கண்டாலும் அன்றுமுதல் பன்னிரண்டு வருடம் காணகத்தற் குப் போகவேண்டும் டென்று பெரியதகப்பனார் சொன்னார். அப்படியே பாண்டவர்கள் வனவாசம் போனார்கள்—எ-று. (3)

வெவ்வனமுற்று மடைந்துமிடைந்துடல் விழிவார்போற்
செவ்வனநயனன் செங்கோட்டியல்கண் டினிதேறி
மெய்வனமொழிவும் வதிர்ப்புமகன்ருவ வெற்பேறிக்
கய்யனநிறையுங் கணபதிசுனையின் கண்ணுற்றார்.

(இ-ள்.) வெவ்விவனன்க னெல்லாஞ் சென்று சஞ்சரித்து உதலும் மெலிந்து மீழுவார்களைப்போலே வனவாசஞ் செய்து வரும்போது செவ்வனநயனான அகநிக் கண்ணையுடைய சிவனது திருச்செங்கோட்டி னுழுகுணை இனிதாக மலேமேலேறி மெய்வனநயன் குன்றிய துக்கங்களுந் தீர்த்த அம்மலையிடத்திற் குளிர்ந்த புனலுடைய துதிககை கணபதியார் செய்தமைத்த கணபதிதீர்த்தத்தைக் கண்குளிரக் கண்டார் எனவரும்.—எ-று. (4)

கணபதிதீர்த்த முதற்சிலதீர்த்தங் கண்டாடிக்
குணபதிமுதல்வரு மவ்வலன்வந்தார் குளிர்வெற்பேல்
விணர்பதிமுருகுடை மெய்ச்சுனைமூழ்கிய வேலோன்ற
ருணர்வொடுவினவிண் டெவின்ற்றீர்த்தத் துறைகின்றார்.

(இ-ள்.) கணபதிதீர்த்த முதலாகச் சிலதீர்த்தங்களைக் கண்டுதீர்த்தமாமு. நேமதுடனே உலப்பிரதக் கணமாகச் சுற்றிவந்தார்கள். பின்னங் குளிர்ச்சியுடைய மலையிடத்தில்தேவர்சேனாபதியான முருகவேள செய்த குமாரச்சுனை தீர்த்தக்கில் மூழ்கி வேலவர் பாதங்களைத் தியானித்துக் கொண்டு பின்பு விஷ்ணு தீர்த்தக்கரையில் வசத்திருந்தார் எனவரும்.—எ-று. (5)

அரிதருசுனையிற் பரிவொடுமூழ்கி யான்பாதந்
தெரிவுறின்னு வணங்கியபின்னத் தீர்த்தத்துட்
புரிதருகட்கம் புகல்வனநம்போ ரினமாற்றார்
சரிவுறவங்கனம் வருகுதும் யானெனச்சாற்றிற்றால்.

(இ-ள்.) விஷ்ணு தீர்த்தத்திலும் அன்புடனே மூழ்கி சிவனதுபாதங்களைத் தெரிசித்து வணங்கி நின்றபின்பு அதவிஷ்ணு தீர்த்தத்தி னுட்புகுந் திருக்கின்ற கடையுதற் சொல்லுகின்றது, நீங்கள் பணவருடனே போர்செய்யும்போது நங்கள் மா

ற்றர்க ளனைவருஞ் சரிந்து சாயுமபடியாய் அங்ஙனமுங்களுக் குதவியாசவருஞ்ஞே
மென்று சொல்லியது—எ-று- (அ)

ஐம்பாண்டவருயி த்திசெயமெனநின் றறுளேத்த்
நம்பாரொருவயி ரவதீர்த்தம்பெர்ன் னகமிதிற்
செம்பாதிபுமெண் ணாயிரதீர்த்தஞ் செறிவாமென்
றெம்பால்வேதவி யாதருநாத்தன் ரிதுவாமால்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட பஞ்சபாண்டவர்க ளனைவரும் இதுமகா அதிக்யமென்று
மனத்கலெண்ணி இதுவுஞ் சிவன்கிருபை யென்று சோத்திரஞ்செய்து -பொன்
மலையான செங்கோட்டிமலையிது அர்த்தநாரீஸ்வரர் எழுந்தருளி யிருக்கிறா னென்
றும் நம்போலவர்க்கு வெற்றிவிஷயங் கொடுக்கின்றது, வயிரவ தீர்த்தமொன்றிருக்
கிற தென்றும் கிரியெங்கும் பெண்ணாயிரந தீர்கதங்கள் தெரிந்திருக்கிற தென்றும்
நம்மிடத்திலே வேதவியாசர் முன் ன சொல்லியிருந்தார். அதுவே யிதுவாமென்று
தெரிந்து களிகூர்ந்தனர்கள்.—எ-று. (ஈ)

எனவயிரவதீர்த் தத்திலிழிந்தோ னாவேந்தர்
கனமுறுகொலவ னைப்பொருபடைபல கண்டாரால்
புனையுழமுவுல கினுயிதுபுதிதெம் போர்வென்றே
வினையகலும்பிவ் வெற்பினிலெய்தியிவ் விநல்பெற்றோம்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிச்சொல்லி விரவதீர்த்தத்தில் இறக்கிழுழ்கி யங்ஙனம் வ
சித்திருந்தார்கள். பாண்டவர்க ளனைவரும் பெருமையுற்ற மனோசுராஜன் முன்பு
கொல்வனைச் செய்திப்படியே பலபடைகளுக் கண்டார்கள். அழகிய யிர்த்தல
மும், தீர்த்தமகிமைபும், கிருலோகத்திலு மிது புதுமையென்று மெச்சிக்கொண்டு யி
னி நம்முடைய பகைவரைப் போர்க்களத்தல்செய்தது வெற்றிகொள்ளலாம். இந்
தமலையில் வந்துசேர்ந்து இவ்வளவு சவுரியம் பெற்றோம்யென்று மகிழ்ச்சியுற்றார்
கள்.—எ-று. (ஐ)

நாகமலைத்தீர்த் தத்தினிலிப்பல னமதானால்
யோகமலைச்சிவ னைப்போற்றிப்பல னுயர்வாமென்
றேகமனத்துட னைவரும்விரதற் கினிதாய்பின்
பாகமலைக்கரு ளர்த்தநாரீசைப் பணிசுற்றார்.

(இ-ள்.) இந்த நாககிரி தீர்த்தங்களில் இவ்வளவுபலன் நமக்குண்டானாலும் யோ
கமிருந்த கிரியிலெழும்சருளியிருக்கின்ற சிவனைக்கண்டெவணங்கினால் அதிக பல
னுண்டாகுமென்றெண்ணி யேகாக்கிரசித்தமாக ஐவரும் இனிதாக விரதஞ்செய்துந்
கொண்டு உமையவளுக் கிடப்பாகக்கொடுத்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்வரரைக்கண்டு தெ
ரிசித்துப் பணித்தற்றார்கள்.—எ-று. (ஐ)

வேதியர்முனியோர் வேதமுரைக்கும் வினாவெய்தி
வேதவியாசர் வினம்பியபடிவிர தம்பூண்டு
சோதிக்கொள்பதினெண் டார்த்தமுதற்றண் சுனைமுழங்கி
மாதொருபங்களை வடிவேலுனையர்ச் சனைசெய்வார்.

(இ-ள்.) வேதியர்கள் முனிஸ்வரர்கள் வந்துமுற்றி வேதங்களுந் வினைவுந்
று முன்வேதவியாசர் சொன்னபடியே விரதங்கள் செய்து சோதிப்பிரகாசமாக வி

ளங்கிய பதினெண் தீர்த்தமுதலாகக் குளிர்ந்த சீனத்தீர்த்தங்களெல்லாமும்பி னே மத்துடனே உமையொருபாகளாயும், வடிவேலனாயும் கணிதெரிசித்து அர்ச்சனை செய்தாக ளனவரும்.—எ-று. (யஉ)

வந்தனைசெய்தவண் வருமுமைபங்கன் வாகோயிற்
குந்தியகிழ்பாற் நெற்பசுபனத் துடலவைகி
சிந்தையராகிச் செங்கோட்டிறையைத் தினமேத்திச்
சந்தமாயிர நாமத்தாலர்ச் சனைசெய்வார்.

(இ-ள்.) வந்தனை வழிபாடுசெய்த பங்கன் உமையொருபாகர் திருக்கோவிலுக் குக் கிழக்குப்பாசிசத்தி லு நெற்பசுபனஞ்செய்து தேடித்துடனே வசித்தது பஞ்சா க்ஷர இயானமுடையவர்களாய் செங்கோட்டிலவரைய தினமுநெரிசித்துவணங் கி ன் தோதிறஞ்செய்து சந்தமாயிர நாமகளை லாச்சனைசெய்தார்கள் ளனவரும்.—எ-று. (யக)

அற்சனைசெய்து மிரிப்பிரதக்கண மவர்வந்தால்
நற்சனகன் செல்ல சநற்குமரன் நென் னகமீழ்தான்
பொற்சகமோய புலத்திபனவிஞ்சைப் பருசித்தர்
சொற்சதூவேத விபரந்ரோடாகிள் செல்கின்றார்.

(இ-ள்.) அப்படி யாச்சு செய்து மிரிப்பிரதக்கணம் அனைவரும் வந்தார்கள் அங்கனம் ஜெனகன், சென்குமரன், நென்மலைபுத்தியன், பொன்னலகம் புகழ் பபட்ட புலத்தியன், விஞ்சை மகி வகிக்குந்தர்கள் சொல்லுதற்கரிய சதூவேத விபரஞ்ருடனே முனிவர்களாய் வரும் விபரந்ரோடாகிச் செல்கின்றார்கள்.—எ-று. (யச)

அன்னவராகியோடும்பிகைபங்கனை யடிபோற்றித்
தென்னகர்பெயப் பிதிர்க்கடன்முற்றுஞ் செய்தார்கள்
ஞன்னியமுருகி அனைவணங்கிச் சார்வேத்
கன்னங்குருபு சனைசங்கமாபூ சனைசெய்தார்.

(இ-ள்.) அவர்கள்சொல்லுந்ந் ஆரீவாத வாககியத்துடனே அம்பிகைபாக னைக்கண் டவர் பாதங்களைப்போற்றிசெய்து தென்புலம்போய்ச் சோந்திருக்கின்ற பிதிர்க்கடன் செய்துமுடிந்தார்கள். பின்பு வளஞ்செறிந்த முருகிஸ்வரனைக்கண்டு வணங்கி பூசராகிய வேதியாகஞ்சு சமராதனைசெய்தது குருபூஜை சங்கம்பூஜை யும் அனைவரும் செய்தார்கள்.—எ-று. (யரு)

செய்துமைபாகன் செயலாற்சேனைத் திருநாடு
மெய்திகழ்த்து புரியும்பெறுநன் வினாவானார்
பய்திகழ்மலையிற் றம்பெயொன்றும் பகர்தீர்த்த
முய்தரும்படிபுமை பங்கனைவேண்டி யுறக்கண்டார்.

(இ-ள்.) அப்படி அர்ச்சனைசெய்து உமையொருபாகருடைய திருவுளச்செய லால். சேனையுத், திருநாடும், மெய்திகழ்த்த அஸ்தனுபுரியும் பெறுகுகொள்ளும்படி யருள்வினை வுண்டார்கள். திருநாகவியில் தங்களபெயரால் பென்றைக்கும் புக ழ்விளங்குவதாகவும் உயும்படிபாகவும் உமையொருபாகளைவேண்டி யனைவரும் ஒருதீர்த்தங்கண்டார்கள்.—எ-று. (யசு)

கண்டபெருஞ்சனை மறையவர்கண்மொடு பணிவெற்பைத்
தெண்டனுகந்து வியாதிராசர் தியானமந்திரமோதத்
தண்டிறைழங்கியோ ராயிரமந்தனர் தங்கட்குமுதாட்டிக்
கொண்டலெனத்தா னங்கள் கொடுத்தவர் குகனைத்தொழுகின்றார்

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கண்டபெரிய சனைத்தீர்த்தம் வேதிடர்கூட்டடங்களுடனே
திருநாககிரியை நமஸ்கரித்து வந்து வேதவியாசர் தியானமந்திரமோதக் குளிரந்த
சலத்திலுழங்கி விரதமாக ஆயிரம்பிராமணருக்கு அமுதபோஜனமும், மேகம்பொ
ழிவதுபோலப் பலதானங்களுக்கொடுத்து பாண்டவர்கள் குமாரராயுந்தொழுது
துதித்தார்கள்.—எ-று (யு)

திசைமுகனைச்சிர மீதுபுடைந்தருள் சிறுவிரலின்போற்றி
சுசலபரற்குப் தேசந்தருமொரு குருநாயகபோற்றி
கெசமுகனுக்கினை யவகாங்கேய கிரிக்கிறையவபோற்றி
விவசயவினைத்தா ருகளைப்படவிடும் விறல்வேலவபோற்றி.

(இ-ள்.) திசைமுகனுனை பி.மதேவனைச் சிரசுன்பேரில் சூட்டியருளிய சிறுவி
ரல்களை யுடையவனேபோற்றி. பூசப்பொருளாக சிவனுக்குப் பத்தசஞ்செய்த குருசு
வாமியேபோற்றி. யானைமூப்பிபயார்க் கிளையவனே, காங்கேயனே, குறிஞ்
சிக்கழுவனே போற்றி. வெற்றியினையை யுடைய தருகா குள் விரும்படியாக வி
டுத்த வேலாயுதக்கடவுளே! போற்றியெனவும் தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.—எ-று.

சூரன்பாரத் தொல்வினைவாரித் தொலைத்தருள்குகபோற்றி
கோரந்தருமயில் வாகனகோழித் கொடியுடையவபோற்றி
வீரந்தருகிர வுஞ்சந்தெறிபட விடுவேலவபோற்றி
சீரன்புளவள்ளிக் கிளிதாகியபன் னிருசெம்புயபோற்றி.

(இ-ள்.) சூரனுடைய மாய வல்லினைக்கடலைத் தொலைத்தருளிய சுகமூர்த்தியே
போற்றி. கோரமாகிய தோகை மயில்வாகனனே கோழிக்கொடியை உடையவனே
போற்றி. வீரவாயுமையுடைய விராஞ்சகிரிபெற்று நித்தவரியாகும்படி விடுத்த
தருளிய விசயவேலனேபோற்றி. சூரன் சிறப்புமிடந்த பத்தியுடைய வள்ளியம்
மைக் கிளிதாகிய பன்னிரண்டு புயக்குமாரனே! போற்றிபோற்றியென்று துதித்தா
ர்கள்.—எ-று. (யு)

விண்ணவர்சிறைகள் விடுத்தவபோற்றி விசாலப்புயபோற்றி
நண்ணியவாசவ னல்குயிர்நாயக நாயகசேய்போற்றி
வண்ணவோராய முகாம்புயபோற்றி மணிக்குண்டலபோற்றி
புண்ணியவந்தரபுத் தாதிபபோற்றிக் கதிப்புராகுகபோற்றி.

(இ-ள்.) தேவர்கள் சிறையைவிடத் தருள் புரிந்தவனேபோற்றி. விசாலமா
யமுதம் மாப்பை யுடையவனேபோற்றி. தேவேந்திரன் புத்திரியாகி மணங்கலந்து
நண்ணிய தெய்வசேனை நாயக நாயகச்சேய்போற்றி, சுடர்பொருங்கிய ஓ ராறுமு
காம் புயவனேபோற்றி, மணிக்குண்டலங்கள்தரித் தமுத்ய பன்னிரண்டு செவிய
னேபோற்றி புண்ணிய புரமன இந்திர புராதிபனேபோற்றி. கதிர்த்த புராகஸக்
குகனே! போற்றிபோற்றியென்று தோத்திரஞ்செய்கின்றார்கள்.—எ-று (௨௦)

ஐந்துகூத்தின ஐஸ்வரியின் மூன் நனல்விழியின் போற்றி
யுத்துபயக்கிரி யன்னிருதாளின் வொருகொம்பின போற்றி
மைந்துபாரத மேருவனாந்தநல் மதகயமுகபோற்றி
யெந்தைகரக்கரி கொண்டவகயமுக னுறுசமரினபோற்றி.

(இ-ள்) ஐந்து கையனே, நான்நவரபனே, திரிநேத்திரனே போற்றி. உன் னியுபர்சு வுபயமலைபோலு மிரண்டு பாதங்களுடையவனே. ஒற்றைக்கொம்பண்ண லேபோற்றி. வலியபாரதத்தை மேருகிரியிலெழுதிப் மதயானே முகத்தனே போற்றி யெந்தையாகிய சிவனது கைக்கனிபெற்றுக்கொண்டவனே! கெசமுகாரூனைச் சங் காராரு செய்தவனே போற்றிபோற்றி.—எ-று.

(உக)

தெசவவதார மெடுத்தடியார்க்கருள் திருவுளவரிபோற்றி
வசையறயாங்கள் வரம்பெறவாயரில் வள்கரியவபோற்றி
திசைமுகனைச்சிலை வேளைத்தருமொரு திருவுந்தியபோற்றி
குசுவனாப்பெறு கொற்றவராகவ கோகனகைப்போற்றி.

(இ-ள்) தெச அவதாரமெடுத்து அன்பர்களுக் கருளபுரிந்த லட்சுமி மனா னே! அரி ஹரி போற்றி, இகழ்வில்லாமல நாவளா நலவளம்பெற றுய்யும்படியாக ஆபர்பாடியில் வந்துவளாந்த கார்மேவண்ணனான திருஷ்டிண மூர்க்கடேபோற் றி, சதுர்முகப் பிரம்மாவையும், கருப்புவில் மன்மகவேனையும் புகிராகப்பெற்ற திருவுந்திக்கமலனே போற்றிபோற்றி, குசுவாகாப்பெற்றருளிய கொற்றமுடைய இராமமூர்தியே போற்றிபோற்றி, சுஸந்திர இதழடைய தாமரை மலாமகளே லட்சுமிதேவியே போற்றிபோற்றி.—எ-று.

(உஉ)

ஐந்துநிறத்தினே டைந்துமுகத்தினே டழகெழுசிவபோற்றி
யைந்துபுலத்திறை யைந்துபுலிக்கிறை யைம்புத்தகபோற்றி
யைந்துபணப்பணி யைந்துமுடிக்கணி யாதபிறிதபோற்றி
யைந்துதொழிற்பெறு மைமபகவர்க்கிறை யரஹரபரபோற்றி.

(இ-ள்) ஐந்து நிறமும், ஐந்துமுகமும், அழகம் பொருந்திய சிவசிவா போற்றி. ஐம்புலன்களுக் கிறையவனே! ஐந்துவாகப் பலிக்கிறையவனே! ஐம்பூதரூடகனே போற்றி. ஐந்துபடமுடைய பாம்பின் ஐந்துமுடி பஞ்ச கரிதசுரைய கோழருளியபு ரகாசமான திருமேனியனே போற்றி. ஐ தொட்டைச் செய்யும் பஞ்சகாதாசனாக் கிறையவனே! அரஹர பாரபராபோற்றி போற்றி யெனது பஞ்சபாண்டவர்கள் அறித்தார்கள்.—எ-று.

(உக)

என்றுகண்கியை யீரறுபுயவனை யிந்தினாமணவெந்தை
மன்றல்செய்நாகக் கிரியுமைபாகனை வந்தனையிற்போற்றி
வென்றிகொளவர் வரம்பலபெற்று விபாதரோடேகிண்பின்
நன்றிகொளவர்தரு தீர்த்தநலங்களி னயமிகுதெனகவில்வார்.

(இ-ள்) என்நிப்படிக்க கண்கிபதியையும், பன்னிரண்டு புயக்கடவுளையும், லட் சுமிமணவாளையும், திருமணம்பொருந்திய திருநாககிரி யுமையொரு பாகனையும் வ ந்தனையாக வணங்கிப் போற்றிசெய்து வெற்றிகொளஎப் பட்ட பஞ்சபாண்டவர்கள னைவரும் பலபலவரங்களும் பெற்று வேதவியாசருடனே சென்றார்கள். பின்பு நன் மைச்செயலுண்டான வவர்கள் செய்த தீர்த்தமகிமை நலங்களை இன்னபடியென்று குதமுனிவர் சொல்லுகிறோ மென்றார்.—எ-று.

(உச)

பாண்டவதீர்த்தத் தனிலாடும்படி. பார்த்திபழந்திரமுற்
 றீண்டியவாசரியல்படவேணியி ஷித்தணியெம்பரவே
 ராண்டிவன்றிரு மந்திரமைந்தா லைவர்கடந்தோய்ந்து
 புண்டபெரும்புர மேபடைநாளும் பொலிகுவர்வலிகுடர்வார்.

(இ-ள்.) பாண்டவதீர்த்தத்தில் நிராடும்படி பார்த்திபமுற் றங்ஙனஞ் சென்று
 அரசர் களியல்பாகச் சடையில் இளம்பிறையைத் தரித்த எம்பிரானும், எம்மை யான்
 டருளியவனுமான சிவனது பஞ்சாக்ஷர மந்திரதியானத்தா லைவர்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி
 னாரால் அவர்களுக்கூரிய பெரிய நகரங்களும், சதுரங்கசேனைகளும் பொலிவுண்டா
 சப்பெற்று வலுமையோடு வாழ்வாரான்.—எ-று. (உரு)

போயபெரும்பொருள் போயபெரும்பதி போயபெருந்தானை
 யாயமுதற்படி யதனினுமீயிகை யதிகம்பலனமால்
 மாயவனருடரு மன்பிவிந்திரன் வரமருநிநேயஞ்
 சேயமுநத்துவன் ிர்பெறவென்றவர் தீர்த்தவரங்கொண்டார்.

(இ-ள்.) பின்னையும் அரசர் பின் இறந்துபோன பொருளும், பெரியநகரங்களும்,
 அகன்றுபோன பெருநபடைகளும் முன்னிருந்தாலும் மேலான பலனுண்டாகும்.
 விஷ்ணுவிறுளும் பெறுவானாள். திவிலோக மன்னவான் தேவேந்திரன் மா
 ருதி நேயமுஞ், செவ்விராடிய தெய்வமரத்துவரேருந் தீர்த்தவரங்களும் பெற்று
 வாழ்வானாள்.—எ-று. (உரு)

அவ்வவர்பரவுமைப் பாண்டவர் அணையினிலாடி னருக்குண்டாய்ச்
 செவ்விதுறுறுநிரு விம்மையுமறு கமச் சேரவுஞ்சேர்ந்துமைபங்
 கெய்வமறப்புண் ரீசன்பதமுடி ராறுபுயன் சேர்வுங் [ரால்,
 கவ்வையிலிருதடை குடிர்வியாதருக்குமோர் கண்ணெனவளர்வா.

(இ-ள்.) பெரியோர் துதிக்கும் பஞ்சபாண்டவ தீர்த்தத்தில் தீர்த்தமாடினவர்
 களுக்குச் செவ்விதாசச் சகலசெல்வங்களும் இம்மையிலும், மறுமையிலும், சந்தமிழி
 டையுறில்லாமல் வாழ்ந்து. பின்பு உமைசமேதரான பரமேஸ்வரன் பதமும், பன்னி
 ரண்டு புயக்கடவுள் பதமுஞ் சேர்ந்து வேதவியாரருக்கு மொருநேத்திரம்போல
 வாழ்வார்கள்.—எ-று. (உரு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சபாண்டவச் சநுக்கம் முற்றும்.

சுதச்சநுக்கம்-சுரு திருவிருத்தம். நூதலன்.

பாண்டிசுரர்ச் சநுக்கம்.

வரபரிண்கவர் வனமீண்டவர் கெழுவின்னெய பங்கன்
 திரமீண்டடி. மலர்புண்டிடுண் னசுரரண்டன ரிப்பாற்

பாபுண்டியன் வரவுப்பணி பாண்டசுரன்வரவு
முர்மீண்டிய முனிவர்க்கினி துயர்குத ருணாப்பார்.

(இ-ள்.) சிவனது வரப்பிரசாதம் பெற்ற பஞ்சபாண்டவர்க ளைவரும் வனவர சம்விட்டு மீண்டு தங்கள் தேசம் போய்ச்சேர்ந்து நிரம்பவும் மனமகிழ்ச்சியாக அர்த் தநாரீசாருடைய திறமாகிய பாதாரவித்தங்களை யிருதயங்களில் வைத்துத் தியந் னித்துக்கொண்டு சத்தருசெயஞ் செய்த திண்ணிய ககையாண்டிருந்தார்கள். இப்பால் திருநாதகிரி தலத்தில் மனபாணை பாண்டியராஜன் வந்ததவும், அவ னிர்ச்சிக்கப்பட்ட டாண்டல்வர கவரயி வந்தவரலாறும் இவையெல்லாம் அ நியுமிக்குத் முனிவர்க்கு ஒரு இனிதாக வுயர்ந்த சூகமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கி னார்.—எ-று.

(க)

சேரன்பா னடி பெற்றிய தெளிவுந் திகழ்ந்தி
பாரந்திகழ் டெவல்புகழ் படியாட்சியு மாறன்
மேரம்புவி முறையும்படி திகழ்வஞ்சியுறைந்த
நேருந்தமிழ் ப னுணாப்பதி நெறியேயரசுற்றார்.

(இ-ள்.) சேரராஜனும், பாண்டிய ராஜனும், சிவனைப் பூசித்து அரசாங்கியெய்த னீதியும். புறமுதுபட்ட சோழரம் னும் அரசாங்கியையு, மூனாயும், கருவூர், உறை யூர் தமிழ்விளையு ம் னை நகரமும் சிம்மாசனத்தினர யிருந்து நெறிமுறைமையாக அரசாங்கியெய்து வர துதிபுத்தான்.—எ-று.

(உ)

தும்புப்பதி மூலேயாதரு மிறைமர்ட்சிகள் புரிநாள்
செம்மைப்பெறு மனத்திகள் சிறிதேமுறை பிறழ்வால்
வெம்மைத்திற ஓறுசோழனும் விமலா கினிதெண்ணான்
மம்மற்பெறு செவ்வ திதன் மலர்மேல்மனம் வைத்தான்.

(இ-ள்.) இந்த முன்று நகரத்திலும் மூன்றுநாள்நாட்கள் நீதிமுறைமையாக அரசு ளியெய்து வருநாள் செவ்விராஜிய மூவாய்க்கின் மனுநீதிகள் சற்றே முறை பிற து வருவதால் வெற்றித்திராடைய சேரமாராஜன் பாமேஸ்வரனுக்குப் பிரீதியானது திவ்விய புட்பங்கொள்வ சாறுமெண்ணுதவனாய் ஸ்ரீகள் மயக்கத்தினால் அழகிய செவ்வந்தப் பூவிளமேலே யாணைவைத்தான்.—எ-று.

(ங)

வைத்தைம்முகற் கலார்க்கியரீ மன்னன் முடிகொண்டான்
முத்தநதருகைவேல்விழி முகிழ்த்தன் மனையான்
நித்தநதன் திணைவனசெயல் நெறியன்றென வருள்பூச்
சித்தன் பின்ன் மலரன்பணி சித்தம்புரிசுவளால்.

(இ-ள்.) சிதமான அந்த செவ்வந்திப் புட்பங்களை ஐம்முதனாகிய பாமேஸ்வர னுக்குச் சாதாமல் சோழராஜன் முடித்துக்கொண்டான். அதுகண்டு முத்து நிறை போன்ற பல்வரிசையும், வேல்போன்ற கண்களும், கமலமுகிழ்போன்ற தலபாரம் களையுடைய அழகியமேல் தெய்வானவன் ராஜனைப் பார்த்து இதுநீதியல்லவென்று சொல்வதும் கோளாததனால் தனக்குக் கொடுத்த புஷ்பங்களை முடிக்கப் பயந்து மன தன்பினாலே சிவனுக்குப்பிரீதியென்று அதுகாலத்தில் சென்னை யிலுச்சித்த கிடு வரன்.—எ-று.

(ச)

அன்னுளினி லுமைபங்கர்சி ராப்பள்ளியி லுந்
பன்னுளினில் வளவன்புரி படித்தென வுணர்
வொன்னுர்புற முனிவென்ப வுணர்ந்தே யவனாநின்
பின்னாடனின் மண்மாரிகள் பெய்வித்தனபெயரால்.

(இ-ள்) அக்காலத்தில் திரிசிரபும் மலைமீடத்தில் யெழுந்தருளிய உமையொருபாகராகிய பரமேஸ்வரனும் பலனுஞ் சோழராஜன் செய்யும் அநீதிதெரிந்து சத்துருக்கள் நகரங்களைக் கோபித்தழிப்பதேமனுந் தி பெனறெண்ணி திரிபுராங்கக ராணபடியால் அவனிருக்கும் உறையூர் நகரத்தில் சிலராரின் பின்பு மண்மாரிபொழிவித்தார்.—எ-று, (ரு)

வளவன்றிகழ் கோரப்பரி வயன்மீதுதன் மனையோ
ளொவன்பொடு வெரின்மீதுற வுய்த்தே ருதலுற்றான்
தளமென்கொடை சிவனுக்கருள் தருமக்கொடி வரலால்
விளைமண்புபல் பரிமீது விழாதே புடை விழுமால்.

(இ-ள்) மண்மாரிபொழிவதுகண்டு சோழராஜன் நனது கோமென்னுங் குதிரையின்மே லேறிக்கொண்டு தேவிமார்களுடனே வேராய்ப் புறப்பட்டு வினாந்து போகா சின்ருன். அவனும் புண்ணியுரி கூடிவருகிறபடியினாலே பொழியப்பட்ட மண்மாரியானது குதிரைமேல் விழாமல் சுற்றப்பக்கங்களில் விழுந்தது.—எ-று.

செவ்வந்தி முடித்தேவினை செய்வந்திபடித்தோ
னவ்வந்தி மதித்தன்முக வமுதைத்ததை மிட்டான்
பவ்வந்தினை புட்புக்கெனப் பரியோ ரசபிழா
மொய்வந்திடு மண்மாரிகள் மூடிற்றவர் விடரியா.

(இ-ள்) சரமிக்கிடமான இவ்விய செவ்வந்திப் புஷ்பங்களைத் தானுந் தன் சாமான்ய ஸ்ரீகளுமாக முடித்துக்கொண்டு அநீதி செய்யப்பட்ட சோழராஜனைவன வினாந்துபேரவதற் தெண்ணி பூரணச் சந்நிரன பேரமுமுகமுகிய தனது பட்டஸ்ரீ பூமியில் விழத்தள்ளிவிட்டுக் கடிதராகக் குதிரையை நடத்தினான். அப்போது குதிரையும் ராஜனும் அமிழ்ந்தியிற்று பேரவதரக மென்மேலு மண்மாரி பொழிந்து மூடிற்று.—எ-று, (எ)

தன்மச்சுரு வப்பெண்கொடி தண்காவிரிநெறியி
னன்மைத்தரு புணைபற்றியந் நதியின்கரை சேர்ந்தார்
வென்மைத்திரு வுதரத்துது மகவைக்கண்டமறையோன்
நன்மைக்கழைத் தேகிக்கொடு தன் னூரி லாதரித்தான்.

(இ-ள்) புண்ணியசூருபியான இராஜதேவி குவிர்ந்த புனனுடைய காவேரியினின்று ஒருபுணையைப்பற்றிக் கணசேர்ந்தான். லட்சுமி போன்ற வவன் வயிற்றில் புத்திரானிருப்பது கண்டு, அங்ஙன மொருபிராமணன் இராஜதேவியை யழைத்துக்கொண்டு போய்த் தன்னகரத்தில் வைத்துப் பரிபாலனஞ் செய்து வந்தான்.—எ-று, (அ)

வைத்தப்பதி யாசன்றிரு மனையின நிருமயிலை
மெய்த்துத்தம் மகவைப்பெறு வித்தான்விறல் மகவை

கைத்துண்ட நெடுங்கோட்டொரு கரிவந்தனபிடர்பீ
துய்த்தன்னக ருக்கேதர வரவோனி ஸுயர்த்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப் பரிபாலனம்பண்ணிப் பிராமணர் தன்னகத்தி லுத்தம் குணமான இராஜேயி பெறமுதிர்ந்து புரிராஜைப்பெற்றான். பெற்று வெளர்த்துக் கொண்டிருந்தோரிலி டெழயறங்களை யழிய மிமபுக்கோட்டுப் பட்டத்து யானை வந்து ராஜகுமாரனை யெடுத்ததன் மலதகதில வைத்துக்கொண்டு போய் நகர சிம்மாசனத்தில சேர்த்திபது. அவனை ஒரு சிம்மாசனாதிபதர அந்த கோழார், குமாரன் தனது தேசத்தைப் பராமாதிருந்தான். —எ-று. (சு)

தருமத்திர ஸ்ருவொன்று கழைத்தான்வொர் சேரன்
வருமச்சுனை வகையாலரன் வண்டாமரை யடியுட்
செருமக்கன மலரஞ்சரி செயதேயிரு பொழுது
மருமைத்தவ முயங்குநர பவரார் மெவானர்.

(இ-ள்) தருமமே வோருருவாய்த் தழைத்தோருகிய சேமான் பெருமான் அன்பினால் சிவனிருபாகாரி ரதத்தில் அளவிலாத புட்பாககந்த தூவி யாசகிதது அஞ்சியவர்களுக்க திரிந்திபா காலமுர் தொழுகு தோத்திரஞ்செயது தவம் புரிந்து சுத்தரபுராதிராடகருடனே பிரியாத தேமாயினான். —எ-று. (கௌ)

திரசுத்தர ரொடுசேமான் சிவலோக மடைந்தே
வரசுத்தன வுலாவென்றொரு வண்பாவுட னின்ற
ரரசென்பன வஞ்சிக்குற வரிதா யிருநகரம்
விரசுத்தவ பிறைமாட்டுகள் மெய்வானை புவிமேல்.

(இ-ள்) சுத்தரபெருமான் நாய னுருடனே சேமான் பெருமான் நாடாளுக்கை லாசத்திற் சோது தான் வழியாகப்பாறான ஞானலாபப் பிரபலத்தைக் கூவாமி செவிகின்பமாக அங்கேற்றிவைத்துப் பிண்டனது பணி டைபெய்திருப்பார, இங்ானஞ் சோழதேசஞ் சேரேச பிரண்டுகரும் அர வலாய் அரிதாகக் கருவூர், உறை யூர் யித்த இருக்கரவாகும் அழகுருறைத்து தவாரான், பெயர், திருவிழாமழைமா ரிகள் வெள்ளரன் மகன குறைத்து சனகை மிகவுற வெலிபானது யிருவர் மண்டலங்களும். —எ-று. (கக)

சேரன்பதி சோழன்பதி சேருஞ்செய லுயிர்
நருந்தமிழ் மதுரைச்செழி யனகண்ணகை முனிவால்
நேருங்கன விடையுறுகள் நிகழ்ந்தேபதி முனாறுஞ்
சோரும்புயல் பொழியாவது துளங்கிறுலகம்மார்.

(இ-ள்) சேமான் தேசமும் சோழதேசமும் இவ்வாறு மெலிவுற்றிருந்தது, நிறைந்த தமிழ் சங்கத்தையுடைய மதுரையில் பாண்டிய ராஜன் கண்ணகை கோபித்திட்ட சாபத்தினாலே மிகவுமிடையு மண்டாய அரசுநிறுத்தது. இராஜர் மூவர் தேசங்களு மனுரீதி முறைமையில்லாக படியினால் பெய்யப்பட்ட மழைவளங்குன்றி வினாவருன்றி சுகமில்லாமல் தயங்கிறுலகம் —எ-று. (கஉ)

வஞ்சிக்கிறை கோழிக்கிறை மதுரைக்கிறை முவர்
நெஞ்சத்துறு கனசஞ்சல நிலையான்மழை வேண்டி.

மஞ்சிற்கிறை மகவானிடம் வந்தாரிரு வரும்வான்
விஞ்சைப்புற மகவானடி வணவித் தொழுதனரால்.

(இ-ள்) மழைவளவருன்றி புலகூர் உருவது கண்டு கருவுர்க்கிறைவனாகிய
சேரனும், உறையூர்க்கிறைவனுன சேரனும், மதுரைக்கிறைவனுன பாண்டியனும் ஆக
இந்தமூன்று அரசர்களும மனதுகளில் சஞ்சலியராகி யம்மனம்மழைபெய்பவேண்
டி. மேகத்தைக் கிழிபடியான தேவேந்திரனின் கத்திரகு வந்தார்கள். சேரன் சேரமுனி
வருந் தேவராஜனுன வீந்திரன் பா, தமிழ் வரணங்கித் தொழுதார்கள்.—எ-று. (௧௭)

எழின்மாதன் உணங்குபுடி யெனலால் மலரவனின்
பொழிமாமல னெனவேயிரு பொற்செங்கை விரித்தான்
மொழ்சோனா முடிக்கென்றியு முன்னங்கை குவித்தா
ரிழிபாதக மிதுமுற்செய்த தெனவிந் திரனுற்றுன்.

(இ-ள்) அழகிய பாண்டிய ராஜன் வணங்காமுடிவேந்தனுன பழலிலே மு
கிழிதபுட்பம் அலர்வதுபோல பிரண்டுகைகளையும் விரித்தான். சொல்லப்பட்ட சே
ரனும் சோழனும் நம்முன கை குவிந்தார்கள். அதுகண்டு ஓழிவானபாதக மிது மு
ன்செய்த தீவினை யென்று இந்நிரன் தெரிந் துணர்ந்தான்.—எ-று. (௧௮)

வலையப்புய வில்வன்னா வனை பும்வருகென்றே
யலையிற்புரு புயனும்படு யனடவ்பொழி ருகவென்
றிலையிற்பின வொடுநலகியப் பிருவர்க்குருல களித்தான்
சிலையிற்பொலி செருவெற்றிகொள் செழியர்க்கு வெறுத்தான்.

(இ-ள்) கேயூர்சரித்த புயங்கையுடைய சேரனையுந் சோழனையும் வருங்க
ளென்று ஆசனங்கொடுத்த பரிசரித்து பிரியவசனங்கள்சொல்லிக் கடலில் வசிக்கின்
ற மேகங்கள் உங்கள் தேசங்களுக்கெல்லாம் அடைவாக மழைபொழியச் செய்தி
ருமென்று அவ்விருவருக்கும் விசயமுடனே தரம்பூலம் கொடுத்தருளினான். வில்
வலிமையிலே பணகளுரை வெற்றிக்கொண்டருளிய பாண்டிய ராஜனுக்கு மழை யுத
வாமல் யிந்திரன் மிகவும் வெறுத்தான்.—எ-று. (௧௯)

பின்னும்மழை யுன்னாட்டிடை பெய்விப்பன மண்ணி
னின்னாழு துண்டேருறி யென்னோமு நீங்கா
முன்கை விரும்பானடி முன்கை துழைத்தான் [ன்.
பொன்னுடன் வெகுண்டான் பின்னர் தென்னுடன் வெகுண்டான்]

(இ-ள்) வாராய் வணங்கா முடிப் பாண்டியனே! யுன்தேசங்களுக் கெல்லாம்
பிற்காலத்திலே மழைபெய்விக்கிறோம். இப்போதிருக்கின்ற திரவியங்களை யெல்
லாஞ் செலவு செய்துக் கொண்டிருவென்றான். அதுகண்டு பாண்டியன் கோபித்த
யிந்திரனுக்கு முன்கை விரும்பு மடிபிடித்தான். இந்திரனுமெழுந்திருந்து கிரகத்தி
னுழந்தான். பாண்டியன் தொடர்ந்தான். தொடர்வதுகண்டு பொன்னாட்டிந்திரன்
கோபித்தான். பின்பு தென்னாட்டிப் பாண்டியன்கோபித்தான்—எ-று. (௨௦)

யாமுமவரு நிற்பால்வர விருவர்க்குமை யுதவித்
காமுடிய புயலின் பொழி கார்த்தத்திலே பென்னேன்

மேழமுடிய விற்கொண்டன ரொய்யும்பெரும் படைகொண்
டோமுடமர் செய்தரவ னுயர்வச்சிரம் விட்டான்.

(இ-ள்.) நாஞ்சன். மூன்றபேரு முன்னிடத்தில் வந்து மழைவேண்டிக் கேட்
டால் சேரசோழ னிருவருக்கு மழையுதவி டென்குப் பொழியப்பட்ட மழைகொ
டுத்தா யில்லை. அதுவென்ன காரண மென்று இருவரும் வெகுண்டு போர்செய்து
கொடங்கித் தங்கள் தங்கள் விலலுகளை வளைத்து சரமரிகள பொழிந்து தோர்வை
யில்லாமல் அமர்செய்தார்கள். அவ்வேளையில பாண்டியன் பேரில் தேவேந்திரன்
வசகொ யுதத்தைவிட்டான்.—எ-று. (கௌ)

அந்தப்படை கண்டேயென தகமீதுள் சொர்க்கே
வந்தித்துன தருளென்கையில் வளையாழியில் விடுகென்
றிர்தப்படை யுன்கைப் படையென்றேவினனிம்பாய்
முந்தப்படைபடவிந்திரன முடியிற்படநெந்தான்.

(இ-ள்) அந்த வச்சொயுதம் வருகிற அதிரத்தியைக் கண்டு பாண்டிய
னென்னிருதயத்திற் பிரியரம் விருக்கின்ற சொக்கேஸ்வரா! என்று வந்தனை
செய்து உம்முடைய கிருபையினாலே என்னைவளையைச் சக்கரமாகச் சுழற்றிவி
டுகிறேன். இதுவும்முடைய கையாயுதம். யிதுபோய இங்கிரனைச் செயிக்கவேண்டு
மென்று யேவிவிட்டான். அது சக்கரமாகத்தானே வந்து தேவேந்திரன் மகுட
முடியிற்படவே மிகவும் நொந்தான்.—எ-று. (கௌ)

கூடற்பகி யரசுந்தெய்வ கோலப் பதியரசு
மாடற்றிற் முறலாலம் ராகும்மா முனிவரரும்
நீடிச்செரு வென்னாமிது நீதிச்செப லன்றென்
றோடிப்பகை தவிரும்படி யுரைகூறி விடுத்தார்.

(இ-ள்) தென்கூடப் பதியரசனும் தேவலோகத்தா அரசனும் முன்னின்று யுத்த
ஞ்செய்வது கண்டு தேவர்களு முனிவர்களு மிச் சமர் செய்வாறாமோ வென்று பய
க்கரமாய் ஓடிச்சென்று நீகைநிருவரு மிப்படி யுத்தஞ் செய்வது நீதியல்லவென்று
பகைதிரும்படி யாகச் சமாதானஞ் செய்யச் சமணர்விடுத்தார்கள்.—எ-று. (மக)

அருள்காவன முடையான்செழி யன்மண்டலமுழுது
மொருகால்மழை பெய்யாவண மொழி கென்றுமறித்தான்
வருகாசினி வைபைக்கிறை மதுராபுரி வந்தாங்
குருகாதர முடனையழ கியசொக்கரை யுற்றான்.

(இ-ள்.) அழகிய கம்பகப் பூங்காவனமுடைய தேவேந்திரன், பாண்டியன் ம
ண்டலமுழுதும் பெய்த்த காலத்திற்கு மழைபெய்யாது விடுக்கவென்று மேகத்தைத்
தடுத்த மறித்தான். பூமண்டலத்தில் வைபைக் கிறைவன் மதுராபுரியில்வந்துசே
ர்ந்து மனதுருகி யன்புடனே அழகிய சொக்கரையுறது வணங்கிச் சொல்லுகிறான்.

அன்றென்பகி யாசின்றென வப்போதர சாகிக்
கன்றும்பகை வென்றேயது காற்றிட மமைந்தி

நின்றிந்திரன் முடிமேல்வளை யெறியும்படியதனூல்
துன்றும்புயல் மழைநம்பதி சொரியாது தடுத்தான்.

(இ-ள்.) அந்தக்காலம் யென்னுடைய நகரத்தில் அரசில்லை டென்று அனை வரும் தயங்குமபோது தேவரீரே அரசராய் மறு பகைஞரை வென்று பாண்டிய மண்டலத்தை ஆண்டு அறுகாநீட்டித் திருமுத்தருளி யிருந்தீர். இப்போது தேவேந்திரன் முடிமேற்பட்ட கைவளை சக்கரமாக யெறியும்படி கிருபைசெய்தருளினீரானையால் இந்தப் பாண்டிய மண்டலமுழுதும் மழைபெய்யாமல் தடுத்தான், சுவாமி! யென்று பாண்டியராஜன் சொன்னான்.—எ-று. (உச)

புலிவெங்கொடி யதிபன்பதி பொந்தாதிபன் காம
வலிதினவள முற்றற்பொழி வான்மாறி வழங்கி
நலியும்பதி கூடற்பதி நன் மாமழை சிறிது
மிலையென்றுதொன் மறைநூலவர் யாரும்படர் கின்றார்.

(இ-ள்.) புலிக்கொடி யுடைய சோழ தேசங்களும், பன்னாலை யுடையசேரமாந் தேசங்களும் நல்லமழை பொழிந்து செழிப்பிருக்கின்றது. இந்தப்பாண்டிய மண்டலமானது மழையின்மல மெலிந்து சுசுமில்லாம லிருக்கின்றது, என்று மன வியா குலத்துடனே பூருவகரலந்தொடங்கி யிருக்கின்ற வேதாசும புராணிகர் யாவரும் யெனனி—தகல்வசது அந்தத் தேசங்களுக்குப் போரேழுமென்று சொல்லுகிறார்களென்று பாண்டியராஜன் சொன்னான்.—எ-று. (உஉ)

பொதியக்குறு முனிவன்முறநு பொற்சங்கமிழந்தால்
மதியிற்பெறு தமிழ்மண்டல மெனும்வண்மைபுமொழியும்
விதியிப்படி பிறவாவகை மென்சூடலினரசே
யதிகப்பல னருளாயழ கியசொர்க்கனீ யெனவே.

(இ-ள்.) பொதியமலையிலேமுத்தருளிய அகத்திய முனிவன் செய்த சங்க மிழந்து விட்டால் அதிக விவேகம் க்ளங்கய தமிழ் மண்டல மென்னும் புகழ் வளமையு மொழிந்துவிடும். அச்செயல் தேரிடாமல் மதுரைக் கதிபதியான சந்தரேசரான அபிகமான வளம் பொருந்தும்படி வாப்பிரகாசன கொடுத்தருளவீ ரழகிய செக்கேசனையென்றான் பாண்டியன்.—எ-று. (உக)

என்றென்றடி முடிபற்றி யிறைஞ்சுஞ்செழி யனையே
நன்றுன்பதி நலவதீர நலம்பெற்றிட முகிலுள்
ருன்றில்வர வுன் சொற்படி கொண்டற் புயல்பொழிய
வின்றொன்று விளம்பும்படி வெம்மைத் துனகேண்மோ.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பலவிதமாகச் சொல்லி சுவாமி பாதங்க ளிரண்டையு ம்தனது முடியிறந்தது வணக்கின பாண்டியனைப் பார்த்து சுவாமிசொல்லுகிறார். அப்படியேசொல்லது! உன்னுடைய மதுரை தேசங்கள் வறுமை தீர்ந்து நல்லவளம் பெறும்படி மேகங்கள் வந்து உன்மலையாகிய பொதியத்தில் வசிக்கவும், உன்சொற்படியே மாதமுன்று மழை பெய்யவும், இப்போது நாமொன்று சொல்லுகிறோம். நம்முடைய மைத்துனனுள் பாண்டியராஜனே கேட்பாயாக வென்று சுவாமி சொல்லுகிறார்.—எ-று. (உச)

யாமம்பிகை, யிடமாக விருந்தாரது முகவ
னேமந்தரு திருதாதிபர் யாருப்பட விகலி
வாமந்தர வெம்மோடு, மருவித்தினம் வைகிச்
சேமந்தர வுறைகின்றதோர் தெய்வக்கிழ யுளதால்.

(இ-ள்.) நாம் பாவகிக்கு இடப்பாகம் கொடுத்தருளி அந்தக் காரீஸ்வரராக வி
ருக்கினோரும், சூரர்களை யெல்லாஞ் சங்கரித்தருளிய ஆறுமுகக் குமாரக்கடவுளும்
அப்பனம் நம்மோடு மருவித்தினமும் வசிக்கிறார்களன்றோ. அப்படி யெமக்கிடமாகிய
தெய்வக் கிழியோன் திருக்குதேனது சுவாமி சொன்னோ.—எ-று) (உரு)

பிரிவற்றிடு நவகோடி பெருங்கித்த ரிருந்தே
குருபத்தியி லுறைவார்நவ கோடிக்களை யுளதால்
வருபத்தியு முத்திச்செயல் உகைபுந்தரு மால்
நரர்பத்திகொள் செங்கோட்டேறு நாமதந்தை யுளதால்.

(இ-ள்.) அங்கே நவகோடி சித்தர்மனம் பிரியாமல் உருபத்தியாகவிருந்து வ
சிப்பார்கள். புதுமைமாக அளவில்லாத சேனாத்தங்களு யிருக்கின்றது அந்நன்
வந்தபேராராகுப் பத்தியு முத்தியும் கொடுக்கின்ற கிஸ்தலம். மாண்ட செனநர்
பத்தியாக வணங்கித் துதிக்கப்பட்டது, செங்கோட்டென்றும் பெயரையுடையது. எ-று.

மலையுச்சியில் வனசம்புவி தனிலுந் புத முளதால்
நிலைபெற்றிடு பனியெற்புநில மகம் பில் நெகீர்
தொலைவற்றதோர் பெற்றமுனா குடல் பொரு டதன்மேல்
நலமுற்றுமை யுடனாயினி அனையதெழுநாடா.

(இ-ள்.) இந்தப்பூமண்டலத்தி லுறபா ராகநிலைபெ, திருக்கொடி நெகாகிரியு
ச்சியில் தெய்வ நதி நீரில் அழியாத தாராள மலரின் பெரு டென்றோ இனிதாக
அழகிய உமையுடனேகடி நாமுறைந்திருப்பனோரும். பெரு நாட்டையுடைய பான்
டியனே.—எ-று.) (உள)

அந்தப்பணி மலைத்தினி லரசர்க்கா தேருஞ்
சிந்தைக்கினி தாமைத்துண் செழியாத பிற மொழியாள்
வந்தித்தெமை யர்ச்சித்தனம் மைக்கனாளை வந்தித்
திந்தத்தொழில் செப்தேநவ மினிற்றிடி கெய்வம்.

(இ-ள்.) ஓம், அரசர்க்காசே! யென்மன சித்தியி யுடைய உணர்வு தமியு மொழி
யையுடைய பான்டியராணே! நியத்தத் திருநாகக் கிற தென்முகோரு நம்மையும்
நமது திருக்குமாரையும் கண்டு புகிததுவணங்கி யினிதாப்தவஞ்செய்வாய். எ-று.

எனவுங்கயல் நயனக்கொடி யிடமுற்றருள் சொடார்
தனதன்புட னருளத்தமிழ் தருபஞ்சவன விபித்
தினமும்பணி மலையிற்களை சென்ரு, யைங் காளை
நினைவற்றொழு தசலந்தனை நெறியினவலம் காட்டா.

(இ-ள்.) என்றிப்படி அங்கயற்கள் னுமை யிடப்பாகம் என அருளின சோக்க
நாயகர் தமது கருணையினை வருளிச்செய்தபடியே தமிழ் நாட்டின் னா பான்டியர

ராஜன் அந்தத் திருநாககிரி தலத்தில் வந்து தினமும் சுணைகளிற் தீர்த்தமாடி நேரம சதுடனே யானைமுகப் பிள்ளையானாக் கண்டு தொழுது தேர்த்தாளுஞ் செய்து நெறி முறைமையாசப் பாண்டிய ராஜன் கிரிப்பிரதக்ஷணம் வந்தான்.—எ-று. (உச)

வந்தாதர நாக்சர் மலர்ப்பாதம் வணங்கி
யுயர்ந்தானறு முகனைத்தொழு துமைபாகனை யேத்தி
நந்தாழி யெடுத்தோனடி நளினத்தை யிறைஞ்சிச்
சிந்தாகுல மறஞான தியானத்தோ டிருந்தான்.

(இ-ள்:) அப்படி கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்து வந்து பத்தியாக நாளீஸ்வர சுவாமி மலர்ப்பாதங்களை வணங்கி வணங்கி உய்யுமபடியாக ஆறுமுகக் கடவுளைக் கண்டு தொழுது உமையொருபாகளாய்ந் தெரிசித்து வணங்கிச் சங்கு சக்கரரான ஆதிதேசுவ மாயன் பாடரம்புயங்களை யிறைஞ்சி யேத்தித் தன்னுடைய சிந்தா குலமெல்லாந் திரும்படியாக ஞானதியானஞ் செய்திருந்தான்.—எ-று. (கூ)

கூடற்புரி யரசன்றவ குறிகண்டுமை யொருபங்
கூடற்றிறு மறமேவிய வுலகத்தொரு முதல்வன்
நீட்டுடுணி வெனவேண்டிய நினவேதரு னுதுமென்
ருடற்பதி மதுரேசனை யருளின்வின வினரால்.

(இ-ள்.) மதுராபுரிக் கரசனான பாண்டியராஜன் செய்யுந் தவங்களைக் குறிப்பி னுலேகணி மகிழ்ச்சியாக உமைக்கிடப்பாகங் கொடுத்தருளிப் உலகங்களுக் கெல்லா மொருமுதல்வனான அந்த நாளீஸ்வர சுவாமிபார் உன்னுடைய துணிவென்ன? உனக்குவேண்டிய காமியார்த்த நினைவென்ன? அவையெல்லா முனக்குப்பரலிக்கிரோஞ்சொல்லாபென்று பரிமாவுடைய மதுராபுரிக் கரசனான பாண்டியனைக் கிருபையாக சுவாமி வினவினார்.—எ-று. (கூக)

அக்காலையில் மதுராபுரி யதிபன்புக லுதலீள்
மைக்கார்மது ரையின்மண்டலம் யாவும்மழை தாவு
மிக்காமறு வகைமந்திரம் வியனாநி யுறவுந்
திக்காயிரஞ் சுணையிற்கிரி சேர்ந்தோயருளடர்த்தே.

(இ-ள்.) அப்போது மதுராபுரிக் கரசனான பாண்டியன் சொல்லுகிறான், சுவாமி! மதுரை சூழ்ந்த பாண்டியதேசமுமுதம் மழையெய்யும்படியாக நெடிய காரமே கங்கள் நினைத்தபோது வரும்படி அறுவகைமந்திரமும் நான் தெரிந்துக் கொள்ளவும் அனுக்கிரகஞ் செய்தருளும், திக்குக்காயிரஞ்சுணையுடைய திருநாககிரி அர்த்தநாரீஸ்வரனே! கிருபை செய்தருளுவீ ரென்றான் பாண்டிய ராஜன்.—எ-று. (கூஉ)

அனைவேவர முதவென்றபின் னிருமைக்கோர் சித்தன்
றனைநீயறு வகையாகிய தன்மைத்தொகை வகையை
மனமாயுரை யெனவோதினன் மதுரேச னுணர்ந்தே
யெனமாமுகி றுணையேதனை யிடுமிவித்தை படித்தான்.

(இ-ள்.) இந்தவரம் கொடுத்தருளு மென்றான். பின்பு சுவாமி! அந்நமன் யிருக்கும் வசித்திருக்கின்ற ஒரு சித்தனைப்பார்த்து நீ யாறு வகையான வசிகர மந்திர

ததொகைவகையிதியெல்லாம் நன்மனத்துடனே சொல்லென்ன அவரா யாவருந் தெரிந்துணர்ந்து இனத்துடனே மேகங்களை வரவழைத்து தனையிட்டு பொதியமலையில் வசிக்கும்படி வசியமந்திரவித்தை யெல்லாம் மதுரை ராஜனான பாண்டியராஜன் படித்துக் கொண்டான்.—எ-று. (க௯)

காரைத்தளை யிடுமவிற்தைபடித்தே துறை தவர்கொள்
பாரிப்பல கற்றுகியல் பகர்கொற்கைய நிறைபாய்
வாரிப்புவிற்தையோர்கொடை வைத்தான் மகவருளென்
றாரந்த குமரத்தட வடியிற்பவ முயல்வான்.

(இ-ள்) மேகங்களை யழைத்து விலங்கிட்டு வைக்கும் வித்தையெல்லாம் படித்தோகி வசிகர மந்திரமுதலான பலவித்தையெல்லாம் யியல்பாகக் கற்றான். கைதவர்கொளையி யாண்டியராதான் சொல்லுகந்தரிய சொற்கையருக்கெல்லா மிறைவானாகக் கடலுமுத்த புமிடெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழுடக்கி அரசாட்சிசெய்திருந்தான். பின்புதிரசந்தரன் பெற்றுக்கொண்டபடியாக அற்புதமாக நீர்நிறைந்த குமார பித்தக்கரையருகில் தவ முபலா யின்றான்.—எ-று. (க௯)

வந்திச்சிலை மீதேயொரு லிங்கத்தினை வருக
வந்திப்பிறை யணிவோன்றனை யாவாகன நிறுவிச்
சிந்தைப்படி பெறவாச்சனை செய்தேவலம் வந்தா
னந்துக்குழை யுமைபாகர் நயந்தார்வா மீந்தார்.

(இ-ள்) அங்ஙனம் வந்திச் சிலையின்மீது ஒரு சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்து சந்திரசேகரனான பரமேஸ்வரனை ஆவாகனஞ் செய்து நிறுவி மனதொருமிப்பாக அர்ச்சனைசெய்து பிரதக்ஷணம் வந்து வணங்கி வாழ்த்தினான். அப்போது சங்குக்குழையான உமையொரு பாகர் கிருபை கூர்ந்து பாண்டியனுக்கு நல்ல வரங்களைக் கொடுத்தருளினார்.—எ-று. (க௯)

அப்போதினி லுமைபங்கரை யம்பொற்பதம் வந்தித்
தெப்போதின மென்னாவகை நிகத்தே பெறவருளி
மெப்பாபகிய பாண்டியரன் விமலன்றிருநாமந்
தப்பாதுல கேழும்புகழ் தலமொன்றும் துள்தால்.

(இ-ள்) அப்போது அந்த நாய்ஸ்வரனா வந்தித்து வணங்கி காலவேற்றமும் யில்லாமல் டெக்காலத்திலும் யிகலோகத்தில் டாவருஞ் சந்தானம் பெறும் வரப்பிரசாதங்கள் தரும்படி யனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். அங்ஙனம் பாண்டியன் பூசித் தபடியினாலே பாண்டியன்வர நென்று திருப்பெய றோழ்லாகமும் விளங்கச் சொல்லுந் தலமென்றார்.—எ-று. (க௯)

வரபாண்டியன் முருகிசன் மலர்த்தாளினை போற்றி
புரபாங்குறு தன் நீர்த்தமு மொன்றங்க னெடுத்தான்
நிரபாண்டிய தீர்த்தப்பெயர் செப்பும் மதில்மூழ்கில்
வரபாங்குறு வசியம்முத லாறும்பலவருமால்.

(இ-ள்) மேன்மையான வரப்பிரசாதமெல்லாம் பெற்றுக் கொண்ட பாண்டியராஜன் முருகீஸ்வர சுவாமியாதங்களைப் போற்றிசெய்து பங்கா யுடந்த மலையி

டத்தில் தன்பெயரா லொருதீர்த்த முண்டாக்கினான். அதின் பெயர் பாண்டிய தீர்த்தமென் லுலகஞ் சொல்லும். அந்தத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு வசியமுதலான ஆறுவகை மந்திரசித்தியும், பலசித்திகளும் உகிகரிக்கும் என்றவாறு. (௩௭)

அவ்வித்தைக் ளத்தப்பபா யானோத வறிந்தே
கவ்வைத்துய ரறவேமுறை கற்றானருள் பெற்றான்
செவ்வித்தமிழ் மதுரைக்கன செழியன் குரவின்னீழ்
மெய்வித்தகர் மறையோர்பெற மிகுதான மளித்தான்.

(இ-ள்.) அத்தவித்தைக் கெல்லாம் அர்த்த நாரீஸ்வர சுவாமி அனுக்கிரகஞ்செய்ய சற்றுஞ் சாஞ்சல்லிய மில்லாமல் மனத்தி லமையுமபடி கற்றான். சுவாமி கிருபையும் பெற்றான். அழகிய தமிழ் மதுரைப் பதியரசனை பாண்டிய ராஜன் அங்ஙனம் குராமரத்தின் கீழ் நித்தியரான பெரிபோர்களும்குறையார்களும் பெறும்படிக்கு அளவில்லாத தருமம் கொடுத்தான்.—எ-று. (௩௮)

வரசங்கமர் மறைபந்தனர் மறிழ்போசனமடலீ
டரசன்சுதர் மறைவேதியர் கட்காம்பலவுதவித்
திரசங்கநற் றமிழ்த்தென்னவர் நிலதன்புகழ்ச் செழியன்
புரசங்க நெடுங்கடல் புகுந்தானிறை யருளால்.

(இ-ள்.) நல்லவாழமுடைய குருவின்க சங்கமரான மயேசுரர்கள், வேதப்பிராமணர்கள் மகிழ்ச்சிபாகும்படி திருத்தியாக அமுதபோசனம் கொடுத்தருளி மடங்கள், கிரகங்கள் அமைத்துவைத்து சதாமறை வேதியர்களுக் கெல்லாம் ஆசிரியர்கள் செய்தமைத்து ஸ்திரமான சங்கத்தமிழ் நாட்டுத் தென்னவர் குலத்தில் அன்புகள் விளங்கிய செழியனென்னும் பாண்டியராஜன் சங்கபுரமான நெடிய மதுரை நகரின் சென்று சேர்ந்த சிவனருளினால் அரசுசெய்து வாழ்ந் திருந்தான்.—எ-று. (௩௯)

சென்றப்பணி மலேகாயகர் செயலின் செழுமுகில்வந்
தொன்றத்தரு மொருமந்திர வுரையாலெழுமுகிலே
வென்றிச்செழி யன்கட்டி விலங்கிட்டவ னுட்டில்
நின்றெப்பொழு துநிங்குள்குழம் மாரிகிகழ்வித்தான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் திருநாக கிரியீசுரன் அருளினால் சப்தமிகக்களையு மொரு வரிகர மந்திர செபத்தினுலே வாவழைத்தாக் கட்டி விலங்கிட்டு வைத்தக் கொண்டு தென்னுட முழுதும் நின்றத் தொழுதெல்லாம் மாதமுன்று மழை பெய்யும்படியாக நிகழ்விரதருளினான். விசயவெறியுடைய சோழிய னென்னும் பாண்டிய ராஜன்.—எ-று. (௪௦)

மறையோர்மன்னர் வணிகேசர்பின் வருமானிலநர்த்தம்
குறையோர்நின் முமைபாகர்செங் கோட்டிற் புகுங்காட்டில்
நிறையோறிய வரமும்மொரு நிலையுரின்பநெறியும்
பிறையோடொளிர் சடிவன் கதி பிறழ் பாதமுமடைவார்.

(இ-ள்.) பிராமணர்கள், அரசர்கள், வசியர்கள், ருத்திரர்கள் இந்தநாலு வருணத்தாரும்வந்து நின் நின் தங்கள் மனக்குறையெல்லாம் திரும்பிடிக்குச் சிவனது

திருச்செங்கோட்டில் வந்து புருந்த மாத்நிரத்திலே நிறையாகச் சொன்ன அ. ன், மொருமனநிலையும், பேரின்ப நெறியும் இவையெல்லாம் பெற்றுப் பிறை யொ ள்பொருந்திய செஞ்சடைச் சிவனுடைய பதங்களிற் சேர்வார்கள்.—எ-று, (சக)

வைகைத்துறை வனகாணிய வர்விப்புனல்மூழ்கி
புய்கைக்குயர் பாண்டசுர னுளமுற்றவர் கடல்குழி
செய்கைப்புவி யாள்வாரவர் சேர்விற்புயலுளதாம்
பொய்கைச்சுர வணனன்புளர் பொன்னுடிபுரப்பார்.

(இ-ள்.) வைகைத் துறைவ னுள பாண்டியராஜன் கண்டருளிய சுனையில் மூழ் கி புய்யும்படி யுபந்த பாண்டியவரரை உள்ளதில்லினைத்துத் திடானித்தவர்கள் கடல்குழிந்த விந்தப்பூமண்டல முழுதும் அரசுசெய்து வாழ்வார்கள, அவர்களிருக்கு மிடத்து நல்லம்மை பெய்யும், குமாரருக்கு அன்புடையவர்களாகி பின்பொருளைட் டிலெய்தி செராக்க போகம் அனுபவித் திருப்பார்கள்.—எ-று, (சஉ)

திருச் சிற்றம்பலம்.

பாண்டசுரர்ச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம்சஉ-க்கு திருவிருத்தம் டிராஉவி.

பணிமலிச காவலர் சருக்கம்.

சூதர்சவு எனகர்முதலாஞ் சுருதிமறை யவர்க்குரைத்த
காதைமொழிந் தனமிப்பார் கன்னிபங்கன் திருவினையாட்
டதெனச்செந் கோட்டிருந்த விருந்தவந்தே ரியம்பலுணர்ந்
தோதுவன்சிற் சிலவறிந்த தூரகவரைச் சிவனருளால்.

(இ-ள்.) சூசமுனிவர் சவுனகாரதி முனிவர்களுக்குச் சொன்ன புராணத்தைச் சொன்னோம், அதன்பின்பு உமையொரு பாகன் திருவினையாட் டிதுவென்று திருச் செங்கோட்டிலிருந்த தவமுனிவர்கள செரலில் வறித்துணர்ந்து நாகசூரி யீஸவரர் அணக்காகத்தனூல் யாம் சிலதெரிந்த மட்டுஞ் செல்லுவோமே.—எ-று, (க)

கடையுதத்தில் வானவருங் காரணமீதேனவனந்தப்
படையுயர்ச்சி யசுவபதி பதிவேந்தா மிடைவதனாற்
கொடையுயர்ச்சி கொடியுயர்ச்சி கொண்டலிற் றுரகைத்தாளத்
தொடையுயர்ச்சி யெனமருளுந் தோற்றத்திற் பொலிந்தனவால்.

(இ-ள்.) கடையுதமான கலியுதத்தில் தேவர்களனைவரு மிதுவொரு காரண மென்று ஆச்சரியப்பட அளவில்லாத சேனையிருதி யுடைய அசுவபதி, கெஜபதிபெ ன்னப்பட்ட இராஜர்கள் உலகமெல்லாம் திக்குவிஜயஞ் செய்த யெங்கும் புகழ்த்தக கதாக நெருங்கிக் குடையினாலும், கொடியினாலும் உடர்ந்தருளி மேகங்கள் போலும், நஞ்சுத்திரப் பந்திகள போலும், முத்துமாலைகள், வெற்றிமாலையாகச் சூடி உலகத்தா ர்மருளும்படி காட்டியாகத் தோன்ற அரசு செய்திருந்தார்கள்.—எ-று, (உ)

சிறிவட வாழுகம்போற் றென்றிசைப்பீற் பர்த்துலகை
நூறிவரும் படைவடக்கின் னென்படைகள் ஊன்துகைத் து
மீறுவதவஞ் சமயமன்றி வேறுசமை யம்புவிமே
லேறவிடே மெனவனந்த யவனர்படை யெழுந்துளவால்.

(இ-ள்.) வடவா முகாக்கினி கொதித் தெழுந்தது போலும், வடதிசையி லிருந்
து புறப்பட்டு தென்தேசங்க ளெல்லாம் பரந்து நிபிழகரமாக உலகமெல்லாம் நிர்ந்
துளியாகும்படி மிகுந்த ரதகெஜதரக பதாதி யென்னும் சதுரங்க சேனைகளும்; க
ணக்கில்லாத ஆயுதசன்னகத்துடனே நிறைந்து புறப்பட்டுத் தங்கள் சமயமெலாரு
ம்படியாக மற்ற சமயங்களை யெல்லாம் மீரவிடோம். இந்தப் பூமண்டலத்தி லென்று
அனந்தங்கோடி உவனர்கள் படைகளை ' யெழுப்பித் தொடர்ந்து நடந்தார்கள்.—எ-று

வடகூட்டுறன் நிசையெழுந்த வாறெனவெண் கிறியமிழக்
குடகடலு மெழுந்ததெனக் குடதிசையின் பிசையிண்டத்
தடகடல்கு முகிலதலந் தனிலுள ரிதோயினாந்
தடல்கடவு மறிவினையாட் டெனவவன ரார்ப்பரித்தார்.

(இ-ள்.) வடசமுத்திரம் கொதித் தெழுந்து, பிரளயகாலவெள்ளம் பரந்து, திக்
குத் திசையெங்கும் பெருகிவருவதுபோலும், அஷ்டகுல பருவதங்களும் பூமியில்
மீளும்படி. மேற்கடல் கீழ்க்கடலும் பிரளயமாக லந்தது போலும், எட்டித் திக்குஞ்
சுழ்ந்தது எங்கும் பரவி சேனா சமுத்திரத்தின் பெருமைக்கடல் சூழ்ந்த புலகத்தில் யா
வரும், பத்தாவது-கலிங்க அவதாரமாக மஹாவிஷ்ணு இருவினையாட் டிதுவென் ற
னைவரும் புகழ் மேககெற்சிதம் போலும் வீராதி வீரராகிய உவனர்கள் ஆர்ப்பரித்தா
ர்கள்.—எ-று. (சு)

வில்லவனும் வளவனும்நன் மீன்வனும் புறஞ் சாயிந்து
கொல்லியினும் பொதியினுங்கோ நேரியினுங்குடியேற
நல்லகூணம் பரனன்றி நம்வலியால் முடிவிலவென்
றெல்லையிலவன் னுபரிண்டி யெழுவனகேட் டமுங்குவரால்.

(இ-ள்.) சேரன், சோழன், பாண்டிய என்னும் அரசர்களும் பெருக்கத்தைக்
கண்டு தங்கள்சேனைகளுடனே யவரைச் சாயந்து முறித்தோடிக் கொல்லி மலையிலு
ங் கோநேரிமலையிலும், பொதியமலையிலும் குடியாகப் சென்றார்கள், மற்ற சனங்க
ளெல்லாக் கலங்கித் திருபா மு த்தியான பரமாவன் செயலன்றி நமது வலுமையி
னாலென்று முடியா டென்று அளவில்லாத துயரத்துடனே யவ னுரப்பரித்து வரும்
தொனிகள் கேட்டு நலிந்தார்கள்.—எ-று. (ரு)

வெறு.

காசிரீன்மல்லி கார்ச்சுனங்கன கச்சிமெச்சுகே தாரீ
டாசில்தென்கயி லாயம்வேங்கட மருணைதில்லையோ டானுறைந்
தேசிலாலைய முற்றுமெற்ற வெழுந்ததூசு கொழுந்துபோய்
வீசுதெற்கி னடைந்துதென்றிசை மேவினார்விறவவனரே.

(இ-ள்.) காசிகர, மல்லிகார்ச்சுன பருவதம், காஞ்சிபுரம், இமயகேதாரம், திரு
க்காளத்தி, வடவேங்கடம், அருணாசலம், சிதம்பரம் இவைமுதலான சிவஸ்தலங்கள்
முழுமையுந் தெடுப்பதாக வெழும்பி வந்த யவளர் சேனை முன்னணிபோய்த் தெற்
குத்திசையில் செருங்கி மகாஸ்தலங்க ளெல்லாஞ் சினை பின்னஞ் செய்து வெற்
றினோள்வோ மென்று வந்தார்கள்.—எசுறு. (சு)

கூடல்மாநகர் மீதுபோயெதிர் கூடலார் தமையோடவே
பாடலீடின ராலேவாயினர் கோயிறுவி புளாயினர்
நீடுவேதியர் நீன்புராணிகர் நேமியாதிபர் நேமியோர்
நரீடிடுதெய் லிகலீறுள நாடி நீர்வரல்தீதென.

(இ-ள) மதுரைத்தலத்தில் வந்து சூழ்ந்து யெதிராளிக னெல்லா மோடும்படி யாகக் கூக்குரலிட்டு பற்பல வாயுதங்களையும் வீசி யுத்தந் தொடங்கித் திருவாலை வாய்ச் சொக்கநாதர் கோவிலுட் புகுந்தார்கள். அங்ஙன பிருந்த வேதியர்கள் ஆகமீக புராணிகர், மன்னவர்கள் மற்றும் அனைவர்களுங் கூடி யவனர்களைத் தடுத்த மறித்து இச்சத்தலத்தில் சுவாமிசாரண மகிமைபுண்டு, இங்கனம் நீங்கள் நாடிவருவது மஹா குறமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (எ)

எனவுரைத்தபின் மனநடுக்குற யவனருக்கிறை வெருளியுந்
றுனதுபுத்தியு முனதுசுத்தியு முலகிளிப்பொழு துணர்கவென்
புனைகொன் சொக்கந் மருள்விளைத்திடு புதுமையிற்சிலவறியது
மனனுந், தெய்வ வலியுணர்த்திடி. மதுனாயிற்பதிருறுகிலேம்.

(இ-ள்.) அப்படி யவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுச் சந்தே, மனம் நடுக்கமாகிய வனருக்கிறையாகிய இராஜா மகா சோபத்துடனே நல்லது உங்கள் பத்தியு முள்கள் சுவாமி சத்தியு யிப்போது நாமறிக்கிறோம், அழிய சொக்கநாத சுவாமி யருள் விளைவை புதுமையாக நான்கள சந்தேயறியும்படி. தெய்விக மகிமை காரணம் செரியப் படுத்தினால் இந்தமதுரைத் தலத்தை விட்டு அப்பால போகிறோ மென்று சொன்னார்கள்—எ-று. (அ)

என்றுணர்த்தி என் றுசொக்கரை யின்பமுற்று வணங்கியே
யொன்றெமக்குற னின்றித்தியி லொன்றவுற்றருள் கென்றபி
என்றெனச்சக லங்களுந்நவோர் நன்குருஞ்சித்தர் வந்தொனா
ரின்றுசொற்றது வென்றியிற்செய்வ மென்றிசைத்தனனெம்பிரான்.

(இ-ள்.) அப்படி அவர்கள் சொன்ன பின்பு வேதியர் முதலானபேர்கள் அன் புடனே சொக்கநாதர் பாதத்தில் விழுந்து வணங்கி சுவாமி தேவரொரு சித்தியா னகாரண மகிமை யிப்போது செய்ருளவீ றென்று சொல்ல, நல்லது! அப்படியே சகல கலெக்கியானமும் கற்ற ஒருமேவலாம், வல்லுத்த றென்றும் பெயலா யுடைத் தாய் எழுந்தருளி வருகிறோம். ஒன்றாராய யவனாகள் சொன்ன காரியஞ் செய்து முடித்து வெற்றிமால் சூங்கிறோம் யென்றுசொல்லி சொக்கலிகசமூர்த்தி அபயஸ் தங் கொடுத்தருளினார்.—எ-று. (ஆ)

வேறு.

எல்லாம்வல சித்தனொன்பபெய ரினிதோதிச்
சொல்லாலுயர் சுரர்முதலேனையர் சூழ்போதக்
கல்லாரவ லங்கலிலங்கறு காற்பிடத்
தொல்லார்கள் மயங்கவிருந்தன ருமைபாகர்.

(இ-ள்.) அப்போதங்ஙனம் ேவர்கள், முனிவர்கள் சூழ்ந்துவர செங்கழுநீர்மா னசூழிக்கொண்டி பனைவர் மயங்கும்படி. ஆறுகாற் பீடத்திலே எல்லாம் வல்ல சத்

ரென்னும் பெயருடனே எழுந்தருளி வந்திருந்தார். உமையொரு பாகரான சொக்க நாதர்.—எ-று. (80)

யவனர்க்கிறையும்படைவீரரு மிகல் கூறிக்
கவனப்பரி யேறியசொக்கர் கனம்பார்த்துப்
பவனத்தெழு புனைகள்போ லிப்பதி யாவுந்
செவனற்கிடு வங்கொடுவஞ்சிவ பொருளென்றார்.

(இ-ள்.) அப்போது யவனர்க் கதிபதியான இராணும், படைத்தலைவர்களான வீரர்களும் பகைவராத்தை சொல்லிக் கவனமாய்ப் பரியேறிவந்த சொக்கருடைய பெருமையைப் பார்த்துச் சீக்கிரம் ஒருதெய்வ மகிமை காரண மெங்களுக் கறியப்படுத்தினால் சரி, இல்லாவிட்டால் சூறைக் காற்றில் பூனைப்புப் பரந்தது போலு மிந்தத் தலத்தை யெல்லாம் அக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்து சிவ பொருளெல்லாம் கவர்ந்து கொள்வோமென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (8௧)

என்னும்பகை மன்னர்முன்னெல்லாம் வலசித்த
ருன்னும்படியே தெனவுமுயர்ந்த கல்பாளை
முன்னென்கள் கரும்புகொடுப்பது முன்வாங்கிக்
தின்னும்பொழு திந்தநகர்க்கிடர் செய்யேமால்.

(இ-ள்) என்றிப்படிச் சொன்ன சததருக்கமே முன்னே, எல்லாம் வல்லசித்தர் உங்கள் நினைவென்ன? என்னகாரணஞ் செய்யவேண்டுமென்று வினவ, உங்களுடைய கல்பாளைக் கு நரங்கள் சரும்பு முறித்தக் கொடுக்க அதுவாங்கித் தின்றால் இந் தத்தலத்துக்கு இடர் செய்வதெல்லெ யென்று சொன்னார்கள்.—எ-று. (8௨)

எனமேவல ரோதலுமிக்கு முறித்திட்டார்
கனமேவுகல் யானையருந்தும் கனரோக்கிச்
சினமேவிய யவனர்பயந்து திடுக்குற்ற
ரினமேவிய தென்றிசைநோக்கின ரொருகின்றார்.

(இ-ள்.) என்றிப்படிப் பகைஞர் சொல்லிக் சரும்புமுறித்திட்டார்கள். பெருமை யா யுடர்ந்த கல்பாளை துதிக்கையநீட்டி, யவன ரிட்ட சரும்பை வாங்கித் தின்றது. அதுதன்னி சினம்பொருந்தியவனர்கள பயந்து மனநடுக்க முற்றுத் தனுக்கமர கத் தங்களினங்களுடனே தெற்குத் திசையை விட்டு வடதிசை நோக்கி யெழும்பி வருகிறார்கள்—எ-று. (8௩)

வருகின்ற செருத்தொழில் யவனர் மலைந்தோணப்
பொருகின்றவர் செங்கோடெங்கும் புகவேண்டிக்
திருகின்றன ரவ்வளவிற்கவன் முருகேச
லுருகின்றன சிந்தையரிற்சில ருற்றாரால்.

(இ-ள்) அமரில் வலிமையாக வந்தெதிர்த்த பேர்களைப் பொருதி செய்கின்ற யவனவீரர்கள் திருச்செங்கோடு முதலாகிய ஸ்தலங்களைப் புருந்தழிக்க வேண்டுமென்று யெண்ணி வருகின்றார்கள். அதுவேனையில் நாககிரியில் பரமேஸ்வரன், குமார

க்கடவுள் இவர்களுக்கு மனதுருக்கமாகி பத்தி சிரத்தை யுடையவர்க ளாகிய அன் பர்கள் சிலபே ரங்ஙனம் வந்து வசித்தற் றிருக்கின் றார்கள்.—எ-று. (கச)

அன்னம்மலை நாடளவாகப் பொருடேடி
மின்னாரொடும் வெம்பலசேனை மிடைந்தீண்டப்
பன்னாக பணிககாரணிபா கன்பாங்கில்
பொன்னாக வரைக்கணிருந்தனர் புகழ்மிக்கார்.

(இ-ள்.) அப்படிக்கொத்த உன்பர்கள் மலையாளதேச பரியந்தஞ் சென்று பொ ருள் தேடிக்கொண்டு ஸ்ரீ சனங்களுடனேயும், கொடிதாடிய பலசேனைக் கூட்டத்து டனேயும் மீண்டிவந் திங்ஙனம் நாககிரியி லுமையொருபாகா மலைத்தலச் சாரலில வந்திருந்தார்கள். கீர்த்தியிலும், வலிமையிலு மொப்பாரு மிக்காரு மிலலாத் சுததவீர ர்கள்.—எ-று. (கரு)

அப்போது துலுக்கர் மலுக்க ரமர்க்கேரு
மெப்ப்பாதக வினைகளறிந்தனர் விதல்வேந்த
ரொப்பாருமில் விமனனேவண னுணர்ந்தா
திப்பாரில் மெறுங்கணன் மூவரு மெதிர்சென்றார்.

(இ-ள்.) அதுகாலையில் துலுக்கர், மலுக்கர் முதலாகிய யவனர்படைகள் கட ல்போலும் வந்து நிறைந்து சலத்தைச் சூழ்ந்து இடுக்களை செய்ப்ப பட்ட பாதக வி னைகளை யறிந்தார்கள். வெற்றியுடைய வேந்தர்சளாகிய ஒப்பிலலாத வீமணன், ஓவ ணன், மெறுங்கண னென்றும் பெயரை யுடைய மூன்று வீரர்களும், அவனர் சேனை க் கெதிர் சென்று மலைத்தார்கள்.—எ-று. (கசு)

சென்றாரெதிர் வந்ததுலுக்கர் செருச் சேனை
முன்னுடைய வேலகொடும வளங்கொடு முனைசெய்தே
கொன்றார்மரு வானமுறிந்து சூலைந்தோடி.
யொன்றாகவிழுந்த பிணக்கா டொருகோடி.

(இ-ள்.) சென்ற வீரர்கள் மலைத் தெதிர்த்துவந்த துலுக்கச் சேனைகள்மேற் பாய் ந்து வேல், வாள் முதலாகிய பலவாயுதங்களெறிந்து வீசிப் பணகவர் சேனைகளில் அ ளவில்லாத பேர்ச்சை வதைசெய்தார்கள். மறுமுள்ள சேனைகளெல்லா முறிந்து சூலைந் தோடி ஒருவர் பேரி லொருவர் விழ்ந்து பிணக்காடாக யிறந்தார்கள். ஒருகோடி யவனர்கள்.—எ-று. (கங)

யானைப்படை வாளிப்படைபட் வலறுநின்
றேனைக்குதி னைப்படைமெய்யி லினைத் தோடிற்
சேனைத்தலை வன்பாசறையுஞ் சிதைவாக்கி
யேனைப்படை வீரருமோட்ட மெடுத்தாரால்.

(இ-ள்.) ஆனைக்கூட்டங்க ளெல்லாம் அஸ்திரங்கள்பட் மேருவி விழும் திறக்க லும், பின்னணிக்குதிரைப்படையானது சின்னபின்னமாகச் சிதைந்தோடுமெயடி அஸ் திரப்பிரயோகஞ் செய்து சேனாதிபதி சிந்திற்ற பேரணி முழுதும் கலங்கப் பாடிவீடு கிர்த்தாளி செய்தபின், மறுமுள்ள வீரர்களெல்லா முறிந்தோடிப் போனார்கள்.—எ-று.

மலைபோல்வரு கரிகள் முறிந்திடும் வகைகூறி
ஹலைபோரிடை பணிமலையார்முன னுரித்தாடுன்
றலைபோலமத வெள்ளமடங்கிட வமரோர்ந்து
சிலைபோல்வரு தன்படைமுறியச் செருவாடும்.

இ-ள். மலைபோலவருகின்ற யானைக்கூட்டங்கள் அப்பபட்டிசு தெறிக்கெட்
டோடு முறைமைபச் சொல்லுமிடத்து முற்காலம் போர்க்களத்தில் நாககிரியீசார்
நம்மை யுரித்துப்போர்ந்தாரொன்று பயந்து கடல்போலும் பெருகப்பட்டும்மதப
பிரவாகம அடங்கச் சமாசாய்ந்து தமது கூட்டதகணி செயல்லாமுறியச் செருக்களத்
தில் கையோயந்து வீழ்ந்துவாடி மயங்கி யிறந்துபோனதுபோலும்.—எறு. (கக)

கைபற்றனர் கால்கடுணிந்தனர் கணையாலே
மெப்பற்றனர் கம்பிகொளச்சின விழுகின்றார்
மொய்ப்பப்பட வம்பொடு சாய்பவர் முள்ளேனம்
வையத்து விழுந்தனபோல மடிந்தார்கள்.

இ-ள். காலரா படைகளெல்லாம் மூவரசர்களிடம் அந்திப்பிரயோகத்தினு
லே கைகளற்றவர்களுடைய காலகாற்றவர்களுக்கும், உடம் பெல்லாம் அம்புகள் ஊடுரு
வித்துவிட்டி கம்ப யசசுகள்போல் விழுகின்றவர்களுக்கும், அனந்தங்கோடி அம்புகள்
உடம்பெல்லாம் தைத்து சாய்ந்து விழுமவர்கள் மூட்பணி புமியில் வீழ்ந்ததுபோ
லும் அனேகம்போயவனர்கள மடிந்து விழுந்தார்கள்.—எறு. (உ௦)

துண்டம்படு கின்றவர் சென்னி துணிந்தோர்க
எண்டம்புக நின்று தமங்க மெனக்கூறி
விண்டங்கினர் மண்டலமெங்கும் விழுந்தோர்பால்
கொண்டிறிய சூருதியின்வேலை கொதித்தோடும்.

இ-ள். கண்டதுடண்டமாக விழுசின்றவர்கள் தலைகாற்று விண்ணிப்போய்த்
தங்கள் தங்கள் தோம இதுவென்றுசொல்லி விண்ணுலகம் அடைந்தார்கள். பூமி
யில் விழுந்தபேர்கள் மேனியில் பொங்கிவழிந்து கடல்போலும் கொதித்துப்பெரு
கினது ரத்தவெள்ளங்கள்.—எறு. (உ௧)

வேறு.

கூளிகளெமக்கிவை கொடுத்தன ரொன்ப்போய்
வாளிகள் பறித்தவர் நிணத்தினை மடுக்கும்
காளியை வணங்குவர் களத்துமிவை கானே
மிகிகடமக்குளிவர் மிக்கென விளம்பும்.

இ-ள். அப்படிமடிந்த போர்க்களத்தில் வந்து கூட்டமிட்ட பசாசுகள் நமக்கெ
ல்லாம் நல்லவிருந்து செய்தார்கள். வீரர்களென்று பாடிக்கொண்டுபோய் அம்புகளை
ப்பிரிவி இரத்தங்களைக் குடித்து நிணங்களைப் புசிக்குவ காளிகாதேவியை வண
கிசி சிலபேய்கள் சொல்லுவது. முற்காலத்த ராயுதங்களில் இவ்வளவு புசிப்பும்
நாமறியோ, மிந்தப் போர்க்களத்தில் நிறையப்புகித்தோம். வெறுநிவீரர்கள் மஹா
சுத்தவீரர்களென்று புகழ்ந்து சொல்லுஞ் சிலபேய்கள்.—எறு. (௨௨)

தக்க னமரிற்பொரு சமர்க்கள மடைந்தே
யொக்கவே மிசைந்தெம துறும்பசி தணிந்தெ
மக்களமிதற்குநிக ரன்னுய ரணங்கின்
விக்குணவு பெற்றனமில் வீரர்வடி வர்களால்.

இ-ள். தக்கன் செய்த யாகத்தை வீரபத்திர சுவாமி வந்தழித்த சமர்க்களத்துக் குப்போனோம். அனைவரும் பிணங்கள் புசித்துப் பசிதூர்த்தோம். அந்தப்போர்க்களமும், இந்தச்சமர்க்களத்திற்கு நிகரல்ல. இங்கே குருதி மாயிசங்கள் நிறையப்புகித்தோ. மிந்த வீரர்களாகிலும் ஆண்மையினு முயர்ந்தவர்களென்று பேய்களெல்லாங்கொண்டாடிப்பாடிக்கொம்மையடித்தது.—எறு.

(௨௩)

குருவற்றன ரகுதிப்பிண குவையிற்றிரடரவே
வருதுர்ச்சன யவனப்படை மடிவுற்றிடைமுழுகி
செருவற்றனர் புறமற்றனர் திசைகெட்டவரானார்
கருவற்றனர் திருவற்றனர் கதியற்றன னெனவே.

இ-ள். திக்கற்றுவிழுந்த அருதிப்பிணங்கள் மலைபோலுங்குவிய தூர்ச்சனராகிய யவனர்படையாவு மடிந்து இடையுடமுழுகவே உயுத்தமடங்கிற்று. தெறிக்கெட்டு திசைகெட்டோடிப் போனவர்க ளனத்தங்கோடி. யவனர்கள் கருவற்றுக் குருவற்றுக் கதியுற்றார்கள்.—எறு.

(௨௪)

அதுகண்ணெ வவனர்க்கிறை யணிவெம்படையுடனே
பதிகொண்டமர் செய்யும்பணி பணிவெற்பை யடைந்தான்
மதிகொண்டிய ரொருமுவர் மலைத்தாள்வனா மாண்டார்
ரெதிர்கொண்டியர் வெற்பேற வெழுந்தார் யவனேசர்.

இ-ள். அவ்வாறானதுகண்டு யவன ராணன் மஹாகோபத்துடனே கையில்பிடித்த வாளாயுதங்களை விசிக்கொண்டு, மலைத்தலத்தை வளைந்து, மூவர்வீரர்சளுடனே மலைந்து, போர்பொருதி செய்ததாராகள். அப்போதம்மனம் அமர்சாய்தனர். வீரர்கள், யவனர்கள் ஆர்ப்பரித்து உயர்ச்சியுடைய மலையின்பேரி லேறும்படியாக யவன ராஜர்கள் மடிபூந்து நடந்தார்கள்.—எறு.

(௨௫)

இகல்விமண னெழிலோவண ணிடையர்மிரங் கணனோ
டகலாதமர் செய்தேபணி யணிமாலை யடியின்
மிகவாலிகள் விடலாலமர் விண்ணாடு புரக்கு
மகவானறி கின்றான் வெள்ளை மதயானையின் வந்தான்.

(இ-ள்.) வெற்றியுடைய வீமணன், அழகிய ஓவணன், இரங்கணன் இவர்களுடனே பிரியாதபடி யுத்தஞ்செய்து அணிபொருந்திய பணிமலை யடிவரத்தி லுசிதமான உயிர்களைவிட்டபடியினாலே தேவலோகாதிபதியான தேவேந்திரன் அறிந்து வெள்ளையானையின்மீது வந்தான்.—எறு.

(௨௬)

வந்தன்புடன் மூவோனையு மகிழ்வா லெதிர் கண்டே
சிந்தும்படி யவனர்ப்பொரு திரள்சரய வெறிந்தான்

முந்துங்கண வசரப்படை முரண்முற்று முருக்கிப்
பிந்துஞ்சில யவனப்படை பெரிதந்தக ராணர்.

இ-ள். அப்படித சேவேந்திரன்வந்து அன்புடனே மூன் றாசரையும் மகிழ்
ச்சியாக பெதிர்கொண்டு கணை மலையிறுவருந் த யகனா கூட்டககொல்லாஞ் சா
ய்த்த விழும்படியாகத் தனது வச்சிராயுதத்தைவிட்டு சருவசங்காரங் செய்து யவன
ராணர்களை யுரு செயித்துவெறிகொண்டான். பின்னணியிலவந்த யவனர் படைக
கொல்லா மிகவும் அந்தகராய்ப்போடார்கள்.—எறு. (உஎ)

அந்தோபணி மலைதன்னை யடைந்தோமிது பட்டோம்
நொந்தோமினி யிடமேதென நொய்யாகி மடிந்தார்
பைந்தோடொரு குழைபங்கர் பணிமகார்வனாயுடையார்
முந்தோகையின மூவாகருமோ முதுதித்திற மருள்வார்.

இ-ள். அப்படி ரந்தகராகி விழுந்த யானர்கா அய்யமோ! நாரியா ராகினி
தலத்தில் வந்துசேர்ந்து அதற்கிடைபுறம்பாபடியில் ல மிகவும் நெந்துமுறிந்
தோம். இனி நமக்குப் பிழைக்க வி மிலையெனது மனவிபாகுல துடனே மடி
துபோனார்கள். அப்போ தகநமை உமைமொருபாக மொருநாள் யசு மலையிற
சேர்ந்தருளிய மூவரசர்க்கும் ியகவின்பமான மோட்சமயபாசசிபம அருளும்ப
டிக்குக் கருணைகூர்ந்தார்.—எறு.

படுவாருதும் முழிரும்பல தனமுந் தருகின்றே
முடுமாபதி முகவல்லிய ருடனும்பதி யும்லீ
விடுமாவிசுள் பெறுவீரென விமலன்புக லுதலும்
கடுவாணவ முண்டோயிரு கழல் வேண்டிது மென்றார்.

(இ-ள்.) சமர்க்களத்திற் பட்டிற்றுபோன படைவீரர்க ளனைவனாயும், உங்க
ளுயிர்களையும், பலகிதிகளையுந் தருகிறோம். சந்திரன்போலு முகமழுகிய ஸ்ரீ சனங்க
ளுடனேகூடி யுங்கள் நகரங்களை சேர்ந்து வாழவீரர்களாக. இறந்துபோன உயி
ரகனெல்லாம் பெறுவீர்கள். அப்படி வரந்தருகிறோமென்று சுவாமி சொல்லவு
மின்னமும் கடிதாகிய ஆணவமுண்டோ, சேவீருடைய சீர்பாதங்களே செய்களு
க்கு வேண்டியதென்று வீரர்கள் சொன்னார்கள். எ-று. (உக)

அவ்வாறு பணிக்கார்வனா யானுள்ள முகந்தே
மைவாள்பணி மலையாவல ளென்றே பெயர் வினவித்
கைவாள்படை யுடனேயடி யார்வல்வினை கடிந்தே
இவ்வாள்பணி மலையாத்தரு ளென நல்வர மீந்தார்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகாரம் திருநாகினி ஈசரன் திருவுள மகிழ்ச்சியாகி முகில்
குழந்த பணிமலை காவலரென்று பெயரிட் டெழுச்சுருளி நின்று வந்த அடியார்கள்
வல்வினைகொல்லார் தீர்த்தருளி நமது அன்பாாக அழகிய பணிமலைத் தலத்தை
க் கட்டத்தருவிவென்று நல்ல வரங்கொடுத்தருளினர் சுவாமி. எ-று. (கூ)

என்றன்றுமை பாகன்கிரு பையினு லீனி தருள
வன்றின்று துடங்கிப் புவி யழிகாலமு மழிபா

வன்றன்றி லொடுமீசன் மலர்த் தாளினைவணங்கி
நின்றநுழ்புட னடியார்கள் நினைத்தந் திரு வருள்வார்

(இ-ள்.) என்றிப்படி யுனமபொருபாகர் கிருபானுககிருஞ் செயதருள் ளுள
றுமுத லின்று வரையில உலகமழிகின்ற காலத்திலும், அழியாமல வலிய திறம்பொ
ருத்திச் சிவனது பாதா ரவீதங்களை வணங்கித் துதித்துக் கொண்டு மலேகாவலராக
வெழுநாளுளிகு னு அன்புடைய அடிடாகள நினைவின் பிரகாரம திருவருள் கொ
டுத்தருளுகின்றார்கள். எ-று. (௧௧)

அனுமா முக னருளாதுமைம் முகநாயக னருளின்
பெறுகாரண வதையாலுமெய் பேராவகையற்ற
ருறுகாரண மிதுவென்றிய் வுலகோர் பகருகையால்
மறுகாரணம் வேண்டாமிவர் வரமே நல்ல வரமே.

(இ-ள்.) ஆறுமுகக் குமாரமுடைய திருவாக் கிருபையினாலும், உருமுகப்
பரமேஸ்வரன் கிருவருட் காரணமகிமையிலாலும், அழிவல்லாமல வளங் கிரு
குகிளமுள்ளான். இது லொரு காரணம். சிவனது கிருபையினு ளுண்டாகியதெனது
உலகமொலாஞ் சொல்லுகிறபடியினாலே வேறொரு காரணமாகுகளும் வேண்டா
ம். இந்தப்பணிமலை காவலருடைய வரமே நன்மையானவரம் —எ-று. (௧௨)

பெறு

அனிமலைகாவல னளும்பொற் கொங்கையார்
பனிமலைகாவலர் பதங்க ளோகடுபே
அனிமலை வெம்பவற் தொலையவாண்டவா
நெனிமலர் வேந்தனு பிகுதுவெண்ணொல்.

இ-ள். அனகிய மலை அசன்மகன் வாமபாகத்திற் சேர்த்தருளிப் பார்சதாரீஸ்
வரருடைய பாதா ரவீதங்களையும். பனிமலைகாவலருடைய பாதங்கலையம் யாதா
மொருவா கண்ணாத்தொகளை யெய்து வளர்ந்த தோகுகொடுசெய்து பிறப்புக்
தோறும் வந்துபாராடுகின்ற வெய்யப் பங்கனெல்லாம் தொலைத்துப்பாக ஆண்டு
மட்டித்தருளவது கண்ணு மல வேந்தனாகிய பதமவேணுவொன்—எ-று. (௧௩)

இவதிதுகாண்கேட் டுனிதுபோற்றினோ
நங்கவாக்கருளுவோ ரறிவிற் கற்றுகளோர்
பொங்கு பாவங்கள்போய்ப் புகழஞ் செல்வமு
நங்கிய சங்கரன சரணஞ் சேர்வதோ.

இ-ள். இவ்வா யித்தபுராண கதையைக்கேட்டு இன்பமாகப் போற்றி செல்
பவாகர், சுவர்க்கு உடையவர்கள் அறிவினில் கற்றவர்கள் இவர்களுடைய
பாவங்களெல்லாம் தீர்த்து தாதியரு செல்வமுமொரு கருநீர் ம்மையில் வாழத் தகத்
து மறுமையிலப் மேலப் புகழையப் பாதா ரவீதங்களிற் சேர்வார்கள் —எ-று. (௧௪)

பனிமலை காவலர் சருக்கம் முற்றும்.

சருக்கம் முற்றுகு கிருவருத்தம் கூடாடரு

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சகண்டிஸ்வரர் துணை.

